

14-1.27.

~~Alfred H. B. 30~~

NICOLAI MYLERI
ab Ehrenbach/
DE
PRINCIPIBUS
ET
STATIBUS
IMPERII ROM. GERMAN.

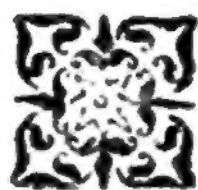
Succincta Tractatio;

Duplo, quam olim, auctior,

Gemino etiam Indice.

Cum

S. CÆS. MAJEST. PRIVILEGIO.

TVBINGÆ,

Apud JOH. GEORG. COTTAM,
& Consort.

M. DC. LXXI.

Flavius Vegetius

ad

Valentinianum Augustum. •

Antiquis temporibus mos fuit, bonarum artium studia mandare literis, atque in libros redacta offerre Principibus. Quia nec rectè aliquid inchoatur, nisi, post DEUM, faverit Imperator: Neq, quemquam magis decet, vel meliora scire, vel plura, quam Principem, cujus doctrina omnibus potest prodesse subiectis.

Idem Vegetius alibi:

Vnius etatis sunt, quæ fortiter fiunt; Quæ verò pro utilitate Reipublicæ scribuntur, Æterna sunt.

PRIVILEGIUM CÆSAREUM.

LEOPOLDUS, Divinâ favente Clementiâ, Electus Romanorum IMPERATOR semper Augustus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæ, &c. REX, Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ & Wirtembergæ, Comes Tyrolis. Agnoscimus & notum facimus tenore præsentium Universis, quod cum Nobis, noster & Sacri Imperii fidelis dilectus JOHANNES GEORGIUS COTTA Civis, & Bibliopola Tubingensis, humiliter exposuerit, se in communem juris præcipuè verò publici studiosorum gratiam atq; commodum, Tractatum quendam de jure Statuum in Imperio Romano Germanico NICOLAI MYLERI ab Ehrenbach Juris-Consulti, typo committere jurisque publici facere statuisse, vereri autem ne, quod fieri assoler, alii etiam Typographi quæstus causa, cum ipsius non levi detrimento, modò dictum opus temere æmulentur, distrahant atque venundent; Ac præterea Nobis humiliter supplicarit, ut id ipsum Privilegio nostro Cæsareo, quo sibi in Sacro Romano Imperio aliisque Ditionibus nostris hæreditariis, contra omnes hujusmodi fraudes cautum sit, clementer dignaremur: Nos sanè cum eos, qui studiis disciplinisque liberalibus in majus provehendis sedulam suam operam, gratiâ nostrâ Cæsareâ dignos semper judicemus; submissæ pariter & æquæ huic petitioni annuendum censuerimus. Qui idcirco omnibus & singulis Typographis, Bibliopolis, aliisque quibuscunq; librariam negotiationem exercentibus, firmiter inhibemus & vetamus, ne quis prædictum NICOLAI MYLERI ab Ehrenbach Juris-Consulti opus, per viginti annorum spacium, a primâ editionis die computandum, intra Sacri Romani Imperii, Regnorumque & Provinciarum nostrarum hæreditariarum fines, simili aut alio quovis typo vel forma, sive in toto sive in parte, recudere vel alii recudendum dare, alibi vel impressum apportare, vendere vel distrahere, clam vel palam, absq; supradicti JOHANNIS

);(

NIS

NIS GEORGII COTTÆ, ejusque hæredum & successorum consensu & licentiâ præsumat. Si quis autem secus faciendo, privilegium & interdictum hoc nostrum Cæsareum violare aut transgredi ausus fuerit, cum non modo ejusmodi Libris perperam quippe recusis & adauctis (quos quidem prædictus COTTA ejusve hæredes & successores ubicunque deprehensos sive propriâ autoritate sive Magistratus auxilio, sibi vendicare poterunt) de facto privandum, sed & pœna insuper decem marcarum auri puri Fisco nostro Cæsareo & fraudis vindici ex æquo pendendâ, omni spe veniæ sublata, decernimus mulctandum: Dummodò tamen quaterna dicti operis exemplaria Cancellariam nostram Imperialem Aulicam transmittantur, & præsentis hujus Privilegii tenor, ne quis se ignorantiae prætextu excusare queat, in fronte ejusdem imprima-
tur. **MANDAMUS** ergò Universis nostris & Sacri Imperii Regnorumq; & Dominiorum nostrorum hæreditariorum subditis & fidelibus dilectis, cujuscunque status, gradus, ordinis, dignitatis aut præminentiae existant, tam Ecclesiasticis quam secularibus, præsertim verò eis, qui in Magistratu constituti, vel proprio vel superiorum suorum nomine & loco, juris & justitiæ administrationem exercent, ne quemquam privilegium hoc nostrum Cæsareum temere ac impune transgredi & violare patiantur, quin potius contumaces, quos compererint, præscriptâ pœnâ plecti, aliisq; modis coërceri curent, quatenus & ipsi, eandem mulctam pendere noluerint, Harum testimonio literarum manu nostrâ subscriptarum, Sigilloque Cæsareo munitarum: Quæ dabantur ex Arce nostra Regia Posonii, die quinta mensis Junii, anno Domini millesimo sexcentesimo secundo, Regnorum nostrorum Romani quarto, Hungarici septimo, Bohemici verò sexto.

LEOPOLDUS (L.S.) *Ad mandatum Sac. Cas.*
Ut *Majest. proprium.*
Wildericus Baro de Walderdorff. **Walderode.**

Seren. & Celsiss.
Principi & Domino,
Domino

WILHELMO LUDOVICO,
Wittenbergiæ Tecciaq; Duci,
Montisbelgardi Comiti,
Heydenhemii Dynastæ, &c.

Principi Juventutis Florentissimo,
post
Heroica Majorum decorâ,
Radiofo congruarum virtutum studio;
Palladias inter artes,
Haftenus domi insigniter fundato;
Nativum sanguinis splendorem,
Gloriosissimis peregre auctibus,
intuentium cum admiratione,
Alacriter illustrare nitenti;
Succinctam hanc Tractationem;

De
Principibus & Statibus
Imperii Rom. Germanici,

Excelfo Ejus Fastigio,
Sacratam & dicatam,
Obfequiofa manu & mente offert:
Simul ac
Pedifequam votorum pietatem,
pro
Faustisfimis itinerum fucceffibus,
Principi & Domino fuo longe benigniffimo,
Testatam effe cupit,
nec alio fine
Commentationem hanc literariam,
devotiffimi affectus
Infucatam velut interpretem,
Debita cum fubjectione
affert.

Nicolaus Mylerus
ab
Ehrenbach.

Pra-

PRÆMONITIO AUTORIS
^{ad}
LECTOREM.

P Rodit iterum, *Benevole*
Lector, tractat⁹, de *Prin-*
cipum & Statuum Impe-
rii præminencia & Juribus;
Quem sub mole publicorum
negotiorum extorserunt *Ami-*
corum crebra desideria, & to-
ties repetitæ preces. Instabant
quoque *Bibliopola*, meque defa-
tigabant fermè, ut bono publi-
co tandem prodesse proclivis,
innovam hâc, à me privatis lu-
cubrationibus non modicè
auctam, editionem consenti-
rem. Annuebam itaque cre-
berrimis hisce petitionibus, nec
sine certa ratione.

Quamvis enim haud nesci-
am, scripturientium hodie in-

):(3 nume-

numerum numerari numero-
rum; neminem tamen latet,
quosdam, *ut sciant*; alios, *ut
sciantur*; plures, *ut lucrentur*, cæ-
teros verò, eosque paucissi-
mos, at sane optimos etiam,
ut ædificent, *scribere*. Quo-
rum *primum* quidem Curiosi-
tatis: Vanitatis *alterum*; *Postre-
mum* verò, idque optimum, sci-
licet Charitatis esse, atque Pru-
dentia, censeo.

Cæterum, quid quantum-
vè augmenti huic iteratæ im-
pressioni accesserit, paucis ex-
ponam. Ordinem namque &
numerum capitum, juxta se-
riem materiarum prioris edi-
tionis, interpositis quibusdam

Para-

Paragraphis novis, imotum servavi. *Unicuique* etiam Capiti varias, & quidem non vulgares, additiones adjunxi, adeo quidem, ut vix ullus paragraphus, sine aliquo additamento, appareat. *Imprimis* verò, singulis

ferè capitibus, *Quæstiones* publico Statui necessariæ, & usu Regiminis publici quotidianæ accessere. *Quoniam*

verò ampliorem deductionem angustia operis non permisit,

Authores Practicos, & in Jure publico versatissimos interspersi. *Quod* unicuique Lectori, cunolo, perquam utile

erit, quo integras materias & controversias, levi penicillo

adumbratas, exinde, tanquam ex suo fonte limpidissimo, haurire possit. *Imò* omnes ferè

Authores allegatos rursus evolvi, quos, ut & alios plurimos, mea Bibliotheca tenet. *Ac*

quoniam multi ad dissentiendum proni & faciles esse solent, nec cuilibet etiam, in verba Magistri jurare, integrum est, ideò semper ferè allegatis controversiis, *Authores* alicubi

Contrarium sustinentes, non omnes, sed paucos & graviores, prout spacium Chartæ, & angustia temporis permisit, addidi. Non *tamen* fui solli-

citus, *de formando aut reformando Romani Imp. Germanici Statu*, more & modo H. á Lapide

&

& S. de Monzābano, satis temerario ausu scripturietium, multa adijcere; memorillius dictorii: *Periculosum esse, scribere de his, qui possunt proscribere.* Sed unice hoc studui, *Principi Juventutis*, ea brevibus aperire, & digito quasi monstrare, quid, quantumve juris Ei, ad Principatum accessuro, tam *in Imperio*, quam *in suo territorio administrando*, in Ecclesiasticis, inq; Politicis competat, quæve *Onera*, in defensionem Imperii Rom-Germanici, subire teneatur.

Nec modicam promotionem iteratæ huic Editioni addidit Dn: & Amicus Fritschius, *Cancellarius S. V. varzenburgicus*,
): (5 qui

qui in Litteris, ad me exaratis, hujus tractatus utilitatem in eo commendavit, quod *Studio- rum Moderatores* Personarum illustrium, in erudiendo *Principe Juventutis* ad regimen formādo, frequēter eo uti soleant. Præsertim dum, ex prima inspectione hujus libelli, subito colligere liceat, quod sine cognitione, sive explicita, sive implicita, terminorum *technicorum*, juris territorialis, *Princeps gubernaculum sui Principatus* gerens, scire vix possit, quæ aut quot superioritatis jura in suo territorio possideat, ac liberri- mē exercere possit.

Inserui quoque haud pau- ca regiminis *Axiomata*, & ca-
sus

sus quotidianos, Consiliario
in praxi indies occurrentes,
quæ non semper ore tenus,
Principi regimen tenenti, ape-
riuntur; Memor *Demetrii*
Phalerei, ad *Ptolomeum* Re-
gem apud *Stobæum*, consilii,
qui Regi, ut libros de Regno Scri-
ptos, emeret & legeret, hæc impri-
mis de causa, urgebat: *Quod ille*
talia de quibus amici Regem
admonere non auderent, in li-
bris perscripta in veniret.

Intuli etiam in cap. 3. & 4.
quorundam *Nummorum*, tam
Consularium, quam *Imperialium*,
typos tam *Symbolicos*, quam
hieroglyphicos, cum littera-
rum abbreviatarum brevi reso-
lutione, ea saltem intentione,
ut

NIS GEORGII COTTÆ, ejusque hæredum & successorum consensu & licentiâ præsumat. Si quis autem secus faciendo, privilegium & interdictum hoc nostrum Cæsareum violare aut transgredi ausus fuerit, cum non modo ejusmodi Libris perperam quippe recusis & adactis (quos quidem prædictus COTTA ejusve hæredes & successores ubicunque deprehensos sive propriâ authoritate sive Magistratus auxilio, sibi vindicare poterunt) de facto privandum, sed & pœna insuper decem marcarum auri puri Fisco nostro Cæsareo & fraudis vindici ex æquo pendendâ, omni spe veniæ sublata, decernimus mulctandum: Dummodò tamen quaterna dicti operis exemplaria Cancellariam nostram Imperialem Aulicam transmittantur, & præsentis hujus Privilegii tenor, ne quis se ignorantie prætextu excusare queat, in fronte ejusdem imprimatur. **MANDAMUS** ergò Universis nostris & Sacri Imperii Regnorumq; & Dominiorum nostrorum hæreditariorum subditis & fidelibus dilectis, cujuscunque status, gradus, ordinis, dignitatis aut præminentie existant, tam Ecclesiasticis quam secularibus, præsertim verò is, qui in Magistratu constituti, vel proprio vel superiorum suorum nomine & loco, juris & justitiæ administrationem exercent, ne quemquam privilegium hoc nostrum Cæsareum temere ac impune transgredi & violare patiantur, quin potius contumaces, quos competerint, præscriptâ pœnâ plecti, aliisq; modis coërceri curent, quatenus & ipsi, eandem mulctam pendere noluerint, Harum testimonio literarum manu nostrâ subscriptarum, Sigilloque Cæsareo munitarum: Quæ dabantur ex Arce nostra Regia Posonii, die quinta mensis Junii, anno Domini millesimo sexcentesimo secundo, Regnorum nostrorum Romani quarto, Hungarici septimo, Bohemici verò sexto.

LEOPOLDUS

Ut

(L.S.)

Ad mandatum Sac. Cas.

Majest. proprium.

Wildericus Baro de Walderdorff.

Walderode.

Seren. & Celsiss.
Principi & Domino;
Domino

WILHELMO LUDOVICO;
W~~ir~~tembergiæ Tecciaq; Duci;
Montisbelgardi Comiti;
Heydenhemii Dynastæ, &c.

Principi Juventutis Florentissimò;
post
Heroica Majorum decora,
Radiofo congruarum virtutum studio;
Palladias inter artes,
Haftenus domi insigniter fundato;
Nativum sanguinis splendorem;
Gloriosissimis peregre auctibus;
intuentium cum admiratione;
Alacriter illustrare nitenti;
Succinctam hanc Tractationem;

De
Principibus & Statibus
Imperii Rom. Germanici;

Excelso Ejus Fastigio,
Sacratam & dicatam,
Obsequiosa manu & mente offert:
Simulac
Pedisequam votorum pietatem,
pro
Fauçtissimis itinerum successibus,
Principi & Domino suo longe benignissimo,
Testatam esse cupit,
nec alio fine
Commentationem hanc literariam,
devotissimi affectus
Infucatam velut interpretem,
Debita cum subjectione
afficit.

Nicolaus Mylerus
ab
Ehrenbach.

Pra-

PRÆMONITIO AUTORIS
^{ad}
LECTOREM.

P Rodit iterum, *Benevole*
Lector, tractat⁹, de *Prin-*
cipum & Statuum Impe-
rii præeminentia & Juribus;
Quem sub mole publicorum
negotiorum extorserunt *Ami-*
corum crebra desideria, & to-
ties repetitæ preces. Instabant
quoque *Bibliopola*, meque defa-
tigabant fermè, ut bono publi-
co tandem prodesse proclivis,
innovam hâc, à me privatis lu-
cubrationibus non modicè
auctam, editionem consenti-
rem. Annuebam itaque cre-
berrimis hisce petitionibus, nec
sine certa ratione.

Quamvis enim haud nesci-
am, scripturientium hodie in-

):(3   nume-

numerum numerari numerum; neminem tamen latet, quosdam, *ut sciant*; alios, *ut sciantur*; plures, *ut lucrentur*, cæteros verò, eosque paucissimos, at sane optimos etiam, ut ædificent, *scribere*. Quorum *primum* quidem Curiositatis: Vanitatis *alterum*; *Postremum* verò, idq; optimum, scilicet Charitatis esse, atque Prudentiæ, censeo.

Cæterum, quid quantumvè augmenti huic iteratæ impressioni accesserit, paucis exponam. Ordinem namque & numerum capitum, juxta feriem materiarum prioris editionis, interpositis quibusdam

Para-

Paragraphis novis, imòtum servavi. *Unicuique* etiam Capiti varias, & quidem non vulgares, additiones adjunxi, adeo quidem, ut vix ullus paragraphus, sine aliquo additamento, appareat. *Imprimis* verò, singulis

ferè capitibus, *Quæstiones* publico Statui necessariæ, & usu Regiminis publici quotidianæ accessere. *Quoniam*,

verò ampliorem deductionem angustia operis non permisit,

Authores Practicos, & in Jure publico versatissimos interspersi. *Quod* unicuique Lectori, cunòlo, perquam utile

erit, quo integras materias & controversias, levi penicillo

adumbratas, exinde, tanquam ex suo fonte limpidissimo, haurire possit. *Imò* omnes ferè

Authores allegatos rursus evolvi, quos, ut & alios plurimos, mea Bibliotheca tenet. *Ac*

quoniam multi ad dissentiendum proni & faciles esse solent, nec cuilibet etiam, in verba Magistri jurare, integrum est, ideò semper ferè allegatis controversiis, *Authores* alicubi

Contrarium sustinentes, non omnes, sed paucos & graviores, prout spacium Chartæ, & angustia temporis permittit, addidi. Non *tamen* fui solli-

citus, *de formando aut reformando Romani Imp. Germanici Statu*, more & modo H. á Lapide

&

& S. de Monzābano, fatis temerario ausu scripturiētium, multa adijcere; memorillius dicterii: *Periculosum esse, scribere de his, qui possunt proscribere.* Sed unice hoc studui, *Principi Juventutis*, ea brevibus aperire, & digito quasi monstrare, quid, quantumve juris Ei, ad Principatum accessuro, tam *in Imperio*, quam *in suo territorio administrando*, in Ecclesiasticis, inq; Politicis competat, quæve *Onera*, in defensionem Imperii Rom-Germanici, subire teneatur.

Nec modicam promotionem iteratæ huic Editioni addidit Dn: & *Amicus Fritschius, Cancellarius S. V. varzenburgicus,*
):(s qui

qui in Litteris, ad me exaratis, hujus tractatus utilitatem in eo commendavit, quod *Studiorum Moderatores* Personarum illustrium, in erudiendo *Principe Juventutis* ad regimen formādo, frequēter eo uti soleant. Præsertim dum, ex prima inspectione hujus libelli, subito colligere liceat, quod sine cognitione, siue explicita, siue implicita, terminorum *technicorum*, juris territorialis, *Princeps gubernaculum sui Principatus gerens*, scire vix possit, quæ aut quot superioritatis jura in suo territorio possideat, ac liberri-
mè exercere possit.

Inserui quoque haud pauca regiminis *Axiomata*, & casus

sus quotidianos, Consiliario in praxi indies occurrentes, quæ non semper ore tenus, Principi regimen tenenti, aperiantur; Memor *Demetrii Phalerei*, ad *Ptolomæum Regem* apud *Stobæum*, consilii, qui Regi, ut libros de Regno Scriptos, emeret & legeret, hac imprimis de causa, urgebat: *Quod ille talia* de quibus amici Regem admonere non auderent, in libris perscripta inveniret.

Intuli etiam in cap. 3. & 4. quorundam Nummorum, tam Consularium, quam Imperialium, typos tam Symbolicos, quam hieroglyphicos, cum litterarum abbreviatarum brevi resolutione, ea saltem intentione, ut

Præmonitio ad Lectorem.

ut Eruditorum ingenia, ad historicæ antiquitatis Numariæ Studium suscipiendum, & *quid quantumvè arcani* ibi lateat, sollicitè indagandum, excitentur. Idque eò magis feci, dum illud in Germania, *per Sexaginta*, & quod excurrit annos fere, conquievit, nec ullus ferè, præter *Golzium, Octavium Stradam, Hulsium & Occonem*, studium hoc, adeò persecutus fuit.

Admovit quidem manus, in quorundam Numorum explanatione, eruditus *Vir, Rupertus, Professor Aldorphenſis*, in suis opusculis passim. Augustissimus quoque Imperator noster *Ferdinandus III.* in animo habuit, Nummos antiquos (quorum
nume-

humerus jam Anno 1655. ultra quatuordecim millia ascendebat) studio & opera *Simonis Wagnerecci Suevi*, Historici, tam hieroglyphicè, quam historicè, resolvere & explanare. Quod opus cæptum ad quintum usque tomum per ductum fuit, sicuti Ego illud, favore dicti *Wagnerecci*, manibus evolvi. At tamē insidiatrix mors, interveniens, huic glorioso cœpto interstitium posuit.

In quo studio palmam nobis præripere intendunt, tam *Galli*, quam *Itali*, sicuti hoc constat ex tractatibus *Nũmariis Fulvii Ursini*, *Francisci Paruta*, *Angeloni*, *Joannis Tristani*, *Bouttenroii*, & aliorum ; Impri-
mis

mis verò additionibus ad Fulvium Ursinum, *Domini Caroli Patini, Medici Viri in renummaria maxime versato*; Cujus egregium opus, in explicandis mille Nummis Imperialibus, nondum visis, indies expectamus. Veruntamen nec in Germania, nec in patrio Ducatu Wirtembergico, deerunt erudita ingenia, qui huic studio paria esse possunt, modo Mæcenatem aliquem haberent. Vale & Vive, *Stutgardia ex Museo 8. Iulij Anno 1669.*

Epigramma ἐπικριτικόν.

In præsentem Tractatum
Nobilissimi & Magnifici
VIRI
DN. NICOLAI MYLERI

ab
Ehrenbach.

I Liada includi (quis non miretur?) Homeri;
Digna fide vix est res, potuisse nuci.

Collige; quàm tenuis fuerit membranula, quæ
tunc

Totius libri debuit esse capax.

Sic & acu calamus debebat acutior esse,

Quo visum effugiens litera scripta fuit.

Esto sed, hæc veterum fuerit solertia tanta,

Hujus quâ tegumen nux fuit ista libri.

Nontamen exæquat (mihi fas sit dicere verum)

Hunc EHRENBACHI dexteritate
librum.

Istum penna quidem quàm subtilissima pinxit.

Omne sed hic punctum mentis acumen
habet.

Nude-

Nucleus ille nucis fuit; huic, vastissima contra
Imperii moles, nucleus omnis inest.
Et dic, quæso, bono cui nam nux profuit ista?
At quantâ nux se hæc utilitate probat!

Tobias Wagner,
Universit. Tubin-
gensis Cancellar-
ius.

Laudatissimo
Perincluti Domini Autoris
instituto
Observanter applaudit

Magnus Hesenthaler.

MYLERUS renuit, quamvis sciat intima re-
rum

Imperii, formam velle crepare novam.
Sed calamo male suada suo commenta refellit,
Dum veram faciem vindicat Imperio.
Hinc genium Imperii discat, moderamen &
artes,

Quem Deus ad clavum lexq; sedere jubet.

IN=

INDEX CAPITUM.

*Totius Opusculi potiora Lemmata
representans.*

- Cap. I. De Origine Imperii Romani. pag. 1.
Cap. II. De Imperii Romani Infantia & Statu
sub Regibus. p. 6.
Cap. III. De Imperii Romani Adolescentia &
Statu sub Consulibus usque ad Bellum Pu-
nicum. p. 15.
Cap. IV. De Imperii Romani Juventute ac ro-
busta ætate, ex qua felicitas, ex felicitate
varii motus intestini. Unde mutatio Re-
giminis. p. 21.
Cap. V. De Senectute Imperii Romani, ejus-
dem de declinatione sensim accelerata.
p. 37.
Cap. VI. De Causa tantæ potentia Imperii Ro-
mani, & tantæ vastitatis. p. 40.
Cap. VII. De diminutione Imperii Romani, ac
quibus ex causis id acciderit. p. 43.
Cap. VIII. De Imperii Romani reliquiis, seu fer-
reaplanda, hodiè in Imperatore & Statibus
Imperii superexistente. p. 51.
Cap. IX. De Origine Statuum Imperii Roma-
no-Germanici. p. 58.
Cap. X. Definitio Status Imperii. p. 71.
Cap. XI. De Requisitis Status Imperii. p. 76.
Cap. XII. De Divisione Principum & Statuum
Imperii. p. 82.

INDEX CAPITUM.

- Cap. XIII. De jure Præcedentiæ Principum & Statuum Imperii. p. 90.
- Cap. XIV. De Libertate, ac Potentia Principum & Statuum Imperii. p. 106.
- Cap. XV. De Principum & Statuum Sessione ac voto in Comitibus. p. 119.
- Cap. XVI. De Principum & Statuum Imperii Militandi libertate, ab antiquo usitatâ & semperlibera. p. 138.
- Cap. XVII. De Fœderum Jure, Principibus & Statibus Imperii competente. p. 145.
- Cap. XVIII. De Jure Clientelari Principum & Statuum Imperii, Protectionis jus vulgò dictum. p. 157.
- Cap. XIX. De Jure mittendi Legatos, Principibus & Statibus Imperii competente. p. 181.
- Cap. XX. De Judicio & Judice, Principum & Statuum Imperii. p. 190.
- Cap. XXI. De Ditionum Imperii ad hæredes transmissione. Ubi de Principis Primogeniti successione. p. 222.
- Cap. XXII. De Principibus Imperii Ultragenitis, von den abgetheilten Herren. p. 240.
- Cap. XXIII. De æquali Principum Imperii Successione. p. 248.
- Cap. XXIV. De Filiarum Illustrium Successione in Imperio R. G. p. 253.
- Cap. XXV. De Principum Imperii pactis successoriis. p. 256.
- Cap.

INDEX CAPITUM.

Cap. XXVI. De Principum & Statuum Imperii
testamentis absque solennitate validis,
p. 269.

Cap. XXVII. De Donationibus Principi Im-
perii, in multis privilegiatis. p. 274.

Cap. XXVIII. De Testamento Principum Im-
perii Oblato. p. 279.

Cap. XXIX. De Tutoribus illustrium Imperii
Personarum. p. 282.

Cap. XXX. Principes & Status Imperii, se, scri-
bunt, Regnare Dei Gratia. p. 294.

Cap. XXXI. De Matrimonio Principum & Sta-
tuum Imperii, ubicunq; liberrimo. p. 306.

Cap. XXXII. De Emptore bonorum fiscalium,
Principis Imperii, statiore post contra-
ctum securo. p. 311.

Cap. XXXIII. De bonis Domanialibus à Præ-
scriptione exemptis. p. 313.

Cap. XXXIV. De Uxore Illustri Principis aut Co-
mitis Imperii. p. 318.

Cap. XXXV. De Liberis Principum Imperii, utri-
usque Sexus. p. 324.

Cap. XXXVI. De Territorioli Jurisdictione. pag.
331.

Cap. XXXVII. De Personis & Rebus in Territo-
rio sitis. p. 337.

Cap. XXXVIII. De Homagio s. Juramento sub-
jectionis. *Wunder Erb. Huldigung und*
Landes-Pflicht. p. 345.

INDEX CAPITUM.

- Cap. XXXIX. De Statutis & Legibus Provincialibus; Earumve interpretatione. p. 358.
- Cap. XL. De Potestate publicandi Edicta & Mandata, ac de Jure dandi Rescripta. p. 369.
- Cap. XLI. De Magistratum & Officialium Ordinatione. p. 337.
- Cap. XLII. De Ereptione Dicasterii & Judicii Appellationis. p. 387.
- Cap. XLIII. De Advocatione Causarum. p. 401.
- Cap. XLIV. De Relaxatione jurisjurandi, ad effectum agendi. p. 404.
- Cap. XLV. De Conventibus Provincialibus; von Land Tâaen. p. 415.
- Cap. XLVI. De Jure Constituendi Pondera, Mensuras, & Ulnas, Gewicht/Maß/und Ehl anzuordnen. p. 422.
- Cap. XLVII. De Jure Archivi. p. 429.
- Cap. XLVIII. De Jurisdictione Civili & Criminali. p. 436.
- Cap. XLIX. De Concessione Privilegiorum. pag. 447.
- Cap. L. De Dispensatione. p. 461.
- Cap. LI. De Constitutione Asylorum. p. 478.
- Cap. LII. De Constitutione Publicæ Securitatis vulgò Burgriden. p. 483.
- Cap. LIII. De Jure Restituendæ Famæ. p. 489.
- Cap. LIV. De Legitimatione. p. 489.
- Cap. LV. De Rescriptis Moratoriis; von Quinquinel oder Anstands-Brief. p. 504.
- Cap.

INDEX CAPITUM.

- Cap. LVI. De Concessione Repressalium. pag.
513.
- Cap. LVII. De Jure dandi veniam ætatis. p. 518.
- Cap. LVIII. De institutione Nundinarum. pag.
524.
- Cap. LIX. De jure conducendi per viam publi-
cam. Von Geleits. Berechtigteit. p. 534.
- Cap. IX. De receptione Judæorum, Principibus
& Statibus Imperii libera. p. 554.
- Cap. LXI. De Ordinatione Tebellionum & feri-
barum Publicorum; eorumque Substitu-
tis. p. 555.
- Cap. LXII. De Jure imponendi Collectas. p. 559.
- Cap. LXIII. De Jure detractionis, Vom Abzug.
p. 573.
- Cap. LXIV. De Vectigalibus. p. 582.
- Cap. LXV. De Accisis, ac impositione Vini vecti-
galis, vulgò Accis und Umbgelt. p. 590.
- Cap. LXVI. De Fluminibus Publicis. p. 594.
- Cap. LXVII. De Viis Regiis ac publicis, Von der
Kaiserl. freyen Land. und Heer-Strassen.
p. 600.
- Cap. LXVIII. De Juribus Fiscalibus. p. 603.
- Cap. LXIX. De Jure Metalla effodiendi. p. 615.
- Cap. LXX. De Locis desertis & Decimis Nova-
libus. p. 621.
- Cap. LXXI. De Jure cudendi monetam. p. 626.
- Cap. LXXII. De Angariis & Parangariis, Von
Frondienst. p. 640.

INDEX CAPITUM.

- Cap. LXXIII.** De Forestali Jurisdictione, ac Venandi Jure. p. 648.
- Cap. LXXIV.** De Negotiis Bellicis. p. 663.
- Cap. LXXV.** De Annorum impositione & Lustratione. p. 669.
- Cap. LXXVI.** De Jure Sequelæ, Vom Auffforde-
ren. p. 679.
- Cap. LXXVII.** De Jure muniendi Civitates vel
Castella; vulgò fortificiren. p. 685.
- Cap. LXXVIII.** De Jure Præsidii, id est. Præsidia-
rios milites ponendi, Besatzung einzule-
gen/& excubias instituendi. p. 684.
- Cap. LXXIX.** De Conscribendis Militibus, Sol-
daten zu werben und anzunehmen. p. 701.
- Cap. LXXX.** De Jure Aperturæ & Metationis,
Von Oeffnungs-Recht und Einquartier-
ungen. p. 708.
- Cap. LXXXI.** De Jure Belligerandi. p. 712.
- Cap. LXXXII.** De rebus & negotiis Ecclesiasticis,
quatenus eorum cura ad Principes & Sta-
tus Imperii pertinet. p. 716.
- Cap. LXXXIII.** De Religionis mutatione, von der
Religions-Änderung, Principibus & Sta-
tibus Imperii modulatè competente. pag.
721.
- Cap. LXXXIV.** De Jure Reformandi. p. 728.
- Cap. LXXXV.** De Mediatis Imperii Comitibus,
Landgravis, Vasallis, Civitatibus & subdi-
tis, quatenus Religionis Exercitium &
conscientiæ libertatem habeant. p. 735.
- Cap.

INDEX CAPITUM.

- Cap. LXXXVI. De Jure Episcopali. p. 740.
- Cap. LXXXVII. De Jurisdictione Camerae Imperialis in Constitutione Pacis Religionis. p. 747.
- Cap. LXXXVIII. De Jurisdictione Ecclesiastica, quam Princeps & Status Imperii in territoriis exercent. p. 757.
- Cap. LXXXIX. De Effectu Jurisdictionis Territorialis. p. 775.
- Cap. XC. De Aquisitione Jurisdictionis territorialis. p. 780.
- Cap. XCI. De oneribus Principum & Statuum Imperii. Ubi imprimis, de petitione Investiturae. p. 785.
- Cap. XCII. De Juramento Fidelitatis, quod Principes Imperii praestant. p. 800.
- Cap. XCIII. Principes & Status Imperii sunt Imperatoris & Imperii subditi. p. 808.
- Cap. XCIV. De Bello suscipiendo contra Bannitos Imperii. p. 813.
- Cap. XCV. De Personali Comparitione ad Comitiam. p. 816.
- Cap. XCVI. Principes & Status Imperii sunt quoque Consilarii & Imperatoris. p. 820.
- Cap. XCVII. De Solutione Collectarum Imperialium i. e. Reichs-Steuern. p. 823.
- Cap. XCVIII. Principes & Status Imperii pro Imperio militare obligati sunt. p. 841.
- Cap. XCIX. De Exemptione. p. 848.
- Cap.

DE PRINCIPIBUS ET STATIBUS IMPERII ROMANO-GERMA- NICI,

Eorumq; precipuis Juribus.

PARS PRIMA,

CAP. I.

De Origine Imperii Romani.

I. IMPERIUM ROMANUM, quô nec ab exordio Mundi ex tam parvis principiis ullum ferè majus à *Romulo* exordium habet; Quod tam latè per terrarum Orbem arma circumtulit, ut, qui Populi Romani res gestas legunt, non unius Populi seu Gentis, sed universi ferè *Generis humani* facta enarrari censeant. Nulla enim *Respublica* (teste *Livio*) unquam nec major, nec sanctior, nec bonis exemplis ditior fuit; Hinc verè scribit *Eutropius*: *Romano Imperio, neq; ab exordio ullum ferè minus; neque Incrementis toto Orbe amplius, memoriam huma-*

A

nam

nam recordari posse. Eutropius. *histor. l. 7.*
 [Halicarnass. *antiquit. Roman. in præfat.*
 Heinſius in *Oration. 10. & 12.*]

2. Siquidem tenuis certè & propè deſpectuoſa Populi Romani fuit origo, ſed quia Deus ita conſtituit, in ſummam crevit potentiam Annæ. Florus. *hiſt. l. 1. c. 1.* [Vide Franciſc. Zoanett. *de Imp. Roman. num. 234.*]

3. Populus Romanus à Rege Romulo in Cæſarem Auguſtum, ſeptingentos penè per annos, tantùm operum pace bellòq; geſſit, ut ſi quis magnitudinem Imperiũ cum annis conferat, ætatem longè ultra putet, referente Vellejo Paterculo *lib. 2. hiſtor.* Dio Caſſ. *hiſt. lib. 52.* Nam quidquid in Romana Gente admiramur, quidquid loquitur Vetuſtas, quidquid poſteritas vix credit, quidquid vix eloquitur Hiſtoria, ſubactus Oriens, Africa everſa, adjecta Imperio Romano Europa, Britannia ſubacta, Germania impugnata, Inter Romuli Regimen & Auguſti Imperium accidit. Vide Dan. Heinſium in *Orat. 12.*

4. Hoc itaque ſpatio, Romanus Populus Ortum & Occaſum, terminos Imperii

perii sui posuit. Juxta Halicarn. *in princ. hist. l. 1. ac Imp. Justinianum in Novell. 9. in princ.* Imò nec hisce quidem limitibus satiata fuit *viatrix Aquila*, nec quiesca secundum Tacitum, *in vita Agricol.* [Francisc. de Amaya *ad l. 1. num. 2. C. de fund. limitroph. lib. 10. Dn. Conring. de Germ. Imper. Roman. c. 2.*]

5. Donec totum terrarum Orbem (penè dico) Imperio suo adjunxerit, teste Imperat. Justiniano *in Novell. 24. in prefat. ac in Novell. 26. c. 2.* Vide Fulvium Pacianum *de probat. 2. c. 26. num. 24.* Just. Lips. *de Magnit. Urb. Rom. lib. 2. c. 3.* Marc. Ant. Muret. *Variar. lect. lib. 17. num. 12.* Herman. Conring. *de Germ. Imper. Rom. c. 2.* Dn. Boecler. *lib. 1. Annal. Tacit. c. 9. num. 8.* Proinde de Romanorum potentia canit *Petronius Arbiter:*

*Orbem jam totum, Victor Romanus habebat:
quâ Mare, quâ terra, quâ sydus canit utrūq̃,
Petron Arbiter. Satyr. c. 29.*

6. Et hoc secundum *Romuli* Oraculum, quem post mortem *Proculo* obviam facto sequentia respondisse, *Plutarchus* refert: *Dius* (inquietem) *visum est, Proculc, postquam tam diu inter mortales vi-*

4 Pars I. Cap. I.

ximus, atq; urbem ad summam spem condi-
dimus, Imperii & gloria, ut inter Caelestes,
ex quibus eramus, reciperemur. Vale itaq;
& nuncia Romanis, ut temperantiam &
rem militarem colant, his artibus, futuram
Caput Orbis Romam. Plutarch.
in vitâ Romuli ad fin. [Quæritur

autem, An Populus Romanus, ac subsequenti
Imperatores Romani, Orbem universum, aut
magnam ejus partem, unquam subegerint?
Respondetur, Quod Non. Id quod vel
maximè ex loco & testimonio Dionysii
Halicarnassei constat, dum scribit; Ne
ipse quidem Populus Romanus, omnes
terras omniâq; maria, in suam ditionem re-
degit. Neque enim Africa, que latè patet,
nisi partis Egypto proxima, potitus est:
Neque totam Europam subegit, sed ab ejus
septentrionalibus partibus ad Thraciam usq;
processit, ab occidentalibus verò, usque ad
Adriaticum mare descendit. Halicarnass.
Roman. antiq. lib. 1. in proœm. Vide Tacit.
lib. 1. Annal. c. 11. Bullinger. de Imper. Ro-
man. lib. 3. cap. 8. & 9. Læzium de Republ.
Roman. lib. 1. c. 1 Lipsi. de admirand. Rom.
lib. 1. c. 4. Conring. de Imper. Rom. Germ.
f. m. 276.]

De Origine Imperii Romani. §

7. Cæterum hæc Imperii amplitudo, *Virtuté* ne potiùs, an verò *Fortunâ*, Romanis contigerit, ambigit & disputat Nicol. Machiav. in *Liv. lib. 2. discurs. 1.* Scip. Amirat. ad *Tacit. lib. 19. discurs. 5.* Virgil. Malvezza in *Romul. fol. m. 114.* *Virtuté*, contendit *Ammianus Marcellinus*, dum Romam Imperii, virtutumq; larem appellat in *histor.* [At *Vegetius* testatur; Romanos non tam numerosos, quàm creditos exercitus habere voluisse. *tr. de re militar. lib. 3. c. 1.*] Contrà *Tacitus* in *Annalibus* scribit; ad fuisse, ut sæpè aliàs, *Fortunam* Populo Romano. [Id quod optimè expressit, sequenti Versiculo Manlius:

Fata regant Urbem, certa fiant omnia lege.

Manli. in *Astronom. lib. 4. Bernegg. ad Justin c. 43. num. 5.*] Vide Dn. & Amic. Singul. Christoph, Forstner. ad *Tacit. lib. 3. Annal. fol. m. 247.*

8. Veruntamen Nos cum *Anneo Floro* ad constituendum Imperium Romanum, contendisse *Virtutem* & *Fortunam*, dicimus in *proleg. histor.* quod latius explicat Just. Lips. de *magnit. Urb. Rom. l. 4. c. 8. & 11. per tot.* Campanella de *Monarch. Hisp. c. 1. à Princip.* Cui *Virtus* &

Fortuna æternitatem promiserunt. Dan. Heinsius in Orat. 10. Vid. Christoph. Besold. de Republic. curand. c. 1. num. 15. Ac de iurisdic. Imper. Roman. c. 3. Reinck. de Regim. secul. & Ecclesiast. l. 1. class. 2. c. 1. n. 3.

CAPUT II.

De Imperii Romani Infantia & Statu sub Regibus.

I. **Q**uemadmodum singulis hominibus sua *Infantia, Adolescentia, Robur, Senectus & Mors*: sic & Rebus publicis. Incipiunt, crescunt, stant, florent, senescunt, atque, ut omnia, cadunt. C. Plin. lib. 3. *Histor.* Cicero de fin. lib. 5. Caurian. sup. Tacit. lib. 1. f. 22.

2. Diruit enim construitque ac (si fas est dicere) ludit in rebus humanis, *Magnus ille Architectus*, & velut *Plastes*, varias sibi formas & *Imagines* fingit, & refingit ex hac argilla. Nec tantum *Oppida & Vrbes*, sed *Regna* etiam & *Provinciae* trahuntur in hanc labem. [De quo Panagyricus Theodosii; *Gaudent profecto divina perpetuo motu, & jugi agitatione se vegetat*

vegetat aternitas, & quicquid homines vocamus laborem, vestra natura est. Bulenger *de Imper. Rom. lib. 1. c. 1. fol. m. 3.*] Olim *Oriens* floruit & *Assyria*, & *Aegyptus* ac *Iudea* valuere armis, ingeniisque, Sors ea in *Europam* transiit. Vide *Just. Lipsium de Constant lib. 1. c. 16. per tot. Schönborn. lib. 5. Politic. c. 4.*

3. Saltem quid de *Germania* dicam? illa olim horrida & rerum inops; ast nunc quàm artibus, Oppidis, copiisque exculta est & abundat. *Lips. de Magnit. Rom. l. 1. c. 3.* [*Lans. in Consult. Pro German. Dn. Bernegger. ad Tacit. Germ. quest. 5. per tot.*]

4. Si quis ergò *Populum Romanum*, ut hominem consideret, ac totam ejus ætatem perreenseat, ut coeperit, ut adoleverit, ut ad quendam *Juventæ* florem pervenerit, ut postea veluti consenuerit, quatuor gradus inveniet. Vid. *Flor. histor. lib. 1. c. 1.* *Pio Mutio ad Tacit. consider. 1.*

5. *Infantia* & prima ætas erat sub *Regibus*, Ducentos & quinquaginta per annos. Primus & *Urbis Romæ*, & *Imperii Romani* Conditor, *Romulus* fuit. Et

hoc per medium *Asyli*, Profugis & fugitivis receptaculum præbens, [De quo Ovidius scribit:

Romulus ut Saxo, lacum circumdedit alto,

Quilibet huc, inquit, confuge, tatus erit,

Ovid. *in fastis lib. 3.* Mager. *de advocat. armat. c. 18. num. 80.* Polyd. Vergil. *de invent. rer. lib. 3. c. 12.*]

Quod Deum *Asylum* appellarunt. Tit. Livius *lib. 1. hist. 8. c.* Eutrop. *lib. hist. Halicarn. histor. lib. 2. c. 4.* Vide tamen Lancell. *nel farfallon. Act. tr. meum de Asylis c. 1. num. 6. c. 7.*

6. Romulus auctis in breve viribus plurima sub prætextu justitiæ ex ratione status peregit. Vide Flor. *lib. 1. c. 2.* Ubi Zeverotius, Caurian. *sup. Tacit. fol. 14* Malvezz. *in Romul.*

7. Nam etiam in rudi illo seculo, non ignarus fuit Romulus, Artium politicarum, quibus novum Imperium formaret, & simul firmaret, quas Ordine recenseret Casp. Fac. *in Polit. Livian. lib. 1. c. 1. c. 2.* Hinc exiguo tempore res Romana adeò crevit, ut cuilibet finitimarum Civitatum bello par esset. Tit. Liv. *lib. 1. histor. cap. 9.*

8. Proinde Romæ, formam Reipublicæ ad

De Imper. Romani Infantia. &c.

blicæ ad beneplacitum imposuit, & ad libitum Romanis imperavit. Tacit. *l. 3. Annal. c. 26.* Quod contestatur quoque Pompon. *in l. 2. §. 1. ff. de Orig. Jur.* Scil. ab initio Civitatis, omnia manu (non quidem violentâ, sed quæ instar Arbitri esset) regiâ, à Regibus gubernata fuisse. Dn. Christoph. Forstner. *ad dict. c. 26. Annal. Tacit. Verb. Nobis Romulus fol. m. 263.* Vid. Arnif. 2. *de Republ. c. 6. sect. 3.* Cluv. *lib. 5. histor. sub Jotham.* [Quæritur autem, *An Reges Romani absolutam & sine fine dominandi potestatem habuerint?* Respondetur, *Quod sic.* Nam quæ juxta Aristotelem in Politicis, iura imperii recensentur, veluti circa indicenda comitia, circa Magistratus constitutionem, circa ludicia ordinanda, circa armorum usum, ea omnia, in potestate Regum Romanorû absq; ulla exceptione fuisse legimus. Nam & Senatum & Populum convocabant, & Patres in Senatum legebant, Quæstores instituiebant. Causas præterea Civium cognoscebant, ac lus vitæ & necis in omnes usurpabant; De quibus Vide Halicarnass. *Rom. Antiq. lib. 1. Liv. histor. lib. 1.* Quæ cuncta cer-

tissima sunt signa & techmiria summæ & absolutæ potestatis. Arnif. *de Republ. part. 2. cap. 6. sect. 3. num. 5.* Dn. Forstner. *ad Tacit. Ann. lib. 3. fol. m. 263.* Cyriac. Lentul. *de arcan. Regn. c. 1. Quæst. 1. fol. m. 21.* Rationem dubitandi exhibet nobis locus Taciti *lib. 3. Annal. c. 26. Halicarn. lib. 8. antiq. post princip.]*

9. Deinde Numa Pompilius, ut Deorum timore ad mitiora, truces animos flecteret, Religionibus & Divino Jure Populum devinxit. Halicarnass. *dict. lib. 1. in Numa Tacit. lib. 3. Annal. c. 26.* Vide Caurian. *in Tacit. fol. 16.* Nihil enim iniusti ab eo Principe expectat Populus, quem Religiosum existimat, & à cuius partibus Dissidere creduntur. Jacob. Zevecot. *in Observat. ad Flor. lib. 1. c. 2. Verb. Religione.*

10. Quædam à Tullo Viro bellicoso reperta, institutâ præcipuè disciplinâ militari. Halicarn. *histor. lib. 3.* Florus. *lib. 1. c. 3.* Valer. Maxim. *lib. 2. c. 4.* Parique ingenio adaucta ab Anco Martio ea, quæ à Pompilio & Tullo salubriter instituta erant. Eutrop. *histor. lib. 1.* Livius. *lib. 1. c. 10.* [Præcipuè verò & Urbem ornatio-

ornationem fieri curavit & interfluentem Urbi Tiburinum ponte lapidea commisit. In hujus structuræ perennem memoriam, Rex Ancus primum post Romulum, argenteos nummos excudi curavit, hanc inscriptionem in antica exprimentes: Caput Regis, cujus capilli ligamine constringuntur, ac Litrus cum verb. *ANCVS*. In postico verò repræsentatur Eques gloriosus, cui canis oblatrat, pontem hanc lapideam pertransiens; Hac marginali inscriptione: *PHILIPPVS*. sub ponte leguntur hæ literæ: *A. Q. V. A. MR.* Ejusmodi Nummum nobis exhibet Golzius *in fastis; sub Anco Marcio*. Talem quoque Ego in mea nummophilotheca possideo.]

II *Tarquinius Priscus* Senatus Majestatem numero auxit, Centum Patribus in Curiam allectis, qui Dii minorum Gentium appellati fuerunt. Halicarn. *dicto lib. 3. Flor. lib. I. c. 5.* [Factio, *sic Livius*, haud dubiè, Regis, cujus beneficio in Curiam venerat, hoc maximè pacto, securitati suæ consulentis. Qui insuper, Equestrem Ordinem uberiorem reliquit

12   **Pars I. Caput II.**

reliquit, ac Equitum centurias, numero duplicavit. Valer. Maxim. *lib. 3. c. 4.* Zevccot. *ad Flor. lib. 1. c. 5.*]

12. Sed præcipuus *Servius Tullius* Sanctior legum fuit, quibus & Reges obtemperarunt. Flor. Liv. Halicarn. Eutrop, *ad. II.* Tacit. *lib. 3. Annal. c. 26.* [Populum item, in quatuor Tribus divisit, ac postmodum Plebi *Annonam* distribuit. *Mensuras, Pontem, classes, centuriasque* constituit. Primus omnium, *Censum* *die Reichs-Steur* ordinavit & instituit, Qui adhucdum per terrarum Orbem incognitus erat. Aur. Victor, seu Cornel. Nepos *de Vir. illustr. cap. 7.* Rem saluberrimam tanto futuro Imperio. Livius *histor. lib. 1.*]

13. Postremus omnium Regum *Tarquinius* fuit, Cognomine *Superbi*, ex moribus adepto; qui, captis in Latio validis Oppidis, in Senatum cædibus, in omnes *superbiâ* grassatus, exinde Populo libertatis cupidine incenso, *L. Bruto & Collatino* Authoribus, è Regno pellitur, bona eius direpta sunt, & potestas in libertatis Vindices translata est, mutato tamē tempore, & numero. Vide *Flor. hist lib.*

lib. 1. c. 7. Halicarn. hist. lib. 4. Sext. Aurel. cap. 8. Cluver. lib. 6. histor. sub Dario Histasp. Quod hisce verbis testatum fecit Cicéro de leg. lib. 3, c. 2. Sed affluentia Regni, & licentia, Reges deniq; insollescere, Tyrannidem capere, cuncta miscere: Hinc odium Civum existere incepit, tale Imperium dedignantium & detrectantium. Itaq; deijci Reges, Imperiumq; in eos transferri plerumq;, qui abroganda Tyrannidi Ducatum prabuerint. Atque hanc esse Aristocratia Originem. Vide Dn. Boecler ad lib. 1. Annal. Tacit. c. 1. num. 2. Virgil. Malvezz. in Tacit. discurs. 2. Anton. Cicarell. in T. Livium, Discurs. 8.

14. Ita regium nomen apud Romanos exolevit, & Infantia Reipublicæ in pubertatem paulatim transire cepit; quo tempore Romanum Imperium, ubi plurimum, vix usque ad decimum quintum milliarium possedit. Attestante Eutrop. histor. lib. 1. Vide Virgil. Malvezz. ad Tacit. discurs. 2. ubi disputat; perche la Città di Roma venisse dalla potenza Regia alla Libertà. per totum. Cyriac. Lentul. in suo Augusto fol. 7. & 8.

[15. Quæ-

[15. Quæritur autem ; *An ex usu Populi Romani, L. Brutus hanc mutationem instituerit ?* Sunt Qui hoc Negant. Ac Quòd felicior & tranquillior fuerit Reipublicæ Romanæ Status sub Regib⁹ quàm Consulibus, non sine ratione asseritur. Audiamus Cornelium Tacitum : *Vetus ac jam pridem insita mortalibus potentia Cupido, cum Imperii magnitudine adolevit, erupitq̃. Nam rebus modicis, equalitas facile habebatur. Sed ubi subactò Orbe, & amalis urbibus regib⁹ve excisis, securas opes concupiscere vacuum fuit, prima inter patres plerumq̃, certamina exarsere. Modò turbulenti tribunt, modò Consules prævalidi, & in Vrbe ac foro certamina Civiliū bellorum. Mox è plebe infimâ C. Marius & nobilium sævissimus L. Sulla victam armis libertatem in dominationem vertunt. Post quos Cn. Pompejus occultior, non melior. Et nunquam postea, nisi de principatu quesitum. Hoc Tacit. histor. lib. 2. Vide Cyriac. Lentul. de arcan.*

Regnor. cap. 1.

Quæst. 3.]

Caput

CAPUT III.

*De Imperii Romani Adolescentia
& statu sub Consulibus, usq; ad Bellum
Punicum.*

I. **S**ecunda Imperii Romani Ætas à L. Bruto ad Bellum Punicū primum, ducentos & quinquaginta ferè per annos patuit. Pulso *Tarquinio*, ex perpetuo Annum, ex singulari, duplex Imperium Populo Romano placuit, ne Potestas morà vel solitudine corrumpetur. *Salust. in Catil. c. 6. Flor. lib. 1. c. 9. Vide latius Caurian. sup. Tacit. fol. 11.* Libertatis enim pars una secundum Aristotelem in eo consistit, ut per vices imperent. *Polit. lib. 6. c. 2. P. Mutius in Annal. Tacit. Consider. 2. Lucius Brutus, & Collatinus*, in præmium restitutæ Libertatis (de quibus vide *Virgil. Malvezz. in Tacit. Annal. discurs. 3.*)

2. Primi Consules pro Rege appellati fuere, ut consulere se Civibus suis debere meminissent. *Flor. lib. 1. c. 9. ubi Jacob. Zevencot. Hilicarn. lib. 4. & 5. Eutrop. l. 1. hist. Liv. l. 1. & 2. hist. Cassiod. in Chron.*

in Chronic. [De quo ita Cicero: *Regio Imperio Duo sunt; Hoc est, creati sunt cum Regibus, in omnibus rebus, potestate atq; Imperio, ac prater annum Imperium, nihil mutatum fuit; Ided Liçtores, Fasces, Sellam Curulem, Purpuram prætectam, ceteraq; Regum insignia Consules tenuerunt. Cicero. de legib. lib. 3.*]

3. Hujus constitutionis egregiam adfert rationem Politicam *Eutropius*: Hinc Consules cæpere, pro uno Rege, duo, hac de causa creari: ut si unus malus esse voluisset, alter eum, potestatem habens similem, coërceret. Et placuit, ne Imperium longius, quàm annum unum haberent, ne per diuturnitatem potestatis insolentiores redderentur, sed civiles semper essent, qui se post annum scirent, futuros esse privatos. *Eutrop. hist. Rom. lib. I.*

4. Eodem tempore, adversus *Patrum* quoque factiones multa Populus paravit tuendæ Libertatis & firmandæ concordie causâ: [Quorum præcipuum fuit *Provocandi libertas* ad populum; Ex actis enim Regibus Lex Provocandi ad Populum à *Portia* familia lata est; Quæ cum

cum à Patriciis inde suetudinē trahi animadverteretur, sæpius ab eadem familia renovata fuit, eaque sola pro tergo civium sancita videtur. Cicero, *de legib. l. 2.* In hujus legis perennem memoriam cusi fuerunt nummi argentei, veritatem historicam confirmantes, quorum unum ego possideo, à Marco Portio Laeca excusum. In antica exprimitur; *Caput Romæ Dea galeatum, cum hac inscriptione: SS. OL. LAECA.* In Postica: *Tres figura stantes: scilicet, vir togatus, qui medius est, inter lictorem, gladium vel hastam tenentem; Ac inter civem Romanum, qui provocat, viro togato manus erigente, cum hac inscriptione: PROVOCO.* Et talem refert quoque Ursinus ap. Patin. in *famil. Portia. den. 2. fol. m. 228.* Creatiq; insuper fuerunt Decemviri, & accersita, quæ usquam egregia. Compositæ quoq; duodecim Tabb. leges, finis æqui Juris. Corn. Tacit. *lib. 3. Annal. cap. 27.* Cyriac. Lentul. in *suo Augusto fol. 9. & 10.* [ac de arcan. *Regn. c. 1. fol. m. 16.*]

5. Hisce ita firmatis, & hinc liber jam populus Romanus, prima adversus *Exteros arma pro Libertate corripuit,*

oborto bello Etrusco cum Rege *Porfena*,
Tarquinius in urbem reducere anni-
tente. Flor. *lib. 1. c. 10.* Halicarn. *lib. 5.*
Hac enim juxta Ciceronem, praclara est
Libertatis recuperatio, ut ne mors quidem
sit fugienda in repetenda libertate. Cicer.
in Orat. Philipp. 10. [Latini namque
Tarquinius contra Romanos asserabant,
& animum in Regis ultionem extule-
rant, Mamilius Tusculano Duce: Con-
tra quem Aulus Postumius, Albinus,
Dictator creatus apud Regillum lacum
cum hostibus confligit, diu Marte va-
rio; qui, cum victoria nutaret, Cossus
Magistrum Equitum, frenos exurere e-
quis imperavit, quò irrevocabili impe-
tu (& hoc novum) in hostes ferrentur:
qui & aciem Latinorum fuderunt & ca-
stra ceperunt; Sed in ipsa Equitū turma,
duo Juvenes candidis equis, insigni for-
titudine apparuerunt, quos finita acie
Dictator, quæritos, ut dignis muneribus
honoraret, non reperit; Castorem
& Pollucē ratus, Ædem Sacram iisdem
communi titulo dedicavit. Et hunc pri-
mum fuisse Populi Romani triumphum
A. U. C. CCCLVII. celebratum Historici
referunt

referunt. *Halicarnass. histor. antiq. lib. 6.*
Val. Maxim. lib. 1. cap. 6. *Flor. 1. cap. 11.*
In cuius victoriæ fidem & memoriam,
excusi fuerunt nummi argentei exhibentes in antica: *Caput laureatum Dictatoris Postumij Regillensis, cum stella, & signo X. in postico: Duos viros hastatos, cum duobus equis pabulum eis præbentes, qui Castorem & Pollucem denotant. Cum dimidia Luna & duabus Stellis, Et lit. A. ALBINVS.* Qualem nummum Ego possideo. Et talem exhibet quoque *Ursin. & Patin. in famil. Postum. tab. den. 3. fol. 231.*]

6. Mox pro finibus assiduè & sine intermissione pugnatum est contra *Latinos, AEquos, Volscos, Veientes, Sabinos, aliosq; finitimos* Vide *Flor. lib. 1. cap. 11. & seqq.* *Halicarn. histor. lib. 9.* *Livium, lib. 5.* *Eutrop. histor. l. 1.*

7. Deinde pro Sociis; Crescentibus namque rebus Romani pro Confœderatis arma capeſcebant. *Luc. Flor. dict. l. 1. c. 15.* *Tit. Liv. histor. l. 5.* Nam apud *Xenophontem* belli justè consequendi causa duplex est: Siquis vel injuriâ affectus sit, vel eam ab amicis & fociis co-

netur avertere. Xenophon, *in Institut. Cyr. lib. 1.* Nam qui non repellit Injuriam à Socio, si potest, tam est in vitio, quàm ille, qui facit. S. Ambros. *de offic. l. 1. c. 36.* *vid. Alb. Gentil. de jur. bell. lib. 1. cap. 15.*
 [Besold, *de jur. belli cap. 5. num. 5.*]

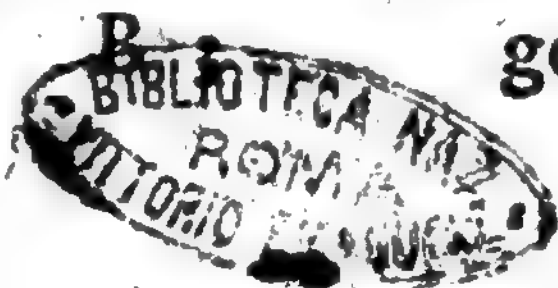
8. Tum denique pro *Gloria* quoque & *Imperio* arma sumpserunt, laceffentibus assidue usquequaque *Romanos* finitimis populis, & acervatim in excidium *Romani* nominis repente conjurantibus; qui *Etruscorum* duodecim populos debellarunt. Pariter quoque *Umbriis, Campanis, Apulis, Lucanis, Picentis*, subactis; Sic donec quasi contagione quadam per singulos itum sit, & proximis quibusque correptis, donec tota Italia Imperio Romano subjectione adcreverit. Hoc tempus Populi Romani quasi *Adolescentiam* dixeris, quâ à primi ortûs cardine, *quingentis propè annis* domi luctatus est, isque in hac ætate totam Italiam, quatenus intra *Fretum & Alpes* continetur, Imperio suo subjecit. Vid. Flor. *lib. 1. cap. 17. & seqq.* Tit. Livius *hist. lib. 9.* Eutrop, *lib. 2.* Oros. *lib. 3.* Cluv. *lib. 5. histor. sub Impp. Græc.*

[9. De hac Romani regiminis ætate *incorrupta* & pura adhuc, exaudio *Catonem* in oratione ad S. P. Q. R. Sicuti scribit *Salustius*; *Nolite* (inquentē) *putare*, *Majores nostros* solis armis *Rempublicam Romanam* ex parva fecisse magnam: Sed alia fuerunt, quæ illos magnos, & illam magnam faciebant. Videlicet, domi industria, foris iustum Imperium, animus inconsulendo liber, nec libidini, nec delicto obnoxius. *Salust. de Conjurat. Catilin.*]

CAPUT IV.

De Imperii Romani Juventute ac robusta ætate, ex quâ felicitas, ex felicitate varij motus intestini; Vnde mutatio Regiminis.

I. **I**psa Imperii Romani juvenus & quasi quædam robusta maturitas à primo bello Punico ad Cæsarem Augustum usque ducentos ferè annos, aut, si tempus usque ad decessum Augusti computes, ducentos quadraginta annos complectitur; quâ ætate *Aquila Solem* irretorto oculo contueri dicitur. Vegetam

getam hanc ætatem fuisse, & ad omnia pericula fortiter subeunda paratam, tot tantaq; bella feliciter confecta demonstrant. Vide Schönborn, *in Polit. lib. 5. cap. 4. num. 3.*

2. Quidquid enim de Amplitudine & fastigio Imperii Romani eloquitur Historia, hisce duobus seculis evenit, cum *Populus Romanus* hoc spacio bellis, victoriisque totum penè Orbem armis peragraverit. Ann. Flor. *lib. 2. cap. 1.*

3. Nec occasio defuit principi gentium populo, terminos Imperii dilatandi, ultrò ipsis viam pandentibus fatis, per bella Punica, Ligusticum, Gallicum, Illyricum, Macedonicum, Syriacum, Gallo-Græcum, Particum, aliaq; in quibus utpotè victores, provincias novas, suo Imperio adjecerunt. Vid. Tit. Liv. *histor. dec. 4. & 5. Eutrop. histor. lib. 4. 5. & 6. Flor. histor. lib. 2. & 3. Halicarn. l. 2. & 3. hist. Oros. in histor. passim. Gallia item, Thracia, Cilicia, Cappadocia, uberimæque provinciæ, Armeni item & Britanni, partim vi, partim spontè Imperio Romano sese subjecerunt, Livius*
histor.

histor. lib. 49. Jul. Cæsar. de bello. Gall.
Vid. Dn. Conring. de finib. Imper. Rom.

4 [Cimbri quoque gens ferocissima, quorum impetum, nec primum Silianus, nec secundum Manlius nec tertium Cæpio sustinere potuerunt, Cæsar Marius tandem devicit, ac de iis publicè triumphum egit. *Flor. lib. 3. cap. 3.* in cuius victoriæ gloriam & memoriam, nummi ex ære cusi fuerunt, trophea victoricia cum captivis ligatis exhibentes, hac inscriptione circulari: *VICTORIA, CIMBRICA.* ac in postico: caput Cæsar Marij senile cum veneranda facie, hac inscriptione, *C. MARIUS. VII. COS.* qualem Ego in mea nummo philotheca possideo.] Exinde tanta apud Exteros Romani nominis veneratio, ut societatem & amicitiam eorum non tantum ultrò ambirent, sed etiam magno pretio redimerent. *Vid. Tit. Liv. histor. l. 45. Sueton. in Augusto cap. 20. & 21.*

5. Adeo quidem, ut ex omni plaga, quam Orbis ambit, immensos Laureæ triumphos Romani reportaverint. *Amm. Marcell. hist. l. 14.* Nec quiescere citiùs potuerit Victorix Aquila donec

B 4 *Africam,*

Africam, Europam, & Asiam bellis victoriisq; peragraverit, *Orientem, Occidentem*, & quantum ex utrisque lateribus est, penè Imperio suo adiecit, juxtà testimonium Imperatoris Justiniani *in l. un. C. d. iustin. Codic. faciend. Novell. 26. cap. 2. Flor. l. 2. histor. c. 1. Halicarn. lib. 1. hist. 1. Veget. l. 1. de re militar. c. 1. & 8.* Vide præcipuè quoque Just. Lips. *de magnit. Rom. l. 1. c. 3. per totum* [adde tamen *suprà c. 1. n. 6. b.*]

6. Adeò, ut jam tempore *Caj Julij Caesaris*, penè toto Orbe pacato, majus fuerit Imperium Romanum, quàm ut ullis externis viribus convelli posset. *Corn. Tacit. lib. 3. histor. . Annæ. Flor. histor. l. 4. c. 2;*

7. Hæc nimia *Populi Romani* Felicitas, eadem, quæ omnium, magnæ calamitatis causa fuit *Reipublicæ Romanæ*, ejusdemque tandem conversionis & everisionis occasio; cladis enim causas, si alia deficiunt, nimia *Felicitas* invenit. *Senec. Epist. 91.*

8. Invidens namque *Fortuna* principi gentium populo, ipsum illum in exitium armavit, variosque civiles furores pe-

res peperit. Annæ. Flor. dict. l. 4. cap. 2.
Namque Romana potentia prior Scipio
viam aperuerat, luxuria posterior. Vel-
lej Patercul. histor. l. 2. quod hisce ver-
sibus expressit Petronius:

*Ipsa suas vires odit Romana Iuventus,
Et quas struxit opes, male sustinet, aspice late,
Luxuriam spoliorum & censum in damna fu-
rentem,*

Ædificant auro, sedesq; ad Sydera mittunt.

Petron. arbiter. Satyr. I c. 80.

9. Hinc Gracchiana, hinc Appul-
liana seditio: bella civilia: Gladiato-
rum exercitus; Inde Mariana. inde Syl-
liana tempestas: Pompæi Crassique do-
minandi libido & potentia, mox in Cæ-
sarem versa: Lepidi atque Antonii ar-
ma in C. Octavium Augustum cessare.
Cyriac. Lentul. in suo Augusto fol. m. 18.
& seqq. Tacit. l. I. Annal. c. I.

[9. B, Sanè Julius Cæsar, de bellatis Ger-
manis, Gallis, Britannisq; superato item-
que Pompejo ad Pharsaliam; eoque fu-
gente cæso in Ægypto, cum neminem
haberet, qui ejusdem potentia resistere
posset, finito quinquennali bello civili,
pacem incruentam populo R. dedit, &

Victor urbem ingressus. Cui Senatus, non ingratis civibus, maximos honores decrevit, ut Pater Patriæ Sacrosanctus, & Dictator perpetuus diceretur: Oblatis ei à Consule Antonio, pro Rostris, regiis insigniis. Plutarch. *in Vita Caesar.* Flor. l. 4. c. 2. Sueton. *in Caesar.* c. 75. Dio. Cass. lib. 44.]

[9. C. Cæterum & clementiam Cæsaris, & benevolentiam, oblatos honores, vicit invidia, quam, inexpiabilem sibi ipsi movit, ob arrogantiae progressum, etiam erga ipsos *Patres*, dum Regio quoque titulo & diademate insigniri ambiret; exinde odia plurium incurrens, conjuratum est in eum à Sexaginta amplius, C. Cassio Marcóque & Decimo Bruto, principibus conjurationis; Qui in curia Pompejana, Parthi-
cam expeditionem meditans in Curuli fedens à Senatu invasus, tribusque & viginti vulneribus ad terram datus est, Cimbro Tullio primas partes suscepto, Sueton. *in Caesar. cap. 82.* Sic ille, qui terrarum Orbem civili sanguine impleverat, tandem ipse sanguine suo Curiam implevit. Flor. l. 4. c. 2. *in fin.*]

In

[9. D. In cujusegregii facinoris memoriam, M. Brutus, Consul, nummos argenteos excudi curavit, qui in facie una, *Caput Deæ Romæ ligatum representant, cum verbo: LIBERTAS.* In altera facie, *quatuor viri stolati consistunt, quorum duo cum hastis super humeros sinistros incedunt, cum inscriptione, BRUTUS.* Qualem & quidem integrum Ego possideo. Vide Fulv. Ursin. *de antiq. numism. in famil. Junia tab. I. den. 2. fol. m. 139. edit. Patin.*]

[9. E. Quæritur autem, *juréne an injuria Julius Cæsar fuerit trucidatus?* Quod satis probabiliter *Negatur.* Nam cui fato urbis & jure, meritóque suo debetur Imperium, ille nec titulo Tyranni, nec illegitimi invasoris regimen possidet; Jurarunt namque in verba Cæsaris, & Consules & Patres, nec insciis aut ingratissimis Civibus; Eique ultro summum Imperium detulerunt. Flor. *dict. cap. 2. lib. 4.* Dion. *histor. l. 44.* Audiamus Plutarchum. *Ad Cæsaris fortunam inclinantes Romani, frenumque accipientes, atque à bellis intestinis liberi arbitran-*
tes,

tes, dominatum, respirationem, Dictatorem perpetuum, eum dicunt. Plutarch. in Caesar. Talianamq; (inquit scriptor) illi decreta sunt, quae ipsum planè Regem facerent. Dio. histor. l. 44. Ita Philipp. Melancht. in Chron. tit. de C. Jul. Caesar. Scip. Gentil. de conjurat. lib. 2. fol. m. 251. Bernegger. ad Sueton. cap. 76. lit. C. Latè Cyriac. Lentul. de arcan. Regn cap. 4. Quæst. 1. Dissentit Petr. Ærod. rer. judicat. lib. 8. tit. 4. cap. 43 Kirchner, lib. 1. Orat. 21. Piccart. decad. 8. cap. 2. & seqq.]

[9. F. Populus Romanus, *Cæsare & Pompejo* trucidatis, rediisse in statum pristinae libertatis videbatur, nisi, aut Pompejus *liberos*, aut Cæsar *heredem* reliquisset. Brutus enim & Cassius, sic Cæsarem quasi Tarquinium Regem, depulisse Regno videbantur, sed Libertatem, quam maximè restitutam voluerunt, illo ipso parricidio perdidere. Flor. l. 4. cap. 3. & 4. Prima civilium motuum causa fuit C. Julii Cæsaris testamentum, quo Octavius, à Cæsare adoptatus, primus Julii heres nominatus fuit. Idcò dum *Octavius*, paternum nomen & gentem assumens, mortem *Patris* ulciscitur, iterum

iterum fuit movenda Tessalia. Sueton. *in August. Flor. dict. lib. 4. cap. 3*]

[9. G. Præcipua C. Octavij cura fuit, *Iulij Caesaris patris consecratio*. Primò omnium Julius Cæsar, mortuo sexto & quinquagesimo ætatis anno, in Deorum numerum relatus est, non ore modo decernentium, sed & jam persuasione Vulgi, Sueton. *in Iul. Cæs. cap. 88*. Cui secundum Romulam Templum ædificatum est. *Populus* (scribit Appianus) *Iulij Caesaris corpus in medio foro cremant: & ædificant pyre ejus Templum, & ut Deo sacrificant*. Idem testatur Cicer. *Orat. Philipp. 2* Dio Cass. *lib. 51*. Rationem hujus Deificationis latè deducit Joan. Tristan. *de Numm. Vet. Rom. in Iul. Cæs. Observ. 3 tom. 1*. Huic Divo Julio Cæsari consecrato & inter Deos relato Augustus in patris demortui honorem, singularem nummum excudit; hoc typo.

In Antico.

Caput Augusti invenile absque laurea; Forsitan, quod nullum adhuc dum triumphum egerit, hanc circularem exhibens Inscriptionem:

IMP. CAESAR DIVI F. III. VIR. ITER.

In

In Postico.

Templum *Divo Iulio* dicatum, quatuor columnis seu postib⁹ innitens; quo Cæsar Templum dicans in medio possem tenet; juxta versiculum Virgilii:

In medio mihi Cæsar erat, Templumque tenebat. In templi conspectu hæc verba: *DIVO JUL* ac in circulo.

QOS. ITER ET TER. DES.

In confirmationem Deificationis stella super Templum apparet.

M. O. 3928. V.C. 716. M. C. 36.

Caret hic nummus SC. quoniam non ex Senatus, sed Populi jussione cusus fuit. V. Occo. *in August. fol. m. 45.* talem numum & ego quoque integrum possideo. Alius reperitur nummus *in consecrationis C. Iulii Cæsaris* contestationem, hoc Hieroglyphico, in antico: *Elephas, cui anguis seu draco subiectus*, cum hac inscriptione: *CÆSAR*. In dorso nummi *representantur vasa Pontificalia secespita sine inscriptione.* *Elephas* enim consecrationis typus seu symbolum existit. quod probatur ex Sueton. *in Vita Claudii c. 11.* *Anguis* autem ille seu *Draco*, subiectus Heroibus est sacer; Nam è tumulo Heroium

roum prodisse fertur. Plutarch. *in Clemon-*
ne. Qualem nummum, quamvis eun-
dem aliter explicet Ioan. Tristan. *in hist.*
antiquit. Roman. tom. I. Rub. De Iulio Caesar.
Nummo 8. Ego quoque & quidem in-
tegrum possideo. Sæpius quoque in *An-*
gusti nummorum circulari inscriptio-
ne, legimus: CÆSAR DIVI FILIUS. Eo-
dem & illi spectant nummi, qui come-
tam vel stellam præferunt ascriptum-
que habent: DIVUS JULIUS. De qua
inscriptione Virgil.

Ecce Dionæi processit Cesaris astrum,
in Æneid. lib. 8. Vide Torrent. *in Sæton.*
Caesar. cap. 88. num. 7. Sicuti hosce num-
mos, optimi Patris Dn. Amici mei,
bonæ indolis Filius Dn. Joan. Uldalri-
cus Pregizerus, Jurium Candidatus & in-
geniosus Philologus, mecū explicavit.]

10. Ac tamdiu Resp. Rom. fluctu-
avit, donec (cunctis civilibus discor-
diis fessis) ratio Imperii Romani aliter
constare non potuerit, nisi ad unum re-
digeretur; *Democratia in Monarchiam re-*
versa. Et *Cajus Oct. Augustus* debellato
Antonio, finem armorum civilium im-
ponens, omnia sub nomine *Principis,*
voca-

vocabulo Populo gratissimo, nec novitatem, nec arrogantiam præseferente. Cyriac. Lentul. *in suo August. fol. m. 19.* Machiavel. *ad Liv. lib. 1. discurs. 25.* Laurent. Melliet. *ad Tacit. lib. 1. disc. 1. per totum*, Imperium acceperit. Tacit. lib. 1. & 3. *Annal. passim.* Flor. 3. cap. 12. & 4. cap. 2. Caurian. *sup. Tacit. fol. 22.* Mutius *in Tacit. Annal. lib. 1. confid. 3. 4. 7. & 42.* Virgil. Malvezz. *ad Tacit. discurs. 5. per totum.* Dn. Forstner *in Annal. Tacit. lib. 1. fol. m. 2.* Adeò ut Senecæ attestatione, salva Roma esse non potuerit, nisi beneficio *servitutis*. Senec. *de benef. lib. 5. cap. 16.*

II. Et taliviolento remedio curandæ Reipublicæ Romanæ opus fuisse Tacitus memorat, dum tradit: Non aliter discordantis patriæ remedium fuisse, quàm ut ab uno regeretur. *In Annal. lib. 1. cap. 9.* ubi Dn. Bœcler, *in Comment.* Vide quoque Dion. Cass. *histor. lib. 52.* latissimè Virgil. Malvezz. *in Annal. Tacit. discurs. 35. per totum.*

12. Mutato igitur Reipublicæ Romanæ statu *Democratico*, in *Monarchicum* & *absolutum*, Caius Cæsar Octavianus Augustus, devictis Imperii Emulis, propriâ potentiâ

potentiâ securus, quietis domi omnibus, arma adversus externos vertit, donec omnibus ad *Occasum & meridiem* pacatis gentibus, tandem bellorum certamini finem imposuit. Ad *Septentrionem* quoque ac *Orientem* reliqui, qui immunes erant Imperii, victorem gentium Imperatorem reverebantur. Nam & *Scythæ* & *Indi*, auditu modò cogniti, misere Legatos. *Sarmatæ* amicitiam petentes. *Seres* etiam & *Indi* cum gemmis & *Margaritis* ad *Augustum* venire; *Parthi* quoque, penes quos, veluti divisione Orbis cum Romanis facta, tunc *Orientis* Imperiû erat, teste *Justino hist. lib. 41 c. 1.* *Armeniam* vindicanti *Augusto*, facile cesserunt, & erepta sub *Crasso* & *M. Antonio* signa militaria *Romam* retulerunt, obsidesque insuper obtulerunt. *Sext. Rufus. in Brev. rer. Roman.* [*Sueton. in August. cap. 20.*]

13. Sic ubique totius generis humani Pax fuit aut Pactio. Ob hæc tota facta ingentia, *Cajus Octavianus* à *Senatu*, *Populoque Romano* *Cæsar*, *Augustus*, *Pater Patriæ*, & *Dictator Perpetuus* dictus & appellatus fuit. *Flor. lib. 4. cap. 12. Liv.*

lib. 132. Sucton. in August. cap. 20. & 21. Eutrop. lib. 7. Appian. in illyr. [Vide de hisce titulis & inscriptionibus, Jul. Cæsar. Bulenger. de Imperat. Roman. lib. 1. cap. 17. 23. & passim. In cujus augustam memoriam & perennem gloriam, multi & varii singulari ex Senatus-Consulto, ex auro, argento & ære excusi sunt nummi, cum inscriptione DIVUS AUGUSTUS PATER; cum capite laureato: adjecta in quibusdam hac inscriptione: OB CIVES SERVATOS. Cujusmodi aliquos ego possideo.]

14. Hoc universum Imperium Romanum, ne immensum esset, & velut navigium sine modo, juxta Curt. *lib. 4. histor.* Ideò Cæsar Augustus in animo habebat, aut morte præventus, sua manu præscripserat Successori consilium (meru ne, an Invidiâ, incertum) coërcendi intra terminos Imperium. Corn. Tacit. *lib. 1. Annal. c. 11. Julian. in Menipp. ac in libr. de Cæsar. rubr. De Cæsar. Augusto. Vide omninò Jacob. Zevencot. in Flor. lib. 3. cap. 12. Tutissima enim est illa potentia, quæ viribus modum imponit, Valer. Max. lib. 4. cap. 1. ac secundum*

cūndum Aristotelem : Servantur Regna, si ad mediocritatem *reducuntur*. Aristot, *Politie, lib. 5. cap. 11*. Vide Boter. *dell. Ragion. di stat. l. 1*. Caurian. *in Tacit. fol. 106*. latè Pium Mutium *sup. Tacit. consider. 60*. Dn. Christ. Forst. *ad Annal. Taciti dict. lib. 2. cap. 11. fol. m. 51*. Laurent. Melliet. *in Tacit. l. 1. disc. 6. per tot. 15*. Exinde Imp. Tiberius Imperium Romanum limitibus signare constituit; *Euphrate & istro*, Corn. Tacit. *lib. 2. Annal. cap. 61*. Ubi Lipsius *in Not.* [Ipse quoq; Imperator Ulpinus Trajanus, terminos Imperii, Istrum seu Danubium posuit, ædificans in Dacia pontem marmoreum, ex utraque ripa arcibus & præfidis munitum. In ejus perennem gloriam & memoriam, S. P. Q. R. singularem nummum excudere mandavit, *in antea* exhibentem : Caput Trajani coronatum, cum hac circulari inscriptione : IMP. CÆS. NERVAE TRAIANO AUG. GER. DAC. P. M. TRP. COS V PP

In Postica.

Pontem marmoreum, supra Danubium in Daciam tendentem; Cum hac inscriptione S. P. Q. R. OPTIMO PRIN-

CIPRI. Cujus vestigia & fragmenta etiam hodiè adhuc dum conspiciuntur, Amm. hist. l. 28. Procop. de Bell. Gothic. l. 4. c. 2. fol. m. 508. & tr. de edificiis l. 4. c. 6. Talè nummum integrum & pulchrum ego quoque teneo. Talemq; Hulsius quoque refert in Trajano, num. 14.] Huic termino postea Rhénus & uterque Oceanus accessère. De hisce Imperii limitibus vide quoque Latium de Republ. Rom. lib. 1. cap. 1. Franc. de Amaya. ad l. 1. num. 2. & 3. C. de fund. limitroph. lib. II. Ita ut claustra Imperii Romani ad rubrum usque mare Imperator promoverit. teste Zosim. lib. 2. histor. & Imperatore Justiniano in Novell. 30. cap. II. Vid. Senecam in præfat. lib. 29. natur. Just. Lips. lib. 2. Annal. Tacit. fol. m. 98. ac latius in Tract. de Magnit. Rom. lib. 1. cap. 3. per tot. Mutium in Tacit. confid. 44. Francis. de Amaya. Observat. Jur. lib. 1. cap. 1. num. 59.

[latè Joan. Cæs. Bulinger. de Imp.

Roman. lib. 3. cap. 8.

& 9.]

Caput

CAPUT V.

De senectute Imperii Romani,

*eiusdemve declinatione sensim
accelerata.*

I. **P**ost C. Augustum, Monarchiæ Romanæ firmamentum, quarta & ingravescens Imperii Romani ætas incepit, quâ Romana potentia, ad vitam tranquillioris otia confirmata, libidine, inertia & socordia Cæsarum, quasi consenuit atque decoxit. Actum ibi de libertate Patrum & Plebis: Callidus quidem & subdolus Tiberius. [quamvis ille, in omnibus ferè, speciem quandam libertatis induxerit, conservatis Senarum ac Magistratibus, & maiestate pristina & potestate: neque tam parvum quidquam, neq; tam magnum, publici privatiq; negotii fuit, de quo non ad P. C. referretur. Sueton. in Tiber. c. 30. Non tamen se continere potuit, quin publicos nummos excuderit cum inscriptione: FINIS REIPUBLICAE. In antico; Caput Tiberii. In Postico. Curiam Pompeii representantes. Qualem ego quoque asservo.

Nec melior fuit, sed deterior] Funestissimus *Caligula* : Crudelissimus *Claudius* : Nefandus *Nero* : Scenicus & Epicureus *Vitellius* : Savissimus *Diocletianus* : Neroni simillimus *Commodus* : Spureissimus *Heliogabalus* & alii Cæsares, Civibus Romanis non ut hominibus, sed ut mancipiis usi sunt.

2. Populum in servorum, Senatuum in adulatorum conditionem adigentes ; Nulli uspiam prisca & integri mores, nemine pro honore Republicæ dimicante, omnes exurâ æqualitate, iussu Principis aspectabant. Vide *Cornel. Tacit. l. Annal. cap. 2. & 4. Dio. Cass. lib. 53. Caurian. sub Tacit. fol. 10. Mut. in Tacit. consid. 14. Dn. Forst. in Tacit. Annal. lib. fol. m. 24. & 41. latè Cyriac. Lentul. in suo Augusto fol. m. 111. & 112.*

3. Accedebant defectiones præcipuarum provinciarum, devictarumq; gentium ; perditus penè & prostratus erat Romanorum Status, mole sua laborans. Vide *Lentul. de regnor. arcan. c. 4. fol. m. 39.* Nisi in remedium tantorum malorum *Trajanus* quasi divinitus

tus datus, opportunè Imperio adfuisset; Quo Duce, Imperium Romanum laceratos movit, ac præter spem omnium, Senectus Imperii, quasi reddita Juventute revivuit. Provinciis defectis sub jugum redactis, quibusdam insuper de novo in fidem Imperii acceptis. Adeo ut, eo Imperante, Romanè Imperium rursus ad culmen potentiae & gloriae evectum fuisse videretur. [Vide Plinium,

in Panegyric. Trajani, in Oper. Boxhornium & Cluverium in Trajano. In cujus honorem & memoriam Senatus populusque Romanus singulares nummos hac inscriptione fecit excudi: *Optimo Principi, & Optimo Augusto*; Sicuti ex talibus duobus nummis à me asservatis constat; hanc inscriptionem circularem exhibentibus. IMPERATORI CÆS. NERVAE TRAIANO OPTIMO AUG. GER. DAC. PM. TR. P. COS. VI. PP. *in Postico.* SENATUS POPULUSQUE ROMANUS.

In medio consistit:

Dea Fortuna, dextra caduceum, sinistra cornucopiae tenens.

4. Dum scilicet ejusdem longitudo ad nonagesimum gradum, id est, mil-

liar. German. communium 1350. *Latitudo* verò ab *Æquinoctiali* versùs *Septentrionem* ad quadragesimum quintum gradum, id est, ad milliaria German. comm. 675. extensa fuerit. Vide Lips. lib. 1. de *Magnit. Rom. cap. 3.* Aventin. in *Annal. Bojor. lib. 2. pag. 49.* Kirchner. de *Republ. diss. 3. Coroll. 7. lit. a.* Thuyl. in *Compend. Lips. tit. de admirand. lib. 4. in fine.* Dn. Limn. 1. *lur. pub. cap. 9. n. 2.*

CAPUT VI.

De Causa tantæ Potentiæ Imperii

Romani, & tantæ vastitatis.

1. **T**Antam Imperii amplitudinem, & potentiam, *Virtuté* ne potius, an *Fortunâ*, vel etiam *Injuriâ* sibi paraverint Romani? ambigi posse concedo Scipioni Ammirat. in *Tacit. lib. 19. disc. 5.* Machiavell. lib. 2. in *Liv. disc. 1.* Arnis. lib. 2. de *Repub. c. 1. sect. 2. num. 14.* Dn. Forstner. lib. 3. *Annal. Tacit.* Malvezz. in *Romul. fol. 114.* [Et hoc occasione Diſterii apud L. Florum: sed quanto efficacior est *Fortuna* quàm *Virtus*? Quod de internecione Cassi & Bruti scribit

De Causa tantæ Potentiæ Imp. Romani. &c. 41
scribit Flor. lib. 4. cap. 7.] vide latius
hoc disputantes Albert Gentil. *Tract. de*
Armis Romanorum lib. 2. cap. 13. Laurent.
Mellier. in Tacit. lib. 11. disc. 10. Du. Her-
man. Conring. *de German. Imper. Rom.*
cap. 3.

2. Hoc pro certo habeas, hasce pro-
vincias præcipuè Romano Imperio ad-
crevisse. I. *Justitiâ bellica*, se suosque
confœderatos defendendo. Confide-
ra, quot provincias adiecerit victoria
contra Mithridatem, Pyrrhum, Philip-
pum Macedonem; quos populos subje-
cerit bellum Carthaginense ultimum.
Vid. Flor. lib. 3. cap. 5. & seqq. Oros. lib.
6. cap. 3. Ruff. Fest. in *breviar. rerum Ro-*
man. lib. 2. latè Thuyl. in *Fæ. Compend.*
hister. fol. m. 552.

3. II. *Testamentaria dispositione*.
Attalus Rex Pergami, in Asia, populum
Romanum heredem scripsit. Eutrop.
lib. 4. Justin. lib. 36. *Alexander* Rex Ægy-
ptum. Cicer. 2. *Orat. agr.* *Nicomedes* By-
thiniam populo Romano reliquerunt.
Epit. Liv. *hister.* 93. *Patercul.* *hist.* lib. 2.
Eodem Jure Cappadocia & Paphlago-
nia *Archelai* liberalitate Romanis cesse-

runt. vid. Jornand. *de success. Reg. cap. 55.*
Flor. lib. 2. c. 20. Pari modo Pratusagus
 Icenorum Rex Britannus, opulentia longè
 clarus, Cæsarem, ejusque duas filias
 hæredes scripsit: Tali obsequio ratus,
 regnum ac domum suam ab omni inju-
 ria procul fore. test. Tacit. *Annal. lib.*
14. cap. 31. Alia exempla vide apud Petr.
 Matthæ. *in vita Henr. IV. Gall. Reg. tom.*
1. lib. 2. narrat. 5. v. 2. Dn. Freinsh. *ad*
lib. 14. Tacit. Annal.

4. III. *Voluntaria subjectione*; videntes
 enim Gentium populi, tam tolerabile,
 tam æquum, tam justum esse Imperium
 Romanum, sese ultrò Romanorum fa-
 scibus submiserunt. Besold. *de Increm.*
Rerump. cap. 5. num. 1. Ideò Capuani,
 cum amicitiam & auxilium Romano-
 rum adversus Samnites impetrare ne-
 quirent, urbem Capuam cum agris &
 delubris, divinis atque humanis, in po-
 puli Romani ditionem dederunt. Liv.
hystor. lib. 4. Ita Prusias Bythinix Rex
 Romam veniens, libertum sese Populi
 Romani fassus est. *Vticenses Legati*, se
 suaque omnia Populo Romano dede-
 runt. Liv. *hyst. lib. 49.* Idem de Massinissa
 Numi-

Numidarum: *Ariarathe* Cappadocia,
& *Ptolomæo* Ægypti Regibus legimus,
quod & amicitiam, & protectionem Ro-
manorum, enixe quaſiverint, ſcilicet
experientia edocti. [*Vide Beſold. in*
Jur. Publ. part. 1. cap. 2.]

5. Maximam eſſe libertatem vivere
ſub populo magno & juſto. *Vid Liv.*
hiſtor. lib. 44. 45. & paſſim. Zoanett. de
Imp. Rom. num. 105. Beſold. de Increm.
Rerump. cap. 5. uum. 3.

6. Propter hanc Imperii amplitudi-
nem & latitudinem, *Philo Iudaus* in lega-
tione ad Cajum, Romanum Imperium
Orbis nomine indigitavit, *Franciſ. de*
Amaya lib. 1. obſervat. cap. 1. num. 80.

7. Imperator ipſe, totius Orbis Domi-
nus & arbiter dicebatur, in *l. de precatio.*
9. D. ad l. Rhod. de jactu. l. bene à Zenone. 3. in
fin. C. de quadrien. præſcript. l. 2. in princ.
Cod. de lurejur. propt. calumn. Seneca. de
benefic. cap. 4. & ſeqq. Quapropter
ſuperbè dixit *Ovidius*:

Gentibus eſt alius tellus data, limite certo,
Romana ſpatium eſt, Urbis & Orbis idem.
Johan. Solerzan. de Jur. Indiar. lib. 2 cap.
21. num. 18. & ſeqq. Joh. Linneæ. de Jur.
publ.

publ. lib. 2. cap. 8. Francisc. de Amaya ad l. 1. C. de fund. limitroph. n. 1. lib. II. [Romani quoque se ipsos Gentium Dominos vocarunt; Quod ex Annæo Floro constat: *Mysæ* (inquit) *quam feri, quam truces fuerint, quam ipsorum etiam Barbari Barbarorum, horribile dictu est: Unus Ducum, ante aciem, postulato silentio, Qui vos, (ait) estis? Responsum invicem: Romani, Gentium Domini. At illi: Ita, inquit, si nos vinceritis.* Flor. lib. 4. c. 12.] Attamen hoc de Gentibus subactis, ac Romano Imperii orbe, seu ut loquitur *Textullianus, de Tota Romanitate, intelligendum esse censeo, cum Tertull. de pallio cap. 4. eruditè Dn. & Am. quond. m. Jacob. Gothofred. ad l. 2. in fin. C. Theodos. de fid. Catholic. tom. 3. oper.*

3. Imò ipsa quoque Civitas, Roma, Caput Orbis, Urbs æterna, Orbis Epitome, dicta fuit. in l. 3. C. de Consul. lib. 12. tit. 3. l. un. C. de Privil. corp. Urb. lib. 11. Muret. varior. lib. 17. c. 12. Matth. Steph. de iurisdic. lib. 2. part. 1. cap. 1. num. 48. & seqq. Just. Lips. de Magnit. Rom. lib. 1. cap. 2. [In cuius iactationis gloriosam ostentationem Senatus Romanus, singu-

singulares nummos excudi curavit, hac inscriptione. ROMÆ ÆTERNÆ; sicuti ex rarissimo nummo Imper. Gordiani Africani Filii, in honorem Imperatoris ex Senatus consulto excuso constat; qualem unicum nobis exhibet Trist. in antiq. Rom. Rubr. de Gordian. Fil. II. tom. 2. fol. m. 473. Similis gloriosa inscriptio extat quoq; in nummo Imperatoris Cnei Vibii Treboniani; in verbis: ROMÆ ÆTERNÆ, absque Senatus consulto, excuso; quales Ego integerrimos possideo. Ac de Capite Orbi egregius est locus Simmachi, hoc explanans: Tibi inquit, proficiscentium Romam, major facultas: Quia in commune Imperij caput, undique Gentium convenitur. Simmach. lib. 4. epist. 28. Dn. Jacob. Gothofr. ad d. 4. 2. C. Theodos. de fide Cathol. fol. m. 7.]

CAPUT. VII.

*De diminutione Imperii Romani,
ac quibus ex causis id acciderit.*

I. **V**Ti omnia orta occidunt, & aucta senescunt; sic quoque naturalis est interitus rerum publicarum.
Nascun-

Nascuntur, crescunt, florent, decrescunt & intereunt. *Floridum* hucusque corpus Imperii Romani, & universo Orbi formidabile vidimus: Verumtamen Imperium illud formidabile maxima ex parte concidit. Dum nobiliora ejusdem membra, à corpore paulatim ita abstracta cernimus, ut non *Corpus*, sed prioris *umbra* superexistere videatur.

2. Hujus diminutionis & labescentiæ causas varias adferre possumus: Universalis causa est, naturalis illa & mutua invicem rerum publicarum conversio, dum in rebus humanis magnus ille Architectus ita ludit, construit, destruitque. Polyb. *hystor. lib. 6.* Vid. Just. Lips. *de constantia lib. I. cap. 16.* [Quod acutè expressit Dn. Cyriacus Lenculus: *Quærennigitur causam tanti motus, & translationis imperii è Senatu populiq; manu ad unius voluntatem, simpliciter responderi potest. Adfuisse tempus revolutionis, & Deo, in cujus manu regnant & eorum dispositiones, ita visum esse, providentiam, primam rerum omnium scaturiginem, Orbem illum imperii non sine strepitu circumegisse. Hanc qui tollit è rebus, Deum ipsum tollit, fortuito*

motu

motu res humanas ferri, atomorum ritu,
arbitratus. Qua adeò clare in operibus
mundi & rerump. conversionibus effulget,
ut qui timorem accultum Dei sibi & aliis ex-
imere conatus est, Epicurum impietate su-
pergressus Lucretius, victus veritatis fal-
gore exclamet:

*Vsq. adeò res humanas vis abdita quadam
Obterit, & pulchros fasces, se vasq. secures,
Procurare, ac ludibrio sibi habere videtur.*
Dn. Cyriac. Lentul. de arcan. Regn. cap. 4.
fol. m. 36. & 37.] Vide Besold. de Republ.
curanda cap. I num. 4. & seqq.

3. Speciales verò causæ sunt; Prima
Ipsius Aquilæ divisio, dum per Imperialis
sedis mutationem Aquila biceps effecta
fuit. Relicta enim à Constantino Magno,
& subsequentibus Imperatoribus Urbe
Romana, & Constantinopolin transla-
ta, Occidens negligentius administrari
cœpit, eaquo Præfectorum avaritiæ, &
hostium rapinis manifestè exposita fuit.
Justin. in Novell. 43. in præfati. Tuler. de
migrat. Gent. in princ.

4. Secunda, Barbarorum Invasio; fir-
mata enim Gentium audacia, ex ipsius
sedis Imperialis in longinquas Regiones
trans-

translatione, pronum fuit & proclive
Gothis, Vandalis, Herculis, Hunnis, aliisve
Barbaris, Romanorum provincias inva-
dere, oppugnare, vindicare, atque Ro-
mam ipsam Orbis Dominam capere, diri-
pere, & incendere. Vide Amm. Marcell.
histor. lib. 31. Besold. de republ. curanda
cap. 5. num. 12.

5. Quibus accessit Tertia; *Obediendi*
radium, & hinc secuta defectio;
 siquidem dum cunctis mortalibus infi-
 ta sit dominandi libido, secundū Tacit.
in Annal. lib. 15. cap. 53. Reliquus quoq;
 impatiens orbis Barbarorum irruptio-
 ne invitatus, contra Romani Imperii
 obedientiam surrexit, ac in pristinam li-
 bertatem sese vindicavit. Victor. *de Ex-*
empt. thes. 2. diss. Basil. vol. 2.

6. Quarta; *Spontanea quoque Imperato-*
rum pactione, quædam Imperii Membra
 cum maxima Imperii debilitatione,
 propriam libertatē obtinuerunt, quod
 præsertim sub Rudolpho I. Carolo IV.
 & inerti Wenceslao, Imp. accidisse,
 confiteri necessum faciunt Historiæ.
 Vide Paurm. *de Iurisd. lib. 2. cap. 5. n. 55.*
 Dn. Linnz. *in Iur. Publ. lib. 1. cap. 9. num.*
30. & 33.

2. Quinta

7. Quinta est; quòd jure quoq; derelicti, aliquot Imperii Provinciæ & Civitates ab Imperio Romano Germanico avulsæ sint; dum vel proprio Marte in libertatem sese vindicarunt, uti *Belgæ* gloriantur, vel vicinis Regibus sese submiserunt, quemadmodum de *Livoniâ*, *Gedano*, *Elbinga*, aliisq; Imperii Statibus Constat. Vid. Cluten. *Sylog. Thes.* 10. Victor. *de Exempt. conclus.* 2. Dn. Limnæ. *dict. c. 9.* per tot. Reinking. *lib. 1. class. 2. cap. 9.* per tot. [Bernegger. *de morib. German. Quest.* 212. Besold. *de jur. publ. part. I. cap. 2 fol. m. 39.*]

8. Præcipuam tandem & *Sextam Causam* diminutionis Imper. Rom. German. esse censeo, Ordinum Imperii tum inter sese, tum cum Imperatore, *discordiam*, & exinde mox oriunda *odia* & tandem *bella* intestina quibus fenestra Imperium Romanum invadendi *aperta fuit*, dum illis in spem venit. (juxta *Livium*) discordiâ intestinâ rem Romanam dissolvi posse. Vide Reinking. *dict. lib. 1. class. 2. cap. 10.* Caim. *paral. polit. fol. 67.* [Dn. Pacific à Lapide *instructur. ad Monzamban. Discurs. 6. n. 4.* ubi eruditè

D

de hisce

de hisce & aliis causis differit. [Alias causas diminutionis Imperii Romano-Germanici vide apud Limnæ. *lib. 1. l. P. cap. 9.* ac in addit. Auth. Comitolog. *p. 4. dissert. 12.* qui pro sexta diminutionis Imp. Rom. causa, *Confederationem cum exteris Principibus & rebus publicis* refert. Sed quàm benè? Nunc non est hujus loci, de hac disquirere causâ. Ita ut exinde ominari liceat, Romanum Imperium videri, ut peculium, quod augeri & minui solet, ac simile esse homini, cujus proprium est nasci, crescere, decrescere, mori. *Arg. l. peculium. 40. in pr. D. de pecul.*

9. Cùm ex machina Imperii Romani *nonaginta* graduum, hodiè vix *decem* tam in longitudine, quàm latitudine supersint. Vide Bodin. *lib. 1. de Republ. cap. 18. num. 129.* Freher. *ad Andol. cap. 18.* Reinking. *d. cl. 2. cap. 8. num. 5.*

10. Et adhuc quotidie decrescat, ut machina hæc ex luto & ære commixtis pedibus, fulcita ruinam abominabilem minitari videatur, nisi deprehensum fuisset, proter ferreū pedis plantarium, magnitudinē istam ex parte fore stabilem, test. Daniel. *c. 2. & 7.* V. Æn. Sylv. *de Orz.*

& AN-

*& Auth. Imp. c. 8. Petr. de Andlo de imperio Romano l. 1. c. 7. Cluten. in Syllog. concl. 1. lit. a. Reinking. de R. S. & E. l. 1. c. 1. 2. c. 2. n. 21. Goldast. in Polit. Imper. part. 3. tract. 1. in fine. Besold. de Republ. curand. cap. 1. n. 15. Merito igitur concludo cum Tertulliano, idque simul inculco, dum scribit; Fidelibus incumbere necessitatem pro Imperii Rom. statu, rebusq; Romanis orandi, quò vim maximam universo imminentem, ipsamq; clausulam seculi, acerbitates horrendas comminantem, Romani Imperii com-
meatu scimus retardari. Tetull. in Apolog. cap. 32. qui in alio quoque loco scribit. Christus salvum vult totum Imperium Romanum, quo usq; seculū stabit; Tamdiu enim stabit. Tertull. in lib. ad Scapulam. Besold. de iurisdic. Rom. Imp. cap. 3.*

CAPUT VIII.

*De Imperii Romani reliquiis, seu
ferrea plantâ, hodiè in Imperatore &
Statibus Imperii superexistente.*

I. **Q**uamvis Imperii Romani *Aquila*,
habito respectu ad præterita se-
cula, satis deplumata appareat.

ejusve, præcipuæ plumæ evulsæ videantur. Petr. de Andlo *de Imp. Rom. lib. 2. cap. 18.*

2. Mansit tamen Imperii facies adhuc satis illustris, in modicis etiamnum reliquiis, reliquo Orbi satis formidabilis, in fortissima *Germanorum* Natione consistens. H. Cohring. *de G. R. Imp. cap. 1. & 2.*

3. Imperii etenim Romano-Germanici potentiam, vires, & militandi fortitudinem, tricennale nuperum bellum Germanicum satis contestatum est. Nam ausim ego referre ex verâ relatione Viri cujusdam Generosi tunc temporis Imperatori militantis, Imperatorem nempe Roman. Germ. *Ferdinandum II.* anno 1627. post conclusam cum *Dania Rege* pacem, *trecentas & sex Legiones* militum fortissimorum, sub vexillo Imperialis Aquilæ, habuisse & aluisse, [quorum *catalogus Colonellorum & Legionum*, adhucdum in Archivo militari Cæsareo reperitur.]

4. Cæterum Imperium Rom. Germanicum, quò cohæreat tenacius, ab Imperatorib⁹ variis *Status*, utriusque Ordinis & sexus constituti sunt, quorum

vis

vis & potentia in unione & concordia consistit, ut durante hac concordia, illud nullis exteris viribus convelli possit; quâ verò ruptâ, universum collabascet, & exteris prædæ erit; ut non vanè ominatur *Carolus IV. Imperator in præfat. Aurea Bulla.* [Ubi Dn. & Am. Dieterich. verb. Multoties.

Prævaleat igitur & vigeat egregia ad Imperii Germanos Proceres adhortatio aureis litteris concipienda *Aenea Sylvii Piccolomonei Senensis; postea Pij II. Pontificis Maximi rerum Germanicarum peritissimi, Ann. MCCCC.LIX. exarata: Vos Germani, si priorem capitis eminentiam vindicare, priscas virtutes, priscos resumite mores: Fortitudinem ignavia opponite: Liberalitatem avaritiæ: Sollicitudinem desidiæ: Iustitiam iniquitati. Et quod imprimis necessarium est, unitatem divisioni præferite: Et capiti vestro, suos honores, suam obedientiam reddite. Quod si feceritis, haud dubium, quin vetus nomen recuperantes multis & magnis gentibus leges dicetis, & haud dubiè ad vos redibit prisca gloria.* *Æn. Syl. de magnitud. Imper. cap. 43.* Et hoc cum Dn. Dieterici acclamatione

adhortatoriâ per additâ quâdam extensionē: Coite ergo viri Principes, utriusq; ordinis, sepositô odio & partium studiô, in publicum conferte consilia, spernite, imò abominamini exterorum sordidas pensiones, vivite Proavorû frugalitate, cum vix, præsertim præsentî tempore, de religione, sed de regione agatur, & trepidabunt vires vestras Exteri. Dn. Georg. Theod. Dieteric. in dict. proem. fol. m. 7. Vid. Dn. Burgold. de notit. Imp. Rom. Germ. part. 2. Discurs. 21. n. 4.]

5. Sanè nulla, quamvis minima, natio ab hostibus facilè deleri potest, nisi Propriis simultatibus seipsam consumperit. Post Vegetium vide Barclæ. lib. 4. Cont. Monomach, 13. Boter. dell. rag. di stato. lib. I. f. 14. de la nove. disc. 12. Victor. de Exempt. concl. 3. Pflug. de Rep. Germ. apud Goldast. in Polit. Imperial. [Proinde Romani singulari prudentia, Concordiæ Templum extruxerunt, ea præcipuè de causa, quò hominum dissidia, quibus imprimis Respublica fluctuari solet, peractis in eo Sacrificiis, deponerentur: Xiphilin. in Antonio. Chokier in Thesaur. Polit. lib. 3. cap. 18. exempl. 3.]

6. Quæ causa est, ut Cardinalis Richelius

chelius (quem alii *Gallia Seianum* appellarunt) augurium sumendo, tempore quodam Regem suum Ludovicū XII. publicā Comœdiâ, *par un Ballet*, in Germanos animaret, repræsentando in theatro quendam Imperii Romani globum, igne artificiali repletum, ac ardentem, qui ab igne tandem consumptus in quatuor partes frustillatim concidit; Pari modò (*dicens*) nunc instare diem, quo Imperium Romano-Germanicum intestinis simultatibus attritum & fractum, urgentibus Fatis, quatuor Imperii hostibus divisum ire properet. *Ast Deus Ter Opt. Max. hoc pessimum augurium benignè avertit, & adhuc in Monte providebit.*

7. Hæc Imperii Romani imago, scitè appellatur *Corpus Imperii Christianum*, *das Heilige Römische Reich Teutscher Nation*, id est, *Sacrum Romanum Imperium Nationis Germanicæ*. *Reichs Abschied in Regenspurg de Anno 1541. in princ. consistens Capite & membris, in Haupt und Gliedern/Aurea Bulla Carol. IV. cap. 2. Reichs Abschied Colon. de Anno 1512. in pr. & pass.* [Vide Dn. Phil. Andr. Burgold.

ad Instrument. Pac. part. 1. discurs. 4. & 5. ac discurs. 8.]

8. Seu Corpus mysticum ad corporis veri viviſque imaginem, cujus Caput est *Imperator. Reichs Abschied de Anno 1530. §. deßgleichen Wir. ibi. als Röm. Keyser und Haupt.* [Unde pulchrè scribit *Dn. ac Am. Stamlerus*, Consiliarius Frisiæ Orientalis meritissimus: *Imperium nostrum hodiernum ratione Universitatis representare mysticam personam & corpus intellectuale. Inter illos magistratus unus est summus, quem Imperatorium, Casareum, aut Regium appellare moris est, Germanicè Kaiser. Reliqui autem Magistratus dicuntur Statue Imperii: Die Stände deß Reichs. Dn. Stamler. de reservat. Imperat. fol. 280]*

9. Quiratione dignitatis & auctoritatis, omnibus Regibus, tam Christiani orbis quàm infidelium præcellit. *Guetta Conf. 1. num. 9.* [Imperatorem namque Rom. Germanicum, universis orbis Christiani Regib⁹ præcedere, eiq³ illos lubenter cedere, latè deducit *Besold. de jur. preced. c. 2. n. 2.* Adeò ut ille quoque Imperatori Turcico præcedat. Quod agnovit jam diu ipse Dux Transylvaniae

sylvaniæ, Gabriel de Bethlem, tum tempore hostis, referente Mercur. Franc. tom. 12. Est enim superior Regum, cap. in apibus, caus. II. quest. I. Bartol. Chassan. in Catal. glor. mund. part. 5. consider. 27. De qua præminencia sequentes versiculos produxit Guntherus:

— — — *Te Solis ab ortu*

*Solis ad occasum, submisso vertice, cuncti
Suspiciunt, Dominumq; simul, Regemq;
fatentur.*

Gunther. in *Ligurin. de gestis Imper. Frid.* 1. lib. 1. in pr. Ubilatiùs Jacob. Spiegel. in *Comment. Verb. Dominumq;.* Cadevic. in *histor. Frider. 1.* Vide *Limnæ. in iur. publ. lib. 2. cap. 7. num. 27. & seqq.* Dn. Burgold. de *Notit. Rom. Imper. part. 1. discurs. 8. num. 6.* Quod strenuè defendit contra Aubrium, Dn. Aff. Crus. de *iur. precedent. lib. 3. cap. 2. per tot.]*

10. Membra sunt *Status Imperii*, veluti Electores, Principes, Comites, Civitates, als des Römischen Reichs einverleibte Glieder. id est, tanquam Sacri Romani Imperii insita membra. R. A. de *Ann. 1541. in pr.* quæ á Capite ritè dispensantur, veluti magni corporis invicti artus.

Vide Victor. *de Exempt. Concl.* 4. Reink. *de R. S. & E. lib. 1. class. 3. cap. 1.* Besold. *in thesaur. Pract. lit. R. verb. Römisch Reich.* Limnæ. *lib. 1. Iur. Publ. cap. 7. n. 50.*

II. Quorum 1. *Iura & Privilegia*, 2. *Onera* ac 3. *Quomodo quisq. Status esse designat*, in brevi quasi tabella, pro nunc delineare quasi, ac paucis deducere libet.

CAPUT IX.

De Origine Statuum Imperii Romano-Germanici.

Vocabulum *Status* est polysemon, plures admittens significariones, quas excutit Dn. Limnæ. *lib. 1. de Iur. publ. cap. 10. num. 1. & seqq.* Vide quoque Anton. Freundeberg. *de Rescript. morat. in Indice verb. Status.*

2. Hic pro subiecta materia dicitur Status Imperii, à stando, daß er ein Stimm und Stand in den Reichs-Versammlungen hat/ id est, quòd votum & sessionem in Comitibus Imperialibus habeat. Reichs-Abschied de Anno 1520. §. wie die Irren gen. Reichs-Abschied de Anno 1548. §. wann auch ein außgezogener. Knich. *de Saxon.*

Saxon. non prov. privil. cap. 2. n. 1. Arum. de Comit. cap. 4. Seu quòd in illis, ceu membris, id est, basibus & columnis, stet & subsistat Imperium ipsum. Vide Goldast. *de regn. Bohem. lib. 3. c. 3. n. 4.* [Sanè qui nunc status Imperii sunt, sub Imperatoribus Carolinis, Optimates Regni, ac Proceres Regni Germanici vocati fuerunt. Vide Hieron. Bignon. *ad formul. Marculfi in notis per doctis ad lib. 1. fol. m. 511.*]

3. Imperii autem Rom. Germanici status sunt *Seculares* seu *Politici*, & *Ecclesiastici*. De origine Principum & Statuum Imperii eorùmve Jure & potestate in territorio ipsis competente, verè hoc dici potest, quod J. C. Cajus in *l. addo. 7. §. 1. ff. de adquir. rer. Domin. de alluvione* tradit; Quòd sit incrementum latens paulatim prædio nostro accedens, motu fluminis, ut intelligere vix possimus, quantum quoquo tempore adjiciatur; Ita Principum ac Statuum Imperii dignitas & libertas sensim crevit.

4. Quorum *Origo* ferè talis fuit; Quemadmodum libera florente Republica, populus Romanus, Imperatorem esse

esse jubebat, Imperator verò Præsides;
 Ita quoque posteriori ævo, scilicet avul-
 so Occidente ab Oriente, Dux, Princeps,
 Landgravius, Marchio, Comes extitit,
 quem Cæsar talē fecerat. Renat. Chop-
 pin. *de Doman. lib. 3. tit. 26.* Schönborn.
lib. 5. Polit. cap. 15. Vietor. *de Exempt. concl.*
3. latius Besold. in discurs. de Comit. in
oper. polit. Leheman. in Chron. Spiren. lib.
2. cap. 15. 16. & 17. per tot. [Archolog. cap. 5.
num. 18. & pass. Dn. Burgold. de Notit.
rer. Imper. part. I. discurs. 20. membr. 2.
num. 14. & seqq.

5. Devictis, enim à Carolo Magno, Pri-
 mo Romanorum Imperatore, Hunnis,
 Alanis præsertim Saxonibus, aliisve Impe-
 rii hostibus, eorumque ditionibus in Pro-
 vincia formam redactis, Imperator ex
 numero militum veteranorum, in præ-
 mium exantlati laboris, quosdam
 fecit Duces, quosdam Marchionis, alios
 Palatii Comites, vel Burgravios, non-
 nullos Landgravios; Plerosque verò
 Comites in certo districtu in einem ge-
 wissen ~~Ordn~~ ordinavit, ut veluti Judices
 & Provinciæ Rectores Reipublicæ præ-
 essent, Vide Christoph. Besold, *in Thes.*
Pract.

Pract. lit. X. verb. Hertog. ac lit. C. verb. Grave. Dn. Limnæ. in Jure publ. 4. cap. 3. [Sever. de Monzamb. de stat. Imper. Germ. cap. 3. Ubi Dn. & Am. Pacif. à Lapid. in strictur. discurs. 4.]

6. Et hoc comprobatur Recessu Imperii Paderbornæ dato: Namque subactis, ad caput fluminis *Lippia*, Saxonibus, Imp. *Carolus Magnus* in Comitibus, sequenti Anno 777. *Paderbornæ* celebratis, Francis & Germanis, qui Saxones subegerunt, varia Privilegia concessit, veluti ut sint Nobiles, & de publico alantur, eosque his verbis allocutus est;

7. *Ite milites mei, Vos Heroes vocabimini, socii Regum, Judices Criminum, vivite posthac, laboris expertes, Consulite Regibus, publico nomine, favete Orphanis, Juuate Pupillos, Consilio circumdate Principes, ab his victum & Stipendium petite.* apud Goldast. *Constit. Imper. latin. tom. 3. fol. m 120.* [Similia videtis in *Annal. Franc. in append. Aimoin. lib. 5. fol. m. 340.*

Hat also an dem Römischen Reich und dessen forma regiminis Carol des Grossen/ den ersten Eckstein gelegt. Auth. respons. Fridberg. punct. 2. num. 6. latè Archolog. cap. 6, num. 5.] 2. Con-

8. Congruit hiſſe Gloſſa Specu-
li Saxonici in verbis: Nachdem die
Römer (intellige Imperatores Roma-
nos) alle Welt bezwungen/ haben ſie auff
ein jede Landſchride/ je einen geſetzt/ welchen
ſie einen Fürſten/ genennt haben/ und ihm et-
liche Ritter zugeordnet/ dieſelbe hält er dann
bey ſich in ſeiner Koſt/ hierzu namen dieſelbe
Fürſten alle der bezwungenen Leuthe Aecker
ein/ und was unter denſelben zu vermieten
dochte/ das thäten ſie umb ein beſchridenen
Zinß auß/ und hielten darvon ihre Ritter.
Hoc eſt, poſtquam Romani univerſum
orbem ſubegere, unicuique Regioni
præfecerunt unum, quem Principem
nominabant, eiſque quosdam Equites
(vel Nobiles) adjunxere, quibus alimen-
ta ſubminiſtrabāt, inſuper prædicti Du-
ces vel Principes, ſibi omnium de victo-
rum hoſtium agros appropriabant, &
ex illis, qui ad elocandum apti erant, pro
certo cenſu elocabant, & exinde Equi-
tes ſuſtentabant. Gloſs. Spec. Saxon. lib.
2. art. 58. in princ. Gloſſ. in VVeichbild.
art. 7. Hincmar. lib. 4. Epist. 14. vide Za-
ſium de feud. pag. 5. num. 9. Knichen. de
Saxon. non provoc. privil. cap. 4. Petr. de
Andlo.

Andlo. lib. 2. de Iur. Imp. cap. 12. Cluten. in Syllog. Conclus. 26. in princ. Coler. de Iure Imperii German. Concl. 57. Reinking. dict. lib. 1. class. 4. cap. 14. n. 19. & seqq.

9. Cæterùm hæc Ducum, Marchionum, Landgraviorum, ac Comitum nomina ab initio tantùm erant nomina officiorum, muneris & administrationis; Imò temporalia magis & ad nutum removibilia, uti loquitur Cardin. Cusanus *de Concord. lib. 3. cap. 28. in opere Simon. Schardii*. Scilicet quòd officiales isti momentaneam semper & motu-riam Jurisdictionem exercebant. Joan. Duosa. *in Annal. Holland. lib. 5. fol. m. 215*. Qualis hodiè Bassarum & Beglerbegorum, aliorumque militum Conditio est in *Turcia*, suas certas *Timarias* possidentes, ac quales in Polonia Regno & magno Lithuania Ducatu *Palatini & Castellani*, existunt. Aymon. *in hist. Franc. lib. 5. cap.* Bizar. *histor. Genuensis. lib. 3.* Dn. Limnæ. *in Iure publ. lib. 1. cap. 1. num. 8.* [*Vid. Archolog dict. cap. 6. num. 5. & 6. Dn. Burgold. de Notit. rer. German. part. 1. discurs. 20. num. 14. ac in strictur. Monzamb. discurs. 9. n. 1.*]

10. Attamen extinctâ Carolinâ stirpe sub *Henrico I.* & circa Annum 936. sub *Ottone I.* cognomine *Magno*, Imperatore, dignitates hæ perpetuæ ac patrimoniales effectæ sunt, quæ in eadem qualitate & hucusque adhuc perdurant. *Arg. cap. 1. §. & quia feud. 1. Cujac. lib. 1. feud. 1. Vulte. in præfat. de iurisdic. Jul. Pflug. de Republ. German. apud Goldast. in Polit. Imper. Quod latius tractat Christ. Besold. discurs. de Comit. num. 12. in Oper. Polit. [Dn. Pacif. à Lapide ad Monzamb. discurs. 9. num. 2.]*

11. Secuti enim sunt Imperatores consilium *Alexandri Severi* Imperatoris, scilicet attentius ac vehementius eos militaturos, sua etiam jura si defenderent. *Lamprid. in Alex. Sever. post plures Freher. de Orig. Com. Palat. part. 1. cap. 1. & cap. 15. Knich. de iur. Territ. cap. 1. n. 356. Quod latè deducit doctissimus Hispan. Joh. Bapt. Larrea. allegat. 44. n. 13. & seqq. vol. 1. [hoc insuper addendo, quod Rex honore & præmio afficiens Magnates, eos alacriores efficiat, ut quàm promptè se ad pericula conferant.]*

12. Proinde cum Imperator Conradus, dictus Salicus, Filios & Nepotes quorundam Comitum & Vassallorum, ad successionem paterni beneficii admisisset; hanc munificentia (sicuti scribit Wippo antiquus historicus) militum animos admodum sibi conciliavit. Wippo in vit. Conrad. Salic. Reinkin, lib. 1. class. 5. cap. 6. num. 2. Choppin. de doman. 1. tit. 5. n. 15. & 20. Matth. Stephan. de Jurisdic. l. 2. part. 1. c. 4. à princ. Christ. Leheman. in Chron. Spirens. lib. 4. cap. 1. Dn. Limnæ. lib. 4. Jur. publ. cap. 4. num. 3. Casp. Klock. de Contribut. cap. 4. num. 73.

12. Veruntamen; An prudenter egerint Otto 1. Imperator, ejusq. successores in Imperio Rom. Germ. merito disputari potest, Secundum Hottoman. diss. feud. cap. 18. Besold. in Thesaur. Pract. lit. L. verbo. Lehen. Pio Mutio in Tacit. Confid. 357. Arnise. 2. de jur. majest. t. 4. num. 15.

[Sanè hoc maximâ prudentiâ, & ex vera Status ratione factum esse, ego latius deduxi in Archolog. cap. II. per tot. Cui assertioni firmiter adhuc dum inhæreo; Tum propter veteranorum benemerita, cum virtus militaris

E

semper

semper amplissima postulet. munera N.
 116. Tum propter majorē imperādi securi-
 tatem, juxta Lamprid. in *Alexandri Se-*
ver. & tradita Cardin. de *Cusa de concord.*
Cathol. lib. 3. c. 28. Tum, ita ferente natura
 Nationis Germanicę, quę nec totam ser-
 vitutum nec totam libertatem ferre po-
 test, juxta Tacitum. Nam ne ipse quidem
Carolus M. suos Francos & Germanos ab-
 solutā potestate cum plena securitate re-
 gere poterat. Ac quamvis hanc affirma-
 tivè resolutam quæstionem derideat Se-
 verin. Monzamban. de *Stat. Imp. German.*
cap. 3. n. 2. qui Imperatoris & Princi-
 pum Imp. Rom. Germ. jura ita convel-
 lit, quasi in ejusdem marsupio esset, ea
 instar taxillarum pro lubitu dispergere.
 Ei tamen integrè satisfecit Dn. Pacific.
 à Lapide in *strictur. Disc. 9. num. 2. fol. m.*
337. Cujus rationes, nondum visis hisce stri-
 cturis, mente conceperam & evolueram.]

13. Ecclesiasticos Imperii Ordines
 quod attinet, quemadmodum *Carolus*
Magnus, ejusque Successores singulari
 devotione erga religionem & religio-
 sos, placitis seu consiliis publicis Epi-
 scopos quoque & Abbates interesse vo-
 luerunt,

luerunt. Vide Leheman. in *Chron. Spir.* lib. 2. cap. 25. fol. 80. Arumæ. de *Comit. cap. 4. num. 98. & seqq.* Ita exindè clerici secularibus rebus & politicis negotiis indies assueti, Religionis specie, in ambitionem prolapsi fuerunt, ac circa honorum aucupia solliciti, Principatus, Comitatus, districtus & fundos una cum territorio & seculari potestate ambientes, ea ab Imperatorum liberali animo obtinuerunt, ac Statibus Imperii adnumerari cœperunt. Leheman. *dict. cap. 15.* Laur. Ohem. de *Jur. Episcop.* 19. lit. B. [Vide Archolog, *cap. per tot. Dn. & Am. Burgold. dict. 1r. part. I. discurs. 20. Membr. 1. per totum.*]

14. Hujus liberalitatis authorem, omnium primum Ottonem I. cognomine Magnum, fuisse ex historicis passim constat. Theod. de Niem de *privil. & Jur. Imp.* apud Schardium. Vadian. de *Monast. lib. 2. fol. 94. in princ.* apud Goldast. in *Alemannicus tom. 2.* de quo ita legimus in Chronico, Juri Weichbildico præmissio. Nach ihm (id est, Bischoffen Alberten) ward ein Bischoff genandt Bisler; an demselben begundten die Bischoffen

weltliche Gericht zu haben und zu richten/
 und das strengestlich an sein Bruder Bruno
 zu Cöllen/ und Bischoff Gisler zu Magde-
 burg/befahl Kaiser Otto das Herkogthumb
 an der Elb/ zu Scartaw. idest, *Post illum,*
scilicet Episcopum Albertum, Episcopus erat
nomine Gislerus, cujus tempore Episcopi se-
cularia negotia ac iudicia exercere gestie-
bant, & primus eorundem erat Frater ipsius
Bruno, Episcopus Coloniensis; & Gislero
quidem Episcopo Magdeburgico Ottho Impe-
rator committebat Ducatum ad Albim flu-
vium Scartavia. Quod confirmat VVi-
tichindus hisce verbis: Henricus Impera-
tor (Otthonis I. Pater) filium habuit tertium
Brunonem, quem summi Pontificis & ducis
magni vidimus Officium gerentem, Witi-
chind, in Annal Saxon. lib. I. fol. m. 10.
 [Quæ liberalis profusio cum Imperii
 damno, à quibusdam Otthonismus, id est,
 Solæcismus Otthonis in Ecclesiasticis
 commissus, vocatur. Dn. Burgold, *dict.*
part. I. discurs. 20. Memb. 1. num. 8. De
 conditione Episcoporum & Abbatum
 sub Otthonibus latius egi in *Archolog. c. 13.*
per tot.]

15. Proinde, cum hoc viris istius tem-
 poris

poris secularibus & cordatis iniquum videretur, scriptum legimus in *Chron. Erphure*. Da begunten zu erste die Bischöffe weltliche Richter zu haben; daß dauchte damals unbillich manchen Mann. Id est; tunc primò incipiebant secularia Judicia tractare, quod multis iniquum videbatur, referente Gryphiandro de *VVeichbild. c. 28. num. 11. & seqq.* Quamvis hanc amplissimam secularium jurium potestatem Ecclesiasticis Imperii Rom-Germ. Ordinib⁹ competentem, quidam etiam ex ipsis Catholicis lividis oculis intueantur, inter quos Hispani palmam ferè tenent. Sicuti *Ognati* Comitem ex Guevarrorum familia, Hispanicum quondam apud Cæsarem Legatum, sæpius inter Amicos jactasse fertur: *AEquò longiores Germania Episcoporum togas esse eoq^{ue} ressecandas.* Theod. Beremi. de *Comit. Elect. Ratisbon. Ann. 1630. Dn. Burgold. de notit. Imper. R. G. part. 1. discurs. 1. n. 39.*

16. Sanè; An. & quomodo *Episcopi & Abbates de jure divino Civitates oppida, Vasallos ac jurisdictionem temporalem possidere debeant, & queant?* Disputat *Ascan. Tamburin. de iur. Abb. tom. 3. disp. 12.*

quest. 1. Arumæ. de Comit. c. 4. num. 102.
 Reink. lib. I. class. 4. c. 9. [Hanc quoque
 quæstionem latè deduxi in Archologia
 c. 16. num. 13. & in Affirmativam inclina-
 navi. Adi quoque Arnisæum de exempla.
 Cler. c. 4. n. 4. Dn. Conring. tr. de Episcop.
 & in præfat. ad Epist. Leon. III. Dn. Bur-
 golden. in Notit. Imper. R. G. part. 2. di-
 scurs. 9. num. 11. Hoc tantum subijcio,
 quod de causis inopiæ Episcoporum
 Germaniæ ad] Ct. Mererū, Moguntia Can-
 cellarium, an. MCCCCLIX. rescripsit AEno-
 as Sylvius: Omnes (inquiens) Episcopi
 & Prælati, Principum more, equos canesq;
 alunt, & histriones, parasitosq; nutriunt,
 neque sine magna Comitatu esse volunt. Nec
 tu aliter, quàm in aula Regalibus, apud Præ-
 latis tuos instrui convivium videbis. Quibus
 ex rebus, non ineptè hoc loco dixerimus, quòd
 Hobunsardam, Princeps cocorum, muros
 Hierosalem destruxisse legitur, quia venter,
 cui cocorum multitudo deseruit, adificia
 virtutum ad solum redegit. Luxuria &
 ambitio, Germanicas Ecclesias, non Romana
 Curia, exhaurit. Hæc AEn. Sylv. postea
 Pius II. P. M. de German.

[c. 44. in fine.]

Caput

CAPUT X.

Definitio Status Imperii.

I. Cùm juxta Philosophum ex cognitione generis plenior specialium cognitio hauriatur; Idcò definitur Status Imperii, immediatus Imperii Civis, in Matriculam Imperii, Caesaris ac communis Procerum consensu inscriptus, ut Caesari in Comitibus de utilitate Imperii proponenti, consilio, suffragio & auxilio assistat, juxta Reichs-Abschied/ Trevir. de Anno 1512. Clarius per text. in Reichs-Abschied Augustæ de Anno 1548. S. wann auch ein außgezogener. Andr. Gail. lib. 1. observ. 21. n. 12. Matth. Stephan. de Jurisdic. part. 1. c. 4. num. 27. Knichen. de Saxon. non provoc. Jur. c. 2. num. 1. Everhard. Jun. Conf. 23. num. 24. vol. 1. Victor. de Exempt. Concl. 5. Bornit. apud Arum. discurs. Jur. publ. pen. th. 7. Reink. lib. 1. class. 4. c. 1. num. 2. [Breviorem & succinctam Definitionem refert Dn. Burgold. dict. tr. de Not. R. 1. part. 1. Discurs. 13. num. 3. Ac in Stricturis Discurs. 7. num. 3. ubi Monzambani errorem redarguit.]

2. *Immediatum* dico, qui solum Imperatorem vel Cameram Imperialem ob Jurisdictionis concurrentiam, pro superiore agnoscit, als der dem Reich ohne Mittel unterworffen/ id est, utpotè qui Imperio immediatè subest, quò excludatur Landsassus & homo Jurisdictionalis: Imperii enim Status debet esse immediatus. Vide Reichs Abschied de Anno 1548. §. auch der Grafen. §. wiewol. Gail. de Arrest. cap. 6. num. 25. Wehn. in Observ. verb. Stand des Reichs. Nolden. de Nobil. c. 17. num. 42. Reiffenb. in not. Recess. Deput. de Anno 1600. §. initial. lit. E. Nicol. Evarh. Jun. dict. Conf. 23. n. 24. vol. 1. Waldeck. Ehren-Rettung part. 1. c. 3. art. 1. [Differentiam autem esse, inter immediatum Imperii Statum & Imperii immediatum Civem, constat ex Recessu Imp. de Anno 1564. §. und wolken Wir. in verbis: Gegen denen so nitte Stände des Reichs / jedoch dem H. Reich immediatè unterworffen. Reink. lib. 1. de R. S. & E. class. 4. cap. 23. n. 18. Dn. Am. quond. m. Knipschild. de Civit. Imper. lib. 1. cap. 3. num. 56.]

3. *Matriculatus Imperii* dico, Catalogum

gum, in quo Statuum Imperii Nomina, ac quantum quisque Imperio, urgente necessitate, pensitet, solenniter relata continentur. Dicta, des H. Röm. Reichs matricul. Juxta Reichs-Abschied Augustus de Anno 1548. §. nachdem auch etlicher 76. ibi. ein sonderliches Verzeichnuß. Gail. lib. 1. Observ. 21. n. 2. Ottho de Jur. Publ. cap. 17. in pr. Wehn. Observ. verb. Matricul. Gylman. tom. 3. Symph. verb. Matricula. Ac decis. 50. num. 21. & seqq. Dn. Limnæ. lib. 1. de Jur. Publ. cap. 7. num. 66. Herman. Conring. de German. Imper. Civib. num. 48. Auth. Comitiol. part. 3. dissert. 3. num. 38. [Hac tamen à quibusdam scriptoribus additâ Declaratione; Quod inscriptio in Matriculam seu Album Imperii, propriè non faciat, sed probet tantum, aliquem esse Statum. De quo tamen mox. c. 15. Vide Monzamb. de Imp. Germ. Stat. cap. 2. num. 2. Ubi Pacif. à Lapide. in strictur. discours. 7. n. 4.]

4. Matricula hæc apud Electorem Moguntinum, Imperii Archicancellarium, asservatur, ac per compulsoriales peripotes, Vid. R. l. d. Ann. 1548. §. nachdem etliche 77. in verbis; bey unser des

Reichs-Cankley zu finden. Tilem. de Benign. Syntag. lib. 2. dec. 4. voll. num. 24. Ruland. part. 2. d. Commiss. lib. 5. c. 4. n. 11. Meichsn. tom. 3. decis. Camer. 6. num. 18. Knich. Encycl. c. 10. n. 73. Reinck. de R. S. & E. lib. 1. class. 4. c. 1. num. 8.

5. Præcipue autem, Cæsaris ac communem Procerum consensum ac probationem requiri, ad efficiendum Imperii Statum, verius est, & quidem conjunctim, ut non sufficiat, alterutrum esse factum. In R. A. zu Augspurg de Ann. 1548. §. nach dem auch etlicher 76. ibi. So haben wir uns mit den gemeinen Ständen einer Meynung verglichen/ wie es mit deren jeden künfftiglich gehalten werden solle. Consil. Argent. 17. num. 131. vol. 1. Limnæ. lib. 1. lur. Publ. c. 7. num. 79. Quamvis aliquatenus dissentiat Auth. Comitilog. part. 3. dissert. 3. num. 24. [Hoc tamen clarius determinatum fuit in Recessu Imperii de Anno 1655. §. ac in Capitulat. S. C. M. Imper. Leopoldi I. art. 44. ibi: wie der derselben Willen auffgetrungen.]

6. Qui dictus & factus si fuerit, superest, ut in Matriculam referatur. Quæ dignitas, ipso mortuô, in hæredes quoque,

que, vigore primæ receptionis, transit, arg. trad. Andr. Gail. *lib. 2. Observ. 2. num. 19. Limn. lib. 1. l. P. cap. 7. num. 80.*

7. At quoniam variæ Matriculæ Imperii circumferuntur, quas vide ap. Leheman. *Chron. Spirens. lib. 7.* Ideo ea Matricula, quæ Anno 1521. conscripta fuit, pro vera & certissima ab Imperatore & Statibus Imperii recepta & approbata reperitur, secundum quam in Camera Imperiali judicandum est, sicut patet ex Constitut. Imp. de Anno 1576. §. wann auch. vers. So sehen. Denais. in *Jur. Camer. tit. 191. §. 9.* Schwanman. *Observ. Camer. 145. num. 13.* Eamve reperies apud Goldast. in *Reichs. Handlungen/ tom. 2. fol. 245.* [quæ tamdiu firma manet, donec præsens rectificetur & perfectior ab Imperatore & Ordinibus Imperii constituatur, quod magis optandum, quam sperandum. Vide Dn. A. Knipschilt. *de Civitatib. Imp. lib. 2. c. 17. num. 72.* Dn. Burgold. *de Notit. R. 1. part. 3. discurs. 7. Membr. 2. per tot.* Ac in *strictur. ad Monzamb. discurs. 7. num. 4.*]

8. Dico in Comitibus Consilio, suffragio & auxilio assistat. Cum enim Status imperii

imperii in partem sollicitudinis ac multa consultationis, pro Imperii utilitate, assumatur; Incumbit ei quoque, ut tanquam pars corporis Imperialis. *arg. l. quisquis. s. C. ad. l. lul. ma). A. B. c. 12. Scip. Gentil. de Conjurat. c. 12. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 284. num. 60. Consilio & voto, non solum consultivo, sed & decisivo, Imperio R. G. adsit: Daß er das Römisch Reich/getreulich/gehorsamslich helffe handhaben/schützen und schirmen; Rath und Beystand thun. R. Y. d. Anno 1548. §. wo aber jemand/ A. B. c. 24. Heig. pag. I. q. 4. num. 25. Vietor. de Exempt. concl. 4. Paurm. de Iurisd. lib. I. c. 6. n. 4. Dn. Lim. lib. 4. l. P. c. 7. n. 45. Gylman. Tom. 2. Symph. pag. I. vot. num. 21. Waldeckische Ehrenrett. pag. I. c. 3. art. 3.*

CAPUT XI.

De Requisitis Status Imperii.

- I. **C**Æterum si quispiam pro Statu Imperii reputari velit, necesse est,
  - I. Nomen ejus in Matricula Imperii extare, in den Rüks-Matriculn eingeschrieben, per R. Y. zu Augspurg de An. 1548.

§. nach:

§. nachdem auch elicher 76. Wehn. in Obs.
verb. Matricul. Meichsner, lib. 2. decis. 14.
num. 44. & seqq. Quod latè deducit Aru-
mæ. de Comit. c. 2. num. 31. Andr. Knich.
Encyclop. c. 10. n. 52. & seqq. Du. Hippol.
à Treisbach. de jur. preced. ordin. Equest.
Quæst. 2. num. 8. [ac de Civitat. Imp. lib.
I. c. 3. num. 84.]

2. Cui, pro inseparabili Status Im-
perii adjuncto, Ego addo II. ut quispiam
in Imperialib⁹ Diatis Sessionem quoque
ac *Votum* habeat. R. A. d. Anno 1548.
§. und soll unsere & §. wann auch ein außges-
zogner. Nicol. Everh. Jun. Conf. 41. n. 86.
Reink. lib. I. ab. 4. c. I. num. 24. Ruland.
de Commissar. part. 2. lib. 5. c. 4. num. 27.
Et hoc latissimè comprobat Arum. de
Comit. c. 4. num. I.

3 Energia enim acquirendi jus Ordi-
num Imperii Consistit in participatione
suffragiorum, ut cum Imperatore & Cæ-
teris Imperii Ordinibus de Imperii uti-
litate aut necessitate decernat. Tobias
Paurm. de lurisd. lib. I. c. 6. num. 4. & 12.
Gail. lib. I. Observ. 21. num. 5. Waldeckische
Chronick part. I. c. 2. art. 3. Ita etiam
Consultuit olim Dn. Plebst, p. m. in Caus.
Sarverdensi, Quod

4. Quòd verò nonnulli addunt & requirunt, ut aut III. quispiam, obveniente necessitate, Imperio certi quid pensitet, aut, IV. territorium immediatè ab Imperatore agnoscat; inter quos est, Andr. Gail. *d. Observ.* 21. num. 5. Stephan. *de Iurisdic.* lib. 2. part. I. c. 4. num. 27. Mager. *d. Advocat. armat.* c. 6. num. 146. Waldeckische Ehrenrettung *dic.* c. 3. art. 5. & alii, quos refert Dn. à Treisbach, *dic.* quest. 2. num. 79. Gylm. Symph. tom. I. pag. tit. 3. vol. 7, n. 18. Id non tam absolutè admittendum esse censeo.

5. Hæc enim statuum Imperii Symbola & qualitates sunt, sed non perpetuæ, nec inseparabiles; Tum quia plurimi status Imperii immunes sunt à Collectis, ut Austria, Sabaudia. Dn. Limnæ, in *Jur. Publ.* lib. 1. cap. 7. n. 97. [Dn. Knipschilr. *de Civit. Imper.* lib. 1. c. 3. num. 108. & 109.] quidam etiam Collectas, attamen voluntarias, (uti nonnulli loquuntur) solvunt, nec tamen sunt Imperii Status; als die Frey-Raths-Ritterschafft in Francken/Schwaben und Rhein/welche Ihr Kaysertl. Majestät und dem Römischen Reich ein freywillige Beysteuere nach Befehl
senheit

sendeit der Sachen etwan zu Zeiten darreichen.
Nolden, *de Nobilit. cap. 17. num. 72. & 78.*
Dn. Limnæ, *lib. 6. Jur. Pub. cap. 2. num. 10.*
& *seq.* [Et quamvis dissentiat Dn.
Mart. Rümelin, *ad Aur. Bull. part. 1. Dis-*
fertat. 1. thes. 12. eum tamen redarguit
jam diu Dn. Speidel, *in Addition. lit. A.*]

6. Tum etiam, quoniam Statum Im-
derii esse, non est patrimonii qualitas,
sed personæ dignitas. Andr. Knichen.
in Apolog. num. 14. 110. 131. Schwanman.
Decis. 6. num. 10. Reinking, *lib. 1. class. 4.*
cap. 1. num. 24. Befold, *de Jurisdic. Imper.*
Rom. Germ. cap. 8.

7. Hinc fuit Decisio duarum Quæ-
stionum; I. *An is, qui in Imperio nil*
amplius possidet, præter titulos & tumulos
Majorum, ut collectas solvere non possit, ni-
hilominus permaneat Imperii Status?

§ II. *An is, qui nulla alia præter me-*
diata bona possidet, (translatô forsitan suô
Comitatu in aliam familiam, vel alteri
Statui Imperii in feudum dato) nomen &
qualitatem Status immediati, adhuc reti-
neat? Hasce ambas quæstiones affirma-
tivè decidunt Victor, *de Exempt. concl.*
30 Ziegl. *in Cem. Concl. §. Landsass. n. 17.*
& alii.

9. Et quidē hac ratione, quòd dignitas hæcce, scilicet statum Imperii esse, non sit glebæ pretium, sed summi Principis ac ordinum Imperii præmium, nec territorio ita arctè adhæreat. Adiquoque Consil. Argentoratens. 17. n. 140. *vol. 1. Reinking. d. cap. 1. num. 63. post Schrad. Steph. d. Jurisd. lib. 2. part. 1. cap. 7. n. 229. Regn. Sixt. d. Regal. lib. 1. cap. 4. num. 59. Dn. Limnæ. & cap. 7. num. 103.* Varia etiam præjudicia, exempla & decisiones Camerales vide apud Gylman. & *Auth. Decis. Cam. verb. exempt. tom. 3. Symphor. f. 100.* Et cū dignitas sit à persona inseparabilis, ideo nanc affirmativam opinionem quoque Ultramontani tenent, inter quos existit Roland. à Valle *Consil. 1. num. 30. vol. 3. Marc. Anton. Natra Consil. 445 num. 9. Fab. de Anna Consil. 40. num. 43.* [Latè Dn. Knipschilt. *de Civitat. Imper. lib. 1. cap. 3. num. 84. & passim.*] Ac jam olim ita consuluit pro Serenissimo Udalrico, Duce Würtembergiæ, acutissimus Andr. Alciat. *Consil. 451.*

10. Ex prædicta ratione, etiam in causa Comitum à VValdeck contra Landgraviū

vium Hassia Anno 1620. 17. Junii in judicio Camerae Imperialis ita submissum fuisse, tradit Waldeck, Ehren- Rettung. part. 1. c. 2. in fine. [Sicuti in hac quoque causa consuluit Universitas Ingolstadiensis ap. Casp. Klock. *in append. tr. de Collect. consil. 10. fol. m. 94.*].

II. Veruntamen in nuper defuncti Romanorum Regis *Ferdinandi IV.* Capitulatione salubriter ordinatum & provisum fuit, ut imposterum nemo ad Senatum Imperii admittatur, ac pro vero Imperii Principe reputetur, nisi ab Imperio feuda Regalia possideat, ac Imperii Albo inscriptus sit: Et hoc non sine gravi ratione. *Capit. Ferdin. IV. Rom. Reg. art. 45.* [Quod repetitum fuit in *S. C. M. Leopold. 1. Capitulatione Imperiali art. 44.* Quia ita conventum reperitur: *daß niemand von den new erhöhten Fürsten/ dem Fürstlichen Collegio ad votum & sessionem angenommen werden solle/ Er habe sich dann darzu mit Fürsten-mässigen Reichs-Gütern vorhero gnugsam qualificiret, und zu einer Stands würdigen Stewr in einem gewissen Crenß eingelassen.* Vide *Dn. Pacif. à Lapide ad Monzamb.*

discurs. 1. num. 4. Hinc Comitologus scribit; Magis nocere Imperio quàm prodesse, tales Principes ad sessionem Comitiale[m] admittere, qui in albo Imperii inscripti quidē, at collectas publicas p[er]s[er]vare exempti sunt, dum plerumque suis votis tumultus in Collegio Principali excitare soleant. Comitolog. *part. 3. discret. 3. num. 39.* Dann sie können auß anderer Stände Sectel unet[s]chroffen votiren. Latè Burgold. *de notit. Imper. R. G. part. 3. dissert. 7. num. 3.*]

CAPUT XII.

De Divisione Principum & Statuum Imperii.

- I. **D**ivisio Statuum Imperii duplex existit, *Personalis & Realis*. *Personalis*, conditionem & gradum dignitatis cujusque Status Imperii respicit. *Realis* verò, ipsas provincias, Ducatus & territoria, per certos tractus seu Imperii plagas secernit & determinat.
2. Quoad Ordinem personarum, Imperii Status *in septem classes*: at quoad ordinem provinciarum *in Decem Circulos* dividuntur.

3. In Classe 1. sunt Electores, partim Ecclesiastici, partim Politici. In 2. Archiepiscopi. In 3. Episcopi, quibus ex Principib⁹ Ecclesiasticis quidam adiunguntur. In 4. Principes Politici, quorum *sedecim Familia antiqua* hodiè numerantur, extinctâ familiâ *Pomeranâ* [& *Leuchtenbergica.*] In 5. Prælati & Abbatissæ. In 6. Comites & Barones. ac in 7. Classe Civitates Imperiales comprehenduntur. Vide Paurmeister. *de Iurisdic. l. 2. c. 1. n. 17.* Otto *d. iur. pub. c. 8. per tot.* Cluten. in *Sylog. Concl. 24. & seqq.* Wehner. in *Obs. verb. Reichs Ständ.* Reink. *de R. S. & E. lib. 1. cl. 4. c. 21. per tot.* Dn. Limnæ. *lib. 1. J. P. cap. 7.* Arum. *d. Comit. c. 4. num. 97.* [Vide Dn. Knipschilt. *de Civitat. Imper. l. 3.* qui per totum istum librum cunctarum Imperii Civitatum jura recenset. Dn. Conring. *de Civib. Imp. per tot.*]

4. Virorum Ecclesiasticorum cum Secularibus conjunctio in Conventibus publicis certè vetustissima fuit, quæ prout jam Cornelii Taciti tempore inoluit; Tacit. *de morib. Germ. c. 7.* [qui ita scribit de veteribus Germanis: *Neg₃ animadvertere, nec vincere, neque verberare*

quidem, nisi Sacerdotibus permissum; non quasi in pœnam, nec Ducis jussu, sed velut Deo imperante. adde cap. II. Ubi Andr. Althamer. fol. m. 180. Dn. Bernegger, in Tacit. Germ. Quæst. 56. Vide Gamolog. cap. 12. n. 2. & seqq.]

5. Ita, translatô Imperiô ad *Carolus Magnum*, ad tempora usq; hodierna permansit, sicuti hoc ex Hincmaro & Ay-mone tradit Arumæ. *de Comit. cap. 4. n. 98. Leheman. in Chron. Spirens. lib. 2. cap. 15. Doctissimus* quondam Dn. Daniel. Heider. *in Actis Lindaviens. lit. R. R. fol. m. 586.*

6. Credebant enim Imperatores Ecclesiasticorum ingenia, utpote ab illecebris seculi actionibus segregata, magis apta esse ad studium pacis, quàm eorum, qui nil nisi respectus & despectus rationem obtendentes, violentis affectibus sese abripi patiuntur. *Arg. tradit. Caroli IV. in Aur. Bulla c. 3. §. 2. Petr. Heig. lib. 2. Q. 4. n. 64. Matth. Stephan. de iurisdic. lib. 2. part. 1. c. 5. num. 18. Cluten. in Syllog. Concl. 24. lit. f. Benedict. Carpzov. de leg. Reg. German. c. 3. sect.*

Feet. 9. num. 34. post Bertr. & Pflug. Dn. Limnæ. lib. 3. Iur. Publ. c. 1. m. 44.

7. Realis divisio, Imperium Rom. Germanicum, ratione territorii, in decem Circulos distinxit. *De quo vide Recessus Imperii d. Anno 1512. §. darauff. [Dn. & Am. Knipschilt, de Civitat. Imp. lib. 2. cap. 2. n. 133. & seqq.]* Horum Circulorum 1. est Austriacus. 2. Bavaricus. 3. Suevicus. 4. Francicus. 5. Rhenensis superior. 6. Electoralis, id est, Electorum ad Rhenum. 7. Burgundicus. 8. Westphalicus. 9. Saxonius superior. 10. Saxonius inferior. *Vid. R. A. d. An. 1542. §. und diesem. Otto de Iur. Publ. c. 18. Reinking. lib. 1. concl. 4. c. 2. Goldast. in Reichs Handlung. part. 2. pag. 245. Arumæ. d. Comit. c. 2. num. 47. Dn. Limnæ. in Iur. publ. lib. 1. c. 2. num 23.*

8. Et hæc divisio propterea inventa, recepta & ordinata fuit, ad expedienda negotia publica, quò melius paci publicæ consuleretur, ac quò leges Imperii, lataeque sententiæ facilius executioni demandari possint. *Denais. in Iur. Cam. tit. 212. per tot. Dn. Limnæ. lib. 1. Iur. Publ. c. 7. n. 20. [Sanè de redintegrandis*

Circulis in plerisque Imperii Comitibus seriò deliberatum fuit. Prudenter & magno Germanicæ bono actum est imprimis ab Imperatore *Maximiliano I. & Carolo V.* de reducendis ad corpus suum avulsis Imperii Membris. Nec minorem curam subsequentes Imperatores in Comitibus impenderunt, adeò ut Pacis Germanicæ Instrumento de hoc negotio singularis articulus conceptus legatur. *1. P. art 8. §. habeantur.* Utinam hæc pia Imperantium cura aliquando finem propositum assequatur. Vide Dn. Burgold. in *Notit. Imp. Germ. part. 3. discurs. 7. membr. I per tot.*]

9. Quò sanè locò hoc annotandum est, quòd Circuli isti certa habeant iura; *Primò*, ut Circenses inter se *Conventus* agere possint, ac plerumque semel singulis annis conveniant. *Secundò*, ut demonetis earumque bonitate intrinseca & extrinseca consultent.

10. *Tertiò*, ut *extraordinarios habeant conventus*, oriente extraordinariâ causâ, scilicet, quoties executio facienda est contra contumaces; aut collecta imponenda, petitur vel ab Imperatore, vel

vel propter Imperii utilitatem: Quæ tamen, vigore Instrumenti Pacis Publicæ, hodiè non, nisi *de Comitiali consensu & suffragio*, peti debet & potest. *Instr. Pacis art. 9.*

II. *Quartò*, ut possint eligere sibi *Ducem Colonellum, einen Creiß Obristen* cui certi Officiales & Assessores adiunguntur, quò securitati Circuli & Circensium invigilent. [Vide omninò Dn. Schüz. in *Jur. Publ. disput. 10. thes. 16. lit. G.* De quorum officio vide *Act. Württem. in Append. num. 205. & seqq.*]

12. *Quintò*, ut ordinare quoq; possint *Duos Circenses Principes, zwen Creiß außschreibende Fürsten.* qui edicendi conventus potestatem habent. [Quorum præcipuus, autoritate & potentia polens plerūq; *Directoriū* gerit; quod in Circulo Suevico, à tempore, quò Imperium in Circulos divisum fuit, *Duces Württembergia* sine ulla interruptione quietè possederunt, & adhuc dum liberè possident.]

13. *Sextò*, ut habeant quoque jus Archivi, [quod à Principe Directorium gerente custoditur.] Aliàve jura insu-

per exerceant, quæ omnia recensent Ruland. *de Commiss. part. 2. lib. 5. cap. 4. n. 54.* Bertram. *de Comit. thes. 14.* Reinking. *lib. 1. class. 4. cap. 2. n. 6.* Wehn. *in observ. verb. Kreis Tag.* Arumæ. *de Comit. cap. 2. n. 42.* eaque latissimè persequitur Dn. Limnæ. *in Addition. ad Jus Publ. lib. I. cap. 7. num. 32.* quem omninò vide.

14. Sed dubium oritur: *An Rex in Circuli Ducem eligi possit à Circensibus?* Sanè hæc quæstio status Regi Daniæ anno 1626. ab Imperatore mota fuit, arg. N. A. zu Augspurg, *de Anno 1555. §. und soh len die jenige.* Veruntamen prædictus Rex, cum sit simul Princeps Circularis Inferioris Saxoniae, acriter contradixit, & non sine ratione; Sicut patet ex mutuis literis apud Lündorp. *in Actis Publ. tom. 1. lib. 8. cap. 15.* Sed pace postmodum confectâ, præfatus Rex spontè tandem huic dignitati renunciavit. Vide Dn. Limnæ *in Jur. Publ. lib. I. cap. 7. num. 34.* Dn. Schüz. *in Colleg. Jur. Publ. disp. 8. thes. I. lit. d.*

15. Dubitatur autem; *An omnes illi, qui in Circulos fuerint redacti, eorum de Archivo inscripti reperiantur, Statibus Im-*
perii

perii annumerari debeant? Quod Negamus cum Dn. Limn. lib. 1. Jur. Publ. cap. 7. num. 36. Quoniam descriptio illa respicit magis Principatus, Comitatus & Districtum, quam Status ipsos & personæ Dignitatem; Siquidem etiam possessores Comitatum, & Dynastiarum, seu *Innhabere der Herrschaften* quandoque huic Matriculæ inseruntur, quò debitò tempore & modò impostam collectam Circularem persolvant. Assentit. Dn. Arumæ. de Comit. cap. 3. n. 47. Dn. à Treisbach. de preced. Ordin. Equestr. Quest. 2. num. 213. Quamvis aliter sentiat Johann. Meichsner, decis. Camer. 6. tom. 3. fol. m. 86. quem sequitur Besold. in libell. de jure public. part. 3. cap. 5. [Alia circumfertur Ordinum Imperii divisio, in *Quaterniones*, cujus origo sicuti est admodum incerta; ita & ejusdem usus omnino inutilis. De illa varia judicia reperies apud Petr. de Andlo de Imp. Rom. lib. 1 cap. 16. Weller. Rer. Aug. lib. 5. Zach. Vieter. de Exempt. conclus. 5. Schüz 1. I. P. & thes. 1. lit. A. Sanè hæc quaterniorum divisio, forsitan ab imperito quodam Monacho, re-

rum Imperialium ignaro, promanâsse videtur, cujusmodi hominū phantasia, in rudi isto antiquitatis Germanicę Se- culo, ob scribendi peritiam, in multis prævaluit, præsertim cum ii in cunctis negotiis secularib⁹ sese ingerere satege- rint. Vid. Fritsch. *Disc. Jur. Publ* 14 p tot.]

CAPUT XIII.

De jure præcedentiæ Principum & Statuum Imperii.

1. Sicuti Natura humana, neq; omnes sex ordine inter summos, neque rur- sus omnes inter novissimos consti- tuit, sed procedit secundum gradum præcedentis inspectionis, teste Justi- nian. in *Novell. s. cap. ordinationem. 9.* latè Menoch. *Consil. 126. num. 1.* Dn. Jacob. Gothofred. *tr. de Jur. preced. cap. 1. n. 3.*

2. Ita in Imperio Romano-Germa- nico, ex hisce Germaniæ Principibus Imperii tam Ecclesiasticis, quàm Politi- cis, sunt, quorum alii alios dignitate præ- eunt, sessionisque ordine priorem lo- cum occupant. Et horum ordinem & in- cedendi prærogativam refert Mame- rang

ran. apud Goldast. *in Polit. Imper. 6. tract.*
5. fol. m. 37. Reinking. de R. S. & E. lib.
1. class. 4. c. 21. Dn. Limn. *de iur. Publ. lib.*
1. c. 7. & alij alibi passim.

3. Quemadmodum autem inter absolutos Reges, veluti inter Regem Gallia, Hispania, Polonia, Portugallia, & alios Principes Magnos gravissimæ contentiones de hac Sessionis & præcedentiæ prerogativa subortæ fuerunt, & ut plurimum adhuc maximâ ex parte indecisæ pendent; Sicuti videre licet apud Andr. Tiraquell. *de Nobil. c. 20.* Ferdin. Vasqu. *in Prefat. controver. illustr.* Goldast. *in Seniore suo per totum.* Coler. *de iur. Imp. conclus. 66.* Dn. & Am. m. Lans. *in Consult. pro Gallia*, præsertim verò apud Christoph. Besold. *tract. de Session. prerogat. c. 9. per tot.* [Dn. Jacob. Andr. Crus. *de iur. præcedent. lib. 3. c. 4. & seqq.*]

4. Ita pari iure & modò sæpius inter Principes & Status Imperii pares ejusdem dignitatis & gradûs, de hoc iure proëdriæ seu præcedentiæ in Comitibus, aliisve actibus publicis lites ortæ, earumque quædam necdum sopitæ extant; dum quilibet suo juri firmiter innititur,

nititur, idque acerrimè propugnat. Nam Galli dicunt : *En le droit de pre-
sence on ne peut rien abbatre ny remettre
sans predretout*, Petr. Matth. in hist. Hein-
rici IV. lib. I. narrat. 2. num. 7. Vide Zie-
riz. d. Prærog. Principum. H. 8. fac. 2 Ber-
tram. d. Comit. th. c. 67. Kirchner. de legat.
lib. 2. c. 5. num. 78. Rümelin. part. 3. ad A.
B. differt. 1. concl. 8. Ubi ego in Additioni-
bus latissimè lit. H. & seqq. Aleman. in Pa-
lastr. Consult. 7.

5. Litem enim Præcedentiæ olim
movebat & partem adhuc hodiè movet
Saxo Bauaro, Brunsvigus Brandenbur-
go, Megapolitanus Württembergiæ Du-
ci, Hassus Pomerano; ejusdémque al-
tercationis vestigia extant In R. A. d.
Ann. 1530. §. Item als Sie R. A. d. An.
1542. §. als Sie auch R. A. d. An. 1544 §.
und nachdem/ & seqq. Vid. Goldast. in
Constitut. Imper. pag. 509. Reiger. in Thes.
verb. Præcedentia. Dn. Limnæ. lib. I. d. Jur.
Publ. c. 9. n. 13. & seqq. [Dn. Crus. dict.
tr. lib. 4. c. 12. & seqq.]

5. Movet quoque illustris Imperii
Liber Equestris Ordo Sueviæ, Franconiæ
& ad Rhenum, die freye Reichs-Ritters-
schafft

Schaffe in Schwaben/ Francken/und Rheinstrom/ præcedentiæ controversiam Civitatibus Imperii Liberis; Ac Ordinis Equestris causam sustinuit ac latè defendit, Dn. Hippol. à Treisbach. *singulari scripto, de hac præcedentiæ edito; Cui quidem, quantum Ego scio, ex parte Civitatum nondum responsum fuit.* [Hoc tamen observandum, quòd cùm anno *MDCXIX.* in conventu correspondentium Imp. Ordinum Norico, Ordo Equestris Franconiæ Sessionem & præcedentiæ ante Civitates Imperii Liberas prætenderet, Legati tamen Civitatum ipsis cedere noluerint, ac ipsam prærogativam obtinuerint, attestante Dn. Crus. *dict. rr, lib. 3. c. 28. num. 24.*]

7. Imò nec terminatur præfessuræ quæstio inter Principes Imperii seculares; sed etiam Clerici ac Primates, id est, *Episcopi & Abbates* Imp. circa honorum aucupia sunt ambitiosi. [Sicuti Exempla adducit Dn. Crus. *dict. rr, lib. 2. c. 8. & seqq.*] ac de Clericorum varii generis præcedentiæ eorumve contentione multa refert & tractat Ascan Tamburin. *de iure Abbat, tom. disput. 25. quæst. I & seqq.*

seqq. Imò hæc præcedentiæ controversia, & Monachorum Mendicantium animos invasit, sicuti videre licet apud Tamburin. *dict. quest. 1.* [Salgad. *de Regia protect. tom. 1. part. 2. c. 9. num. 2.* Dn. Crus. *dict. 17. lib. 2. c. 26. num. 4.*] Veruntamen in Imperio Rom. Germ. disputat Abbas *Fuldensis* de præcedentia cum Archiepiscopo *Coloniensi*, quoad Episcopatum *Hildesheimensem*, *Eichstettensis* cum *Vormatiensi*, Besold. *de jur. precedent. c. 2. num. 11. & 12.* Buxtorff. *ad Aur. Bull. thes. 46. lit. G.* Rümelin. *ad Aur. Bull. part. 3. dissert. 1. thes. 2.* ubi Ego in *Addition.* Vide varios casus apud Joh. Aloys Riccium *decis. 577. & seqq.* [Abbas *stabulensis* cum *Corbejensi* Abbate, quæ controversia necdum planè sopita existit. Dn. Crus. *dict. lib. 2. c. 18. num. 5.*]

8. Et ejusmodi præcedentiæ controversiam de jure Civili & Canonico tam inter Principes Ecclesiasticos quam seculares, imò quoq; inter clericos licitam esse, ac salvâ conscientiam moveri posse, defendit Leonh. Lessius *de justit. & jur. l. 4. c. 4. dubit. 8.* Joh. Aloys Ricc. *in Prax.*

Eccle-

Ecclesiast. Resol. 101. Vide Additiones meas ad Rümelin. dict. dissert. 1. thes. 2.

9. Nec mirum; Principum enim proprium est, de honore & gloria certare, Marzar. *cons. 26. num. 4.* Fab. de Anna *Consil. 29. n. 18.* quorum præcipua rerum cura ad famam dirigenda est. *Tacit. 4. Annal. Arumæ. de Comit. cap. 7. num. 99.* [Præsertim cum & ipse *Deus T. O. M.* sit author ordinis. Interest prætereà ipsius Reipublicæ, ut sua cuique dignitas, honor & præ eminentia fervetur, imprimis Illustribus Viris: humilis verò & abjecti animi est honoris iacturam procul habere. Vide Dn. Crus. *dict. tract. lib. 1. cap. 1. num. 30. & seqq.*]

10. Honoris enim ac dignitatis integritas in Principali & Illustri familia est interesse omnium maximum ac omne aliud interesse superat. Ludolph. Schrader. *Consil. num. 211. vol. 1.* [Adcò ut si in quæstionibus præcedentiæ tantillum remiseris, totum perdas, quod à Legato Principum Imp. R. G. probè animadvertendum. Marselaer. *tract. de legat. lib. 2. dissert. 32.* Dn. Crus. *dict. cap. 1. num. 34. ac cap. 2.*]

11. Proinde præcedentiæ causa dicitur causa gravis, cùm Statum publicum concernat, eâve ut quôvis modò custodiatur, illustri animo convenit, *arg. l. observandum. in fin. ibi: ut auctoritatem dignitatis suo ingenio augeat. D. de officio præsid. ubi Lambert. Goris. latè Johann. Baptist. Larrea allegat. fiscal. 31. n. 1. & 2.* [Unde in infinitis Imperii Comitibus, hæc præcedentiæ controversia inter Principes & Status Imperii ventilata fuit, sicuti ex plurimis Imperii Recessibus constat, adductis à Dn. Crus. *de jur. preced. lib. 1. cap. 8. num. 22.* Eam tamen maximo cum Imperii damno, nec modica consultationum procrastinatione, plus æquo exagitatam fuisse, publicè constat; Adeò, ut illam inter Comitiorum defectus referat Dn. Fridberg. *ad Burgold. part. 3. Dissert. 3. num. 4.*]

12. Hæ prærogativæ sessionis contentiones inter Imperii Status quædam amicabiliter transactæ fuerunt; Quædam verò *Austregarum* arbitrio decidendæ relictæ sunt; Quædam etiam adhuc indecisæ pendent. Vide *Reichs Abschied de Anno 1570. §. zum letzten.* Dn. Linna.

in Jur. Publ. lib. 4. cap. 9. num. 52. Dn. Crusius. dict. tr. lib. 1. cap. 7. per tot.

13. Quæritur autem; *An contentio hæc sorte quoque dirimi possit?* Elector Saxoniae suis Consiliariis in Comitibus Ratisbonensibus Anno 1608. celebratis in instructione mandavit, ut hunc dirimendi modum proponant. Arum. ad A. B. discurs. 4. th. 1. in f. Ac de Comit. cap. 5. num. 10. & 12. Ubi hoc medium optimum existimat. Consentit Corthman. Consil. 25. num. 4. vol. 5. [Vide Dn. Crus. dict. tr. lib. 1. cap. 7. num. 31. & ante eum Limnæ. in addit. lib. 4. cap. 9. fol 659.]

14. Veruntamen certū est, quod Sessionum & dignitatum ordinem inter Status Imperii definire, speciatim ad Imperatorem pertineat, sicuti constat ex Recessu Imp. Ratisbon. de Anno 1576. §. wann dann die Churfürstliche. Quod juri quoque communi convenit, arg. tot. tit. C. ut dignit. ordo serv. ubi Br. Ang. & DD. Elber. Leonin. Conf. 1. n. 2. Goldast. in Senior. lib. 1. cap. ult. Nolden. de Nobil. cap. 16. Vid. Denais. in Jur. Cam. Tit. 287. Rümelin. ad A. B. part. 3. dissert. in concl.

12. *ubi addit. mea.* Bertr. d. Comit. th. 67.
 [Dn. Crus. dict. tr. lib. 1. cap. 8. num. 24.
 Adeò ut hoc inter Reservata Cæsareæ
 Majestatis referat Dn. Stamler. *de reser-*
vat. Imper. §. 40. per tot.]

15. Quamvis Cæsarea Majestas, in
 Comitibus Ratisbonæ Anno 1641. cele-
 bratis, hæc controversias, cum consen-
 su Electorum, Principum, cæterorum-
 que Statuum Imperii decidere malue-
 rit, referente Auth. Comit. *part. 3.*
dissert. 3. num. 42. [Dissentit Limnæ,
in l. P. lib. 2. cap. 9. num. 92.]

16. Id tantum dico, quòd hîc non
 tantum familiarum antiquitati, nec ti-
 tulorum multitudinî, aut Nobiliorû in-
 signiis, quantum legitimis actibus pos-
 fessoris adscribendum sit; præcipuè e-
 nim vis longæ, & inveteratæ consuetu-
 dinis hîc locò prædominatur; ac in ses-
 sionibus actus ultimus plurimum ha-
 bet momenti. Juxta *cap. cum olim. d. Con-*
suet. cap. cum Eccles. d. caus. poss. & pro-
priet. A. B. cap. 3. & 4. Knichen. d. Sax.
Privileg. c. 2. n. 122. verb. Ducum. Wehner.
in observat. Verb. Session. Coler. de Jur.
Imper. Concl. 67. Rümelin. ad A. B. pap. 3.
dissert.

differt. 1. concl. 12. Ubi ego in Additionib. Ricc. Collect. decis. 147. Franc. de Amay. ad l. fin. cap. 3. num. 40. C. de Decurion. lib. 10. Dann hierinnen auff das Herkommen forderst zu sehen: [Nam juxta Menochium, is iudicandus est major & dignior, & in cæteris actibus honorificis anteponeendus, qui pro veteri more & consuetudine ita habitus est. Menoch. consil. 157. num. 36. Dn. Crus. dict. lib. 1. cap. 6. num. 10. Adeò quidem, ut Legatus, qui ratione consuetudinis in quasi possessione præcedendi existit, turbatori, etiam armatâ manu, resistere, eumque retundere possit. Exempla refert Dn. Crus. dict. cap. 6. num. 12.] Siquidem in dubio, pro possessore responderetur. §. retinenda. 4. Inst. de interd. l. qui accusare, C. d. Edend. l. 2. C. d. Probat. l. f. ubi Bl. Salyc. Paris. & DD. C. d. Rei Vindic. Mascard. de Probat. concl. 1194. Surd. cons. 415. num. 7. Cornazza decis. 176. sicuti determinavit Gregor. Papa XII. in sua Bull. 86. teste Franc. Salgad. tr. de Regia protect. part. 2. cap. 9, num. 19.

17. Hoc observandum est; I. Quandoque accidit, ut Major in dignitate, Mi-

nori cedat, veluti si actus publicus in territorio Principis inferioris celebratur. Ideò, quãvis Elector *Moguntinus* Electori *Trevirensi* præcedat; quòd si tamen actus publicus in diæcesi *Trevirensi* celebratur, Elector *Trevirensis* Electori *Moguntino* antecedit, *arg. text. in l. nihil. ubi Lucas de Penna C. d. Palatin. lib. 12. Novell. 15, cap. 1. in fine. Tiber. Decian. resp. 67. n. 13. vol. Henning. Gædd. Consil. 11. n. 6. Chassan. in Catal. glor. mund. part. II. Consid. 13. Dn. Limnæ. lib. 4. Jur. Publ. cap. 9. num. 44. Besold. de Jur. precedent. cap. 2. num. 13.*

18. Quod exemplis *Regni Hispania* illustrari potest: Nam Senator *Pina* si pervenerit ad civitatem *Burgensem* vel *Toletanam*, aut aliam urbem sui territorii, in actibus civitatis, etiam si eius subditus & inferioris dignitatis sit *Correktor* (*el Corregidor*) tamen *Senatorem* præcedit. Alia exempla refert *Joh. Bapt. Larrea allegat. fiscal. 51. num. 45. vol. I.*

19. II. Si plures Principes, *unius familia*, diversarum tamen linearum, concurrant, ac nullus ex *Primogenitis* præexistat, solum *Aetatis* ratio habetur. Et hoc

hoc propter dignitatis equalitatem, per
text. in l. si ita fuerit. ibi: Qui natu ma-
ximus. D. de reb. dubiis. l. semper §. in princ.
[ibi: maiores nostri, penè eundem honorem
senibus, quem Magistratibus, tribuebant.]
D. d. iur. immunit. Goldast. in Senior. lib.
I. cap. 22. Carpzov. de Lege Reg. German.
cap. 10. sect 7. num. 57. latissimè Besold.
consil. 258. num. 28. & seqq. Quod etiam
verum obtinet, quamvis unus vel alter
sit Electoris filius, id quod ex observan-
tia decidit Coler. *de Jur. Imper. concl. 68.*
Aleman. Consult. 7. Rümelin. ad A. B.
part. 3. dissert. I. concl. 14. ubi Authores
in meis Additionibus videbis. *Cothm. resp.*
25. num. 4 & seqq. vol. 5. Reinking. lib. I.
& 4. cap. 17. num. 35. Dn. Limn. lib. 4.
J. P. cap. 9. num. 72. Besold. de iur. præce-
dent. cap. 3. num. 4.

20 III. Quædam etiam familiæ, ne
per huiusmodi concertationes Repu-
blicæ salus sistatur, *alternativam sessionem*
eligunt. *Sie wechel: numb.* [Quod re-
medium & Græcis & Romanis non fuit
ignotum, sicuti constat ex traditis Dn.
Crus. dict. lib. I. cap 7 num. 8. Et hoc eò
magis in Imperio R. G. receptum est, in

nori cedat, veluti si actus publicus in territorio Principis inferioris celebratur. Ideò, quāvis Elector *Moguntinus* Electori *Trevirensi* præcedat; quòd si tamen actus publicus in diæcesi *Trevirensi* celebratur, Elector *Trevirensis* Electori *Moguntino* antecedit, *arg. text. in l. nihil. ubi Lucas de Penna C. d. Palatin. lib. 12. Novell. 15. cap. 1. in fine. Tiber. Decian. resp. 67. n. 13. vol. Henning. Gædd. Consil. 11. n. 6. Chassan. in Catal. glor. mund. part. 11. Consid. 13. Dn. Limnæ. lib. 4. Jur. Publ. cap. 9. num. 44. Besold. de Jur. precedent. cap. 2. num. 13.*

18. Quod exemplis *Regni Hispania* illustrari potest: Nam Senator *Pina* si pervenerit ad civitatem *Burgensem* vel *Toletanam*, aut aliam urbem sui territorii, in actibus civitatis, etiam si eius subditus & inferioris dignitatis sit *Correktor* (*el Corregidor*) tamen *Senatorem* præcedit. Alia exempla refert *Joh. Bapt. Larrea allegat. fiscal. 51. num. 45. vol. 1.*

19. II. Si plures Principes, *unius familia*, diversarum tamen linearum, concurrant, ac nullus ex *Primogenitis* præexistat, solùm *Aetatis* ratio habetur. Et hoc

hoc propter dignitatis æqualitatem, per
text. in l. si ita fuerit. ibi: Qui natu ma-
ximus. D. de reb. dubiis. l. semper 5. in princ.
[ibi: maiores nostri, penè eundem honorem
senibus, quem Magistratibus, tribuebant.]
D. d. iur. immunit. Goldast. in Senior. lib.
I. cap. 22. Carpzov. de Lege Reg. German.
cap. 10. sect 7. num. 57. latissimè Besold.
consil. 258. num. 28. & seqq. Quod etiam
verum obtinet, quamvis unus vel alter
sit Electoris filius, id quod ex observan-
tia decidit Coler. de Jur. Imper. concl. 68.
Aleman. Consult. 7. Rümelin. ad A. B.
part. 3. dissert. I. concl. 14. ubi Authores
in meis Additionibus videbis. Cothm. resp.
25. num. 4. & seqq. vol. 5. Reinking. lib. 1.
& 4. cap. 17. num. 35. Dn. Limn. lib. 4.
J. P. cap. 9. num. 72. Besold. de iur. præce-
dent. cap. 3. num. 4.

20 III. Quædam etiam familiæ, ne
per huiusmodi concertationes Repu-
blicæ salus sistatur, alternativam sessionem
eligunt. Sie wechel: numb. [Quod re-
medium & Grecis & Romanis non fuit
ignotum, sicuti constat ex traditis Dn.
Crus. dict. lib. I. cap 7 num. 8. Et hoc cò
magis in Imperio R. G. receptum est, in

casu, quô principes.] *Secundogeniti* concurrunt. *Arum. d. Comit. cap. 7. num. 108.* Exempla vide apud *Limn. Jur. publ. lib. 4. cap. 9. num. 98. ac in Addit. lib. 4. cap. 9. fol. 659.* Hoc alternativô remediô aliquoties Imperatores in dirimendis præcedentię controversiis provisionaliter tātūm usi fuerunt, præsertim verò Imperator *Ferdinandus III.* in Comitibus *Anno 1655. Ratisponæ* celebratis inter *Domum VVürtembergicam, Pomeranam, Hassiacam, & Badensem*, tale alternationis Decretum edidit; Unde istæ die *vier altermierende Häuser* vocantur. Vid. *Dn. Crus. dict. 11. l. I. c. 13. per tot.* quibus hodiè accedere desiderant *Domus Holsatia & Lauenburgica*; Nec non *Domus Megapolitana* locū *Anno 1641.* in Comitibus obtentum, de novo obtinere desiderat.]

21. IV. In Imperio Romano-Germanico Legati Electorum, præsentē aliquo Principe Electore, sedem ac stationem suorum Principalium non obtinent, etsi aliàs Dominus Legati præsentem Electorem antecederet, publica sic definiente lege. *A. B. tit. 25. §. quando cum-*

que

que 6. Arum. ad A. B. disc. 6. concl. 44. Besold. de Legatis cap. 5. num. 6. Vide latè meas *Additiones ad Rümelin. ad Aur. Bull. part. 3. dissert. 1. thes. 13.* Ita in nuperimis Comitibus Ratisponæ An. 1655. celebratis, post longam altercationem, Electoris *Bavari* cæterorumque secularium Electorum legati, *Comiti Palatina* Electori *wegen seiner persönlichen Präsenz*, quamvis ordine, ultimo, locum cedere iussi fuerunt. Vide Auth. [scilicet Gothlieb. ab Hagen. in] *Comitiol. part. 3. dissert. 3. num. 50.* [Hujus contentionis decisionem refert. Dn. Crus. dict. lib. 1. cap. 11. num. 11.]

22. Quæritur a. *An hæc observantia in aliorum Principum Imperii legatis locum obtineat, ut etiam suorum Dominorum locum occupare non possint?* Ac verius est, quòd aliis Principibus, præsentibus, locum cedere teneantur; modò ejusdem ordinis & dignitatis Principes & Legati concurrant. Sicuti hoc variis exemplis comprobatur Coler. de jur. Imp. Conclus. 68. Rümelin. ad A. B. part. 3. dissert. 1. concl. 13. ubi *Additiones meæ*. Limn. lib. 4. I. P. c. 9. num. 55. Besold. tr. de legat.

cap. 5. tr. 6. Auth. Comitior. part. 3. dissert. 3. num. 35. ubi Decretum Caesaris refert.

23. Et hoc quidem non sine ratione; scilicet ne veritas imagine nature adumbratur, per text. in l. filio. 23. D. de lib. & posthum. Nam in Principe revera est dignitas, in Legato vero tantum adumbrata. Ita in terminis nostris scribit Josias Nolden. *de Nobilitat. c. 19. num. 346.* Adi Guettam. *consil. 1. Calef. d. Equest. dignit. n. 122.* Dn. & Amic. m. Lindenspür. *ad Aur. Bull. t. 9. Limitationem adde ex Dn. Limnæ. dict. c. 9. n. 56.* [Dn. Crus. *dict. lib. 1. c. 11. n. 9. & seqq.*]

24. Quod etiam aliorum Regnorum mores observant: Nam in Regno Neapolitano & Sicilia, usu receptum est, ut Comitis vel Baronis Deputatus seu Mandatarius in Parlamento generali, locum Baronis Domini sui non occupet, nec ullam præexistentiam in proponendo voto obtineat. Don Garzia Mastril. *de Magistrat. lib. 5. c. 15. num. 60. & seqq.* Ita Principis Sulmonis Tutorem Principi Cariatæ locum cedere debere, in publico Regni utriusque Siciliæ Parlamento decretum fuit; teste Antonin.

Diana

Diana in Resol. Moral. part. 1. tract. 3. Resolut. 28. per tot.

25. Alia succedit questio; *An subdelegatus, qui ob agritudinem aut alia impedimenta à legato ad negotia expedienda designatur, locum & sessionem legati occupare possit?* [Sanè Negat hoc Gothlieb. ab Hagen, ac in hujus assertionis confirmationem] exempla adducit in *Comitiolog. part. 3. dissert. 3. num. 54.* [quem sequitur Dn. Crusius, *dict. tr. lib. 1. cap. II. num. 13.* Cui favet responsum Marciani in *l. sciendum 4. §. 4. D. de legationib.* Kirchner. *de legat. lib. 1. cap. 5. num. 33.* Alii tamen hoc *Afferunt*, non minus aliis moti rationibus & adductis exemplis: Et quidem per *l. vicarium 13. D. de legation.* Substitutus enim iura substituentis acquirit, modò ejusdem sit qualitatis & industrię; Idque ad exemplum Vicarii. Jacob. Sbrozz. *de potest. Vicar. lib. quest. I. num. 1.* Quod praxi Imperii corroboretur; multoties enim Ablegati Principum Imperià Comitiorum negotiis ad tempus advocati, votum alii Ablegato committunt, qui illud in publicis congressibus sine ulla contradictione vel strepitu exponit.] G 5 Caput

CAPUT XIV.

De Libertate, ac Potentia Principum & Statuum Imperii.

1. **N**unc paucis videndum, quanta præ aliis aliorum Regnorum Proceribus Imperii Rom. Germ. Statuum sit *dignitas, libertas, & prærogativa* s. quò vel hinc exteræ Gentes discant, imprimis verò *Natio Gallica* (quæ nil nisi sua miratur) cognoscat, quàm maxima sit *Imperii ac Imperatoris Rom. Germ. Majestas*: quantave Principum & Statuum Imperii *Potentia*. Quantò enim quispiam præest Majoribus, tantò illustrior & ipse existit, *per Novell. 15. in princ. Knichen. de jur. territ. cap. 1. n. 2. Æn. Sylv. in disc. Germ. cap. 30. Chassan. in Catal. gl. mund. p. 5. Consid. 19. Scip. Amir. lib. 2.*

2. Sicuti quoque consuluit Regi Hispaniarum ipse *Campanella*, ut multos & potentes curet habere *Barones, & Vassallos*, qui quasi participes Regni summâ operâ semper annitantur, illud auspiciis Regis contra quoscunq; tueri. *Campanella*

nella de Monarchia Hispani. cap. 14. per tot.

3. *Sumē enim olim glorię sibi ducebat Maximilianus I. Imperator, se solū reliquis terrę dominationibus, Regem esse Regum, eò quòd tam liberē, liberis Imperii Rom. Germ. Principibus imperaret. Nec diversum Caroli V. judicium fuit, quòd se in Germaniā Regibus imperare profitebatur. Paurmeist. lib. 2. d. Jurisd. cap. num. 28. Kirchner. de Republ. disput. 12. Vietor. d. Exempt. concl. 5.*

[*Quod reticere non potuit Scriptor quoque Gallicus, Le Barricave, dum tradit: D' autant, que ceux, qui font des Loix, sont Rois, ou tiennent la place des Roys; Et les Princes d' Allemagne, auxquels L'Empereur commende, tiennent lieu des Roys. Barricave en la defense fol. 523. Limn. 4. I. P. c. 8. num. 4. & 5.]*

4. *Quod optimē repetierunt Johannes Fridericus Saxonię Elector & Philippus Hassię Landgravius apud Hordleder. d. caus. bel. Germ. lib. 4. c. 5.*

Teutsche Nation ist ein freyes Reich/ und billich das freyeste auff aller Welt. Zieriz. de Princip. prerog. H. F. Dn. Limnæ. lib. 4. I. P. cap. 8. num. 1.

In eo enim Imperatori

ratori sua Majestas, Optimatibus sua autoritas, ac subditis sua legitima libertas conservatur. Vide Besold. *tr. de Statu mixto cap. 2. num. 4. & seqq. in Oper. Polit.*

5. Sanè hæc Germaniæ Procerum libertas antiquissima existit, cujus quoq; testis est Tacitus, *d. morib. German. cap. 7.* Cùm jam Romanorum tempore, nec Regibus infinita aut libera potestas apud Germanos esset, ac Duces exemplo potius quàm Imperio præessent. Adeò ut alio in loco, Germanorum libertatem *Arsacis* Regno, acriorem esse perhibeat Tacitus *de morib. German. cap. 37.* [Unde Seneca, Germanos, *liberas Gentes* vocat. *in lib. 2. de ira.* Qui juxta Cyrillum, *Libertatis cupidi & jugi impatientes existunt.* Vide Rümelin. *p. 2. A. B. Dissert. 3. thes. 1. lit. A. in addit.*]

6. Eadem libertas, tanslatò ad Germanos Imperiò, sub *Carolo Magno, Ludovico Pio, & Otthonibus* adhuc perduravit, imò magis reviruit, qui veteranis militibus de Romano-Germanico Imperio benè meritis, territoria, & certos districtus cum dignitate Ducali ac majoribus Regalibus gratiosè & liberalissimè concesserunt.

Concefferunt, iisdem in consortium Imperii assumptis. *Besold. de Jurisdic. Imp. Roman. cap. 16. in fin.* *Dan. Heider. in Discurs. von Reichs. Bogten. Lit. W. W. W. W.* [*Vide Archolog. cap. 8. & 9. ubi hoc variis exemplis illustratur.*]

7. in cuius fidem adduco id, quod *Imp. Ludovicus Pius* in *Comitiis Theodoni Villæ Anno 821*, celebratis rescriptit; *Imperator omnium Statuum adiutor;* Imperii autem Ordines ejusdem *Adjutores esse debent, ac ita se gerant Imperii Comites, ut & Imperatoris veri adjutores & Populi Conservatores iuste dici & vocari possint.* Sicuti extat apud *Goldast. in Constit. Imp. latin. tom. 3. fol. 244 cap. 3. & 6.* *Vide Archolog. cap. 6. num. 5.* [*Hæc Principum & Statuum Imperii libertas & præminentia, instar alluvionis sensim & latenter crevit, ac cursu temporis firmissimas radices egit;* *Dn. Knipschilt. de Jur. Civit. Imp. lib. 1. cap. 5.* *Archolog. cap. 10 num. 2.* *Quæ, ceu innatus nationis Germanicæ character, etiam ad hunc usq; diem perdurat:* *Warem. à Fridberg. ad Burgold. part. 1. discurs. 1. num. 38.* Adeo ut genuinum

num Imper. Rom. Germ. Interesse hodiernum consistat in conservatione Libertatis Germanicę, juxta mores & Constitutiones Imperii moderatum. Maneat igitur Libertas & quasi Condominium Principibus Imperii illęsum & semper inviolabile. Ac quoties hæc harmonia observata fuit, toties Imperii orbis fuit tranquillus. Vide latius Dn. Fridberg. *ad Burgold. part. 1. dissert. 10. num. 17.*]

8. Hinc formulę illę ad prodigalitatē usque, toties decantatę, promanarunt: *I. Quod quilibet Imperii Status in suo territorio tantum possit, quantum Imperator in universo Imperio.* Udalr. Zasius. *Cons. 1. num. 29. lib. 2.* Wessenb. *cons. 27. num. 29. lib. 1.* Schrad. *de feud. 2. part. princip. 9. sect. 10. num. 36.* Gail. *lib. 2. observ. 57. num. 7. ac lib. 1. d. Pace Publ. cap. 6. num. 10.* Knichen. *de Jur. territ. c. 1. num. 361.* Ruland. *part. 2. de Commiss. lib. 5. cap. n. 17. & seqq.* post plures Cluten. in *Sylog. concl. 26. tit. a.* Martin. Mager. *d. advoc. armat. cap. 6. num. 4. & 192.* Alios innumeros allegat Caspar. Klock. *de Contribut. cap. 4. n. 144. & seqq.* [Quod patrico

patrio idiomate ita explicare solemus:

Ein jeder Herz ist Ráyser in seinem Land.

Cui similis vox Principibus vel Comitibus Imperii usitata: *Ego tibi sum Imperator in meo territorio.* Oldendorp. *class. 2. art. 2. Rubr. Nequid in loco Sacr. num. 4.* Fridberg. *ad Burgold. part. 1. Dissert. 10. num. 17.* Quod explicat Pacif. à Lapidé, *ad Monzamban. Discurs. 9. fol. m. 357.]*

9. 11. *Quòd ipsum Imperatorem, propter Regalium investituram in suo territorio representent.* Adrian. Gylman. *tom. 1. Symph. 1. tom. 3. vot 7. num. 18.* Tilem. *de Benign. Syntag. 2. decis. 1. vot. 5. num. 34.* Wehn. *in Observ. verb. Stand des Reichs.* Befold. *Consil. 79. n. 21.* III. *Quòd Status Imperii Vicem Imperatoris obineant, eiq; in territorio suo equiparentur.* Ludolph. Schrad. *consil. 3. num. 386.* Pruckm. *cons. 38. num. 11.* Tileman. *de Benign. in observ. Cam. Pentec. 3. obs. 21. n. 15.* Ac IV. *Quòd utantur omnibus iuribus & privilegiis Imperatori indultis.* Johann. Köppen, *decis. 20. num. 4.* Dauth. *de Testam. Rubr. efficiens testamenti. num. 36.* latissimè Schrader *de feudis part. 10. sect. 1. num. 34. & passim.* De quibus

quibus theoricis vide Reinking *lib. 1. d. R. S. & E. class. 5. cap. 2. num. 21. ac cap. 6. per totum.*

[9. B. Sanè hoc axioma ad *Civitates* quoq; Imperii immediatas nonnulli extendunt, adeò quidem, ut istæ Civitates in suis Districtibus & Rebus publicis tantum possint, quantum Imperator in Imperio; Sicuti tradit Klock. *tom. 1. Consil. 37. num. 192.* post alios Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 1. num. 41.*]

[9. C. Cunabula hujus Brocardici *Seculo XIII.* adscribo, quod omnium primò ex vetustis scriptoribus Speculatorem tradidisse reperio. *in tit. Instrum. edit. S. restat. num. 22.* qui vixit anno *MCCCLXXI.* Isque incidit in regimen Imperatoris *Rudolphi 1.* de quo historici tradunt, quòd modicis initis, contra Ottocariam ferocitatē victor exstans, liberis quoque provehendis, favorem sibi Procerum conciliaturus, omnia Principib⁹ Imperii largitus fuit *Chron. Albert. Argent. Leheman. Chron. Spirens. lib. 5. cap. 4. & 5. & seqq.* Speculatorem secuti sunt *Bart. Bald. Felin. & alii*

alii ex antiquioribus, imprimis verò
Castrenf. *Confil.* 34. *num.* 5. & *in fin.* vol. 2.
quos omnes ferè concessit Dn. Schu-
lenburg. *in Dissert. de Brocard. illo: Quilibet*
Princeps est Imperator in suo territorio. fol.
127. & seqq.]

10. Quæ certè theoremata, tam
pingui modò accepta, periculi plena ex-
sunt. Secundum Henr. à Rosenth. *d.*
feud. cap. 5. concl. 13. *Limn lib.* 4. *Jur. Publ.*
cap. 8. num. 7. Vide Dn. Schulenburg.
dict. Dissert. fol. 131. Et captionem ex
parte ad infinita continent. Paurmeist.
lib. 2. *d. Jurisdic. c. ult.* Sixtin. *de Regal.*
lib. 1. *c. 5. n.* 12. Frider. Mind. *lib.* 2. *de Man-*
dat. cap. 13. Vide Reink. *lib.* 1. *class.* 5. *c.* 6.
Otto *de Jur. Publ. cap.* 17. *fol.* 569.

11. Proinde hoc Brocardicum *Declare,*
verum esse, 1. *Quoad Jurisdictionem terri-*
torialem; Sovil die Landesfürstliche Obrig-
keit betrifft/ habito respectu ad subditos.
Imperii enim Status in suo territorio
summâ ferè potestate pollent, liberam
ac ferè Regiam Majestatem habent, a-
deo, ut quod in absolutis Regnis Ma-
jestas dicitur, id in Statibus Imperii Jus
territoriale *die Landesfürstliche Obrigkeit*

quodamodò permittat, Ziegl. §. Land-
fassi. *concl.* 1. Knichen. *de Jure territ. cap.* 1.
Reink. 1. *class.* 4. 16. n. 10. Zasius Schrad.
Gylm. Benign. & alii dict. locus. D. Bocer.
d. *collect.* cap. 4. num. 6. Scipio Gentil.
lib. 3. d. *Jurisd.* 18. Et hoc latè deducit
Herm. Stamm. *quondam Assessor Camerae*
Imperialis tract. de servit. personal. lib. 3. *cap.*
10. num. 30. & seqq.

12. Quod jam olim ante ducentos
annos Cardinalis Aeneas Sylvius Italus,
postea Pius II. P. M. rerum Germanicarū
istius sæculi peritissimus, contestatus est.
in tract. de Germania, dum scribit: *Poten-*
tia Germanorum, triariam divisa est; Nam
& Prelati & Principes & Civitates, quam-
vis verum habeant Caput, in cuius verba
jurant, Imperatorem Romanum, suo tamen
arbitrio plerumq; moventur, suisq; impe-
rant subditis. apud Goldast. *in Polit. Imper.*
part. 10. *tract.* 2. *cap.* 30.

13. Deinde Brocardicum illud declaro,
verum esse, II. *Quoad Dignitatem Personae:*
Dum Electores ac Principes Imperii ratione
Dignitatis, & illustris extractionis, parū
aut nihil ab Imperatore differunt in suis
territoriis, nisi ambitus ratione; Non
paucā

pauca item jura personalia possident, quæ nemini aliâs, nisi absoluto Principi competunt. Anton. Faber. *lib. 7. Cod. tit. II. & 12. def. 1.* post plures Musculus *de confrat. th. 23.* Schepliz. *in Consuet. Brandenb. part. 3. §. 13. quest. 12. n. 9.* latè Bened. Carpz. *in process. Crim. quest. 41. n. 20.*

14. Insuper III. verum esse concedo, *Quoad Imperii administrationem*, eò quòd Principes & Status Imperii in consortium Imperii admissi, jus habent unà cum Imperatore, tãquam Optimates, in Comitibus publicis, de Imperio statuendi. Per R. A. zu Augspurg / *de Anno 1500. §. und wann Chur, Fürsten / in verbis: und sich auch dero mit uns / und wir mit seiner Königl. Gnaden Contracts weise verpflichtet üd verschrieben haben /* Matth. Stephan. *lib. 2. de Jurisdic. p. 1. c. 7. n. 1.* Carpzov. *dict. quest. 41. n. 77. & 84.* Besold. *de Statu Reipubl. mixto c. 2. n. 4.* Arumæ. *de Comit. c. 7. n. 154.* [Has & alias Declarationes sub-jicit Dn. Knipschilt. *de Civit. Imp. lib. 2. c. I. n. 43.*]

15. Verùm *quoad Majestatem*, unicum agnosco Imperatorem, penes quem cœu Caput, inseparabiliter, quasi

innatus character, residet Majestas incommunicabilis. Regn. Sixt. *lib. 1. de Regal. 5. in pr.* Henning. Arnisæ *lib. 2. de Iur. Majestat. 2. num. 2.* Bœckel. *in Vision. disp. 4. num. 7. fol. 40.* latè Caspar. Klock. *de Contribut. c. 3. num. 14.* [latè Dn. Stamler. *de reservat. §. 13. num. 9.* Quod variè declarat Dn. Fridberg. *ad Burgold. part. 1. discurs. 10. num. 17.*]

16. Utut enim jurium Majestatis communicatio Principibus & Statibus Imperii facta sit; ea tamen ab eodem Capite ita decorè dispensata est, ut semper salva & intacta maneant Superioritas omnimoda & Reservata Imperatoris, ohne Schwählerung der Kaiserl. Hoheit und Reservaten. R. A. de Anno 1576. §. Dardurch prope fin. Udal. Zasius *de feudis part. 10. num. 17.* Sixtin. *de Regal. lib. 1. cap. 5. n. 121.* Paurmeist. *lib. 2. de Jurisdic. c. 1. num. 8.* latissimè Herman. Stam. *dicto. tract. de servit. person. lib. 3. c. 10. num. 32. & seqq.*

17. In quæ, ceu in Sanctum Sanctorum, nemo intromittitur, nisi solus Imperator. post Covarruv. Molin. & alios Reinking *lib. 1. cl. 4. c. 19. num. 26.* Ac

cl. 5.

cl. 5. c. 6. num. 120. & seqq. Anton. Fab. in
Consil. Duc. Montisf. p. 452. post alios Vie-
 tor. *de Exempt.* 1. concl. 4. [Dn. & Am.
 Stamler. *tr. eleg. de reservat. Imper.* §. 2.
 num. 2. §. 5. & passim.]

18. Propterea Principes & Status
 Imperii, Imperio & Imperatori obligati
 sunt, non solum ratione territorii, sed
 etiam personæ nomine, Henr. Rosen-
 thal. *de feud. c. 5. concl.* 78. num. 7. Qui
 Imperialis Majestatis subjectissimos sese
 nuncupant. *A. tit. 2. R. A. zu Augspurg/
 de Anno 1566.* §. demnach im 46. in pr.
 Matth. Steph. *lib. 2. de Jurisdic.* p. 1. c. 7.
 num. 33. Vietor. *de Exempt. concl.* 4. Be-
 sold. *de Statu Reipubl. subaltern.* c. 3. n. 2.
 [Dn. Stamler. *dict. tr. §. 9. num. 2. &
 §. 12.]*

19. Unde evenit, quod in causa fra-
 ctæ pacis publicæ, religiosæ, pignratio-
 nis, denegatæ justitiæ, aut notoriæ ini-
 quitatis, non attentò privilegiò de non
 appellando, etiam à subditis coram Im-
 peratore aut Camera Imperiali conve-
 niri possint, ubi etiam comparere te-
 nentur. Vide præjudicia apud Gail. *lib. 1.
 observ.* 1. 2. 17. 28. & pass. Mynsinger. *cent.*

5. observ. 8. Hartm. lib. 2. tit. 54. observat. 43. Blarer. de diffam. cap. 10. num. 10. Frieder. Mindan. lib. 2. de mandat. cap. 13. num. 58. Regner. Sixtin. de Regal. lib. 2. d. 13. num. 59. Thom. Michael. de Jurisd. concl. 26. lit. e. Græv. lib. 1. concl. pract. 12. 17. & seqq. Caspar. Klock. de Contribut. cap. 3. per tot.

20. Ex quibus jam præmissis resultat facilis decisio *Quæstionum* subsequentium, 1. *An Imperator cum Principibus & Statibus Imperii in Jurisdictione concurrat?* 2. *An Imperatore presente in territorio Statuum Imperii, eorum Jurisdictio quiescat?* 3. *An Imperator, Statuum subditos ab ordinariis iudicibus, litis causâ avocare possit?* Quæstiones hæ absque dubio ortę & motę fuerunt ex antiquissimo Germanico proverbio: *Wo der Kaysar hinkommet/da steht ihm das Recht offen.* Quod assumptum est, auß dem Schwäbischen Land-Recht/ aliàs Schwaben-Spiegel. part. 1. cap. 13. ex Rubr. von des Königs Gewalt. Vide Daniel Heider. in *Disc. von Reichs-Vogteyen* lit. Aaaa.

21. Veruntamen, quoniam Imperatores Romano-Germanici, Principibus & Stat.

& Statibus Imperii, Ducatus, Comitatus, ac territoria cum Regalibus, titulò feudali, propter benemerita Imperatori & Imperio præstita, concesserunt hereditariò & perpetuò jure, adeò ut Jurisdictio territorialis, patrimonii jure à Statibus Imperii possideatur. Ideò ad hæcè quæstiones regulariter *Negative* respondetur, per *A. B. tit. 11, Capit. Caroli V. & Ferd. II. art. 3. Ord. Camer. part. 2. tit. 1. in pr. & tit. 5. Bocer. de Jurisd. cap. 8. num. 80. latissimè Reink. lib. 1. cl. 5. c. 7. per tot. Paurmeist. lib. 1. de Jurisd. cap. 27. num. 42. Matth. Coler. de Process. Execut. part. 2. cap. 1, n. 140. Item latè Dn. Limn. lib. 4. de Jur. Publ. cap. 8, num. 184. Rosenthal. de feud. cap. 5. concl. 5. Petr. Fr. de Tonduti. tr. de prævent part. 1. cap. II. n. 3. Quamvis dissentiat Caspar. Leipold, de Concurrent. Jurisd. Quest. 3.*

CAPUT XV.

De Principum & Statuum Sessione ac voto in Comitibus.

1. **J**ura & Privilegia Statuum Imperii sunt in duplici differentia; quædam

H 4

concer-

concernunt propriam Statuum *Personam*. Quædam verò relative attingunt *subditos ac territorium*. Intercuncta Statuum Imperii jura Personalia, quæ possident, *hoc præcipuum jus esse censeo*, quòd Principes & Status Imperii *ad Comititia Imperii* vocentur, ibi sessionem & votum habeant, eisque intersint, non solum tanquam Consiliarit, sed etiam tanquam Principales, ut de summa Imperii deliberent & statuant. *N. A. zu Nagsburg de Anno 1548. §. wo aber jemand. Paurmeist. de Jurisd. lib. 2. cap. 2. Arnis. de Jur. Maj. lib. 2. c. 4. num. 17. Gail. lib. 1. Obs. 21. n. 9. Stephan. lib. 1. de Jurisdic. part. 1. c. 7. n. 1. Reink. lib. 1. cl. 4. c. 1 n. 24. Dn. Limn. lib. 9. Jur. Publ. c. 1. num. 48. Arum. de Comit. cap. 4. per tot. [Dn. Stamler. de reservat. Imper. §. 30.]*

2. Hinc vulgò dicitur: Proceres Imperii, magnam Imperii administrandi partem, præfertim in Comititiis, obtinere; *Carpzov. de Leg. Reg. German. c. 1. sect. II. num. 14. & 15. Besold. in Thesaur. Pract. lit. R. verb. Reichstag. Quod in compendio quasi explicat Sever. Monzamban. de Statu Imp. Germ. c. 5. fol. m. 95.*

Ubi

Ubi Dn. Pacific. à Lapide *in Strictur.*
[Hæc Imperii Germanici *Comitia* in-
signem arguunt Germanorū Procerum
libertatem, quā cuilibet Ordinum Im-
perii libera relicta sunt Vota. Unde Po-
liticus quidam *Comitia* nominat,
Conventus Gentium Liberarum, in ipsa
summa potestate inter se concurren-
tium. Vide Dn. Fridberg. *ad Burgold.*
part. 3. Dissert. 3. num. 2. In hisce enim
plurimum momenti consistit, sive ad
evertendum, sive ad mutandum, sive ad
conservandum Germanorum Imperiū.
Vide Addit. *ad Rumelin. part. 2. dissert.*
3. thes. 3.]

3. *Comitia* indicit solus Imperator,
cui, tanquam Capiti Imperii, hoc reser-
vatum est; at non nisi cum consensu E-
lectorum, secundum legem Imperatori
in electione dictam. [Dn. Limn. *in*
Addit. lib. 9. cap. 1. ad. num. 15. Quod
latius examinat Dn. Stamler. *dict.*
tract. §. 26. Tempus autem, quō consen-
sus Electorum ad indicenda *Comitia*
requisitio cœperit & enata fuerit, ad
tempora *Caroli V.* reduco, quod patet
ex Capitulatione Carolina art. 12. Atta-

men hoc antea non erat præcisè necessitatis vel obligationis, sicuti patet ex Reformatione *imp. Friderici III. de Anno 1442. in pr. Vide Carpzov. ad Capitul. c. 5. sect. 1. num. 7. Dn. Stamler. de reservat. §. 26. num. 7. Limn. ad Capitul. Carol. V. art. 12. Obser. num. 1.]*

4. Frequentiora autem Comititia, quàm temporibus præteritis celebrata fuerunt, multi in rebus publicis versati Viri prudentes desiderant: Ea præcipuè de causa, quòd metu Comitiorum in officio contineantur illi, qui Imperatoris gratiâ & potestate abuti solent & possunt, dum Comititia velut repagulū contra Magnatum potentiam existunt. Adit. ad Rümelin. *p. 2. dissert. 3. th. 1. fol. 437.*

5. Rariora è contrario malunt ex Aulo. Politicis nonnulli, qui Imperatori, Comititia fugienda esse, suadere solent: Per ea enim Cæsaris dicta factaque censuræ subjici, vimque Principatus, juxta Tacitum 1. *Annal. 6. resolvi perhibent: Eamq; (juxta Eundem) conditionem esse Imperandi, ut non aliter Majestatis ratio constet, quàm si uni reddatur. Capitulat. Ferd. II. art. 10. Reichs Abschied. de Anno*

1576. §. als haben. ibi; mit Rath und Beliebung. & passim in Recept. Schleidan. lib. 1. Comment. Paurmeister, d. lib. I num. 19. Goldast. in Politischen Reichs Handlungen. 22. Carpzov. dict. tract. c. 5. sect. I. per tot. Arum. d. tract. cap. 3. num. 16. [Et hanc Comitiorum raritatem (dum ab Anno MDCXIII. usq; ad annum MDCXLI. nulla fuerint indicta Comitiae) Evangelici Ordines in Cōventu Pacis Osnabrugensis inter Gravamina sua retulerunt. Vide Fridberg. ad Burgold. in Not. Imper. Germ. part. 3. Dissert. 3. num. 3. De incommodis intermissionis Comitiorum Vniuersalium vide Dn. Hærden. in Fundam. Imper. R. part. 5. cap. 5. & 6.]

6. Vocantur Principes cæteri q; Imperii Status per Edictum Speciale, singulis Statib⁹ Imperii transmissum, quô, quis dies & locus Comitii futurus sit, continetur. Daniel. Otto. de Jur. Public. cap. 13. Bertram. de Comit. concl. 20.

7. Locus in arbitrio Imperatoris est, qui tamen per Capitulationem Artic. 10. sapienter adstringitur; ne extra Germaniæ fines Comitiae agat. Vide Carpz. d. tract. cap. 5. num. 31. Just. Schüz. in Jur. Publ.

Publ. part. I. disput. 10 thes. 6. lit. E. Dn. Limn. ad Capitulat. Carol. V. art. 12. n. 8.

Plerumque autem Imperatores Comitia in precipuis Imperii Civitatibus, propter maiorem rerum affluentiam, celebrare solent. *Carpzov. dict. c. 5. sect. 6. num. 17. Schüz. dict. diss. 10. thes. 5. lit. D. [Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 1. num. 24. Ubi disputat; An alibi, quàm in Civitate Imperiali, Comitia celebrari possint? Accenset, quòd non facile ab observantia Imperii recedi debeat.]*

§. Vocantur Imperii Status, tam Ecclesiastici quàm Seculares. I. Ecclesiastici; etiam illi, qui à Pontifice nondum infulati sunt: *Buxtorff. ad A. B. 1b. 18. lit. 6. Limn. lib. 3. de Iur. Publ. c. 3. n. 40. cuius hanc reddit rationem Gailius; quoniam Ecclesiasticis Imperii Ordinibus jura Imperialia competunt, non ut Ecclesiasticis, sed ut Imperii Romano-Germanici Principibus; quò intuitu Feuda quoque ab Imperatore recognoscere tenentur. Andr. Gail. lib. 1. Observ. 30. num. 8. Mynsing. Cent. 5. Observ. 58. Reinking. lib. 1. cl. 4. c. 9.*

9. II. Sede vacante, vocatur Capitulum. *arg. c. cum Olim. 14. c. his, quæ, X. de maj. & obed. Aruma. de Comit. c. 4. n. 105.* Quoniam, sede per mortem Episcopi vacante, Capitulum in juribus, Episcopo competentibus, tam secularibus, quàm spiritualibus succedit. Jacob. Sbrozzi, *tr. de potest. Vicar. lib. 1. quest. 9. per tot.* Augustin. Barbosa *in d. c. cum Olim. 14. num. 3. d. major. & obedient.* Aloys. Ricc. *decis. prax. Eccles. 472. & seqq.*

10. III. Principe seculari minorenni existente, ejus nomine vocatur Tutor aut Curator. *Limn. lib. 9. de Jur. Publ. c. 1. n. 51.* Exempla refert Bertram. *de Comitibus thes. 41.*

II. IV. Majorennis, etiam ante petitam ab Imperatore intra annum investituram, vocandus est: Ita Anno 1608. Johannes Fridericus Dux Württembergia, post plurium contradictionem, sessionem in Comitibus obtinuit. Exempla vide apud Buxtorff. *ad Aur. Bull. thes. 85.* Rümel. *part. 1. ad Aur. Bull. disert. 6. coroll. 2.* Bertram. *de Comit. thes. 40.* Limnæ. *lib. 9. d. Publ. c. 1. num. 52.* [Qui argumenta pro & contra in Additionibus adducit ad num. 52. II. Quod

12. Quæritur autem; Si Princeps Imperii, durantibus Comitibus, moriatur, An successor ejus, ante investituram à Cesare obtentam, sessionem prædecessoris per Ablegatos, missò mandato, continuare possit?

Quod Affirmatur; & quidem merito. Nam jus loci & voti, ei competit, qui Electoratum, Principatum aut Comitatum possidet. Aur. Bull. c. 20. In terminis Baronum Regni Neapolitani hoc asserit Mastrill. *decis. 18. num. 4. part. 1.* Cum jus dandi votum, sit fructus jurisdictionis. Nicol. Mil. in *Repertor. V. Canonicus Decian. respons. 8. n. 228.* Quod exemplo Electoris Palatini *Friderici IV.* illustrat & latius deducit Arumæ. *d. Comit. c. 7. num. 125.*

13. V. Solus Princeps Primogenitus ad Comitiam vocatur, ubi Jus Primogenituræ viget; ast ubi divisioni Provinciarum locus est, quilibet investitus de suo Ducatu aut Comitatu admittitur, modo Ducatus iste aut Comitatus in Matricula Imperii extet. Darmit dem Reich an seinen Stifften nichts abgehe. Reichs-Abschied zu Speyer Anno 1570. S. Nachdem auch nach

nach Bertram. *d. lib. thes.* 41. Limn. *d. cap.*
I. num. 54.

14. *Ecclesiastici Reformati* ad Comitiam hucusque nondum admissi fuerunt, quamvis Archi-Episcopi Magdeburgensis Legatus aliquoties, maximè verò in Comitiiis Ratisponensibus *An. 1594. & 1613.* celebratis, graviter se opposuerit; Hujus controversiæ decisio dependere visa fuit *vondem Geistlichen Vorbehalt: Iurene, an injuria?* hoc factum; inter dubia Imperii aliquando decidenda rejectum fuit. Vide Reink. *classe 4. cap. 9. num. 29.* Arum. *de Comitiiis cap. 4. n. 109.* Crani. *de pace Relig. part. I. probl. 10. & 11.* Victor. *d. Exem. concl. 32.* Veruntamen *per Publicam Pacem Osnabrugensem, Art. 20.* aliquot Archi-Episcopatus Imperii, hætenus ab Augustanæ Confessioni addictis Principibus possessi, pro bellica satisfactione, ab Imperatore & Ordinibus Imperii *sub Titulo Ducatus* concessi fuerunt, ac imposterum pro Secularibus Feudis Imperii censentur, *und seynd nunmehr secularisiret worden.* Hòc igitur mediò lishæc sopita fuit, bonis hisce ad ad primævam naturam reversis, [Quod
jure

jure factum fuisse, non vanis rationibus meritò deducit Dn. Am. Er. Mauritius cum Dn. Rothmahl. *in 17. de S. cularisat. bonor. Ecclesiast. cap. 4. & 5.* A quibus non omninò alienus esse videtur Caramuel. *de Pace licita per 101.*]

[14. B. Præter Electores & Principes Imperii tam Ecclesiasticos, quàm Politicos, vocantur quoq; ad Comititia *Civitates Imperiales immediate*, non Universali sed particulari, ad quamlibet Civitatem emanante Rescripto evocatorio, quæ postmodum per suos Deputatos, singulari mandato instructos, veniunt; Ad quos nominatim quoque Cæsarea propositio dirigitur Grempl. & Hieron. ad Agnum *in Consil. singul. de Civit. Sess. fol. m. 5.* Dn. Rnipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 2. n. 29. 30. & 31.*]

15. Principes & Imperii Status ad Comititia vocati, *comparent humiliter, Sie erscheinen gehorsamlich* / propriis sumptibus, & quidem *personaliter*, non tanquam nudi Consiliarii Imperii, sed Archontes, ut perquàm diligenter Imperii Rom. Germ. negotia deliberent. Aur. Bull. *cap. 12. Recess. Imp. zu Regensburg. de Anno*

Anno 1576. §. Wann dann ibi: Sie seynd schuldig des Heiligen Röm: Reichs fürsahende Sachen mit Fleiß zu berathschlagen. Warem. à Fridberg. ad Burgold. part. 1. Diff. 10. num. 8.

16. Quòd si personaliter comparere impediuntur, Nuncios seu Ablegatos suos mittere possunt, cum mandato & quidē pleno, mit vollmächtigem Gewalt. [Besold. de Legatis cap. 3. n. 2. in Oper. Pol. Quod ex tabulis Comitiorum Imperii clarè patescit; Ubi missi ad locum, Comitii destinatum, à Statibus Imperii, sub nomine & qualitate Legatorum frequentissimè veniunt. Dn. Hahn & Jungker. de Legatis, §. 59.]

17. Quæritur autem hîc; An Ablegatus Principis Imperii a gravitudine præventus, aut alia de causa impeditus, tertium quendam ad proferendum Domini sui Votum in publico substituere possit. Legatum Vicarios, non alios quàm filios, dare posse, respondit Marcianus in l. sciendum. 4. §. 4. concordat. l. filius. 7. D. de legation. Mar. saler. de Legat. lib. 2. c. 9. Auth. Comitio- log. part. 3. dis. 3. num. 47. Econtrariò etiam alios, præter filios, Legato pro-
I vicariis

vicariis substituere licere, constat ex *l. §. absenti. II. in fin. l. Vicarius. 13. D. dict. tit.* Nullum verò Legationis Vicarium admittere vult Herm. Kirchner. *de legat. lib. I. cap. 5. num. 32.* [Gottlieb ab Hagen in hac Quæstione respondet: Wir dürffen hierinnen kaum Ja sagen / zumahlen auff den Reichs. Tagen. *in Comitolog. part. 3. Dissert. 3. n. 48.*] Sanè, Ego ita censeo; Si Legatus Principis Imperii in mandato ad Comitia clausulam *substitutionis* insertam habeat, eamque Directorio Imperii demonstret, non dubito, quin talis substitutus ad *sessionem & votum* in Senatu Imperii admittatur. Vid. Dn. Crus. *de jur. precedent. lib. I. cap. II. n. 13.* qui latè hanc quæstionem deducit. De qua suprà quoque *c. 13. num. 25.*

18. Hi si legitimè citati, omninò non compareant, suo damno emanent, nec minùs quàm præsentes, Comitiorum sanctione ligantur. R. A. zu Regenspurg de Anno 1541. §. Wie auch Churfürsten in verbis: Und was publicirt wird / daß die Abwesende gleich zu halten und zu vollziehen verbunden seyn. R. A. de Anno 1542. §. Auff welchen. Arnis. *de Jur. Majest. lib. I. cl. 5.*

cl. 5. c. 8. n. 29. Limn. lib. 9. de Jur. Publ. c. 1. n. 93. latè Arum. de Comit. c. 5. n. 41. Rümelin. ad Aur. Bull. p. 2. thes. 11. ubi Additiones mea.

19. In *Castella Regno*, Vasalli ad Comitatus vocati non comparentes, absentiae suae rationem legitimam reddere tenentur, nisi in poenam incidere velint; referente Johann. Baptist. Larrea allegat. *fiscal. 53. num. 2. & seqq.* Anton. Diana Resol. *moral. part. 1. tract. 3. de Parlamento Resol. 23.*

20. Comparitione factâ, sequitur *Sessio ac Consultatio*; At quoniam Imperium Romano-Germanicum constat Capite & Membris, ideò jus, ac summa Comitiorum dividitur in duos semisses ex æquo, quorum unum Cæsar, alterum Ordines universi habent, ad hoc, ut in Comitibus æqualis potestas Statibus cum Imperatore in decernendo competat. Paurmeist. *de Jurisdic. lib. 2. c. 2. num. 34. ac cap. 4. num. 159.* Sicuti hoc constat ex communi clausula Recessibus Imperii annexa: Demnach so haben Wir Uns mit den Ständen/und Sie sich hinwiderum mit Uns verglichen. Befold. *de Statu Imper. subaltern. cap. 2. num. 5. in Oper. Polit.*

[Unde scribit Dn. Fridberg. Ergo *Imperator & Status Imperii* (qui junctim pro una persona habentur) in negotiis Comitibus sunt ex aequata potestatis, adeoque cum potestate sint saltem in principis aequales. Respublica Imperii Rom. Germanici, merito censeretur *Mixta*. Dn. Fridberg. ad Burgold. part. 2. dissert. 5. num. 3. Dn. Textor. de Rat. Stat. cap. 2. fol. 35. Quamvis dissentiat Dn. Stamler. de Reservat. §. 15.]

21. Ordinum semissis in tres sextantes dividitur, juxta *Triples Imperii Consilium*; scilicet, *Electorum, Principum & Civitatum*, in die Reichs Râth.

22. *Electores universi*, der ganze Churs Fürsten Band / *unum* habent *Sextantem*, seu duo vota. Vid. latè Arumæ. de Comitibus c. 7. n. 58. & seqq. [Der erste Rath ist der Chur Fürsten; allwohin der König in Böhmen nicht gehöret / auch nicht beruffen wird / noch ein suffragium auf den Reichs Tâgen hat. Hagen. in Comitolog. part. 3. dissert. 4. num. 58.]

23. *Alterum Sextantem*, id est, duo vota, occupat *Consilium Principum*, der Fürsten Band. Quò etiam Prælati, Comi-

Comites & Barones comprehenduntur, qui viritim, vota edicunt, ea tamen collectivè sumpta, curiatim pro duobus votis reputantur, habito respectu, ad tria totius Imperii Collegia. Vide Arumæ. dict. c. 7. n. 87. & seqq. Auth. Comitjol. dict. dissert. 4. n. 74.

24. *Ultimum Sextantem* habet *Consilium Civitatum Imperialium*, der Stadt Banc/ quod in duo Scamna, den Rheinischen und Schwäbischen dividitur. Vid. Arumæ. d. 17. cap. 7. n. 145. Auth. Comitilog. part. 3. dissert. 4. n. 84. [Quæ non tantum *Votum Consultativum*, sed etiam *Votum Decisivum* in Comitiiis obtinent. Quod latè deducit Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 2. num. 69. & II. Comitilog. part. 3. dissert. 4. num. 97.]

25. *Conclusione* in Electorum Senatu factâ, eandem Principum Senatui aperiunt; quam si probat, res plana est; si reprobat, nova consultatio initur, quâ finitâ, Principes Electoribus referunt, quid sibi videatur; quod si consentiunt, vel dissentiunt, *Civitatum Legati* ad commune Baleuterium vocantur, ibi in præsentia utriusque Senatus, in

quo consentiant vel dissentiant *Electores* & *Principes*, ipsis indicatur, qui postea, sibi quid videatur, per *Syndicum* aperiant,, ac vel uni accedunt, vel intertiam abeunt partem; actamdiu disceptant, donec certi quid concludatur. [Dn. Limnæ. in *Addit. lib. 9. cap. I. num. 195. & seqq.*]

26. Ita ut in Comitibus, non Personarum vel Ordinum, sed *Classium* sive *Curiarum* vincat numerus. Hæc Statuum sententia, Imperatori per Deputatos refertur; Cui si Imperator accedat, res confecta est: Sin minus, excipiendo, replicando, duplicando, tamdiu disputatur, donec consors sententia oriatur. Quæ latius vide apud Paurmeist. *lib. 2. de iurisd. cap. 2.* Wehner. in *Obs. verb. Reichstag.* Reinking. *lib. I. class. 5. cap. 8.* Fischer. in *discurs. wie es auf den Reichstagen hergehe.* Limn. *lib. de iur. Publ. cap. I. num. 152. & seqq.* Arumæ. de *Comit. cap. 7.* [latè Gotlib. ab Hagen. in *Comitiolog. part. 3. dissert. 4. num. III. & seqq.*]

27. Factâ Conclusionē, constitutio hæc ab *Electore Moguntino* in formam *Recessus*

cessus redigitur, ac publicè coram Deputatis Imperatoris & Statuum prælegitur; Quò peractò, *duo Exemplaria* authenticâ formâ conficiuntur, & ab Imperatore & cunctis Imperii Statibus subscribuntur & obsignantur, quorum *Unum* apud Electorem Moguntinum, in *des Reichs Consien/* deponitur & asservatur; *Alterum* verò in Aulâ Imperatoris, *des Reichs Hof Rath/* quod Viennæ est, custoditur. Et hæc conventio, *Constitutio Imperii* vocatur, *des Heil. Reichs Abschied.* Vide Leheman. in *Chron. Spiers.* lib. fin. c. 124. n. 8. & *passim.* Dn. Limn. dict. cap. I. num. 196. Arumæ. de Comitibus cap. I. n. 94. & *seqq.* [Comitiolog. part. 3. dissert. 4. num. 108. & *seqq.* n. 118. Quid verò sentiendum sit, de Codice Recessuum Imperii, qui Moguntia typis expressus reperitur? Sanè, hunc magnâ imperfectione laborare deprehēdit Dn. Limnæ. in *Addit. ad lib. 9. c. I. num. 225.*]

25. Quid si Ordines Imperii inter se dissentiant, nec pluralitate votorum rem decidere queant, und können sich nicht vergleichen? Imperator auctoritatem suam interponere, ac rem decidere aliquoties

consuevit. Vide R. A. de Anno 1544. §. Als wir aber. R. A. de Anno 1555. §. Und nach dem R. A. de Anno 1596. §. Dadan die Sachen. Vide Bertram, de Comitibus lib. 74. Reinking, lib. cl. 2. cap. 5. n. 49. Arumæ, de Comitibus, cap. 8. num. 84. Donawersische Erinnerung, pag. 61. Benedict. Carpzov. de leg. Regia German. cap. 5. sect. 8. num. 16 & seqq. Et hoc Imperatoris officio incumbere putat Author Comitolog. part 3. dissert. 4. num. 99.

29. Cui tamen à Principibus cæterisque Imperii Statibus quandoq; contradicere novum non est. Et hoc non sine ratione. Vide R. A. de Anno 1545. §. Und Wir Churfürsten. R. A. de An. 1567. §. Als sie aber. Paurmeist, de Jurisd. cap. 2. num. 63. Otto de Jur. Publ. cap. 13. pag. 501. Goldast, in Repl. pro Imper. contr. Gretsf. cap. II. pag. 105. Lampad. de Constit. Imper. part. 3. cap. 8. n. 14. latissime Rümelin, ad Aur. Bull. part. 2. dissert. 3. thes. 19. per tot. Ubi Additiones meæ. Quod distinctione inter regulam & exceptionem dirimendum esse censet Limn. lib. 9. de Jur. Publ. cap. 1. num. 173. Verum ad Rümelin, dict. thes. 19. Burgold, & cum

eo Fridberg. *de Notit. Imper. Germ. part. 3. Dissert. 3. n. 2.* Ubi tradit: *Certè si illa potestas Cæsari concederetur, haberet ille, quasi in manibus, omnem Comitiorum vim & auctoritatem, & non nisi Dicis gratia, Imperii Conventus instituerentur.* Hæc ille.]

[29. B. Sanè non pauci Comitiorum defectus, à publici juris Peritis recensentur, quæ scopum utilitatis publicæ impediunt, vel languescere efficiunt. Hi, ut emendentur sanctione Pragmatica, multi desiderant Patriotæ, & libertatis Germanicæ amantes. Inter tales defectus recensetur quoque nimia deliberationum & conclusionum procrastinatio, adeò ut præsentia Comititia inaudito Imperii Germanici exemplo, ultra quinquennium continuâ serie perdurent. Hujus procrastinationis causas aliis examinandas relinquo, quas magis mente evolvere quàm literis mandare publicis placet. Vide interim Fridb. *ad Notit. Imp. Germ. Burgoldi part. 3. Dissert. 3. num. 4.* Hasce Comitiorum extensiones falsè irridet Monzamban. *de Imper. Germ. cap. 5. n. 2.*

CAPUT XVI.

De Principum & Statuum Imperii Militandi libertate, ab antiquo usitata & semper libera.

1. **L**ibertati Principum & Statuum Imperii Romano Germanici non minima etiam *hec* adscribitur, quòd illi ex re etis Regibus ac Principibus possint operam suam *Militando* addicere; Habent enim Principes, Comites, Nobiles, aliivè generosi animi Viri in Germania, jus quoddam peculiare, ut ad comparandam gloriam & honorem, more à Majoribus accepto, Exterorum Regum bellis pro lubitu interesse & militia peregrinæ nomen dare possint; Ita ferente innatâ Germanorum *Libertate*, quam testatur Constitutio Imperialis in *Recess. Imper. Spirens. de Anno 1570. §.* Denselben in verbis: Wie es im Heiligen Reich Teutscher Nation, von Alters / ein löbliche Gestalt Teutscher Freyheit ist / und Ehr und Ruhm / mit Kitterlichen Thaten / frembden Potentaten zu dienen; Doch ohne Beleidigung des Vaterlands und dessen Ange

Angehörigen. Vide quoq; die Fußnechts-
Bestallung. S. Denselben Wir/zt. apud
Goldast. pag. 11. Politischer Reichshand-
lungen. pag. 282. Et hanc libertatem con-
stantur quoque Paurmeist. lib. I. de iur.
resd. cap. 3. num. 22. Nolden. de Nobil. cap.
17. Dn. Limnæ. lib. 4. de iur. Publ. cap. 8.
num. 13. Dn. Schütz. in Colleg. iur. Publ.
diss. 6. thes. 23. lit. A. vol. I. David Mæ-
vius ad Jus Lubec. lib. I. tit. 2. art. I. num. 6.
Idem de immediatis Imperii Nobilibus
disertè asserit Dn. Hippol. à Treisbach
de Jur. preced. Ordin. Equest. quest. 2. num.
66. Libertatis hujus varia exempla in-
venies apud Historicos passim, veluti
penes Sabellicum, Nauclerum, Thuanum,
Le Dupleix, Jean de Serres, Briani, Tartag-
notta, Guicciardinum & alios. Nullum e-
nim bellum in Europa sine Germanis
strenuis, Heroibus ac Viris Generosis
confectum esse, testatur Dn. m. p. Lans.
in Consult. pro German.

2. Quæritur autem; An hac militan-
di libertas Principibus aliisq; illustribus Im-
perii viris competat absq; precedente Impe-
ratoris licentia & consensu habito? Quod
Ego (salvâ Cæsareâ Majestate & Autho-
ritate

ritate) *Afferendum esse censeo*. Quoniam rigore dicti Receptis. Imp. de An. 1570 hæc militandi libertas ab antiquissima Germaniæ consuetudine dependet. Quidquid autem jure libertatis fit, alterius consensum minimè requirit. Ac frustra precibus impetratur, quod jure conceditur. Siquidem verbum *Liberè* inducit jus faciendi actum suâ naturâ, *ponere*, & *absq;* Superioris auctoritate. Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 975. n. 22. & 43.*

3. Quæ libertas Principibus aliisvè exoticorum Regnorum illustribus Viris & generosis animis minimè competit. Nam in Regno *Neapolitano* nullus Titulatus, veluti Baro vel Comes, sine Regis licentia militandi causa Regno exire valet. Mastrill. 4. *de magistr. cap. 13. num. 11. Angliæ & Dania* Nobiles, ne Regno quidem, sine venia Regis exire audent. Bodin. *de Republ. lib. 1. cap. 6. n. 58.*

4. Hanc militandi libertatem cum ipso Germanorum genere proditam esse censeo; Præcipuè verò antiquissimæ Germaniæ Nobilitati proprium fuit, teste Tacito: *Juvenibus* (inquit ille) *scuto framea.*

frameaque initiatis, turpe ac probrosum erat, domi desidere, & melioris ætatis robur otio inhonesto detertere; igitur pleriq; Nobilium adolescentum petebant ultrò eas nationes, quæ tum bellum gerebant; quia ingrata genti quies; pigrum & iners videbatur, sudore acquirere; quæ possis sanguine parare, Corn. Tacitus. de Morib. German. c. 13. & 14. Unde Vetus Poëta Gæstus canit. Was solle ein junger Ritter/der nicht Ritterschafft begehrt. Apud Melch. Goldast, in Eranet. Winsbeck. fol. 401. & 402.

5. Hinc sub Romanis stipendia meruisse Germanos tradit Annæ. Flor. lib. 4. cap. 2. Cæsaris Augusti Imperatoris cen custodes à la tereerant Germani, utpote Gens fidei commissæ potentior; teste Tacito histor. lib. 3. in princip. Qui dimissâ Calagurritanorum cohorte, in eorum vicem Germanos in custodes sui corporis collegit, Sueton. in August. cap. 29. Tacit. Annal. lib. 1. In Herodis satellitio Germanos numeratos fuisse, legimus apud Joseph. Histor. lib. 17. [Rationem hanc Scriptores adscribunt, quòd Germani, ipso terræ suæ solo & coelo

coelo acrius animantur. Ac *Nicephorus Gregoras* tradit, Septentrionales Meridionalibus semper fortiores, & ab iis invictos, extitisse. *Niceph. lib. 4. histor. cap. 14. Vide Bernegger ad Tacit. German. Quæst. 158. Besold. de natur. Popul. cap. 6.]*
 6. Imò Germani non semper, ut *Prætoriani*, sed frequentius uti *Auxiliatores* à Romanis vocati, donisque delecti fuerunt, ac integris quandoque Legionibus conscripti eorum stipendia merebantur. Vide *Joseph. histor. judaic. lib. 19. cap. 1. Herodian. histor. lib. 8. fol. m. 167. & 180.*

7. *Comites quoque de Tubingen* (qui ante paucos annos adhuc inter Imperii Status numerabantur) devastationi Hierosolymitanæ interfuisse, testatur *Senatus Tubingensis in Deductione Orig. Civitat. Tubing. ad Illustr. Ducem Wirtemberg. Ulricum*, autoritate diplomatis Imper. *Vespasiani* quod inter Comitum Tubingens. Archiva adhuc custoditum fuisse asseritur.

8. *Eberhard de Wirtemberg Comes Parisiensis Anno 893. Carolo Simplici Galliarum Regi militabat cum titulo, du Grand Maître*

Maître de France; Familiarum Brandenburgica & Bavarica, ut & alia exempla vide apud Jean. Leferon au Catalogne des grandes Maîtres de France. Henninges in Geneal, passim. Caspar Lerch de E. quest. Ordin. German. fol. m. 143. & passim. Besold in Thesaur. Pract. lit. R. Verb. Ritter. 67.

9. Hæc libertas dum ab Imperatore Carolo V. restringeretur, inter Ordinum gravamina relata, ac Ferdinando I. Imperatori Anno M D L II. oblata fuit. Vide Johan. Sleidan. *Comment. lib. 20. & 24.* Josiam Nolden. *d. cap. 17. n. 125.* Melch. Goldast. *in Reichshandlungen. par. II. cap. 12. fol. m. 382.*

10. Quod tamen meritò limitatur
I. Si Rex aut Princeps exterius Imperium invadere tentet, quò casu Germanica Nobilitas contra salutem Imperii nullò jure apud Exteros, veluti Imperii hostes Stipendia mereri potest. *Reichs Abschied zu Speyer de Anno 1544. §. und wie wol Wir ibi: Unsere und des Reichs Mit. Glieder.* Quoniam omnes charitates, ipsa Patria, unâ complectitur. Cicero 1. *Offic. Caball. resolut. crim. cas. 294. num. 17.*

Novar.

Novar. *decis.* 130. *num.* 10. [Hinc videmus, quòd S. Cæsarea Majestas, toties quoties Edicta & Rescripta avocatoria promulgare soleat.]

11. *Declaratur* II. hæc assertio; Ne quis militem cogat in auxilium alterius, in consultò, & sine permisso Imperatoris: Scilicet, cùm fortassis ipsa Patria nostra, Germania, militibus op^p habere possit. *Reichs-Abschied* de anno 1570 in *cap. Extraordin. fin. §.* zum andern soll das Teutsche. in verbis: Sondern vor allen Dingen desselben (Vatterlands) Wohlfahrt und besten schaffen und befördern. *Reichs-Abchied/* de anno 1580. §. ferner obwol. *cum §. seqq.*

12 Quoniam nemini licet in fraudem civilium munerum, Nomen alteri dare. Per text. in l. 2. C. qui milit. non p^{oss}. lib. 12. tit. 34. Cùm exinde causa Reipublicæ deterior reddatur. Text. in l. cura extruendi. 4. §. fin. D. de muner. & honor. Quæ de causa Plato lib. 7. de legib. tradit: Plus juris esse Reipublicæ in liberos quàm Parentibus ipsis. Baro Enenckel. de privileg. Parent. & liber. Privileg. 1 c. 12. num. 25. Francisc. de Amaya, in l. certa 4.

num. 13.

num. 13. *C. de iur. fisc. lib. 10.* Vide Gail. *de Pac. Publ. lib. 1. cap. 4. n. 34.* Arum. *volum. 4. discurs. 20.* Zieriz, *ad Const. Crim. art. 129. in fine.* De hac integra materia latius Ego egi in discursu meo *M. S. de Militandi libertate Imperii Procerum.*

CAPUT XVII.

De Fœderum Jure, Principibus & Statibus Imperii competente.

I. **O**Mnis ævi usus & experientia edocuerunt, verum esse illud Aristotelis effatum, cum inquit: *Uti quisq. Principatus opibus maximè & potestate excellit, bonis tamen Amicis maximè indiget.* Aristot. *Ethicor. lib. 8. ac Polit. lib. 2.*

2. Quælibet enim Respublica, utcunque potens ac benè ordinata, suam habet debilitatem; *Non è potenza ninguna che non habbia il suo contrapeso & la sua debolezza, anch' il Turco, hà il suo osso da rodere.* Sicuti solebat dicere Carolus V. apud Boter. *Nei detti memorabili fol. 68.* Mouchembert. *es Esse Politic. lib. 1. Aphorism. 2.*

3. Unde provenit haud dubiè Jus

K

Fœde-

Fœderum. De qua materia vid. tract. integr. *Warenmūd. ab Ehrenberg. Besold. in Oper. Polit. ac Fesch. in diss. Basil.*

4. Quod jus aliàs nemini, nisi *Absolutis Regibus*, competere, indubitatum est. Vide *Besold. de fœder. cap. 3. n. 1. Jacob. Van der Graef. de Regalib. seu ad l. non dubito. D. de captiv. & postlim. cap. 56. [Dn. Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 4. num. 58. Rümelin. ad A. B. part. 2. dissert. 4. thes. 34. ubi Ego latè in Additionib.]*

5. in Imperio Romano-Germanico, omni jure licitum est Imperii Principibus ac Statibus, ad conservandam pacem publicam, ac pro defensione corporis, & bonorum, cùm quis timet, se spoliatū iri, & pro sua cujusq; securitate inter sese fœdera inire. *Aur. Bull. cap. 15. Richs. Abschied de Anno 1529. §. und also im Abschied. Ord. Cam. part. 3. tit. 9 §. so jemand. Jas. consil. 86. n. 1. vol. 3. Schrad. de Feud. p. 10. Sect. 10. num. 27. Warenmūd. ab Ehrenberg. de Fœder. l. b. 2. c. 2. num. 13. Mynsing. lib. 6. Obs. 2. num. 10. Arum. ad Aur. Bull. disc. 6. th. 4. Buxtorf. ad Aur. Bull. concl. 98. lit. b. Carpzov. ad Capitul. cap. 6. sect. 1. per tot. Additiones*
ad

ad Rümelin. *part. 2. ad Aur. Bull. disput. 4. concl. 16. lit. B.* [Quod Jus aliquoties in controversiam vocatum; ast tandem per Instrumentum Pacis *art. 3. §. Gaudeant.* corroboratum fuit. Quem §. *explicat* Dn. Fridberg. *ad Burgold. part. 3. dissert. 2 num. 4.* Vide Pacific. à Lapide *ad Monzamban. cap. 2. §. 4. fol. m. 352.]*

6. Ideò nil frequentius in Historiis Germaniæ legitur, quàm fœdera Principum & Civitatum. Christ. Lehnmann. *in Chron. Spir. passim.* Sambson. Herzog. *in Chron. Alsatia passim.* Carpzov. *d. 1. sect. 5. & 6.* Dn. Limn. *lib. 4. de Iur. Publ. cap. 3. num. 16.* [Exempla varia recenset ipse Burgold. *dict. dissert. 2 §. 4.* latissimè per exempla Dn. Knipschilt. *de Civitat. Imper. lib. 2 cap. 23. n. 9. & seqq.]*

7. Quòd confœderationis ius in specie quoque libero Equestri Ordini Imp. der Freyen Reichs Ritterschafft in Schwaben/ Francken und Rhein competit, per Ordinationem Liber. Equestr. Ord. An. 1562. ab Imp. Ferd. 1 Confirmatâ, *in princip. Besold. de fæder. cap. 3 num. 8.* Nolden. *de Nobilit. c. 17. num. 153.* Dn. à Treisbach. *de praced. Equest. quest. 2 n. 159.*

[Dissentit cum Dn. Conringio Friedberg, *ad Burgold, in, Notit. Imp. G. part. 3. dissert. 2. num. 4.*

8. Hoc Jus pangendi fœdera Civitatibus quoq; Liberis competit, eaque vel cum Principibus, vel maximè inter se contrahere possunt. Fesch. *de fœder. conclus. s. lit. C. Besold. eod. tr. c. 3. num. 8.* quod jus jam ante *Aur. Bull.* constitutionem habuerunt. Sicuti refert Abbas Trithemius: *Hiscæ (inquiens) temporibus magna & firmissima inter Civitates Imperiales Confœderatio facta est, quæ etiam Principibus potentissimis in exordio suo formidabilis videbatur: Ac sæpè tales Confœderationes, quas Ligas, vulgariter Bund appellabant, non solum inter Civitates, sed etiam inter Principes juratas & confirmatas legimus & quotidie fieri videmus.* Abbas Thrithem. *in Chron Hirsaug. sub Abbat. Wignand. 34. fol. m. 301.* [imò ipse Carolus IV. Imperator cum A. & B. Civitate Eslingensi Anno MCCCLXX. fœdus particulare inivit, sicuti ex fœderis instrumento publico constat, relato à Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 23. num. 6.*]

9. Veruntamen in omni Principum
& Sta-

& Statuum Imperii confœderatione,
tacitè & ipso jure excepta censetur, salus
& incolumitas Imperii ac Imperatoris,
etiamsi nulla hujus fiat mentio. Juxta
c. venientes. d. jurejur. c. 7. & 55. ubi gl.
& Dd. Feud. 2. Modest. Pistor. consil. 12.
num. 6. volum. 2. Anton. Quett. cons.
num. 15. Reinking. lib. 2. cl. 3. c. 3. num. 17.
Martin. Mager. de Advocat. armat. c. 6.
num. 198. Quod ingessit jam olim Spe-
culum Saxonicum, hisce formalibus:
Wo Fürsten und Herrn mit Enden zusamen
schwören/ sie scheiden dann das Reich drauß/
so haben Sie wider das Reich gemiß handelt.
Sächß. Land. lib. 2. artic. 1. ubi Glossa
Germ. Waremund. ab Ehrenberg. d.
tract. lib. 2. num. 231. Arum. d. Comitius.
c. 1. num. 27. Carpzov. dict. tract. c. 1. sect.
6. num. 10. [Vide Dn. Fridberg. ad
Burgold. dict. part. 3. dissert. 2. num. 4.]
Cum Imperii Status investituram pe-
tentes jurent, daß Sie nie wollen in dem
Rath seyn/ da ichtwas wider Kaiserl. Maj.
Person/ Ehr/ Stand und Würde/ oder das
Römische Reich gehandelt würde. Ehren-
berg. d. tract. c. final. num. 236. Ludolph.
Schrader. de feudis part. 6. c. 2. s. & 6.

Formulam hanc vide apud Besold. *de Stat. Reipubl. subaltern. cap. 3. n. 2. in oper. Polit.*

10. Tutius tamen est, ut semper Imperator expressè excipiat, ad evitandas malevolorum odiosas interpretationes, de conspirationib⁹ illicitis, quæ subsequi possunt. Menoch. *conf. 28. num. 14.* Killiger. *de Ganerb. disc. 15. num. 67.* Schrad. *de feud. p. 10. sect. 10. num. 27.* Fesch. *de fæder. concl. 17. lit. c.* Limn. *lib. 4. de Iur. Publ. c. 8. num. 25.* Crusius *de indicis part. 1. c. 85.* Dⁿ Knipschilt. *dict. lib. 2. c. 23. n. 30.* [Hæc fæderis Smalcaldici Ordines Imperii, à Francisco I. Galliarum Rege de fœdere cum eo in cundo sollicitati, Wilhelmum Bellajum, Legatum dimittebant, quòd Cæsarem sibi in petito fædere excipiendum fore, constanter asseverabant. Sleidan. *comment. lib. 9.* Thuan. *histor. lib. 2.* De hæc sive expressâ sive tacitâ Cæsaris exemptione, vide latè Fridberg *ad Burgold. dict. part. 3. dissert. 2. num. 4.*]

II. Consideratè item agunt quidam Imperii Principes & Status, qui causas, scopum & finem in fœderibus, per se licitis

titis, ad Imperatorem referunt, confirmationemque insuper petunt; Tum, ut evitetur omnis sinistra suspicio. l. 1. ubi Br. ac Dd. C. de his, qui per metum judic. non appell. Reus. lib. 1. Conf. 3. n. 64. Cluten. in Paradox. thes. 7. Tum, ut id, quod per se validum est, plus roboris acquirit. Bl. in l. adversus. num. 3. C. si adv. rem jud. post Dec. & Dd. Gail. lib. 2. Observat. 1. num. 8. Johann. Baptist. Larrea allegat. fiscal. part. 2. cap. 73. per tot. Ita Lubecenses, fœdus cum Belgis initum, Imp. Rudolpho II. confirmandum obtulerunt. Arum. p. 2. disc. 28. th. 12.

12. Quæritur autem; An in Fæderibus Statuum Imperii, autoritas, consensus, declaratio ac confirmatio Imperatoris sit necessitatis, ut ex defectu horum fœdera sine illicita? Quod negandum esse, censco; modò ad pacem vel utilitatem Imperii publicam, aut defensionem sui suorumvè contracta sint. Jas. d. conf. 86. num. 1. vol. 3. Martin. Mager d. advoc. arm. cap. 6. num. 197. Idque solidè deducit Killig. de Ganerb. disc. 15. num. 10. post plures Coler. de Jur. Imper. Concl. 72. & seqq. Limn. 4. de Jur. Publ. cap. 8. num. 17.

Super-
fluum

fluum enim est, precibus impetrari, quod jam lege permissum est. *l. 1. pr. D. ad Municip. l. un. C. de Thesaur. lib. 10. c. contra. dist. 100. Decian. conf. 63. num. 18. lib. 3. Socin. conf. 92. num. 17. lib. 1. Arnis. de Jur. Majest. lib. 1. cap. 4.*

13. Sue tamen dispositioni Imperatoria Majestas reservat, de contractis inter Principes Imperii foederibus cognoscere, eaquē declarare: Aur. Bull. cap. 15. *ibi: donec de hisce aliud duxerimus ordinandum.* Killiger. *dict. discurs. 15. n. 33. Limn. dict. loc. num. 20.* Quō intuitu *Belgarum & Magdeburgensium* foedus ab Imperatore *Matthia 1614.* impugnatum fuit.

14. Ast hodie *laxior potestas* contrahendi foedera, Principibus & Statibus Imperii per pacem *Osnabrugensem* competit, quibus jus faciendi foedera pro sua conservatione perpetuò liberum existit. Adeo ut satis temerariē tradere videatur *Comitiologus ille Hagensis*, aliās Principum & Statuum Imperii juris & libertatis censor satis invidiosus, dum scribit: *Wann mans recht betrachtet/ so seynd generaliter im Reich keine*
con-

confoederationes zugelassen weder den
Reichs-Ständen unter sich selbst / noch
mit frembden Potentaten: Es seye dann
Sach daß der Kaiser darcin consentire.
*Auth. Comitilog. part. 4. Caus. Dimi-
nut. Imperii. 6. num. 7.* [Quasi in
Hagensis istius arbitrio & potestate
constitutum sit, suâ ecebrinâ & sini-
strâ interpretatione, Principum Imperii
Jura & Libertatem avitam tantâ sangui-
nis effusione propugnatam & per In-
strumentum Pacis denuò expugnatam
convellere & destruere.] Vide *Besold.
de fœder. cap. 3. num. 7.*

15. Majus est dubium; *An Principes
& Status Imperii cum exteris fœdera inire
queant?* Sanè hujusmodi Fœderum cum
Exteris exempla plurima in Imperio ex-
tant; Adeò ut Principes Germaniæ qua-
draginta septem fœdera cum Galliæ Re-
ge contraxisse referat *Bodin. lib. 1. de
Republ. cap. 9.* Waremund. ab *Chrenb.
de Fœder. 2. cap. 2.* Johan. Sleidan. *lib. 17.
Histor.* Certè tot tantosque Germaniæ
Principes ignorantix Juris Imperii, ac
contemptus Cæsareæ Majestatis incusa-
re quis auderet? Proinde si talia fœdera

fundentur in pacis & libertatis publicæ conservatione, nec vergant in detrimentum Imperii, utique pro validis censenda sunt cum Carpzov. *ad Capitul. cap. 6. sect. 2. num. 14.* Waremund. ab Ehrenb. *d. tract. 1. cap. f. n. 238.* Dn. Limn. *lib. 4. de Jur. Publ. cap. 8. num. 16.* Besold. *de fœder. cap. 3. num. 8.* [latè Dn. Knipschilt. *de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 23. num. 25.* Qui hoc ius pangendi fœdera, etiam cum Exteris, variis exemplis illustrat.

16. Proinde cum præteritis temporibus, à quibusdam *Aulo-Politicis* hæc confœderandi libertas Principibus ac Statibus Imperii ab antiquo possessa, cum maxima Germaniæ Libertatis diminutione in dubium vocaretur; Ideò in *Instrum. Pac. Anno 1648.* Osnabruggi confecto, omnes istæ malevolorum objectiones, sequentibus verbis amputatæ fuerunt: *Cum primis verò ius faciendi inter se & cum Exteris fœdera, pro sua cujusque conservatione ac securitate singulis Statibus perpetuò Liberum esto: Ita tamen ejusmodi Fœdera sint contra Imperatorem & Imperium, pacemquè ejusdem publicam*

licam. Instrum. Pacis Cæsar. Succ. art. 8. §. Gaudeant. Quamvis Author Comitiolog. huic paragrapho sinistra interpretatione insultet, *dict. part. 4. caus. Diminus. Imper. 6. num. 7.* [Eundem tamen vindicat Fridberg. *ad Burgold. part. 3. Notit. Imp. Germ. Dissert. 2. num. 4.*

[16. B. Sanè in bellis Civilibus, cum Exteris, præsertim Regibus potentioribus, Imperii Statibus non tutum est Fœdera pangere, eavè non nisi in extrema necessitate, penitus fugienda. Dann es nicht gut solche Gäste zu laden / deren der Wirth nicht mächtig ist. Richter. *in Axiomat. Polit. 243. & 256.* Reinking. *in Bibl. Polit. axiom. 202.* Hoc summè quoq; dissuadet Fridberg. *ad Burgold. part. 1. Dissert. 1. num. 38.* Quod olim tempore Imperii Romani, experti sunt illi, qui cum Romanis Fœdera cōtraxerunt: De quibus Cicero alicubi scribit: *Noster Populus Sociis defendendis, terrarum jam omnium potit⁹ est.* Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 23. num. 36.* Magis item periculosa sunt Regum exterorum fœdera, si vicini sint, & potentiâ prævalcant,

Fœderum. De qua materia vid. tract. integr. *Warenmūd. ab Ehrenberg. Besold. in Oper. Polit. ac Fesch. in disp. Basil.*

4. Quod jus aliàs nemini, nisi *Absolutis Regibus*, competere, indubitatum est. Vide *Besold. de fœder. cap. 3. n. 1. Jacob. Van der Graef. de Regalib. seu ad l. non dubito. D. de captiv. & postlim. cap. 56. [Dn. Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 4. num. 53. Rümelin. ad A. B. part. 2. dissert. 4. thes. 34. ubi Ego latè in Additionib.]*

5. In Imperio Romano Germanico, omni jure licitum est Imperii Principibus ac Statibus, ad conservandam pacem publicam, ac pro defensione corporis, & bonorum, cùm quis timet, se spoliatū iri, & pro sua cujusq; securitate inter sese fœdera inire. *Aur. Bull. cap. 15. Richs. Abschied de Anno 1529. §. und als im Abschied. Ord. Cam. part. 2. tit. 9 §. so jemand. Jas. consil. 86. n. 1. vol. 3. Schrad. de Feud. p. 10. Sect. 10. num. 27. Warenmūd. ab Ehrenberg. de Fœder. l. b. 2. c. 2. num. 13. Mynsing. lib. 6. Obs. 2. num. 10. Arum. ad Aur. Bull. disc. 6. th. 4. Buxtorf. ad Aur. Bull. concl. 98. lit. b. Carpzov. ad Capitul. cap. 6. sect. 1. per tot. Additiones*

ad

ad Rümelin. *part. 2. ad Aur. Bull. disput. 4. concl. 16. lit. B.* [Quod Jus aliquoties in controversiam vocatum; ast tandem per Instrumentum Pacis *art. 3. §. Gaudeant.* corroboratum fuit. Quem §. explicat Dn. Fridberg. *ad Burgold. part. 3. dissert. 2 num. 4.* Vide Pacific. à Lapide *ad Monzamban. cap. 2. §. 4. fol. m. 352.]*

6. Ideò nil frequentius in Historicis Germaniæ legitur, quàm fœdera Principum & Civitatum. Christ. Lehmann. *in Chron. Spir. passim.* Sambson. Herzog. *in Chron. Alsatia passim.* Carpzov. *d. 1. sect. 5. & 6.* Dn. Limn. *lib. 4. de Iur. Publ. cap. 8. num. 16.* [Exempla varia recenset ipse Burgold, *dict. dissert. 2 §. 4.* latissimè per exempla Dn. Knipschilt. *de Civitat. Imper. lib. 2 cap. 23. n. 9. & seqq.]*

7. Quòd confœderationis ius in specie quoque *libero Equestri Ordini Imp. der Freyen Reichs Ritterschafft in Schwaben/ Francken und Rhein* competit, per Ordinationem *Liber. Equestr. Ord. An. 1562. ab Imp. Ferd. 1* Confirmatâ, *in princip. Besold. de fœder. cap. 3 num. 8.* Nolden. *de Nobilit. c. 17. num. 153.* Dn. à Treisbach. *de preced. Equest. quest. 2 n. 159.*

[Dissentit cum Dn. Conringio Friedberg. *ad Burgold, in, Notit. Imp. G. part. 3. dissert. 2. num. 4.*

8. Hoc Jus pangendi fœdera Civitatibus quoq; Liberis competit, eaque vel cum Principibus, vel maximè inter se contrahere possunt. Fesch. *de fœder. conclus. 3. lit. C.* Besold. *cod. tr. c. 3. num. 3.* quod jus jam ante *Aur. Bull.* constitutionem habuerunt. Sicuti refert Abbas Trithemius: *Hiscæ (inquiens) temporibus magna & firmissima inter Civitates Imperiales Confœderatio facta est, quæ etiam Principibus potentissimis in exordio suo formidabilis videbatur: Ac sæpè tales Confœderationes, quas Ligas, vulgariter Bund appellabant, non solum inter Civitates, sed etiam inter Principes juratas & confirmatas legimus & quotidie fieri videmus.* Abbas Thrithem. *in Chron Hirsaug. sub Abbat. Wignand. 34. fol. m. 301.* [imò ipse Carolus IV. Imperator cum A. & B. Civitate *Eslingensi* Anno *MCCCLXX.* fœdus particulare inivit, sicuti ex fœderis instrumento publico constat, relato à Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 23. num. 6.*]

9. Veruntamen in omni Principum

& Sta-

& Statuum Imperii confœderatione,
tacitè & ipso jure excepta censetur, salus
& incolumitas Imperii ac Imperatoris,
etiã si nulla hujus fiat mentio. Juxta
c. venientes. d. jurejur. c. 7. & ss. ubi gl.
& Dd. Feud. 2. Modest. Pistor. consil. 12.
num. 6. volum. 2. Anton. Quett. cons.
num. 15. Reinking. lib. 2. cl. 3. c. 3. num. 17.
Martin. Mager. de Advocat. armat. c. 6.
num. 198. Quod ingessit jam olim Spec-
ulum Saxonicum, hisce formalibus:
Wo Fürsten und Herrn mit Enden zusaffien
schwören/ sie scheiden dann das Reich drauß/
so haben Sie wider das Reich gemiß handelt.
Sächß. Land. lib. 2. artic. 1. ubi Glossa
Germ. Waremund. ab Ehrenberg. d.
tract. lib. 2. num. 231. Arum. de Comitibus.
c. 1. num. 27. Carpzov. dict. tract. c. 1. sect.
6. num. 10. [Vide Dn. Fridberg. ad
Burgold. dict. part. 3. dissert. 2. num. 4.]
Cum Imperii Status investituram pe-
tentes jurent, daß Sie nie wollen in dem
Rath seyn/ da ichtwas wider Kaiserl. Maj.
Person/ Ehr/ Stand und Würde/ oder das
Römische Reich gehandelt würde. Ehren-
berg. d. tract. c. final. num. 236. Ludolph.
Schrader. de feudis part. 6. c. 2. s. & 6.

Formulam hanc vide apud Besold. *de Stat. Reipubl. subaltern. cap. 3. n. 2. in oper. Polit.*

10. Tutius tamen est, ut semper Imperator expressè excipiat, ad evitandas malevolorum odiosas interpretationes, de conspirationib⁹ illicitis, quæ subsequi possunt. Menoch. *conf. 28. num. 14.* Killiger. *de Ganerb. disc. 15. num. 67.* Schrad. *de feud. p. 10. sect. 10. num. 27.* Fesch. *de fæder. concl. 17. lit. c. Limn. lib. 4. de Iur. Publ. c. 8. num. 25.* Crusius *de indicis part. 1. c. 85.* Dr. Knipschilt. *dict. lib. 2. c. 23. n. 30.* [Hinc fæderis Smalcaldici Ordines Imperii, à Francisco I. Galliarum Rege de fœdere cum eo incundo sollicitati, Wilhelmum Bellajum, Legatum dimittebant, quòd Cæsarem sibi in petito fædere excipiendum fore, constanter asseverabant. Sleidan. *comment. lib. 9.* Thuan. *histor. lib. 2.* De hâc sive expressâ sive tacitâ Cæsaris exemptione, vide latè Fridberg. *ad Burgold. dict. part. 3. dissert. 2. num. 4.*]

II. Consideratè item agunt quidam Imperii Principes & Status, qui causas, scopum & finem in fœderibus, per se licitis

citis, ad Imperatorem referunt, confirmationemque insuper perunt; Tum, ut evitetur omnis sinistra suspicio. l. 1. ubi Br. ac Dd. C. de his, qui per metum judic. non appell. Reus. lib. 1. Conf. 3. n. 64. Cluten. in Paradox. thes. 7. Tum, ut id, quod per se validum est, plus roboris acquirat. Bl. in l. adversus. num. 3. C. si adv. rem jud. post Dec. & Dd. Gail. lib. 2. Observat. 1. num. 8. Johann. Baptist. Larrea allegat. fiscal. part. 2. cap. 73. per tot. Ita Lubecenses, fœdus cum Belgis initum, Imp. Rudolpho II. confirmandum obtulerunt. Arum. p. 2. disc. 28. th. 13.

12. Quæritur autem; An in Fœderibus Statuum Imperii, authoritas, consensus, declaratio ac confirmatio Imperatoris sit necessarius, ut ex defectu horum fœdera sine illicita? Quod negandum esse, censeo; modò ad pacem vel utilitatem Imperii publicam, aut defensionem sui suorumvè contracta sint. Jas. d. conf. 86. num. 1. vol. 3. Martin. Mager d. advoc. arm. cap. 6. num. 197. Idque solidè deducit Killig. de Ganerb. disc. 15. num. 10. post plures Coler. de Jur. Imper. Concl. 72. & seqq. Limn. 4. de Jur. Publ. cap. 8. num. 17.

Superfluum

fluum enim est, precibus impetrari, quod jam lege permissum est. *l. 1. pr. D. ad Municip. l. un. C. de Thesaur. lib. 10. c. contra. dist. 100. Decian. cons. 63. num. 18. lib. 3. Socin. cons. 92. num. 17. lib. 1. Arnis. de Jur. Majest. lib. 1. cap. 4.*

13. Sue tamen dispositioni Imperatoria Majestas reservat, de contractis inter Principes Imperii foederibus cognoscere, eaquē declarare: Aur. Bull. cap. 15. *ibi: donec de hisce aliud duxerimus ordinandum.* Killiger. *dict. discurs. 15. n. 33. Limn. dict. loc. num. 20.* Quō intuitu *Belgarum & Magdeburgensium* foedus ab Imperatore *Matthia 1614.* impugnatum fuit.

14. Ast hodie *laxior potestas* contrahendi foedera, Principibus & Statibus Imperii per pacem Osnabrugensem competit, quibus jus faciendi foedera pro sua conservatione perpetuò liberum existit. Adeò ut satis temerariè tradere videatur *Comitiologus ille Hagensis*, aliàs Principum & Statuum Imperii juris & libertatis censor satis invidiosus, dum scribit: *Wann mans recht betrachtet/ so seynd generaliter im Reich keine*
con-

confœderationes zugelassen weder den
Reichs-Ständen unter sich selbst / noch
mit frembden Potentaten: Es seye dann
Sach daß der Kaiser darein consentire.
*Auth. Comitilog. part. 4. Caus. Dimi-
nut. Imperii, 6. num. 7.* [Quasi in
Hagensis istius arbitrio & potestate
constitutum sit, suâ cerebrinâ & sini-
strâ interpretatione, Principum Imperii
Jura & Libertatem avitam tantâ sangui-
nis effusione propugnatam & per In-
strumentum Pacis denuò expugnatam
convellere & destruere.] Vide *Besold.
de fæder. cap. 3. num. 7.*

15. Majus est dubium; *An Principes
& Status Imperii cum exteris fœdera inire
queant?* Sanè hujusmodi Fœderum cum
Exteris exempla plurima in Imperio ex-
tant; Adeò ut Principes Germaniæ qua-
draginta septem fœdera cum Galliæ Re-
ge contraxisse referat *Bodin. lib. 1. de
Republ. cap. 9.* Waremund. ab *Ehrenb.
de Fæder. 2. cap. 2.* Johan. Sleidan. *lib. 17.
Histor.* Certè tot tantosque Germaniæ
Principes ignorantia Juris Imperii, ac
contemptus Cæsareæ Majestatis incusa-
re quis auderet? Proinde si talia fœdera

fundentur in pacis & libertatis publicæ
 conservatione, nec vergant in detri-
 mentum Imperii, utique pro validis
 censenda sunt cum Carpzov. *ad Ca-
 pitul. cap. 6. sect. 2. num. 14.* Waremund.
 ab Ehrenb. *d. tract. 1. cap. f. n. 238.* Dn.
 Limn. *lib. 4. de Jur. Publ. cap. 8. num. 16.*
 Besold. *de fœder. cap. 3. num. 8.* [latè Dn.
 Knipschilt. *de Civitat. Imper. lib. 2. cap.
 23. num. 25.* Qui hoc jus pangendi fœ-
 dera, etiam cum Exteris, variis exemplis
 illustrat.

16. Proinde cum præteritis tempo-
 ribus, à quibusdam *Aulo-Policis* hæc
 confœderandi libertas Principibus ac
 Statibus Imperii ab antiquo possessa,
 cum maxima Germaniæ Libertatis di-
 minutione in dubium vocaretur; Ideò
in Instrum. Pac. Anno 1648. Osnabruggi
 confecto, omnes istæ malevolorum ob-
 jectiones, sequentibus verbis amputatæ
 fuerunt: *Cum primis verò Jus faciendi in-
 ter se & cum Exteris fœdera, pro sua cu-
 jusque conservatione ac securitate singulis
 Statibus perpetuò Liberum esto: Ita tamen
 ne ejusmodi Fœdera sint contra Imperato-
 rem & Imperium, pacemquæ ejusdem pub-
 licam*

licam, Instrum. Pacis Cæsar. Suec. art. 8. §. Gaudeant. Quamvis Author Comitiolog. huic paragrapho sinistra interpretatione insultet. *dict. part. 4. caus. Diminut. Imper. 6. num. 7.* [Eundem tamen vindicat Fridberg. *ad Burgold. part. 3. Notit. Imp. Germ. Dissert. 2. num. 4.*

[16. B. Sanè in bellis Civilibus, cum Exteris, præsertim Regibus potentioribus, Imperii Statibus non tutum est Fœdera pangere, eavè non nisi in extrema necessitate, penitus fugienda. Dann es nicht gut solche Gäste zu laden / deren der Wirth nicht mächtig ist. Richter. *in Axiomat. Polit. 243. & 256.* Reinking. *in Bibl. Polit. axiom. 202.* Hoc summè quoq; dissuadet Fridberg. *ad Burgold. part. 1. Dissert. 1. num. 38.* Quod olim tempore Imperii Romani, experti sunt illi, qui cum Romanis Fœdera cōtraxerunt: De quibus Cicero alicubi scribit: *Noster Populus Sociis defendendis, terrarum jam omnium potit² est.* Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 23. num. 36.* Magis item periculosa sunt Regum exterorum fœdera, si vicini sint, & potentiâ prævaleant,

leant, cum quibus vix quidpiam boni expectandum est. Besold, *de fæder. c. 4. num. 13. in fin.*]

17. Queritur autem, an hæc confæderationis Libertas, etiam ad Nobiles quoque Imperii immediatos se extendat? Et hoc meritò affirmatur juxta tradita Killiger, *de Ganerbinat. disc. 15. num. 15. per text. des confirmirten Orden der freyen Reichs Ritterschafft in Schwaben. Imper. Ferd. I. Anno 1561. Ibi: Gesellschaft und Verbündnuß zu machen. Nolden. de Nobilit. cap. 17. n. 153. latius Dn. à Treisbach. de precedent. Origin. Equestr. Quæst. 2. num. 159. Hi enim iisdem ferè privilegiis fruuntur, quibus Imperii Status gaudent; Adeò ut quod in Principe die Landes Fürstliche: in Nobilibus immediatis die Adelige Obrigkeit/ valeat. Andr. Gail, *lib. 2. Obs. 62. num. 3. Joh. Meichner. Tom. 2. decis. Camer. 8. num. 2. lib. I. Reinking. lib. I. Class. 2. cap. 10. latè Dn. Christoph. Besold. de Statu Reipubl. subaltern cap. 6. per tot Dn. Kreidenmann. tract. von des freyen Teutschen Adels in Schwaben, Francken und Rheinstrohm Stadt und Land, latè per tot. [Dissentit Dn.**

Dn. Conring. *ad Lampad. part. 3. cap. 20. num. 12.* Dn. Fridberg. *ad Burgold. dict. part. 3. Dissert. 2. num. 4.* Qui etiam Civitatibus Imperii Jus fœderum dene-
gant; Illistamen satisfieri potest ex tra-
ditis Dn. Knipschilt. *de Civitat. Imp. lib. 2. c. 23. num. 4. & seqq. & n. 17. & seqq.* Qui
contrariis respondet.]

CAPUT XVIII.

De Iure Clientelari Principum

& Statuum Imperii; Protectionis

Jus vulgò dictum.

I. **Q**UANDOQUIDEM Naturâ ita com-
paratum est, ut dum Imperia
mortalia sunt, ac mutationibus
obnoxia, alius *Potentior*, quandoque
Inferiorem urgeat ac premat; igitur
suppressus alterius æquè Potentis aut
Potentioris opem quarit: Et hic qui po-
stea potentior, & ista accessione virium
auctior fit, conjunctis viribus damna
illata propellit, ac Clientem suum de-
fendit. Jacob. Vander Groef. *de Regal. cap. 59. num. 4.*

2. Pro-

2. Proinde Gentium mores, & Imperantium necessitas, Jus Protectionis introduxit: Quod patrocinii *Jus antiquissimum* est, ejusque vestigia in *Jure Civili* passim, præsertim verò in *Cod. Tit. Vi nemo ad suum Patrocinium suscipiat Rusticanos*, reperiuntur. *Besold de Fæder. cap. 5. num 7. & 8. Ac in Thesaur. Pract. Verb. Schutz und Schirm. Vide de hac materia tr. absolut. Martin Mager. de advoc. armat. Dn. Knipschilt. Civit. Imp. lib. 2. cap. 24. per tot.*

3. In Imperio Romano-Germanico Principibus, ac Ordinibus Imperii, hoc Jus Clientelare, seu Advocatiæ, *die Schirms-Berechtigung* tam activè, quàm passivè competit. *Activè* voco, quâ Status Imperii, alterum Statum Imperii imbecilliorum unâ cum suo territorio in protectionem recipit, cum pacto defendendi contra injustam invasionem. *Constit. Pac. Publ. de Anno 1548. von den Echtern. c. qui Advocatiam, de pac. tenend. & ejus viol. arg. l. metum. 9. §. 1. D. quod met. caus.* [Ac Consuetudo Imperii, quâ tenuiores Status vel Civitates, ut à vi potentiorum tuti sint, in fidem & clien-

clientelam recipimus, ab ipsis natura-
libus defensionum principiis profluit
Fridberg. *ad Burgoldum. part. 2. Dissert.*
16. num. 1.] Hujus protectionis ac Clie-
telæ Principum ac Statuum Imperiî
plurima tam vetera quàm recentiora
exempla passim in Imperio Romano
occurrunt. Schurff. *in cons. Germ. tom.*
4. cons. 47. Rosenthal. *de Feudis part. 1. c. 4.*
concl. 14. num. 3. Knichen. *de jure terri-*
tor. cap. 5. num. 498. Bruning. *de Homag.*
concl. 10. Wahremund, ab Ehrenberg. *de*
fæder. cap. 4. n. 15. Gail. *lib. 2. Observ. 55.*

[Quæ ut brevitatis causa libenter præ-
teream, hoc tantùm addo, quòd Comes
Württembergiæ Eberhardus, cognomi-
ne, rixosus ~~des Greiner~~ Viginti quatuor
Civitates Imperiales Circuli Suevici, in
protectionem tempore Carol. IV. Impe-
ratoris, suscepit; Sicuti Annales Wür-
tembergicæ hoc comprobant. Imò
etiam Monasteria quoque & quidem
minora, suos habuerunt Protectores,
quorum Jus, Advocatia Ecclesiastica
vulgò, *Rasten Bogten* indigitatur; Et
nihil aliud est, quàm jus defensionis
& protectionis. Mager. *de advocat.*

cap. I. n. 67. & seqq. Besold. de fæder. c. 5. num. 8. latè Ego in Archologia. c. 14. Ubi varia de Advocatia & Advocatis Monasteriorum, von Rasten Vogteyen/succinctè ex antiquitate Germanica tradidi. Dn. Knipschilt, de Civitat. Imper. lib. 2. c. 24. num. 12. & seqq. ac num. 35.]

4. Clientela autem in Imperio Romano Germanico vel est *Temporanea*, *Temporal-Schutz*/ ad determinatũ tantũ tempus suscepta. Vel *Hereditaria*, *Erb-Schutz*/ ad hæredes seu successores in Ducatu transiens; Qualem Clientelam Comes Palatinus Neoburgicus die Erb Rasten Vogtey in cænobio Reischheim respectu Comitatus Greisbachensis sibi vindicat. Frider. Mindan. de mandat. lib. 5. c. 14. num. 2. Besold. de iure fæder. c. 5. num. 8. Vide Acta Neob. der Reischheimischen subjection.

5. Obligatur autem Patronus protegere & defendere suos clientes unà cum terris, pagis ac omnibus bonis, cujuscunque generis, mit allen ihren Städten/Schlössern/Gütern und Unterthanen. arg. l. pro Officio. 20. C. de Administr. tutor. Udalr. Zas. consil. 7. num. 6. lib. 1. Mager. de Advoca-

De Protect. Iure, Princip. & Stat. Imp. cōp. 161
Advocat. c. II. num. 102. Vide Concor-
data civium Erphordensium, cum Du-
cibus Saxonix apud Limn. lib. 4. de Jur.
Publ. c. 8. num. 85. contra omnem in-
justum invasorem, undecunque etiam
offensio aut vis immincat. l. non dubito.
7. §. 1. ibi: Sive fœdere comprehensum est,
ut alter alterius maiestatem comiter conser-
varet, hoc enim adjicitur, ut intelligatur,
alterum Superiorem esse, non ut intelliga-
tur, alterum non esse liberum. D. de Captiv.
& postl. junct. l. 1. C. quand. lic. unic. sine jud.
se vind. Modest. Pistor. cons. 43. num. 20.
Martin. Mager. dict. c. II. num. 115. Sem-
pertamen excepto Imperatore. [Sicuti
enim in quolibet fœdere; ita quoque in
fœdere Clientelari Imperium & Impe-
rator excipitur.] per cap. venientes. c. pe-
titio. de Jurejur. Hartman. Pistor. lib. 2.
quest. Feud. 77. num. 31. latè pro more
Mager. d. tr. c. 13. num. 275.

6. Non autem intelligitur Protectio
vel jus Clientelare adversus se ipsum, sci-
licet, si *Lis* inter Patronum & clientes, in-
tuitu juris clientelaris, oriatur; cum or-
dinata charitas incipiat à se ipso. *arg. l.*
preses. 6. ibi: cum durum sit & crudelitati

L

proxi-

proximum, ubi Br. Bl. & Salyc. C. de servit. & aqua. latè Johan. Igneus in l. 1. §. sibi. D. ad Sct. Syllan. Pruckmann. cons. 13. n. 65. Dn. m. Præc. Bocer. de Iur. Domin. & Vasall. l. 1. c. 4. num. 52. [Mager. de iur. advocat. c. 13. num. 3. & seqq.]

7. *Quid si in tabulis protectionis ex-
tant, hæc verba; contra quoscunque, wi-
der mündiglich / An Patronus teneatur Clie-
ntes defendere contra suos propinquos & ne-
cessarios, veluti contra liberos & fratres?*
Affirmativam sententiam Doctores
communiter tenent. *arg. cap. 1. de nov.
form. fidel. 2. F. 7. c. ult. hic fin. lex.*

8. Siquidem Protectio, faciendi sti-
pulationem in se habet, quæ dividi non
debet. *l. stipulationes. 72. l. in executione.
85. §. 2. D. de verbor. Obligat. Bartol. in
auth. Hoc ita. C. de duob. reis. Simon. Pi-
stor. cons. 6. Kohl. de Serv. Vasall. p. 3. n. 4.
& seqq. Rittershus. de Feud. lib. 2. cap. 1.
quest. 28. Mind. lib. 2. d. mand. cap. 14.
Mager. de Advoc. armat. cap. 13. num. 139.
& 260. Dissentit latè Dn. m. Bocer. tr.
de Iur. Domin. & Vasalli lib. 1. cap. 4. n. 67.
& seqq. [Rationes addit Dn. Martin. Rü-
melin.*

De Protect. Iure, Princip. & Stat. Imp. cōp. 163
melin. 2. ad Aur. Bull. Dissert. 5. thes. 13.
Ubi Additiones meæ.

9. *Quid si duo sint Patroni confœderati ac consanguinei; An Unus contra Aliam Civitatem defendere teneatur?* De quo dubio in facti contingentia consultus fuit *Simon Pistoris*, Saxoniae Jure-Consultus, qui *Affirmativè* respondit. *Consil. 19. per tot. inter Consilia Modestini Pistoris filii vol. 1.*

10. Ex ea ratione, quòd stipulatio faciendi seu protegendi sit individua, quæ in solidum est præstanda. *arg. l. si plures. 38. l. inter tutores. 36. D. de admin. tut. ac l. stipulationis. 42. D. d. Verb. Oblig. l. 3. §. f. D. de duob. reis.* Pistoris responsum adprobant *Hoppinck. de Jure protection. thes. 24. lit. B. Besold. de fœder. cap. 5. n. 11. Quod latè disputat. Mager. de Advoc. cap. 13. num. 370.* Eosque sequitur *Martin. Rümelin. ad Aur. Bull. part. 2. dissert. 5. thes. 12. Ubi Ego in Additionibus.*

11. *Limita* tamen hanc quæstionem. Nisi inter Patronos antiquior Confœderatio præcesserit, in protectionem receptioni; Cùm regulariter semper exce-

pra intelligatur antiquior Confoederatio. *arg. c. imperialem §. illud. 2. feud. 55. l. i. 2. Operis. 27. D. locat. Papæ. decis. 551. n. 10. Arum. vol. 1. de iur. Publ. disc. 3. thes. 7. Gerhard. ad Instit. 17. in parerg. Rosenth. de feud. c. 8. concl. 16. Vide P. F. Mind. lib. 2. de Mandat. cap. 14. num. 8.*

[II. B. Quid verò dicendum in casu converso; Si Protector duos diversos habet Clientes, qui sibi ipsis invicem bellum movent, cuiam ille auxilium ferre debet? Sanè Protector omne studium impendere tenetur, ut partes beligerantes in concordiam reducat. Quòd si præter omnem adhibitam diligentiam, nihil proficere possit, ad exemplum Domini feudi, neutrum adjuvandum esse existimo. *per cap. denique. caus. 14. Quest. 5. Rosenthal. de feud. c. 6. conclus. 12. num. 9. Schrader. eod. tr. part. 5. num. 95. Ita in terminis protectionis Höpping. de iur. clientel. conclus. 42. lit. C. Mager. dict. cap. 13. num. 432. Dissent. Georg. Everhard. consil. 56. n. 74. vol. 1.]*

12. Defendit Patronus, non tantum scriptis, sed & legationibus, intercessionibus, imò etiam armis. *c. imperialem.*

2. f.

De Protec. lute, Princip. & Stat. Imp. cōp. 165
2. f. 55. c. brevi. d. jurejur. Gail. 2. Observ. 54.
num. 2. Bruning. d. Homag. conclus. 13. in
fin. P.F.M. 2. d. Mandat. c. 14. num. 24. Ma-
ger. d. Advocat. arm. cap. 10. n. 225. Non
autem Patronus plus juris contra gravan-
tem habet, quàm ipse Client. Exinde
fluit, quòd in causis, ubi cliens jure ex-
periri debet, non liceat patrono arma
sumere; Nec ubi cliens licitè offendi
potest, scilicet Banno Imperiali notatus,
Patrono fas sit eum defendere. Menoch.
2. A. I. Q. cas. 494. num. 13. Bocer. de jur.
Dom. 1. cap. 4. num. 48. Maul. d. homag.
tit. II. num. 12. Besold. cap. 5. num. 10.

13. Nec succurrit patronus, nisi re-
 quisitus; exemplo judicis *l. ad perempto-*
rium 68. D. d. judic. 2. f. 7. §. licet. 2. f. 26.
Bocer. d. tr. cap. 4, num. 3. Rosenthal. d.
feud. cap. 8. concl. 26. P.F.M. 2. d. Mand.
cap. 14. num. 32. [Dn. Knipschilt. de
Civitat. Imper. lib. 2. cap. 24. num. 62.]
 Nisi Protec̃tor sciat Clientib⁹ magnum
 imminere periculum aut eos obsideri.
d. §. licet. 2. f. 26. arg. l. 1. in fin. D. de act.
empt. c. eumq. d. R. I. in 6. Schrad. d. feud.
p. 6. c. 6. num. 38. Rosenth. d. conclus. 26.
num. 7. Maul. d. homag. tit. II. num. 15.

[Vel nisi aliud in pactis Clientelaribus conventum fuerit. Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. c. 24. num. 62.* Alias Limitationes refert Dn. Pr. Besold. *de feder. c. 5. num. 10.*]

14 Fit autem Protectio non sumptibus patroni, sed Clientis. *arg. l. sed & si. II. §. 1. ibi: periculo & impensis actoris. D. ad exhibend. Gail. 2. Observ. 54. num. 2. Rosenth. d. feud. c. 8. concl. 24. num. 2. Köpp. Observ. feud. 6. num. 47. P. F. M. 2. d. Mandat. c. 14. num. 25.* Nisi pacto ac conventionem Clientelari aliter sit conventum. *l. 1. §. si convenit. D. de pos. l. 1. D. d. pact. l. 34. D. R. I.* [Quod latius deducit Dn. Besold. *dict. tr. c. 5. num. 20. in princip.*]

15. Ac quamvis Clientes certum salarium Protectori annuatim solvant, ein gewiß Schirm Geld/ prout hodie Clientes solent, Schurf. *c. 3. cons. 23. Rosenth. d. tr. c. 4. concl. 14. num. 3.* [Sicut jam olim tempore Romanorum, Clientes Patronis pecuniam in præmium & recognitionem protectionis solvebant; teste Halicarnass. *lib. 2. Plutarch. in Romul. Arnise. lib. 1. de Iur. Majest. c. 3. num. 2.*] Exinde tamen non præsumitur
con-

De Protect. l. ure, Princip. & Stat. Imp. cōp. 167
conventio, sumptus defensionis de suo
feri debere, arg. l. idemq. 10. §. idem 9. D.
mand. P. Frid. Mind. 2. d. mandat. c. 14. n. 8.
Quæritur autem, An Protector ad defen-
sionem Clientum absq. Imperatoris concessio-
ne arma sumere possit? Affirmatur per
Ord. Camer. 2. tit. 9. §. 2. l. 1. & 2. C. quand.
liceat unicuiq. : Rosenth. d. feud. c. 8.
conclus. 20. num. 12. ut & Mager. d. ad-
voc. armat. c. II. num. 254.

16. Illud notandum, nullum Prin-
cipem Imperii posse alterius Statûs sub-
ditos in Protectionem recipere, sine Do-
mini consensu, vetantibus id Imperii Con-
stitutionibus. Aur. Bulla. tit. 15. Reichs-
Abschied zu Speyer de Anno 1529. tit. Ord-
nung des Landfriedens. §. wie auch Chur-
Fürsten/ ibi: daß keiner des andern Unter-
thanen in andern Schutz und Schirm/ &c.
Reichs-Abschied de Anno 1544. §. und daa-
mit. Reichs-Abschied / de Anno 1544. §.
doch soll kein Stand. Et hoc acriter di-
sputatatum fuit in causa Electoris Mogun-
tini contra Civitatem Erphordensem.
Apud Johan. Meichsner. tom. 2. decis.
Camer. 3. num. 6. Adrian. Gylman. Sym-
phor. tom. 1. Tit. 2. num. 121. fol. m. 105.

[Dn. Knipschilt. *diest. lib. 2. cap. 24. num. 36. & seqq.*]

17. Dann hterdurch dem Lande Herren Eingriff geschicht. Subditos enim tueri ac defendere, ad ordinarium Magistratum pertinet. *l. illicitas. 6. §. ne potentiores. 2. D. de Offic. prasid.* Nicol. Boer. *decis. 304. num. 6.* Surd. *cons. 289. num. 3.* Zasius *cons. 7. num. 5. lib. 2.* Maulius *de Homag. tit. II. num. 7.* Stephani *lib. 2. de Jurisdic. part. 2. cap. 7. num. 108.* Rein-king. *lib. 1. cl. 5. cap. 4. num. 59.* Proinde quàm benè tradit Franciscus Salgado de Somoza & ita proprium Regis est Officium, defendere subiectos & Vasallos, ut sit attributum naturale inharens visceribus regimini, & qualitas infixa ossibus & indivisibilis, & substantia diadematis inseparabilis, ita ut Protectio & Regimen unum & idem judicentur indissolubile, quod à regimine separare nequit, nisi Regnum tollatur. Cum protectio & defensio subditorum simul cum Regno orta sint. Francisc. Salgado *de regia protection. part. I. c. 2. n. 28. & seqq.* Idem Joseph. Sessè. *rr. de Inhibitionib. cap. 8. §. 3. sub num. 70.* [Quamvis dissentiat Höpping. *d. jur. protect. conclus. 28. lit. B.*

Cujus

Cujus tamen argumentis respondet Dn. Knipschilt *dict. c. 24. num. 38. & seqq.*]

18. Quod si Dominus seu Magistratus Ordinarius subditos suos protegere negligat, ab illis in Camera Imperiali denegatæ justitiæ accusari potest. Teste Petr. Frider. Mindan. *lib. 2. de Mandat. c. 14. n. 15.* [Quò casu, non minus adhuc dum subditis superest jus implorandi alterius Potentioris protectionem & defensionem. Wesenbec. *conf. 48. n. 24.* Mager *dict. cap. 6. num. 344.* Dn. Knipschilt. *dict. cap. 24. num. 42. in Limit. 3.* Ego ad Rümelin. *p. 2. Aur. Bull. Dissert. 4. thes. 5.*]

19. Sequitur *Passivum* ius Clientelæ, quod dicitur, cū Imperii Status, *veluti Civitas vel Abbas Imperii*, se cum subditis & bonis, in protectionem alterius Principis confert. Ita plurimæ *Civitates Imperiales*, quædam etiam Monasteria immediata, suos habent Patronos. Matth. Wesenbec. *conf. 33. num. 27. & seqq. Conf. Marp. 19. num. 145. vol. 3.* Dn. Limn. *l. 4. iur. Publ. cap. 8. num. 72.* Ruland. *part. 4. de Commiss. lib. 2. cap. 3. num. 12.* [Erasm. Chockier. *tr. Singul.*

de Advocat. Daniel. Heider. in tract. vobis Reichs Vogten. lit. K. fol. 43.]

20 Et hæc Protectoris assumendi Liberras, Nobilibus quoque immediatis, in dndren Erdisen/Schwaben/Franken und Rhein/ competit, qui sese cum subditis suis & pagis, alterius potentioris protectioni committere possunt. Mager. dict. tract. d. advoc. armat. cap. 6. num. 98. Dn. à Treisbach. de preced. Equestr. Ordin. Quæst. 2. num. 160. Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 24. num. 6.

21. Quæritur autem; *An Statui Imperii permissum sit, etiam non requisitò Imperatoris consensu, Protectorem alibi quæ-
rere & assumere?* Et hoc est, quod asseritur. Quoniam sese defendere, ac sibi & bonis suis consulere, quærendo Defensorem, jure naturali licitum est. per l. ut vim. 3. D. de justit. & jur. tot. tit. Quando liceat unicuique sine judic. Vbi Perez & Talden. Quod confirmatur per R. A. zu Augspurg. de Anno 1555. §. Es soll auch kein Stand. Ita tradunt Wesenbec consil. 43. Speckhan. cap. 3. q. 35. in princ. n. 2. Post Menoch. Paurmeist. & alios Otto de Iur. Publ. cap. 11. f. 410. Mager. de Advoc.

v o c.

De Protect. Jure, Princip. & Stat. Imp. cōp. 174
voc. arm. cap. 6. num. 66. & seqq. n. 136.
Gylman. Tom. I. Symphor. part. I. tit. 2.
n. 144. & passim. Assentit Francisc. de
Amaya. in Cod. ad l. cunctis. 2. num. 8. &
9. C. de excusat. mun. [Dissentit Hopping,
de jur. protect. thes. 32. lit. C.]

22. *Abst. An Status Imperii Protectionem Peregrini Principis assumere possit?*
Majorem videtur habere difficultatem.
Dubiam reddit mentem, *Caroli V. inter-*
dictum prohibitorium Bruxellis Anno
M. D. XLVIII. publicatum. Apud Ru-
ding. Cent. I. Observ. 45. Sanè ego Pere-
grini Regis patrocinium non facile
vel nunquam implorandum esse sum-
mè consulerem, cum eò ipsò Imperato-
riæ Majestati non parùm præjudicaretur,
qui generalis omnium protector exi-
stit. per l. illicitas. §. potentiores. D. de offic.
Præsid. Befold. de fæder. cap. 5. n. 8. V Va-
remund. ab Ehrenb. lib. 1. de Fæder.
cap. 2. num. 579. Præsertim cùm Pere-
grinorum Principum protectiones val-
dè periculosæ, ac aliquando propriæ li-
bertati exitiosæ existant. [Dann auß sol-
chen Schirmherrn/werden endlich Sturma-
herrn Dn. Knipschilt. dict. l. 2. c. 24. n. 44.]

Ita

Ita Hyrcani protectio à Pompejo ob-
tenta, Populum Judaicum primum tri-
butarium fecit; Qui restituto Hyrcano
in Regnum & Pontificatum, Judæis sti-
pendio, seu annuò censu impositò, Pro-
curatorem eis, Antipatrum quendam
Ascalonitem præposuit. Sulpit. Sever.
*Sacr. Histor. lib. 2. cap. 7. Vbi Drus. in no-
tis.*] Et hoc adeò verum est, ut extero-
rum protectiones magis Occidentem
quàm Orientem, imò casum ipsum re-
spiciant. Ideò Comitologus scribit:
Dass der Baum fremder Protection, und
Assistenz, mehr Occidentalische als Ori-
entalische Früchte bringe. Auth. Comi-
tolog *part 4. Caus. Dimin. Imper. 6. n.
39.* [Imprimis autem omnibus, cele-
berrimarum Imperii Civitatum, nota
sunt fara, Cameraci, Tulli & Verduni,
quæ cum in Clientelam Regis Galliæ se
olim dedissent, postea sub plausibili Ad-
vocatiæ titulo, ab Imperio avulse sunt.
Wehner. *in metamorph. Rerum pub. cap. 13.*
Dn. Fridberg *ad Burgold. part. 2. Dissert.*
16. sub num. 1. Vide alia exempla apud
Dn. Knipschilt, *de Civit. Imper. lib. 2. cap.*
24. num. 45.]

23. Verūm cūm honesta sit omnis ratio expediendæ salutis, Cicer. *pro Mil. l. ut vim. 3. D. de Instit. & iur. Marius Giurba consil. decis. crim. 17. num. 32.* Et casus necessitatis de non licito, faciat licitum, cūm ab omni dispositione exceptus sit. *per text. in l. 1. ibi: nisi necessitas suaserit. C. de oper. Libert. Francisc. Salgado de Regia protect. part. 1. cap. 2. § 1. n. 103. & seqq. Freudenberg. de rescips. morat. conclus. 6. num. 51. Acac. de Ripoll. Var. Resol. II. num. 102.* Ideo Imperator si absens sit, aut aliis bellis irretitus, vel gravioribus detentus negotiis, aut loci incommoditate impediatur, ut St. Imp. auxilium ferre non possit, Majestatem Imp. non lædere censetur is, qui in Potentioris protectionem sese committit. Quia iam dudum obtinuit: *Schismus Gerechtigkeit/ gibt keine Obrigkeit.* Protectio nullam omninò tribuit jurisdictionem. *cap. ex parte. c. recepimus. de Privileg. ibi: Clientes liberi sunt. l. non dubito. 7. §. 1. D. de Captivis bene Jas. cons. 57. vol. 3. per tot. Menoch. lib. 2. Arbitr. jud. Quest. cas. 584. num. 4. Meichs. torn. rer. Jud. lib. 2. decis. 4. num. 146. Gail. lib. 2.*
Observ.

Observ. 54. num. 2. Brautlach. in Syllab. Consult. Q. V. per tot. Necquempiana jurisdictione eximit. Ruland. part. 4. de Commiss. lib. 2. cap. 3. n. 12. P.F.M. 2. de Mandat. cap. 14. num. 8. Wesenbee. conf. 43. num. 23. Reinking. lib. 1. cl. 5. cap. 4. num. 76. [Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. c. 24. num. 64. & seqq.] Quamvis hoc axioma rejiciat, imò irrideat Comitilog. in part. 4. caus. Diminut. 5. num. 16. & seqq. Non observans diversitatem facti & juris.

24. Proinde etiam si Imperii Status Protectorem aliquem, etiam Extraneum, sibi elegerit, Imperialis tamen Majestas nihilominus obstricta manet, eundem jure Magistratus contra omnem vim defendere. Maul de homag. tit. II. n. 12. P.F.M. l. 2. de Mandat. cap. 14. num. 13. Et hanc quæstionem latè pro & contra discutit Martin. Mager. dict. tract. cap. 6. num. 66. & seqq. Ac quamvis dissentiat Wilhelm. Becker. in Synops. Jur. Publ. lib. I. cap. 8. Attamen ejusmodi prætenſa dubia declaravit *Instrumentum Pacis art. 8. §. Gaudeant.* Ut id, quod apud quosdam forsitan ex certo respectu in dubium vo-

um vo-

um vocatum fuerat; Nunc publicā Imperii lege indubitatum effectum sit. [Vide Dn. Fridberg. *ad Burgold. part. 2. Dissert. 16. num. 1.* Ubi notabiliter tradit: *Fatendum est, in nobili protectionis jure insigne Principum latere interesse & commodum; Nam in protectionis pactione, versatur prajudicium veri Domini, cujus obedientia & authoritas paulatim imminuitur, Protectoris verò augetur.*]

25. Sanè Clientes patrocinium semel susceptum, illo pertasi sine justa causa, invito protectore, excutere nequeunt. *arg. l. f. D. d. pact. Petr. Frid. Mind. 2. d. mand. cap. 14. n. 28.* Nisi ubi in initio renunciatio reservata fuerit. *arg. l. 7. §. quinimò. D. d. t. id quod acriter disputatum fuit in causa Palatini Neob. contra Monasterium Reiffheimb. Anno 1609. Vide in ead. caus. deduction. Scheiffe.* Ita etiam *Wylar* civitas, cum se Hassiæ patrocinio eximere vellet, armis repulsa fuit. *Besold. de fæder. cap. 5. num. 15.*

26. Imò causam esse sufficientem ad privandam libertatem, tradit Bodin. *s. d. Republ. cap. 6.* Quò jure *Verdunos, Metenses, Tullosq;* in provinciæ formam redactos

redactos fuisse, ipse asserit; Ast jam dudum apparuit, etiã apud Gallos optimum jus esse, *le droit de bien seance*; quod in ratione Status, *dans la raison d'Etat*, fundatur. Quando tamen, alterâ parte invitâ, tollatur protectio, vide Card. Zarabell. *cons. 123. Bes. d. cap. 5. num. 15.*

27. Cæterum hoc insuper admonendum est, quoniam *Peregrinorum* Protectio & Clientela valdè periculosa existit; Siquidem in impari foedere, infusum Libertatis venenum latet, dum alterius Populi Majestatem comiter agnoscere tenemur. Jacob. Vander Graef. *de Regalib. cap. 59. num. 5.* Primus quippe post Protectionem gradus est, *Invasio*, Ita ut tandem Inferiores, Potentioris Protectoris Imperio cedant. Gregor. *lib. 11. de Republ. cap. 11. n. 6.* Bodin. *lib. 5. de Republ. cap. 6. n. 587.* P. F. Mind. *d. cap. 14. n. 4.* [Adeò ut *Campanella* jus protectionis inter modos acquirēdi civilem potestatem legitimos censeat, & referat; Dum scribit: Qui protegit, aut adjuvat, naturâ Dominus fit illius, quem protegit vel adjuvat, sicut homo factus Dominus aq̃ui,

De Protect. lure, Princip. & Stat. Imp. cōp 177
equi, dum illum contra cervum adju-
vit. Campanella *de Monarch. Hispan. c. 9.*]
De quo nostri ævi calamitas, multa
protestimoniis suggerit exempla; Vide
Victor. *de Exempt. concl. 20.* Ziegl. *§.*
Landsassi. num. 103. Wehn. *in Metamorph.*
Rerum publ. cap. 18. Ideò Principis Po-
tentioris protectionem difficillimè eli-
gendam esse consulerem. [Dn. Knip-
schilt. *dict. lib. 2. cap. 24. n. 44. & seqq.*]

28. Quòd si tamen præsens necessitas
aliud suadeat, hasce cautelas observa:

I. Ut patrocinium sit *Gratuitum*,
[Quòd sumptuum & expensarum clien-
telariū repetitioni obex ponatur.] *arg.*
l. 1. D. mandat. Reinking. lib. 1. class. 5.
cap. 4. th. 90. [Contra quàm censet
Mager. *dict. tr. cap. 9. num. 340.*]

II. *Litera Protectoria, Schirm-Brieff*
curiosè & attentè ad evitandam sini-
stram interpretationem concipiantur.
[Quæ vulgò Tabulæ Clientelares vo-
cantur.] Regn. Sixtin. *de Regal. lib. 1.*
cap. 4. num. 86. Auth. Comitilog. *part.*
4. caus. diminut. Imper. 6. num. 10 [Dn.
Knipschilt. *dict. c. 24. num. 47. & 48*]

III. *Reversalia* petantur à Protectore.

Bodin. *lib. 5. de Republ. cap. 6. num. 584.*

[Ita in pactis Clientelaribus Anno 1523. Quedlinburgi conventis prospectum fuit: daß die Stadt Hildesheimb/in Herzog Erichs zu Braunschweig Schutz und Schirm seyn solle / doch also / daß Er Sie bey allen ihren Privilegien / Gnade und Freyheiten ungehindert und ohnbetrübt verbleiben lasse. apud Lezner. *in Chron. Dassel. cap. 37.*]

IV. Ut omnia hæc à Successore rati-
habeantur ac confirmantur. arg. tradi-
torum Gail. *lib. 2. Observ. c. 1.*

V. Ut Patrocinium, non in perpetu-
um, sed ad tempus, suscipiatur & brevi
tempore terminetur. Chockier. *lib. 2. 1. bef. Polit. cap. 11.* Knipschilt. *d. c. 24. num. 56.*

VI. Patronus quandoque mutetur;
vel Clientes ad tempus absque Prote-
ctore permaneant. Besold. *de fæder. cap. 5. num. 16.*

VII. Ne permittatur Patrono, For-
talitia extruere, vel Clientelares Arces
præsidio militari munire. Bodin. *d. c. 6. num. 585.* Knipschilt. *dict. c. 24. num. 58.*

VIII. Opportunè tandem admonen-
di sunt Clientes, ne nimium Patrono
cui-

cuiquam confidant. Finga si di fidarsi, ma non si fida del compagno duo. Cannonhier. lib. 3. dell. introd. cap. ult. Unde Hispani in ore habent: Devemos hablar como los mas, y sentir como los menos. Juan. de S. Maria in Republ. Christian. cap. 30. §. 1. fol. m. 129. Nam in causis Status, Ebene sospettare in tutte le cose, non per tralasciarle tutte, ma per cauttellarsi in tutto. Acute Malvezz. in Romul. Quò potentés, etiam si velint, nocere non possint. Vide Reink. l. 1. cl. 3. c. 4. num. 91. Caspar. Braggaccia nel Ambasciat. lib. 3. c. 7. Has tamen Cautelas falsè irridet. Auth. Comitolog. dict. part. 4. caus. 6. & seqq. Utpote quæ facilimè potentiâ Patroni exteri, & par le droict des Canons, sicuti dicere solebat Henricus IV. Galliarum Rex, convellantur.

29. Sed quæritur; An Princeps aut Status mediatus, aut Civitas Municipalis, in sciò Dominò, Protectorem eligere possit? graviter disceptatum fuit in causa Meinz contra Erffurt. De qua disputatione vide Gylman. Tom. 2. Symph. part. 1. tit. 2. Vol. 1. num. 141. Accommunitè obtinuit Negativa sententia, per Recces.

Imper. Spir. *de Anno 1541. §. Und darmit. Aur. Bull. tit. 16.* Protectio enim & tuitio subditorum, ac totius territorii custodia ad Ordinarii Magistratus officium pertinet. *per l. illicitas. 6. §. ne potentiores. 2. D. de offic. presid. Surd. Consil. 289. num. 3. Francisc. Salgado. de regia protect. part. 1. c. 2. num. 82. & seqq.* Unde vulgò dicimus: Schuß und Schirm der Unterthanen/ gebühret allein dem Erbherren/ der über die Unterthanen alle Vollmässigkeit hat. *Zasius. lib. 2. cons. 7. num. 5. Quod latè deducit Mager. de Advocat. armat. cap. 6. n. 244. & seqq. qui sub n. 296. contrariis respondet. P. F. Mind. lib. 2. Mandat. cap. 14. num. 4. Ruland. part. 4. d. Commissar. lib. 2. cap. 3. num. 14. Dn. Bocér. de Jurisdic. cap. 8. num. 97. Rümelin. ad Aur. Bull. part. 2. dissert. 5. thes. 9. Vbi meæ Addit. Dn. Knipschilt. dic. lib. 2. cap. 24. num. 40.*

30. Nisi hoc jus alicui ex *Prescriptione* vel *Privilegio* competat. *Recess. Imper. de Anno 1555. §. Es soll auch. Victor. de Exempt. concl. 20. Maul. de Homag. tit. 11. num. 4. Aut urgentissima aliqua sub-* sit causa, in *ratione naturali* fundata;
Wesen-

Wesenbec. *d. consil.* 48. n. 23. Buxtorff. *ad Aur. Bull. conclus.* 99. lit. f. Reinking. *lib.* 1. *cl.* 5. *cap.* 4. *num.* 80. Prout in causa Mainz contra Erffurt, variæ causę protectionem excusantes adductæ, ast ex hoc capite omnes rejectæ fuerunt. Vide Gylman. *d. l.* n. 144. Ruland. *d. cap.* 3. n. 15. [Alias Limitationes subjungit Dn. Knipschilt *dict.* *cap.* 24. *num.* 42. & 43.]

CAPUT XIX.

De lure mittendi Legatos, Principibus & Statibus Imperii competente.

1. **Q**UOD Homini est Loquela, hoc sunt in Imperio Legationes: Quâ ratione non inconcinnè Legati à Guicciardino *Oculi, aures, & manus longe* Regum & Principum dicuntur. Guicciard. *Histor. Ital. lib.* 15. Dn. Junker. *sub Dn. Hahn, de Legation. thes.* 7. & seqq.

2. Ac quod maximum est, non pacis modò bellique Denunciatores, verùm etiam partium miserrimè dissentientium felicissimi Conciliatores existunt.

istunt. Jacob, van der Graf, *de Regalib.*
cap. 27. num. 3.

3. Quorum necessitate nulla unquam Respublica carere potuit, ac hoc jus mittendi Legatos nemini aliàs, nisi Absoluto Regi ac Principi competit. Vide tract. Besold. *de Legatis cap. 1.* Marsalaer. Alber. Gentil. Bragaccia & alios *de Legatis.* Dn Knipschilt. *de Civit. Imp. lib. 2. cap. 25. num. 7.*

4. In Imperio Romano Germanico, Principes & Status Imperii hoc singulare jus habent ab antiquo, ut liberè per Legatos tam in Imperio, quàm extra Imperium agere, eosque mittere & recipere possint. Herm. Kirchn. *de Legat. lib. 1. cap. 3. n. 13. & seqq.* Reinking. *lib. 1. cl. 5. cap. 6. num. 50.* Bull. *in q. quib. comp. Jus. nob. Otto. de jur. Publ. cap. 14 fol. 364.* Et hoc jus Principibus Imperii competit, sive sint Principes Politici sive Ecclesiastici, Kirchner. *dict. cap. 3. num. 31.* Sive sint Duces, Marchiones, sive Comites Imperii. Maul. *de jur. Conduc. tit. 2. num. 23.* Sive Civitates Imperii liberæ. Dn. Knipschilt. *de jur. Civit. Imper. lib. 2. cap. 25. num. 1.* Dn. Juncker. *dict. Dissert. thes. 59.* 5. In

5. In Imperio Romano-Germanico, Principes & Imperii Status mittunt Selectos Viros ad Comitia indicta: ad Deputatos Imperii Conventus: ad Aulam Imperatoris: vel ad se invicem, qui olim Nuncii, veluti in Aurea Bulla *passim* vocati, hodiè der Ständ Gesandten und Botschaften / nominantur. Reces. Imper. de Anno 1555. §. Darauff dann. §. So haben sich. & *passim*. Reinking. d. l. num. 50. & *seqq.* Knipschilt. d. cap. 25. n. 8. Dn. Juncker. apud Dn. Hahn. dict. disert. thes. 40. & *seqq.*

6. Hoc jus etiam Nobilibus Imperii immediatis, trium Circulorum Sueviae, Franconiae, & Rheni, non ut Singulis, sed ut Universis, competere, experientia quotidiana contestatur. teste Herman. Kirchner. de Legat. lib. 1. cap. 3. n. 56. Jos. Nolden. de Nobilit. cap. 17. num. 145. & *seqq.* Dn. à Treisbach. de jure preced. ordin. Equestr. Quæst. 2. n. 164. [Juncker. dict. Disput. thes. 70.]

7. Quæritur autem; An proscripti Imperii Status, qui pro Rebellibus habentur à quibusdam, Legatos mittere possint? Sunt qui hoc Negant, arg. l. Sunt quidam. 17. §.

l. D. de Pœnis. l. 5. §. 1. D. de Capit. diminut. l. 19. §. 4. D. de Captiv. & postlim. revers. Ord. Camer. p. 2. tit. 9. Sichard. ad l. 1. num. 3. C. de hered. instit. Gail. de P. P. lib. 2. cap. 1. num. 21. Mynsing. dec. 2. resp. 20. & lib. 3. Observ. 52. Rasch. de Legat. concl. II. & 23. Ideò eorum ablegati plerumque carceri mancipantur. Vide Alber. Gentil. lib. 2. de Legat. cap. 7. Kirchner. de legat. lib. 1. cap. 3. num. 38. [Ita sub prætextu rebellionis Florentinus Montmerancius Baro de Montigni, à Belgicis Provinciis in Hispaniam Anno MCLXVI. ablegatus inibi captus, & ultimo supplicio affectus fuit. teste Johan. Dickson. in Specul. tragic. fol. 104.]

8. *At ne media reconciliationis & excusationis, Principibus & Statibus, ab Imperatore dissentientibus adimantur; Ideò eorum Deputati repellendi non sunt, præsertim si de Innocentia sua docere velint: arg. l. absentem. 5. & d. l. 17. §. 1. ibi: quæ verò juris gentium sunt, habent. D. de pœn. c. Pastoralis. de sent. & re jud. Sichard. ad d. l. 1. num. 12. C. de hered. instit. Gail. 2. de P. P. cap. 7. Gylman. tom. 3. Symph. verb. Salvus conductus. Mager. de*

ger. de Advoc. armat. cap. 8. num. 98. Vide omninò Dn. Besold. de legat. c. 3. num. 3.

9. Sanè quoniam Legati *pro Pace* veniunt, *pro Pace* loquuntur: Propter publicam ablegantis utilitatem mittuntur, ac *personam publicam* sustinent; Ideò variis privilegiis, *ex jure Gentium* promanantibus gaudent & fruuntur: de quibus vide Alber. Gentil. *de Legat. 2. c. 22* Hottoman. *de legat. c. 5.* Le Vayer. *cod. tr. c. 5.* Bragaccia. *nel Ambass. lib. 3.* Besold. *de legat. c. 6. per tot.*

10. Quorum præcipua sunt; I. ut *in jus vocari* nequeant, in causis & negotiis ante legationem gestis, sed jus revocandi domum habeant. *arg. l. 2. D. de in jus voc. l. 2 §. 3. & 4. l. 8. l. 39 §. f. ubi Br. & Bl. de judic.* Vide Umm. *in Process. disp. 10. num. 7.* Schrad. *de feud. p. 10. sect. I. n. 16. & seqq. 5. num. 193.* Petr. Peck. *de Iur. sistendi. c. 5. num. 9.* Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 25. num. 19.*

II. II. Propriam habeant *Jurisdictio-* nem, in suos Domesticos, famulos & Officiales. *l. 1. C. de Off. procons.* Paschal. *de legat. cap. 77.* Hottomann. *cod. tr. cap. 4. num. 13.* Knipschilt. *dict. cap. 25. num. 18.*

In quo casu benè distinguit Besold. *de legat. cap. 5. num. 26.*

12. III. Legatorum personæ omni Gentium jure semper *inviolabiles ac sanctæ* reputentur, ac plenâ securitate, etiam apud hostes, gaudeant. *l. f. ibi: Sancti habentur legati. D. de legation.* Quod Tacitus *Hostium jus, & sacra legationis, & fas Gentium* vocat, lib. 1. *Annal* Hugo Grot. *de Jur. belli* lib. 2. *cap. 18. num. 6.* Becht. *de Salvo conductu. thes. 173. & seqq.* Dn. Knipschilt. *dict. 25. num. 14.*

[12. B. Omnis namque antiquitas tam *Græca* quam *Romana* sanctè de Legationum immunitate loquuntur. Magnifica vox est Ciceronis de Aruspicum responsis: *Sic sentio, jus Legatorum cum hominum presidio munitum, tum etiam, divino jure esse vallatum.* Augustum habemus testimonium Julii Cæsaris: *Nomen Legati, apud omnes Nationes, sanctum inviolatumq, semper fuit.* Cæsar. *de bell. Gall. lib. 3.*

Quod agnoscit quoque Statius Papinius:

— — Legati

Sanctum sunt populis per sæcula nomen.

Vide Juncker apud Hahn. *de legat. thes.*

De Iure Mitt. Legat. Pr. & St. Imp. comp. 187
109. & 126. Vander Graef. *de Jur. Majest.*
cap. 27. num. 3. Petr. Ærodi. *in tr. incom-*
parabili, Rer. Iudicat. lib. 10. tit. 15. cap. 10.

[12. C. Quæritur autem; Quid si
Legatus in officio deliquerit, An & à quo sit
punendus? Sanè placet *Distinctio* Dn. Be-
soldi, *in tr. de Legatis*, dum adhuc noster
esset, conscriptus; *An deliquerit contra*
officium Hominis, An contra officium Legati;
Priori casu Legatum remittendum esse
ad Dominum, ut cum debitâ pœnâ affi-
ciat, censeo; *Posteriori verò casu*, nihil ve-
tat, quin contra eum, tanquam publi-
cum hostem, jure belli animadvertere
liceat. Audiamus Quintilianum Ora-
torem: *An existimas, hanc Legatis dari*
peccandi licentiam, ut quacung, scelera in
Officio commiserint, cum his omnibus, hac
una lege decident? à nimium invidendam
huius Legationis conditionem, si tibi, & fa-
mam remisit & legem. Quintilian. *decla-*
mat. 12. Proinde Persarum Legatos à Ma-
cedoniis injustè occisos dicit Herodotus,
quòd Persicis assueti moribus, liberiùs
cum fæminis verfarentur, & illecebrem
manum in sinum iniecerint matrimo-
nialem, Herodot. *hist. lib. 5.* Besold. *de*
Legat.

Legat. cap. 5. num. 21. Kirchner. eod. tr. lib. 2. c. n. 126. Dn. Wurmser. disc. 4. l. P. 2. 9. Diss. Dn. Knipschilt. de Civit. Imp. c. 25. num. 33. latè Dn. Juncker. dict. dissert. thes. 134. & seqq.]

13. Dubium aliud oritur: *Anne privilegia hæc Veterum Romanorum, hodiè quoq; absolutorum Principum legatis competentia, etiam Imperii ac Principū Statuum legatis competant?* Et hoc in Legatis, ad Exteros Principes missis, certum esse, meritò asseritur. Matth. Bortius apud Arum. *in Iur. Publ. discurs. 1. Legation. thes. 8. vol. 1. Herman. Kirchner. de legatis lib. 1. c. 3. num. 18. Kinschot. respons. 19. num. 7.*

14. Idem ex prærogativa amplissimæ Nationis Germanicæ, in Legatis *ad se invicem* missis, statuit. Anton. Hering. *de Fidejuss. c. 7. num. 559.* Consentit Bortius *dict. discurs. thes. 14.* Quod præjudicio corroborat Carpzov. *decis. illustr. 78. num. 6. & seqq.*

15. Attamen in Legatis, *ad Casarem Aulam* missis, aliquatenus ambigit Arumæ. *de Comit. c. 5. num. 53.* Præcipuè quòd Camera aliquando, propter arrestum

Item Legati Marchionis Badensis, ad Comitissam de Limpurg missi mandata sine clausula auff die Biersfall denegaverit. Adrian Gylman. Tom. 3. Symph. verb. legatus. Becht. de securit. concl. 177. Quod ego ita absolute æquitati consentaneum non esse censco.

16. Elegantem adhuc subjicio casum, scilicet, si Consiliarius Principis extra Provinciam peregrè mittatur, ac per aliquot menses gravia negotia Domini sui expediat, An præter consuetum, etiam extraordinarium insuper salarium, petere possit? Casus hic Bruxellis in persona Adami von der Dussen contigit ac à Fiscali Camera disputatum fuit. At prædictus Adamus in sua petitione tandem victoriam obtinuit, referente Steph. Nathen, de justit. vulner. part. 2. tit. 3. c. 6. num. 4.

17. Et hoc non sine ratione: Crescente enim labore & vigilia, salarium quoque crescere debet. per text. in l. duorum. 49. D. de oper. libert. junct. l. fin. C. de Princip. agent. in reb. Quoniam tam Labor quam pecunia divisionem recipiunt l. suo amico. 10. pr. D. de annuis legat. Menoch. lib. 2. Arbitr. cas. 223. per tot. [Ac crescen-

crescente labore, debet etiam duplicari
 salarium, *l. his scholaribus* 1. 4. C. de erogat.
milit. annon. Novell. 8. c. illud. sicuti multis
 casibus illustratur à Surdo *consil. 66. n. 1.*
Gail. 1. Observ. 44. num. 8. & seqq. Steph.
Gratian. decis. 101. num. 15.] Quod
 non uno in loco inculcat Cassiodorus;
Dignum est (inquit) ut fructus laborum se-
quantur vota fidelium: Benè moderatrix
omnium rerum antiquitas consideravit, ut
laboris sui pretia recipiant, qui publicis uti-
litatibus obsecundant. Herm. Stam. de ser-
 vit. person. lib. 2. c. 12. num. 11. Carol.
 Schriban. in Polit. Christian. lib. 1. c. 27.
 per tot. latè Dn. Jacob. Gothfred. de sa-
 lario c. 8. num. 3.

CAPUT XX.

De Judicio & Iudice, Princi-
pum & Statuum Imperii.

1. **C**Um difficile sit ut cujus *Persona*
 dispicitur, ejus *dignitas* suspicia-
 tur, sicuti de Præside Provinciæ
 tradit Jure. Consultus Callistratus in *l.*
Observandum, 19. D. de offic. Præs. An-
 ton.

ron. Faber. in *Rational.* ad l. 1. princip. D. d. postuland.

2. Ideò Principes & Status Imperii ratione iudicis & iudicii, *Plurima habent Singularia* jura dignitatis suæ tuendæ gratia concessa & inveterato usu obtenta. arg. lib. 1. in pr. D. d. postul. Jason. in l. debitoribus. 31. num. 6. D. de Re Judic. Gail. lib. 1. Observ. 1. num. 17.

3. Nam I. immediati Principes, Comites, Barones Imperii citati ab Imperatore *extra* limites Imperii consistere non tenentur, ex antiquissimâ consuetudine, & privilegio, de quo Cranz. lib. 10. Rer. Sax. Ord. Camer. 2. tit. 7. Denais. de jur. Cam. tit. 141. Schwanman. de jur. Cam. p. 2. tit. 3. Stephan. libr. 2. de juridict. par. 1. c. 1. n. 209. Gryphander. de Weichbild. cap. 60. n. 15. Ad quod etiam in ipsa Capitulatione, Imperatores noviter electi, adstringuntur: *Keins Stand des Reichs mit Tagleistung außershalb Reichs Teutscher Nation zu fordern.* Capitul. Ferdinand. III. art. 13. Mager. de Adv. armat. cap. 15. num. 136. Ita Elector Brandenburgicus & Neuburgicus Comes Palatinus, in causa Gülich Pragam citati
non

non comparuerunt. Dn. Limn. *lib. 4. jur. Publ. cap. 8. num. 87.* Carpzov. *de leg. Reg. Germ. cap. 9. sect. 3. & seqq.* [Quibus tamen Imperator Rudolphus II. in particulari responso contradixit, teste Dn. Limnē. *in addit. ad dict. cap. 8 n. 87.* Id quod dependet ab hac Quæstione; *An Bohemia, ac in ea consistens metropolis Praga, sit pars Germaniæ? Quod Affirmando operosè deducit Goldast. de Regn. Bohem. lib. 1 cap. 2. num. 6.* Dn. Dieterich. *ad Aur. Bull. tit. 7. in pr.* Dissentit Arumæ. *de Comitibus cap. 4. num. 43.]*

4. II. Principum & Statuum Imperii Procuratores non præstare tenentur juramentum calumniæ in Dominorum animas; quorum dignitas omnem suspicionem malitiæ excludit. Schrad. *de feud. p. 10 sect. 3. num. 77.* Setser *de iuram. lib. 3. cap. 3. num. 100.* Surd. *decis. 18. num. 11.* Gail. I. *Observ. 90.* Myns. I. *Obs. 74.* Græv. I. *Conclus. 90.* Anton. del Re *de iur. calum. cap. 18. num. 3.* [Rationes pro & contra vide in *Nomologia c. 5. num. 2. & 3.]*

5. Quod tamen in Statuum Imperii judiciis, respectu Subditorum & Vassallorum

fallorum tantum verum esse censeo. Vide Ruland, *p. 1. de Commiss. lib. 2. cap. 14. n. 10.* Dn. Harprecht. *ad §. Ecce enim. I. Inst. de pœnis rem. litig. § 1.* Frid. Niger. *Cyriac. controuv. forens. cap. 13. num. 53. & passim.*

6. III. Iudicem quod attinet, Principes & Status Imperii, iudices habent Augustissimos: Et quidem meritò. Magnę enim causę, Magnos requirunt iudices, sicuti dicitur. *in l. non distinguimus. 32. §. de liberali. 7. D. de recept. & qui arbitr.* Andr. Gail. *lib. 1. Obs. 29.* Reinking. *lib. 1. class. 4. cap. 19. num. 1.* [Ac apud Romanos, Senatores tantum à Senatoribus iudicati fuerunt, tradente Petr. Arood. *in Pandect. Rer. ab omni ævo iudicat. lib. 2. tit. 8. cap. 22.*]

7. At ordines Imperii, diversum quandoque habent Iudicem pro ratione & diversitate causarum.

8. Hinc IV. in causis feudaliibus regalem dignitatem annexam habentibus, Als da seynd Herrvogthumb / Graf Schafften. Adrian. Gylm. *l. 1. decis. Camer. 64. num. 120.* [Quę nostro idiomate *Sabnen Lehen*, aut in antiquis Germanicis

tabulis *Manlehen* vocantur.] Si controversia oriatur inter Imperatorem, & Principem Vasallum Imperii in *Petitorio*, *Pares Curia* seu Imperii Convasalli immediati competentes sunt iudices. *per cap. un. in pr. l. 2. f. 22. §. ult. l. 1. f. 22.* De quo im *Schwaben Spiegel. lib. I. cap. 23.* sequentia leguntur: Krieger der König mit jemand umb Gut oder ander Ding/ daß des Reichs ist/ da sollen übersprechen/ die Fürsten und Grafen/ die Freyen/ und des Reichs Dienstmannen. [Quod Judicium vocatur *Das Mann: oder Lehen: Gericht.* *Besold. in thes. Pr. V. Mann: Gericht.* Et hoc tam ratione naturali quam civili consentaneum est; Cùm enim Dominus in propria causa non possit esse iudex: jurisdictionem Paribus Curiaë, meritò jura feudalìa tribuunt. *Dn. Struv. de feudis cap. 16. thes. 5. num. 1.* Et ante eum latè *Schrader. eod. tr. part. 10. sect. 7. num. 22. & 40.* Non obstante Aureæ Bullæ Constitutione in *tit. 5. §. final.* *Rosenthal. de feud. c. 12. concl. 3.* *Vult. eod. tr. lib. 2. num. 23.* *Myns. 4. Obs. 39.* *Hartm. Hartm. Observ. Camer. tit. 24. Observ. 21, & 22.* *Dn. Boccr. de jurid. cap.*

cap. 3. num. 56. Coler. de iur. Imper. concl.

24. Dissentit aliquatenus Sonsbeck *de feudis part. 14. num. 19. & 82.*

9. Quòd si inter duos, pluresvè *Con-*
vasallos seu Status Imperii, lis existat de
feudo Regali privativè abjudicando, so-
cinem *Theil gänzlich/ und endlich abgespro-*
chen werden solle. Jure feudali *solus Im-*
perator seu Consilium Imperii Aulicum,
quod Imperatorem & Imperium repræ-
sentat, cognoscit, ex lege *Conradi in pr.*
lib. 2. F. 24. ac §. prater ea lib. 2. F. 55. arg.
l. non distinguimus. 32. §. de liberali. 7. D. d.
recept. & qui arbitr. [Et hæc quidē cog-
nitio Imperatori nostro competit, non
tantummodò, quatenus immediato
Feudi Domino & ob meram faculta-
tem; sed quia horum Ducatum, Comi-
tatuum, & similium causæ, salutem pari-
ter & periculū Reipublicæ Germanicæ
attingunt, quib? ut probè prospiciatur,
nemo magis sollicitus esse debet, vigore
Imperialis Officii, quàm Cæsarea Maje-
stas. Reinking. 1. cl. 4. cap. 29. num. 85.
& seqq. Dn. Stamler. *de reservat. §. 38.*
num. 2.]

10. Et hoc quidem adeò verum est,

ut Imperator *Cameram Imperialem* penitus excludat. *Reichs-Abschied de An. 1521. tit. der Röm. Kaiserl. Majestät Regiment. Ord. Cam. p. 2. tit. 7.* Rosenth. *de feud. cap. 12. concl. 1. num. 27.* Gail. *1. Obs. 1. n. 31.* Heigius *1. quest. 9. n. 49.* P. F. Mind. *de Process. lib. 1. cap. 19. num. 18.* Arum. *tom. 4. Iur. Publ. dissert. 11.* Magenhorst. *ad Ord. Cam. p. 2. tit. 7.* [Dn. Knipschilt. *de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 33. num. 149.*] Quod variis exemplis & rationibus illustrat Coler. *de Iur. Imper. concl. 23.* & Reinking. *lib. 1. Cl. 4. cap. 19.*

II. Quæ causæ Feudales (ut per modum *Ampliationis* hoc subjiciam) Imperatoris jurisdictionem adeò fundant, ut ne quidē per *præventionem* in Camera Imperiali litis pendētia inducatur, sed causæ Feudi Titulati ab ea advocari possint. [Quoniam *Præventioni* locus non est, quando *Jurisdictio* causarum, *judici* privativè concessa est. Menoch. *2. Præsumpt. 18. num. 37.* Fontanella. *decis. 391. num. 2.* Fr. de Tontuti. *de prævent. part. 2. c. 45. num. 1.*] Quô faciunt tradita Gail. *lib. 1. Obs. 40. num. 6.* Græven. *1. Concl. 29. Consid. 1.*

12. Attamen, non pauci ex iuris Publici Consultis, Imperatori, *Pares Curie* adjungendos esse ac controversias hasce in iudicio *Ducali*, decidi volunt, auctoritate def. *Fürsten-Rechts*. Vigore cuius Imperator in causis, quæ Principum ac Ordinum Imperii Corpus, honorem & feuda concernunt, in *Sachen* / so eines *Fürsten* Leib / *Ehr* und *Lehenschafft* betreffend / non nisi cum Principibus Germaniæ, tanquam Assessoribus, judicare debeat; Es soll seyn ein Recht mit *Teutschen Fürsten* besetzt. Quod vide apud Goldast, tom. 3. *Constit. Imper. latin.* fol. 441. Ita censent post alios Ziegl. §. *Austrega*, in pr. fol. 47. Schrad. *de feud.* p. 10. sect. 2. n. 14. Lehemann. in *Chron. Spir.* lib. 2. cap. 9. Quod latissimè deducit Dn. Limn. lib. 2. *Jur. Publ.* cap. 9. num. 32. & seqq. ac in *Additionibus* sub num. 55. [*Besold.* in *Thesaur. Pract. verb. Fürsten-Recht* / Dn. Knipschilt. *de Criminali Iudicio agens*, dict. 11. lib. 2. cap. 6. num. 114. Hippolit. à Lapid. *de Rat. Stat.* part. 1. cap. 10. sect. 2. & seqq. Dn. Conring. *ad Lampad.* part. 3. cap. 21. §. 20. Dn. Struv. *de feudis.* c. 16. thes. §. n. 3. Klock. *vet. Cameral.* 1. cap. 7.]

13. Hisce tamen contradicunt Thom.
 Michael *de Jurid. thes.* 28. Buxtorff. *ad*
Aur. Bull. thes. 62. lit. C. & D. Quod la-
 tissimè deducit Reink. *lib. 1. class. 4. cap.*
79 per tot. Et quidem autoritate Ca-
 mer. *Ord. part. 2. tit. 7.* Quibus accedit
 Carpzov. *de leg. Reg. Germ. cap. 9. sect. 12. n.*
27. Just. Schüz *de Vicar. Imp. conclus. 14.*
 [Ejusque Gener Dn. Stamler, *de Reser-*
vat. Imperat. §. 38. Ubi ille quàm operosè
 Dn. Linnei assertionem redarguit ac
 præjudicia varia adducit sub *num. 14.*
 Dn. Knipschilt. *de Civitat. Imper. lib. 2.*
cap. 4. num. 47.]

13. B. Veruntamen, ipsum Dn. Lim-
 næum amplificè vindicat Burgoldus se-
 cundus, seu Dn. Fridberg. *ad Burgoldum*
part. 2. dissert. 20. num. 3. per tot. Qui in
 medio hæc verba adjicit: *Ex hisce ma-*
nifestum est, quod adulationis plenissimi
sint, qui iudicium illud das Fürsten-Recht/
inane figmentum vocare sunt ausi. Sanè
 quidquid ex antiquitate historica di-
 sputari possit, hoc tamen Negarinequit,
 in historicis Germaniæ antiquis nil fre-
 quentiùs legi, quàm quòd jam à tem-
 pore *Orthorum* ad Imperatorem Sigis-
 mundum

mundum usque, Procerum Imperii contentiones de Feudis titulatæ, ab Imperatore unà cum Statibus Imperii in Curiiis solenniter habitis, fuisse dijudicatas. [Imò ab ipso Imperatore *Maximiliano I.* contētio de hereditate Georgii Divitis, Bavarix Ducis, *Anno MDIV.* ad Comitia futura rejecta, quæ & anno sequenti *Colonie* feliciter sopita fuit, Gerard. de Rhoo *histor. Austriac. lib. 10.* Cùm igitur judicatio causarum Principum, cum insigni Libertate Imperii conjunctum sit, ideò non modicum & Ordinum & Imperii interesse, in eo consistit, ut hoc Judicium Ducale in bonum usum revocetur. Vide *Fridberg. ad Burgold. dict. part. 2. dissert. 20. num. 5. per tot.* Quod in Regnis exoticis quoque observari, variis exemplis demonstrat. *Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 5. num. 125.*]

14. Quæritur autem non incongruè; *An Imperator solus judicet de hisce feudis, exclusâ Camerâ, etiam in Possessorio?* hoc affirmatur; *Ord. Cam. 2. tit. 2. Arum. disc. 3. ad Aur. Bull. 1h. 42.* *Leipold. de Concur. Jurisd. quest. 5.* *Dn. Bocser. de Jurisd. c. 3. num. 64.* Quod latè

disputat Limnæ. *lib. 2. juris Publ. c. 9. n. 78.* Continuentia enim causæ non est dividenda, ac finis Possessorii est principium Petitorii, nec modici præjudicii, sed magni momenti. §. *retinenda. Inst. de Interd. l. exitus. 35. D. de Acquir. possess. l. nulli. 10. C. de iudic. Gail. I. Observ. 7. num. 34. Capyc. Latro decis. 101. [latè Dn. Stamler. de reservat. §. 39. num. 2.] Dissentit Reinking. *lib. 1. Cl. 4. cap. 19. num. 69. Sixtin. de Regal. lib. 1. c. f. n. 27.**

15. Sed quid juris; Si non de integro Ducatu vel Comitatu, sed de certa ejusdem parte controversia existat? Et hoc casu cognitionem ad Imperatorem, exclusâ Camerâ Imperiali, pertinere, sunt qui afferunt. *arg. l. quæ in tota. 76. D. de rei vindicat. Paurmeist. de jurisdict. l. 2. cap. 5. num. 99. Cranius. de Pac. Relig. part. 3. problem. 1. Connex. 3. Reinking. lib. 1. class. 4. cap. 19. num. 119 Autor. Actor. Hessen contra Hessen in Duplica. [Quod latè deducit Dn. Stambler. dict. tr. §. 39. num. 6.] Aliud censet Rosenthal. *d. feudis cap. 12. conel. 1. n. 50. Auth. Duplicæ Hessen contra Hessen. fol. 140. & 204.**

16. Quòd si Proceres Imperii de feudis non

dis non Regalibus, sive de feudis minoribus immediatis regalem dignitatem annexam non habentibus, contendunt, Camera Imperialis iudex est Competens, juxta Schrad. *de feud. p. 10. sect. 2. num. 71.* Hartm. Hartm. *lib. Observ. tit. de feud. Observat. 43. num. 2.* Sixtin. *1. de Regal. c. f. num. 16.* Rosenthal. *de feud. c. 12. concl. 1. num. 30.* Græven. *1. Concl. 29. confid. 1.* Ita tamen, ut Imperator cum Camera hoc in casu concurrat. Gail. *1. Obs. 29. & 42. num. 3.* Auth. *Præjud. Camer.* apud Gylman. *tom. 3. verb. Casari reservata fol. 63.* Reinking. *lib. 1. cl. 4. cap. 19. num. 67.* Quamvis dissentiat Leipold. *d. Concur. jurisd. c. 6.*

17. Quæritur: *An Status Imperii de feudis majoribus, scilicet Titulatis, repudiato Imperatore, in Arbitros compromittere possint?* Hoc negamus. Per Ordin. Camer. *part. 2. tit. 7. ibi: Uns vorbehalten haben. arg. cap. un. 2. f. 46. §. Illud. 2. f. 15.* ubi Gothofred. Borell. *de Compromiss. §. 2. gl. 1. num. 124.* Zasius *de feud. pr.* Gail. *1. Obs. 40. num. 6.* Hartm. Hartm. *tit. 54. observ. 34.* Dn. Bocet. *de jurisd. c. 3. num. 71.* Reinking. *1. cl. 4. c. 19. num. 124.* Quod

disputat *Limna. lib. 2. Iuris Publ. c. 9. n. 79.* Continentia enim causæ non est dividenda, ac finis Possessorii est principium Petitorii, nec modici præjudicii, sed magni momenti. §. *retinenda. Inst. de Interd. l. exitus. 35. D. de Acquir. possess. l. nulli. 10. C. de Iudic. Gail. I. Observ. 7. num. 34. Capyc. Latro decis. 101. [latè Dn. Stamler. de reservat. §. 39. num. 2.]*

Dissentit Reinking. *lib. 1. Cl. 4. cap. 19. num. 69. Sixtin. de Regal. lib. 1. c. f. n. 27.*

15. Sed quid juris; Si non de integro Ducatu vel Comitatu, sed de certa ejusdem parte controversia existat? Et hoc casu cognitionem ad Imperatorem, exclusâ Camerâ Imperiali, pertinere, sunt qui asserunt. *arg. l. quæ in tota. 76. D. de rei vindicat. Paurmeist. de jurisdict. l. 2. cap. 5. num. 99. Cranius. de Pac. Relig. part. 3. problem. 1. Connex. 3. Reinking. lib. 1. class. 4. cap. 19. num. 119 Autor. Actor. Hessen contra Hessen in Duplica. [Quod latè deducit Dn. Stambler. dict. tr. §. 39. num. 6.] Aliud censet Rosenthal. *d. feudis cap. 12. conol. 1. n. 50. Auth. Duplicæ Hessen contra Hessen. fol. 140. & 204.**

16. Quòd si Proceres Imperii de feudis non

dis non Regalibus, sive de feudis minoribus immediatis regalem dignitatem annexam non habentibus, contendunt, Camera Imperialis iudex est Competens, juxta Schrad. *de feud. p. 10. sect. 2. num. 71.* Hartm. Hartm. *lib. Observ. tit. de feud. Observat. 43. num. 2.* Sixtin. *1. de Regal. c. f. num. 16.* Rosenthal. *de feud. c. 12. concl. 1. num. 30.* Graven. *1. Concl. 29. confid. 1.* Ita tamen, ut Imperator cum Camera hoc in casu concurrat. Gail. *1. Obs. 29. & 42. num. 3.* Auth. *Præjud. Camer.* apud Gylman. *tom. 3. verb. Casari reservata fol. 63.* Reinking. *lib. 1. cl. 4. cap. 19. num. 67.* Quamvis dissentiat Leipold. *d. Concur. jurisd. c. 6.*

17. Quæritur: *An Status Imperii de feudis majoribus, scilicet Titulatis, repudiato Imperatore, in Arbitros compromittere possint?* Hoc negamus. Per Ordin. Camer. *part. 2. tit. 7. ibi: Uns vorbehalten haben. arg. cap. un. 2. f. 46. §. Illud. 2. f. 15.* ubi Gothofred. Borell. *de Compromiss. §. 2. gl. 1. num. 124.* Zasius *de feud. pr.* Gail. *1. Obs. 40. num. 6.* Hartm. Hartm. *tit. 54. observ. 34.* Dn. Bocser. *de jurisd. c. 3. num. 71.* Reinking. *1. cl. 4. c. 19. num. 124.* Quod

pluribus authoritatibus deducit Rosenthal, *d. tr. cap. 9. concl. 22. num.* Idem in Constitutionibus Regni utriusq; *Siciliæ* dispositum esse, tradit Hector Capyc. *Latro, decis. 33. num 1. & 8.* Quamvis dissentiat Casp. Klock. *Consil. 3. Quest. 1. per 101. annex. tr. de Contribut. D. Struv. de feudis cap. 16. lbes. 8.*

18. V. *Ratione iudicis in Causis matrimonialibus.* Imperii Principes & Status, qui *Pontificem Romanum* agnoscunt, coram Episcopo loci, aut ipsomet Pontifice, juxta gravitatē causæ, & gradus, non verò in Camera Imperiali, causas deducere tenentur. *c. 2. 3. extr. de judic. c. causam. extra de Offic. deleg. Visitationis Abschied de Anno 1570. §. fin. Denais. de jur. Cam. tit. 187. Gail. I Obs. 112. n. 17. Præjudicia vide apud Gylman. tom. 3 symph. verb. Matrimonium. Dn. Bocer. de jurisdict. cap. 3. num. 34. & 40. Reinking. lib. 3. cl. 1. c. 10. num. 24.*

19. *Qui Augustanam Confessionem vel Reformatam Religionem* profitentur, cum per transactionem Passaviensem Jurisdictio Ecclesiastica in eorum territoriis sit suspensa; Herm. Vult. *ad l. 1. C. juris-*

jurisd. num. 13; I. Matth. Stephan. *de jurisd.*
2. part. 1. cap. 7. num. 371. Anton. Faber.
tr. de religion. regend. lib. 1. cap. 17. per tot.
[Ubi de juribus & viribus matrimonii,
principaliter quæstio est.] Non coram
Imperatore, aut in Camera agitandæ
sunt, prout Dn. Boccr. tradit *d. num. 50.*
[Causæ enim matrimoniales, siue sint
simplicis querelæ siue appellationis, per
Decretum Imperatoris ex Camera
extermminatæ sunt, per Memoriale
Visitat. de Anno 1570. §. Wann auch
der Kayserslichen. Gail. 1. *Observat. 112. in*
fin. Denais. *Verb. Matrimoniales cause.* Ro-
ding. *in Pand. Camer. lib. 1. tit. 31. num. 25.*
Dn. Blum. *in Process. Camer. tit. 43. n. 15.*
Rationes adducit Dn. Warem. de Frid-
berg. *ad Burgold. part. 2. Dissert. 20. n. 13.*
Nec coram Austregis; ut Mind 2. *de Man-*
dat. c. 10. n. 4. censet: Sed coram electis
Arbitris, vel coram propriis Consiliariis
(s. *Consistorio*, quod ita vocatur, con-
stans ex prudentibus Theologis & piis
Politicis, Stephan. *de Iurisd. Eccl. c. 1. num.*
14.) decidendas censeo; remissô prius
ipsis solenniter omni fidelitatis jura-
mentô, quô Principi suo obligati sunt.

arg.

arg. Ord. Cam. part. 2. tit. 4. & l. est receptum. 14. ubi Zas. & Dd. D. de jurid. Quem modum imprimis practicabilem esse censeo cum Reinking. *lib. 3. cl. 1. cap. 10. num. 50.* [Ego latissimè de Dispensatione in *Gamologia cap. 8. num. 6. & seqq.* Et hic modus finiendi quæstiones matrimoniales, ubi de vinculo personarum illustrium agitur, placet quoq; Dn. Fridberg. *dict. dissert. 20. n. 13.*] Vide Schubhart. *de Austreg. Conclus. 5. lit. 6.* Dn. Limn. *lib. 4. jur. Publ. cap. 8. num. 96.*

20. Quòd si Partes ratione judicis in unum convenire non possunt, solet Imperator ad instantiam unius vel alterius partis, certos Commissarios familiæ cujusdam illustris, religioni A. C. additos ordinare, qui de causa & controversia cognoscant; Sicuti quibusdam exemplis hoc compertum est.

21. Quid juris verò; Si quæstio incidat inter Status Imperii, non de vinculo matrimonii, sed de judicio possessorio, veluti de servitia maritali, vel de reposcenda uxore? Ordinarium Judicem ad eundum esse censeo, qualis inter personas illustres Austregarum est Judex, per *Ordin. Camer.*

part.

part. 2. tit. 4. Ibi: Warumb und was Urſachen das wäre. Ubicunque enim in causa matrimoniali de possessione litigium oritur, cognitio ad Iudicem secularem, secluso penitus Ecclesiastico, pertinet. arg. c. post miserabilem. extr. de Usur. Maynard. Decis. 27. Meichsn. tom. 3. Decis. 20. n. 81 Gædd. de sequestr. cap. 2. n. 41. post Regn. Reusn. & alios Grav. 1. conclus. 112. consid. 1. Reinking. d. c. 10. n. 20. Præjudiciū refert Anton. Tessauro. decis. 117. [Unde in Camera Imperiali hodie instar regulæ observatur; quod si non principales personæ de vinculo, sed Tertii quidam, forte ad effectum legitimationis & successionis de matrimonio disceptent; Aut de competentia Iudicis, alimentando partu, aut puellæ sequestratione, quæstio incidat, Camera Imperialis in hisce causis merito cognoscit. Guilhelm. Roding. in Pandect. Camer. lib. 1. tit. 31. num. 5. Alias Limitationes vide apud Dn. Blum. in dict. Process. Camer. tit. 43. num. 17.]

22. *Quæritur etiam: Quibus Ordinationibus, ratione matrimonii, Reformati Nobiles immediati sint subjecti, aut non*

non

ihnen dispensire? Quoniam propter suspensionem Jurisdictionis Ecclesiasticæ, Nobiles quoque immediati, Consistorium congregandi, potestatem habent; prout quotidie videmus eos singulis ferè annis, Nobiles amicos, unum & alterum Ecclesiæ Pastorem, ac Jure-Consultum ad se vocare, *Ehe Gericht zu halten.* Johan. Bidemb. *Quest. Nobil. 9. n. 5.* Rudinger. *Observ. Camer. 37. cent. 4.* Ideò Consistorio suo causam decidendam tradere solent ac possunt. Fichard. *Consil. 56. Quest. 2. n. 7. Ac consil. 69. q. 3. vol. 2.* [Aliter Dn. Bæckelman, qui censet, præcæteris medijs, ad dispensationem ritè obtinendam, ex natura potestatis, subjectionis nesciæ, tutiorem esse viam Compromissi in *Axioma. 8. Meditat. I.* Quò faciunt optimè tradita Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 3. n. 262.* Gamologia *cap. 8. num. 7.*]

23. VI. In Criminalibus causis Imperii Principes & Status, forum sortiuntur secundum genus delicti; Nam *Primò* in causis *fractæ Pacis publicæ* (veluti si Princeps Imperii contra Alterum armaumat, inconsultò Imperatore, *Ca-*

mera

*mera Imper. vel Imperator per Aulicum
judicium judicat. Ord. Cam. p. 2. tit 9. §.
So jemand Hoch oder Rieder. Gail. I. de
P.P.c.II. & lib. I. Observ. 3. Mynsing. cent.
5. Obs. 58. post Denais. Mind. & alios Græ-
ven. lib. I. concl. 3. [Besold. de jur. ma-
jestat. cap. 5. num. 7. Roding. in Pandect.
Camer. lib. I. tit. 7. Quotamen casu, ad
Banni declarationem, inconsultò Impe-
ratore, perveniri non posse, usu Imperii
introducendum esse, attestatur Heig. part.
I. Quest. 9 n. 29. Matth. Stephan lib. 2.
de jurisd. part. I. cap. I. membr. 2. n. 214.
Dn. Knipschilt. dict. tr. lib. 2. cap. 5. num.
124. Dissentit Dn. Fridberg. ad Burgold.
part. 2. Dissert. 20. Qui hoc in casu ju-
diciu Ducale requirit, sub n. 13.]*

*24. Secundo InCriminib⁹ lese Majesta-
tis ac banni Imperialis, cognitionem in
Comitiis, suscipiendā esse, ob gravitatem
causæ, censet Dn. Limnæ. ad Capitul.
Imp. Ferdin. III. art. 30. verb. Des Heil-
gen Reichs. num. 4. Rusdorff. in Vindic.
caus. Palatin. cap. 20. per tot. [Donavert.
informat. fol. 124. Dn. Fridberg. ad Bur-
gold. part. 2. Dissert. 20. num. 13. fol. m.
204.]*

[24. B. Proscriptio enim Principis Imperii, præsertim potentioris, est res maximi momenti, in quo interesse, non solius Cæsaris, sed totius Imperii, adeoque omnium Statuum vertitur. Executionem si spectes, ea absque belli motibus vix fieri potest, quod *regulariter* consilium & consensum Statuum Imperii requirit. *Capitul. Carol. V. art. 11. Ferdinandi III. art. 11. Dn. Limnæ. ad Capitul. Ferd. III. art. 30. num. 4.* Quid si Princeps Imperii proscriptus potentiâ aut affinitate exterorum Principum prævalet? Nunquam deerunt arma & manus auxiliares; Exinde sine dubio prona bella civilia & intestina, pestis cujusvis Reipublicæ. *Pejus esse bellum civile*, Favorinus dicebat, *Dominatu illegitimo*. Et Cicero: *Mihi pax omnis cum Civibus, bellô civili, videtur utilior*. Vide Hug. Grot. *de jur. bell. lib. I. cap. 4. n. 19.* Quid Imperio Germanico profuerint, præteritæ Virorum illustrium proscriptiones, in propatulo est. Hinc fundi nostri Germanici deplorabilis calamitas, quam vix integrô sæculô, concoquere possumus.]

25. Alii hanc cognitionem ad minimum coram *Electo*ribus, re publicè deliberatâ, fieri debere tradunt; tam efficaciam Capitulationis *Imp. Ferdin. II. art. 26.* quàm ratione æquitatis. Cùm ex tali condemnatione periculosi motus plerumque oriantur. *Heig. part. 1. Quest. 4. num. 44.* Nicol. Betsl. *de pact. famil. illustr. f. 448.* Zieriz. *de Prærog. Princip. lit. H. 7.* Arum. *in Iur. Publ. vol. 1. discurs. II. per tot.* Leheman. *in Chron. Spirens. lib. 7. cap. II 3.* Limn. *lib. 4. Iur. Publ. cap. 8. n. 99.* Et hunc judicandi modum, Procerum Germanorum libertatem requirere, infinitis exemplis confirmat Coler. *de Iur. Imp. thes. 24.* Urgent hoc & literæ Electorum Saxonici & Brandenburgici ad Imperatorem *Ferd. II. de dato 12. Martii Anno 1623.* apud Lündorpium *p. 1. f. 1077.* Carpz. *ad Capitul. cap. 9. sect. 9. num. 22.* Adcò ut scribat Dn. Limnæus, quòd grave sit auditu, *Ferdinandum II.* Imperatorem hunc articulum non probè observasse, prævalentibus Hispanorum consiliis, in *Status Hispanici* amplificandi *Ratione*, fundatis.]
Limn. ad Capitul. Imp. Ferd. II. art. 26. &
O Capit.

Capit. Ferd. III. art. 30. verb. des Heiligen Reichs. num. 17.

26. Id quod alii *Limitant*; Nisi crimen læsæ Majestatis esset *notorium*, de quo *Reichs-Abschied de Anno 1559. §. die weil nun. & seqq. Reinking. lib. I. Cl. 5. c. 6. num. 147.* Huic contentioni finem imposuisse videbatur Capitulatio Imp. *Ferdinandi III. art. 30.* scilicet ad proscriptionem Principis Imperii, Consilium insuper & consensum Electorum requirens, etiamsi crimen aliàs esset *notorium*. Praxis enim, quæ tempore *Ferdinandi II. Imp.* radices agere cœpit, Electores ad hoc permovit, Dn. Limn. *ad dict. Capit. art. 3. in pr.*

27. Veruntamen cùm hoc *Cæsareæ Capitulationis articulo 30.* Principum ac Statuum Imperii incolumitati, vigore antiquæ libertatis, plenariè haud provisum fuisset: ideò in Instrumento Pacis *Osnabruggi An. 1648.* editò, constitutum est, ut in proximis Comitibus de modo & ordine, in declarando uno vel altero Statu Imperii in Bannum, præter eum, qui aliàs in Constitutionib⁹ Imperii descriptus est, ex communi Principum & Statuum

Statuum consensu agatur & statuatur, quem adhuc expectamus, Instrum. Pac. Imp. Sæc. art. 3.

28 Ceterum id in hoc crimine observandum est, quod Reus læsæ Majestatis omnia sua bona amisisse intelligatur, statim à die commissi criminis. *l. ex judiciorum. 20. D. de publ. judic. l. Majestatis. 6. l. ult. C. ad L. Jul. Maj.* [Adcò ut hanc pœnam quidam, etiam ad tempus cogitati criminis extendant.] *l. 3. & 4. C. eod. Anton. Faber. quest. Cod. 6. def. 8. Scip. Gentil. d. Conjur. l. I. cap. 7. verb. quas ex eo tempore.* Proinde ab illo die cassum & irritum censetur, quidquid hujus criminis Reus donando, testando vel alienando, ad alios transtulit. *d. l. quisque. 5. §. 4. C. eod. l. donationes. 32. ff. de donat. A. B. tit. 24. §. Entledigung. Sixtin. 2. d. Regalib. cap. 20. num. 27. Scip. Gentil. d. Conjur. d. lib. I. cap. 2. verb. quorumlibet postremo.* [Addit. nostræ ad Rümelin. ad A. B. p. 3. dissert. 4. thes. 4.]

29. Ast ad auferendam possessionem, requiri sententiam condemnatoriam & declaratoriam, verius & æquius est. *l. res, que. 22. D. de jur. Fisc. l. ult. §. filius.*

C. de bon. qua liber. Gigas. d. 1r. quest. 25. num. 5. Peregrin. 5. de Jur. Fisc. tit. 1. num. 171. Gail. 2. de P. P. cap. 19. num. 13. Boccr. de Crim. las. Maj. cap. 3. num. 31. Harppr. ad §. 3. num. 87. l. de publ. iud. [Hâc tamen adjectâ declaratione, quod Reus perduellionis, accusatione pendente, omnes fructus suos faciat, usque ad sententiam condemnatoriam. Franzk. Quest. 7. Decad. 14. Tulden. in Codic. lib. 9. tit. 8. num. 16. Nam post contractum hoc crimen, perduellionis Reus, bonorum suorum dominus adhucdum existit, nec illa, nisi sententiâ condemnatoriâ amittit. l. 1. §. quasitum. 15. in pr. D. qui & à quib. manumit. l. fin. C. ad l. Jul. Majest Francisc. de Clapperiis Caus. decis. 32. quest. un. num. 11. Carpzov. in Pr. Cr. quest. 41. num. 100. & seqq. Vide Addit. ad Rümelin. ad A. B. part. 3. dissert. 4. thes. 5.]

30. Sed queritur, *An Fiscus vindicet etiâ bona, post condemnationem à Reo las. Majestatis acquisita?* Aff. arg. l. 2. C. de bon. proscript. d. l. quisquis 5. §. fin. C. ad l. Jul. Maj. l. cum filii, 26. §. ult. D. de legat. 2. Gabriel. Comm. concl. 24. lib. 7. Boeckelm. in Pison. disq.

disq. 4. num. 12. Boccr. d. 17. c. 3. num. 40. Harpp. d. 5. num. 100. Dissentit [non sine ratione Alber. Gentil. disputat. 4. ad d. L. Quisquis. Verb. Bona. fol. m. 73.] Scip. Gentil. de Conjur. lib. 1. cap. 2. verb. omnibus bonis. [Addit. ad Rümelin. ad A. B. 3. dissert. 4. thes. 6.]

31. *Tertio, In Criminalibus causis, propriè sic dictis, Primus est casus, Quod si Status Imperii delinquât in territorio alterius Status Imperii; Quaritur, quid juris? Variant Doctores; coram Domino territorii conveniri posse delinquentem, verius censeo. Quoniam delictum tribuit jurisdictionem in loco delicti, non attentò ullò dignitatis splendore; Modò pœna non sit corporis afflictiva. Auth. quæ in provincia. C. ubi de Crimin. arg. l. 1. de offic. Præsid. Vult. ad l. 1. C. ubi Sen. vel Clar. num. 48. Simon. Pistor. conf. 19. num. 29. vol. 1. Gail. de Pignorat. c. 14. num. 3. Reinking. l. 2. cl. 2. cap. 16. num. 24. Benè Petr. de Tonduti de prævent. p. 2. c. 2. num. 21. Dissentit ac iudicium Austregarum agnoscere vult Schubhard. de Austreg. thes. 5. Aliter dissentit Scipio lib. 2. decis. Camer. 59. [Ac Minde de Process.*

O 3

Proceß. Camer. cap. 9. num. 1. Quibus respondet Dn. Stamler: *de Reservat. §. 37. per tot.* Vide Dn. Limnæ. *lib. 9. l. P. cap. 5. num. 63.* Addit. *ad Rümelin. ad A. B. 2. Dissert. I. thes. 5.*]

32. *Quid si Comes Condominus in Comitatu pro indiviso possesso delinquat? Condominum in hoc casu nec judicem esse, nec cognitionē habere, sed Imperatorē adeundū esse, censeo.* Quoniam, individuarum rerum in jure, possessio est individua, ejusvè usus indivisus *l. cum certo. §. fin. D. Commod.* Ubi a. Jurisdictio pro indiviso possidetur, neuter eam per se contra Condominum exercere potest. Joh. Petr. Surd. *conf. 47. per tot.* Vinc. de Franch. *decis. 274.* Killing. *de Ganerb. disc. 9. num. 1.* Dissent. Bocer. *de Jurisd. cap. 8. n. 24.* Joan. Aloys. Ricc. *coll. 2377.*

33. *Secundus Casus est: Quòd si delictum commissum sit contra ipsam territorii Domini personam, Imperatorem adeundum esse censeo. arg. l. f. §. 1. C. ubi Sen. vel Clar. l. ille à quo. 13. §. pen. ibi: Principale auxilium implorandum. D. ad Senat. Trebellian.* Nemo enim simul Actor & Judex esse potest. *per l. apertissimi*

fini. 16. ubi Augustin. Barbosa. *C. de iur. dic. Rümelin. ad Aur. Bull. p. 2. dissert. 1. coroll. 5. lit. C. Fallent. 2.* [Dn. Stamler. *dict. §. 37. de reservat. sub num. 8.* cum addita modificatione Dn. Fridberg. *ad Burgold. part. 2. Dissert. 20. n. 13. fol. 205.*] Dissentit Mind. *I. Process. cap. 9. num. 1.* & alii allegati à Limn. *lib. 9. iur. Publ. cap. 5. num. 36.*

34. *Tertius verò est Casus*; Si Imperii Status in proprio territorio deliquerit, Imperatorem, aut cui is hanc causam delegaverit, iudicē esse verius est, *juxta d. l. fin. C. ubi Senat. vel Clariss. Ruland. de Commiss. part. 1. lib. 2. cap. 3. n. 6. Mind. I. process. cap. 9. num. 6. Schubhard. de Austreg. concl. 5. lit. a. Dn. Stamler. dict. §. 37. sub num. 3.* Vide Additiones meas ad Rümelin. *ad Aur. Bull. part. 2. dissert. I. Coroll. 5. lit. C.*

35. *Quartus existit Casus*, si Princeps aut Status Imperii tale delictum commiserit, ex quo capitalis poena veniat imponenda, tunc integram causam ad Imperatorem devolvendam esse, ut ab eo determinetur, *censeo. pr. d. l. fin. Cod. ubi Senat. vel Clariss.* Et hanc Ordinum

Imperii præcipuā libertatis Germanicæ prærogativam esse judico; Ita enim in *Speculo Suevico* constitutum legimus: **Aber über der Fürsten Leib und über ihr Gut sind/soß niemand Richter seyn/dann der König.** apud Goldast. in *Reichs-Sakungen.* tom. 1. fol. m. 37. Caspar. Ziegler. §. *Aufstrega. Conclus.* 3. num. 12. in fin. Besold. *de jurisdict. Imp. Rom. cap.* 13. Addit. meæ ad Rümelin. *ad Aur. Bull. part.* 2. *dissert.* 1. *Coroll.* 5. in fin.

36. Verum quid juris; Si Imp. Status Subditū suum extrajudicialiter gravet? Dist. Si Princeps, *tanquam Magistratus*, vi jurisdictionis subditum gravet, veluti indebita obsequia mandando, insolidas operas exigendo, vel pœnas pecuniarias imponendo, tunc subditus gravatus *Cameram Imperialem* adire potest. *arg. c. concernenti. de Appel. in 6. R. A. de Anno 1594. §. Wann aber von.* Gail. 1. *Observ.* 120. num. 1. *Græv. 1. concl.* 120. n. 1. *Mind. 1. de mandat. cap.* 13. num. 8. *Ac 1. Proceß.* 3. cap. 20. *ferè per tot.* [*Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib.* 2. *cap.* 33 n. 69. & *seqq.*]

37. Si verò *tanquam Pars*; ut, si lis oriatur *inter Dominum & Subditum Principis*

cipis : Austrega Iudices erunt; ne fraus fiat primæ instantiæ. *Mynsing. 4. Observ. 43. num. 3. Roding. 1. de iurisd. Cam. tit. 23. num. 6. Gail. 1. Observ. 120. num. 3. Reinking. p. 2. cl. 2. cap. 16 num. 28. Præjudicia refert* Guiliem. Scipio. *lib. 1. decis. 118. & 120. Casp. Klock. de Contribut. cap. 18. num. 109.*

38. *Limita prædictam quæstionem, Nisi Princeps aut Status Imperii privilegio vel consuetudine obtinuerit, ne aliter à subditis, nisi coram propriis Consiliariis conveniatur.* *Mynsing. cent. 5. Observ. 5. Guilielm. Scipio lib. 2. decis. 8. De quo casu intellige Gail. 1. Observ. 1. num. 19. Mind. 1. de Process. 17. num. 10. Quale privilegium habet Serenissimus Württembergiæ Dux, quod vide apud Limn. lib. 5. Jur. Publ. cap. 16. num. 12. Quòd si Status Imperii privilegio Austregarum careat, Ordinarius adeundus erit, Reinking. lib. 2. cl. 2. cap. 16. num. 12.*

39. *In causis civilibus, si Princeps vel Status Imperii, Nobilis vel etiam Privatus, Imperii Principem vel Statum convenire velit, primò omnium adire*

tenetur cujusque Principis ac Status
Austregas à Maximiliano I. Imperatore
 constitutas , *Ihre rechtliche Austräg.*
 [*Dn. Linnaë. 9. iur. Publ. cap. 5. Goth-*
lieb ab Hagen. in Comitolog. part. 5. fol. m.
204. & seqq. Quô jure Austregarum,
 etiam Imperii Civitates gaudere, dedu-
 cit *Dn. Knipschilt. de Civitat. Imp. lib. 2.*
cap. I. n. 55. & 84.] Austregæ v. nihil aliud
 sunt, quàm *judices certorum quorundam*
Ordinum Imperii , coram quibus lites illo-
 rum *Statuum & controversiæ civiles,*
proponuntur, & causæ cognitæ, decidun-
tur. *Schubhard. in tr. de Austregis. in di-*
spat. Basit. Rümelin. ad Aur. Bull. part. 2.
dissert. 1. Coroll. ubi mææ Addit. [Latè Dn.
Stamler. de reservat. §. 37. num. 4. & 5.
Friedberg. ad Burgold. part. 2. dissert. 20.
num. 14.] Horum judicium Austr.
 octo Vias refert *Ordin. Cam. part. 2. tit.*
2. & seqq. de quibus etiam *Mind. lib. 1. de*
Proceß. cap. 16. n. 3. & seqq. *Gylman. tom. 3.*
Symphor. verb. Austräg. Dn. m. Affin. & Pr.
Bocerus class. 6. disput. 2. th. 72. Rein-
king. lib. 2. cl. 2. cap. 16. [Austrega-
 rum autem *ratio moralis* in eo consistere
 videtur, ut Statibus Imperii immediatis,
 jus

ius quoque duarum instantiarum tribuatur, sicuti cuilibet *Privato* hoc beneficium competit. Dn. Stamler. *dict.* §. 37. n. 4. & 5. Dissentit Dn. Knipschilt. *de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 33. num. 69. & seqq.* I

40. Quòd si *talis Status Imperii immediatus*, jure *Austregarū* non gaudeat, iudicem suum *in prima* instantia habet *Cameram Imperialem*, vel propter concurrentiam jurisdictionis, *Aulicum Judicium den Rðiserl. Reichs Hof-Rath* / ubi omnes immediati conveniri solent. Vide Herm. Vult. *ad l. 1. C. ubi Senat. vel Clar. Mind. 1. de Process. cap. 17. n. 9. Stephan. 1. de iurisd. part. 1. cap. 3. membr. 3. num. 25. & seqq. Gylman. tom. 3. Symphor. verb. Außtrdg.* [Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 33. num. 69. Gravamina Principum Imperii Evangelicorum, circa iudicium Aulicum & Cameram Imperii in prætereundis Austregis recenset Fridberg. ad Burgold dict. dissert. 20. num. 14. fol. 209.*]

41. Quid verò agendum, si *Princeps extraneus*, *Imperii Principem vel Statum convenire velit*? Et hoc quoque casu *Austrega*

strega iudices erunt. *arg. l. 2. l. 5. C. de iurisdic.* Non enim convenit, formam jurisdictionis mutare, ob alterius, in alia provincia degentis, personam, *per l. 1. C. ubi in rem act.* Cùm extranei & peregrini non debeant violare leges Patriæ vel mores Civitatis, nec illorum causâ, stylus & consuetudo iudicandi invertendus sit. *per text. in l. cùm de. C. de Episcop. & Cler. l. missi. 7. C. de exactor. tribut. lib. 10. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 253. num. 2 & seqq.* Ita in terminis *Mind. lib. 1. de Process. cap. 17. num. 11. Schubhard. de Austreg. conclus. 4. lit. a. Rümelin. part. 2. ad Aur. Bull. diss. 1. Coroll. 4. Dissentit Vult. ad l. 1. C. ubi Sen. vel Clar. num. 44.*

42. Sed quæritur, *An privilegium hoc prima Instantia, seu Austregarum, etiam Aula Casarea jurisdictionem, den Reichs Hof-Rath restringat:* Affirmativa sententia de jure verior censetur. Siquidem *Casarea Majestas* unâ cum Proceribus Imperii, in constituenda Austregarum forma expressè contestata est, ne Principibus & Statibus Imperii in Jure Austregarum præjudicium ullum inferatur.

ratur. Ord. Cam. 2. tit. 4. §. zum vierten. Rosenthal. de feud. c. 12. concl. 1. num. 35. Schubhard. de Austreg. concl. 2. Ziegler. §. Austrega. concl. 1. num. 14. Hessische acta in caus. Marpurg. Rümelin. part. 2. ad Aur. Bull. diß. 1. corall. 2. Reinking. l. 2. cl. 2. c. 16. num. 10. Dn. Limn. lib. 9. de iur. publ. cap. 5. num. 32. Quamvis praxis negativè respondere quandoque velit, [Ac novantiqua querela sit, quòd Principes Imperii, neglectò Austregarum judiciò, per novas Commissiones Aulicas nimium onerentur.] Vide Meichsn. 4. decis. 4. Et hanc praxin defendat dissentiens Paurm. de iurisd. lib. 2. cap. 4. num. 133. Sed hæc concurrentia inter gravamina Statuum Imperii anno 1613. relata fuit, apud Goldast. in Polit. Reichs Handel/ part. 25. c. 4.

[42. B. Quæritur ulterius; An privilegium Austregarum adhæreat personæ vel patrimonio? Cujus quæstionis resolutio dilucidationem sequētis quæstionis involvit, An Principes aut Comites Panagiarum non minus gaudeant jure Austregarum, quàm Principes aut Comites actu regentes? Id quod meritò Affirmamus; Quoniã privilegium

vilegium hoc non est glebæ pretium, sed dignitatis præmium, quod personæ statum, non patrimonii possessorem sequitur. Immediata namq; subiectio, etiã sine territorio consistere potest. Andr. Knichen. *in Velit. apologet. n. 15.* Springfield. *de Appanag. c. II. num. 142.* Unde cum Petr. Frid. Mindano scribit Comitiologus: Daß die Fürsten und Grafen des Reichs/ auch des Privilegien der Austräg theilhaftig seynd / und wenn Sie schon von ihrer Väterlichen Fürstenthümer nicht einen Wapenhof besizenthäten. Mindan. *de Processu Camer. I. c. 19. num. 23.* Præjudicium Ducum Saxo Lauenburgensium adducit Gothl. ab Hagen. *dict. tr. part. 5. num. 4. fol. m. 409.* Et de hac questione latius, Deo volente, *in tr. de Appanalogia* agendum erit.]

CAPUT XXI.

De Ditionum Imperii ad hæredes transmissione. Vbi de Principis Primogeniti successione.

- I. **P** Rincipes Germaniæ Immediati Regalem dignitatem unà cum Ditionib⁹ suis, in Hæredes transmittunt.

tunt. Quod cum diversimodè fiat, ideò quedam de *transmissione bonorum illustri* familiæ notabilia subiciam. 1. In quibusdā Ducatib⁹ & familiis illustrib⁹ sol⁹ *Primogenitus* succedit. 2. Quædam familie, Ducatus aut Comitatus cum *Fratribus* æqualiter dividunt. 3. Aliæ in defectu *Masculorum*, etiam *Filias* ad successionem Ducatus aut Comitatus admittunt. 4. In quibusdā familiis illustribus quandoque in defectu legitimorum hæredum, ex *Pactō hæredes* constituti adfunt.

2. Sanè jus Primogenituræ *aquitati Naturali & Civili* convenire, plurimis comprobari potest rationibus, Nam ordine naturæ *Vnum debere Principem esse*, tradit Beatus Hieronymus in *Can. in apibus. 41. caus. 2. quæst. 1. ubi Barbarosa*. [In cujus fidem audiamus *Herodotum*, patrem antiquitatis.; *Mos omnium Gentium est, ut Major natu imperium habeat. Herodot. histor. lib. 7. Perseus, Philippi Mædoniæ Regis filius, natu major, Demetrio, fratri, de Regno contendenti, ita regessit: Regnare utique vis: Huic spei tua obstat, Gentium Ius, obstat vetustas Mædonia mos.*

*nia mos. apud Livium histor. lib. 40. cap. 13. Arnifæ. de Republ. cap. 2. sect. 7. per tot. Joan. del Castil. de aliment. cap. 36. §. 1. num. 26. & 27. Rationem adducit Rex magnæ Britanniaë Jacobus ad filium Henricum: Si Regna diviseris, discordiarum & bellorum semina posteris relinques; quod huic Insula aliquoties accidit. Rex Jacob. in Basel. Dor. lib. 2. oper. fol. m. 160. Rümelin. ad Aur. Bull. part. 3. Dissert. 5. thes. 4. ubi addit meæ.] Hinc Galli quasi proverbialiter dicunt: *Que le Commendement ne se peut partager, sans perdre l' Estat.* Conseill. d' Estat. part. 1. cap. 9. Belluga in Spec. Princ. Rubr. 14. verb. *Veniamus.* num. 25. Vbi Borellus Arumæ. 2. de Republ. cap. 2. sect. 7. per tot. Rusdorff. in Vindic. Palat. cap. 9. num. 8. & 12. & c. 2. num. 13. latè Dn. Dieterich. ad A. B. tit. 7. fol. m. 47.*

3. *Primogenitura Jus ac Primogeniti successio* conspicua est, in familiis Electoralibus Palatini, Saxonis, Brandenburgici. Aur. Bull. tit. 7. & 25. §. *decernimus.* Arum. ad Aur. Bull. disc. 6. th. 33. Rümelin. ad Aur. Bull. p. 1. diff. 6. th. 2. [Dn. Limnæ. ad A. B. tit. 7. §. 2. Obs. 1. & seqq.

& seqq.] Idem observatur in fami-

lia *Austriaca*. Dipl. *Caroli V.* apud Gol-

dast. p. I. *Const. Imp.* f. 89. In *Bavaria*

quondam Ducatu, nunc Electoratu,

Henning. Arnix. *de Republ.* 2. cap. 2. sect.

7. num. 35. In *Palatinatu* diversarum

linearum. Knichen. *de Saxon. privil.*

verb. Ducum. cap. 3. num. 54. In Du-

catu *Brunsvicensi*, ditionis ac Lineæ

Wolfenbittelica, Nicol. Bets. *de Pact. fa-*

mil. illustr. cap. 9. pag. 521. Auth. *Apolo-*

giæ de controuv. Primogen. Duc. Brunsvic.

cujus pacti tenorem refert *Spring-*

feld, de Appanag. cap. 3. num. 63.

4. In Ducatu *Würtembergensi* ex pa-

tris Uraci (dulcissimæ meæ patriæ) pri-

mum, postmodum *Mynsingæ* erectis

Anno 1473. & 1480. nec non ab Impera-

torre *Friderico III.* *Anno 1448. & 1492.*

confirmatis; In des *Graf Eberhards*

Fürsten Brief amplissimis clausulis ab

Imperatore *Maximiliano I.* corrobora-

tis apud Goldast. *in Const. Imp.* pag. 319.

Dn. Limn. lib. 5. jar. Publ. cap. 16. n. 10.

Idem *in Iuliacensi & Clivia.* Nec non

in Lotharingia Ducatibus observatur.

Arnix. 2. cap. 2. sect. 7. num. 35. *Besold.*

Proceß. Camer. cap. 9. num. 1. Quibus respondet Dn. Stamler: *de Reservat. §. 37. per tot.* Vide Dn. Limnæ. *lib. 9. l. P. cap. 5. num. 63.* Addit. *ad Rümelin. ad A. B. 2. Dissert. I. thes. 5.*]

32. *Quid si Comes Condominus in Comitatu pro indiviso possessore delinquat? Condominum in hoc casu nec judicem esse, nec cognitionē habere, sed Imperatorē adeundū esse, censeo.* Quoniam, individuarum rerum in jure, possessio est individua, ejusvè usus indivisus *l. cum certo. §. fin. D. Commod.* Ubi a. Jurisdictio pro indiviso possidetur, neuter eam per se contra Condominum exercere potest. Joh. Petr. Surd. *conf. 47. per tot.* Vinc. de Franch. *decis. 274.* Killing. *de Ganerb. disc. 9. num. 1.* Dissent. Bocser. *de Jurisd. cap. 8. n. 24.* Joan. Aloys. Ricc. *coll. 2377.*

33. *Secundus Casus est: Quòd si delictum commissum sit contra ipsam territorii Domini personam, Imperatorem adeundum esse censeo. arg. l. f. §. 1. C. ubi Sen. vel Clar. l. ille à quo. 13. §. pen. ibi: Principale auxilium implorandum. D. ad Senat. Trebellian.* Nemo enim simul Actor & Judex esse potest. *per l. apertissimi*

fini. 16. ubi Augustin. Barbosa. *C. de iudic.* Rümelin. *ad Aur. Bull. p. 2. dissert. 1. coroll. 5. lit. C. Fallent. 2.* [Dn. Stamler. *dict. §. 37. de reservat. sub num. 8.* cum addita modificatione Dn. Fridberg. *ad Burgold. part. 2. Dissert. 20. n. 13. fol. 205.*] Dissentit Mind. *I. Process. cap. 9. num. 1.* & alii allegati à Limn. *lib. 9. iur. Publ. cap. 5. num. 36.*

34. *Tertius verò est Casus; Si Imperii Status in proprio territorio deliquerit, Imperatorem, aut cui is hanc causam delegaverit, iudicē esse verius est, juxta d. l. fin. C. ubi Senat. vel Clariss.* Ruland. *de Commiss. part. 1. lib. 2. cap. 3. n. 6.* Mind. *I. process. cap. 9. num. 6.* Schubhard. *de Austreg. concl. 5. lit. a.* Dn. Stamler. *dict. §. 37. sub num. 3.* Vide Additiones meas ad Rümelin. *ad Aur. Bull. part. 2. dissert. I. Coroll. 5. lit. C.*

35. *Quartus existit Casus, si Princeps aut Status Imperii tale delictum commiserit, ex quo capitalis poena veniat imponenda, tunc integram causam ad Imperatorem devolvendam esse, ut ab eo determinetur, censeo. pr. d. l. fin. Cod. ubi Senat. vel Clariss.* Et hanc Ordinum

Imperii præcipuā libertatis Germanicæ prærogativam esse judico; Ita enim in *Speculo Suevico* constitutum legimus: **Aber über der Fürsten Leib und über ihr Gut sind/ soll niemand Richter seyn/dann der König.** apud Goldast. in *Reichs-Sakungen.* tom. 1. fol. m. 37. Caspar. Ziegler. §. *Aufstrega. Conclus.* 3. num. 12. in fin. Besold. *de jurisdict. Imp. Rom. cap.* 13. Addit. meæ ad Rümelin. *ad Aur. Bull. part.* 2. *dissert.* 1. *Coroll.* 3. in fin.

36. Verum quid juris; Si Imp. Status Subditū suum extrajudicialiter gravet? Dist. Si Princeps, *tanquam Magistratus*, vi jurisdictionis subditum gravet, veluti indebita obsequia mandando, insolidas operas exigendo, vel poenas pecuniarias imponendo, tunc subditus gravatus *Cameram Imperialem* adire potest. *arg. c. con-*
cernenti. de Appel. in 6. R. A. de Anno 1594. §. *Wann aber von.* Gail. I. *Observ.* 120. num. 1. Græv. I. *concl.* 120. n. 1. Mind. I. *de mandat. cap.* 13. num. 8. Ac I. *Proceß.* 3. cap. 20. *ferè per tot.* [Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib.* 2. *cap.* 33 n. 69. & *seqq.*]

37. Si verò *tanquam Pars*; ut, si lis oriatur inter Dominum & Subditum Prin-
cipis

cipis : *Austrega* Iudices erunt; ne fraus fiat primæ instantiæ. *Mynsing. 4. Observ. 43. num. 3.* *Roding. 1. de iurisd. Cam. tit. 23. num. 6.* *Gail. 1. Observ. 120. num. 3.* *Reinking. p. 2. cl. 2. cap. 16 num. 28.* Præjudicia refert *Guiliem. Scipio. lib. 1. decis. 118. & 120.* *Casp. Klock. de Contribut. cap. 18. num. 109.*

38. *Limna* prædictam quæstionem, *Nisi* Princeps aut Status Imperii privilegio vel consuetudine obtinuerit, ne alter à subditis, nisi coram propriis Consiliariis conveniatur. *Mynsing. cent. 5. Observ. 5.* *Guilielm. Scipio lib. 2. decis. 8.* De quo casu intellige *Gail. 1. Observ. 1. num. 19.* *Mind. 1. de Process. 17. num. 10.* Quale privilegium habet *Serenissimus Württembergæ Dux*, quod vide apud *Limn. lib. 5. Jur. Publ. cap. 16. num. 12.* Quod si Status Imperii privilegio *Austregarum* careat, Ordinarius ad eundem crit, *Reinking. lib. 2. cl. 2. cap. 16. num. 12.*

39. *In causis civilibus*, si Princeps vel Status Imperii, Nobilis vel etiam Privatus, Imperii Principem vel Statum convenire velit, primò omnium adire

tenetur cujusque Principis ac Status
Austregas à Maximiliano I. Imperatore
 constitutas , *Ihre rechtliche Austräg.*
 [*Dn. Linnaë. 9. Jur. Publ. cap. 5. Goth-*
lieb ab Hagen. in Comitolog. part. 5. fol. m.
204. & seqq. Quô jure Austregarum,
 etiam Imperii Civitates gaudere, dedu-
 cit *Dn. Knipschilt. de Civitat. Imp. lib. 2.*
cap. I. n. 55. & 84.] Austregæ v. nihil aliud
 sunt, quàm *judices certorum quorundam*
Ordinum Imperii , coram quibus lites illo-
 rum *Statuum & controversiæ civiles,*
proponuntur, & causâ cognitâ, decidun-
tur. *Schubhard. in tr. de Austregis. in di-*
ssut. Basit. Rümelin. ad Aur. Bull. part. 2.
dissert. 1. Coroll. ubi mæ Addit. [*Latè Dn.*
Stamler. de reservat. §. 37. num. 4. & 5.
Friedberg. ad Burgold. part. 2. dissert. 20.
num. 14.] Horum judicium Austr.
 octo Vias refert *Ordin. Cam. part. 2. tit.*
2. & seqq. de quibus etiam *Mind. lib. 1. de*
Proceß. cap. 16. n. 3. & seqq. *Gylman. tom. 3.*
Symphor. verb. Austräg. Dn. m. Affin. & Pr.
Bocerus class. 6. disput. 2. th. 72. Rein-
king. lib. 2. cl. 2. cap. 16. [*Austrega-*
rum autem ratio moralis in eo consistere
videtur, ut Statibus Imperii immediatis,
 jus

ius quoque duarum instantiarum tribuatur, sicuti cuilibet *Privato* hoc beneficium competit. Dn. Stamler. *dict.* §. 37. n. 4. & 5. Dissentit Dn. Knipschilt. *de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 33. num. 69. & seqq.* I

40. Quòd si talis Status Imperii immediatus, jure Austregarū non gaudeat, iudicem suum in prima instantia habet *Cameram Imperialem*, vel propter concurrentiam jurisdictionis, *Aulicum Judicium den Rdiserl. Reichs Hof-Rath*/ ubi omnes immediati conveniri solent. Vide Herm. Vult. *ad l. 1. C. ubi Senat. vel Clar. Mind. 1. de Process. cap. 17. n. 9. Stephan. 1. de jurisd. part. 1. cap. 3. membr. 3. num. 25. & seqq. Gylman. tom. 3. Sympbor. verb. Auftrdg.* [Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 33. num. 69. Gravamina Principum Imperii Evangelicorum, circa iudicium Aulicum & Cameram Imperii in prætereundis Austregis recenset Fridberg. ad Burgold dict. dissert. 20. num. 14. fol. 209.]*

41. Quid verò agendum, si Princeps extraneus, Imperii Principem vel Statum convenire velit? Et hoc quoque casu Austrega

strega iudices erunt. *arg. l. 2. l. 5. C. de iurisdic.* Non enim convenit, formam jurisdictionis mutare, ob alterius, in alia provincia degentis, personam, *per l. 1. C. ubi in rem act.* Cùm extranei & peregrini non debeant violare leges Patriæ vel mores Civitatis, nec illorum causâ, stylus & consuetudo judicandi invertendus sit. *per text. in l. cùm de. C. de Episcop. & Cler. l. missi. 7. C. de exactor. tribut. lib. 10. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 253. num. 2 & seqq.* Ita in terminis *Mind. lib. 1. de Process. cap. 17. num. 11. Schubhard. de Austreg. conclus. 4. lit. a. Rümelin. part. 2. ad Aur. Bull. diss. 1. Coroll. 4. Dissentit Vult. ad l. 1. C. ubi Sen. vel Clar. num. 44.*

42. Sed quæritur, *An privilegium hoc prima Instantia, seu Austregarum, etiam Aula Cesarea jurisdictionem, den Reichs Hof-Rath restringat:* Affirmativa sententia de jure verior censetur. Siquidem *Cesarea Majestas* unâ cum Proceribus Imperii, in constituenda Austregarum forma expressè contestata est, ne Principibus & Statibus Imperii in Jure Austregarum præjudicium ullum inferatur.

ratur. Ord. Cam. 2. tit. 4. §. sum vierten.
Rosenthal. de feud. c. 12. concl. 1. num. 35.
Schubhard. de Austreg. concl. 2. Ziegler.
§. Austrega. concl. 1. num. 14. Hessische acta
in caus. Marpurg. Rümelin. part. 2. ad
Aur. Bull. diss. 1. corall. 2. Reinking. l. 2. cl.
2. c. 16. num. 10. Dn. Limn. lib. 9. de lur.
publ. cap. 5. num. 32. Quamvis praxis ne-
gativè respondere quandoque velit,
[Ac novantiqua querela sit, quòd
Principes Imperii, neglectò Austrega-
rum judiciò, per novas Commissiones
Aulicas nimium onerentur.] Vide
Meichsn. 4. decis. 4. Et hanc praxin de-
fendat dissentiens Paurm. de jurisd. lib.
2. cap. 4. num. 133. Sed hæc concurren-
tia inter gravamina Statuum Imperii
anno 1613. relata fuit, apud Goldast. in
Polit. Reichs Handel/ part. 25. c. 4.

[42. B. Quæritur ulterius; An pri-
vilegium Austregarum adhæreat personæ
vel patrimonio? Cujus quæstionis resolu-
tio dilucidationem sequētis quæstionis
involvit, An Principes aut Comites Pana-
giarii non minus gaudeant jure Austregarū,
quàm Principes aut Comites actu regentes?
Id quod meritò Affirmamus; Quoniā pri-
vilegium

vilegium hoc non est glebæ pretium, sed dignitatis præmium, quod personæ statum, non patrimonii possessorem sequitur. Immediata namq; subiectio, etiã sine territorio consistere potest. Andr. Knichen, *in Velit. apologet. n. 15.* Springsfeld, *de Appanag. c. II. num. 142.* Unde cum Petr. Frid. Mindano scribit Comitiologus: *Daß die Fürsten und Grafen des Reichs/ auch des Privilegien der Austräg theilhafftig seynd/ und wenn Sie schon von ihrer Vätterlichen Fürstenthümer nicht einen Wapenhof besitzen thäten.* Mindan. *de Process. Camer. I. c. 19. num. 23.* Præjudicium Ducum Saxo Lauenburgensium adducit Gothl. ab Hagen. *dict. tr. part. 3. num. 4. fol. m. 409.* Et de hac quæstione latiùs, Deo volente, *in tr. de Appanalogia* agendum erit.]

CAPUT XXI.

De Ditionum Imperii ad hæredes transmissione. Vbi de Principis Primogeniti successionem.

1. **P** Rincipes Germaniæ Immediati Regalem dignitatem unà cum Ditionib⁹ suis, in Hæredes transmittunt.

runt. Quod cum diversimodè fiat, ideo quedam de *transmissione bonorum illustri* familiæ notabilia subjeciam. 1. In quibusdā Ducatib⁹ & familiis illustrib⁹ sol⁹ *Primogenitus* succedit. 2. Quædam familie, Ducatus aut Comitatus cum *Fratribus* æqualiter dividunt. 3. Aliæ in defectu *Masculorum*, etiam *Filias* ad successionem Ducatus aut Comitatus admittunt. 4. In quibusdā familiis illustribus quandoque in defectu legitimorum hæredum, ex *Pactō hæredes* constituti adfunt.

2. Sanè jus Primogenituræ *aquitati Naturali & Civili* convenire, plurimis comprobari potest rationibus, Nam ordine naturæ *Vnum debere Principem esse*, tradit Beatus Hieronymus in *Can. in apibus. 41. caus. 2. quest. 1. ubi Barbarosa*. [In cujus fidem audiamus *Herodotum*, patrem antiquitatis.; *Mos omnium Gentium est, ut Major natu imperium habeat*. *Herodot. histor. lib. 7.* Perseus, Philippi Mædoniæ Regis filius, natu major, Deme-
trio, fratri, de Regno contendenti, ita regessit: *Regnare utique vis: Huic spei tua obstat, Gentium Ius, obstat vetustas Mædo-*
nia mos.

& seqq.] Idem observatur in familia *Austriaca*. *Dipl. Caroli V.* apud Goldast. p. I. *Const. Imp.* f. 89. In *Bavaria* quondam Ducatu, nunc Electoratu, Henning. Arnisæ, de *Republ.* 2. cap. 2. sect. 7. num. 35. In *Palatinatu* diversarum

linearum. Knichen, de *Saxon.* privil. verb. *Ducum.* cap. 3. num. 54. In Ducatu *Brunsvicensi*, ditionis ac Lineæ *Wolfenbittelica*, Nicol. Betsl. de *Pact. famil. illustr.* cap. 9. pag. 521. Auth. *Apologia de controuv. Primogen. Duc. Brunsvic.* cujus pacti tenorem refert *Springfeld, de Appanag.* cap. 3. num. 63.

4. In Ducatu *Würtembergensi* ex patris *Uraci* (dulcissimæ meæ patriæ) primum, postmodum *Mynsingæ* erectis Anno 1473. & 1480. nec non ab Imperatore *Friderico III.* Anno 1448. & 1492. confirmatis; In desß *Graf Eberhards Fürsten Brief* amplissimis clausulis ab Imperatore *Maximiliano I.* corroboratis apud Goldast. in *Const. Imp.* pag. 319. Dn. *Limn. lib. 5. jur. Publ.* cap. 16. n. 10. Idem in *Iuliacensi & Clivia.* Nec non in *Lotharingia* Ducatibus observatur. Arnis. 2. cap. 2. sect. 7. num. 35. *Besold.*

de Elect. & success. lib. I. dissert. 6. num. 10.
Sabaudia quoque & Pedemontii Ducatus
 hoc jus habent, teste *Rubeo cons. 133.*
Vide tamen Victor Siri. nel Mercur. tom.
2. lib. 2. fol. m. 609. Aliæ quoque fa-
 milia [Imperii illustres, præcipuè verò
 inclyta Domus *Ostfrisia*] hoc Jus pri-
 mogenituræ observant, quas vide apud
Cothman. cons. I. num. 233. & seqq. vo-
lum. 5. Borcholt. Consil. 13. Dn. Limn.
part. 4. jur. publ. cap. 8. num. 108. Springs-
feld. de Appanag. cap. 3. [latè Ego in Ad-
dit. ad Rümelin. ad Aur. Bull. part. 3.
Dissert. 5. thes. 5.]

5. Hoc Primogenituræ jus, cùm fa-
 miliarum illustrium dignitatem, ac Im-
 perii splendorem, hâc bonorum posses-
 sione Unico & quidem Primogenito ad-
 dictâ, maximè conservet *Raudens. cons.*
I. num. 136. Vult. 3. cons. Marp. 35. n. 20.
Arnif. lib. 2. de Republ. cap. 2. sect. 7. n. 68.
Gail. 2. Observ. 153. num. 3. Rusdorff. in
Vindic. Palat. cap. 9. n. 12. & seqq. Ideò
 hætenus in aliis quoque Ducatibus in-
 troductum est, & in dies usque hodiè
 introducifoleat.

6. Sic jus hoc primogenituræ nu-
 per *Hassiacæ* familia tam linæ *Darmsta-*
dianæ,

De Dition. Imp. ad hered. transmissione, &c. 227
diana, quam Cassellana, recepit. [Et hoc
vigore des Casselischen und Darmstadt-
ischen Haupt-Accords, teste Dn. Rein-
king. l. Class. 4. c. 17. n. 35. Imò ipsa Linea
Hasso-Casselana jus Primogenituræ jam
Anno 1627. Vermöge eines brüderlichen
Erb-Vergliechs. ac ipsam successionem
Principi primogenito detulit, quæ à
Cæsarea Majestate Anno 1628. Pragæ
confirmata fuit. Sicuti constat ex do-
cumentis allegatis in dem Gegen-Bericht
der differenzien zwischen Landgraf Ern-
sten und Landgraf Wilhelm. n. 5. & 17.]
Ac quò jus hoc firmiori fundamētò ni-
tatur ac inviolabiliter custodiatur, Pace
Osnabruggenfi confirmatum fuit, per In-
strum. Pac. art. 15. §. fin. Simili modò Du-
ces Megapolitani tam lineæ Gustavo-ven-
sis quàm Suerinensis primogenituræ jus
introduxerunt, teste Reinking. l. cl. 4.
cap. 17. num. 34.

7. Quæritur autem; *An jus primo-*
genitura juri Feudali Lombardico quodam-
modo consentaneum sit? quod Affirmo; si
quidem hoc jus Lombardicum Duca-
tum dividere prohibet. §. præterea. 2-
feud. ss. Canonizatus. in c. licet. de Votis.

Quod hisce versiculis expressit Guntherus:

*Marchia seu Comitatus Possessio, sive Ducatus
Integra permaneat: Feudalia cetera multis
Participanda patent.*

Gunth. in *Ligurin* lib. 8. Vultest. feud. c. 8. num. 36. Dn. Bocer. de success. in feud. c. 3. quest. 48. in fin. Cothm. Cons. 3. vol. 4. per tot. [Balzeran. ad dict. § praterea, num. II. & seqq. lib. 2. F. 55. Addit. meæ ad Rümelin. ad Aur. Bull. part. 3. Dissert. 5. thes. 4. Limnæ. ad A. B. tit. 25. in pr. Observ. 3. Vide omnino Arnise. 2. c. 2. sect. 7. num. 62. & seqq.]. Dissentit latè Springsfeld. dict. tr. cap. 5. n. 15. & seqq. Dn. Dieterich. ad A. B. tit. 7. fol. 95.

8. Sanè Pater, vel consortes familiæ, jus Primogenituræ introducere nequeunt propriâ auctoritate, sed necesse est, ut id fiat, I. Præviâ communi Ordinum Provinciæ deliberatione ac consensu, auff einem Land-Tag. [Quoniam hic igitur de Domini mutatione. Bets. de pact. famil. cap. 9. fol. 706] II. Ut fiat nondum natis liberis. [Ne illis, quibus per nativitatem jus quæsitum est, præjudicetur, Limnæ. 4. I. R. cap. 8. num.

num. 121. Castillo *de aliment. cap. 36. §. 1. num. 43.*] III. Quò omnibus ex illustri familia natis & nascituris *de alimentis ibrem Stand gemds* prospiciatur.

[Castillo *dict. tr. cap. 36. §. 1. num. 45.*] IV. Ut Primogenituræ introductio ab Imperatore confirmetur, in Comitibus præcipuè publicis, scientibus Imperii Ordinibus. [Additiones *ad Rumelin. 2. Dissert. 5. thes. 8. lit. C. Besold. Consil. 148. num. 40.*]

Ut Juramento paciscen-
tium roboretur. [Bets. *dict. cap. 9. f. 712.*

Præjudicium refert Springsfeld. *de Appanag. cap. 5. num. 56.*] Hæc & alia re-

quisita Vide apud Nicol. Bets. *de pact. famil. illustr. fol. 709.* Rosenth. *de feud. c. 7. concl. 26.* Reink. 1. cl. 4. cap. 17. num.

67. Springsfeld. *dict. tr. cap. 5. per tot.* Ludov. Molina *de primogen. lib. 2. c. 7.*

Ubi, Gilman. *de la Motta.*

9. Primogenitum voco, *Primum in ordine nascendi*; qui natu maximus est ex liberis ejus, qui ultimò regnans decessit.

c. prior. de Reg. Jur. in 6. Tiraquell. *de Jur. Primogen. quest. 1.* Vocatur aliàs *Caput familiae*, à Gallis verò, *Chef des noms & des armes.* Johan. Grivel. *decis. dolan. 146.*

P 3 num.

num. 14. & seqq.] Dicitur autem Primogenitus, qui natiuitatis, non successionis tempore, prior natus est. Er. Viuius *decis. 502. num. 1.* Andr. Capan. *de vita & milit. quest. 9. num. 62. ac quest. 17. num. 1.*]

10. Hoc jus Primogenituræ in Principē Patre radicatum, in Filium momentaneè transmittitur, ac in instanti vires exerit. Molina *de Primogenit. Hisp. 3. cap. 6. num. 30.* Franc. Niger. Cyriac. *controv. forens. 312. num. 53. & seqq.* [Aequiritur namque jus primogenituræ, ipsò natiuitatis momentò, & statim, ceu jus aliquod momentaneum, ac quoad jus succedendi, effectum suum in iuris puncto habet, etiamsi executio differatur. Engelbrecht. *de success. Elect. thes. 23. & seqq.* Lazar. Foëmit. *de moment. tempor. iur. cap. 24.* Dn. Dieterich. *ad A. B. tit. 7. fol. 40.* Capan. *dict. tr. de vita & milit. quest. 9. num. 60.*]

11. Hinc Princeps Pater, per dispositionem Testamentariam filio Primogenito hoc jus auferre, aut de eo quidquam disponere nequit; arg. *§. donare. 2. F. 9. cap. unum. pr. l. f. 8. cap. quæ ad perpetuam. caus.*

caus. 25. q. 5. — Quod latè deducit acutissimus Senatus Pedemontani Præses Joan. Anton. Bellon. *consil. 55. per tot.*

~~■~~ Quoniam Primogenituræ jus non beneficiò Patris, sed naturæ & legis provenit; Nec hæreditariò, sed gentilitiò jure defertur; Idcirco nullò modò à Patre mutari aut alterari potest. Molin. *de Primog. lib. 1. cap. 3. num. 20.* Goltast. *3. de Major. cap. 16. in pr.* [Ea autem, quæ non à Patre, sed à genere, tribuntur, semper familiæ integra ac incolumia permanere debent. *per l. Eum qui. 3. D. de interdict. & relegat. latè Joan. Igneus ad l. si de pluribus. num. 44. D. ad S. Ct. Syllan. Joan. Mar. Vermigliol. consil. crim. 51. num. 1. ac consil. 57. num. 1.*] Unde Cassiodorus scribit: *Filius obligationibus paternis, si non sit Heres, exuitur.* Aur. Cassiodor. *libr. 4. Rescript. var. 10.* Coler. *de Jur. Imper. concl. 51.* Rümelin. *ad Aur. Bull. p. 1. diss. 6. concl. 6.* Ac quod ex hoc juris primogenituræ ademptione, bellici motus exorti fuerint, varia exempla Imperii recenset Lauterbach, *in Christ. Polit. cap. ult. num. 128.* [Ita in terminis quoque Paul. Jord. Ursinus *de*

success. feud. part. I. quest. 6. art. I. num. 28. Dn. Besold. de Elect. & success. lib. I. dissert. 4. num. 19. Arnise. 2. de Republ. cap. 2. sect. 8. num. 58. Dn. Dieterich. ad A. B. tit. 7. fol. 100.]

[12. B. Hoc tamen observandum est, quod Princeps Imperii primogenitus juri suæ primogenituræ renunciare possit. *per cap. quàm periculosum. caus. 7. quest. I. Sicuti Esau primogenituræ renunciavit. Genes. 25. Tiraquell. de jur. primogenit. quest. 24. num. 22. Cachieran. decis. 100. num. 40. latè Paul. Gallerat. de Renunciat. cent. I. quest. 52. num. I. Modò hoc fiat verbis expressis & actu consensum expressum probante. Bets. d. pact. famil. cap. 9. fol. 469. Besold. dict. tr. Dissert. 4. num. 20. Ita Henricus Dux Brunsvicensis & Luneburgensis, Primogenitus, in favorem fratris secundogeniti Ducis Wilhelmi Anno 1569. 13. sept. Ducatui & successioni renunciavit, additò pactò & stipulatione, de non nubendo. Acta Brunf. in caus. iur. Primog. Anno 1635. lit. K. & L. Vide quoque Dn. Limnæ. ad A. B. tit. 7. §. 2. Observ. 8.]*

13. Sed Quæritur, An Primogenitus
bnis

hunc iuri renunciare possit, si hoc in alterius quam renunciantis, veluti filii, praedictum tendat? Quod negatur. Quoniam nemo potest disponere de Jure Tertii, sine illius consensu; atqui Filius ius radicatum habet ex primigenii institutione, ac Principatus Authore seu primo acquirente. l. si cum. 7. C. locat. Tiraquell. de Primog. quest. 26. num. 4. & quest. 30. num. 9. Bets. de pact. famil. illustr. c. 9. fol. 470. & f. 667. Rümelin. part. 1. ad Aux. Bull. 6. conclus. 7. Kirchof. Consil. 1. num. 8. tom. 2. Cothman. Consil. 14. lib. 3. Dn. Dieterich. ad A. B. tit. 7. fol. 100. [An autem Princeps Primogenitus in favorem Tertio geniti, omisso secundogenito, iuri Primogenitura renunciare possit? Dubitatur; Sicuti hoc disputat, & negat Tiraquel. dict. tr. de iur. Primogen. Quest. 27. Paul. Gallerat. dict. tr. de renunciat. cent. 1. quest. 52. num.]

14. Aliud sequitur dubium; *An Pater Imperii Status, filium jure Primogenitura, aut parte Provincia, ex causa exheredationis legitima, privare possit, juxta Novell. 415. c. 3. Negativa sententia verior est: Feuda enim Imperii Majora, scilicet*

dignitatis & Titulata, sunt ex pacto & providentiâ; Ast à feudis omnis testandi facultas exulare debet. *per princ. 1. Feud. 8. & 9. Rosenthal. de feud. cap. 7. concl. 10. & 22. num. 2. Besold, de Elect. & success. lib. 1. dissert. 2. num. 24. Runding. controuv. feud. lib. 1. cap. 14. Dn. Bocer. de success. feud. c. 1. quest. 3. [Springfeld. de Appanag. cap. 3. num. 184. Andr. Capan. de Vita & milit. Q. 13.]*

15. Quod tamen Limitatur; Nisi filius tale delictum commiserit, propter quod etiam in Curia Domini indignus staret, *per c. An ille qui. 37. feud. lib. 2. Zas. de feud. p. 8. num. 8. Borch. de feud. cap. 7. num. 61. Schneidew. de feud. part. 6. cap. 2. num. 26. [Besold, de elect. & success. lib. 1. Dissert. 2. num. 24.]*

16. Quod si Primogenitus Imperii Princeps, ipso feudò privari jure mereatur, Filius tamen ejus, aut Proximus Agnatus legitimus, pro indigno non reputatur, sed ad feudum nihilominus aspirare potest, ac in eo successionem legitimam obtinere debet. *per l. eum, qui. 3. D. d. interd. & releg. ac per cap. un. lib. 2. feud. 98. Mynsing. resp. 44. dec. 5. n. 44. latè Rosen-*

Rosenthal. *de feud. cap. 11. concl. 5. n. 1.*
 Bets. *d. tr. p. 483.* Ruding. *cent. 2. contr.*
feud. c. 20. Gail. *2. Pac. Publ. c. 13. n. 17.*
 Unde notabiliter scribit Horatius Montanus: *In feudis antiquis ex pacto & providentia, non hereditariis, Agnati habent jus formatum vivente Agnato, qui feudum tenet ex vi primave investitura, per ordinem tamen temporis, uni post mortem alterius competens.* Horat. Montan. *controvers. forens. cap. 6. n. 3.* [Merckelbach. apud Klock. *Consil. 19. n. 21. vol. 2.* Rusdorff. *in Vindic. caus. Palat. cap. 22. per tot.* Quod latius deduxi in *Appanalog. cap. 28.*] Quamvis aliter sentiant Merend. *lib. 6. controuv. cap. 1.* Hartm. Pistor. *lib. 2. quest. 16. num. 9.* Adelsreut. *in Befut. Rusdorff.* Quemadmodum & nupera Exempla Imperii Romano-Germanici contrarium demonstrare videbantur. Ast quales fructus Imperium Germanicum exinde collegerint, effectus satis lugubris docuit. Vide Petrar. *concl. crim. 235.* Bocer. *in Quat. Quest. de mod. amitt. feud. q. 3.*]

17. In Provinciis, ubi Primogenitura viget, *Primo natus* patri solus [in

toto Ducatu aut Comitatu integraliter] succedit; Exclufis à fucceffione reliquis fratribus Ultragenitis. Unde dicunt Doctores, *Primogeniti legitimam eſſe, totum Principatum*; Vinc. de Franchis *decif. 287. num. 4.* Tiraquell. *de Primog. quaſt. 5. num. 1.* Surd. *conf. 427.* Roſenthal. *de feud. cap. 7. concl. 13. num. 2.* Merlin. *de legitim. lib. 2. tit. 1. quaſt. 2.* Riccius *in collect. decif. 2378.* Ego in Appanalog. *c. 3. num. 13.*

18. Hinc Primogenito (unà cum Ducatu, Comitatu, Pagis & territorio,) cedunt quoque *Provincia Accessoria*, veluti Annui redditus, fructus pendentes, feræ beſtiæ, equi generoſi, greges, nomina debitorum, alia item provinciae emolumenta, *arg. l. fructus. 44. D. de Rei Vindic. l. item. 9. §. 5. l. usufructuarium. 62. in pr. D. de Uſufr.* Schrad. *part. 2. de feud. 9. part. pr. ſect. 3. n. 49 ac conſil. 3. n. 399.* D. m. Pr. Bocér. *de ſucceſſ. feud. c. 3. q. 50. & ſeqq.* Barſchamp. *de clauſul. cap. 27. n. 33. & ſeqq.* Palatia item, Bombardæ, Artillery/ Kriegs, Rüftung ac quæcunq; ad publicam provinciae utilitatem, & familiae ſplendorem deſtinata ſunt. *arg. l. cetera.*

et cetera. 41. §. quod ergo, 12. D. de legat. I. Vult. de feud. cap. 5. num. 4. Schrad. d. tr. p. 9. c. 4. num. 91. Rosenthal. de feud. c. 7. concl. 47. n. 15. Vide Appanalog. c. 30. & 31.

19. Cum is vicissim etiam teneatur ex omni obligatione, & ære alieno, à Prædecessore sub nomine dignitatis contracto, *Pac. Constant. in pr. v. hoc quod. v. amplius. c. 1. de Probat. c. quia juxta. 16. q. 1. Tiraq. de Primeg. q. 35. n. 20. Pruckm. cons. 1. vol. 2. Bocer. d. c. 3. quest. 54. Rein- king. 1. cl. 3. c. 10. num. 8. & seqq. Caspar. Klock. consil. 30. n. 133. vol. 2. Dn. Ta- bor. tr. de obligat. success. in offici. Vbi Li- mitationes. Latissimè Ego in Nomolog. cap. 14. per tot. ac in Appanalog. cap. 27.*

[19. B. Et hoc verum quoque obti- net in Principibus Imperii Ecclesiasti- cis. Hinc Episcopi aut Abbates Impe- rii, in utilitatem aut necessitatem bo- norum Ecclesiæ aut sub nomine Digni- tatis contrahentes, æquè successorem in officio obligant. *per cap. 1. ibi: pro Eccle- sia necessitate, X. de solut. Gylman. 2. De- cis 51. num. 22. & 27. latè Nomolog. cap. 10. num. 8.*] Quæritur autem An Prin-

ceps Imperii Antecessoris sui promissionem de investiendo Barone in quibusdam locis & pagis, ad effectum ducere obstrictus sit? [Et hoc affirmamus per cap. un. §. moribus; si de feud. def. content. lib. 2. F. 26. Princeps enim Imperii succedit in officio & dignitate, ideò ea, quæ sunt de dignitate & natura officii, etiam præstare obligatur. Dn. Bocer. de investit. cap. 5. num. 15. Gothofr. Anton. per rationes dubitandi & decidendi de feud. disput. 7. thes. 1. lit. E. Vide Nomologi cap. 15. num. 1. Quod Limitatur in Episcopo aut Abbate. Dn. Oth. Tabor. de Obligat. success. c. 5. num. 19. Nomolog. d. cap. 15. num. 2. Klock. consil. 4. num. 73. & seqq.]

20. Quæritur etiam An Reliqua quæque mobilia, ut Vasa aurea & argentea, thesauri, Vinum, & id genus alia ad Primogenitum solum pertineant? Et hoc æquè Affirmatur. Quod enim Princeps, ut Princeps, acquirit, Successori in Principatu, non patrimonialibus hæredibus debetur. arg. l. quod Principi. 59. D. legat. 2. l. 1. in pr. D. de jur. fisc. post plures Schrad. 1. conf. 3. n. 391. Vult. d. c. 5. num. 4. Rosenthal. d. conclus. 47. num. 15. Dn. Bocer. d.

cap. 3. *Quæst.* 49. Vide Springsfeld. *de Apanagio. cap. II. num.* 255. Hinc cum Don Petrus Medicæus, frater minor, locupletissimi thesauri Medicæorū familiæ divisionem à fratre *Ferdinando I.* Magno Duce Etruriæ peteret, Commissarii Pontificis, & Regis *Hispaniæ* singulari decisione eam ipsi denegarunt, cum ipsius quidem summa indignatione, ast optimo jure. Vid. etiam Bets. *de Pact. fam. illustr. pag.* 730. Et Ego in *Appanologia. cap.* 12.

21. Cùm autem Ducatus vel Provincia sæpissimè incrementa accipiat, ideò dubitatur; *Quid juris in bonis allodialibus, Dynastiis, pagis, villis, à Patre nuper acquisitis?* Et hæc bona primogenito cedere, verius censeo, modò Ducatui sint unita. **Wann sic der Kammer einverleibt.** Quoniam incorporatio omnia complectitur & facit unum corpus. *l. ex facto. 35. §. rerum. D. de hered. inst. l. item. 18. §. fin. D. de petit. hered.* Georg. Everhard *consil.* 44. *Quæst.* I. vol. 2. Merlin. *de legitim. lib. 2. tit. 1. quæst. 3. num.* 1. & seqq. Dassel. *cons.* 3. num. II. & seqq. [Ad dit. m. ad Rumei. ad A. B. 3. *Dissert.* 5. thes. 6. Springs-

Springsfeld. *de Apanag. c. II. num. 255.*
 latè Egò in Apanalog. *c. 7. n. 31. & 32.*]
 Joh. Bapt. Larrea. *allegat. fiscal. 10. n. 23.*
& seqq. Dissentit Bets. de pact. famil. Il-
lustr. fol. 629.

CAPUT XXII.

De Principibus Imperii Ultrage-
niti, von den abgetheilten Herren.

I. **C**Æterum, dum Primogenitus Im-
 perii Princeps [integrum Duca-
 tum cum omnibus pertinentiis,
 pro sua Legitima primogeniali capit,
 ex lege Naturæ quoque obligatur,]
 cæteris *fratribus* ex Ducatu aut Comi-
 tatu *condecens* Provisionem annuam
 pro sustentatione legitima constituere;
 quæ communi nomine *Apanagium* vo-
 catur; Ut & Sororibus illustribus cer-
 tam dotem dare & solvere arg. *l. nec ar. 4.*
tum l. seq. D. de agnos. lib. l. cum ratio. 7.
D. de bon. damn. [Ita constituyente Im-
 peratore Carolo IV. in A. B. tit. 25. §. fin.
 in verbis; *Princeps Primogenitus apud a-*
lios fratres & sorores se clementem & pium
exhibe-

exhibebit, continuo, juxta datam sibi à Deo gratiam, & juxta suum beneplacitum, & ipsius patrimonii facultates. Quem textum latius resolvi in tr. de Appanalog. cap. 23. num. 17. & seqq.] Arnise, 2. c. 2. sect. 9. num. 27. Bets. d. tr. fol. 301. 340. & seqq. Merlin. d. tr. 2. tit. 1. quest. 3. Springsfeld, de Appanag. per tot. [Et Ego latius in d. tr. per tot. Dn. Limn. & Dn. Dieterich, ad Aur. Bull. tit. 25. §. final. Sanè appanagia magno Principum bono, potentia illustris conservandæ causâ, in Imp. Germ. introducta fuisse, tradit Springsfeld, de Appanag. cap. 1. Burgold. secund. in Not. Imper. part. 1. dissert. 20. num. 19.] Appanagium autem pro modo facultatum ac reddituum Ducatus, ex boni viri arbitrio decernitur [& constituitur, maximè in pii & discreti Principis primogeniti arbitrio consistens.] arg. l. si quis. 5. §. 10. & 19. D. de agnosc. lib. Ludov. Molina de primog. Hiss. lib. 2. c. 15. Gilmon. de la Mota. ibi in add. n. 6. Springsfeld. de Appanag. cap. 8. Menoch. consil. 411. n. 8. & 9. Nati enim ex familia illustri magnificè sunt tractandi, ihrem Stand gemäß. Quo dignitatem

Q

suam

suam sartam rectam tueri queant, ac quò familiæ splendor conservetur. *l. tutor. 13. in pr. D. de admin. tut. Bets. d. tr. fol. 607. Merlin. d. tr. q. 3. Rosenthal. d. lib. num. 11. Rusdorff. in Vind. Palat. c. 5. m. 36.* Id quod Germani vocare solent **eine Fürstl. Abfindung / Ein Fürstliches Deputat.** Althus, *in Politic. cap. 19. num. 83. Galli, un Appennage. Tiraquell. de Primogen. quest. 21. Itali, Vita e Milizia. Vide Marta. in Dig. noviss. part. 4. Tit. Vita & militia. & Springsfeld. de Appanag. cap. 1. num. 18. & seqq. Capan. tr. sing. de Vita & Milit. Quest. 1.*

3. Hæc provisio consistit, juxta morem regionis, quandoque *in Pecunia numerata*, ac certa annua pensione: Da ein gewiß einkommen von der Kennt, Cammer Jährlich / und gemeiniglich an Frucht / Wein und Gett geliefert wird. Reusner. 1. Decis. 5. Arnif. d. sect. num. 28. [latè Appanalog. mea cap. 11. per tot. Ubi sub num. 24. latè disputatur; An Panagium necessario in Dynastiis constituendum sit? Quod communiter Negatur. per A. B. tit. 25. §. fin. ibi: ad beneplacitum. Heft. Capyc. Latro decis. 176. num. 40. Andr. Capan.

Capan. *de vit. & milit. Quæst.* 37. Dissentit Argentoræ. *tr. sur les partage Nobles.* 2. 39. Arnise. 2. *de Republ. cap. 2. sect. 9. num. 28.*]

4. Quandoque certa portio feudi Regalis, veluti certa *Praefectura* etliche *Uempter* assignantur: quam tamē tenent, non ut *superioritatem* in ea exerceāt (nisi aliter conventum sit) sed eo solūm titulo, quō Viduæ illustres sua dotalia, tenent i^h *Widdum*/ sc. ut certos redditus annuatim inde percipiant. Hotom. *in Francog. cap. 8. & 9.* Springsfeld. *dict. tr. cap. 1. num. 47.* Arnis. *d. loc. num. 38.* Jurisdictione territoriali in hisce districtibus *Primogenito* integrā manente. Cothm. *cons. 3. num. 198. vol. 4.* Vult. 3. *cons. Marp. 35. num. 64.* Georg. Ritter. *de homag. posit. 8.* [Moles. apud Capan. *de vita & milit. in Quæst. addit. penult. fol. 240. num. 8.* Hinc Gallia Rex, in concedendo appanagio, duo excipere & sibi reservare solet; *Les Cas Royaux & La Souverainité.* Hoc est, Lites primæ regiae cognitionis, Deinde supremum Dominatum. Choppin. *de Domian. lib. 2. tit. 6. num. 1.* Loyseau. *de grands seigneur. cap. 5. num. 67.*] 2 2 5. Hanc

5. Hanc provisionem Secundogeniti accipiunt non ut legitimam, Rosenth. *de feud. cap. 7. concl. 26.* Sed ut *alimenta*, quæ tanquam onus feudale, Primogenitus, reliquis fratribus præstare tenetur. Vincent. Franch. *decis. 61.* Merlin. *de legitim. d. tr. 2. tit. 1. quest. 2. num. 13.* Springsfeld. *dict. tr. c. 11. n. 57. ac c. 12. passim.* [Quoniam appanagium non jure successionis, sed jure & modo provisionis assignatur, & quidem ad modum usus fructus, omni alienandi potestate exclusâ, ac semper salvo manente jure reversionis & consolidationis cum dominio, in casu, quô frater Panagiarius absque legitima prole mascula decesserit. Choppin. *de doman. lib. 2. tit. 3. n. 2. & 7.* Carol. Tapia *decis. 44. num. 7.* Unde bene scribit Bernard de La Roche Flavin : *Les Enfants Puînez de France ne peuvent quereller ou demander certain legitime ou cottepart, leur estre due en la succession du Roy leur Pere ; mais seulement provision par leur Vie et entretien, à la volenté & arbitrage du Roy Pere.* La Roch. Flav. *tr. de Parlement. lib. 13. cap. 24. n. 1.*]

6. Sanè hoc loco, quæritur ; An in appanagio jus primogenitura locum habeat ?

Quod

Quod *Negamus*. Appanagium enim Post-
 genitis assignatur pro debita & decenti
 sustentatione. D' Argentrè *in oper. 17. des
 partag. de Nobl. quest. 6.* At in alimentis,
 jus Primogenituræ neutiquam locum
 habet, sed ea æqualiter inter filios distri-
 buenda sunt, ut quisque suâ parte sepa-
 ratim fruatur. text. *in l. Lucius. 38. ibi
 non amplius sua portione. D. famil. excisc.
 Surd. de aliment. tit. 4. q. 23. n. 1.* Springs-
 feld. *d. appanag. c. II. n. 43.* [Ac in illis,
 quæ deferuntur, non jure successionis,
 sed aliò quodâ & quidem particulari ti-
 tulò, nullum præcipuum, nul' avè
 prærogativa locum habet; Cùm ea de-
 beantur, tanquam liberis, non tanquam
 heredibus. Georg. Lovet. *in Notab. Arrest.
 lit. D. Arrest. 44. in not. lit. A. Molin. ad
 Consuet. Ameal. art. 184.* Præjudicium
 adducit Befold. *de E. & S. lib. 1. dissert. 5.
 num. 18.* Ego latè *in Appanalog. c. 23. n. 11.*
 Dissentit Cevall. *Comm. opinio. Q. 780.
 num. 29.* Quod tamen limitatur, nisi
 observantia familiæ illustris, aut pacta
 conventa aliud velint. Id quod com-
 probat Auth. Apolog. *pro Duce Brunf.
 Aug. lun. lit. E. fol. 190.*

7. Sanè exinde sunt qui deducunt, quòd si familia illustris *in ampliorem numerum* creverit, Primogenitus vel actu Regens, *Nepotibus* ac omnibus ex familia descendentibus, aliqualem sustentationem hanc, ihren Antheil/ *Nepotibus* item dotem cum annexis, die Fräulein Stewr sampt der Außfertigung ex Ducatu decenter subministrare, aut si unus ex familia bello capitur, redemptionis pretium solvere obligatus sit. [*arg. traditorum Anton. de Padilla ad Rubr. C. de fideicommiss. num. 5. Monter. à Cueva decis. 16. n. 37. Kirchberg. de feud. ex pact. & provid. c. 1. num. 20. & c. 3. Gallerat. de renunciat. cent. 1. cas. 50. sub num. 10.*] Nisi aliter scilicet pro se & filiis conventum fuerit. Mastrill. *decis. 85. Cothman. vol. 4. cons. 3 & 4. pass.* Vide Fab. de Anna *consil. 4. 5. & 6. Bets. dict. tr. cap. 10. Capan. de Vita & milit. Quast. 22.* [Quam tamen assertionem variis *declarationibus* resolvi in *tr. de Appanalog. cap. 23. num. 14. & seqq.*]

8. Principes autem Ultrageniti in Imperio Romano Germanico, etiam si de Principatu vel nullam, vel minimam,

mam, partem adepti fuerint, nihilominus *Principes Imperii* sunt, ac totius Principatus titulum retinent, Rosenth. de feud. cap. 8. concl. 56. num. 16. Bets. de pact. famil. illustr. cap. 8. fol. 341. privilegiis primæ instantiæ gaudent, Münd. I. de Process. cap. 19. num. II. & 23. Schubhard. de Austreg. concl. 3. lit. b. Cæterisque Imperii Constitutionibus utuntur, fruuntur. Knich. de jur. territ. cap. 1. num. 22. Ritter. de homag. num. 85. [Besold. de Elect. & Success. lib. I. dissert. num. 13. Secus quàm olim in Germania moris erat, da der jenige / so unter den Brüdern das Fürstenthumb bekommen / ein Reichs-Fürst: Die übrige Brüder aber / schlechthin Fürsten und Fürstengenoss genant seynd worden Specul. Saxon. lib. 3. art. 59. Dn. Dieterich. ad A. B. tit. 7. fol. 96. De quo latius Ego in Appanalog. cap. 29. n. 7.]

9. Si ex defectu lineæ primogeniti, Ultragenitum, successionis habitum in actum producere contigerit, Princeps Ultragenitus regimen sine ulla speciali Imperatoris creatione, aut principalis tituli collatione adipiscitur. Nolden. de Nobilit. th. 43. lit. f. Dn. Bocer. de Qualitat. feud.

dor. cap. 3. num. 19. Reinking. I. cl. 4. cap. 17. num. 87. Springsfeld. de Appanag. cap. II. num. 91. Vide Paschal. de patr. pos. part. 4. cap. I. num. 52.

CAPUT XXIII.

De aequali Principum Imperii Successione,

I. **P**urimæ in Imperio Rom. German. familiæ, maximè autem Comites Imperii, *Masculos pari passu & equali jure ad successionem in Comitatu, aut Dynastiis, admittunt; adeò ut & titulata seu majora Imperii feuda familia erciscunda judicium subeant.* *Id. in §. praterè. 2. f. 55. Et §. omnes. 2. feud. 20. Cothman. consil. 3. num. 5. & seq. vol. 4. Gail. 2. Observ. 153. num. 2. latè Rosenthal. de feud. c. 9. concl. 56. per tot.* Imittantes in hoc puncto ex parte jus civile, quod parentum hæreditatem liberis ex æquo addicit; *l. cum ratio. 7. D. de bon. damnat. aul. in successione. C. de suis & leg. Forster. de success. ab intest. lib. 4. c. I. Schneide w. & Harpprecht. ad pr. I. de success. ab intest.*

2. Attamen hæ illustres Imperii familiae, diversum dividendi modum observant. *Quidam* enim fratres illustres, Comitatus suos dividunt tam *quoad* bona, administrationem & dominum, quàm *quoad* Regalia & jurisdictionem, adeò ut quilibet partem suam capiat, nec alter in alterius portione aliquid juris habeat. *Wesenbec. cons. 151. Goldast. de major. I. cap. 21. num. 7. Rosenth. de feud. cap. 9. conclus. 96. in add. marg. latè Knichen, de Saxon. non prov. jur. I. Ducum. cap. 3.*

3. *Quidam* administrationem & emolumentorum perceptionem dividunt, *Regaliorum* & jurisdictionis substantiâ apud omnes *in solidum* permanente. Exemplum *in Ducatu Saxoniae Wimarisiensi*, refert *Wesenbec. cons. 32 n. 8. Vide Reinking. I. cl. 4. c. 17. num. 24. Limn. 4. jur. Publ. c. 8. num. 123.*

4. *In quibusdam* Imperii familiis consuetum est, duobus nati maximis fratribus concedere Administrationem, cæteris fratribus, mediante certâ annuâ assignatione à gubernatione seclusis. Uti apud *Landgravios Hassiae* olim, ac apud

Comites Waldeccia usitatum fuisse tradit Bets. *d. tr. pag. 342.*

5. *Quidam* divisâ territorii commoditate, *in Seniore* ex familia transferunt exercitium jurisdictionis, cum quodam emolumento. Rosenthal. *de feud. c. 7. concl. 56. num. 131.* Limnæ. *d. c. 8. n. 12.* Vide Springsfeld. *dict. tr. cap. 2. num. 21.*

6. In Principatum & Comitatum divisionibus, plurimum tribuendum est *pactis familie*; Nec non *consuetudini provincie*; Inprimis verò *voluntati paterna*, quæ si æqualiter cuique filiorum suam portionem assignat, utique servanda erit. *arg. l. si filia. 20. §. si Pater. 3. D. famil. exercisc.* Sanz. Morquech. *de divis. bon. lib. 4. c. 3.* Anton. Fab. *3. Cod. 25. defin. 4.* Gail. *2. Observ. 116.* [Attamen ad familiæ dignitatem & memoriam conservandam, multò consultius est, ut Pater illustris ab ulla Ducatus divisione absteat. *fusè Oldrat. consil. 94.* Unde pulchrè *D. Bernhardus* in epistola, de rei familiaris cura, ad Raymundum militem de filiis consulens, ita scribit: *Filii, mortuo patre, querunt divisionem; Si Nobi-*
les

les sunt, melior est sæpè per mundum dispersio, quàm hereditatis divisio, referente Anchor. ad cap. licet. num. 12. X. de Voto. Petr. Jord. Ursin. de Success. feud. part. 2. Q. 2. art. 3. num. 13.]

7. Quæritur autem; *An Pater Imperij Princeps, in bisce feudis Imperii divisibilibus, uni filiorum præ alio gratificari, ac testamento suo, plus quam reliquis assignare possit. Quod communiter & regulariter Negatur. Quoniam nulla Ordinatio ultimæ voluntatis in feudo valet. arg. §. item si fuerint. 1. f. 5. §. & quia. 1. f. 1. Bets. d. tr. f. 504. Rosenthal. de feud. cap. 7. concl. 3. num. 4. [Adeò, ut secundum Feudistam Princeps Vasallus, ne quidem Candelam pro anima ex feudo per testamentum relinquere possit; Sicuti scribit Andr. de Iserna ad cap. 1. An agnat. vel fil. 2. F. 45.] Reinking. 1. cl. 4. c. 17. n. 43. & seqq. Georg. Eberhard. consil. 37. num. 34. vol. 2.*

8. Cessante hac æquali paternâ divisione, generali quadam Germaniæ, ac in Camera Imperiali approbatâ consuetudine, receptum est, ut frater *Senior* faciat divisionem pro suo arbitrio, ac *Minor*

nor natu eligat. c. 1. *Vbi Barbosa. X. de Pa-
roch. Rauchbar. 1. q. 49. Goldast. d. ma-
jor. 1. cap. 27. Arnif. 2. d. Rex. cap. 2. sect.
8. num. 78. Gail. 2. Observ. 116. num. 14.
Fab. 3. Cod. 25. def. 1. Morquech. d. c. 2.
num. 55.*

9. Hoc dubium adhuc addo; *An
Feuda Imp. majora indivisibilia, consortibus
ad stipulantibus, dividi possint? Quod nisi
Imperatoris accedat cōsensus, Negamus.*
[*Quoniam feudorum dignitatum divi-
sio illustribus familiis & Imperio Roma-
no-German. damnosa existit, ideò in ar-
bitrio possidentium situm non est, ea
pro lubitu dividendo dilacerare, ut illa
tandem ad nihilum deducantur. arg. l.
ne in plures. D. de exercit. act. l. communi.
D. comm. divid. §. prater ea. in cap. Impe-
rialem. 2. F. 55. Tiraquell. de jur. primog.
Q. 4. n. 16. Petr. Jord. Urfin. de success.
feud. part. 2. Q. 2. art. 3. num. 13.] Vult.
1. feud. cap. 8. num. 36. Eorch. d. feud. c. 7.
p. 2. num. 48. Schrad. d. tr. p. cap. 2. n. 39.
in fin. Rosenthal. d. tr. c. 9. membr. 1. Con-
clus. 55. n. 1. [*Vide Gail. 2. Observ. 153.
Ubi Grævæ. 2. Conclus. 153.]**

CAPUT XXIV.

De Filiarum Illustrum Successione in Imperio R. G.

t. **Q**Uædam in Imperio Romano-Germanico familiae illustres, in defectu masculorum etiam *Filias* illustres, contra communem Feudorum naturam de quo Jordan Ursin. *de Success. feud. part. 1. Quest. 5. art. 6. n. 14.* ad successionem feudi titulati admittunt, quale feudum *ein Runkel-Lehen* vulgò vocatur; Cujus præcipua exempla sunt, in Archi-Ducatu *Austriae* ex Constit. *Frider. II. & Carol. V. Imp.* *Limnæ. 5. de jur. Publ. t. 2. num. 30. & 32.* In Ducatu *Goricia ac Corinthia & Comitatu Tyrol.* *Arnif. 2. de Republ. 2. Sect. 12. num. 30.* In Ducatu *Clivia & Juliacensi*, quò jure Ducat⁹ isti nuperrimè ab Electore Brandenburgensi, & Comite Palatino Neoburgensi, occupati fuerint. *Limn. 5. jur. Publ. c. 10. n. 7.* Ac in *Megapolitano* Ducatu tale jus viget, teste *Thoming. cons. 4. vol. 1. 2.* Eodem jure *Teccensis* Ducat⁹, ac *Mompelgardensis* Comitatus Serenissimæ familiae

liæ Württembergicæ accreverunt. *Crus. in Annal. Suev. lib. 6. part. 3. c. 11. De Hæssia, & Comitatu Cathimelibocensi, idem testatur Arnif. d. sect. 12. num. 34.*

[2. B. Sanè in Gallia & Belgio, Fæminas, successionis, possessionisq; feudorū capaces esse, extra omne dubium existit; Sicuti plura adduci possunt successionū fæminarū exempla, Ducatus *Brabantia, Luxemburgi, Flandrie, Hannonia, Hollandia, Zeelandia & Namurci.* Sed loco omnium exemplorum sufficiat hereditas Nobilissimæ *Mariæ Burgundicæ*, unice Caroli Audacis filiæ: cujus nuptiis cum Imperatore *Maximiliano I.* integræ hæ provincie ex domo Burgundica in Austriacam cessere. *Petr. Gudelin. de feudis part. 3. cap. 3. num. 3. Vide Rusdorff. per exempla variarum Gentium, in vindic. caus. Palat. cap. 6. num. 9. & seqq.]*

[2. C. Ratio cur Fæminæ illustres in Imperio Romano Germanico ad Feuda dignitatum admittantur; est singularis favor & affectio, quam Imperatores erga quasdam illustres familias contestati sunt, scilicet, ne Princeps Pater tantis curis angatur, Ducatum forsitan,
una

unà cum Dynastiis tam splendidis, vel ad remotiorem vel in defectu Masculorum, novâ Cæsaris investiturâ, ad planè Extraneū perventurum. Besold. *de Elect. & Success.* lib. 1. *Dissert.* II. n. 4. Paul. Jord. Urfin. *dict. tr. part.* 1. *quæst.* 8. *art.* 1. n. 27.]

[2. D. Sed quæritur, *An jus primogenitura, etiam in feudis famineis locum habeat?* Scilicet, in tantum, ut existentibus tantum duabus filiabus illustribus, Primogenita totum Ducatum occupando Secundogenitam sororem excludat? Et hoc est, quod asserimus. Quoniam ratio inductiva Primogenituram, æquè in Fæminis quàm in Masculis locum habet; Scilicet ut Ducatus aut Marchionatus per indivisibilitatem in integro conserveatur, meritò igitur idem jus statuendum erit. Tiraquell. *de jur. primogen.* *Quæst.* 10. num. 19. Nicol. Bets. *de pact. fam. illustr.* cap. 8. fol. m. 474. Quamvis dissentiat Mart. Laudens. *de jur. primogenit.* col. 5. vers. *quæro*; Num *femina*.]

3. Hoc autem casu, quò Principatus ad filiam devolvitur, ei omninò liberum esse non videtur, quem velit *Maritum* ex animi sententia sibi eligere, sed nec-

cess-

cessum est, ut consensum adhibeat *Ordi-
num Provincialium der Land- Ständ* / si
quidam adsunt, aut populi illius pro-
vinciae, ac propinquorum. Bets. *de pact.
famil. illustr. pag. 152.* [Nefas enim
foret, ut salus Ducatus aut Comitatus
insano unius feminae amorì exponatur
& prostituatur, cum maximo tot subdi-
torum damno.] Arnis. 2. *de Rep. c. 2.
sect. 7. num. 11.* Vide Gamolog. *cap. 5.
num. 68.*

4. *Imperatoris* verò confirmatio in
tali matrimonio non requiritur; modò
vili personæ aut planè extero se non
adjungat; ne Seniori vasallus ingra-
tus obtrudatur. Arnis. *d. l. num. 169.* Be-
sold. *de El. & Success. lib. 11. n. 5. & 5.*

CAPUT XXV.

De Principum Imperii pactis successoris.

I. IN quibusdam illustribus familiis
immediatis, in defectum legitimo-
rum heredum, ne feudum Domino
aperiatur, ex conventionè hæredes quæ-
siti adsunt, *per pactum Confraternitatis.*
auf

auf Erb-Einigung/ quò id agitur, ut alterius stirpe extinctâ, Principatus certâ successionis lege ad alteram superstitem familiam devolvatur. [Quod communiter jus successionis reciprocum appellatur.] Et de hoc pacto confraternitatis vide *tr. Musculi ac Reinking, lib. 1. claff. 4. cap. 18. per tot.* [Omnium latissimè *Dn. Bened. Carpzov. de pact. confratern. Saxon. Haß per tot.*]

2. Tales conventiones vigent 1. inter *Saxonia & Hassia Principes An. 1373.* initæ; Vide *Arum. diff. 6. ad Aur. Bull. conclus. 61.* earumque tenorem refert *Limn. Jur. Publ. cap. 8. num. 163.* Quibus postea *Anno 1587. Marchiones Brandenburgenses* accesserunt, salvâ conventionem cum *Pomeraniæ Ducibus* initâ. *Gutrich. de confrat. th. 3. Limn. d. l. num. 172.* [Quæ accessio *Brandenburgica*, quatenus firma existat, vide *Dn. Limnæ. 4. I. P. cap. 8. num. 172.* Ubilatè *Additiones* sub *num. 166. & seqq. Carpzov. dict. tr. cap. 4. thes. 50. & seqq.*]

3. Similes etiâ inter *Comites Palatinos & Bavaria Duces. Ritter. de Confratern. th. 10. Muscul. d. l. concl. 9.* [Quæ tamen

R

succes-

successio, magis jure agnationis quam vi pacti expectatur.]

4. Tale pactum, ast non recipro-
cum, inierunt olim Marchiones *Brandenburgenses* cum *Pomerania* Ducibus *An.*
1323. *Chytræus Chron. Saxon. lib. I. cap. 5.*
& 12. [ejus tenorem refert *in Ad-*
dit. Joan. Limnæ. 4. I. P. cap. 8. n. 175.]
ejusque vigore modernus Elector, ex-
tinctâ lineâ *Pomeranâ*, Ducatum petiit,
sed publicâ *Germaniæ* pace nuper con-
fectâ, ulteriorem tantum *Pomeraniam*
obtinuit. [*Carpzov. dict. tr. cap. 3. thes.*
37. num. 24. & seqq.]

5. Vigore pacti *Cadaviensis* *Cada-*
wischen *Vertrags* inter *Ferdinandum I.*
Imperatorem & *Udalricum* Ducem
Würtembergiæ *Cada* in *Bohemia* *Anno*
1534. die Johannis Baptiste initi, ac post-
modum *Anno 1599. Pragæ* declarati, sub-
latô scilicet subfeudi onere, *Archiduces*
Austriæ per pactum non reciprocum, suc-
cessionis expectationem Ducatus *Wür-*
tembergici, ein *Expectanz* in dem *Herzog-*
thumb *Württemberg* acquisierunt. Vide
Quett. cons. 6. num. 8. Limn. lib. 5. Jur.
Publ. cap. 17. num. 3.

6. Olim

6. Olim quoque erat pactum successionis inter *Bohemia Reges & Archiduces Austria*, de quo Goldast. *de Reg. Bohem. fol. 718.* [Hortleder. *de bell. German. vol. 2. lib. 3. cap. 83.* Vide latè Carpzov. *dict. cap. 3. thes. 38.*]

7. Ex pacto successorio inter *Duces Saxonia* lineæ Coburgensis ac *Comites Hennebergenses* Anno 1554. inito, Comitatus Hennebergensis extinctâ familiâ Hennebergensi Anno 1583. ad Saxones pervenit ; Sicuti legimus in Chronico Henneberg. Spangenberg, *lib. 5. cap. 53.* [Nicol. Reusner. *1. consil. 3. num. 48.* Carpzov. *in Capitul. Cas. cap. 6. sect. 7. n. 8. & seqq.*] Plura exempla vide apud Muscul. *de confratern. conclus. 10.* Mager. *de Advocat. arm. cap. 15. num. 122.*

8. Hujus Gentilitii juris ratio prima hæc est, *quoad Paciscentes*, I. Ut ex mutua successione & concordia, familiarum splendor & prosapia conserve-
tur. *Confirm. Confrat. Saxon. & Hass. Caroli IV. Imperat. apud Limn. 4. Jur. Publ. cap. 8. num. 163.* Muscul. *d. l. concl. 10.* [Carpzov. *de pact. confrater. in proam. thes. 4.*]

9. Id quod Imperatores ceu singulare privilegium, uni vel alteri familiae Imperii Romano-Germanici, pacto investituræ concesserunt. Borcholt. *de feud. cap. 7. part. 2. num. 66.* Vult. 1. *d. feud. cap. 9. num. 47.* Knichen. *d. invest. part. 1. cap. 3. in pr.* Arnif. 2. *de Republ. c. 2. sect. 12. num. 33.* Rosenth. *d. feud. cap. 7. concl. 35 & 46.* Ne metuere necesse habeant, ut Ducatus aut Comitatus, extinctâ lineâ masculâ, & feudô ad Seniores devolutô, per novam Imperatoris investituram statim ad planè extraneum devolvatur. *Vide omnino Knichen. d. c. 3.* [Forster *de success. ab intest.* lib. 3. *cap. 4. num. 20.* Carpzov. *dict. proœm. thes. 3.*] Quod innuunt verba pacti Confraternitatis, Illustrum Saxoniae & Hennebergiae principum; Ibi: *Daß nicht auff eines tödlichen Abgangs ein frembder Staat den andern zu Unruhe und Nachtheil in deren Dertßer sich einsetzen möchte.*

10. *Secunda Ratio* hujus successorii pacti, *quoad paciscentes* hæc est; Quo provinciae illustres *in manibus familiarum*, benè de Imperio Romano Germanico meritarum, remaneant. *arg. l. lex.*

lex, qua. 22. § ergo. C. de administr. Reusn. lib. 1. cons. 3. num. 30. Gail. 2. Observ. 127. num. 2. Illustrum enim familiarum dignitatem factam tectam tueri, Rei & salutis publicæ Imperii Romano Germanici interest per. l. 1. §. sed et si. 13. Ibi: ut ordinum dignitas, familiarumq; salva sit. D. de ventr. inspiciend. Besold. consil. 49. num. 52. & seqq. Caspar. Klock. de Contribut. cap. 12. num. 103.

II. *Quoad subditos verò, hujus successorii pacti ratio hæc existit; Ne illi alienis & peregrinis Dominis subjiciantur, juxta verba literarum confraternitatis inter Sax. & Henneb. apud Otto. de jur. publ. cap. 11. At confirm. Sax. & Br. apud Limn. d. l. num. 172. Ibi: Sieh umb Rußens und Fridens willen/ ihrer aller Lande/ Leuth und Unterthanen/ mit ihren Landen und Fürstenthumen zusammen verbrüderet. Quod ne fiat, eorum maximè interest. l. invitus. 34. in pr. D. de fidecom. hered. Gail. de Observ. 127. num. 2. [Ubi Græven Consider. 1. Carpzov. dict. cap. 3. thes. 41. per tot.]*

12. *Quæ rationes evincunt, ut pacta hæc successoria, quamvis à Jure Com-*

muni aliquatenus exorbitantia esse videntur, *propter c. quamvis*, ubi Gutierrez, & Dd. *de Pact. in 6. l. f. C. de pact.* Vinc. Honded. *consil. 40. vol. I.* Dn. Bocer. *de success. feud. cap. 2. quest. 1.* [Fr. Mar. Pratus *discept. forens. cap. 12. per tot.*] Vide Bened. Carpzov. *lib. 5. Respons. 5. n. 25.* Usu tamen & consuetudine Germaniæ aliarumque provinciarum inveteratâ recepta & confirmata fuerunt. Sicuti hoc latius deducunt Zasius *lib. 2. cons. 1. num. 23.* Gylman. *I. decis. 13. n. 10. & decis. 6. num. 176.* [Idque operose demonstrat Carpzov. *dict. c. 3. thes. 39.*]

13. Quæritur; *An Pacta hæc successoria jure quoque feudali defendi possint?* Quod propter Imperatoris confirmationem meritò affirmatur. Infeudatio enim in casum mortis ultimi vasalli, veluti si Possessor sine hæredibus feudilibus decesserit, ab Imperatore facta valet, arg. §. *sed & lib. 2. feud. 3. §. moribus. tit. 2. feud. 25.* Quæ vulgò vocatur *eine Expectanz oder Anwartschaft.* Gail. *lib. 2. Observ. 155.* Limn. 4. *per Publ. c. 8. num. 134.* Besold. *in Thesaur. Pract. verb. Besding. lit. G.* [Dn. Bocer. *de success. feud. cap.*

cap. 2. Quest. 2. Carpzov. dict. c. 3. num. 88. & 117. Qui contrariis respondent.]

14. Ulterius quæritur; *An etiam de jure Civili hac Pacta justificari possint, quoad bona allodialia?* Id quod probabiliter asseritur. Tum per l. f. vers. secundum. [ibi: nisi ipse foris, de cujus hereditate pactum est, voluntatem suam ei accommodaverit, & in ea usque ad extremum vitae spiritum perseveraverit.] C. de Pact. Carpzov. ad Capit. Cesar. c. 6. sect. 7. n. 30. & 31. Reinking. lib. I. cl. 4. c. 18. n. 9. Vide Johan. Anton. Bellon. Consil. 71. Tum etiam jure publico militari, per l. 9 C. de Pact. Confrat. renov. famil. Sax. Brandenburg. & Hassiac. de Anno 1614. Cum Principes Imperii [cum feudis titularis & dignitatibus investiti, jure militari utantur; Unde] Imperio semper militare, vermög der Reichs-Anschlåg dicuntur. arg. l. 42. D. de testam. milit. l. 2. C. de Domest. & prot. Nicol. Everh. Jun. Consil. I. num. 142. Carpz. lib. 5 respons. 5. num. 25. [ac dict. cap. 3. thes. 42. num. 74. Quamvis hanc rationem suggillat Bets. de pact. famil. c. 5. fol. 118.]

15. *Ad Validitatem* autem horum pactorum requiritur, *Primò, Consensus ac confirmatio Imperatoris.* Renov pact. famil. Sax. & Brand. ibi: mit gnädigstem Consens. arg. cap. un. 2. f. 9. cap. un. 2. f. 55. Rosenthal. de feud. c. 7. concl. 24. gl. f. Ritter. apud Arumæ. discurs. 22. thes. 3. [Carpzov. dict. tr. c. 2. thes. 33. ac cap. 3. thes. 43.] Ita pactum successorium inter Electorem Brandenburgensem & Ducem Lignicensem, à Ferdinando II. Imperatore, utpote Rege Bohemiæ, cassatum fuit. Goldast. de Regn. Bohem. inden Beylagen. fol. 262 272. Henel. in Silesiogr. cap. 6. f. 69.

16. *Secundò, Consensus subditorum, der gesampthen Land-Stände.* Ne subditi inviti, alienis vel ignotis Dominis subiciantur. [Id quod ne fiat, sollicitè præcavendum] Renov. Confrat. S. & H. de Anno MDLV. apud Limn. lib. 4. iur. Publ. c. 8. num. 162. fol. 206. Bets. de pact. fam. illustr. p. 125. [Muscul. de pact. confrater. thes. 19. & 31. disput. Basil. vol. I.]

17. *Tertiò*, ut ultimo ex familiâ, certa portio libera relinquatur, de quâ testari possit; Ne libera testandi facultas aufera-

auferatur, contra l. 1. C. de S. S. Eccles. l. 5. D. testam. quemadmodum, aper. Zas. d. consil. 7. in pr. lib. 2. Bets. d. 11. pag. 125. Gail. 2. Observ. 127. num. 3. Hinc inter Illustrissimos confratres Saxonia & Hassie provisum est, ut ultimus decedens sine prole masculâ, de 30000 florenorum Rhenensium summâ testari possit. Nicol. Reüsn. 1. conf. 3. num. 46. Limn. d. cap. 8 num. 160. Reinking. 1. cl. 4. cap. 18. num. 38. [Vide omninò Carpzov. dict. cap. 3. thes. 46. per tot.]

18. *Effectus* horum pactorum est, *Primò*, ut alterius Principis stirpe extingât, *Ducatus* unâ cum omnibus bonis mobilibus & immobilibus, feudalibus & allodialibus ad alteram familiam jure hereditario devolvatur. Reüsn. d. conf. 3. num. 33. Warem. ab Ehrenberg. de fæder. 1. cap. 2. num. 36. Muscul. 1b. 46. Carpzov. dict. 11. cap. 5. thes. 55. & 57.

19. *Secundò*, Familiae paciscentes, altera in alterius bonis *jus quasitum* obtinet, *jus tacitæ hypothecæ* habet, ac communi nomine *quasi per constitutum* possident; denn Sie haben ein Anwartschafft darauff / und mit allerselts Manns

Leib, Echens, Erben / ewiglich gleich recht.
 Vide Protest. Ducis Sax. apud Muscul-
 thes. 51. Confirm. Imper. Caroli IV. Confrat-
 ern. Saxon. & Hass. apud Limn. d. cap. 5.
 num. 162. latè Carpzov. tr. de pact. succes-
 sor. c. 6. thes. 61. & 62. Cassæ ideò & ir-
 ritæ sunt omnes horum bonorum dissi-
 pationes, omnia pacta & conventiones
 quæ in illustrium Confratrum præjudi-
 cium tendunt. Hering. de Fidejuss. cap.
 1. ad fin. Bets. dict. tr. pag. 124. Græven.
 lib. 2. Concl. 127. Consil. 1. Nicol. Reus-
 ner. 1. consil. 3. num. 48.

[19. B. Quæritur autem; An per pa-
 ctum confraternitatis, etiam alienatio bono-
 rum prohibita censeatur? Hoc est Quod
 Affirmamus. Causa enim finalis pacti
 successorii hæc est, ut bona in familia
 præsentium conserventur; ac utraque
 pars jus reciprocum in eis habet. Ideò
 alterâ parte invitâ nihil de iis disponi
 potest. per l. si quis in probes. 15. ibi: quasi as
 alienum. D. de in Offic. testam. l. fin. §. 2. ibi:
 rem quam in bonis suis purè non possidet. C.
 comm. de legat. M. Ant. Peregrin. de fidei-
 commiss. art. 40. num. 1. Fusar. de substit.
 fideicom. Quest. 718. & pass. Carpzov.
 dict.

dict. tr. cap. 6. thes. 53. Dissentit Dn. Bocer. *de success. feud. cap. 2. Q. 2. fol. 89.*]

20. *Tertiò*, Ut alter alteri *ad mutua defensionis auxilia* teneatur; Idque ex natura **Confraternitatis**. Cùm plures familię in unam quasi essentiam coëant. Reusn. *1. cons. 3. num. 30.* Schrad. *de feud. cap. 4. num. 9. pag. 342.* Ehrenb. *d. tr. lib. 1. cap. 4. num. 8.* De quo sequentia legimus in *pacta Saxonico Hassiaco*: So sollen und wollen Wir Unser jeglicher den andern getreulich mit Landen und Leuthen/ wider männiglich / niemand außgenommen bescholffen seyn. Carpzov. *de pact. success. cap. 6. thes. 62, & 62.*

21. *Quartò*, *homagium* quod subditi Principi suo præstant, concipi plerumque solet *simultaneè*, etiam in personas Confratrum, juxta tenorem Confraternitatis, quem refert Reinking. *lib. 1. cl. 4. c. 18. num. 25.* Quod tamen minimè importat *subjectionem*; Nec etiam jurisdictionem territorialem, vel aliqualem superioritatem tribuit: siquidem caducitatis eventum tantùm respicit. Secundum tradita Ehrenb. *d. tr. cap. 3. num. 44, & c. 4. num. 4.* Schrader. *de feud. p. 10. sect.*

sect. 7. num. 27. post plures Muscul. dict. concl. 25. Carpzov. dict. tr. c. 6. thes. 64. Quamvis aliter sentire videatur Rein-king. d. c. 18. num. 26.

22 *Quinò; Hęc pacta etiam Successores ac Masculos nascituros comprehendunt & obligant, etsi eorum expressa mentio facta non sit. arg. l. 2. §. ex his. D. de verb. Oblig. Gail. lib. 2. Observat. 2. Muscul. d. diff. 1b. 55. Reinking. lib. 1. cl. 3. c. 10. n. 8. Paschal. de virib. Patr. potest. part. 1. c. 1. num. 88.*

23. Claudat hoc Caput, præsens Dubium; *An Nobiles Imperii immediati in Circulo Sævia, Franconia & Rhenensi, pacta quoque successoria & tales Confraternitates inter sese inire possint? Quod utique Affirmamus.* Quoniam Nobiles immediati in Imperio, omnimodam jurisdictionem in territoriis ac pagis suis habentes, paritem cum cæteris Imperii ordinibus potestatem habent. Adèò, ut id, quod in Principe dicitur *Lands-Fürstlich/* in Comite *Gräfflich/* id in Nobili immediato *die Frey, Adelige Obrigkeit* indigiteretur, attestante Johan. Meichsner, *decis. Camer. 8. num. 3. lib. 1.*

tom. 2. Andr. Gail. lib. 2. Obs. 62. num. 3. Dn. Johan. Conrad. Kreidenmann. de Nobilit. Suv. Stat. Quest. 4. num. 168. Ita in terminis Fichard. consil. 2. n. 1. ac Consil. 3. num. 6. [Besold. Consil. 49. n. 65. & seqq. ac num. 116. & seqq. Mager. de advocat. arm. cap. 6. num. 108.] Dn. à Treisbach. de iur. preced. Nobil. Quest. 2. num. 157. Quamvis dissent. Carpzov. lib. 5. Respons. 5. per tot.

CAPUT XXVI.

De Principum & Statuum Impe- rii testamentis absq. solennita- te validis.

1. **P**aganus in orbe Romano ulti-
mum elogium conscripturus, *Se-
ptem testes ad id specialiter rogatos*
adhibere tenetur. per text. in l. heredes.
21. §. 2. D. qui testam. fac. l. hac consultis-
sima. 8. C. eod. tit. Nicol. Reusner. de te-
stament. part. 3. cap. 12. num. 5.

2. *Militi verò, ex singulari privilegio*
scrupulosa hæc solennitas remissa est,
quem duos testes ad hunc actum convo-
casse

casse sufficit. §. *planè*. 1. *Inst. de testam. milit.* Diod. Tulden. *in Inst. lib. 2. tit. II. c. 2.* Claud. Cœxreus *de jur. milit. lib. 2. cap. 15.*

3. Imperator Romanus, in ultima voluntate conscribenda, ad nullum juris Civilis solennitatem adstringitur. [Ita namque Imperator *Alexander Severus* Aulo Antigono rescripsit: *Lex Imperii, solennibus juris Imperatorem solvit.*] *in l. ex imperfecto. 3. C. de testam.* Merc. Merlin. *de legitima. lib. 5. tit. 2. quest. 7.* [Pruckman. *de absolut. potest. c. 4. membr. 3. effect. 1. fol. m. 656.*] Quod de aliis quoque Regibus Absolutis, aut jura Principum habentibus, tradit post allegatos Dec. *Consil. 516. num. 3. & 4.* Cornæus *Consil. 200. vol. I.* Petr. Magdalen. *de num. test. testam. part. I. c. 24. n. 5.* [Quoniam voluntas Principis non indiget aliqua legum solennitate, *arg. l. pen. C. de donat. int. V. & U.* Ubi Baldus dicit, quod alibi similem textum non repererit. Alex. *num. 26.* Ripa. *num. 20. in l. centurio. D. de vulg. & pupill. substit.* Card. Mantica. *de conject. U. V. lib. 6. tit. I. num. 39.*

4. In Imperio Romano Germanico Principes ac Status Imperii, Testamenta conficientes, solennitates à jure communi præscriptas, observare adstricti non sunt, sed illos meri juris Gentium solennitates adhibuisse, ac jure militari elogia sua conscripsisse omninò sufficit. *arg. l. si consul. 3. D. de adopt. l. ex imperfecto. 3. l. omnium. 19. C. de testament. Dauth. de testament. num. 435. Pruckman. dict. tr. c. 4. membr. 3. effect. 1. n. 20. Zasius cons. 15. num. 22. vol. 2. Wehner. Consil. Franc. 1. Idem de Ducibus, Marchionibus, aliisvè merum & mixtum imperium, cum suprema jurisdictione habentibus, tradit post Bald. Magdalen. dict. tr. c. 24. num. 6. Decius Consil. 516. num. 3.*

5. Quod Privilegium *tanquam personale* Principes Imperii obtinent, ratione dignitatis, illustrissimæ nobilitatis, summæ fidei ac legalitatis. *arg. l. princeps. 31. D. de Legibus. d. l. omnium. 19. C. de testament. Pet. Peck. de testam. Conjug. lib. 3. c. 24. num. 2, Merlin. de Legitim. 5. tit. 2. quest. 7. num. 2. Limn. 4. jur. Publ. c. 8. num. 177. Ad quem modum, Testamentum.*

stamentum *Caroli Austriaci Marchionis Burggaviensis*, etiam omnibus testibus destitutum, pro valido & legitimo iudicatum fuit. Also ist Herr Carlen von Oesterreich / Marggrafen von Burgau letzter Will für kräftig gehalten worden. à Facultate Juridica Tubingensi apud Besold *Consil.* 150. *num.* 24. [Confer Menoch. *Consil.* 351. *num.* 8. & 9. Eodem modò iam ante aliquot centum annos, pro testamento condito per quendam Dominum *de Ursinis*, in terminis consultuit *Bartolus*, quem refert & sequitur Baldus in l. *sancimus*. *num.* 6. C. de donat. Card. Mantica de *Conject.* U. V. lib. 6. tit. 1. *num.* 39.]

6. Quod Privilegium sese extendit quoque ad *Principes Postgenitos* seu *Pannagiaros* ac territorio carentes à gl. *appanagiati*, [seu aux *Princes Appanages*] auff die abgefundenen Herren. Nec non *Liberos* ac sanguine illustri conjunctos, *utriusque sexus*. privilegia enim *Personalia*, *Principibus* ratione dignitatis competentia, jure sanguinis ad heredes transeunt, non aliter ac ipsa nobilitas transmittitur. arg. l. *cum legitimè*. 19. D. de stat. homin.

De Principum & Stat. Imp. Testamentis &c. 273
min. l. Senatoris. §. D. de Senat. C. abed. lib.
2. decis. 36. num. 34. Nolden. de Nobilit. c.
II. num. 55. & seqq.

7. Hinc filii & filiae Principis, vi-
vente etiam adhuc Patre, vocantur **Für-
sten und Fürstinnen**; identitas autem no-
minis, arguit identitatem rei ipsius. *l.*
idem. C. de Codicill. Bets. de Pact. famil. Il-
lustr. c. 8. fol. 342. Modest. Pistor. part. 4.
q. 169. Ita interminis [**eines Fürstlichen**
Bräuleins Testaments familiae Lignicen-
sis Ducum Silesiae] respondit Facultas
Juridica Tubingensis apud Harprecht. *ad*
§. sed cum paulatim. 3. Instit. de testament.
n. 326. & seqq. Vide quoque Menoch.
Consil. 351. num. 12. & seqq.

8. Idem Juris est in Augusta seu Vxore
Principis; [Quæ ultimum suum elo-
gium conscribens, ad modum Principis
mariti, nullas juris civilis solennitates
observare tenetur. *per dict. l. ex imperfe-*
cto. 31. D. de testam. juncta l. benè à Ze-
none. 3. C. de quadrien. prescript.] Ea
namq; in modum cujusdam dependen-
tiae, Principis mariti sui privilegiis frui-
tur, ejusque dignitatibus corruscat. *arg.*
l. princeps. 31. D. de Legibus l. fiscus. 6. §. 1.

D. de jur. fisc. Tiraquell. de Nobil. c. 18. Enenck. de privileg. lib. 2. cap. 4. num. 79. Ne individuitatem illam matrimonialem, inæqualitas aliqua perturbet, contra l. si cum dotem. 22. §. si maritus. 7. D. solut. matrimon. Francisc. de Amaya ad l. fin. C. de incol. num. 4. & seqq. [latè Novar. de elect. fori. sect. 3. Quæst. 3. n. 6. & seqq.] Ita tradit Dn. Limn. lib. 2. jur. Publ. cap. 13. num. 9. Gamolog. c. 7. num. 9. In terminis Besold. Consil. 150. num. 7. Ac ita pro Ducis Mantuæ Augustarespondit Menochius. Consil. 350. num. 10. & seqq.

CAPUT XXVII.

De Donationibus Principum Imperii, in multis privilegiatis.

I. **Q**uamvis quilibet sit rerum suarum moderator & arbiter, juxta Imp. Constantinum. *in l. in re mandata. 21. C. mandat.* Veruntamen, cum Reipublicæ intersit, ne quis per nimiam profusionem re suâ abutatur: Ideò Legumlatores, Privatorum liberalitates,

litates, certis repagulis clauferunt. Matth. Wehner. *Consil.* 1. num. 21. Vide Johan. Bapt. Larrea. *allegat. fiscal.* 7. n. 54. & 55.

2. Hinc jure Civili, donatio inter maritum & uxorem non valet. *juxta tit. D. & C. de donat. inter Vir. & uxor.* [Andr. Gail, 2. *Observ.* 40. n. 1. & *seqq.*] Dn. Bocer. *tr. de donat.* c. 3. num. 20. Diod. Tulden. *in Codic. lib.* 5. tit. 16.

3. Ast longè aliter se res habet, in donationibus *illustrum personarum*. Nam in Imperio Romano-Germanico I. Donatio *Principis Imperii*, quam ille confert *in Augustam*, seu uxorem illustram, omnino valet: [Siquidem, ejusdem liberalitas, nullis legum frenis, nullisque solennitatum cancellis coerceri debet:] *arg. l. pen. C. de donat. inter Vir. & uxor.* teste Besutio apud Zasium *Consil.* 15. num. 53. lib. 2. Gail. lib. 2. *Observat.* 38. num. 17. Petr. Peck. *de testam. Conjug.* 3. c. 36. Paul. Wehner. *dict. conclus. Franc.* 1. [Scipio Gentil. *de Donat.* lib. 2. c. 2. fol. m. 162. Quod latè deducit in terminis Comitum Imperii *Consil. Argent.* 2. *Quest.* 2. num. 58. & *seq.* vol. 2.

Aliam rationem, additâ declaratione,
vide in *Gamolog. c. 7. num. 13.*]

4. Dubitatur autem; *An uxor illustris marito Principi, omnia sua pretiosa (Jocalia vulgò dicta) donare possit?*
Do ein Fürstlich Fräulein ihr Heuraths Gut und Geschmuck ihrem Gemahl schenken möge? Si uxor illustris patrem adhuc habet viventem, id ex communi Dd. opinione, *Negatur*, per l. *filius familias. 7. in pr. D. de donat. l. contra. 28. §. 2. Ibi: Etiam si maxime quis administrationem peculii habeat concessam, donandi tamen sus eum non habere, Juliano placuit. D. de Pact. Johan. Baptist. Costa Consil. 87. [Fr. Niger. Cyriac. *controv. forens.* 329. num. 59. Hieron. Palma. *Consil.* 15. per tot. vol. 2.]* Ita consuluit Facultas Juridica Tubingensis, 2. Augusti 1629. apud Besold. *Consil.* 44. per tot. Quod repetitur in *Consil.* 151. num. 154. Dissentit Gravetta *Consil.* 543. per tot. [Stephan. Gratian. *decis.* 118. num. 7.]

5. H. Donatio à Principe patre facta, *liberis* in potestate constitutis, propter excellentiam Principalis dignitatis, omnimodò subsistit, arg. l. *cum multa.*

ta. 7. C. de bon. qua lib. l. f. C. de Collat.
[*Sichard, ad auth. ex testamento. num. 17.*
C. de Collat.] *Contra l. 11. C. de donat.*
Gail. lib. 2. Observ. 38. num. 16. Petr. Peck.
lib. 3. de test. conjug. cap. 26. num. 4. Rein-
king. lib. 1. Cl. 5. cap. 6. num. 42.

6. III. *Donatio à Principe vel Sta-*
tu Imperii in Privatum collata, nulla in-
diget insinuatione. Eò quòd coram Prin-
cipe, tot Proceribus & Nobilib⁹ stipato,
nihil occultè vel fraudulenter fieri jura
præsumant. *arg. l. sancimus. 34. Ubi Dn.*
Brünneman. C. de Donat. l. illud. 18. C. de
Sacrofanct. Eccles. Wefenbec. cons. 27.
num. 28. Gail. lib. 2. Observ. 39. num. 25.
Harpp. ad §. 2. Inst. de Donat. num. 144.
Dn. Tabor. tr. de testam. Princip. oblat.
cap. 5. num. 2. [*Sicut enim Imperialis*
fortuna, omnes alias supereminet: Ita
oportet Principum liberalitates, cul-
men habere præcipuum, juxta rationem
ab Imperatore, suo rescripto insertam
in l. cum multa. 7. ubi Dd. C. de bon. qua
liber. Schrader. de feud part. 10. sect. 1.
num. 31. Dauth. de testam. num. 168.]
Temerarium enim foret, Principis libe-
ralitatem astutâ interpretatione, non ad

augmentum, sed ad diminutionem convertere, juxta *l. fin. C. de prepos. agent. in reb. lib. 12.* Francisc. de Amaya *ad l. un. Cod. si liber. Imper. num. 12.* Limitationem vide apud Johan. Baptist. Larrea. *alleg. fiscal. 10 num. 16. part. 1.*

7. IV. Quæ à Principe Imperii *Filiofamilias* donata sunt, ad similitudinem quasi Castrensis peculii, *ei in totum cedunt*, Patri ne quidē usufructu relicto; Quò ipsò Principales liberalitates hoc culmen habeant præcipuum; Sunt verbal. *cum multa 7. C. de bon. qua. lib. Dauth. de testam. Rub. qui testam. fac. poss. Schrad. d. p. 10. sect. 1. num. 31. Paschal. de Patr. potest. p. 1. cap. 3. num. 47.* [Præterea, quoniam donata à Principe ad quasi Castrensia bona ea de causa referuntur; Siquidem non præsumitur, Principem donare, nisi de Republica. Arte vel Marte benè meritis. Forster. *de success. ab intestam. lib. 7. cap. 27. n. 7.* Dn. Brunneman. *ad d. l. cum multa. 7. C. de bon. qua. lib.* Wehner. *consil. franc. 1. n. 20.* [Ita de Ducissa Mantuæ Catharina, suæ Domi-cellæ Felicitæ donante, respondit Franc. Niger. *Cyriac. controuv. forens. 474. n. 23.* (Quod

[Quod adeò evictum fuit, ut nullam Legitimam, Parentes in bonis hujus Domicellæ Felicitæ, prætereundere potuerint. Merlin. *de Legitima. lib. 2. tit. I. quest. 11. num. 1. & seqq.*]

§. V. Donatio à Privato, Principi facta, etiam si 500. solidos excedat, insinuatione tamen non eget. arg. *l. sancimus. 34. cum auth. seqq. C. de donat.* Non enim æquitati conveniens est, ut nec hisce prærogativis fruatur Princeps Imperii, quæ ab eo privatis præbentur. per text. in *Nov. 52. cap. 2.* [Cùm ex æquitate causæ, iustitia donationi adjiciatur. Rittershus. *ad Novell. part. 5. cap. 11. num. 2.*] Gail. 2. *Observ. 39. num. 25.* Schneid. *ad §. alia 2. num. 31. Inst. de Donat.* Bocer. *de Donat cap. 3. num. 74.* [In terminis quoque Principum Imperii Carpzov. *L. P. F. part. 2. Constit. 12. Defin. 16.*]

CAPUT XXVIII.

De Testamento Principum

Imperii oblato.

1. **C**onstitutio Impp. Honorii & Theodosii in *l. omnium. 19. C. de testam.*

stam. vigorem suum obtinet, non minus in Principibus ac Statibus Imperii, quàm in ipso Imperatore; Proinde si Aulicus, vel Consiliarius, aut quivis alius privatus, *ultimum suum elogium*, per supplicem libellum Principi Imperii offerat, [illud vè ritè Princeps acceptet,] huic dispositioni firmum robur tribuitur, ac si coram septem testibus, solenniter ad hunc actum vocatis, ultimam voluntatem suam conscripsisset. per textum alibi non existentem in *l. omnium. 19.* Ubi Dd. *C. de testament. arg. l. in donationibus. 31. C. de donation.* Dauth. *de testam. num. 442.* Gilken. *ad l. omnium. 19. C. de testam.* Myns. *resp. 78. num. 8.* Dn. Tabor. *in tr. de Testam. Princip. oblat.* [Reüsner *de testam. part. 4. cap. 19. num. 4.* Dn. Mævius *lib. 2. ad jus Lubec. tit. I. art. 2. num. 72.*]

2. Nam in actibus coram Principe Imperii celebratis, omnes cessare censentur solennitates, quæ ad excludendas fraudes clandestinas, à legibus repertæ sunt. arg. *cap. 1. X. de Constit. in 6.* Siquidem præsentia Principis, juxta Baldum, est loco testium, omnemque solennitatem

tem supplet, & vincit, Bald. & Salyc. in
l. 2. C. *quand. decret. opus est.* Gail. lib. 2.
Observ. 39. num. 25. Carpzov. lib. 6. re-
spons. 22. num. 22. Petr. Dominic. Mag-
dalen. tr. de testib. testament. cap. 23. limit.
8. per tat. Mascard. de probat. conclus. 1352.
num. 47. Quamvis dissentiat Pruckman.
de absol. potest. effect. 3. Membr. 3.

3. Quid si tamen dubitetur; *An te-
stamentum apud Principem fuerit insinua-
tum nec ne?* Hoc casu, si illud aliunde
probari non possit, duos ad minimum
testes ad comprobandum hoc ultimum
elogium, ipsi Principi oblatū fuisse, re-
quiri, dici potest. d. l. *omnium*. 19. ubi Dd.
praesertim Gilken, num. 7. C. de testam. l. *jus
jurandi*. 9. §. 1. D. de testib. [Unde Bal-
dus tradit: Horum testimonium duo
complecti debere: Et *Actum* & *Notorie-
tatem*. Actum, quòd illi interfuerint;
Notorietatem, quòd preces Principi
oblatae fuerint, idque omnibus consti-
tisse.] Jul. Clar. §. *Testamentum*, ubi
Giach. & Bajard. q. 56. num. 7. Myns. d.
respons. 78. num. 8. Dn. Tabor. dict. tr.
c. 3. n. 8. & 9. Vide Dn. Brunnenman.
ad dict. l. *omnium*. 19. C. dict. tit.

stam. vigorem suum obtinet, non minus in Principibus ac Statibus Imperii, quàm in ipso Imperatore; Proinde si Aulicus, vel Consiliarius, aut quivis, alius privatus, *ultimum suum elogium*, per supplicem libellum Principi Imperii offerat, [illud vè ritè Princeps acceptet,] huic dispositioni firmum robur tribuitur, ac si coram septem testibus, solenniter ad hunc actum vocatis, ultimam voluntatem suam conscripisset. per textum alibi non existentem in *l. omnium. 19.* Ubi Dd. *C. de testament. arg. l. in donationibus. 31. C. de donation.* Dauth. *de testam. num. 442.* Gilken. *ad l. omnium. 19. C. de testam.* Myns. *resp. 78. num. 8.* Dn. Tabor. *in tr. de Testam. Princip. oblat.* [Reüsner *de testam. part. 4. cap. 19. num. 4.* Dn. Mævius *lib. 2. ad jus Lubec. tit. 1. art. 2. num. 72.*]

2. Nam in actibus coram Principe Imperii celebratis, omnes cessare censentur solennitates, quæ ad excludendas fraudes clandestinas, à legibus repertæ sunt. arg. *cap. 1. X. de Constit. in 6.* Siquidem præsentia Principis, juxta Baldum, est loco testium, omnemque solennitatem

De Testamento Principi Imperii oblato. 281
tem supplet, & vincit. Bald. & Salyc. in
l. 2. C. quand. decret. opus est. Gail. lib. 2.
Observ. 39. num. 25. Carpzov. lib. 6. re-
spons. 22. num. 22. Petr. Dominic. Mag-
dalen. tr. de testib. testament. cap. 23. limit.
8. per tot. Mascard. de probat. conclus. 1352.
num. 47. Quamvis dissentiat Pruckman.
de absol. potest. effect. 3. Membr. 3.

3. Quid si tamen dubitetur; An te-
stamentum apud Principem fuerit insinua-
tum nec ne? Hoc casu, si illud aliunde
probari non possit, duos ad minimum
testes ad comprobandum hoc ultimum
elogium, ipsi Principi oblatum fuisse, re-
quiri, dici potest. d. l. omnium. 19. ubi Dd.
praesertim Gilken. num. 7. C. de testam. l. ius
jurandi. 9. §. I. D. de testib. [Unde Bal-
dus tradit: Horum testimonium duo
complecti debere: Et Actum & Notorie-
tatem. Actum, quod illi interfuerint;
Notorietatem, quod preces Principi
oblatae fuerint, idque omnibus consti-
tisse.] Jul. Clar. §. Testamentum. ubi
Giach. & Bajard. q. 56. num. 7. Myns. d.
respons. 78. num. 8. Dn. Tabor. dict. tr.
c. 3. n. 8. & 9. Vide Dn. Brunnenman.
ad dict. l. omnium. 19. C. dict. tit.

4. Ulterius quæritur; *An testator ultimum elogium suum Principi per tertium offerre possit?* Et hoc Affirmādum censeo; Nam si quis ea, in quibus solennitates juris relaxatæ sunt, per aliam agit aut petit, perinde est, ac si is per semetipsum egerit aut petierit, secundum *Can. qui facit. 27. de Reg. jur. in 6. l. ita. §. quod si 3. ibi: videtur enim gessisse. D. de admin. & pericul. tut.* [Unde in simili dicimus, quod insinuatio donationis quinquaginta solidos excedentis, etiam per Procuratorem fieri possit, sicuti respondit] *Carpzov. respons. 56. per tot. lib. I.* Ita in terminis *Dn. Tabor. de testam. Princ. obl. cap. 5. num. 10. Carpzov. in I. F. part. 3. Constit. 3. Definit. 23. Dissent. Moller. lib. 1. semestr. cap. 5. num. 9.*

CAPUT XXIX.

De Tutoribus illustrium Imperii Personarum.

P Rincipes ac alii Status Imperii, ut & alii immediati in Imperio Romano-Germanico Pupili ac minores,

nores, *Tutores in Camera*, aut propter concurrentem jurisdictionem in *Aula Imperatoris* accipiunt, quarum jurisdictio hoc casu immediate fundata est, arg tot. tit. C. de tut. vel Curator. illustr. Person. Ord. Cam. p. 3. tit. 3. Gail. I. Observat. I. num. 47. Mind. I. de Process. cap. 20. n. 12. Vide Bets. de pact. famil. illustr. cap 7 per tot.

2. Solet enim *Mater*, aut proximior *Agnatus immediatus*, Pupillo tutorem petendo, *Camera Imperii* plerumque adire, narrando, Patrem esse mortuum, reliquisse liberos; Tutores, maxime proximos *Agnatos*, nominare, eorum consensum demonstrare per documentum consensus, offerre item documentum ad jurandum, ac petere, ut ordinentur. Cujus processus singularia vide apud Rosenthal. d. cap. 10. num. 66. Gylman. tom. 3. Symph. verb. Tutela. [Guilielm. Roding. in Pandect. Camer. lib. 1. tit. 18. num. 5.]

3. Quod si Pater illustris in suo Testamento filio impuberi Tutorem dederit, hæc ceu Patris enixa voluntas erit servanda. arg. l. si plures. 3. §. 1. D. de administr.

min. & peric. tut. Menoch. *lib. 2. de præsump. 25. num. 4.* [Nam si quicquam est in Politica administratione, quod diligentem sedulamque curam mereatur, tutela certè & cura illustrium Pupillorum, hanc sibi vindicat. Nicol. Bets. *de pact. fam. illustr. c. 7.* Johan. Gutierrez. *de tutel. part. 1. c. 3.* Meritò igitur commune patris votum sequendum erit:] Cùm nullus sit affectus, qui vincat paternum, *per l. isti quidem, 8. §. hac. 3. D. quod. met. caus.* Besold. *de elect. & success. lib. 1. dissert. 4. num. 13.* Nec audiendi sunt illi, qui (ad exemplum *Electorum*,) [de quo Aur. Bull. *tit. 7.* Besold. *de tutel. c. 6. num. 2. & seqq.* Limnæ. *ad A. B. tit. 7. §. 1. Observat. 17.* Gothofr. Freher. & Fridenreich. *de tutel. Electorali.*] tutelam legitimam inter Principes Imperii, ad necessitatem adstringunt, ac Paternâ dispositione auferri non posse, tradunt, *arg. l. 1. D. de Constitut. Princip.* Schrad. *de feud. part. 10. sect. 19. num. 16.* Quemadmodum nuper inter Principes Megapolitanos disceptatum fuit. [Ac hodierna Imperii practica hoc observat, ut nihil frequentius sit in Imperio Romano-Germa-

Germano, quàm Principum ac Comitum Imper. elogia ultima, de tutela Pupillorum illustrium disponentia.]

4. Hunc autem testamento datum Tutorem, adhuc Camera Imper. confirmatione opus habere, verius est. *per text. Ref. Polit. de Anno 1577. tit. 32. ibi: durch die Obrigkeit befohlen.* Rosenthal, *de feud. d. conclus. 10. n. 66.* Gylman, *tom. 1. Symphor. part. 2. tit. 1.* Vide Nicol. Bets, *de pact. famil. illustr. fol. m. 234. & seqq.*

5. Minor autem immediatus sub Curatoris patrocinio manet, donec ad vigesimum quintum annum completum pervenerit: *arg. pr. Instit. de Curat. ubi Myns. Wessenbec. Heig. Schneid. Cothman. consil. 42. num. vol. 3.* [Hæc enim est ætas, quæ perfecta ad res suas gubernandas dicitur, & in persona illustri cò magis necessaria, quò & ad subditos & ad territorium regendum accedit. Dn. Mœvius *ad Ius Lubec, lib. 1. tit. 7. art. 6. num. 7. & seqq.*] Nec Aurea Bulla c. 7. Constitutio, quæ Electores 18. anno ætatis ad votum ac sessionem habiles esse jubet, utpote contra jus commune, omnibus

Aliam rationem, additâ declaratione, vide in *Gamolog. c. 7. num. 13.*]

4. Dubitatur autem; *An uxor illustris marito Principi, omnia sua pretiosa (Jocalia vulgò dicta) donare possit?*
Do ein Fürstlich Fräulein ihr Heuraths Gut und Geschmuck ihrem Gemahl schenken möge? Si uxor illustris patrem adhuc habet viventem, id ex communi Dd. opinione, *Negatur*, per l. *filiusfamilias. 7. in pr. D. de donat. l. contra. 28. §. 2. Ibi: Etiam si maxime quis administrationem peculii habeat concessam, donandi tamen sus eum non habere, Juliano placuit. D. de Pact. Johan. Baptist. Costa Consil. 87. [Fr. Niger. Cyriac. controuv. forens. 329. num. 59. Hieron. Palma. Consil. 15. per tot. vol. 2.]* Ita consuluit Facultas Juridica Tubingensis, 2. Augusti 1629. apud Besold. *Consil. 44. per tot.* Quod repetitur in *Consil. 151. num. 154.* Dissentit Gravetta *Consil. 543. per tot.* [Stephan. Gratian. *decis. 118. num. 7.*]

5. H. Donatio à Principe patre facta, *liberis* in potestate constitutis, propter excellentiam Principalis dignitatis, omnimodò subsistit, *arg. l. cum multa. 7.*

2a. 7. C. de bon. qua lib. l. f. C. de Collat.
[*Sichard. ad auth. ex testamento. num. 17.*
C. de Collat.] *Contra l. 11. C. de donat.*
Gail. lib. 2. Observ. 38. num. 16. Petr. Peck.
lib. 3. de test. conjug. cap. 26. num. 4. Rein-
king. lib. 1. Cl. 5. cap. 6. num. 42.

6. III. Donatio à Principe vel Sta-
tu Imperii *in Privatum* collata, nulla in-
diget *insinuatione*. Eò quòd coram Prin-
cipe, tot Proceribus & Nobilib⁹ stipato,
nihil occultè vel fraudulenter fieri jura
præsumant. *arg. l. sancimus. 34. Ubi Dn.*
Brünneman. C. de Donat. l. illud. 18. C. de
Sacrofanct. Eccles. Wescenbec. cons. 27.
num. 28. Gail. lib. 2. Observ. 39. num. 25.
Harpp. ad §. 2. Inst. de Donat. num. 144.
Dn. Tabor. tr. de testam. Princip. oblat.
cap. 5. num. 2. [*Sicut enim Imperialis*
fortuna, omnes alias supereminet: Ita
oportet Principum liberalitates, cul-
men habere præcipuum, juxta rationem
ab Imperatore, suo rescripto insertam
in l. cum multa. 7. ubi Dd. C. de bon. qua
liber. Schrader. de feud part. 10. sect. 1.
num. 31. Dauth. de testam. num. 168.]
Temerarium enim foret, Principis libe-
ralitatem astutâ interpretatione, non ad

augmentum, sed ad diminutionem convertere, juxta *l. fin. C. de prepos. agent. in reb. lib. 12.* Francisc. de Amaya *ad l. un. Cod. si liber. Imper. num. 12.* Limitationem vide apud Johan. Baptist. Larrea. *alleg. fiscal. 10 num. 16. part. I.*

7. IV. Quæ à Principe Imperii *Filiofamilias* donata sunt, ad similitudinem quasi Castrensis peculii, *ei in totum cedunt*, Patri ne quidē usufructu relicto; Quò ipsò Principales liberalitates hoc culmen habeant præcipuum; Sunt verbal. *cum multa 7. C. de bon. quæ lib. Dauth. de testam. Rub. qui testam. fac. poss. Schrader. p. 10. sect. 1. num. 31. Paschal. de Pair. potest. p. I. cap. 3 num. 47.* [Præterea, quoniam donata à Principe ad quasi Castrensia bona ea de causa referuntur; Siquidem non præsumitur, Principem donare, nisi de Republica Arte vel Marte benè meritis. Forster. *de success. ab intestat. lib. 7. cap. 27. n. 7.* Dn. Brunneiman. *ad d. l. cum multa. 7. C. de bon. quæ lib.* Wehner. *consil. franc. I. n. 20.* [Ita de Ducissa Mantuæ Catharina, suæ Domicellæ Felicitæ donante, respondit Franc. Niger. *Cyriac. controuv. forens. 474. n. 23.* (Quod

[Quod adeò evictum fuit, ut nullam Legitimam, Parentes in bonis hujus Domicellæ Felicitæ, prætereundere potuerint. Merlin. *de Legitima. lib. 2. tit. I. quest. 11. num. 1. & seqq.*]

§. V. Donatio à Privato, Principi facta, etiam si 500. solidos excedat, insinuatione tamen non eget. arg. *l. sancimus. 34. cum auth. seqq. C. de donat.* Non enim æquitati conveniens est, ut nec hisce prærogativis fruatur Princeps Imperii, quæ ab eo privatis præbentur. per text. in *Nov. 52. cap. 2.* [Cùm ex æquitate causæ, justitia donationi adjiciatur. Rittershus. *ad Novell. part. 5. cap. 11. num. 2.*] Gail. 2. *Observ. 39. num. 25.* Schneid. *ad §. aliæ 2. num. 31. Inst. de Donat.* Bocer. *de Donat cap. 3. num. 74.* [In terminis quoque Principum Imperii Carpzov. *L. P. F. part. 2. Constit. 12. Defin. 16.*]

CAPUT XXVIII.

De Testamento Principum

Imperii oblato.

1. **C**onstitutio Impp. Honorii & Theodosii in *l. omnium. 19. C. de testam.*
S 4.

stam. vigorem suum obtinet, non minus in Principibus ac Statibus Imperii, quàm in ipso Imperatore; Proinde si Aulicus, vel Consiliarius, aut quivis alius privatus, *ultimum suum elogium*, per supplicem libellum Principi Imperii offerat, [illud vè ritè Princeps acceptet,] huic dispositioni firmum robur tribuitur, ac si coram septem testibus, solenniter ad hunc actum vocatis, ultimam voluntatem suam conscripisset. per textum alibi non existentem in *l. omnium. 19.* Ubi Dd. *C. de testament. arg. l. in donationibus. 31. C. de donation.* Dauth. *de testam. num. 442.* Gilken. *ad l. omnium. 19. C. de testam.* Myns. *resp. 78. num. 8.* Dn. Tabor. *in tr. de Testam. Princip. oblat.* [Reüsner *de testam. part. 4. cap. 19. num. 4.* Dn. Mævius *lib. 2. ad jus Lubec. tit. 1. art. 2. num. 72.*]

2. Nam in actibus coram Principe Imperii celebratis, omnes cessare censentur solennitates, quæ ad excludendas fraudes clandestinas, à legibus repertæ sunt. arg. *cap. 1. X. de Constit. in 6.* Siquidem præsentia Principis, juxta Baldum, est loco testium, omnemque solennitatem

tem supplet, & vincit. Bald. & Salyc. in
l. 2. C. *quand. decret. opus est.* Gail. lib. 2.
Observ. 39. num. 25. Carpzov. lib. 6. re-
spons. 22. num. 22. Petr. Dominic. Mag-
dalen. tr. *de testib. testament. cap. 23. limit.*
8. per tot. Mascard. *de probat. conclus.* 1352.
num. 47. Quamvis dissentiat Pruckman.
de absol. potest. effect. 3. Membr. 3.

3. Quid si tamen dubitetur: *An te-
stamentum apud Principem fuerit insinua-
tum nec ne?* Hoc casu, si illud aliunde
probari non possit, duos ad minimum
testes ad comprobandum hoc ultimum
elogium, ipsi Principi oblatū fuisse, re-
quiri, dici potest. d. l. *omnium.* 19. ubi Dd.
praesertim Gilken, num. 7. C. *de testam. l. ius
jurandi.* 9. §. 1. D. *de testib.* [Unde Bal-
dus tradit: Horum testimonium duo
complecti debere: Et *Actum* & *Notorie-
tatem.* Actum, quòd illi interfuerint;
Notorietatem, quòd preces Principi
oblatae fuerint, idque omnibus consti-
tisse.] Jul. Clar. §. *Testamentum.* ubi
Giach. & Bajard. q. 56. num. 7. Myns. d.
respons. 78. num. 8. Dn. Tabor. dict. tr.
c. 3. n. 8. & 9. Vide Dn. Brunnenman.
ad dict. l. *omnium.* 19. C. dict. tit.

4. Ulterius quæritur; *An testator ultimum elogium suum Principi per tertium offerre possit?* Et hoc Affirmādum censeo; Nam si quis ea, in quibus solennitates juris relaxatæ sunt, per alium agit aut petit, perinde est, ac si is per semetipsum egerit aut petierit, secundum *Can. qui facit. 27. de Reg. jur. in 6. l. ita. §. quod si 3. ibi: videtur enim gessisse. D. de admin. & pericul. tut.* [Unde in simili dicimus, quod insinuatio donationis quinquaginta solidos excedentis, etiam per Procuratorem fieri possit, sicuti respondit] *Carpzov. respons. 56. per tot. lib. I.* Ita in terminis *Dn. Tabor. de testam. Princ. obl. cap. 5. num. 10. Carpzov. in I. F. part. 3. Constit. 3. Definit. 23. Dissent. Moller. lib. 1. semestr. cap. 5. num. 9.*

CAPUT XXIX.

De Tutoribus illustrium Imperii Personarum.

P Rincipes ac alii Status Imperii, ut & alii immediati in Imperio Romano-Germanico Pupili ac minores,

De Tutoribus illustrium Imp. Personarum. 283.
nores, *Tutores in Camera*, aut propter
concurrentem jurisdictionem in *Aula*
Imperatoris accipiunt, quarum jurisdictio
hoc casu immediate fundata est. *arg tot.*
tit. C. de tut. vel Curator. illustr. Person.
Ord. Cam. p. 3. tit. 3. Gail. I. Observat. I.
num. 47. Mind. I. de Process. cap. 20. n. 12.
Vide Bets. de pact. famil. illustr. cap 7 per
tot.

2. Solet enim *Mater*, aut proximior
Agnatus immediatus, Pupillo tutorem
petendo, *Camera Imperii* plerumque
adire, narrando, Patrem esse mortuum,
reliquisse liberos; Tutores, maxime
proximos Agnatos, nominare, eorum
consensum demonstrare per documen-
tum consensus, offerre item documen-
tum ad jurandum, ac petere, ut ordinen-
tur. Cujus processus singularia vide
apud Rosenthal. *d. cap. 10. num. 66. Gyl-*
man. tom. 3. Symph. verb. Tutela. [Gui-
helm. Roding. in Pandect. Camer. lib. 1.
tit. 18. num. 5.]

3. Quod si Pater illustris in suo Te-
stamento filio impuberi Tutorem dede-
rit, hæc ceu Patris enixa voluntas erit
servanda. *arg. l. si plures. 3. §. 1. D. de ad-*
min.

min. & peric. tut. Menoch. *lib. 2. de præsump. 25. num. 4.* [Nam si quicquam est in Politica administratione, quod diligentem sedulamque curam mereatur, tutela certè & cura illustrium Pupillorum, hanc sibi vindicat. Nicol. Bets. *de pact. fam. illustr. c. 7.* Johan. Gutierrez. *de tutel. part. I. c. 3.* Meritò igitur commune patris votum sequendum erit:] Cum nullus sit affectus, qui vincat paternum, *per l. isti quidem. 8. §. hac. 3. D. quod. met. caus.* Besold. *de elect. & success. lib. I. dissert. 4. num. 13.* Nec audiendi sunt illi, qui (ad exemplum *Electorum*,) [de quo Aur. Bull. *tit. 7.* Besold. *de tutel. c. 6. num. 2. & seqq.* Limæ. *ad A. B. tit. 7. §. I. Observat. 17.* Gothofr. Freher. & Fridenreich. *de tutel. Electorali.*] tutelam legitimam inter Principes Imperii, ad necessitatem adstringunt, ac Paternâ dispositione auferri non posse, tradunt, *arg. l. I. D. de Constitut. Princip.* Schrad. *de feud. part. 10. sect. 19 num. 16.* Quemadmodum nuper inter Principes Megapolitanos disceptatum fuit. [Ac hodierna Imperii practica hoc observat, ut nihil frequentius sit in Imperio Romano-Germa-

Germano, quàm Principum ac Comitum Imper. elogia ultima, de tutela Pupillorum illustrium disponentia.]

4. Hunc autem testamento datum Tutorem, adhuc Camera Imper. confirmatione opus habere, verius est. *per text. Ref. Polit. de Anno 1577. tit. 32. ibi: durch die Obrigkeit befohlen.* Rosenthal. *de feud. d. conclus. 10. n. 66.* Gylman. *tom. 1. Symphor. part. 2. tit. 1.* Vide Nicol. Bets. *de pact. famil. illustr. fol. m. 234. & seqq.*

5. Minor autem immediatus sub Curatoris patrocinio manet, donec ad vigesimum quintum annum completum pervenerit. *arg. pr. Instit. de Curat. ubi Myns. Wessenbec. Heig. Schneid. Cothman. consil. 42. num. vol. 3.* [Hæc enim est ætas, quæ perfecta ad res suas gubernandas dicitur, & in persona illustri eò magis necessaria, quò & ad subditos & ad territorium regendum accedit. *Da. Mœvius ad Ius Lubec. lib. 1. tit. 7. art. 6. num. 7. & seqq.*] Nec Aurea Bulla c. 7. *Constitutio*, quæ Electores 18. anno ætatis ad votum ac sessionem habiles esse jubet, utpote contra jus commune, omnibus

omnibus Imperii Statib⁹ communis dicenda est, *arg. l. nam quod. 4. in pr. D. ad SC. Trebel. Arumæus. ad A. B. disc. 4. concl. 25. Rümelin. ad Aur. Bull. p. 1. diss. 7. conclus. 10. Bachov. 2. ad Treutl. 8. tr. 1b. 7. lit. d. Limn. lib. 3. jur. Publ. cap. 7. n. 39. Vide in terminis Cothman. cons. 42. n. 32. vol. 3.*

[6. A. *Limitatur* Primò, hæc assertio, nisi una vel altera familia illustris, privilegium gentilitium obtinuerit ab Imperatore, quò decimo octavo ætatis annò, Minori Primogenito, regimen Ducatus aut Comitatus indulgetur, quale privilegium Duces Brunsvicenses Lunenburgenses, Pomeranos ac Principes Anhaltinos habere, tradit Dn. Limn. 3. I. P. c. 7. *nam.* 41. & 42. Simili quoque privilegio Domum inclytam Hassiacam gaudere, attestatur Dn. Schüz. I. I. P. disput. 7. *ibes.* 16. lit. B De familia Archi-Ducum Austriæ, idem asserit. Dn. Limnæ. ad A. B. lit. 7. §. 2. *Observ.* 25. Idem privilegium, Comites ab Ortenburg ex antiquioribus, jam olim obtinuisse, pro vero comperi.]

6. *Declaratur* secundò, hæc assertio;
Nisi

Nisi 1. Princeps minor ab Imperatore *Veniam ætatis* impetraverit; quô casu à Curatelâ liberatur, liberam rerum suarum administrationem adquirit, ac majori æquiparatur. *l. r. C. de his qui ven. ætat. l. fin. C. de Sponsal.* Cothman. *consil.* 44. *num.* 16. *vol.* 1. Coler. *de Jur. Imp.* *concl.* 65. Nicol. Bets. *dict. tr. cap.* 7. *fol.* 275. *Exempla* apud Dn. Limn. *lib.* 2. *Jur. Publ. cap.* 9. *num.* 148.

7. Hanc æt: veniã Principes ac Stat⁹ Imperii, etiam *ante vigesimum ætatis annum* petere, ac ab Imperatore impetrare possunt arg. *Novell. Leon. 28. in fine.* Utpote cùm Imperator *ad l. 2. C. de his qui ven. æt.* dispositionem non adstringatur. arg. *l. Princeps. 31. D. de Legibus.* *Novell. 105. cap. 2. §. 4.* Cothman. *cons.* 42. *num.* 51. *vol.* 3. Limn. *lib.* 2. *Jur. Publ. cap.* 9. *num.* 150. [Et hæc ætatis veniæ concessio personis Imperii illustribus, adeò propria est Imperialis culminis, ut reservatis Imperatoris annumeretur, nec Camera Imperialis in hoc negotio sese intromittere possit. Thom. Michael *de jurisdict. thes.* 32. *in fin.* *Disp. Bas.* *vol.* 1. Sixtin. *de Regal. lib.* 1. *cap.* 2. *num.* 22. Dn. Stam-

Stamler, *de Reserv. Imp.*] De Principis supremi soluta legibus potestate vide doctè Franc. de Amaya. *lib. 1. Observ. Jur. cap. 1. num. 90. & per tot.*

§. Quæritur autē: *An Princeps Minor, qui veniam ætatis impetravit, si in ipsa administratione laesus fuerit, restitutionem in integrum petere possit?* [Sane nō desunt, qui hoc Negant; Ne quispiam Imperiali autoritate decipiatur. *per l. 1. C. de his qui ven. ætat.* Nam, qui veniam ætatis querit, minor nascendo, grandævus esse cæpit consiliō, ac quod in rebus humanis audacissimum est, beneficium annorum contemnit, sicuti ratio cinatur Cassiodor. *Regis Theodor. Consiliarius lib. 7. Rescript. 41.* Besold, *in delibac. lib. 1. fol. m. 29.*] Attamen affirmativa sententia æquior mihi videtur. arg. *l. fin. C. si minor, se maj.* Francisc. de Caldas *ad l. si Curatorem, num. 57. C. de restitut. min.* modò Status Reipubl. ex administratione damnum sentiat. Ruland. *decis. contr. Jur. 5. fac.* Duaren. *ad tit. Cod. de his qui ven. ætat.* Quoniam Respubl. semper utitur jure minorum, ac pupilli loco habetur. *l. 4. C. ex quib. caus. maj. l. 1. l.*

Rem-

Rempublicam, 3. *C. de iure Reipubl. lib. 11.*
Afflict. decis. 213. *Usil. ad §. rursus, num.*
46. Inst. de Action. Proinde dicunt Dd.
Rempublicam nunquam fieri maioren-
nem. *l. 1. §. sanè. 1. ubi Br. C. de off. eius*
qui vic. alie. [*Ita Matth. de Afflict. ad*
Constit. Regn. Vtriusque Sicil. lib. 2. tit. 29.
Ruland. decis. quest. Jur. 5.] Vide Sfor-
ziam Oddum *de restit. 2. 3. art. 9. & q. 8.*
art. 9. & 14. [*Dissentit Cothman. respons.*
42. num. 49. vol. 3. Cancer. 1. V. R. cap.
7. num. 15.]

9. Dantur autem Tutores, plerum-
que *Proximiores Agnati*, aut quos Testator
in ultima dispositione nominavit. *arg.*
l. verbis. 120. D. de V. S. Andr. Knichen. de
Saxon. non provoc. iur. verb. Electorum.
cap. 4. num. 37. [*Vide tr. Dn. Linnæ.*
ad A. B. tit. 7. §. 2. Observ. 16. Besold. de
tutel. cap. 3.]

10. Quod etiam in *Matre & Avia*
obtinet; adeò quidem, ut si illæ ipsæ pe-
tendo liberis suis Tutores, unà sese or-
dinari petant in Camera Imperiali, pro-
pter pietatis & charitatis affectionem
audiantur; Etiam in ipsius Ducatus admi-
nistratione; Modò prius renunciarent se-

cundis nuptiis, Senatusconsulto Vellejano, aliisque legum auxiliis, de quibus *Auth. Sacramenta, auth. matri & avia, cum l. f. C. quand. mul. offic. tut.* Guttier. de tutel. cap. 8. num. 44. Gylman. tom. 3. Symphor. verb. Tutela. Rosenth. de feud. cap. 12. conclus. 10. n. 22. [Quo casu Mater vel Avia illustris, Tutrix esse potest, liberorum in dignitate positorum, etiam in bonis feudalibus, exclusis Agnatis vel ipsô feudi Dominô Benckend. de jur. mulier. fol. 930. Rosenthal. dict. conclus. 10. num. 20. Besold. de tutel. cap. 12. num. 4.]

11. *An autem Vitricus Tutor à Patre dari possit, filio suo Imperii illustri? Quæritur: ac respondetur; Quòd sic, per l. fin. C. de contr. tut. judic. l. 2. C. de interdic. matrim. int. pupill.* Wurms. in Obs. lib. 38. Obs. 4. Bets. de Pact. famil. illustr. fol. 255. Quam opinionem Camera Imperialis sequitur, teste Gylman. tom. 3. Symph. verb. Tutor. [De quo latius Dn. Besold. de tutel. c. 18. num. 3.]

12. Dubitatur etiam: *An in Ducatibus Imperii, in quibus Primogenitura jus viget, Proximus quoque Agnatus in Tutela remo-*

remotio^{rem} excludat, adeò, ut ei remotior
adungi aut præferri non possit? In tutela
Legitima aut Dativa, *Affirmativa* verior
est. Quoniam tutela defertur juxta
gradus prærogativam. per l. quo tutela
37. D. de Reg. jur. l. ne lucrum. 5. C. de cu-
rat. furios. Rosenthal. d. c. 12. concl. 10. n.
29. Schrad. de feud. p. 10. sect. 19. num. 25.
Bets. de pact. famil. illustr. fol. 241. [Vide
Dn. Limnæ. ad Aur. Bull. tit. 7. §. 2. Ob-
servat. 26.]

13. Nil autem impedit, quò minus
personis Illustribus *Mediati etiam Tuto-
res* quandoque existant; *Scilicet* dum
Pater, Imperii Princeps, Liberis suis
unum vel alterum Consiliariorum, fide
& dignitate probatorum, in Tutorem
eligit; Ita *Marchioni cuidam Badensi* Pa-
ternis ex tabulis Tutor *Cancellarius* datus,
ac An. 1589. in Camera confirmatus fuit.
Adrian. Gylman. tom. 3. *Symph. verb. Tu-
tor.* Sailer in *Commerz. Geschichte* Uethelm
verb. Tutor. [Dn. Besold. in *Delibatz.*
lib. 1. Rubr. De Venia *Ætatis* fol. m. 83.]

14. Quæ de Principibus Imperii
immediatis dicta sunt, etiam in *Electori-
bus* Imperii obtinent, præterquam quòd

diversum jus seu *duo* singularia inprimis reperiam; *Primum*; Quòd Electores in *atate Minorenni* constituti, ad Electoratus dignitatem, Votum & Sessionem habiles fiant *Anno decimo Octavo*. Aur. Bull. cap. 7. Arum. ad Aur. Bull. disc. 4. concl. 11. Rümelin. ad Aur. Bull. 1. diss. 7. concl. 5. Buxtorff. ad Aur. Bull. concl. 86.

15. Quæritur autem, *An hoc tempus completum requiratur?* Affirmatur & quidem meritò; per text. d. cap. 7. *ihiz Achtzen ganzer Jahr*. facit l. 3. §. 3. D. d. minor. Cothman. consil. 43. num. 14. lib. 1. Limn. 3. iur. Publ. cap. 7. num. 46. Rümelin. d. l. concl. 7. [Dn. Limnæ. ad A. B. cap. 7. §. 2. Observ. 29. Dn. Dieterich. eod. fol. m. 54.] Dissentit Knich. de Saxon. Privil. verb. Electorum cap. 5. num. 39.

16. *Secundum singulare est*; Quòd Electore in pupillari etate existente, Tutore ejus legitimus sit, Proximus Agnatus, quam tutelam ei per Testamentum auferri non posse, verius videtur. per text. Aur. Bull. cap. 7. §. 2. Arum. discurs. 4. concl. 10. Rosenth. de feud. cap. 12. concl. 10. num. 19. Coler. de iur. Imp. 16. Dn.

Harp-

Harpprecht. in §. 2. *Inst. de leg. agn. tut.*
Limn. I. *Iur. Publ. cap. II. num. 103.* [*Ac
ad A. B. cap. 7. f. 2. Observ. 21. Dn. Diete-
rich. eod. tit. fol. m. 52. Dn. Besold. de tu-
tel. cap. 6. per tot.*] Eâ ratione irrita
visa fuit dispositio *Friderici IV. Electoris*
Palatini, quâ Anno 1610. testamento
Tutelam detulit Joh. Bipontino, exclu-
sô *Philippo Ludovico*, Palatino Neobur-
gensi, cujus causam egregiè defende-
bant ejusdem Consilarii *Zeschlin & Fri-
denreich. in tr. singul. Electoris Palatini*
autem dispositionem, ceu causam pro
amico, tuebantur *Freherus & Gothofredus*:
Ast lite pendēte, Bipontinus in admini-
strationis possessione permanfit, donec
Electo Minorennis *Fridericus V.* Admi-
nistrationem Electoralē aggressus esset.
[Testamentariam tutelam Electoralē
operosè defendit. Dn. Casp. Unrath.
apud Dn. Eritsch. in *Colleg. Iur. Publ. Ex-
ercit. 1.*]

17. Quæritur autem; *An Princeps*
*Electo filio suo quoad Ducatus ac Comita-
tus Electoratus non annexos, Testamento*
Tutores dare possit? Quod communiter
Negatur, & quidem meritò. Quoniam

Tutor ad certas causas, certaqué negotia dari nequit. *per l. certarum. 12. D. d. testam. tut.* Ideò Tutor tam à lege, quàm ab homine datus, ad omnes res, omniaque negotia ad pupillum pertinentia, datus censetur. *l. non solum. 10. §. & quod. D. dict. tit.* Præsertim cùm Tutor detur personæ, non rei. [Proinde si Lex alium, alium item Tutorem Testator daret, sanè hoc nihil aliud esset, quàm evertere ordinẽ gubernandi, ipsasq; leges fundamentales.] Ita Knichen, *de Sax. non prov. jur. V. Elector. cap. 4. num. 31.* Zeschlin. *de tut. Elect. cap. 8. num. 552.* [Besold. *de tutel. cap. 6. num. 5.*] Dissentit. Bocer, *d. juris d. cap. 5. num. 78.*

CAPUT XXX.

*Principes & Status Imperii, se
scribunt, Regnare Dei
Gratiâ.*

I. **S**ANè Principum Imperii supereminentia & quasi Majestas in territorio Ducali, conspicua, præ aliis exterorum Regnorum Principibus, imprimis

Pr. & Stat. Imp. se, scribunt, Reg. Dei Gr. 295
 primis exinde clarescit; Quòd Duces
 & Principes Germani immediati in E-
 dictis, Rescriptis & Literis, ad Subje-
 ctos vel alios inferiores, directis, inscri-
 ptione, von Gottes Gnaden/ utantur, eis-
 que se Gratia Dei regnare præmittunt;
 Sicuti communi Imperii observantia
 comprobatur, de qua Bocer. *de Regal.*
c. 2. num. 6. Besold. *in Thesaur. Pr. lit. G.*
verb. von Gottes Gnaden. Ubi *Additio-*
nator. Dieter. *num. 74.* Klock. *de con-*
tribut. c. 4. num. 146. Limnæ. *lib. 4. l. P.*
c. 6. num. 32. Vbi *Additiones* Dn. Schu-
 lenburg. *de potest. Princip. Imper. cap. 9.*
fol. 134. Dn. Burgold. *Secund. part. 1. dis-*
sert. 20. num. 17. Sanè hâc superemi-
 nenti inscriptione, Principes Imperii
 immediati usi fuêre, à tempore retrò
 computato, immemoriali, suæve origi-
 nis ferè nescia. Matth. Stephan. *lib. 2. de*
jurisdict. part. 1. c. 7. num. 42. Hujus au-
 tem origo primordialis ad tempora O-
 thonum Imperatorum probabiliter re-
 jicimus, quo tempore Ducatus ac Mar-
 chio natus Imperii, hæreditario jure pos-
 sideri cœperunt. Vide Archolog. *c. 9*
per tot. Ubi varia exempla exaltationis

familiarum Germaniæ illustrium, ad posteros transmissæ, recensentur.

2. Inter vetustiora Germanici Imperii, exempla reperi, quòd *A. DCCCCCLXXVII.* Othone II. imperante, *Otho Dux Wasgovia*, in fundationis Diplomate Monasterii Sancti Lamberti, sese Gratia Dei regnare, *Wir Otho von Gottes Gnaden/Herzog in Wasgau/* scripserit, apud Philipp. Simon. in *Chron. Episcop. Spirens. Rubr. De Episcopo Bertoldo 22. fol. m. 30.*

3. Pari modo & more, in fundatione Monasterii Lorichensis, agri Wirtembergici, legimus, *Fridericum Suevia Ducem Anno MCII.* Imperatoris Friderici Barbarossæ Avum, hanc inscriptionem, Fundationis Instrumento formaliter præmisisse: In nomine Sanctæ & individuæ Trinitatis, *Fridericus*, Divina favente Clementia, Suevorum Dux & Francorum. *Docum. Rediv. D. VV. fol. m. 713.* Quæ verba, Dei Clementia, idem quod Dei Gratia denotant. Vide Eund. *Scriptor. fol. 24. & fol. 724.*

4. Ex eadem ratione, *Eberhardus Comes de VVürtemberg*, Anno MCCXCI. in Instrumento, quoad Monasterium Lorchen-

Lorchēse, hanc inscriptionem præfixit:
Universis præsentium inspectoribus,
tam præsentibus, quàm futuris, Nos,
Eberhardus, Dei gratia Comes de Würt-
temberg, constare volumus & profite-
mur, &c. Datum & actum *A. D. M. CC.*
Nonagesimo primo, Mariæ Madalenæ, in
Docum. VVurt. fol. 734.

5. Sanè Ecclesiastici Præfules, longo
tempore hōc titulō abstinuerunt; me-
mores professionis suæ humilitatis. Nec
sub Carolinorum regimine ullum repe-
ries Episcopum, tali inscriptione usum
fuisse: Memorabilis est Titulus, quem
suo Testamento præposuit Episcopus
Argentinensis *Heddo*, hisce formalibus:
Ego Dei nomine *Eddo*, peccator, per mi-
sericordiam Dei vocatus Episcopus,
hoc testamentum à me factum, relegi,
apud Francisc. Guilleman. *de Episcop. Ar-*
gent. in Eddon. fol. m. 112. Subsecutis
temporibus, Episcopi communiter se
divina permissione vel indulgentia, auß
Gottes Verhängnuß/ oder auß Gottes Er-
barmung/ tale officium se gerere scripse-
runt. Vide Simon. *de Episcop. Spirens.*
paßim, Act. Lindavienf. fol. 585. & 551.

6. Postquam verò, Episcopi & Abbates, integros Pagos, districtus, imò territoria, cum jurisdictione, appetere, eaque ab Imperatoribus obtinere cœperunt. De quo vide Vadian. apud Goldast. in *Alleman. tom. 2. part. I. fol. m. 84. Archolog. c. 13.* Titulo & inscriptione, *Dei gratia*, uti ambierunt; Sicuti de Episcopo Constantiensi in Instrumento Anno MCCCLXXXV III. confectolegim⁹: *Wir Burckhardt/von Gottes Gnaden/Bischoff zu Costanz.* Quod extat in Act. Lindaviens. fol. m. 927. De Archi-Episcopo Moguntino, legimus, quod Anno Christi MCCCLIV, in attestato publico parilem titulum præscripserit: *Wir Gerlach/von Gottes Gnaden/ des H. Reichs zu Mainz Erh. Bischoff.* in Artic. Werthem. fol. 14. in *Append.* Exempla vetustiora reperies apud Trithem. in *Chron. Sponheimens.* sub Adelberto, Archi-Episcopo, Anno MCXXVII. fol. m. 244. in operibus. Quò titulò sensim irrepto, Ecclesiastici Principes immediati in hunc usq; diem utuntur fruuntur.

7. Ideò etiam hoc pro Gloria Principum Imperii immediatorum asserendum,

dum, quòd hac inscriptione, nulli alii Duces aut Comites subalterni, cujuscunque Regis aut Monarchæ existant, utcunque se Liberos esse pronunciant, suis rescriptis aut Instrumentis publicis, absque Læse Majestatis crimine uti audeant. *arg. traditorum Anton. de Padilla ad l. sacri effectus. 6. num. 3. C. de rescript.* Nam de Ludovico XI. Galliarum Rege, refert Bodinus, eum sub gravi pæna Francisco Armoricum Duci, mandasse, ut hanc inscriptionem, suis rescriptis præmissam, detraheret. *Bodin. de Republ. lib. I. cap. 7. num. 772.*

8. Testatur quoque Petrus Ærodius, Comitem Armenacum, quòd se Gratia Dei inscriberet, sub Carolo Galliarum Rege, propterea læse Majestatis crimine accusatum fuisse, eò quòd hisce verbis, à Regia potestate se liberare videretur, unumque se, non Carolum Regem velle observari præsumeretur. *Petr. Ærod. Rer. judicat. lib. 7. tit. 3. cap. 9. fol. m. 563. Vid. Draco de jur. Patric. lib. 3. c. in appendic. num. 8. Sixtin. de Regal. lib. I. cap. 3. num. 18. Theod. Hoppinck. de jur. insign. cap. 32. num. 33. & seqq.*

9. Et hac inscriptione utuntur, *tum* ex longissima observatiâ, quæ privilegii ac juris constituti loco habetur. *juxta l. 3. §. 4. D. de aq. quot. & altiv. Tiraquell. de Jur. Primogenit. q. 4. n. 45. [Quæ temporis vetustas Imperatoris consensum involvit. Dn. Limnæ. 4. I. P. cap. 6. n. 33.]*

10. *Tum* propter autocraticæ potestatis eminentiam; Cum Principes & Status Imperii in consortium quasi summi Imperii, ab Imperatore assumpti sint, ac eâdem in territoriis sublimitate gaudeant, quâ Imperator ipse in Imperio, unde *Ärzte und Mitglieder des Heil. Röm. Reichs* nominantur, ac revera existunt, secundum ea, quæ tradit doctè Bachov. *1. ad Treutl. diss. 3. th. 6. lit. e.* latè Klock. *de Contribut. cap. 4. num. 143.* Boeckel. *d. disquis. 4. num. 7.* Limn. *lib. 4. Jur. Publ. cap. 6. n. 32.* [latè Burgold. *secund. part. 1. Dissert. 10. num. 18.*] Hinc illud est, quod ad *Campegium* Cardinalem scripsit *Erasmus Roterdamus*; Germaniæ Principes agnoscere quidem Imperatoris potentiam, sed tali modo, ut imperent veriùs, quàm pareant. Sleidan. *lib. 8. histor.* Vide hoc & aliud testimonium

Pr. & Stat. Imp se, scribunt, Reg. Dei Gr. 301
monium apud Carpzov. *ad Capitul. cap.*
1. sect. 11. num. 4. seqq.

11. Propter hanc summæ potestatis communicationem, Electoribus in *Aur. Bull. c. 24.* Majestas tribuitur. Quasi eam unà cum Imperatore teneant. Vide *Decretum Imper.* apud Brunning. *de jur. Univ. concl. 10.* [*Rümelin. 3. ad Aur. Bull. Dissert. 4. thes. 1. Vbi Addition. mea.*]

12. Imò etiam cæteri Imperii Principes, Majestatis quasi participes effecti, sunt, ac Majestatem in suo territorio habere videntur. Boeckel. *disq. criminal. 4. num. 7. f. 41.* Cluten. in *Sylog. concl. 26. lit. 4.* Schrad. *de feud. p. 10. sect. 1. num. 33.* Adeò ut Dn. Carpzovius asserat, Principes & Status Imperii in suis Provinciis Majestatis imaginem habere. Carpzov. *dict. 11. c. 1. sect. 13. n. 3.* [Vide Lampad. *de Imper. R. G. part. 3. cap. 3. §. 5.* Ac non abs re dici potest, quòd Superioritas territorialis Imperii Principum & Statuum, æmuletur summam Imperii Majestatem. Burgold. *Secund. part. 2. Dissert. 5. n. 7.*]

13. Ex hisce præmissis facile est decidere Quæstionem; *An subditus in Imperii Statum crimen læsæ Majestatis committit.*

tere possit, ad eum effectum, ut poenæ *l. quisquis. s. C. ad l. Iul. Maj. subiciatur? V. G.* Si veniat ad impugnandam Patriam, vel consilia contra personam Principis subministret? Quod *Affirmatur: arg. Constitutionis Henric. VII. Imper. Tit. qui sint rebelles. in extravag. l. i. §. i.* ubi Gothofr. & Dd. *D. ad l. Iul. Majest.*

14. Ubi enim adest subjectio, homagii præstatio, ac reverentia quasi Majestatica, ibi offensio non pro simplici delicto æstimatur, sed pro crimine læsæ Majestatis. arg. *l. nemo. 3. ibi: Reus etiam Majestatis de Domino adversus quem. C. de Episc. aud. Schrader. de feud. p. 10. sect. i. num. 31. Ac consil. 23. num. 178. Boccr. de crim. læsæ Majest. cap. 2. num 91. & seqq. ac de Regal. cap. 3. num. 103. Boeck. d. disquis. 4. n. 7.* In hujus assertionis confirmationem præjudicia de Duce Sabaudia adducit, Ant. Fab. *s. Cod. tit. 6.* Eamque sententiam quoque Assessores Camera tenent, inter quos reperies Herm. Stam. *de Person. serv. lib. 3. c. 10. fol. m. 700.* [Ita in casu, quò quatuor mulieres Ducem B. veneno necare attentaverant, consultavit latè & eleganter Georg. Everhard. *consil.*

*Pr. & Stat. Imp. se, scribunt, Reg. Dei Gr. 303
consil. 2. num. 92. & seqq. vol. 1. Ac de
subdito, non revelante machinationem
contra Principem agit Consult. Saxon.
part. 4. Quest. 7. & 46.]* Quamvis dis-
sentiat Dn. Harpprecht, qui Authores
pro & contra recenset *in §. 3. num. 19.
Inst. de Publ. lud.* Idque non solum verum
est, quoad *Bonorum confiscationem*, sed
etiam quoad *Memoria damnationem*; Dn.
Bocer. de crim. lese Majestat. cap. 3. n. 76.

15. Quamvis hoc moderationem
recipiat, *quoad Liberos*; Et quidem
non sine ratione. Quippe etiam ma-
los Principes, quanquam reos Majesta-
tis puniissent, in liberos non semper ani-
madvertisse, ex Historiis constat. Eam-
que ob causam *Cosmum Medicæum*, pru-
dentissimum Principem, majestatis da-
mnatorum bona liberis, & agnatis sem-
per reliquisse, fertur. Vide Georg Ever-
hard. *consil. 2. num. 96. vol. 1. post pl. Ro-
senthal. de feud. cap. 5. conclus. 69. num. 2.
lit. E. Knichen. de Saxon. Privileg. verb.
Ducum cap. 5. num. 479. Anton. Matth.
de crimin. tit. Crim. Lese majest. c. I. num.
4. in fin.*

16. Quod de Principe diximus, idem
verum

verum est & obtrinet in *Civitatibus Imperiatis*, arg. d. l. 2. ubi *Castr. & Dd. C. d. Episcop. aud. Casp. Klock. de Contribut. c. 3. n. 42.* Proinde si civis ad oppugnandam Patriam veniat, crimen læsæ Majestatis vix evitare poterit, *l. pen. D. ad l. Jul. Majest. Dn. m. Præc. Bocer. d. tr. c. 2. num. 110. & 111. Dn. Daniel Haider. in act. Lindav. fol. 179.* [Ita de Cive ad hostem profugiente Dn. Mevius ad *jus Lubec. lib. 1. tit. 2. art. 3. num. 20. & seqq.* Quamvis dissentiat Dn. Knipschilt. de *Civit. Imp. lib. 2. c. 15. num. 28.*]

17. Hoc tamen delictum, ad non Subditos, extendi non potest; Cum soli illi, quiratione Originis aut Domicilii subditi sint, tale crimen committant. Si quidem crimen læsæ Majestatis, aliquam relationem subditi erga Principem, ratione reverentiæ debitæ ex homagio ortæ, requirit. Clem. *Pastoralis. §. rursus. ubi præcipuè Bonifac. de Vitallinis. vers. Verum. num. 39. & seqq. de sent. & re judic. Sixtin. 2. de Regal. c. 20. n. 29. Rosenthal. de feud. cap. 5. concl. 69. n. 4. lit. R. Gail. 2. de P. P. c. 13. num. 19.*

18. Hinc is, qui vel ratione feudi, vel
ratione

Pr. & Stat. Imp. se, scribunt, Reg. Dei Gr. 305
ratione Officii, Domino obligatus est, si-
quid molitus fuerit contra Principem,
cum in crimen læsæ Majestatis vix incl-
dere, dicendum esse viderur. per d. Clem.
2. verb. subfuit. Gigas de Crim. læsa Ma-
jestatis, q. 68. Rosenthal, d. c. 5. concl. 69.
num. 5. lit. b. [Ant. Matth. dict. cap. 1.
num. 10.] Præjudicia de Vasallo & Of-
ficiali refert in Duce Sabaudie Anton.
Faber, lib. 9. Cod. 6. def. 10. & 11.

19. *Quæritur autem: An tale crimen*
committat is, qui in Principis Imperii terri-
torio bona possidet? Cujus quæstionis
decisio dependet ex resolutione dubii
illius; An bona subditum faciant? Ac ve-
rius respondetur; Quòd non; Quia bona
subditum non aliter efficiunt, nisi quo-
ad realem actionem. Vide Paurmeist.
de jurisd. lib. 1. c. 9. num. 119. Ziegl. ad 5.
Landsaffi: Conclus. 1. num. 39. Ritter. de
homag. c. 7. num. 138. post alios Stamm.
de Servit. person. lib. 1. cap. 5. num. 29. &
& per tot. [Vide Casp. Klock. de Con-
tribut. cap. 13 num. 16. & seqq. Bern. Ba-
cilis de potest. Leg. municip. in Advenas
Disq. I. §. 4. num. 35.]

CAPUT XXXI.

*De Matrimonio Principum &
Statuum Imperii, ubicunque
liberrimo.*

1. **N**on foedera tantum, sed etiam *Matrimonia*, Principes & Status Imperii liberrimè inire possunt; & quidem *sine Imperatoris* auctoritate & praescientia, cum consensus ejus ad hæc parum proficiat; Frustra enim expectatur scientia aut consensus ejus, qui dissentiendo nihil potest impedire: *l. aliquando. 13. §. f. D. ad S. Ct. Velle. l. qui potest. 26. D. de Reg. jur.* [Ac in honestum, veteribus, visum fuit, vinculo poenæ matrimonia obstringi, teste Jure-Consulto in *l. Titia qua. 134. D. de V. O. Sanchez. de matrimo. lib. I. disput. 30. Vide Gamolog. meam. c. 2. num. 7.*]

2. Ha cratione multi Principes Germaniæ, qui cum antea inimici ac hostes essent infensissimi, *mutuâ affinitate* se sibi invicem devinxerunt, ac pace factâ veterem amicitiam matrimonio corroboraverunt. Vide Matth. Castrit. *de Heroic.*

De Matr. Pr. & Stat. Imp. ubicunq; liberr. 307
roic. Virtut. Princip. German. l. 2. cap. 7.
[Pluresnamque Principes hoc sæculo,
Conjugum blanditiis expugnati, minus
hosti nocuerunt, vel apertè transferunt
ad partes, Jacob. Zev. *in Obs. Polit. ad*
Sueton. Cas. c. 1. §. 2. Gamolog. c. 2. n. 8.
Vbi varia exempla reperies.]

3. Imperii autem Proceribus non
solum in Imperio affinitate sese jungere,
sed etiam *apud externos Reges & Principes*
matrimonia quærere pro lubitu, lici-
tum est; quod vel exinde liquet, dum
vix ulla Principales Imperii familia
(quarum præcipuè sedecim in Germa-
nia hodiè numeramus) reperiri possit,
quæ non aliquoties, cum Regibus &
Principibus exteris affinitates con-
traxerit. [Exemplo sit vel unica familia
Palatina, quæ bis tervè cum Regibus
Polonia: cum magno Moscovia Duce:
cum Rege item *Sicilia: cum Rege Ara-*
gonia: cum Burgundia Ducibus: bis cum
Dania: bis cum Anglia Regibus: bis
cum familia Regum *Gallia: bis cum*
Suecia Regibus, affinitatem & connu-
bia inivit. *Auth. Reip. Imp. Germ. part.*
2. c. 6. fol. m. 270. Vide Gamolog. cap. 3.

num. 4. & 5. Alia exempla passim collige, [ex operibus Genealogicis Hen-
ningi Scipionis *Amirati Albizzi* Dn. Rit-
tershusii & Dn. Speneri; Et aliquan-
do prodituris jam diu desideratis Prin-
cipum Germanicorum Genealogiis
Dn. Rauscheri Profess. quondam Publ. Tu-
bingensis patebit.

4. Hoc certe non modicum est ar-
gumentum maximæ libertatis princi-
pum Germaniæ; cum in Gallia. Hispania
ac Anglia, non solum Principes, sed ipsi-
met, Regum fratres, sine Regis præce-
dente consensu, matrimonia contrahe-
re, aut filia illustres pro lubitu nubere,
prohibeantur; Ren. Choppin. de do-
man. lib. 3. tit. 9. num. 11. Skenæ de leg.
Regn. Scot. lib. 2. cap. 41. & 42. [Ex-
empla in Gamolog. cap. 2. n. 4. 5. & 6.]
Et hoc non sine ratione: Cum Principis
potentioris, rerum novarum cupidi, affi-
nitas animum facillimè ad turbas mo-
vendas flectere possit, dum ab Exteris
affinibus & consilia & parata auxilia sibi
spondere licet. Jacob. Zevet. in Sueton.
Caesar, vers. 2. Anton. Diana Var. Resol.
part. 6. tr. 1. Res. 37. per tot. [Rationes
vide

De Matr. Pr. & Stat. Imp. abicung. liberr. 309
vide in mea Gamolog. cap. 3. num. 8.]
Quæ causæ ferè unica fuit nuperi di-
vortii in Gallia, inter Principem Gasto-
nem Borbonium, Regis fratrem, ac Mar-
garitam Lotharingicam. Gamolog. cap.
2. num. 5.

5. De eo casu dubitari posset; An
Princeps Imperii, matrimonia inire possit,
etiam dissuadente ac invito Imperatore? Et
licet affectatio affinitatum extranea-
rum Populis semper fuerit suspecta;
Vide Arqis. lib. 2. de Republ. cap. 3. sect. 8.
num. 87. Maximè si natio illa vel clam
inimicitias foveat cum Imperio Roma-
no-Germanico; arg. traditorum à Schra-
der, de feudis part. 9, cap. 5. num. 27. [Dn.
Am. Hieron. in Hof. de Rat. Stat. cap. 2.
Veruntamen cùm matrimonia Viro-
rum Imperii illustrium debeant esse li-
berissima, arg. cap. requisivit, cap. gemma
X. de sponsal. Salmuth. de matr. Princip.
cum Virg. Nob. fol. 38.] ac leges Imperii
hoc nullibi expressè vetent, ideò stan-
dum est regulæ affirmativæ, arg. l. præci-
pimus. 32. §. f. C. de Appellat. Zasius lib. 1.
consil. 4. num. 8. Schrad. de feud. p. 10. sect.
20. num. 110. [Nicol. Bets. de pact.
V 3 fami l.

famil. fol. 392. Vide latè Gamolog. cap. 32. num. 6. & 7.]

6 Quæritur autem; *An Nobilis Virgo, quam Princeps aut Comes Imperii in uxorem duxit, titulo Comitissæ der Wohlgebornen gaudet? Quod meritò Affirmamus.* Uxor enim nobilis, etiamsi minoris ordinis sit, Mariti tamen dignitatem, non tam Principis, quàm legis, beneficio, acquirit & obtinet *l. fin. ubi Amaya. C. de incolis. l. femina. 8. D. de Senat. [Ita namque Imperatores Diocletianus & Maximinianus Paulinæ rescripserunt: Cùm te non à Senatore procreatam, sed ob matrimonium cum Senatore contractum, clarissimæ feminae nomen adeptam dicas, claritas hæc beneficio mariti tibi parata est. in l. cum te. 10. C. de nuptiis. Azevedo in Recopil. leg. 1. tit. 11. lib. 2.] Ita in terminis Besold. Consil. 88. per tot. Francisc. Pfeil. Consil. 78. num. 16. cent. 1. Surd. decis. 330. n. 15. Vide infra cap. 34. [latissimè ego in Gamolog. cap. 5. num. 12. & seqq.]*

CAPUT XXXII.

De Emptore honorum fiscalium.

Principis Imperii, statim post Contractum securo.

I. **C**onstitutio Imperatoris in *l. bene* à Zenone. *f. C. de quadr. prescript.* etiam in Principibus & Statibus Imperii locum habet. Jason. in *term. Consil.* 227. col. 8. vol. 2. Anton. Fab. lib. 7. Cod. tit. II. d. 1. Schrad. de *Fend. part.* 10. sect. 1. num. 29 Respons. jur. in *Caus. Agr. Biltens.* num. 49. Nicol. Burgund de *evict.* c. 36. per tot. [Requisita *L. bene* à Zenone. 3. refert Carol. Tapia de *Constit. Princip.* in *Rubr. cap. I. num. 16. & seqq.*] Emens enim rem aliquam à Principe, aut ejusdem fisco, adversus omnes actiones perpetuò tutus est ac invincibilis, adeò ut ne quidem à *Vero Domino* inquietari possit; Sed si quispiam se læsum esse, aut in re illa jus habere, sibi præsumat, pro pretio & indemnitate *intra quadriennium* contra Principem actionem movere necessum habet, postea amplius non auditur. *l. 2. & 3. C. de quadrienn.*

praescript. Baldus *in terminis Consil.* 363.
Honded. cons. 67. *num.* 28. *vol.* I. Schneid.
ad Inst. Rubr. d. spec. ann. praesc. num. 42.
Gratian. discept. for. 607. *num.* 24.

2. Quæritur autem; Idemne juris obtineat in eo, qui titulo *lucrativo*, veluti *Donatione*, rem alienam à Principe adquisivit? Affirmatur & hoc per text. in dicta l. 2. in pr. ibi: *Munificentia nomine. C. de Quadr. Praescript.* Hoc enim medium est, inter Privatam fortunam, & Regale culmen, ut æquè *Donatarius* post Principis donationem sit invincibilis, nec quisquam contra eum sibi viam aliquam apertam esse sperare possit. Quoniam donatarius factus est per traditionem novus Dominus, & perpetuus Possessor. Bald. *d. Consil.* 363. *Jason. d. consil.* 227. *col.* 8. *vol.* 2. *Resp. Jur. in Caus. Biltens. num.* 52. Dissentit Johan. Anton. Mangil. *de subhastat. quest.* 136. *num.* 6.

3. Aliud sequitur Dubiū; An dispositio d. leg. *benè* à Zenone, locum quoque habeat in venditionibus rerum *fiscalium*, quæ à Principalibus Rationalibus, von dem *Särstl. Beampfen* fiunt, speciale mandatum ad vendendum non habentibus? Ita vide-

tur

De Empt. honor fiscal. Pr. Imp stat. post &c. 312
 tur quidem Juris-Consulto Ulpiano in
l. si Curator. s. D. de jure fisci. Attamen
Negativa sententia verior mihi videtur.
 Quoniam alienationes Procuratorum
 Cæsaris non habent dictum beneficium
L. benè à Zenone. Nec emptor securus est,
 nisi ex epistalmate, hoc est, ex Impe-
 rio, jussu & mandato Principis, fiant.
per d. l. benè à Zenone. §. Quæ omnia. ibi:
ex epistalmate tamen nostro. C. d. quadr.
prescript. Jason. in anth. quas actiones. n.
s. C. de Sacros. Eccles. Ita decisum fuisse refert Fr. de Clapperiis in *decis. Caus.*
68. quest. 2. [*De Constitutione l. Bene*
à Zenone. Vide Fr. de Calda. *Quest. fo-*
rens. 29. per tot. lib. 2. Fr. de Ponte *consil.*
132. num. 141. Fr. Niger Cyriac. *Contro-*
vers. jur. cap. 531. 532. & 533. per tot.]

CAPUT XXXIII.

De bonis Domaniis à Prescri- ptione exemptis.

I. **P** Rincipum ac Statuum Imperii
 bona, à Prescriptione libera & ex-
 emptæ esse, communiter Dd. tra-
 dunt

dunt: arg. t. t. C. Nerei Domin. vel templi. l. competit. 6. C. de Prescript. Balb. de Prescript. 3. part. 5. part. pr. q. 1. [Leonh. Lels. de Instit. & iur. lib. 2. cap. 6. Dubit. 12.] Anton. Fab. lib. 7. Cod. 12. def. 1. Grivel. decis. Burgund. 76. [Vide omnino Renat. Choppin. de doman. Franc. lib. 3. tit. 9.] Quod de Quadragenaria prescriptione minus dubii habere videtur, per l. fin. C. de sacros. Eccles. l. fin. C. de fund. & salt. rei dom. Gravet. de Antiq. temp. part. 1. verb. absolutis. num. 40. & seqq. Berlich. 2. Pract. concl. 8. num. 1. Choppin. dict. tit. 9. num. 2. Lels. dict. Dubit. 12. Vers. Quadragesima.]

2. An idem iuris in immemoriali prescriptione obtineat, ut tanto temporis spatia Principis bona prescribi nequeant? maxime Dubitatur. Hujus questionis resolutio dependet ex diversitate principalis patrimonii; Duplex enim est Patrimonium Principis. Unum quod competit Principi ut Principi, ac apud nos *Cammea Guth*. à Gallis *Domanium*, *Domaine*, vocatur, cuius proprietas pertinet ad Principem, non iure hereditario, sed iure feudali, quatenus ab Imperatore de eo investi-

De Bonis Dominialibus à Prescript. exemptis. 315
investitus est. [Vel quatenus bona familiae avita & gentilitia possidet Renat. Choppin. *de Doman. lib. 3. tit. 9.* Bulenger. *de Roman. Imper. lib. 3. cap. 18. & seq.*] Aliud est, quòd ad Principem pertinet, tanquam Privatum Patrimonium, *verbi gratia*, quòd titulo emptionis, vel legati, à Principe Imperii adquisitum est. Francisc. de Amaya *in proem. tit. C. de jur. fisc. num. 17.* Jo. Sande *tr. de prohib. rer. alien. part. 1. cap. 6. per tot.* [Quæ privati patrimonii bona, olim Imperatores Romani per Comitem & Rationales administrari curaverunt. Cæsar. Bulenger. *de Roman. Imper. lib. 3. cap. 17. & 20.*] Sic Imperator Augustus indicem bonorum suorum conscripsit, tanquam, si homo privatus esset, teste Dione *histor. lib. 54.* Quam distinctionem notant Dd. *in l. benè à Zenone. f. C. de Quadr. prescript.* Anton. Fab. *d. de fin. num. 4.* Bart. de las Cæf. *in Quest. An Principes Subditos possint alienare.* latè Scipio Gentil. *de donat. int. Vir. & uxor. lib. 2. cap. 2.* Dn. Garfia Mastrill. *de Magistrat. lib. 1. cap. 19. num. 33.* Quamvis quinq; bonorum Principalium

cipalium genera consideret Lamb. Goris. *advers. iur. cap. 24. num. 44.]*

3. Bona Domanialia ab Imperii subdito *immemoriali tempore* præscribi posse, verius videtur, *arg. cap. super quibusdam. vers. praterea, d. V. s. Ketsch. Abschied de Anno 1548. §. Wann auch ein Außgezogener. in verbis: Ueber Menschen Gedächnuß. Zas. consil. 15. num. 44. & 54. lib. 2. Gilcken. ad auth. quas actiones. Cod. de Sacros. Eccles. cap. 9. num. 73. [Cabedo part. 2. decis. 41. num. 1. Lamb. Goris dict. cap. 24. num. 49. Francisc. de Amaya ad l. omnes. 3. num. 16. & seqq. C. de annon. & tribut. lib. 10. Qui contrariis respondet sub num. 15.]* Modò exinde non fiat *Acephalus*, id est, sine capite, adeò ut sine Superiore in Imperio esse velit: Hinc talis adquisitio intelligenda non est de exemptione ab ordinaria Principis ac Domini sui jurisdictione, *arg. c. cum non liceat. extr. de Prescript. Fachin. lib. 13. cap. 81. Dn. Bocer. de Regal. cap. num. 47. Leonh. Lefs. de iustit. & iur. lib. 2. cap. 6. Dubit. 12. vers. in secundò.*

4. A Principe verò peregrino & Imperio non subiecto, bona hæc in æternum

num præscribi nequeunt, ut ab Imperii subjectione subducantur. *d. c. cum non liceat. Gylman, lib. 2. decis. 54. num. 94. Boccr. d. num. 47. Gilken, d. auth. c. 12. num. 14.* Adeo quidem, ut Patrimonii Principalis redimendi, æterna authoritas existat; Id quod sustinetur etiam Publicâ utilitate, secundum ea, quæ latè deducit Johan. Igneus in *l. necessarios. §. non alias. num. 650. & seqq. D. ad Sc. Syllan.* [Renat, Choppin, *de doman. lib. 3. tit. 9. Lambert, Goris advers. jur. t. 24. num. 47. & seqq.*]

5. Principis enim, ac Reipublicæ Rom. interest, ut omnes Præscriptiones in diminutionem Imperii cedentes, explodantur; Ne Patrimonio Imperii distraçtio, universa Reipubl. onera in cæteros subditos cadant. Quo casu benè judicavit Sabaudia Senatus in Cod. Fabr. 7. tit. 12. def. 1, ac Burgundia Rota apud Grivel. *decis. 76.*

6. De Privato Principis patrimonio aliud dicendum est. Siquidem illud æquè communibus commerciorum Regulis subjacet, non aliter quàm alicujus privati patrimonium. *arg. l. fin. C. de*

de fund. limiph. l. fiscus. v. D. de iur. fisc. Anton. Fab. d. de fin. l. num. 2. & 3. Argent. ad Consuet. Britan. art. 266. cap. 16. num. 4.

CAPUT XXXIV.

De Uxore Illustri Principis aut Comitis Imperii.

I. **Q**uemadmodum Caput influit in cætera membra : Ita oportet quoque à *Marito*, tanquam à capite, qualitates honorificas in *Uxorem*, tanquam membrum derivari, arg. *Can. est ordo. Can. mulierem. caus. 33. quest. 5. l. si cum. 22. §. 7. ibi : nil tam humanum. D. solut. matr. Alber. Gentil. de nupt. lib. 2. cap. 18. [Anton. Tessaur. decis. 123. v. 9.] Francisc. de Amaya in l. fin. num. 5. C. de incol. lib. 10. Unde meritò evenit, ut Principes & Status Imperii maximam prædictorum privilegiorum partem etiam uxoribus suis communicent, arg. l. Princeps. 31. D. de Legib. l. fiscus. 6. §. fin. D. de iur. fisc. Rich. Dieter. de Majest. th. 72. disp. Bas. vol. 1. Coras. lib. 2. miscell. cap. fin. num.*

num. 8. Viri enim honoribus Uxorem etiam illustrari, vulgò notum est. per l. *mulieres*. 12. C. de dignitat. lib. 12. Novell. 105. cap. 2. Tiraquell. de legib. connub. lib. 1. & 2. Gratiau. discept. for. 627. num. 3. [latissimè Ego in Gamolog. cap. 7. num. 6. Quod exemplis tam Romanorū quàm Græcorum illustratur sub num. 3.]

2. Quod verum est, & Declaratur Primò, ut obtineat in iis privilegiis, quæ mulieribus ratione Sexus convenire possunt, ac quorum ratione dignitatis & personæ qualitatibus capaces esse queunt. arg. l. *fœmina*. §. D. de Senat. P. Peck. de testament. Conjug. lib. 3. cap. 24. & 26. Limnæ. lib. 2. tur. Publ. cap. 13. num. 9. 17. & seqq. [Ob medium enim inhabile, generalis locutio non operatur, nisi in quantum potest. Nicol. Everhard. in loc. legal. loc. 5. Unde Uxor Principis non potest Statuta vel leges provinciales condere. Cùm legum sanctiones non mulierem sed viro- rum Prudentum consulta dicantur in l. 1. ibi: *Virorum prudentum*. D. de legib. Coras. addit. Princeps. 31. num. 14. D. eod. tit. Vide latè Gamolog. cap. 7. num. 19.]

[B.2. *Declaratur Secundo*, præfata assertio, in iis honoribus, qui in diminutionem Principis mariti tendunt; Chassan. in *Catalog. glor. mund. part. 1. considerat. 39.* Ita cum in Senatu Romano *Liviam Augustam*, per adulationem, alii Parentem, alii Matrem patriæ appellandam censerent, plerique ut nomini Cæsaris adscriberetur; *Tiberius* moderandos foeminarum honores dictitans, ac muliebri fastigium in diminutionem sui accipiens, ne licetorem quidem, ei decerni passus est, aramque adoptionis & huiusmodi alia prohibuit; referente *Tacit. in Annal. lib. I. c. 14.* Meliori nota modestissimam *Plotinam* commendat *Plinius* in *Traiani Panagyrico*: *Vxor tua*, (inquit ad *Trajanum*) *quàm nihil sibi ex tua fortuna, nisi gaudium vindicat.* Eadem, *quàm modica cultu? quàm parca Comitatu? quàm civilis incessu?* *Mariti hoc opus, qui ita imbuit, ita instituit.* Nam *Vxori sufficit obsequii gloria.* *Plin. in Panagyr. Trajan. fol. m. 83.* Vide *Gamolog. c. 7. num. 20. & 21.*]

3. Ex quibus deducitur, quod Principe aut Comite Imperii Nobilem uxorem

rem ducente illa titulo Comitissæ, den
Wohlgebornen/statim gaudet. arg. l. fin.
Cod. de Nuptiis. Nov. 105. cap. 2 Andreas
Tiraquell. de Nobil. cap. 18. Nolden de
Nobil. cap. 6. num. 81. Ita in terminis no-
stris consuluit Besold. Consil. 88. quæst. 1.
per tot. Ac hoc modo decisum refert
Anton. Fab. in Cod. lib. 9. tit. 29. de fin. 16.
Quod adeò extendunt Hispani, ut secun-
dum ipsos, si Virgo Ignobilis Regi nubat,
mox Regina nuncupetur, sicuti consti-
tutum legimus in Recopil. l. 18. tit. 14.
lib. 6. Francisc. de Amaya. in d. l. fin. n. 6.
C. de incolis. Vide latius Meam Gamo-
log. cap. 5. num. 13.

4. Queritur autem: An Princeps vel
Comes Imperii, in Uxorem suam aliquam
jurisdictionem exercere possit? Negandum
videtur; Quia Uxor per conjugium non
serva, sed Socia effecta est, Unde etiam in
Jure Civili Consocia vocatur. l. 1. D. de
rit. nupt. l. 4. Cod. de crim. expil. hared.
Arnif. de jur. Connub. c. 7. sect. ult. n. 38.
[Quæ Societas (juxta Cassium & Ner-
vam,) Uxorem, quodammodo Domi-
nam effecit. per l. 1. D. de rer. amot.]
Quæ de causa Martia, Catonis Uxor, ma-

ritum in auxilium secutura, apud Lucanum dixit:

Non me latorum sociam, rebusq; secundis

Accipis: in curas venio, partemq; laborũ.

Parem autem in parem non habere potestatem, vulgò patet. l. nam magistratus. 4. ibi: pari imperio nullo modo cogi potest. de Recept. Arbitr. l. ille, à quo. 13. D. ad Scrm. Trebell. Bets. de pact. fam. Illustr. pag. 463. [Menoch. consil. 250. num. 40. lib. 3.]

§. Præterea Principis uxor, non minus est Persona Imperii immediata, quam ipse Princeps; ideò in causâ sive controversiâ Principis Mariti cum uxore, (habitâ tamen differentiâ, an de vinculo, vel de jurgiis disceptetur) Immediatus, qui aliàs Judex est, adeundus erit. Vide Fichard. consil. 69. num. 7. & seqq. vol. 2. Reinking. lib. 3. cl. 1. cap. 10. num. 50. Dn. Limnæ. 4. Jur. Publ. cap. 8. num. 69 [Unde benè scribit Aymo Publitius: Quòd uxor non sit sub potestate Viri, sed potiùs sub ejus obsequio: Nec credendum, quòd Maritus habeat tantam potestatem in Uxorem, quantam pater habeat in filium. Aymon, Publit. ad Consult.

Avern.

De Uxore Illustri Pr. aut Comitibus Imperii. 323
Avern. tit. 14. art. 1. num. 2. Dn. Affinis
Wibel. de contract. mulier. cap. 2. n. 52.]
Ac plurimorum iudicio, vapulat Dux
Saxonix, Joban. Casimirus, quod in causa
Uxoris suæ propriam jurisdictionem ex-
ercere maluerit. Adi quoque Anton.
Fab. Vinar. *de relig. regend. lib. 2. cap. 10.*
num. 25. Gylman. 3. Symph. verb. Matri-
monium.

6. Additâ hac *Declaratione*; Quod
Marito illustri propter potestatem ma-
ritalem brevis & discreta *correctio* in
Uxorem, etiam illustrem, non denegetur.
arg. l. 1. C. *de emend. serv. l. 1. C. de*
emend. propinq. [Quemadmodum enim
fluvius continetur intra alveum, ita
debet coërceri voluntas Uxoris. *Eccles.*
cap. 25. in fin.] Arnis. d. tr. cap. 7. sect. 4.
num. 9. Gratian. discept. forens. 738. num.
69. Paschal. de Patr. Potest. part. 3. cap. 4.
num. 20. [Goehaus. part. 2. Quest.
Academ. 15. Vide Gamolog.
cap. 7. num. 22. &
seqq.]

CAPUT XXXV.

*De Liberis Principum Imperii,
utriusq; Sexûs.*

1. **S** Anè, quemadmodum jure Civili, Liberi, naturales & legitimi, Patris sui, tanquam activi principii familiam, agnationem, honores & dignitates acquirunt, & sequuntur. per l. 1. §. qui ex duobus. D. ad municipal. l. lex natura. 24. de stat. homin. Tiraquel. de Nobilit. Quast. 18. n. 20. & seqq. Baro Enenckel-de privil. Par. & Liber. Privileg. 3. c. 1. num. 34. Fr. de Amaya ad l. exemplo. 36. C. de Decur. lib. 10.] Ita quoque Principum ac Comitum Imperii Rom. Germanici, Liberi utriusq; Sexûs, ratione dignitatis ac Tituli, ejusq; præminentie respectu, horum privilegiorum partem maximam obtinent. [arg. l. si furiosi ibi: quàm iis, qui ex genere eorum nobiliores sunt. C. de nupt. Nicol. Noalis de transmiss. Cas. 29. n. 4. Ego in Gamolog. c. 20. per tot.

2. Tribuitur enim eis Titulus Ducis vel Comitis, der Fürsten/ Grafen und Herren/

ven/ weil sie auß Fürstlichem / Gräfflichem
und herlichem Stammen geböhren. Ac
ratione dignitatis & præminentia *Li-
beri illustres non minus Duces, Marchia-
nes, vel Comites sunt, vocantur & hono-
rantur in allocutione, salutatione, &
literis, quàm ipse Parens Princeps, aut
Comes. arg. l. I. l. Senator. II. C. de dignit.
Bets. de pact. famil. illustr. p. 436. Nold.
de Nobil. cap. 16. num. 34. Paschal. de Patr.
Poteft. part. 4. cap. 1. num. 52. & seqq. latè
Besold. d. tr. de Monarch. in consil. annex.
fol. 200.*

3. Quoniam Liberi, patre vivente,
quasi Domini rerum paternarum exi-
stunt, *l. in suis. II. D. de lib. & posth. Ma-
strill. de Magistrat. I. cap. 5. n. 1. Paschal.
d. tr. part. 4. cap. 1. num. 5. Eò magis
filii Principis in Ducatu æquali divisi-
oni obnoxio sunt & dicuntur Domini, et-
iam Patre adhuc vivente in Ducatu avi-
to. Besold. de elect. & success. lib. 1. dissert.
6. num. 5. latè Sesse decis. II. s. n. 53. & seqq.*
[Unde benè tradit Glossa juris Canonici:
Filius Regis, etiam vivente patre, Rex
dici & eodem modò vocari potest; li-
cet Regnum nondum habeat; Id quod

argumentum est pro Comitibus *Tenthonia & Italia*; Jam enim Dominus est, & sola administratio deest. *Gloss. in cap. fin. caus. 24. Quæst. 1. Fr. Niger. Cyriac. contrav. forens. cap. 203. n. 23. Mastrill. de magistr. lib. I. cap. 5. num. I.* Quod illustrari potest ex traditis *Springfeld. d. Appanag. cap. II. num. 165. Ego in Gamelog. cap. 20. num. 3.]*

4. Quæritur autem; *An Pater illustris jurisdictionem habeat in liberos, adeo ut eos, quasi subditos suos, judicialiter tractare possit? Negatur.* Filii enim illustres cum Patre in dignitate sunt pares; Unde *seynd gleich Fürstenmäßig.* Pater autem in parem non habet Imperium. *arg. c. innotuit. de Elect. l. 4. C. de arbitr. Ziegl. concl. I. §. Nobiles. num. 14. Modestini. Pistor. q. 169. part. 4. Bets. de Pact. famil. d. pag. 436. latè per exempla Surd. consil. 47. num. 10. & seqq. vol. I.* Maximè cum in Imperio Romano-Germanico filii Illustres immediati, *non ultimo defuncto, sed primo acquirenti succedant.* *Hartm. Pistor. part. 2. q. I. n. 17. Vult. I. de feud. cap. 8. Killing. de Ganerb. disc. 9. num. 6.*

5. Proinde liberi Principis Imperii forum suum non in territorio Patris, sed ubi alii immediati cives Imperii, sc. coram Imperatore, vel in Camera, aut coram Austregis, habent, juxta Schubhard. *de Austreg. conclus. 3. lit. H.* aliter censet Merlin. *de legit. lib. 3. tit. 1. q. 16. per totum.* [Besold. *in consil. 1r. de Monarch. annex. fol. 200.* Bignon. *ad formulas seu sententias Marculphi. fol. m. 539.* Interminis filiorum Regis, Alphons. ab Azevedo *in l. 1. Recopil. tit. 3. lib. 2. late Ego in Gamolog. cap. 22. num. 2. & 3.]*

6. *Quid si filius deliquerit?* Idem dicendum esse videtur; Cum etiam Principum liberi Constitutionem Tit. *Vbi Senat. vel Clar. allegare queant.* [Audiamus prudentissimum Consulem Romanum: *Magna (inquit) oportet esse vitia, atque peccata filii, quibus incensus parens poterit in animum inducere, ut ipsam naturam violaret, ut amorem illis penitus insitum ejiceret ex animo, ut denique se patrem esse oblivisceretur: Nam si inimicorum delicta toleramus, quid mirum est, etiam Filiorum.* Cicer. *pro Rosc. Amerin.* Plutarch. *de liber. educand.*] Nicol. Bets.

d. tract. pag. 434. Caspar. Ziegler. in G. Nobiles. concl. 1. Limn. num. 14. & seqq. Surd. d. consil. 47. num. 10. [Quod latè pro & contra deduxi in Gamolog. cap. 22. à num. 5. & seqq. Hinc malè audit Philippus II. Hispaniarum Rex, in Apologia Guilielmi Auriaci Principis, quod Anno 1568. Carolum, filium suum unicum, tot regnorum hæredem, paucorum Inquisitorum judicio, capitali poenæ submiserit. Vide Thuan. histor. lib. 43. Petr. Matth. histor. Henr. 4. lib. I. narr. 4. num. 13. fol. 227. Famin. Strada. de bell. Belg. dec. 1. lib. 7. fol. m. 377. [Gamolog. d. cap. 22. num. 16.] Dissentiunt Stephan. de jurisdict. lib. 1. cap. 1. num. 77. Joh. Aloys. Riccius Collect. decis. 2377.

7. Cæterum ea, quæ hucusque dicta sunt, ex ejusdem juris ratione extendo etiam *ad Principes ac Status Imperii territorio carentes, auff die abgetheilte Herren/ les Cadets, qui ont leur appanage, ac ad omnes cæteros legitimè natos ex familia illustri, quorum jus tantum in suspenso manet. Pariter enim sicut Nobiles alia privilegia habent, quatenus ex nobili familia prognati sunt, alia, quatenus*

tenus libera Imperioq; immediatè sub-
jecta castra possident; Ita etiam Imperii
illustres personæ. Vide Bets. *de pact. fa-
mil. illustr.* p. 436. & 487. Matth. Steph.
de jurisdict. lib. 2. part. I. cap. 7. num. 20.
Besold. *de Monarch. in consil. annex. fol.*
199. [latè Gamolog. *cap. 21. n. I. & 2.*]
Prout in *Gallia, Italia*, cæterisque Re-
gnis omnes ex regio ac illustri sanguine
nati, præ aliis privilegia habent quàm
muta, quæ recenset Girard. *lib. 3. de*
l'Etat de France f. 337. Pasquier. *des Re-*
cherches. 3. cap. 7. Limn. *in Notit. Regn.*
Franc. lib. 2. cap. 23. [Carol. Losæus *rr.*
des Ordres de France. c. 7. num. 53.]

s. Ad Comitia tamen Principes Pa-
nagiarrii vocari non solent, sed Primo-
genitus omnes, qui supersunt ex familia,
repræsentat, eorumque nomine inve-
stituram petit; Uno verbo: *Et vertritt*
Sic in omnibus actibus & congressibus
publicis, ubi de eorum commodo vel
præjudicio agitur. Vide Rosenth. *lib. 9.*
de feud. conclus. 56. num. 16. Ritter. *de ho-*
mag. concl. 55. ac 85. Ruding. *I. Controv.*
feud. cap. 56. num. II. Meichs. *tom. 2. lib.*
1. decis. 5. fol. 451.

9. Quæritur autem: *An liberi, fratres, aliivè nati ex familia illustri Imperii Romano Germanici, ligentur Statuto provincie paterna?* Negativam sententiam iudico veriore. Nam quâ ratione in generali Principis locutione non comprehenditur persona loquentis, l. *inquisitio. ubi Bl. & Cyn. C. de solut.* Eâdem quoque ratione, nec illustri sanguine junctus obligatur, quia subditus non censetur. Bets. *de Pact. Famil. illustr. pag. 437.* P. Peck. *de testam. Conjug. lib. 3. cap. 26.* Schrad. *consil. 3. num. 204.* [*Besold. in d. consil. fol. 201.* Unde in simili scribit Iason: Scilicet Leges Cancellariæ Romanæ, non ligare *Cardinales*, cùm sint pars corporis, Papæ, ac excellentia talium Dominorum, requirat specialem mentionem. Iason. *consil. 117. num. 1. lib. 4.*] Menoch. *consil. 250. per tot.* Vide tamen Merlin. *de legitim. lib. 3. tit. 1. q. 16.*

10. Ex quibus consequitur, Statutum de lucro dotis non ligare filiam Principis aut Comitum, secundum Rol. à Valle *tr. de lucro dot. quest. 83.* Schultes. *lib. 1. quest. 3.* [*Fr. de Solis de lucro Dot. Quest. 15.*] Dissentit Rol. à Valle sibi con-

De Liberis Principum Imp. utriusq. Sexus. 33
contrarius, consil. 86. num. lib. 1. Bertram.
min. ad Ludov. decis. 279. num. 22.

[*Vide Gamolog. cap. 21.*
num. 5.]

PARS SECUNDA

Hujus Libelli, de Juribus Principum & Statuum Imp. Realibus
agens.

CAPUT XXXVI.

De Territoriali Jurisdictione.

I. **N**unc de Privilegiis & Juribus, quæ
Principibus ac Statibus Imperii
ratione Territorii competunt, quæ-
dam consideranda sequuntur. Horum
omnium primum, imò unicum instar
omnium est, summum illud ac ferè Ma-
jesticum jus, *Territorialis Jurisdictionis*,
quæ aliàs *die Lands, Fürstliche Obrigkeit/*
die Lands hohe Obrigkeit/ die Lands Hoheit
und Herrlichkeit vocatur. Meichsner. *decis.*
Cam. 8. num. 2. tom. 2. part. 1. Dn. & Am.
Dapp. de Civit. Imper. cap. 6. n. 18. [Be-
fold.

sold. in *Thesaur. Pract. lit. L. verb. Landes Fürstliche Obrigkeit*. Dn. Knipschilt. *de Civit. Imp. lib. 2. cap. 5. num. 24.*]

2. Hæc, quoniam nec usu juris cognita, nec legibus Civilibus definita, sed *solis moribus Imperii Romano-Germanici* introducta existit, ideò perplexa ac difficilis est cognitu, varietque à variis usurpatur. Vide Knich. *tr. de jur. territor. Ming. d. ead. mater. Gylman. tom. 1. Symphor. p. 1. vot. I. num. 58. Wehner. in Observ. verb. Landes Fürstl: Consil. Argent. p. I. conf. 2. Reink. I. cl. 5. cap. 1. 8. & 3.* [Merckelbach, apud Klock. 3. Consil. 10. num. 11. 29. & per tot. Hæc Jurisdictio territorialis communiter, Superioritas territorialis, aut jus territorii vel jus Principatus, vulgò *Hohe Landes Obrigkeit* dicitur Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 5. num. 18. & 57. Heiden apud Fritsch. Exerc. I. P. 10. posit. 24.*]

3. Differt autem jurisdictio territorialis à mixto & mero Imperio, seu à Jurisdictione alta & bassa, tanquam genus à specie; Michael *de jurisdict. concl. 44. Knich, de jur. territor. c. I. num. 251.*

4. Eodem modò differt à Regalibus, tam majoribus quàm minoribus, Sixtin. lib. I. de Regalib. cap. I. num. 20. Dn. Lindenspür. de Imper. mutat. cap. 29. n. 55. Plura enim ad regiam potestatem pertinent, quæ non sunt de Regalibus, ut benè notavit Valascus de jur. Emphyteut. quæst. 8. num. 34. Reinking. d. c. 3. num. 18. Casp. Klock. de Contrib. cap. 3. num. 152. [Acta Lindaviens. fol. m. 647. Dissentit Dn. Bocer. class. 5. disput. 10. thes. 67. Knipschilt. dict. tr. lib. 2. cap. 5. num. 143.]

5. Differt à Majestate, tanquam effectus à sua causa; siquidem jus territoriale à superioritate profluit, quo modo Majestatis jura, ab ipsa Majestate promanant. Dn. Bocer. de Regalib. cap. 2. n. 1. Arum. in jur. Publ. discurs. 1. Reinking. d. cl. 5. cap. 6. num. 117. [Besold. de majestat. sect. 3. cap. 1. num. 2.]

6. Differt item à Reservatis Imperatoris, von den Kåiserlichen sonderbahrem Hoheiten und Reservaten eò, quòd ita in signum omnimodæ superioritatis, Cæsareæ Majestati, tanquam supremo omnium capiti in Imperio Rom. Germ. pro,

propria sint, ceu essentialis Imperatoris Virtus, ut ab offibus ejus avelli, aut Imperii membris communicari, sine maxima confusione, aut Status immutatione, nequeant, latè Joh. Igneus in *l. necessarias. §. Non alias. D. ad SC. Syllan. num. 648. Zas. lib. 2. Consil. 16. n. 12. Sixtin. de Regal. lib. 1. cap. 2. num. 5. Klock. de Contribut. cap. 3. num. 33.* [Nam, licet multa & magna Principibus & Statibus Imperii sint concessa, majora tamen semper Cæsareæ Majestati sunt reservata. Mingius de Superiorit. territ. c. 4. conclus. 45. Dn. Stamler. de reservat. §. 2. num. 7. Dn. Knipschilt. dict. c. 5. n. 62.]

7. Differt quoque superioritas territorialis, à dignitate feudi Regalis, quæ cadere potest etiam in Imperii Civem mediatum; Vide Reichs Abschied de Anno 1548. §. wieviel auch 66. [Multi enim sunt Comites & Barones, qui dignitate feudi regalis investiti quidem sunt, territorialem tamen Jurisdictionem non habent, sed aliorum Principum Imperii sunt Landsassi & subditi.] Dn. Reink. 1. cl. 4. cap. 14. num. 40. [Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 5. num. 15.]

8. Sanè *Iurisdictionis territorialis* defini-
niri potest, *Ius ac potestas summi Imperii*
ac Regalium, post Imperatorem competens
Principi aut Statui immediato in res ac per-
sonas in suo territorio particulari existentes.
Vide Knich. de Iur. territ. cap. I. num. 196.
Reink. d. cap. 3.

9. Potestatem Imperii summi post Im-
peratorem, dico; Quoniam Principes &
Status Imperii in suo territorio, quoad
Jurisdictionem, tantum possunt, quan-
tum Imperator in Imperio, adeoque ibi-
dem Imperatorem repræsentant, ac il-
lius vicem obtinent. Zas. lib. 2. Consil. I.
num. 31. Gylman. Symph. I. t. 3. vol. 3. n.
15. Græv. in proem. Concl. num. 24. vide
supra. cap. 14. [Acta Linda. fol. m. 331.
Schulenburg. in disput. Quilibet sta-
tus tantum potest in suo territ. quantum Im-
per. in Imperio. Dn. Heiden apud Dn.
Fritsch. in Exercit. jur. Publ. 10. num. 24.
Et hanc superioritatem territorialem
competere quoque Civitatibus Impe-
rii immediatis, latè defendit, & contra-
riis respondet Dn. Am. quond. m. Knip-
schilt. de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 4. n. 7.
& seqq.]

10. Dixi: *Principi aut Statui immediato*. Nam si quis in suo territorio, alium, quàm Imperatorem, pro superiore agnoscit, erit *Landfaffus*, seu mediatus Imperii Civis, arg. c. 13. X. de Privileg. Mager. de Advocat. armat cap. 6. num. 101. Reinking. i. cl. 5. cap. 3. num. 11. Caspar Klock, consil. 19. num. 17. vol. 1. Hinc patet, territorialem hanc superioritatem propriè competere tantum *Immediatis Imperii Civibus*, den unmittelbarem *Ständendes Reichs*. Knichen de iurisd. territor. cap. 1. num. 337. Michael, de Iurisd. concl. 44. Wehn, in Observ. verb. *Lands-Fürstlich*. [Dn. Knipschilt, dict. cap. 5. num. 62. & 63.]

11. Unde pro *Regula* in Imperio Romano-Germanico communi traditur: *Quacumq; terra non est immediata, nec reperitur vel in matricula Imperii, seu in des. Heil. Reichs Anschlägen / presumitur esse de territorio ac Provincia Principis illius, in qua sita est*, arg. l. 1. §. initio. D. de Offic. Pref. urb. l. 239. §. D. de verb. signif. Meichsner, 1. Rer. judicat. decis. 50. n. 31. Reinking. in cl. 5. cap. 2. num. 49. & seqq. Klock, d. tr. cap. 20. num. 208. [laze Tenzel

Tenzel, apud Dn. Fritsch, in *Exerc. Iur. Publ.* 2. num. 83.]

12. Sanè hoc annotandum est; Quod de immediato Statu Imperii dixi, illud quoque in *Nobilibus Imperii immediatis*, der Freyen Reichs Ritterschafft in Schwaben / Francken und Rhein locum habet. Illis enim non minus, quàm aliis Principibus ac Comitibus Imperii, iurisdictio territorialis competit. Bidenbach. *quest. Nobil.* 1. num. 7. & seqq. Mager. *de Advoc. arm.* c. 6. num. 107. Siquidem etiam illi, tanquam immediati Imperii Cives, in pagis & castris suis immediatis varia Principum jura exercent, etiamsi in matricula Imperii inscripti non reperiantur. latè Besold. *de Stat. Reipubl. subalt.* cap. 6. num. 5. & seqq. Dn. Treisbach. *de preced. Ord. Eq. q.* 2. num. 141. & seqq. [ac de *Civitat. Imper. imm.* lib. 2. cap. 5. num. 13.

CAPUT XXXVII.

De Personis & Rebus in Territorio sitis.

Res, bona intra fines territorii sita, Domino territorii subjiciuntur;

Y

Primò

Primò quoad iurisdictionem, ac terrèdi potestatem, quam quilibet Magistratus intra fines sui territorii exercet, l. pupillus. 239. §. p. D. de verb. signif. c. si diligens. de Prescript. Michaël. de iurisdic. concl. 59. Wessenbec. consil. 62. num. 28. Mager. de Advocat. armat. cap. 3. n. 262. [Jurisdictio enim ordinaria & contentiosa inhæret territorio; ac limites iurisdictionis, regulariter sunt limites territorii. l. fin. vers. Qui certa. C. ubi & apud quem cognit. Anton. Faber, 3. Cod. 12. Desinit. 23. num. 2.]

2. Licet hæc bona etiam à Tertiò quodam, non subdito, possideantur. Vide Köppen. decis. 48. Aut talis Possessor Regia dignitate emineat: Nihilominus reali subiectione mancipatus, & ad onera realia adstrictus erit. arg. l. iudictiones. 3. C. de Annon. lib. 10. ubi Francisc. de Amaya latè discurre. Gail. de Pignorat. Observ. 15. num. 3. Besold. de iur. territor. cap. 1. num. 1. Polit. Oper. [Unde generali præsumptione iuris, Monasteria & bona ad ea pertinentia, in alterius Principis, Civitatis vel Status Imperii territorio sita, ad ejusdem iurisdictionem

nem & superioritatem pertinere iudicantur, Dn. Knipschilt. *dict. tr. de Civit. Imper. immed. lib. 2. cap. 5. num. 77.* Qui hoc exemplô Civitatis Imperii *Eslingensis* illustrat, Tenzel. *apud Dn. Fritsch. Exercit. Iur. Publ. 2. num. 88. & 89.* Additâ hac *Limitatione*; Donec exemptio & libertas liquidò probetur. *per cap. dilectus. 2. X. de Capell. l. null. 28. §. 4. C. d. Episc. & Cl. Reinking. class. 5. c. I. num. 38. & seqq.* Potest enim locus aliquis esse in territorio, qui tamen de territorio Principis non existit. *per cap. dilectus. 29. X. de rescript. Tenzel, dict. exercit. 2. num. 91. Ziegler. Comm. concl. §. Landsass. num. 29. & 32.]*

3. *Secundò quoad proprietatem*; Territorii enim Dominus vindicat sibi in ditionibus suis *omnia Regalia*, tam Majestatis quàm Fisci, & quidém jure proprietatis. Vult. *lib. 1. feud. cap. 5. num. 7.* Michael. *de juridict. conclus. 46.* Reink. *1. cl. 5. cap. 3. num. 16.* Nec solùm ea, quæ in *cap. unic. Quæ sint Regal. 2. f. 56.* exprimuntur, sed etiam, si quæ alia sunt, quæ magis ex recepto usu, quàm lege aliquâ scriptâ, Regalibus annumeran-

tur; Quorum quàm plurima esse docet ex Roderic. & Ursperg. Cujac. *ad dict. cap. unic. Sixtin. de Regal. in proem. n. 17.* Michael. *de jurisdict. concl. 46.* Rosenth. *de feud. c. 5. conclus. 94. num. 1.* Additâ Declaratione Dn. Tenzel. *de subject. apud Dn. Fritsch. Exercit. 2. n. 40. & 43.*

4. *Personas* afficit superioritas territorialis, & quidem omnes, quæ in territorio Principis, Comitis, aut Status Imperii existunt; Tum 1. *Ratione Domicilii*, quod omnimodam jurisdictionem & subjectionem passivam, contra subditos tribuit, *per l. heres, 19. §. 1. & final. D. de judic. l. 2. C. de jurisdict. Zanger. de exception. part. 2. c. 1. num. 9.* Gail. *de pignorat. cap. 15. num. 7.* Effectus namque

domicilii, est potestas conveniendi aliquem in loco, ubi domicilium habet, *per cap. dilecti. Vbi August. Barbosa. X. de foro compet. Vult. ad l. 2. num. 2. & 9. C. de jurisdict. Joseph. Sesse decis. Aragon. 30.* Adeo ut Forum domicilii, ordinarium forum, ad omnia quæcunque gesta dicatur, quod benè deducit Joh. Anton. *ab Ecclesia Observat. Pedem. 112. num. 4.*

(Vide

[Vide latius Dn. Tenzel. *de subject.* apud Dn. Fritsch. *exerc. I. P. 2. num. 24.*]

5. *Tum II. Ratione Contractus*, etiam si persona ibidem non degat: Nam & locus Contractus forum tribuit: scilicet, si contrahentes ibidem reperiantur, per *c. Romana. §. contrahentes, de foro competent. in 6. Zanger. de except. part. 2. cap. 1. num. 107. Radelant. decis. 126. num. 4. & seqq.* latè Johan. Anton. ab Ecclesia *Observ. Pedem. 113. per tot.* Ita in persona Principis scribit Hert. Capyc. *Latro. decis. 35. num. 26.*

6. *Quæritur autem; Quid juris, si Mercator advena, in transitu aliquid emerit, aut vendiderit, terminò ei à Creditore ad solvendum datò; An in loco contractus conveniri possit, si ibidem postmodum reperiatnr.* Quod regulariter negatur per *d. l. bares. 19. §. 2. D. de judic. Zanger. de except. part. 2. cap. 1. num. 119. Corser. ad Capellam. Tholosan. decis. 193. Ummius disput. ad Proc. 4. thes. 1. num. 5. Besold. in delibat. lib. 5. c. 8.*

7. *Tum III. Ratione delicti*, jurisdictio territorialis, personas in Ducatu aut Comitatu delinquentes afficit; Ut ibi-

dem à Domino territorii condigna poena plecti possint. *per l. 3. D. de offic. praesid. l. 1. cum auth. Qua in provincia. C. ubi de crimin. agi oport.* Ubi Vultejus num. 4. Zanger. *dict. part. 2. c. 1. n. 221.* Peguera. *decis. 87.* Mingius *de iur. territorial.* Unde vulgò dicitur, quod forum delicti sit potentius foro domicilii aut Originis, Vincent. *de Franchis decis. 37.* [Id quod Doctores extendunt quoque ad Comites ac Nobiles immediatos, in Civitate Imperiali delinquentes; De quo casu latè Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 5. num. 79. & seqq.* Vide tamen *supra cap.*

3. Hac occasione quæritur; *An Dominus territorii punire possit subditum facinorosum, propter delictum extra territorium commissum?* Pugnat hic communis opinio cum communi. *Affirmativa* tamen sententia comunior est, & verior. *per text. in l. 1. D. ad municipal. l. 1. §. interdicere. D. de interdict. & releg. cap. licet. X. de foro competent.* Officio enim Principis territorii convenit diligentem habere curam, ne delicta maneant impunita. *pr. l. si ita vulnerato. D. ad L. aquil.*

aquil. Novell. 30. Quod præclare deducit. *Herr. Capyc. Latro decis. 105. num. 1. & seqq.* Aliàs quilibet sceleratus properaret in alienas Provincias, si sciret in loco, ubi delictum non est commissum, se immunem à pœna futurum. Ita *Magon. decis. 42. Trevisan. decis. 70. Petr. Caball. Resol. Crim. cas. 117. & 172. Dissentis Thoming. decis. 5.*

9. Præterea dubitatur: *An Vagabundus, si deprehendatur in territorio Principis Imperii, propter delictum alibi commissum vigore juris superioritatis puniri possit?* Et hoc Afferimus. *arg. l. ejus, qui. 27. §. si quis. D. ad municipal. l. 1. ubi Vult ejus. C. ubi de crimin. Gail. de arrest. c. 8. num. 17. Zanger. de exception. part. 2. c. 1. num. 100.* Hinc fur, ubicunque cum re furtiva deprehenditur, conveniri & puniri potest. *Nicol. Boer. decis. 213. Petr. Caball. Resol. crim. 163. per tot.* Pari modo Vagabundus, cum certum domicilium non habeat, etiam ad petitionem judicis loci, ubi deliquit, non remittitur, quamvis aliàs ex pacto, aut conventionem, remissiones in usu sint. *Henr. Bocer. de adulter. c. 3. sub. num. 71.*

10. Alia sequitur nobilis quaestio: *Si Nobilis aut alia illustris persona immediata in territorio cuiusdam Principis aut Status Imperii delinquat, An Dominus territorii hoc casu iudicet?* Dominum territorii iudicem esse competentem asserimus; Quoniam reatus omnem dignitatem excludit. [adeò, ut etiam Clarissimi in Provincia, in qua deliquerunt, accusari possint.] per l. 1. ubi Salycet. & Vult. C. ubi Senat. vel Clar. [Ac privilegium amittitur, qui concessa abutitur dignitate & potestate, Can. ubi. 7. Distinct. 74.] Johan. Petr. Surd. consil. 524. num. 26. Besold. de jure Civium cap. 7. num. 4. ac consil. 49. num. 168. latè Nicol. Bets. de pact. famil. illustr. cap. 8. num. 44. [Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 5. num. 92. & 93.] Dissentit Schubhart. de Austreg. thes. 5.

11. Cæterum personæ, jurisdictioni territoriali subijciuntur quoq; IV. Ratione Rei sita per text. l. quod. 38. D. de judic. l. fin. ubi Vult. C. ubi in rem act. Zanger. de except. pars. 2. cap. 1. num. 259. Matth. Stephan. de jurisdict. lib. 1. c. 31. Dann was burgerliche Güter seynd/ die leiden burgerliche

gerliche Beschwerde. Unde benè Bartolus tradit: Dominus propriè ille dicitur, qui habet potestatem & jurisdictionem super inhabitatam terram suam, qui vè superioritate & praeminentia fulget. Bart. in l. cum si exhibuissent. 3. §. I. D. de publican, & vetigal. Reinking. R. S. & E. lib. I. Class. 5. c. 3. num. 24. Quæ tamen subiectio magis realis, quàm personalis dicenda est. Gaik. lib. I. Observ. 57. n. 4. Joh. Meichner. decis. Camer. 6. num. 53. tom. 3. Reinking. d. lib. I. class. 5. c. 4. num. 33. [Anton. Faber. in Cod. lib. 3. Cod. tit. 16.]

CAPUT XXXVIII.

De Homagio seu Juramento subjectionis.

Von der Erb-Huldigung und Lands-Pflicht.

I. **T**erritorii Dominus exigit à Personis in territorio existentibus *Juramentum subjectionis*, Die Erba und Lands-Huldigung: quod vulgò *Hominium*, vel communius *Homagium* vo-

catur. *Der Lands-Fürst ist/ dem gebühree die Erb- und Lands-Huldigung: Jurisdictio enim territorialis secum ducit Homagium. Knich. de iure territ. cap. 3. num. 245. Wehn. in Observ. verb. Lands-Huldigung. Bruning, & Ritter. in Singul. tr. de Homag. Dn. Am. Lindenspur. de success. famil. cap. 30. num. 129. [Dn. Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 2. c. 9. num. 16.]*

2. Definitur *Homagium, juris vinculum, quo Dominus territorii subditos sibi ad fidelitatem & obedientiam adstringit, cuius intuitu & ipse quoque fidus esse jubetur. Quam definitionem explicat Ritter. d. tr. de Homagio cap. 1. num. 21. & alii. Vide quoque Abrah. Fabert. sur les Const. de Lorrain. Tit. 5. §. 82. n. 540. fol. m. [Unde communiter dicimus; Quod præstatio homagii sit prima subjectionis agnitio & confessio. Gail. de arrest. c. 6. num. 10. Cothman. Consil. 47. n. 38. Quæ maximum obsequii & humilitatis signum ostentat. Knichen. de iur. territor. cap. 3. num. 269. Dn. Knipschilt. d. c. 9. num. 17. & 18.]*

[2. B. Ex quibus præmissis facile decidi-

deciditur Quæstio: *An Homagium efficiat subditum?* Quod regulariter *asseritur*. Homagium enim Domino domicilii simpliciter quæsitum, ex parte præstantis fundamentum est subjectionis; Ex parte verò recipientis, superioritatem arguit, quod ex homagii formula evincitur, *Bruning. de iur. Univers. conclus. 33. Hypolit. à Lapid. de rat. Stat. part. 1. cap. 7. in pr. Dn. Tenzel. de subiect. concl. 85. Dissentit Besold. de Civitat. Imp. c. 5. n. 12. Distingui potest, inter homagium reale & personale, Michael. de iurisdic. conclus. 18. lit. B. Dn. Tenzel. dict. conclus. 85. }*

3. Exigunt homagium Electores, Principes, Marchiones, Landgravii, Comites, Barones Imperii, *Georg. Ritter. dict. tract. c. 4. num. 61. & seqq.* Nec non *Civitates* Imperii liberæ, cum etiam hæ in districtibus suis territorialem jurisdictionem habeant, *Auth. Resp. Fridb. c. 5. num. 151. Dn. Dapp. de Civitat. Imp. c. 6. num. 23.] Dn. Knipschilt. eod. tr. 2. c. 9. num. 11. & 21. }* Hoc jus ex universali consuetudine *Nobiles* quoque Imperii immediati in Pagis suis exerceant.

ercent, dum subditos suos juramento subjectionis juxta naturam & qualitatem jurisdictionis, quam in pago possident, sibi devincunt. [*Besold. in The-saur. Pr. V. Hulbigung. Treisbach. de Jur. Praced. Q. 2. num. 147. Dn. Knipschilt. dict. c. 9. num. 23.]*

4. Homagium autem est *Duplex* ; *Personale*, quod subditus præstat Domino ratione domicilii, ac se ejus hominem constituit. *Surd. conf. 313. num. 66. Gail. d. pignor. c. 15. num. 7. Coler. de Process. execut. pact. 2. cap. 1. num. 23.*

5. *Reale*, quod præstatum à personis, territorii Domino non subjectis, etiam immediatis, ratione *Bonorum*, quæ in alterius Territorio possident. *Alciar. Conf. 251. Cothman. ressp. 4. num. 224. vol. 4. Paurmeist. d. jurisdict. c. 9. n. 118. Victor. d. exempt. concl. 29. Quod posterius nemo præstare cogitur, nisi simul etiam in hisce bonis medietatis habitet, & domicilium habeat. Rosenth. d. feud. cap. 6. concl. 85. num. 8. Vult. 1. d. feud. c. 6. num. 5. Maul. de Homag. tit. 1. num. 16. Consil. Argentor. 77. num. 218. vol. 1. Personam autem non afficit, nec subdi-*

subditum efficit. *arg. l. fin. §. 25. D. de mun. & honor. Vult. d. cap. 6. n. 5. Ritter. d. tr. concl. 40. & 138. Wehner, in Observ. verb. Lands, Huldigung. Paurmeist. de iurisdic. c. 9. num. 113. Reinking. i. cl. 5. cap. 4. num. 32.* [Ac iuramentum, quamvis generali verborum serie conceptum sit, ad ea tamen debet iura solum restringi, quæ habet is, cui præstatur. Gylman. i. Symphor. i. tit. 2. vol. i. num. 95. Tenzel. dict. consil. 85. in fin.]

6. Quamvis aliàs admodum controversa sit quæstio: *Ob ein Stand des Reichs/so unter eines Fürsten Lands Obrigkeit Güter hat/ eo nomine die Erb-Huldigung zu erstatten schuldig?* Tale iuramentum certè detrectavit Comes Ortenburgensis præstare Duci, nunc Electori, *Bavariae*. Nec sine concertatione & quidē maxima id petierunt Domini Landgravi *Hassia* à Comitibus *Valdeccia*. Vide *Besold. in Thesaur. Pract. lit. H. verb. Huldigung num. 70.* Plurimum hoc in casu consuetudini attribuendum esse assero, cum Thom. Maul. *de Homag. c. 1. num. 16.*

7. Homagium regulariter præstare tenen-

tenentur *Omnes*, qui in territorio reperiuntur, ut ibi habitent, ac domicilium constitutum habeant. *l. domicilium, 20. D. ad municip. l. si in Patria. l. Cives. C. de incolis. Cothm. lib. 4. resp. 4. num. 229. vol. 4. Gail. lib. 2. Observat. 35. Maul. de Homag. concl. 93.*

Quoniam domicilium propriè subditum efficit, *l. Libertus, 17. §. 5. & 13. l. domicilium, 20. D. ad municipal. Rosenthal. de feud. c. 6. concl. 85. n. 9.* [Domicilium autem est locus, quo quispiam habitat, eò animò, ut ibi perpetuò subsistat, nisi aliud avocet. *l. cives. C. de incolis. l. pupillus, 239. §. Incola. D. de V. S. Vult. ad l. 2. num. 17. C. de jurid. latè Dn. Knipschilt. d. lib. 2. c. 9. n. 32.*] Unde dicimus non propter res possessas, sed respectu Personæ præstari Homagium, ideò revera subditum efficere. *Gylman. tom. 1. Symphor. part. 3. vol. 2. n. 43. Besold. in Thes. Pract. lit. H. verb. Hulbigung. 20.*

8. Domicilium hic intelligo non Originis seu Nativitatis; utpotè cujus effectus hodie ut plurimùm est sublatus. *Zanger. de Except. part. 2. c. 1. num. 28. Vult. ad l. 2. C. de juridict. num. 23. latè*

Ignat.

Ignat. del. Villar, Maldonat. *respons.* 7.
q. 4. *num.* 32. [Vide Bern. Barilis *de*
Leg. municip. in Adven. part. 1. §. 4. n. 3.]
Sed Habitationis: Quo quis migravit
cum tota sua familia, ibique larem, &
rerum ac fortunarum suarum summam
constituit. l. 2, ubi Amaya, C. *de incol. d.*
libertus 17. §. *sola.* 13. D. *ad municip.* We-
senbec. *consil.* 1. *num.* 57. Gœd. *ad l.* 190.
28. D. *de V. S.* Johann. Baptist. *Hodierna,*
decis. 129. *num.* 3. Schwanman. *decis.* 19. n.
32. [Unde vulgo dicimus; Quòd do-
micilium Habitationis prævaleat do-
micilio Originis & Nativitatis, Tusch,
conclus. 591. *num.* 8. Jo. Anton. ab Ecclef.
Observ. Forens. 112. *num.* 19. Vide Ludolf.
de Aquino apud Marinis Var. Resol. in libr.
2. *Allegat.* 102. *num.* 18.] Quod nostris
moribus, plerumque in Civitatib⁹ Ger-
maniae post annum acquiri, tradit Gai-
lius. *lib.* 2. *Observ.* 35. *num.* 8. Schönb. *lib.*
3. *Polit. c.* 34. Ritter. *d. tract. concl.* 49.

9. Hoc insuper observandum est,
quòd etiam tum demum innatus Juve-
nis homagium præstare teneatur, quan-
do ille *matrimonium* init, laremque pro-
prium fovet; Non secus quàm Advena,
qui

qui in civem assumitur. Choppin. *ad Consuet. Paris. lib. 2. tit. 7. num. 3.* Hujus assertionis ratio hæc est, quòd Juramentum subjectionis in persona præstari debeat, ac personale quidpiam existat, ideo ita ad hæredes transitorium non est. Neviza. *consil. II. num. 7.* Wehner. *in Observ. Verb. Burger.* [Præterea, per subsequens matrimonium acquiritur domiciliū ejus loci, in quo quis nuplit, si vir eò se conferat habitandi gratia; Unde uxor ibi domicilium habet, ubi vir habitat, l. *cum D. de jurisdictione*, Bern. Baril. *dict. tr. Disq. I. §. 4. num. 23.*] In Ducatu Würtembergico Juramentū hoc sese quoque extendit auff die junge Burgers Söhne / so ihre Mannbahre Jahr erreicht / und auff die Mannbahre Dienstknecht. *Ord. P. VV. D. fol. 8.*

10. Homagium præstant subditi, non rei, sed personę nomine, *in fidem subjectionis*, quò Domino suo in omnibus & per omnia fideles sese adstringant; commodum ejus pro nosse & posse quarant; & incommodum ejus pari studio avertant; vitam & corpus, honorem & utilitatem Domini sui curæ habeant;

Daß

daß sie ihrem angebohrnen Herrn und dessen Erben getreu / hold / gehorsamb und unterthänig seyn. *per cap. un. feud. s. c. tibi Domino. dist. 63. Cothman. vol. 4. resp. 4. n. 224. & seqq. Gail. de Arrest. cap. 7. num. 10. Ritter. d. l. concl. 136. Bidenb. quæst. Nobil. 7. f. 53. [Dn. Knipschil. dict. lib. 2. cap. 9. num. 47. ubi formulam homagii Senatus Populiq; Coloniensis Archiepiscopo præstandi refert, sub num. 48. & 49.]*

II. Quæritur; *An Dominus territorii possit formam homagii antiquam pro lubitu mutare? Negant hoc communiter Viri prudentes.* Quoniam homagia non tam jure communi, quàm jure Consuetudinario originem sumplerunt; Ideò secundum consuetam formam exigì & præstari debent. *per cap. dilecti. ubi August. Barbosa. de major. & obed. Cùm consuetudo hæcce jus tandem, exactu uno vel altero introducat. Maul. de homag. tit. 1. num. 14. M. Steph. 2. de jurisd. pag. 1. cap. 2. num. 250. Amatis. decis. 112. per tot. [Auth. Consil. Fridb. cap. 5. n. 151. latè Dn. Knipschilt. dict. cap. 9. num. 44.]*

12. Quæritur etiam: *An lite pendente inter Dominum territorii ac Subditos ra-*

tionē superioritatis ac subjectionis, subditi litigantes homagium præstare teneantur? Casus hic graviter disputatus fuit in causa Ducis Braunsvicensis contra Civitatem Braunsvigam; ac Ortenburg contra Beyern. At communiter Affirmatur; Modò Dominus litigans fuerit in quasi possessione subjectionis. Quoniam Possessor lite pendente super privilegii assertione, sua possessione amovendus non est, sed in ea quietè manuteneri debet. *per cap. nonne. & c. sapè. 44. extr. de appellat. Knich. in Encyclop. cap. I. num. 61. Maul. de homag. c. I. num. 15. Meichsn. decis. 9. num. 6. tom. 2. fol. 332. Ritter. de homag. concl. 111. [Dn. Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 2. c. 9. n. 40]*

13. Hoc sanè non minus controversatur; *An Domini prius jurent vel stipulata manus vel datis literis, quòd subditorum privilegia facta tecta servare velint; An verò subditi?* Subditos prius jurare debere, asserit Caspar. Klock. *Consil. 19. per tot. vol. I.* Dominos verò prius privilegia confirmare debere, latius rationibus & exemplis deducit Ritter. *de Homagio. c. 6. num. 121.* Quoniam homa-
gii

gii præstatio sit actus correspectivus. Reinking. i. cl. 4. cap. 4. num. 13. Maul. de homag. tit. I. num. II. Sanè de hac quæstione plurimum disputatum fuit. in causa Brunschw. contra Brunschw. p. I. fol. 258. [Vide Cothman. lib. 3 respons. 42. num. 18. & seqq. ubi varia de confirmatione Privilegiorum reperies.] Ideò hæc omnia ex observantia, aut ex pactis conventis, determinanda erunt cum Matth. Stephan. 2. de jurid. p. I. cap. 2. num. 258.

14. *Effectus homagii est*, ut illud præstantes in Catalogum subditorum ac Provincialium referantur, quoniam hac juramenti præstatione se subditos constituerunt. Brun. conf. 34. num. 2. Gail. de Arrest. c. 7. num. 10. Exinde inducitur ac probatur subiectio : Quoniam homagium prima est agnitio & confessio subjectionis. Acta Ortenb. contra Beyern. fol. 465. Reinking. lib. I. cl. 4. n. 3. Gylman. decis. 46. n. 13. lib. I. Ac superioritatis recognitæ vera est & infallibilis tessera. arg. c. cum olim. de Privileg. [latè Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. c. 9. num. 17.] Merkelbach, apud Klock, Consil. 37. n.

49. tom. I. ubi num. 92. limitationes subiungit. Dañ auß der Erbaund Lands: Huldigung entspringt die Landsässen rüd ein Landsass; Qui alius non est, quàm Homo jurisdictionalis, cui in omnibus & per omnia imperari & præcipi potest. Wehner. in Observ. verb. Landsass. Ziegler. §. Landsass. pag. 1. num. 39. Paurmeist. 2. de iurisd. cap. 9. num. 119. [Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 5. num. 62. & 63.] Exinde subditus adstringitur Domino ad ministeria & obsequia & ad alia servitia personalia. Anton. Bellon. Consil. 5. n. 53. Du allem unterthänigern Behorsam: Item zur Reiß/ Folg/ Musterung/ und Frondiensten. Cui persona Domini sui semper debet esse sancta & honesta. arg. l. liberato. D. de Obseq. Patr. præst. Ritter. de homag. num. 139.

15. Tenetur quoque Domino præstare Reverentiam. [Thom. Maul. de homag. tit. 2. Dn. Knipschilt. dict. tr. cap. 1. num. 8. & 12. Ac in casu indigentiae extraculpam Domini accidentis, ad legitimam subventionem & subsidium charitativum. Remig. de Gonny. de charitat. subsid. Quest. 9. & 10. fol. m. 53. & seqq.

Thom.

Thom. Maul. *de homag. tit. 7. latè Thom. del Bene de Parlament. disquis. 8. sect. 1. per tot.*] Hinc subditi Statuum Imperii inobedientes & contumaces sese præbentes, pro *Seditiosis* censentur, quos Princeps Imperii, variis mandatis poenalibus, coërcere potest, *juxta l. 1. D. si quis ius dic.* Adcò ut subditos dolose refractarios, etiam pecuniariis poenis, imò publicatione bonorum punire possit. Schrader. *1. consil. 17. num. 6. Stephan. in constitut. Carol. criminal. art. 127. Quod præjudiciis illustrat Klock. consil. 20. num. 272. vol. 1.* Obligatur item ad alia quàm plurima. Quod benè expressit *Author. Actor. Comit. ab Ortenburg.* hiscè formalibus: *Homagium oder die Erbhuldigung* habetur pro actu universali jurisdictionis, sub quo de necessitate, omnes alii actus continentur. fol. 32. De quibus vide Maul. *de homag. cap. 2. & seqq. Knichen. de jure territor. cap. 3. per tot. Rein-king. d. cap. 4. Limn. lib. 4. jur. publ. c. 8. num. 296. & seqq. [Georg. Ritter. de homag. 7.]* Quibus omnibus cùm annexi sint actus territorialis jurisdictionis, idcò ex plurimis quadam adducam.

CAPUT XXXIX.

*De Statutis & Legibus Provincia-
libus; Earumve interpretatione.*

1. **T**Ribus generibus omnia Reipu-
blicæ vincula constare, scilicet
Legibus, Militia, ac Religione, ab-
unde ex Politicorum libris constat.
Possard. de Magistr. Athen. c. 3. in f.

2. Igitur *Majestaticum* ius territoria-
le, in Principum & Statuum Imperii
Rom. Germ. territorio, respicit nego-
tia vel *Politica* vel *Ecclesiastica*. Politica
negotia referuntur vel *ad Pacem*, vel *ad
Bellum*; Negotia Pacis digero in tria. 1.
Justitia. 2. *Gratia*. 3. *Emolumentum*. Ad
Justitiam refero, 1. *Legum Provincia-
lium, ac Statutorum condendi potestatem*,
*Lands-Recht / und Lands-Ordnungen zu
machen*; Quod *ius municipale* vocamus.
*arg. l. 2. C. de Offic. Praef. Prætor. l. omnes po-
puli. ubi Johan. Bolognet. num. 56. D. de
Justit. & iur. l. prohibere. 3. §. 4. D. quod vi
aut cl.* [Quam Statuta promulgandi
potestatem Principes & Status Imperii
in

in suis territoriis, vigore juris autocratici possident, eamque quotidie exercent, sicuti constat ex *Ordinat. Camer. Imperial. part. 1. tit. 57.*] Knich. *de jur. territor. cap. 3. num. 289.* Bets. *de Pact. fam. illustr. cap. 2.* benè Gail. *d. arrest. c. 9. num. 1.* Meichsn. *lib. 2. decis. 3. num. 20.* Mager. *de Adv. arm. c. 6. num. 68.* [Et hoc nominatim quoque *Civitatibus Imperii Liberis & immediatis* competere, ut in suis Civitatibus, territoriis ac ditio- nibus leges speciales, Statuta seu jura municipalia condere possint, experien- tia quotidiana contestatur, per. *l. Anti- echienfium. D. de reb. auth. judic. possid. Auth. consil. Fridberg. punct. 1. c. 2. n. 15.* Dn. Besold. *de jur. Univers. c. 8. num. 6.* & seqq. Dn. Knipschilt. *de Civitat. Im- per. lib. 2. cap. 10. num. 5.*

3. Nulla enim Lex in Republica sufficienter lata est; Ideò Respubl. quan- doque leges particulares ad naturam populi accommodatas requirit; Ac cum Imperator non possit per genera- lem constitutionem singulis casibus & circumstantiis prospicere; Ideò singu- lis populis permittit, leges condendi

potestatem, juxta Provincialium mores & naturam. [Accedit Reipublicæ, ut Leges ad conditionem rerum humanarum & ad Statum populi præsentem accommodentur. per cap. non debent. X. de consanguin. & affin.] Afflictis ad Constit. Sicil. in Prelim. n. 6. Card. Mantica de conject. ult. vol. lib. 6. tit. 7. n. 3. [Dn. Knipschilt. dict. c. 10. num. 53.]

4. Dubium autem oritur: An Princeps aut Status Imperii, Statutum condere queat, non solum præter, sed etiam contra jus commune, illud vè simul abrogare possit? Quod Affirmat communis opinio. Quoniam jus Civile ab eo, qui leges Provinciales condendi potestatem habet, contraria lege tolli potest. arg. l. 3. §. divus. 5. D. de sepulchr. viol. l. item eorum. 9. §. I. D. quod cuiusq. Univers. Coras. de jur. art. 12. c. 17. & p. 3. c. 2. Gail. lib. 2. Observ. 124. num. 2. Kohl. exercit. legal. cap. 1. num. 29. Reink. lib. 2. cl. 2. cap. 10. num. 5. Hinc in Imperio Romano Germanico passim videmus Statuta contra jus Commune, de successoribus ab intestato; de solennitatibus testamentorum & contractuum; de jure retractus; de unione pra-

lium;

De Stat. & Legib. Prov. & ear. interpretatione. 361
lium; de successione conjugum aut fratrum
exclusis sororibus, modica hereditatis par-
te pro dote accepta, lata & publicata.
Vide Sichard. *consil. de testam passim*. Cop-
pen. *Observ. feud. cap. 8. num. 26.* [Dn.
Knipschilt. *dict. cap. 10. num. 33.*]

5. Excipio tamen *Publicas Imperii le-
ges*, communis Principum & Statuum suf-
fragio latas, aut quæ publicam Imperii
utilitatem tangunt; Hæ enim nunquam
aut certè difficillimè per specialia sta-
tuta convelli queunt. Schrad. *de feud. p.*
10. num. 140. [Ideò nec valent statuta
contra publicas Imperii sanctiones &
Recessus Imperii. Dn. Knipschilt. *dict.*
cap. 10. num. 46. Præsertim si leges Im-
perii cum clausula derogatoria & an-
nullatoria latæ fuerint, quæ contrario
statuto tolli nequeunt. Stamm. *de serv.*
person. lib. 3. c. 8. num. 14. & 17.] Vide
Erider. Martin. *de jur. Cens. c. 5. num. 24.*
Klock. *de Contribut. c. 5. num. 160.*

6. Cæterum *Locales leges* tanti in
Imperio sunt valoris, ut in decisione
causarum, inter Provinciales, quæ di-
sputantur, *Camera Imperialis* secundum
 eas pronunciare teneatur, modò ritè

fuerint insinuatæ. Ord. Cam. p. I. tit. 57. [ibi: Und nach redlichen / erbarn und ländi-
schen Ordnungen / Statuten und Gewohn-
heiten der Fürstenthumben / Herrschafft und
Gerichten / da sie vorgebracht werden.] arg.
c. venientes. 19. de jurejur. Gail. lib. I. Ob-
serv. 36. num. 14. Myns. decad. I. resp. 9.
num. 10. [Dn. Knipschilt. dict. cap. 10.
num. 76.]

[6. B. Quæritur autem; *An valeat
Statutum vel consuetudo Provincia, ut res
furtiva à furibus erepta, ac ibidem reper-
ta, Fisco aut Prasidi provincia cedant, ac
ab eo absq; ulla restitutione occupari pos-
sint.* Sanè talis cyclopica consuetudo
imprimis in Turgovia, aliisve Helvetiæ
partibus, sicut multa alia irrationalia,
viget. Ac communiter respōdetur *Quod
Non.* Ita namque Jureconsultus: *Expul-
sis hostibus, ex agris, quos ceperant, dominia
agrorum, ad priores Dominos redire, & non
publicari. in l. si captivus. 20. D. de captiv.
& postl. revers.* Accū ipse Dominus
rei ablatae nihil deliquerit, crudele
erit, tam funestam sententiam sustinere.
arg. l. sancimus. C. de pænis. Latè Virgil.
Pingiz. *Quaest.* 19. per tot. Meritò igitur

hæc

De Stat. & Legib. Prov. & ear. interpretatione. 163
hæc Consuetudo vel Statutum ab Imperatoribus reprobatum fuit, *in Constit. crim. Caroli V. art. 207.* Recess, Imper. *de Anno 1559. §. und nach dem.* Contra hujusmodi Statuta vel Consuetudines *Camera Imperialis* mandata sine clausula decernere solet; Sicuti præjudicium refert Andr. Gail. *1. Observ. 18. num. 2. & 3.* Quod si Princeps aut Respublica extra Imperium existens Civem Imperii hujus cyclopicae consuetudinis prætextu gravet & lædat, contra talem Repressalia optimo maximo jure suscipi possunt. Vide Coler. *decis. 108. num. 43. & seqq.* Matth. Stephan. *ad constit. cr. Carol. V. art. 207. num. 1.* Dn. Knipschilt. *de Civit. Imp. lib. 2. cap. 10. num. 61.* Carpzov. *Pr. Crim. 2. 80. num. 10. & seqq.*]

7. Quæritur etiam; *An speciali Imperatoris sanctione posteriori, juri statutorio derogari possit?* Quod *Affirmatur*; modo id fiat in Comitibus publicis Imperii, aliàs secus dicendum erit. Bets. *de pact. famil. cap. 2. fol. 34.* Talis constitutio de *successione Nepotum* in bonis Patruorum, lata fuit in Comitibus Spirensibus: Vide *Constitutionem* hanc in *Reichs Abschied de Anno 1529.* s. Quod

De Stat. & Leg. b. Prov. & ear. interpretatione. 365
populi. 9. num. 75. D. d. justit. & jur. [Nam
exinde optimam simul legitimi &
equissimi Regiminis formam & notam
resultare, censet & quidem merito
Matth. Stephan. 2. de Idict. part. 1. cap. 1.
membr. 2. num. 10. & seqq.] Quod
nullò modò Principis Imperii superio-
ritatem, ejusvè regendi felicitatem im-
minuere, sed magis promovere, & ad
beatitudinem Imperii, ejusvè gloriam
redundare, tradit Camman. de Regal.
disp. 4. thes. 9. Cluten. in paradox. thes. 10.
10. Veruntamen hoc magis volun-
tatis quàm necessitatis esse, plurimi Do-
ctorum tradunt. arg. l. 3. C. de leg. Dn.
Bocer. cl. 1. disp. 3. th. 42. In quo tamen
puncto, Regionis observantia, das Her-
kommen / aut pacta conventa inter
Principes & Status Provinciales atten-
denda erunt. [Ita in Ducatu Wür-
tembergico Pactis certis ordinatum est:
Land-Recht und Landes-Ordnungen zu
machen / mit Einrahen und Zuthun einer
gesampten Landschafft / hoc est, ut cum
consilio & cooperatione Statuum Pro-
vincialium conficiantur. Eodem mo-
do in Principali Comitatu Tyrolensi
Leges

leges Locales cum consilio & cooperatione Statuum Provincialium conduntur; Sicuti constat ex Statutis Comit. Tyrolens. passim.]

II. Dubitatur autem: *An ad validitatem hujusmodi Statuti, Imperatoris quoque consensus & confirmatio requiratur?* Quod utile, non autem necessarium esse, tradit Jurisconsultorum communis Schola. arg. c. 1. de Constit. in 6. l. 1. C. de emancip. [l. omnes populi. 9. D. de justit. & jur. Cum jus etiam consuetudinarium, ex tacito populi consensu conflatum, Principis superioris confirmatione non indigeat? per l. de quibus. 32. D. de legib.] Heig. part. 1. quæst. 23. num. 31. Coler. de Process. Exec. part. 1. cap. 3. num. 6. Bets. d. tr. cap. 2. fol. 37. Dn. Bocer. d. disput. 3. th. 41. Reinking. 2. c. 2. n. 5. [Attamen Doctores tradunt, quod consultius sit, ut superioris quoque adhibeatur confirmatio. Vult. 4. consil. Marpurg. 54. n. 26. & seqq.]

12. Illud sanè generaliter observandum est, quòd Statutum à Principe aut Civitate Imperii in suo territorio conditum, *Ius Civile* & quasi proprium ipsi-

usterræ

De Stat. & Legib. Prov. & ear. interpretatione. 367
us territorii aut Civitatis fiat. *l. omnes. g.*
ubi Bolognetus. D. de iustit. & jur. Ideo-
que tale Statutum, jus commune ipsius
Provinciae aut Civitatis vocatur. Ciofi.
Consil. 132. num. 2. lib. 1. Johan. Anton.
ab Ecclesia. p. 1. Obs. for. 2. n. 4. Deinde,
quod Statuta sint *stricti juris, & strictis-*
sime ad unguem, sicuti facent & loquun-
tur, sint accipienda. *arg. l. si quando. 35.*
C. de inoffic. testam. Honded. Consult. 32.
num. 44. Ingn. de Villar Maldon. resp.
7. quest. 4. num. 5. [Unde faceret scri-
bit Franciscus Vivius: *Statuta dicuntur*
sterilia, sicut mula, qua non pariunt. Vi-
vius *decis. Neapol. 506. n. 16.*] Nec non
proprie, ac juxta corticem verborum
intelligenda. *l. 3. §. hac verba. D. de ne-*
got. gest. l. si verò. 64. §. 9. D. solut. matr.
Merend. lib. 2. controuv. cap. 10 & 13. No-
varr. Decis. 8. [*Dn. Knipschilt. dict. cap.*
10. n. 88.] Ac per Statutum non cen-
seatur correctum jus commune, nisi id
expresse cautum reperiatur. *arg. c. cau-*
sam, de Rescript. l. precipimus. §. f. C. de
Appellat. Gail. lib. 2. Observ. 35. n. 3. Gri-
vel. decis. 86. num. 25. Novarr. decis. 232.
num. 7.

13. Quod si dubius sit Statuti intellectus, de interpretatione eius recurrere tenentur iudices ad Principes, ac Status Imperii, qui statutum condiderunt. [Sicuti enim leges provinciales sancienti potestas ad Principem territorii pertinet, ita eidem quoque interpretandi facultas competit.] arg. l. f. C. de Legibus. l. & ideo. II. D. eod. l. ex facto. in pr. D. de vulg. substit. Klock, consil. 20. num. 136. & 324. vol. I. Ut inde interpretatio procedat, unde & jus prodiit. per c. inter alia. X. de sent. excom. [ac per l. facto. 43. in pr. D. de vulg. & pupill. substit.]

Dn. Bocser, de Regal. cap. 2. num. 66. Gratian. discept. forens. c. 927. n. 19. [Michael. apud Klock, consil. 3. n. 48. vol. I.]

14. Hoc interpretativum Rescriptum vim legis habet, imò pro ipsa lege in similibus casibus observandum reputatur. d. l. f. §. 1. C. de Legib. l. 19. D. de Reg. Jur. Novell. 161. Bornit. de jur. Majestat. c. 17. Hunn. de Interpret. jur. lib. 2. cap. [Dn. Knipschilt. dict. cap. 10. num. 96.]

15. Non tamen perinde Iudicibus, omnis interpretandi licentia, quoad ius litigatoris adempta esse censetur. Aliud

verò

De Stat. & Legib. Prov & ear. interpretatione 369
verò quoadjus constitutionis dicendum
erit, l. ab executore. in pr. D. de Appell. l. 5.
C. de bon. qualib. Goedd. ad l. 6. §. 1. n. 3.
D. de V. S. Gratian. d. c. 927. n. 18. latè
Bolognet. in l. omnes populi. 9. num. 207.
D. de justit. & jur. Besold. in Oecon. jur.
quaest. 13. Georg. Franzk. in Comm. ad
Pand. de just. & jur. [Vide D odor.
Tulden. de caus. corrupti. judic. lib. 2. c. 11.
& passim.]

CAPUT XL.

De Potestate publicandi Edicta & Mandata, ac de jure dandi Rescripta.

I. **L**egibus subjungo, potestatem pu-
blicandi *Edicta, Mandata & Inhibi-
tiones*. Item dandi *Rescripta*, öffent-
liche Mandata publiciren und anschlagen
lassen/ Gebott und Verbott anzulegen/ und
Rescripten zu ertheilen. Quæ cuncta
[Principibus & Statibus Imperii, jure su-
terioritatis competunt, ac in territo-
rio imperantium] vim legis locali ha-
bent, iisdemvè subditi aliivè in territo-

rio existentes obedire tenentur. Stephan. *de juridict. lib. 2. p. 1. c. 7. n. 350.* Wehn. *in Observ. verb. Gebott.* Knichen. *de jur. territ. cap. 3. num. 297.* Besold. *in Thesaur. Pract. lit. G. verb. Gebott.* Quæ quoniam adstringunt & obligant propriè ac principaliter *subditos* intra territorii fines existentes. Ritter. *de homag. concl. 181.* Ideò necessariò inducunt, præsupponunt, ac probant, *superioris sublimitatem*, & juris territorialis quasi possessionem, *arg. c. tuam. de Ord. cognit. Gædd. in resp. jur. Bar. de Valend. num. 131.* Meichsn. *tom. 3. decis. Camer. 6. num. 26.* Reinking. *lib. 1. class. 5. cap. 4. num. 181. & 199.* [latè Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 5. num. 137. & 138.*]

2. Edictum Principis dicitur Jus, quod Princeps proprio motu ad *subditorum utilitatem* constituit. Cujusmodi multa in jure reperiuntur exempla, veluti in *S. fin. Inst. de Usucap. l. conditiones. 14. D. de condit. substit. & pass. Donell. in Comm. lib. 1. cap. 9. ubi Hilliger. lit. A. Claud. David ad S. sed & num. 7. Inst. de jur. N. G. & C. Richter. decis. jenens. 4. num. 5.*

[2. B. Sanè hæc Edicta publica ob
majorem

De Potest. publ. E. & M. ac de iure dandi R. 371
maiores validitatem & ad inducendam
strictiorem observantiam *Clausula indi-*
gnationis à Principe edicente quandoq;
in unum iuntur; Sicuti imprimis apparet ex
l. 2. ibi: indignationem nostri Numinis su-
stinebit. G. de petit. bon. lib. 10. Ac ex Re-
cess. Imp. de Anno 1548. §. damit nun also.
ibi: Bey Vermeidung unsrerer schwachen
Unghad. Quæritur autem; Si Princeps
Imperii, Edicto publico adponat, *clausulam:*
sub poena indignationis; seu ut Itali lo-
quuntur: Per quanto la nostra grazia te-
nete cara; *Qualem penam contraveniens*
mereatur? Pœnam hanc arbitrariam esse,
pro indignantis Principis voluntate,
censeo, arg. *Novell. 17. cap. 3. in fin.* Omnes
namq; poenæ in Principe sunt extra-or-
dinariæ & arbitrariæ. *Cacheran. decis. 80.*
num. 18. Scaccia de judic. cap. 12. num. 18.
Ita Mastrill. de magistr. lib. 3. cap. 4. num.
443. Petr. Caball. in crim. lib. 1. Cas. 30 per
tot. Joan. Mar. Novar. decis. 34. per tot.
Dissentit Zasius ad l. un. num. 5. D. si quis
jus dic. non obtemp.]

3. Quæritur etiam: *An Edicta hac-*
se etiam Forenses ligent? V. G. si propter
penuriam annonæ, Princeps prohibeat,

ne frumentum extra Provinciam portetur; *An etiam forenses in Principis territorio pradia possidentes, frumentum ex pradiis collectum extrahere prohibeantur?* Quod affirmatur, si Edictum conceptum sit in rem; Siquidem forensis possidens bona in territorio edicentis, subditus est quoad realem actionem: Nec debet forensis violare leges provinciæ, in qua existit, per l. quod. 39. D. de iudic. l. f. C. ubi in rem act. l. Imperatores. 7. D. de Public. Ant. Fab. l. Cod. 5. def. 2. Ant. Tessaure. decis. 152. cum Limit. [Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 5. cap. 21. n. 24. Don. Ant. de Marinis in Observ. ad Reverter. 55. num. 2.] Dissentit Caball. resol. 14. ubi tradit; *Votum Thesauri esse votum Consultoris Principis, non verò votum Iuris Consulti.*

4. *Mandatum est præceptum & monitum, quod Princeps pro tempore & re nata ad certas personas veluti Magistratus, Prætores aut Iudices, an die Amptleuth/ Bøgt/ Burgermeister und Gerichte dirigit, eisque aliquid fieri mandat. De quo extat. t. t. C. de Mandat. Princip. Novell. 114. Gothofr. ad l. 1. lit. e. C. dict. tit.*

Paul.

Paul. Christinæ. *decis. Belg.* 64. num. 3.
vol. 2. Tulden. in *Cod. lib. 1. tit. 15. num. 1.*
[Carol. Emanuel. Vizzan. *tr. integr. de*
mandat. Princip.]

5. Quæritur autem; *An Pratori aut*
Officiali credendum sit, qui asserit, se ex ore
Principis mandatum accepisse? Ob einem
Amptman zu glauben/wann er sagt/er habe
mündlichen Befehl empfangen? Quod
negamus; per text. in l. 1. ibi: *Nisi quod*
scriptis probaverit. C. de *Mandat. Princip.*
l. *decernimus.* 10. ibi: *ut hujusmodi anno-*
tatione manifesti sint omnibus. C. de *aqua-*
duct. lib. 11. Hujus assertionis hæc est ra-
tio, quoniam Mandatum aut jussio Su-
perioris est facti, igitur non præsumitur,
sed ab allegante probari debet. per l. un.
C. de *superindict.* lib. 10. Natta *Consil.* 631.
num. 19. Cujac. lib. 12. *Observat. cap.* 31.
[Jul. Clar. in *Pract. crimin.* §. fin. *Quæst.*
29. num. 1. in fin.] Merckelbach. apud
Klock. *consil.* 37. num. 37. & seq. vol. 1.
Francisc. de Amaya in *Cod. ad l. prohibi-*
bitum. 5. num. 2. 3. & 16. C. de *jur. fisc.* lib.
10.

6. *Inhibitio Principis, est provisio fa-*
cta judici aut parti, vel cuicunque in

territorio degenti, ne quid faciat, aut prosequatur, ad jurisdictionem, vel partium jura conservanda emissa & publicata, per text. in l. omnium. ibi: ne post secutam nostram inhibitionem. C. de Testament. cap. venerabili. ibi: autoritate nostra districtius interdices. X. de offic. delegat. Nicol. Boer. decis. 124. num. 2. Robert. Lancell. de attentat. lib. 2. cap. 20. n. 7. & seqq. Consil. Argentor. II. n. 103. vol. 1. Quintil. Mandosa in rr. de inhibition. quest. 1. & passim. Quæ inhibitiones à Gallis passim latinè *Arresta* Gallicè verò *un Arrest*, quasi dicas; *Arrestez vous* la vocantur ac Superioris autoritate fieri debēt. Bertrand' d'Argentrè. ad Consuet. Britan. art. 116. in proem. [Carpzov. lib. 1. respons. 42. num. 10.]

7. *Rescriptum* dicitur, quando Princeps libello supplicantium sententiam suam subscribit, juxta text. in l. non distinguemus. 37. §. cum quidam. 14. D. de recept. arbitr. Vel si Princeps Prætoris aut judicis relationib⁹ rescribit, quid facere vel omittere debeant, secundum l. testium. 3. §. ideoque divus. D. de testib. Unde Rescripta vim legis habere dicimus.

mus. per l. *rescriptum*. D. d. *distract. pignor*. Claud. David in *velitas. legab. §. sedet. num. 5. Inst. de iur. N. G. & C. Afflictis decis. 128. num. 14.* Proinde Rescriptū Principis propriè definitur, *Littera, per quas respondetur ad relationem iudicis aut preces supplicantium, juxta tot. tit. C. de precib. Imper. Offer. Petr. Gregor. Tholosan. de rescript. lib. 2. cap. 1. n. 4. in oper. iur. Canon. Reinking, lib. 2. class. 2. cap. 8. num. 1.* Cujus generis ingentia in jure extant exempla, ex quibus *Codex Imperatoris Justiniani* penitus ferè compositus existit. Hilliger in *Donell. Enucl. lib. 1. cap. 9. lit. C.* Philipp. Richter. *decis. lenens. 4. num. 6.*

§ Sanè Rescripta Principum Imperii varias habent clausulas annexas, & conditiones subintellectas, quas vide apud Reinking. *dict. cap. 8. n. 2. & seqq.* August. Barbosam *ad tit. iur. Canon. de Rescriptis per tot. Basil. Pont. de Leon. de matrimon. lib. 8. cap. 17. & seqq.* Universaliter autem, quodlibet Rescriptum, etiam gratiosum, clausulam hanc, veluti herbam *Betonicam*, annexam, habet, eavè semper subintel-

ligitur; licet non exprimatur: Si preces
veritate nitentes. per text. in cap. dilectus.
ibi: si ita vobis constituerit. 26. X. de rescript.
l. 2. & seqq. C. si contra ius vel utilitatem
publicam. Harim. Vult. Consil. 35. n. 178.
vol. 3. Cabedo. decis. Lusitan. 72. num. 1.
part. 1. late August. Barbosa. ad l. 2. num.
8. X. de rescript.

9. Sanè Quæritur: Si pars Rescriptum
 producat, quod ab adversario, tanquam fal-
 sis precibus obtentum, impugnatur, cui nam
 onus probandi an producenti, an verò impu-
 gnanti Rescriptum, incumbat? Producenti
 onus probandi, quod fides precibus suis
 adfuerit, incumbere censemus, secun-
 dum rescriptum Imperatoris Gordiani
 in l. tunc iniquum. §. ibi: probare, fidem
 vestris precibus adesse. C. de fide instrum.
 Quoniam impetrans, rescripto pro-
 ducto innititur, adeò, ut ejusdem inten-
 tio in eo requiescat; Merito igitur nar-
 rata in eo probare tenetur. l. in illa. §. D.
 de Verb. Obligat. Ita Petr. Gregor. Tho-
 losan. de rescript. lib. 2. ad cap. ex parte. 3.
 num. 6. quod deducit late Philipp. Port.
 consil. 66. num. 7. Henr. Kinschot. re-
 spons.

spous. 95. num. 19. Quamvis dissentiat Gail. lib. 1. Observ. 14. sub num. 2.

10. Sanè Princeps & Dominus territorii contra contumaces, ac Edicto non parentes, Mandata sua *variis pœnis & coërcitionibus* defendit: *De quibus vide t. t. D. si quis ius dicent. non obtemp. Robert. lib. 2. Rer. judic. cap. 8. & lib. 4. cap. 21. Reinking. lib. 1. cl. 5. cap. 4. num. 118. Bcsold. in Thes. Pr. verb. Sievel. [Quod mulctandi ius, superioritatem probare tradit Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 5. n. 141. Pariratione Dominus territorii.]* Edicta & Mandata lacerantes, corrumpentes, aut radentes olim 500. solidis, ast hodie communiter *arbitrarie* punit, ac extraordinarie castigat, *per l. si quis id. 7. D. de Injur. §. pœnales. 12. Inst. de Act. Menoch. lib. 2. Arbitr. cas. 281. Ufill. ad d. §. pœnales. 12. Inst. de Act.*

CAPUT XLI.

De Magistratum ac Officialium Ordinatione.

1. **C**Um mundanæ potestati impossibile sit sua scientia cuncta complecti,

plecti, ac ubiq; fasces suas explicare; Neque enim, unius ingenium, tantæ molis capax; Igitur Administris prudentibus opus erit ei, qui cum summo Imperio Ducatui præexistit, latè Jacob Vandergræf. *de Regal. cap. II. per tot. Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 8. n. 2. & seqq.* Cui confectarium est] Potestas creandi custodes legis; Scilicet *Magistratus, Prætores, Officiales, ac Iudices*, legum executionis faciendæ gratia; Frustra enim est leges condere, nisi adsint Viri prudentes publica authoritate armati, qui latas leges custodiant & executioni mandent. *arg. l. 1. D. ad l. Iul. de ambit. l. nam & 3. de Iust. & Iur. l. 2. §. 13. D. de Orig. Iur. Besold. de Iur. Majest. cap. 3. n. 3. Sixtin. de Regal. lib. 2. cap. 15. Mastrill. tr. de Magistr. l. 1. cap. 3. Joh. Petr. Ceremat. de rect. Reg. administr. cap. 6.*

2. Hinc fluit, quòd Principes & Status Imperii, [vigore Superioritatis territorialis & autoeraticæ potestatis, Administros & officiales, cum terrendi potestate constituere,] in eorum acta facta & gesta, inquirere, eosve ex causa deponere possint. *Ampulart/ Bôgi/ Pfirs*

ger / Schöpffen an : und abzusetzen. per
[*tot. tit. D. ad l. lul. de ambit.*] *Novell. 15.*
cap. 1. §. 1. [*cap. un. lib. 2. feud. 27.*] *Ziegl.*
in §. Landsass pag. 1. num. 128. *Rosenth.*
de feud. cap. 5. concl. 52. [*Dn. Knipschilt.*
dict. tr. lib. 5 cap. 10. num. 2. 9. & passim.]
Vide Larrea. alleg. fiscal. 70. n. 9. Quod
maximè disputatum fuit, & pro actu ju-
risdictionis territorialis allegatum fuit
in causa *Mannh. contra Erfurt.* Ac in
causa *Ingelheimb. contra Chur-Pfaltz.*
Meichsn. decis. final. num. 120. tom. 2.
lib. 2. Ritter. de homag. concl. 108. *Reink.*
lib. 1. ch. 5. cap. 4. num. 104. [*Dn. Knip-*
schilt. dict. tr. lib. 2. cap. 5. num. 135.]

3. Quod jus Magistratus & Officia-
les creandi, vi jurisdictionis territoria-
lis, etiam *Nobiles Imperii immediati* in
Suevia, Franconia & Rhenensi tractu
possidere, benè tradit *Dn. Treisbach, de*
preced. Equest. q. 2. num. 146.

4. Sanè hosce Officiales territorii
Dominus suo periculo creat; ex facto illa-
rum obligatur; ac scientia & patientia
Officialium, censetur scientia & pacien-
tia ipsius Principis, eorumvè delicta præ-
stare, secundum quosdam, tenetur, arg.

l. I. D. quod ius. l. I. §. D. de exercit. act. l. sed & 7. in f. l. sed si. II. §. 2. in f. D. de instit. act. Vult. conf. Marp. 30. num. 138. vol. 2. Knichen. de iur. territ. cap. 3. n. 132. Klock. consil. 29. num. 444. vol. I. [Ita namque respondit Ulpianus, Alexandri Severi Consiliarius. Procuratoris scientiam & dolum, nocere debere Domino, neque Pomponius dubitat, neq; nos dubitamus, in l. sed si. 3. §. fin. l. procurator. §. D. de tribut. act. Hinc damnum, quod ex negligentia Procuratoris frumētis à pluviis illarum est, Præsidi Provinciæ imputatur, juxta Rescriptum Imperatoris in l. 2. C. de condit. in publ. horreis, lib. 10. Quem casum, ad Comites, Barones & alios, omnimodam jurisdictionem habentes, extendit Petr. de Ferrar. in append. ad Pract. Pap. Rubr. 35. num. 4. & 5. Surd. consil. 566. num. 14.] latè Herm. Stamm. de serv. person. lib. 2. cap. 15 per tot. Larrea. allegat. fisc. 91. num. 21. [Dn. Knipschilt. dict. tr. de Civit. Imper. lib. 5. cap. 5. num. 11. & 12. Quod in terminis præscriptionis latè disputat Cravetta, de antiquit. tempor. part. 4. Rubr. antiquum tempus, num. 23. fol. m. 406. Jo. Bapt. Costa, de falsi scien-

tia in-

De Magistr. ac Officialium Ordinatione. 381
ria Inspect. 41. num. 10. Declarationem
subjicit Anton. Gabriel. Comm. conclus.
1. tit. de prescript. lib. 5. num. 61.]

5. *Quæritur autem: Vbinam Prator*
aut alius Officialis Principis non subditus, fo-
rum sortiantur? Sanè quæstio hæc valde
est intricata & dubiis plena. Verùm
cùm Officialis in civitate, in qua diu ha-
bitat, incolatum contraxisse videatur,
ideò non absque re dici potest, quòd
Officialis coram iudice loci in quo offi-
cium administrat conveniri possit. per
l. Cives. Vbi Amaya. C. de incol. lib. 10.
l. 2. C. de ratiocin. Surd. cons. 106. num. 6.
[Alciat. consil. 45. num. 9.] Gratian.
discept. for. 134. Græven. lib. 2. concl. 35.
num. 51. Dn. Mevius in Iur. Lub. lib. 1. in
præl. quæst. 3. num. 45. & seqq. Sanè hæc
quæstio ita resoluta imprimis locum ha-
bet in contractibus aliisque negotiis &
conventionibus Prætoris, cum civibus
sua præfecturæ initis. [per l. heres ab-
sens. 19. §. proinde. 2. D. de judic. Dn. Be-
sold. de Iur. Civium cap. 2. num. 6. Dn.
Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 29. num. 107.]

6. *Proinde aliud succedit Dubium;*
Quid juris, si quispiam Præfectum, alium de
Officia-

Officiale de aliqua causa, personali actione convenire velit; An ille forum in Civitate in qua Officium gerit, sortiatur? Ad quod Negative respondemus; Sed Praefectus coram Principe, Domino suo, qui cum officio praefecit, conveniendus est. Quoniam Officiales ac tota Principis Aula, ejusdemve Ministri, à jurisdictione & foro urbico exempti sunt, per text. in l. non alijs. 14. ibi: Quos Princeps evocavit. D. de judic. Evocavit autem Imperator omnes suos Officiales, per rescriptum, in l. cubicularios. in verb. ab observatione aliorum tribunalium liberamus. C. de praeposit. Sacr. Cubicul. lib. 12. l. ne ad diversa. 4. ibi: ex judicio tantummodo Viri excellentissimi. C. de silentiar. lib. 12. Ita Marc. Anton. Natta. consil. 376. per tot. Ernest. Cothman. consil. 21. num. 94. vol. I. Joh. Aloys. Ricc. in prax. for. Eccles. decis. 549. num. 9.

[6. B. Acquamvis Officialis electus ad officium, in aliqua Civitate, civis & subditus effici dicatur à Glossa in l. cives. C. de incolis, Adeò, ut miles positus in praesidio, aut alio in loco ad exercendam militiam, civis illius, loci evadat.

per

per l. municeps. §. fin. D. ad municipal.
Hoc tamen intelligendum est de privilegiis civium, ut iisdem gaudere possit, non ut forum sortiatur, & in loco conveniatur, ex iis, quæ ratione officii gessit. Menoch. 1. *Arbitr. cas. 66. num. 5. Dn. Am. Lindenspur. ad Jus Municip. VVürt. fol. 13. num. 24. Dn. Knipschilt. dict. cap. 19. num. 109.* Quod in terminis Gubernatoris Civitatis *Aibe* deducit *Surdus consil. 109. num. 38.* [Eodem modo in causa Comitum de *Vaila* Regni Neapolitani decidendo scripsit *Revert. decis. 7.* Quem sequitur *Dn. Ant. de Marin. allegat. 137. n. 2. & 3.*] Dissentit *Amaya, ad dict. l. Cicer. 7. num. 103. Hiron. de Laurent, decis. 140.*

7. Quid verò dicendum de Pratore aut alio Officiali delinquire in Civitate Municipali merum Imperium habente? Sane hoc casu cognitionem non ad Civitatem, sed ad Principem territorii pertinere, ad eundemque remissionem esse faciendam censeo. Quoniam in concessione jurisdictionis sive civilis, sive criminalis, semper autoritas concedentis illæsa & præservata censetur;
Cum

Cùm in eo resideat suprema potestas.
per cap. dudum. de prabend. in 6. latè Gram-
mat. decis. 30. num. 3. Menoch. 2. Arbitrar.
Cas. 40. num. 1. & 2.

8. Ac quando persona ob dignita-
 tem exempta est ab alicujus foro, tota
 quoque domus, totaq; familia, omnes-
 que ejus Officiales exempti censentur.
per text. in l. non aliter. D. d. judic. l. 1. C. sè
qua pradi. potest. Ita Anton. Tessauro. de-
cis. 22. num. 3. Anton. Macerat. lib. 1. Re-
solut. 25. num. 5. latè Mar. Giurb. consil.
decis. 88. num. 3. & seqq. Stephan. de juris-
dict. lib. 2. part. 2. cap. 2. num. 81. Dissentit
Bruning. de jur. univers. posit. 27. per tot.

9. Sanè Civitates municipales die
 Land und Ampt-Stadt/ non omninò de-
 stituuntur potestate distribuendi offi-
 cia, sed secundum cujusque loci con-
 suetudinem, in rebus ipsam universita-
 tem spectantibus, sibi ipsis eligunt Con-
 sules, Senatores, Administratores, b: sehen
 die Aempter/ juramentum obsequii den
 Burger End suscipiunt, etiam sine ter-
 ritorii Domini confirmatione. l. 1. §. 1.
D. quod cujusq. univers. Maul. de homagio
sit. 12. num. 25. Everhard. apud Kirchof.
consil.

consil. 41. tom. 4. [Novar. decis. 54. num. 4. ast imprimis, præsertim in Ducatu Württembergico, nomine Principis territorii juramentum civicum exigunt. Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 9. num. 24. & 25.] Boer. de iurisd. cap. 8. num. 36. Vide de Civitatibus Municipalibus Stephan. de iurisdic. lib. 2. part. 2. cap. 2. per tot. Ast super legalitate electorum, Principem aut alium superiorem iusta ex causa inquirere posse, dubium non est. arg. l. congruit. D. de Offic. pras. c. decrevimus. c. placuit. 10. q. Vide Steph. d. l. num. 65. Pap. decis. 631. num. 7. Maul. d. 1. 12.

10. *Queritur autem: An Princeps aut Comes Imperii à civitate municipali petere possit, ut ipsi rationem reddat de bonis Universitatis? Certè, quoniam dilapidatis Municipii bonis, aut ære alieno gravatâ Universitate, onera ejusdem in singulos cives cedunt, ideò superioris maxime interest, in rationes civitatum municipalium iusta de causa inquirere. arg. c. conquerente. d. restit. spul. l. congruit. 13. D. de Off. prasid. l. f. C. de debit. Civit. lib. 11. Guid. Pap. decis. 631. n. 1. Matth.*

Stephan. *lib. 2. de juridict. part. 2. cap. 2. n. 65.* Besold. *de jur. Univers. cap. 5. n. 2.* [Præsertim, si fama & suspicio relevans malæ administrationis adsit, de qua conqueruntur subditi, pecuniam à Concivibus collectam in alios usus conversam aut indebitè insumptam esse. Perr. Heig. I. *Quæst. jur. 20. num. 14.* Aërod. *9. rer. judic. tit. 5. cap. 7.* Dn. Knipschilt. *dict. tract. lib. 5. c. 10. n. 16.*] Quamvis aliter sentiat Maul. *de homag. tit. 13. per tot.*

II. Exinde provenit, ut plurimis in Ducatibus, præsertim in Patria nostra *Wurtembergia*, Princeps territorii statis temporibus decernat, *Ein Vogt-Bericht von der Cankley auß zuhalten*; Quo per Consiliarios seu Commissarios suos, Civitatum Municipalium acta & gesta examinat, in Rationes tam Tutelares quàm Universitatis, inquit, *gravamina subditorum* audit & haud rarò exaudit, si quid fraudulenter commissum fuit, debitâ poenâ coercet. *arg. text. in l. si cuius. 13. §. aequissimum. D. de Vsufr. l. si ita. 16. §. 1. ibi: fines prædii tueri. D. de usu & habit. Gæd. consil. 13. & seqq.* Brüning. *de jur. Univers. thes. 89.*

CAPUT XLII.

De Ereptione Dicasterii & Iudicii Appellationis.

I. A. **D***ivinus olim Plato censuit & omni Imperanti consuluit, ut ii, qui litigant, ad vicinos primum & amicos, rei quæritur, maxime conscios se convertant: Quod si per eos non sufficienter fuerit iudicatum, ad aliud iudicium proficisci debeant. Plat. de legib. lib. 6. Unde absque dubio à prima antiquitate invaluit, ut in omni prope Imperio, summum quoddam extaret Tribunal, ad quod extreme causarum cognitiones devolverentur, ac ut ad illud, tanquam ad sacram anchoram & asylum, à corruptis & indoctis, maleque affectis Iudicibus, confugere esset integrum. Lipsius ad Tacit. lib. 14. num. 77. Besold. de appellat. cap. 1. num. 8. Unde profluit, quod summum justitiæ Tribunal & postremum sententiæ elogium in Republica constituere, Regium & majestaticum ius meritò & olim & hodiè reputatū fuerit, quod extrema Provo-*

catio appellatur, secundum l. 2. §. 13. D. de origin. jar. Molinæ. ad Consuet. Burgund. tit. 1. §. 3. gloss. 4. Quasi Imperator sua manu, jura per extremam hanc provocationem claudat, sicuti cecinit Guntherus in Ligurino:

-- *Vt prasens, quasi maximus omnia iudex,
Claudere jura manu, cunctasq. recidere lites
Debeat.*

Jacob Vandergræf. de Regal. cap. 24. n. 2.]

[I. B. Hoc jus ad Principes & Status Imperii quoq; transivit, ut in territorio suo vigore superioritatis, jus habeant erigendi *Dicaſteria*, *Scabinatus*, ac *Judicia provincialia*, *Hof- Gericht und Schöpf- ſen Stuhl* anzuſtellen; ut totius Provincie appellationes eò devolvantur; *Qui enim te judicat, Dominus tuus est.* Unde conſequitur, quòd appellatio judicis à *Quo*, ſubjectionem, & judicis ad *Quem*, ſuperioritatem denotet. l. *pracipimus*. l. à *Proconſule*. C. de Appell. c. *licet*. in f. d. *Elect.* [*Ord. Camer. part. 2. tit. 35. art. ult.*] Ziegl. §. *Landſaſſi*. p. I. num. 22. & 145. Viet. de *Exempt. concl.* 37. Michael. de *judic.* 52. Reinking, I. cl. 5. cap. 4. n. 121. de ſca-

De Scabinatu vide Freyer. *de iur. territ. thes.* 9 *disp.* Basil. vol. nov.

2. Quod jus constituendi Dicasteria suprema, signum & ~~principium~~ adeòurgens jurisdictionis territorialis existere, Doctores censent, ut in dubio vel ex sola hac provocatione, superioritas ac subiectio dignoscatur. *c. placuit. caus.* 2. q. 6. *d. l. à Praconsule. C. de appell.* Menoch. 3. *retin. post. rem.* 3. num. 585. Knich. *de iur. territ. cap.* 3. num. 180. Mynsing. *dec.* 13. *resp.* 3. num. 66. [*Marta de iuridict.* part. 1. cap. 43. latè Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib.* 2 *cap.* 5. n. 180. & *seqq.*] Id quod maximè consideratum fuit in causa Ingelheim contra Ebur. Pfalz/ Dresdenburg contra Bāvern. Et hoc maximè deducit Hessen/ contra Waldeck. Idque urgent quoque Genevenses contra Sabaudum. Vide Gylman. 1. *Symph.* p. 2. tit. 2. vol. 1. num. 23. 63. *Act. Dresnb. contra Bāvern.* fol. 472. Ritter. *de homag. concl.* 176. & 186. Reinking. 1. cl. 5. *cap.* 4. n. 102. *Acta Hessen contra Waldeck passim.*

[2. B. Unde subditi ab incompetente iudice extraneo citati, comparere non tenentur, ac si indebitè & contra

privilegia citantur, citatio remittitur, und wird dem Botten wider in sein Busen geschoben. Grævus I. *Pr. conclus. 48. consid. 2. num. 3.* In honorem tamen citantis, poterit citatus excusationem & privilegii allegationem per scripturam deducere. Carpzov. *de L. Regia Germ. cap. 9. sect. 4. num. 8.* Quod si iudici citanti, de privilegio de non evocando, non constet, tunc comparitionem requiri ad allegandam fori declinatoriam, refert. Mynsing. *6. Observ. Cam. 7. num. 7.* Dn. Dieterich, *ad A. B. tit. 3. verb. minimè.* De quo casu intelligendæ sunt Additiones meæ ad Rüm. *ad A. B. part. 2. Dissert. 1. thes. 6.* Tutius tamen est, ut Dominus territorii, subditū suum per litteras, tenorem privilegii exemptionis inserendo, defendat, quo casu pœnam contumaciæ licitè spernere poterit.]

3. Hanc territorii Domini jurisdictionem, Imperii Principum & Statuum subditi hodie *prorogare* nequeunt. Stephan. *de iurisd. lib. 1. cap. 25. num. 50.* Vult, *ad l. 1. num. 168. C. de iurisd. Rümelin. lib. 2. ad Aur. Bull. dissert. 1. concl. 9. Vbi Add. meæ.* Adeò ut nec ratione

pacti

pacti aut interpositi iuramenti prorogatio subsistat. *per l. non dubium, §. C. de legib. Ursil. ad Afflict. decis. 155. num. 3. Græv. lib. 1. concl. 40. num. 5. & 6. Wamef. consil. II. cent. 2. Petr. Fr. Tonduti in tr. de prevent. p. I. cap. II. num. 3. [Addit. m. ad Rümelin. ad Aur. Bull. 2. Diss. 1. thes. 9. latè Imman. Sutor. de non Evocand. posit. 73. & 74. Adjectâ Limitatione apud Dn. Knipschilt. d. lib. 2. c. 5. num. 184.]*

4. Proinde subditi alterius iudicio sese subicientes, à Domino retrahuntur sub mandatis poenalibus. *Ziegl. §. Landsassi concl. 2. num. 9. Gail. I. Observ. 40. n. 4. Michael de iurisdic. concl. 148. lit. d. [Ego ad Rümel. ad A. B. p. 2. Diss. 1. th. 9.]* Potest autem & debet hæc remissio causæ cum subdito peti ac fieri, etiam post conclusionem in causa. *Addit. ad Franchis. decis. 417. num. 2.* Non obstante Salvaguardia per Principem concessa subdito non suo. *Tonduti dict. c. II. n. 5.* In Würtembergiæ Ducatu carceris pœnâ prorogantes plerumque coercentur. *Polit. Ord. VVürt. fol. 19.*

5. Multò minus Principum ac Sta-

tum Imperii subditi ab ordinario iudice *avocari*, ac è territorio Domini litris causa, evocari possunt Gail. I. *Observ.* 40. num. 4. Wehn. in *Observ.* verb. *Ehes* *haffien* Gylman. lib. 2. *decis. Camer.* 32. Id, quò eò arctius observetur, solent Principes & Status Imperii, subditis suis sub gravi poena inhibere, ne ad aliena iudicia citari compareant. Mandosa de *inhibit. quest.* 123 num. 5. Addit. m. ad *Rümelin.* ad *Aur. Bull.* p. 2. *diff.* 1. *thes.* 9.

6 Adeò, ut ne quidem ad Curiam Imperatoris, vel Cameram aut iudicium Rorwilense litis causa citati, regulariter comparere teneantur. Quò se astringit etiam imperator in *Capit. Ferd.* II. art. 13. Carpz. de *Capitul. cap.* 9. *sect.* 5. num 9. arg. *tradit.* à Tonduti d. *cap.* 11 n. 7. & 8. [*Limna.* 4 *jur. Publ.* c. 8. n. 57.] Nisi in *Causis*, quæ Camerae jurisdictionem immediatè fundant. Rümelin. *part.* 2. ad *Aur. Bull.* *dissert.* I. *th.* 14. & 15. De quib. *Ord. Cam.* *part.* 2. *tit.* 9. Gail. *lib.* 1. *Observ.* 1. *Frider.* I. de *Process.* c. 22. Vide addit. m. ad *Rümelin.* ad *dissert.* I. *thes.* 13. Tondut. d. *cap.* 11. num. 14. 17. Quod si subditi compareant, per modum exceptionis

ptionis declinatoriæ fori, avocantur. Vult. ad l. 1. num. 137. C. de jurid. Gail. 1. Observ. 41. num. 7. Carpzov. dict. sect. 5. num. 11.

7. Limitatur præfata assertio I. Nisi subditi testimoni causa extra Ducatum vocentur. Subditos enim Principum & Statuum Imperii, à Commissario Camera vel Aulici judicii, testimoni ferendi causa avocari, citari & examinari posse, non obstante ullo de non evocando privilegio, æquum est. Quod etiam per alterius inferioris judicis Commissarium per litteras ad Dominum territorii requisitoriales, fieri potest. per l. 3. in fin. D. de testib. l. 1. §. hoc autem. D. de serv. fugit. Joh. Bapt. Costa. de remed. subsid. remed. 18 Græven. 1. Conclus. 98. consid. 1. Besold. in thes. Pr. V. Compag. Brief. Vide omnino Rümelin. ad Aur. Bull. p. 2. diss. 1. thes. 22. Vbi Additiones meæ.

[7. B. Lim. 11. jus de non evocando ad aliud Tribunal, non procedere, si subditus deliquerit, modò ibidem reperitur. l. 1. D. de offic. præsid. Etiam si in foro ordinario lis capta fuerit. Sanè subditus Regni Bohemia, in causa fractæ pacis pub-

lica, rectè in Camera Imperiali conveniri potest. Goldast. *de Regn. Bohem. lib. 4. c. 13. num. 21.* Limitatur III. in Contractibus, aliisvè conventionibus. Coler. *de Process. execut. part. 2. c. 1. num. 19.* Limitatur IV. in causis feudalibus, quoniam subditi ratione Feudi coram seniore aut Paribus Curia, propter iuramentum Vasallaticum respondere obligantur. Rosenthal. *de feud. c. 12, cap. 1. num. 25.* Vide Dn. Dieterich, *ad A. B. tit. 8. Verb. siue possint.* Hasce & alias Limitationes latius deduxi in Addit. ad Rümelin. *ad Aur. Bull. part. 2. dissert. 1. thes. 10. & seqq.]*

§. Hæc tamen Statuum Imperii Dicasteria non ita suprema sunt, ut ab eis vel ad Cameram, vel ad Aulicum Consilium vel ad iudicium Rothvvilense appellare non liceat; Nisi singulari Imperatoris privilegio ius non provocandi Imperii Principes & Status adquisierint. *arg. c. 1. in f. x. de Resc. c. Pastoralis. de Ap. l. 1. §. 4. D. à quib. app. non lic.* Coler. *de jur. Imp. concl. 21.* Brun. *de jur. Univers. concl. 56.* Prout hodiè à quibusdam Imperii Principibus & Statibus omninò non provo-

provocatur: Als das ganze Hauß Sachsen/ Oesterreich/ Burgund/ Lothringen/ Württemberg/ das Land-Gericht in Francken/ Gröningen in Frisia; *Nisi* in causis, quæ *immediatè* Camerae jurisdictionem fundant: de quibus Gail. lib. 1. Observ. 1. & seqq. Schwanman. lib. 1. Process. Cam. cap. 7. Frider. 1. Process. c. 20. [latè Rümelin. ad Aur. Bull. 2. Dissert. 2. thes. 4. & seqq. Vbi Addit. mea.] A quibusdam verò Principibus & Statibus Imperii non appellatur nisi intra certam summam; Quos congeffit Frider. 1. de Process. in tit. fin. de Privileg. Roding. in Pand. Camer. part. 3. tit. 20. Gylman. lib. 6. Symphor. Coler. de jur. Imp. concl. 20. [Vide latè Dn. Burgold. secund. in notit. Imp. part. 2. discurs. 20. num. 19.]

9. Præter hosce Principes & Status Imperii privilegiatos, Camera Imperialis appellationes à Principibus & Statibus Imperii aliisvè immediatis, hodiè non aliter recipit, nisi *summa excedat trecentos florenos Rhenenses*. *K. Abschied de Anno 1600. §. wiewol auch*, juxta novissimum Recessum Imperii verò 400. *thalers* seu Imperiales. *Reichs Abschied de Anno*

Anno 1654. §. Bierdiens soll die *Summa* appell. 112. Quam litigiosam summam, appellans disertis verbis narrare debet. Gail. lib. 1. Observ. 103 num. 1. Grav. 1. Observ. 123. Vbi plures fallentias videbis. [Dn. Blum. de Process. Camer. tit. 44. passim]

10. Quæritur autem; An Princeps aut Status Imperii, privilegio de non provocando destitutus, provocationem extremam Statuto antiquare possit? Quod communiter Negatur; per l. 1 §. 4. D. à quib. appel. nontic. Appellatio enim partim in Litigantium favorem, præcipuè verò in recognitionem superioritatis introducta est. Andr. Kniechen. de jur. territ. cap. 3. n. 27. Merckelbach. apud Klock. consil. 8. num. 122. vol. 1. Ea verò quæ Principi supremo sunt reservata, non sunt de potestate statuentis, nec ab eo aringi debent. per cap. cum inferior. X. de major. & obed. Zasius in l. omnes. 8. num. 4. D. d. iust. & jur. Ritter. d. homag. concl. 178. Bruning. de jur. Univ. ib. 56. Reink. lib. 1 cl. 4 cap. 19. num. 126. [Sesse decij. Aracon 91 num. 27. & 31. Rumelin. ad Aur. Bull. 2. differt. 2. thes. 1. Vbi addit.

mea lit. c. latè Dn. Besold. de appellat. c. 2. num. 15. Unde benè scribit Dn. Burgoldus *Vulgatum est proverbium; übel geurtheilt/ist wol appelliert.* Proinde, nisi b. c. salutare remedium appellationis iura indulgissent, Deus bone! quantes iniquitatibus & gravaminibus inferendis fenestratum in inferioribus iudiciis aperta fuisset. Dn. Burgold. 2. part. 2. Discurs. 20. num. 19 latè Thoming. consil. 24. quest. 1. per tot.]

II. Quod Imperialis quoque Camera observat: ac contra similia Statuta, subditos Statuum Imperii mandatis poenalibus defendit. Ord. Cam. part. 2. tit. 28. in pr. & J. I. Gail. I. Observat. 72. num. 3. Binder. de revif. concl. 29. n. 19. Sicuti in Camera Imperiali decifum fuisse, attestatur Johan. Meichsner. tom. 3. decif. 28.

[II. B. Quæritur autem; An Statuto introduci possit, ne à debitis liquidis & instrumentis quarentigiatis appellare liceat? Respondeo; Quod hoc Statutū non tantū propter æquitatem, ob abbreviationem litium valeat, sed etiam Reipublicæ maximè sit salutare ac nostris temporibus, ubi debitores præcipue
sunt

sunt lucifugi, summè necessarium, per
*l. abstinentium. 4. ibi: privati. C. quor. ap-
 pell. non recip. junct. l. 3. §. 3. D. de jur. fisc.*
 Actale Statutum vigere in Austria, Saxo-
 nia, Holsatia, Herbioli, Lubeca, Hamburgi,
 ac in aliis tam in Imperio quàm extra
 Imperium locis existentibus, tradit Fri-
 der. Mindan. 2. de mandat. cap. 70. n. 11.
 Schwanman. Obs. Camer. 175. n. 9. Gyl-
 man. 1. decis. Cam. 4. num. 35. Dn. Limn.
 5. I. P. cap. 9. n. 3. Vide Addit. m. ad Rü-
 melin. ad A. B. 2. dissert. 2. thes. 1. lit. C.]

12. Insuper hoc addendum; Quod
 in quibusdam Imperii Provinciis con-
 suetudine introductum est, ut vigore *des
 Zugrechts*/ licitum sit subditis præterire
 Curias Dominorum, ac prorogando
 jurisdictionem, statim supremum adire.
 Ita *Vesalia* ad Camerā, vel Aquis granum
 appellat. Ruland. 4. de Commis. lib. 2.
 cap. 3. num. 18. Similiter *Hamburgum*,
Brunsviga, *Susatū*, *Herfordia*, directō Spi-
 ram provocant. Vide Gylman. *Symph.*
 cap. 7. Wehn. in *Observ.* Verbo *Zug-Recht*.
 Viet. d. *Exempt. concl.* 36. Acta in causa
Brunf. contra Brunf. c. 6. num. 28 part. 2.
Ritter. de homag. concl. 129. [Dn. Knip.

de

De Erec. Dicasterii & Iudicii Appellationis. 399
[*de Civit. Imper. lib. 2. cap. 5. n. 184.*] Quod
tamen magis in vim consilii quàm su-
perioritatis fieri, censet Hillig. *lib. 28. D.*
E. cap. 7. Stephan. 2. de iurisdic. part. 1.
cap. 7. num. 362. Reink. 1. cl. 5. cap. 4. n.
127. & 129.

13. Insuper disputatur; *An Iudicium*
Provinciale ein Hof-Bericht/ tanquam su-
spectum recusari possit? Ex gravioribus
causis hoc licere communis opinio cen-
set. [Recusatio enim continet defen-
sionem, quæ est juris naturalis.] *per c.*
qui suspecti. caus. 3. q. 5. c. pastoralis. de appell.
l. apertissimi. C. de iudic. Myns. 3. Observ.
64. Pacian. de prob. cap. 45 num. 1. & seqq.
[Unde *Panormitanus* scribit: Recusatio-
nem jure naturali inventam esse, *in cap.*
inter. X. de except.] *Decian. cons. 26. n. 5.*
& 15. vol. 1. Raud. Respons. 8 num. 2. lib.
1. Gail. 1. Observ. 33. num. 4. Zang. de ex-
cept. part. 2. cap. 4. num. 5. & 6. [ac
quod integra Pragmaticorum Curia
tanquam suspecta recusari possit, ex justa
causa; veluti si ageretur contra Civita-
tem vel Episcopum vel Capitulum, scri-
bit *Petr. Rebuff. in tract. de recusat. art.*
14. Gloss. un. num. 47. in operib. tom. 2. &
ante eum Capyc. decis. 138. 14 Et

14. Et hoc adeò quidem verum est, ut idem obtineat in iudice dato *cum clausula*, appellatione remota. Marant. *in prax. part. 6 act. 2. num. 26.* Ruland. *d. Commiss. 1. lib. 2. cap. 15. num. 2.* Hillig. *17. D. E. cap. 25. lit. e. in not.* [Seu ut Galli loquuntur, ut iudex iudicet *en dernier ressort*. Rebuff. *d. tr. art. 1. in prafat. num. 17.* Hoc tamen observandum est, quod cum allegatio & recusatio suspecti iudicis] sit liberæ facultatis, non autem præcisæ necessitatis, ideò si suspicionis allegatio intermissa fuerit, sententia à suspecto iudice lata nihilominus valet. Vivius *decis. 390. num. 1.* [Proinde hanc exceptionem suspecti iudicis ante litem contestatam opponendam esse, *per cap. quod suspecti. caus. 3. quest. 5. l. apertissimi. ibi: antequam ius inchoetur. C. de iudic. latius deducit Rebuff. dict. tr. art. 1. Gloss. 2. num. 1.*]

15. Quæritur autem; *Quoniam de causa suspicionis cognoscat?* Arbitros à partibus electos cognoscere, constat ex *c. requiris. §. 1. de Appell. c. cum speciali. eod. tit. cap. suspicionis. X. de Offic. deleg. Gail. 1. Observ. 33. n. 14.* Ipsum tamen territorii

territorii Dominum, aut quem delegaverit, cognoscere ex usu fori attestatur Knich. d. Sax. Privil. Vb. Lit. provoc. nesc. cap. 2. n. 14. [Vide Petr. Rebuff. dict. tr. art. II. gloss. un. num. I.]

CAPUT XLIII.

De Avocatione Causarum.

[I. A. S]umme Potestati liberum existit, quascunque Causas coram iudicibus sui territorii pendentes, avocare, eosvè à sententià ferenda liberare; Quoniam iudicium solvitur, vetante eo, qui iudicare iusserat. l. iudicium. verb. qui majus Imp. ubi Anton. Faber, in Rational. D. de iudic. Cum enim Princeps supremus totam jurisdictionem illis adimere possit, multò magis ejusdem particularem aliquam causam ad se trahere poterit. per l. quæ tota. 76. in pr. D. de rei vindic. Sicuti in arbitrio quoq; Principis existit mandatum cōcessum revocare. l. solent. §. sicut. D. de offic. Proconsul. Petr Rebuff. de evocat. in prefat. Q. 5. n. 36. Jac. van der Graef. de Regal. c. 24. n. 4.

Quæ avocandi potestas in Imperio R. G. Principibus & Statibus quoque Imperii competit.]

1. Nam cum hodiernis moribus jurisdictionis facta sit patrimonialis, ac à Statibus Imperii, scilicet Principibus, Ducibus, Comitibus, ac Civitatibus, jure proprio in suis territoriis exercentur; Ideò eodem jure, causas coram judice inferiore, *vor den Aempt Städten* pendentes, vel motu proprio, vel ad partis instantiam, territorii Dominus *avocare* ad Consilium Aulae *zur Fürstlichen Cambrley oder Hof-Rath* / vel ad Provinciæ Dicasterium remittere solet, adeò ut inferior judex in causa amplius procedere non possit. *arg. c. nostrum. X. d. appell. c. ceterum, de rescript. l. judicium. 68. D. de judiciis. Vult. ad l. 1. num. 173. C. de jurisdictione. Zang. de Except. part. 2. cap. 1. num. 51. Leipold. de concur. jurisdictione. concl. 10. Gail. 1. Obs. 41. num. 1. Mastrill. de magistr. lib. 3. c. 4. num. 173. [Rebuff. dict. Quest. 5. num. 38.]*

2. Ad hanc autem avocationem superior proclivis esse non debet, nisi iusta & legitima causa subsit, videlicet si Judex

dex inferior litem protrahat, aut negligenter officio fungatur. Wesembec. *in auth. Quain provinc. C. ubi de Crim. num. 15.* Moller. *lib. 2. Semestr. cap. 30.* benè Johan. Wames. *consil. civil. II. & 13. vol. I.* [Velsi allegari & probari potest, suspicio notabilis; V. G. si quispiam litiger contra Præsidem alicujus curiæ; Quoniam ubi caput est suspectum, potest consilium recusari, sicut etiam Curia. *arg. cap. I. X. de judic. cap. Quod suspecti. caus. 3. quest. 5.* Petr. Rebuff. *dict. tr. in præfat. quest. 7. num. 66.* Vide Jac. van der Graef. *de Regal. c. 24. num. 6.*]

3. Quæritur autem; *An Princeps Imperii causas à judicio provinciali, von seinem Hof-Gericht / avocare possit?* Negativa sententia regulariter verior est. Quoniam in Dicasterio Principis Imperii præventioni locus est; Siquidem Dominus territorii cum suo Dicasterio concurrit. Ubi autem præventio adest, avocatio locum non habet. Covarr. *in pract. 2. c. 9. num. 3.* Berlich. *d. concl. 7. num. 4.* Vult. *ad l. n. 173. C. de jurisdict.* Riccius *part. I. decis. 158. num. 3.* Grivel. *decis. 112.* Dissentit Bocer. *de jur. Dom. &*

Vasall. lib. 1. c. 3. num. 31. [Et ante cum Petr. Reb. ff. dict. tr. in prefat. quest. 6. num. 59. Vbi tradit; Quòd vani sit capitis, existimare, Superiorem non posse precipere, nec evocare sine causa]

4. Et hoc èò magis verum est; Si Dicasterium privilegiatum ac constitutum sit cum clausula, *Appellatione remota*; Ad exemplum Imperatoris, qui causas à Camera Imperiali avocare nequit, dann dem Cammer Bericht in Reiches Lauff gelassen werden soll. *Ord. Cam part. 2. tit. 35. Gail lib. 1. Observ. 41. n. 3. Magenhorst, ad jus Camer. part. 2. tit. 35. Græv. lib. 1. Observ. 41 num. 2. [Quod tamen limitatur, si intercedat gravis causa, præcipuè in publica utilitate fundata. per cap. si quando. X. de rescript. Petr. Reb. ff. dict. tr. quest. 6. num. 59. in prefat. Belluga in Specul. Princip. Rubr. 23. n. 7.]*

CAPUT XLIV.

De Relaxatione jurisjurandi, ad effectum agendi.

[I. **Q**Uoniã juramenti observatio ad vitam, ejusq; vituperatio in quibusdam

De Relaxat jurisjurandi ad effect agendi. 405
busdam casibus ad mortem vel saltem
ad poenam pertinet: Ideò jus absolven-
di à juramentis, publicæ potestati con-
cessum fuit, quod etiam inter Regalia
hodie eminet Dn. Bocer. *de Regal. cap. 2.*
num. 135. Vandergræf. eod. tr. cap. 21. n. 1.
Et hoc juxta tempore Romanorum Impe-
ratorum emicuit: Ita namque Julianus
J. Ct. scribit: *Qui metu criminis, in quo jam*
Reus fuerat, postulatur, nomen militia de-
dit, statim juramento solvendus est. in l. fin.
D. de re militar. }

2. Moribus Imperii hodiernis, *Re-*
laxatio jurisjurandi ad causam agendi, in-
ter jura superioritatis refertur, & qui-
dem meritò, Proinde si quispiam sub-
ditorum cujusdam Status Imperii, jura-
mentò iniquè circumventus, jus suum
prosequi velit; ne exceptione perjurii
à limine judicii repellatur, *secundum*
gl. in c. parvuli. 22. q. 5. Raudens. resp. 9.
num. 114. vol. 1. Surd. conf. 37. territorii
Dominum adire, & ab eo juramenti re-
laxationem petere debet. Zanger. de Ex-
cept. part 2. cap. 1. num. 428. Stephan. lib. 3.
de jurisdict. part 1. cap. 14. num. 85. Reink.
3. cl. 1. cap. 10. num. 56. Cran. de Pac. Relig.

p. r. probl. 7. Quod latè deducit Græv.
1. concl. 22. & seqq. [Quæ potestas re-
laxandi etiam ad Civitates quoq. Imperia-
les meritò extenditur. teste Dn. Knip-
schilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 3. num.
190.]

3. Quamvis enim hanc juramenti
relaxandi potestatem, ut plurimum Ca-
nonistę soli Ecclesiastico judici attribuunt;
per cap. novit. 13. vers. licet autem. Vbi
Aug. Barbosa. X. de judic. c. cum contingat.
de jurejur. Molin. de iust. & Jur. I. disp. 149.
col. 4. Fachin. 3. Controv. c. 13. plenè Ricc.
in Praxi for. Eccles. decis. 131. Dn. m. Læl.
Mancini Patavii Prof. tr. de juram. rela-
xat. cap. 8. [Ex hac ratione, quòd hæc
concessio sit actus spiritualis, cujus secu-
laris potestas est incapax; Cum directa
sit vinculi juramenti remissio, nomine
Dei. Castr. Palao. Oper. moral. tr. 14. di-
sp. 3. Purat. 6. num. 4. Qui hanc rela-
xandi potestatem à Christo Ecclesię re-
lictam esse, ad animarum salutem cen-
set, dict. disput. 3. punct. 3. num. I.]

4. Verius tamen est, tam quoad Ca-
nonistas, quàm Casistas & Catholicos,
eandem relaxandi potestatem etiam ad
judi-

De Relaxatione jurisjurandi, ad effect. agendi. 407
iudicem secularem pertinere. Ideoque
Regalibus merito accensetur. [ac judi-
cibus secularibus Superioribus submit-
titur.] *arg. l. f. in pr. D. ad municip. l. adi-
gere, 6. §. f. D. de jur. patron. Bocer. de Re-
gal. cap. 2. num. 135. Mynfinger. 3. Obs. 99.*
Quoniam hæc potestas relaxandi per se
non est spiritualis, sed generatim fun-
data est in potestate gubernandi; liqui-
dem sine hac potestate gubernatio ci-
vilis esset manca & imperfecta, adeo ut
quàm plurimis incommodis occurri
nequiret. *Gail. lib. 1. Obs. 25. ubi Graven,*
Marc. Anton. Macer. 2. Resol. 60. cas. 7.
benè Læls. de Instit. & jur. lib. 2. cap. 42.
dub. 12. num. 66. Paul. Layman. Theol.
Moral. lib. 4. tr. 3. cap. II. num. 9. [Dn.
Knipschilt. dict. cap. 3. num. 189. & 190.]
Quod etiam in Gallia ac Hispania obser-
vatur, teste Vasq. *de success. creat. lib. 2.*
§. 18. num. 105. Guid. Pap. decis. 194.
Ranchin. ad Pap. decis. 140.

5. Quæ relaxandi potestas in Impe-
rio Romano-Germanico parum dubi-
tationis habet, cùm Camera Imperialis
hanc potestatem pragmaticâ Imperii &
Statuum sanctione sibi vindicet, *Ord.*

Cam. part. 2. tit. 4. Forster. in Process. Cam. tit. 12. Magenhorst. ad Ord. Cam. part. 2. tit. 24. Zanger. de Except. part. 2. cap. 1. num. 426. Multò magis hoc verum est apud Principes & *Status Imperii Augustana Confessione* addictos, cùm vigore Pacis Religiosæ constitutionis Episcopali utantur potestate, [*Dn. Georg. Besold. apud Christ. fratrem. lib. I. Delibat. fol. m. 98.*] Exinde quotidie videmus Electores & alios Principes hanc potestatem absolvendi à vinculis juramenti exercere. Consult. Witteb. *part. I. consult. 4. num. 13. Stephan. de Jurisd. 3. part. 1. cap. 14. num. 85. Cran. d. tr. part. I. probl. 7. Finckelthaus. Observ. 9. per tot.*

6. Veruntamen, cùm promissio *sub fide Principali*, juramento realiter præstito, æquivalcat; Vide *Nomolog. m. cap. 8.* Hinc quæritur; *An hoc quoq; in casu, relaxatio juramenti petenda sit, a què ac si corporale juramentum intercesserit?* Ac Ego *Affirmativè* respondendum esse, censeo. Nisi Princeps aut Comes Imperii, dignitati infamiæ maculam aspergere velit. *Rosenth. de feud. cap. 12. concl. 2. num. 57. Matth. Stephan. de Idict. 2. part. I. c. 13. num. 130.*

De Relaxat. iurijurandi ad effect. agendi. 409.
num. 130. Mynsing. Resp. 3. Decad. II. num.
135.]

7. Sanè juramenti relaxationem petere tenetur, non solum major, sed etiam minor natus, adeò ut ætatis imbecillitas neminem excuset, vel ab hoc beneficio excludat. *arg. l. qui iurasse. 26. D. d. iurjur. Ludov. decis. 18. num. 10. Sforz. Odd. de restit. part. 2. q. 65. art. 7. num. 19. [Idcò si Juvenis vel Puella in minorennitate degens, insciis parentibus, & post scientiam contradicentibus, matrimonium hoc juramenti vinculo promiserit, hanc relaxationem impetrare tenetur. Georg. Besold. apud Christ. Fr. dict. lib. 1. fol. 99.]*

8. [Quòd si minor expressè iuraverit, *se non contraventurum contractui*, neque ratione minoris ætatis, neque ratione læsionis, nec alia quacunque ratione; Non poterit à juramento absolvi ratione enormis læsionis; Quoniam huic læsioni expressè renunciavit: Secus tamen erit in enormissima læsione. Guttierrez. *ad auth. Sacramenta puberum. n. 88. Castro Palao. dict. tr. 14. disquis. 3.*

punct. 4. num. 4. Paul. Gallerat. de renun-
ciat. lib. 5. cap. 2. num. 67.]

9. Sanè, si quis ante obtentam ju-
ramenti relaxationem, contractui jura-
to contravenierit absolutio ei tanquam
perjuro non conceditur. Cat. de Grassis
except. 12. n. 4. Raudens. respons. 9. n. 25.
vol. 1. Mantic. decis. 267. num. 7. & S.
Mare. Antonin. Macer. lib. 2. Refol. 17.
n. 2. Gratian. discept. for. 570. n. 18. Nisi
simul ab ipso incurso à perjurio abso-
lutionem petat. Ricc. Prax. for. Eccles.
decis. 342. Rot. Rom. in Recent. decis. 701.
num. 2. q. 1. Dn. m. Mancin. d. tr. cap. 20.
Fontanel. d. part. 101. cl. 2. gl. 2. pag. 7.
num. 8. Dissent. Marescot. V. R. lib. 2.
cap. 84. num. 17. Seraph. d. juram. priv.
174. num. 9.

10. Quæritur: An heres injustam de-
functi obligationem juratam, citra jura-
menti relaxationem, infringere possit? Af-
firmamus. [Quoniam juramentum est
quid personale, ideò quoad perjurium,
non est ad heredes transitorium.] Surd.
decis. 114. Gail. 1. Observ. 27. num. 8. Vbi
Græven. conclus. 27. Berlich. part. 2. concl.
44. num. 20. Ricc. in Prax. for. Eccl. decis.

De Relaxatione iurisiurandi ad effect. agendi. 412
345. num. 3. Paul. Layman. Theol. Moral.
lib. 4. tr. num. 20. [Dissentit Seraphi-
nus hac motus ratione, per Regulam
generalem, quòd toties heres possit ve-
nire contra factum defuncti, quoties
ipse defunctus posset, si viveret. Cravet-
ta consil. 200. n. 7. Seraph. de Seraphin.
de privileg. juram. Privileg. 68. num. 4.
Qui tamen se sub n. 5, declarat. Bene-
ckendorff. in addit. num. 4.]

II. Hanc relaxationem concedit,
vel *Indicium Curiale*, vel ipse *Princeps*,
quandoque etiam *Consistorium*, juxta
morem cujusque Regionis. Dubitatur
autem; *An facta à absolutione à iudice secu-*
tari, ille in Principali quoque negotio cognosce-
re possit? Negat hoc fori stylus. Igitur
causa ad suum iudicem remitti debet.
Nam Prætor (juxta l. 2. §. 6, D. de judic.)
de privilegio quidem cognoscit: At
compertâ privilegii veritate, negotium
ad forum privilegiati remittit. Ne ju-
risdictiones confundantur. O fasc. Car-
cher. decis. 68. Fach. lib. II. Controv. cap.
78. Seraph. de Privileg. 69. num. 19. Licet
aliter censeat Gratian. decis. Roth. March.
165. num. 5. Mancin. d. tr. cap. ac in Sacr.
Jur. Controv. diss. 3. cap. 2. 12. In

12. In Relaxatione juramenti *prævio iusta causa examine* opus est, quæ iudicem movere debet, ut iuramentum relaxet; nec ea temerè indulgenda est. Sufficit autem summarie, non verò plenè, ut causa cognoscatur. Marches. *de Commiss. relax. part 3 § 1, num. 69*. Mancin. *d. tr. c. 11*. Novarr. benè apud Ricc. *Collect. decis. 3186* Reginald. *in prax. for. pæn. lib. 18. num. 69*. Layman. *dict. tr. 3. cap. 8. num. 3*. [Georg Besold, *apud* Christ. Fr. *in delib. lib. 1. Rubr. juram. relax. Castr. Palao. dict. tr. 14. disp. 3. punct. 5. num. 1 & 2*. Dn. Thumm. *de jurament. fol. m. 119. & seqq.*]

13. Iusta autem causa, concedendi relaxationem est; *Vis, Metus, Dolus, Error, Mina, Circumscriptio simplicitatis, si quis contra leges iuravit, si puer vel puella, reluctantibus Parentibus, matrimonii vinculo, mediante juramento, se adstrinxerit, si quis iniquè incarceratus, iurato elogio, bey geschworne Uiphed de non vindicando carcere liberatus fuerit, aut Latroni militi in præterita Imperii ferè anarchiâ bellicâ iuratam obligationem umb Quartier/Geld dederit. Vide Less. de*

De Relaxatione iurijurandi ad effect. agendi 413
de iust. & iur. lib. 2. cap. 42. dub. 12. num.
62. Layman. in Theol. moral. lib. 4. tr. 3.
Græv. 1. concl. 22. Ricc. in coll. decis. 1252.
Læi. Mancin. d. tract. cap. 14. benè Fon-
tanell. de pact. dot. cl. 7. gl. 2. p. 3. [Bal-
duin. in casib. conscient. lib. 2. c. 9. cas. 14.
Dn. Thom. Thum. P.P. Tub. tr. de jura-
ment. c. 23. p. r. 101. fol. m. 98.]

14. Dubitatur autem quid juris;
Si quispiam iuravit, se non petiturum rela-
xationem, daß er die Sach nicht eff. m
wolle/inn/ noch auff rhalb Rechtens? Du-
plici relaxatione iurato succurrendum
esse, verius est. Nec auditur, nisi prius
ab ipso periurio absolutionem petierit,
eandemve obtinuerit. Proinde ido-
neam causam adferre debet, ceter con-
tractui iurato contravenire velit. Gram.
decis. 66. num. 17 Riccius in Collect. decis.
1152 Reginald. d. lib. 18. num. 72. Græven.
1. concl. 22. num. 9. Mancin. dict. tr. c. 29.
[Paul Gallerat. de renunciat. tom. 2. cent.
2. cap. 152] In petenda iuramenti re-
laxatione summarius tantum Processus
requiritur; ut supra dictum fuit. Cavalc.
decis. 9. num. 29. pag. 1. Gail. 1. O. serv. 23.
Græv. 1. concl. 23.

15. *An autem in petenda iuramenti relaxatione adversa partis citatio necessaria sit?* pugnat hic communis opinio cum communi. Negativa tamen sententia verior est & communior. Nam ubi nullum aut saltem modicum præjudicium vertitur, ibi citatione opus non est. *arg. c. dilect. de offic. deleg. l. D. de in jus voc. Mynf. 6. observ. 84. Græv. I. concl. 22. consid. I. Fach. 8. c. 62. Gratian. decis. 156. num. 2. & 4. [Castro Palao dict. tr. 14. disquis. 3. punct. 5. num. 4. Ubi tradit: Quòd hac relaxatio, etiam ex officio concedi possit.]* Distinguit Jacob. Sbrozzi *de potest. Vicar. lib. 2. q. 187. num. 7.* Licet dissentiat Marcin. *d. tr. c. 12. Gail. I. Obs. 22. num. 3. [Dn. Georg. Besold. in Delib. Christ. Besold. lib. I. fol. m. 102. [Hoc observandum est; Quòd relaxatio hæc etiam per Procuratorem peti possit, ideò superior, juranti absenti, imò etiam ignoranti hanc relaxationem cōcedere potest. per l. Labeo. D. de iurejur. Sanchez. in Moral. lib. 3. cap. 21. num. 37. Castro Palao dict. punct. 5. num. 5.]*

CAPUT XLV.

*De Conventibus Provincialibus;
von Land-Edgen.*

[1. **U**Tcunque Proceres, Ordines ac Cives mediati alicujus Ducatus in Imperio Germanico libertate quadam & privilegiis gaudeant; Non tamen Reipublicæ causa convenire, aut Conventus, nisi ex mandato supremæ potestatis agere possunt. Neque enim temerè aut passim subalternis convenire fas liberumque est, nisi facta sibi potestate à superiore. Qui si aliter coeant, conspiraturi, rebellaturi, malaque machinaturi dicuntur. Dn. Mari. Schoock. *de conjurat. lib. 3. cap. 8. num. 8.* Ideò nemo alius Comitiorum Provincialium convocandorum jus exercet, quam is, penes quem summa Reipublicæ potestas residet, & cui omnes Reip. necessitates conspicuæ sunt. *arg. l. 1. D. quod cujusq. Univers. nomin.* Jacob. Vandergraef. *de Regalib. c. 12. num. 2.* Dn. Besold. *de consiliariis c. 19 per tot.* Unde in Imperio R. G. profuit, ut Princeps Imperii

Imperii, *Iure superioritatis*, *Conventus* quoque *Provinciales*, indicant. *Land-Tag* ausschreiben/ und die *Land-Stände* berufen. Solent enim Principes Imperii, *Provinciales* suos subiectos Status, die *Land-Ständ* (qui plerumque ex triplici, nimirum *Abbatum*, *Nobilitum* & *Civitarum* ordine consistunt) ex iusta & urgenti causa publica, convocare, ut de publico commodo, salute & utilitate Principis ac Principatus in Commune consultant. *arg. l. placet. C. de S. S. Eccles. l. 8. C. de LL. Gail. de Arrest. c. 7. num. 14. Knich. de iur. territ. c. 3. n. 277. Gylman. 2. part. 1. vol. 5. num. 14. Reinking. 1. cl. 5. cap. 4. num. 99. Schepliz. ad Cons. Brand. part. 2. tit. 5. §. 1. Klock. de Contribut. cap. 6. num. 6.*

3. Hi ex singulis oppidis mittunt quosdam selectos Viros, einen Ausschuß; Qui in loco à Principe assignato universaliter congregati, constituunt unum Corpus, quod vocatur eine gemeine Landschaft/ ac subditos universos & singulos representant, eorumque nomine deliberant & concludunt, adeò ut quidquid constituent, ab universo populo, & ab universis

sis

his constituuisse censeatur. *arg. l. quod semel, D. de Decr. ab Ord. fac. l. si is qui. l. si rem. D. de pignor. Goedd. de jur. Civit. cons. 5. num. 10. Bruning. de jur. Univers. concl. 77. Anton. Fabr. 4. Cod. 7. def. 5. num. 9.* Plerisque in Provinciis Germaniæ, da die Landsassern im Schwang gehet/ præter Cives, etiam Nobiles, die Ritterschafft/ vocantur; quandoq; etiam Prælati. Wehn, in *Observ. verb. Landsassen/ Besold. in Thes. Pract. verb. Landschafft.* [*ac in rr. de Consiliariis cap. 19. num. 36. & 37.]*

4. Subditi ad hosce Conventus vocati, comparere tenentur, Ziegl. *S. Landsass part. 1. num. 139.* adeò ut nisi compareant, vigore territorialis jurisdictionis ad comparandum cogi possint. Viet. *de exempt. concl. 37. Gail. d. cap. 7. num. 14. Gylman, 2. Symph. I. vor. 5. num. 14.*

5. Quæ comparitio Territorialis jurisdictionis *Possessionem* inducit; subjectionem plenè probat; ac Landsassum hominemque jurisdictionalem efficit. Knich. *d. cap. 3. num. 281. Cothm. resp. Acad. 47. num. 33. Roding. cap. 3. Observ. Cam. 27. n. 3. Ritter. de homag. concl. 185.*

Dd

Consil.

Consil. Argentor. 17. num. 37. vol. 1. Eò enim ipso dum paret mandatis Principis, subditus esse censetur. Mascard. *de Probat. concl.* 546. num. Wehn. *in Observ. verb. Lands-Fürstl. Obrigkeit. Act. Orient. contra Bayern.* fol. 465. Mager. *de Adv. arm. c. 6. num.* 76. [Quod valde urget Author Informat. *in causa Hessen contra VValdeck.* fol. 48. Vide Auth. *Waldeck. Ehrenrettung.* part. I. cap. 20.]

6. Necessè est autem, ut compareat cum effectu, aliàs solà citatio ac asserti Domini præceptum, deß angemassen aufstehens nihil probat. Vierot. *d. exempt. concl.* 37. Gylman. *Symph. part. I. vol. 3. num.* 14. Item, ut compareat consultandi gratia de rebus ac utilitate Principatus; Aliàs actus, destitutus debita qualitate, nihil probat. *arg. l. 4. §. docere q. D. d. vi bon. rapt. Wesenb. consil.* 19. num. 1. Gail. I. *Observ.* 3. num. 6. ac 2. *Observ.* 106. & 1. *de P. P. cap.* 13. num. 1. Gylman. 4. *Symph.* I. *vol.* 16. num. 51. Horum Statuum Provincialium authoritas viget & apparet in imponendis Collectis, Accis, Impostis, in alienando anjulegen: in incundis Federibus; in alienanda certa parte Provincie;

Vinciæ; ac *Vniuersaliter*, ubi de salute & utilitate, onere ac præjudicio singulorum agitur. *arg. c. quod omnes*. Ubi Petrus Peckius *de Reg. Jur. in 6. l. juris gentium. 7. §. 14. D. de Pact. l. humanum. 8. C. de Legib. Petr. Wessenb. conf. 2. num. 132. & seqq. Resp. Jur. in caus. agri Bilthens. num. 42. Apologia Civit. Embden. fol. m. 10. & passim.* [Imprimis verò tales Conventus sunt celebrandi, ubi *de bello suscipiendo* agitur. Pro patria namq; pugnandum, sed si sit libera, promptius hoc fieri solet, si subditorum consultationi subjicitur, iustanè, an iniusta sit belli movendi causa. Boccac. *cent. 2. ragguai, 31. Dn. Besold, de Consil. cap. 19. num. 19.*]

6. Hinc quamvis *Hispaniarum Rex* absolutus esse videatur, ille tamen ob necessitatem publicam tributa extraordinaria, præcipuè verò edulibus, vino, carnibus, oleo, aceto & similibus imposita, non aliter nisi in Comitibus Generalibus à Procuratoribus Civitatum, quæ *Matrices* sunt, & Capita aliarum Civitatum, concedatur, exigere potest; Ita iubente, *leg. 1. & Recopil. tit. 7.*

lib. 6. ubi Azevedo, Bobadilla Polit. lib. 5. cap. 5. num. 3. Franc. de Amaya. ad lib. 3. num. 37. C. de annon. lib. 10.

[6. Sanè nulla ferè Natio, præsertim Germanica, Senatu ordinum Provincialium caruit. Isaac. Pontan. *lib. 6. de origin. Francor. cap. 11.* Imò hodiè tali adhucdum Senatu vix carere potest, si tranquille & sine turbis intestinis vivere satagit. Bodin. *de Republ. lib. 3. cap. 6. num. 346.* Cùm juxta Politicorum observationem, omne Imperium in se, & quà tale, insidiis & odio sit expositum. Lipsius *lib. 4. Polit. cap. 6. & lib. 9. cap. 15.* Dn. Cramer, P. P. *Coll. illustr. Tub. dissert. Barclai. 1. §. 9.* Felix ideò existit Principatus vel Ducatus, ubi Princeps graviora cum ordinibus publicè peragit. Perez. *en las obras fol. m. 324.* Siquidem in Comitiorum Provincialium celebratione, Princeps cum Populo sibi subiecto, quasi in familiare colloquium descendere videtur, ut consultet de Ducatus utilitate; De familiæ illustris conservatione; de Provinciæ amplificatione; de ære alieno suscipiendo aut solvendo,

vendo; ut patriæ gravamina percipiat; ut privatorum querelas, quemadmodum sese verè habeant, citra fucum, audiat; quod propter Aulo-Politicorum fraudes & velamina plerumque aliter vix rescire potest. *Cominæ. histor. lib. 4. cap. 1.* Thuan. *histor. lib. 27.* Rex Angl. Jacob. *in Orat. 2. ad Ord. Regn. Oper. fol. m. 504.*]

7. Quæritur autem: *An Deputatus ad Comitia provincialia zu einem Landtag pro debito arrestari possit?* Quod Negamus, cum Reipublicæ causa peregrè proficiscatur, ideò meritò hac immunitate gaudet. Paul. Christinæ. *decis. 160. num. 6. vol. 2.* [Unde is, qui à superiore ad curiam vel aulam, pro negotio publico peragendo mittitur, ab arrestis meritò immunis existit, cum non spontè, sed coactè veniat; ideò jus revocandi domum, tanquam ad forum ordinarium, habet. *arg. l. 2. §. legatis. l. si quis. 8. D. de judic. Petr. Peck. de jur. sistend. c. 5. num. 9. & 10. Ruland. de Commissar. part. 1. lib. 1. c. 10. Dn. Mevius de arrest. cap. 8. num. 110. & 123.*

CAPUT XLVI.

*De Jure Constituendi Pondera,
Mensuras & Vlnas, Gewicht/ Maß
und Ehlangzuordnen.*

[I. **O**Mnium ferè Gentium, antiqua-
tâ observantiâ invaluit, ut Reges
tantum absoluti regia potestate circa
mensuras & pondera statuant. Renat.
Choppin. *de doman. Fr. lib. 3. tit. 22. n. 1.*
In cuius fidem extant præcipuè Rescri-
pta Imperialia in *Cod. tit. de susceptor. &*
tit. de ponderat. Et apud Cassiodor. *lib.*
10. Rescript. 14. Vide *Metrolog. meam c.*
1. & 2.]

1. In Imperio Rom. Germ. hoc jus
constituendi certa *Pondera, Mensuras,*
Vlnas; gleich Gewicht/ Maß/ Ehl und Eich-
anzuordnen und zu geben/ etiam Principi-
bus & Statibus Imperii in suo territorio,
vigore juris superioritatis competit.
Policey-Ordnung zu Augspurg / de Anno
1548. Tit. von etlichen Articulen. Knich. de
jur. territ. cap. 4. n. 282. Schepliz *ad Con-*
suet. Brand. p. 4. tit. 4. Bidenb. *29. Nob.*
7. fol. 56. Limn. *4. Iur. Publ. cap. 8. n. 257.*
Besold,

De Iure Constit. Pond. Mens. & Ulnas. &c. 423
Besold. *Consil.* 233. n. 31. Klock. *de Con-*
trib. c. 1. num. 272. [Quod latè defen-

di in *Metrolog. c. 3. per tot.* Quamvis ex-
pressè dissentiat Dn. Mevius *ad ius Lubec.*
lib. 4. tit. 12. art. 1. num. 26.]

2. Curare enim debet Princeps, *ut*
sub iusta mensura & pondere, commer-
cia in universo territorio exerceantur,
ac quantum fieri potest, *ut mensura sit*
parilis, ac ad consonantiam redigatur,
quò incautorum Contrahentium dece-
ptio evitetur. *l. modios. 9. C. de suscept.*
lib. 10. Nov. 128. c. 15. Pap. decis. 490. Chas-
san. ad cons. Burg. Rubr. de Droit. de justi-
ces. vers. item ius mensurandi. Loccen. de
Ord. Republ. lib. 4. c. 9. Non enim sub-
sistere possunt Commercia, si eorum
Instrumenta, id est, Pondera & Mensuræ
cum fide publica corruptæ sunt. *arg. l.*
f. D. de offic. ejus cui. Mevius *ad ius Lubec.*
lib. 4. tit. 12. art. 1. num. 12. Besold. *de*
jur. majest. c. 8. num. 9. [Meritò igitur
jura hæc inter Regalia & jura Regia nu-
merantur. Dn. Knipschilt. *de Civit. Im-*
per. lib. 5. c. 23. num. 17. Metrolog. cap. 3.
§. II. num. 1. & 2.]

3. Hanc miram per totum Impe-
rium

rium Romano-Germanicum varietatem, ad conformitatem & unitatem redigere voluisse *Carolus M.* tradit *Avent. histor. Bojar. lib. 4.* Idem sibi proposuerat *Carolus V.* in Reformatione Politicæ zu Augspurg de Anno 1520. von Ehten. Dn. Schüz. in Coll. jur. publ. disput. 6. tb. 20. lit. 1. Dn. Limn. d. c. 8. num. 259. [Metrolog. c. 3. §. 4.]

4. In Patriâ nostrâ, cum Ducatus *Württembergensis* ex quibusdam variis Ditionibus, Principatibus ac Comitatibus, jure præcipuè hæreditario, in unum coagulatus, nondum autem ob Statutorum & rituum diversitatem satis consolidatus esset, *Serenissimus Princeps Christophorus* p. m. magna prudentia usus est, daß er alle Gesetz/ Gewichte/ Maß/ Ehten und Eich gleich machte. Balth. Bidenb. in Vit. Ducis Christ fol. 37. Dn. Am. Linden-spür. ad Ord. *Würtemb.* 265. num. 5.

5. Sanè constitutis rebus publicis solet Magistratus in loco publico, sub dio, mensurarum *Archetypum* das Land-Meß exponere, quò quilibet contrahens formam exinde sumere, ne ob mensuræ defectum, fraudem ignorantia excusare possit.

possit. *arg. d. l. modios. 9. C. de suscept. lib. 10. Nov. 128. c. 15. Zasius cons. 20. num. 1. & seqq. Sebepliz. ad Cons. Brandenb. part. 4. tit. 6. §. 2. num. 3. & 4.* [Imò Imperator Justinianus in *Novell. 128. c. 15.* Architypos in *Ecclesiis* cujusvis Civitatis conservari iussit. Quoniam Mensuræ & pondera, sanctum quid in vita humana existunt, ut ea sanctione publicâ munita & defensa sint. Tolosan. in *Syntagm. lib. 33. c. 4. & 14. Zasius consil. 20. n. 1.* In hujus fidem, viva adhucdum testimonia & vestigia in *Templis*, præsertim *Abbatiarum* extant. Vide *Metrolog. cap. 7. §. 2. & 4.*]

6. Cura & custodia Mensuræ à Principe constitutæ, ad cujuslibet Civitatis *Municipalis Magistratum* pertinet. *l. pen. C. de defens. Civit.* [Petr. Rebuff. de

pæn. mercat. art. 1. gloss. un. num. 4. Metrolog. cap. 9. per tot. Qui mensuras &

pōdera publico notant *stigmatē* seu signo, vel Principis territorii insigniis, *Man druck der Herrschafft Wappen drauff* ad evitandas fraudes & corruptiones. *l. fin.*

ibi: & tessera designentur. C. de frum. urb. Alex. lib. 11. Sarayn. ad Constitut. Sicil.

verb. pondus. 49. P. Gregor. 36. *Syntagma.*
c. 1. [Dn. Dav. Mev. *ad jus Lubec. pare.*
4. tit. 12. num. 22. Mensura namque
publica per signum Authenticum ab
adulterina mensura discernitur; Ac sti-
gma publicum, fidem & probitatem
mensurarum spondet. Kizel. *de jur. mo-*
net. class. s. 2 I. num. 18. Mascard. *de pro-*
bat. conclus. 1048. num. 5. Metrolog. cap.
8. §. 2.]

7. Absoluti verò subditi coguntur
ex Archetypo superioris formam mensu-
ræ desumere. *arg. d. l. medios.* Knichen.
d. tr. c. 4. num. 295. Nisi speciali privi-
legio huic vel illi Civitati, iusta de cau-
sa indulgeat Princeps, diversitate men-
surarum uti; *Vel* propter remissionem
desi Ungeltes; ut quædam monasteria &
Hospitalia, majores mensuras habent;
Vel propter Vicini commoditatem: Ita
das *Eloster Sefflingen/ Ulmensium* men-
suras accepit. [Vide metrolog. cap. 5.
§ 5. & 7.]

8. Cæterum, Pondera & Mensuras
defraudans, in *Crimen falsi* incidit, pro-
inde punitur poena dupli, damni illius,
quod defraudando dedit; ac insuper in
Insulam

Infulam relegatur, l. pen. D. ad L. Cornel. d. fals. l. 6. D. de Extra-ord. Crimin. Quod datum est condicatur. l. arbitrio. 18. §. de eo. D. de dol. mal. [Vide Metrolog. cap. 12. §. 2.] Imò tenetur etiam actione furti, l. si quis. 52. §. maiora. 22. ff. de furt. Panormitan. in c. ut mensura. X. de empt. Damhud. in prax. crimin. c. 123. num. 2. & 6. Pet. Gregor. Syntag. 36. c. I. num. 8. Debent item mensuræ & pondera falsa publicè frangi aut comburi, arg. l. item quaritur. 13. §. si quis 8. D. Locat. [Omnia enim, quæ publicum rerum & commerciorum usum impediunt, à Præ-tore vel Ædile Curati è medio tollenda sunt, arg. l. lectos. 12. D. de peric. & commod. rei vend. Chassan. ad Consuet. Burg. Rubr. 1. tit. des justices, Verb. juribus num. 97. Unde Gregorius M. scripsit: Injusta pondera frange & nova constitue. Metrolog. c. 12. §. 4.]

9. Quætamen obtinent, modò quis-piam sciens, & dolosè falsis mensuris uta-tur. l. f. ac t. t. D. ad L. Corn. de fals. l. ar-bitrio. 18. §. 3. D. de dol. mal. Knichen. d. cap. 4. num. 198. [Metrolog. c. 12. §. 13.] Quamvis autem delicta non præsuman-

tur, præsumptio tamen adest doli contra utentem, propter mensurarum archetypum publicè affixum, qui ignorantiam excludit. *arg. traditorum Menoch. 6. præsumpt. 23.* [Proinde ea ignorare, quæ publicè manifesta sunt, habetur pro ignorantia crassa & supina *per cap. cum tua. X. de cland. sponfal. Georg. Mund. de diffamat. c. 2. §. 3. n. 100. Metrolog. c. 12. §. 24.*]

10. Hodie utens falsa mensura & pondere, *Arbitrariè* punitur, quandoque poena dupli, quandoque fustigatione. *Constit. Crimin. Carol. V. art. 113. Ubi Vigel. cap. 10. Regul. 10. Menoch. Arbitr. Cas. 317. Damhud. d. c. 117. num. 2. Gregor. Tholos. d. c. 1. num. 8. & seqq. Coler. decis. 129. num. 9. Martin. Coler. d. alim. lib. 1. cap. 17. num. 33.* [Adeò ut poena falsificantis mensuras & pondera, pro qualitate & quantitate fraudis, ad mortem usque extendi possit. *Petr. Caball. Resolut. crim. 165. num. 10. & 12. Crus. de indicis lib. 2. c. 35. num. 49. Metrolog. c. 12. §. 5. num. 1. & 2.*]

[11. Sed dubium hoc loco occurrit; *An falsi poenam incurrat is, qui in re minima,*

De iure Constit. Pond. Mens. & Ulnas. &c. 429
minima, mensurando aut ponderando falsum commisit? Et hunc vix puniendum esse censeo. Nam propter parvitatem materiæ, plurima in iure non considerantur; & impunibilia sunt, quæ alias punirentur. Quoniam minima, non curat Prætor. per l. scio. D. de restit. in integr. Cujus hæc est ratio, quod parum aut nihil æquiparentur. cap. multa. X. de præbent. Petr. Caball. Resol. crim. 260. n. 2. Dn. Sprenger. de modico c. 5. & 7. Vide Metrolog. m. c. 12. 33. per tot.]

[12. De Agrimenfore, ejusque Relatione. Vide Metrolog. c. 13. De Lapide terminali & termini Motore, ejusque Pœna, tractat Metrolog. cap. 14. & 15. De jure & potestate statuendi circa Molas; adi Metrolog. cap. 16. & 17. De jure Torculorum agit. Metrolog. cap. 18. 19. & 20.]

CAPUT XLVII.

De Jure Archivi.

- I.** **C**Æterum Principes & Status Imperii habent hoc singulare, ut tam vigore Regalium quàm jurister-

ris territorialis *iure Archivi* gaudeant, quò scripturæ, in eorum Archivo reperi-
tæ, contra regulas juris, pro scribēte ple-
nè probent, adeoque ut quasi in causa
propria testes sint. Ruland. *de Commiss.*
p. 2. lib. 5. c. 4. Schrad. *conf. s. vol. 1. Ca-*
cheran. d. decis. 69. Ritterhus. *ad Nov.*
49. c. 2. Besold. *in thes. pract. verb. Ar-*
chiv. [Dn. Fritsch. *tr. de iur. Archivi*
cap. 3. num. II. Quod ius Archivi, in
specie *Civitatibus* quoque *imperialibus*
tribuit, & quidem meritò, Joh. Adam,
Dapp. *de Civitat. Imper. part. 1. c. 7. n. 20.*
Dn. Knipschilt, *eod. tr. lib. 2. cap. 12. n. 1.*]

2. *Archivum* est locus seu scrini-
um, in quo scripturæ, Monumenta, Acta
Principis aut Civitatis, reponi solent,
ut ibi reserventur, sub custodia Archio-
ræ. *l. ult. §. hi quoq. 10. D. de muner.* [Siqui-
dem de Archivi publici tam utilitate
quàm necessitate Imperator Justinianus
ita sanxit: *Vt constituatur in Civitatibus*
habitatio quadam publica, in qua conve-
niens est, defensores monumenta recondere,
eligendo quendam in Provincia, qui horum
habeat custodiam: Quatenus incorruptè
maneant hæc, & velociter inveniantur à
requiren-

requirentibus, & sit apud eos Archivum.]
 Novell. 15. cap. 5. Nicol. à Passer. de script.
 Priv. lib. 1. q. 2. num. 4. Dn. Fritsch. dict.
 17. cap. 1. Vocatur Cancellaria, die Hof-
 Registratur; Libri ibi custoditi sunt, & as-
 ger, Bücher/ Landschafft, Bücher/ Urban/
 Rauff, Steuer, und Lehen, Bücher/ & simi-
 lia, Schurf. cons. 99. num. 8. cent. 3. Bornit.
 de Instrum. lib. 2. cap. 10. [Dn. Knip-
 schilt. dict. cap. 12. num. 2.]

3. Libris ex Archivo desumptis
 plenè creditur; talis scriptura plenissi-
 mam facit fidem, publicumque testimo-
 nium habet, quod testium probationi
 prævalet. c. ad audientiam, d. prescript. l.
 census. 10. D. d. Probat. Auth. ad hac, C. de
 fid. Instr. Nov. 49. cap. 2. §. 2. Chassan. con-
 sil. 15. num. 4. Kirchoy. cons. 24. num. 47.
 vol. 3. Menoch. consil. 1261. num. 4. [Dn.
 Fritsch. tr. de iur. Archivi cap. 7. num. 5.
 Dn. Knipschilt. dict. cap. 12. num. 16.]

4. Quæritur autem: An scriptura ex
 Archivo producta, pro producente, non so-
 lum contra subditos, sed etiam contra Ter-
 tios probeat? Quòd Affirmamus; Quo-
 niam in his, quæ fidem & probationem
 scripturæ respiciunt, inspicitur locus,
 ubi

ubi scriptura confecta est, non verò persona, contra quam producitur. *per l. si fundus. 6. D. d. evidēt. Car. Molin. in cons. Paris. tit. 1. §. 5. num. 9. Schrad. d. cons. 5. num. 97. vol. 1. Klock. de Contrib. cap. 19. num. 49. [Dn. Knipschilt. dict. c. 12. num. 17.] Dissentit Cacheran. decis. 69. num. 9. [Valasc. de jur. Emphyteut. 2. 9. num. 29. Distinguit Dn. Fritsch. dict. 11. c. 7. num. 57.]*

§. Sanè scripta hæc ex Archivo prolata, nullam aliam extrinsecam probationem, vel Sigilli recognitionem requirunt, *d. auth. adhac. C. de fid. instrum. c. pervenit. §. invenimus. caus. 30. q. 1. plenè Nicol. à Pals. d. privat. script. lib. 5. Rosenth. d. feud. cap. 12. concl. 14. num. 51. Althus. 3. discaolog. c. 41. num. 25. Quòd si scriptura ex Archivo producta, destituta sit solennitate, nec diem vel sulem habeat, eandem tamen tem habere, sunt qui asserunt est Chassan. cons. 15. nur cons. 24. num. 45. v^o ipsum scrinium tæ jurati pturæ*

fin. X. de fide instrum. l. in fraudem. 45. §. nequē. 5. D. de iur. fisc. Schrader. 1. consil. 5. num. 25. Dn. Knipschilt, dict. cap. 12. num. 19.]

6. *Quid si Exemplum scriptura, in Archivo deposita, producat? Huic eandem vim tribui deberi, ac ipsi Originali, verius est, modò debitâ solennitate confectum fuerit, arg. c. f. de fid. instrum. l. 37. §. 5. D. de Legat. 3. l. 45. §. 5. D. de iur. fisc. Molin. ad Cons. Paris. §. 8. num. 26. Cacheran. decis. 69. n. 7. & 5. Schrader. d. consil. 5. num. 25. Etiam si Originalis scriptura haberi nequeat; præsertim si exemplum sit antiquum, arg. Nov. 127. cap. 2. lib. 57. D. de admin. tut. Nicol. à Passer. d. script. n. 1. lib. 1. q. 16. num. 37. Mastrii decis. 1. Dn. Knipschilt, dict. cap. 12. n. 19. citat latè Dn. Fritsch. d. 1. q. 16. Cum Limitationibus lib. num. 47. & 48.]*

2. lib. 57. §. 8. num. 12.

Archivi scriptura, ut

I. Ut Ar-

reposita

scripturas,

destinato. III.

Ut

Ut scriptura habeat testimonium, quòd in Archivo fuerit reperta, quod sit, si manu Archiotæ corroborata fuit, qui subscriptione suâ hoc attestetur; Cui ceu Viro legali & jurato creditur. *l. in fraudem. 45. §. quoties. 7. D. jur. fisc. auth. adhac. C. de fid. Instr. Nov. 15. c. 5. Novell. 49. cap. 2. Cacheran. decis. 69. Ruland. d. tr. part. 2. lib. 5. c. 8. Schrad. d. conf. 5. num. 8. & seqq. Klock. d. tr. c. 19. n. 40.* [Alia insuper requisita adducit Dn. Knipschilt *dict. lib. 2. c. 12. num. 15.* Dn. Fritsch. *dict. c. 7. num. 8.* Hodie verò, regulariter Unicum requisitum sufficit, scilicet, quòd Archivum in loco publico & non suspecto benè custoditum habeatur ab illo, qui jure *Archivali* gaudet. Quod Camera Imperialis in causa *Sachsen und Salsfeld* consideravit; Locus enim publicus, facit scripturam publicam. Ruland. *d. cap. 8. n. 4.* Dn. Bruneman. *ad l. comparationes. C. de fid. instrum.*

8. Quæritur hic; I. Si quis ex Archivo Principis scripturas, als die *Läger-Bücher*, dolosè abstulerit, aut tempore belli easdem Officialibus publicis vi extorserit, an pro

pro fure [aut eo, qui causam à fure habet,] *proben?* [Sanè Casus in patriæ *Ducatu Vürtembergico* accidit, dum post cladem *Nördlingensem* præter alios, etiam *Nebulones* Archivum Ducale ingressi, scripturas, libros publicos & chyrographos abstulerunt.] Ac verius est, *Quòd Non.* Quoniam tota vis Archivi, ac ejusdem scripturæ dependet ab auctoritate ejus, in cujus potestate Archivum est; *Nov. 15. cap. 5. Cacher, decis. 69. Rot. Rom. in noviss. Mellin. p. 1. decis. 149.*

9. Quæritur insuper II. *An scriptura ex Archivo producta, extra Territorium probet, etiam inter non subditos?* Et talem scripturam ad exemplum testium, ubique locorum probare, nec personæ vel territorio alligari, assero. *per Auth. ad hac. C. de fid. instr. N. 149. c. 2. Schrader, de cons. 5. num. 97. vol. 1. Ruland, de Commiss. part. 2. lib. 5. cap. 5. Nic. à Passer. de privat. script. lib. 5. in pr. [Dn. Knipschilt, dict. cap. 7. num. 16,]*

CAPUT XLVIII.

De Jurisdictione Civili & Criminali.

[I.] **J**Udicere inter suos, cum coercendi & cogendi potestate, Regium est & Divinum negotium; Adeò ut is, qui proprio jure, causas definit, Principalem in territorio personam meritò sustineat, quem omnes subjecti venerari debent. In Imperio Rom. Germ. sicuti olim Imperatores Romani per Præsides & Prætores imperiales jus dicebant, *rot. tit. D. & G. de offic. Præs. & de offic. Prætor. Mart. Mager. de advoc. armat. cap. 6. n. 189. Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 6. num. 2.* Ita hodiè Principes & Status Imperii in eorum territoriis jurisdictionem ac potestatem, die hohe und niedere Jurisdiction und Botmäßigkeit / de omnibus causis cognoscendi & jus reddendi, proprio jure, habent & exercent. Et hoc præcipuum *Jus superioritatis territorialis* meritò censetur. *Knich. de jur. territ. cap. 3. n. 401. Rosenth. de feud. c. 5. conclus. 4. Michael*
de

de jurisdict. conclus. 56. Klock. de Contribut. cap. 4. num. 182.

2. Quod etiam in Nobilibus Imperiis immediatis verum est, qui æquè in territoriis, pagis & districtibus suis, omnimodam jurisdictionem, non tantum civilem, sed etiam criminalem in subditos & rusticos suos exercent. *Besold. consil. 49. num. 121. Nolden de Nobil. cap. 13. num. 124. Dn. Treisbach. de Ord. Equestr. præc. q. 2. num. 129. [Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. cap. 6. num. 6.]*

3. Hæc olim in *Jurisdictionem simplicem, Mixtum ac Merum Imperium* dividebatur. *per l. 3. & 9. D. de jurisdict. Bocer. de jurisdict. cap. 3. 4. & 5. Scip. Gentil. eod. tr. lib. 1. cap. 3. Steph. eod. tr. lib. 1. cap. 3.* At quoties mutata Imperii Romani regiminis forma, toties etiam *immutata* fuit forma judicandi. *Gregor. Tolos. lib. 32. Syntag. cap. 10. inf. Wehn. in Observ. verb. Gent. Besold. de jurisdict. Imp. Roman. German. in præm.*

4. Adeò ut hodie *jurisdictio* magis consuetudine quàm legibus scriptis dependeat, ejusque partes, secundum mores cujusque Provincie variè discer-

nantur. Obrecht. *de jurisd. cap. 2. num. 12.*
 Reinking. *lib. 2. num. 43. cl. 2. cap. 17.*
 Consil. Argent. 22. *num. 1. & 2. vol. I.*
 Lampad. *de Rep. Rom. Germ. part. 3. c. 15.*

5. Ex usu Camerae Imperialis, ac plurimum Germaniae locorum consuetudine, pro ratione causarum civilium & criminalium, jurisdictio dividitur in *superiorem & Inferiorem*, seu mutato ex Italico idiomate termino, in *Altam & Bassam* in hohe und niedere Obrigkeit vel hohe und niedere Erb-*Bericht*. Matth. Wesenb. *cons. 95. num. 26.* Michael *de jurisdict. concl. 72.* Reinking. *cap. 17. n. 24.* Wehner. *in Obs. verb. Bericht.* latè Besold. *de jurisd. Imp. Rom. German. cap. 21. & 22.* [Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 6. num. 140.*]

6. *Alta Jurisdictio* sub se comprehendit, merum Imperium & mixti Imperii partem maximam, alle prinliche Sachen/ Homicidium; Adulterium, Stuprum, Crimen incendii, Proditionis, Predationis, Furti, Falsi, Injuriarum atrocium, Relegationem, Ictus, Contusiones, usque ad vulnera quaeliacumq; inclusive; Item Halbschne/ Galgen aufrichten/ Ursehd/ Wannung
 in

in Zehenden / Galleen schmiden / Aliasvè species quàm plurimas, quas vide apud Bocer. de iurisdic. cap. 5. Michael. d. tr. concl. 76. & seqq. Bidenb. 2. Nobil. 7. Coler. part. 2. de process. execut. cap. 1. n. 137. Berlich. 1. concl. 1. n. 10. [Dn. Besold. de iurisdic. cap. 21. per tot. Dn. Knipschilt. dict. cap. 6. num. 17. & seqq. & num. 141.]

7. Ad Bassam refero, causas omnes Civiles ac pecuniarias, Schuldforderung/ Geldsachen/ ubi agitur de damnis & redditibus; Executiones, item die Hülff; Imò etiam nonnulla ex iis, quæ sunt mixti Imperii, scil. Punitiones criminum minorum; Puta vetitarum mercium, ludorum; contumaciam, injurias non atroces; als Scheltwort / quo referunt nonnulli kleine Fressel/ Bruch/ werffen / blau und braun schlagen/ Blutrücken / Messerzucken. Modò hæc fiant sine sanguinis profusione; capere item delinquentes, ut altam jurisdictionem habenti tradantur. Vide Moller. 4. Semestr. cap. 45. Coler. d. tr. part. 2. cap. 1. num. 138. Michaël. concl. 101. & seq. Wehner. in Obs. verb. Bogten/ Reink. 2. cl. 2. cap. 17. num. 45. Dn. Besold. dict.

ris territorialis *iure Archivi* gaudeant; quò scripturæ, in eorum Archivo reperi-
tæ, contra regulas juris, pro scribẽte ple-
nè probent, adeoque ut quasi in causa
propria testes sint. Ruland. *de Commiss.*
p. 2. lib. 5. c. 4. Schrad. *conf. 5. vol. 1. Ca-*
cheran. d. decis. 69. Ritterhus. *ad Nov.*
49. c. 2. Besold. *in thes. pract. verb. Ar-*
chiv. [Dn. Fritsch. *tr. de iur. Archivi*
cap. 3. num. II. Quod ius Archivi, in
specie *Civitatibus* quoque *imperialibus*
tribuit, & quidem meritò, Joh. Adam,
Dapp. *de Civitat. Imper. part. 1. c. 7. n. 20.*
Dn. Knipschilt. *eod. tr. lib. 2. cap. 12. n. 1.*]

2. *Archivum* est locus seu scrini-
um, in quo scripturæ, Monumenta, Acta
Principis aut Civitatis, reponi solent,
ut ibi reserventur, sub custodia Archio-
ræ. *l. ult. §. hi quoq. 10. D. de muner.* [Siqui-
dem de Archivi publici tam utilitate
quàm necessitate Imperator Justinianus
ita sanxit: *Vt constituatur in Civitatibus*
habitatio quadam publica, in qua conve-
niens est, defensores monumenta recondere,
eligendo quendam in Provincia, qui horum
habeat custodiam: Quatenus incorruptè
maneant hæc, & velociter inveniantur à
requiren-

requirantibus, & sit apud eos Archivum.]

Novell. 15. cap. 5. Nicol. à Passer. de script. Priv. lib. 1. q. 2. num. 4. Dn. Fritsch. dict. 11. cap. 1. Vocatur Cancellaria, die Hof-Registratur; Libri ibi custoditi sunt, Laeger-Bücher/ Landschafft-Bücher/ Urban/ Rauff-Stewr, und Lehen-Bücher/ & similia, Schurf. cons. 99. num. 8. cent. 3. Bornit. de Instrum. lib. 2. cap. 10. [Dn. Knipschilt. dict. cap. 12. num. 2.]

3. Libris ex Archivo desumptis plenè creditur; talis scriptura plenissimam facit fidem, publicumque testimonium habet, quod testium probationi prævalet. c. ad audientiam. d. prescript. l. census. 10. D. d. Probat. Auth. ad hac. C. de fid. Instr. Nov. 49. cap. 2. §. 2. Chassan. consil. 15. num. 4. Kirchoy. cons. 24. num. 47. vol. 3. Menoch. consil. 1261. num. 4. [Dn. Fritsch. 11. de iur. Archivi cap. 7. num. 5. Dn. Knipschilt. dict. cap. 12. num. 16.]

4. Quæritur autem: An scriptura ex Archivo producta, pro producente, non solum contra subditos, sed etiam contra Tervios probeat? Quod Affirmamus; Quoniam in his, quæ fidem & probationem scripturæ respiciunt, inspicitur locus, ubi

ubi scriptura confecta est, non verò persona, contra quam producitur. *per l. si fundus. 6. D. d. evict.* Car. Molin. *in cons. Paris. tit. 1. §. 5. num. 9.* Schrad. *d. cons. 5. num. 97. vol. 1.* Klock. *de Contrib. cap. 19. num. 49.* [Dn. Knipschilt. *dict. c. 12. num. 17.*] Dissentit Cacheran. *decis. 69. num. 9.* [Valasc. *de jur. Emphyteut. 2. 9. num. 29.* Distinguit Dn. Fritsch. *dict. tr. c. 7. num. 57.*]

§. Sanè scripta hæc ex Archivo prolata, nullam aliam extrinsecam probationem, vel Sigilli recognitionem requirunt. *d. auth. adhac. C. de fid. instrum. c. pervenit. §. invenimus. caus. 30. q. 1. plenè Nicol. à Pass. d. privat. script. lib. 5. Rosenth. d. feud. cap. 12. concl. 14. num. 51. Althus. 3. dialog. c. 41. num. 25.* Quòd si scriptura ex Archivo producta, destituta sit solennitate, nec diem vel consulem habeat, eandem tamen auctoritatem habere, sunt qui asserunt. Qualis est Chassan. *cons. 15. num. 2.* Kirchov. *cons. 24. num. 45. vol. 2.* [Quoniam ipsum scrinium publicum, sub Archio-
tæ jurati inspectione custoditum, scripturæ, probationis vim tribuit. *arg. cap.*
fin.

fin. X. de fide instrum. l. in fraudem. 45. §. nequē. 5. D. de iur. fisc. Schrader. 1. consil. 5. num. 25. Dn. Knipschilt. dict. cap. 12. num. 19.]

6. *Quid si Exemplum scripturae, in Archivo deposita, producat? Huic eandem vim tribui deberi, ac ipsi Originali, verius est, modò debitâ solennitate confectum fuerit. arg. c. f. de fid. instrum. l. 37. §. 5. D. de Legat. 3. l. 45. §. 5. D. de iur. fisc. Molin. ad Cons. Paris. §. 8. num. 26. Cachéran. decis. 69. n. 7. & 5. Schrader. d. consil. 5. num. 25. Etiam si Originalis scriptura haberi nequeat; præsertim si exemplum sit antiquum. arg. Nov. 127. cap. 2. lib. 57. D. de admin. tut. Nicol. à Passer. d. script. privat. lib. 1. q. 16. num. 37. Mastrill. decis. 43. [Dn. Knipschilt. dict. cap. 12. n. 20. Dissentit latè Dn. Fritsch. dict. tr. cap. 7. num. 43. Cum Limitatione & Declaratione sub num. 47. & 48.] Vide Ruland. part. 2. lib. 5. cap. 8. num. 12.*

7. *Reperta in Archivo Scriptura, ut probet, necesse est concurrere. I. Ut Archivo præsit Officialis. II. Ut reposita sit scriptura inter authenticas scripturas, in loco publico ad hoc destinato. III.*

Ec

Ut

Ut scriptura habeat testimonium, quod in Archivo fuerit reperta, quod sit, si manu Archiotæ corroborata fuit, qui subscriptione suâ hoc attestetur; Cui ceu Viro legali & jurato creditur. *l. in fraudem. 45. §. quoties. 7. D. jur. fisc. auct. adhac. C. de fid. Instr. Nov. 15. c. 5. Novell. 49. cap. 2. Cacheran. decis. 69. Ruland. d. tr. part. 2. lib. 5. c. 8. Schrad. d. conf. 5. num. 8. & seqq. Klock. d. tr. c. 19. n. 40.* [Alia insuper requisita adducit Dn. Knipschilt *dict. lib. 2. c. 12. num. 15.* Dn. Fritsch. *dict. c. 7. num. 8.* Hodie verò, regulariter Unicum requisitum sufficit, scilicet, quod Archivum in loco publico & non suspecto benè custoditum habeatur ab illo, qui iure *Archivali* gaudet. Quod Camera Imperialis in causa **Sachsen und Salsfeld** consideravit; Locus enim publicus, facit scripturam publicam. Ruland. *d. cap. 8. n. 4.* Dn. Bruneman. *ad l. comparationes. C. de fid. instrum.*

8. Quæritur hic; I. Si quis ex Archivum Principis scripturas, als die Läger-Bücher, dolosè abstulerit, aut tempore belli easdem Officialibus publicis vi extorserit, an pro

pro fure [aut eo, qui causam à fure habet,] *probet?* [Sanè Casus in patriæ *Ducatu VVürtembergico* accidit, dum post cladem *Nördlingensem* præter alios, etiam *Nebulones* Archivum Ducale ingressi, scripturas, libros publicos & chyrographos abstulerunt.] Ac verius est, *Quòd Non.* Quoniam tota vis Archivi, ac ejusdem scripturæ dependet ab auctoritate ejus, in cujus potestate Archivum est; *Nov. 15. cap. 5. Cacher, decis. 69. Rot. Rom. in noviss. Mellin. p. 1. decis. 549.*

9. Quæritur insuper II. *An scriptura ex Archivo producta, extra Territorium probet, etiam inter non subditos?* Et talem scripturam ad exemplum testium, ubique locorum probare, nec personæ vel territorio alligari, assero. *per Auth. adhac. C. de fid. instr. N. 149. c. 2. Schrader, de conf. 5. num. 97. vol. 1. Ruland. de Commiss. part. 2. lib. 5. cap. 5. Nic. à Passer. de privat. script. lib. 5. in pr. [Dn. Knipschilt, dict. cap. 7. num. 16.]*

CAPUT XLVIII.

De Jurisdictione Civili & Criminali.

[I.] **J**Udicere inter suos, cum coercendi & cogendi potestate, Regium est & Divinum negotium; Adeò ut is, qui proprio jure, causas definit, Principalem in territorio personam meritò sustineat, quem omnes subiecti venerari debent. In Imperio Rom. Germ. sicuti olim Imperatores Romani per Præsides & Prætores imperiales jus dicebant. *rot. tit. D. & C. de offic. Præs. & de offic. Prator.* Mart. Mager. *de advoc. armat. cap. 6. n. 189.* Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 6. num. 2.* Ita hodiè Principes & Status Imperii in eorum territoriis jurisdictionem ac potestatem, die hohe und niedere Jurisdiction und Vollmässigkeit / de omnibus causis cognoscendi & jus reddendi, proprio jure, habent & exercent. Et hoc præcipuum *Jus superioritatis territorialis* meritò censetur. Knich. *de jur. territ. cap. 3. n. 401.* Rosenth. *de feud. c. 5. conclus. 4.* Michael
de

de jurisdict. conclus. 56. Klock, *de Contribut. cap. 4. num. 182.*

2. Quod etiam in *Nobilibus Imperiis immediatis* verum est, quiaequè in territoriis, pagis & districtibus suis, omnimodam jurisdictionem, non tantùm civilem, sed etiam criminalem in subditos & rusticos suos exercent. Besold, *consil. 49. num. 121.* Nolden *de Nobil. cap. 13. num. 124.* Dn. Treisbach, *de Ord. Equestr. prac. q. 2. num. 129.* [Dn. Knipschilt, *de Civit. Imper. cap. 6. num. 6.*]

3. Hæc olim in *Jurisdictionem simplicem, Mixtum ac Merum Imperium* dividebatur. per l. 3. & 9. *D. de jurisdict.* Bocer, *de jurisdict. cap. 3. 4. & 5.* Scip. Gentil, *eod. tr. lib. 1. cap. 3.* Steph. *eod. tr. lib. 1. cap. 3.* At quoties mutata Imperii Romani regiminis forma, toties etiam immutata fuit forma judicandi. Gregor. Tolos, *lib. 32. Syntag. cap. 10. inf.* Wehn, *in Observ. verb. Gent.* Besold, *de jurisdict. Imp. Roman. German. in proæm.*

4. Adeò ut hodie jurisdictione magis consuetudine quàm legibus scriptis dependeat, ejusque partes, secundum mores cujusque Provinciæ variè discer-

nantur. Obrecht. *de jurisd. cap. 2. num. 12.*
 Reinking. *lib. 2. num. 43. cl. 2. cap. 17.*
 Consil. Argent. 22. *num. 1. & 2. vol. I.*
 Lampad. *de Rep. Rom. Germ. part. 3. c. 15.*

5. Ex usu Camerae Imperialis, ac plurimum Germaniae locorum consuetudine, pro ratione causarum civilium & criminalium, jurisdictio dividitur in *superiorem & Inferiorem*, seu mutato ex Italico idiomate termino, in *Altam & Bassam* in *hohe und niedere Obrigkeit* vel *hohe und niedere Erb-gericht*. Matth. Wesenb. *cons. 95. num. 26.* Michael *de jurisdict. concl. 72.* Reinking. *cap. 17. n. 24.* Wehner. *in Obs. verb. gericht.* latè Besold. *de jurisd. Imp. Rom. German. cap. 21. & 22.* [Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 6. num. 140.*]

6. *Alta Jurisdictio* sub se comprehendit, merum Imperium & mixti Imperii partem maximam, alle prinliche Sachen/ Homicidium; Adulterium, Stuprum, Crimen incendii, Proditionis, Predationis, Furti, Falsi, Injuriarum atrocium, Relegationem, Ictus, Contusiones, usque ad vulnera quaecumque inclusive; Item Halßschneid/ Galgen auffrichten/ Urfehde/ Bannung in

in Zehenden / Galleen schmiden / Aliasvè species quàm plurimas, quas vide apud Bocer. de iurisdic. cap. 5. Michael. d. 11. concl. 76. & seqq. Bidenb. 2. Nobil. 7. Coler. part. 2. de process. execut. cap. 1. n. 137. Berlich. 1. concl. 1. n. 10. [Dn. Besold. de iurisdic. cap. 21. per tot. Dn. Knipschilt. dict. cap. 6. num. 17. & seqq. & num. 141.]

7. Ad Bassam refero, causas omnes Civiles ac pecuniarias, Schuldforderung / Geldsachen / ubi agitur de damnis & redditibus ; Executiones, item die Hülff ; Imò etiam nonnulla ex iis, quæ sunt mixti Imperii, scil. Punitiones criminum minorum ; Puta vetitarum mercium, ludorum ; contumaciam, injurias non atroces ; als Scheltwort / quo referunt nonnulli kleine Frevel / Bruch / werffen / blau und braun schlagen / Blutrigen / Messerzucken. Modò hæc fiant sine sanguinis profusione ; capere item delinquentes, ut altam jurisdictionem habenti tradantur. Vide Moller. 4. Semestr. cap. 45. Coler. d. 11. part. 2. cap. 1. num. 138. Michaël. concl. 101. & seq. Wehner, in Obs. verb. Bogten / Reink. 2. cl. 2. cap. 17. num. 45. Dn. Besold. dict.

tr. cap. 22. per tot. Dn. Knipschilt, dict. lib. 2. cap. 6. num. 143.]

8. Hæ jurisdictiones Statuum Imperii Romano Germanici, non amplius in commercio seu temporariæ, ut olim in veteri Republ. Romana, sed patrimoniales ac propriæ factæ sunt, ac in dominio Principis ac Status Imperii existunt. Stephan. 1. *de iurisdic. cap. 38. n. 3.* Rittershus. *de feud. lib. 2. cap. 9. q. 2.* Knich. *de iur. territ. cap. 1. n. 359.* Rein-king. *d. cap. 17. num. 95.* [Ac quod imprimis *Civitates quoque Imperiales*, jurisdictionem tam altam quàm bassam, proprio nomine, tam jure territorii quàm jure magistratus exercent, tradit Dn. Knipschilt. *dict. cap. 6. n. 7. & 8.*]

9. Ideò unicuique Principum & Statuum Imperii sua jurisdictio semper salva, quieta & intacta manere debet, ne jurisdictionum ordo confundatur. Adeò, ut Princeps aut Comes Imperii, capiendò delinquentem in alterius Principis vel Civitatis territorio, jurisdictionem ejusdem turbare, ac territorium violare dicatur. *cap. pervenit. caus. 11. quest. 1. l. f. D. de iurisd.* Honded. *cons. 95. vol.*

vol. 2. Gail. 1. P. P. cap. 16. num. 27. In poenam fractæ pacis publicæ incidat, Const. Max. I. de Anno 1495. Myns. 2. Observ. 29. Wessenb. consil. 33. Ac captus ante omnia ut relaxetur, in Camera Imperiali peti, vel ad satisfactionem violati territorii agi potest. l. 3. De Offic. pref. urb. l. 3. D. de Offic. procons. Nov. 134. c. 5. Reinking. lib. 2. cl. 2. cap. 1. num. 96. Gail. d. cap. 16. num. 27.

10. Quæritur autem: *An delinquentem in territorio alicujus Status Imperii, ac fugientem in Vicini territorium, ibidem capere liceat, ob die Nacheil zugeßatten?*
Quod Affirmatur: modo in continenti fiat. Nam quod in continenti fit, actus continuus censetur. *per l. 1. C. ubi de Crim. l. quod ait. 23. §. f. D. ad l. Iul de adult. c. un. §. si iudex. de pac. tenend. Reichs Abschied de An. 1555. §. würde sich aber. Gail. 1. de P. P. c. 16. num. 26. Everh. cons. 13. vol. I. Besold. in Thesaur. Pr. verb. Nacheil/ Wames. consil. canon. 516. per tot. [Quod latius pro & contra deduxi, in casu, quo Civis Württembergicus Homicida culposus ad Civitatis Reutlingensis Asylum*
Ee 5 tendens

tendens, in ipso Reütlingensium territorio ab Apparitoribus deprehensus, dimitti aut relaxari non debet. *in tr. de Asylor. jur. cap. 9. num. 13.]*

II. Unde fluit decisio Quæstionis; *An delinquens in persecutione captus in alieno territorio, Domino loci ad petitionem remittendus sit?* Quod *Negamus*; nam quando finis habet necessariam culpam seu causam cum principio, tunc attenditur principium, non finis. juxta Bartol. *in l. damni. §. Sabini. D. de damn. infect.* Et actus in uno territorio cæptus, & in altero consummatus, jure indivisibilitatis, pro unico actu censetur. [*Nellus de bannit. part. 2. tempor. 2. quæst. 29. Gail. 1. de P. P. cap. 16. num. 25.] Besold, de jur. territ. cap. 3. num. 3. Steinberg. de jur. territ. thes. 8. disp. Bes. vol. 5. Dissentit Wehner. consil 92. quæst. 2.*

12. Quod *Limitatur* in pacis publicæ turbatore, aliove publico hoste; Nam si talis fugitivus in persecutione deprehenditur in alieno territorio, Magistratui loci, ubi capitur, sistendus est, ut de eo, tanquam de publico hoste, judicet, & judicatum exequatur. *per R. A. de*

de Anno 1559. §. so nun in solcher. Ita in hisce terminis intelligendus est Mynsing. cent. 2. Observ. 28. num. 3. Wehn. in Observ. v. Streybeuter. ac consil. 92. Michael de Iur. d. et. conclus. 145. Reink. 2. cl. 2. cap. 17. num. 101. & 122.

13. Quæritur etiam: *An Princeps aut Status imperii, alteri Statui, aut Nobili immediato das Durchführen der Malefican-ten gestatten müsse?* Et hoc affirmatur. Quia nemo prohiberi debet via publica uti, siquidem exinde Jurisdictio alterius non violatur. *l. 11. C. de servit. & aq. l. 13. §. si quis. D. de injur. c. omnes. dist. 1. Bidenb. 2. Nob. II. Wehn. cons. franc. 92, Reinking. 2. cl. 2. cap. 17. num. 118. benè Besold. de iur. territ cap. 3. num. 4. in Oper. polit. [Dn. Fritsch. de via public. cap. 8. per tot.] Quod si Maleficus invocet Dominum territorii pro administranda justitia, is de jure se intromittere nequit, sed ibi finiri debet judicium, ubi cæptum est. *l. acceptum. 30. D. de judic. Bidenb. d. q. 11. num. 6. [Marta de jurisdict. part. 2. cap. 51. num. 17. Guazzin. de Defens. reor. defens. 1. c. 37. num. 45.]**

14. Nec quidpiam Captivo prode-
rit,

rit, etiam si per *Cimiterium Ecclesie*, aut per locum, ubi *jus asyli* viget, v. g. per *agrum Reutlingensis Civitatis Imperii*, in quo amplissimum *Asyli* jus viget, ducatur. Siquidem propter continuationem jam cæptæ jurisdictionis, ibi finiri debet judicium, ubi cæptum est. *arg. l. si quis. 6. C. de adif. priv. l. 1. §. 1. D. de mort. infer. Boër. decis. 110. num. 8. Decian. 6. pract. crim. cap. 28. Besold. de jur. territ. cap. 3. num. 4. [Quod latius defendi intr. de jur. Asylor. cap. 10. num. 22. Quamvis dissentiat Erasm. à Cockier tr. de jurisdic. in exempt. part. 4. Q. 98. num. 1.]*

15. Illud observandum est, cum Jurisdictiones in Imperio ex inveterata consuetudine, hodiè sint *Patrimoniales* factæ, ideò illæ non tantum ab Imperatore immediatè promanant, sed etiam per subinfeudationem, concessionem, aut emptionem ad alios, etiam Mediatos Imperii Cives quandoque transeunt. *Wesenb. cons. 45. num. 36. vol. 1. Coler. in process. exec. p. 2. cap. 1. num. 127. Stephan. 1. de jurisd. cap. 28. Paurmeist. 1. de jurisdic. cap. 20. [Dn. m. Bocer. de jurisdic. cap. 8. per tot.]* 16. Hinc

16. Hinc videmus *tot Nobiles* in Imperio jurisdictionalia exercere; Quamlibet *ferè Civitatem Municipalem* actus quosdam jurisdictionis possidere; Tot oppida & pagos reperiri, quorum jurisdictionis divisa est, ut unus habeat, die *Lands hohe Obrigkeit*: Alius die *Niedere Gericht*: Tertius die *Fürstliche Obrigkeit*: Alius item das *Malefiz*; Quidam jus Patronatus: [Vide *Acta Lindaviens. in indice, verb. jurisdictio*. Quæ jura particularia, à diversis possessa, totalem non inducunt subjectionem, nec ab una aliqua jurisdictionis specie, ad universalem jurisdictionem & subjectionem argui licet. V. G. *Er hat die malefiz*; Ergò, *so hat Er die Lands, Fürstl. Obrigkeit*. Joan. Gæddæus 2. *consil. Marpurg. 28. num. 263. & 164.* Dn. Knipschilt. *d. civit. Imper. lib. 3. cap. 6. num. 45. & 47. ac lib. 1. cap. 12. num. 145.*]

17. Sanè, *hac divisio jurisdictionis* magnarum litium causa existit, ut perutile & necessarium sit, probè scire & discernere, ad cuiusnam jurisdictionis speciem & curam quilibet casus pertineat. Vide *Michael. de jurisdict. concl. 136. & seqq.*

seqq. Stephan. de jurisdict. 2. part. 2. cap. 1. & 2. Ziegl. §. Civitas. per tot Ritter. de homag. concl. 34. Leipold. de concurr. jurisdict. concl. 12.

18. Hoc insuper notandum est, quòd quædam *Civitates Municipales*, singulari privilegio, aut titulo oneroso, Imperium etiam merum habeant, ac de criminibus cognoscant. *Steph. d. jurisdict. 2. part. 2. cap. 2. num. 17. Bocer. d. jurisdict. cap. 8. num. 2. Scip. Gentil. 3. d. jurisdict. cap. 21. Bruning. de jur. Univers. concl. 27. Ziegl. §. Civitas. concl. 1. num. 4. Ritter. d. homag. concl. 34.* [Quemadmodum

Civitates Ducatus V Vürtembergici ex singulari Principali concessione merum quoque Imperium possident & exercent. Statut. Ducal. V Vürt. part. 1. fol. 49. Et Ordin. Ducal. fol. 236. & 238. Dn. Bocer. de jurisdict. cap. 8. n. 85.] Qua-

ritur autem, si Aulicus Principis Imperii in Civitate, habente merum Imperium, deliquerit; An Civitas de hoc crimine cognoscat? Hoc casu cognitionem ad Principem pertinere suprà diximus. arg. l. non aliter. D. de judic. l. 1. C. si qua præd. pet. l. hujus. D. qui pot. in pign. Heig. 2. q. 25.

n. 13. post Covarr. & Matth. Stephan. 2.
d. jurisdict. p. 2. cap. 2. num. 31.

CAPUT XLIX.

De Concessione Privilegiorum.

1. **H**ucusque de actibus territorialis
jurisdictionis quę *Iustitiam* con-
cernunt. Nunc ad actus *Gratio-*
fos transeamus. *Ad Gratiā* præcipuè
refero. I. Quòd Principes & Status Im-
perii ad exemplum Imperatoris, *Privi-*
legia, & immunitates concedendi jus &
potestatem habeant. arg. l. 1. §. 2. l. 3. D.
de Constit. Princip. l. 16. D. de legib. Enen-
ckel. de privileg. 1. cap. 4. num. 21. Gyl-
man. tom. 3. Symph. verb. *Privilegium*
Tilem. de Bening. lib. 1. Syntag. dec. 2.
vot. 6. [Dn. Knipschilt. de Civit. Imp.
lib. 2. c. 5. num. 218. Vbi in specie de Ci-
vitatibus Imperii hoc asserit. Jacob. Van
der Græf. de Regal. c. 15. num. 8. Id quod
regulariter arguit superioritatem Dan-
tis, & inducit subjectionis speciem Im-
petrantis. Reinking. 2. cl. 2. c. 8. num. 25.
& seqq. Dn. Klock. de Contribut. cap. 4.
n. 246.

num. 246. [Cum Declaratione Dn. Knipschilt. dict. rr. lib. 3. c. 6. num. 43.]

2. Sed quæritur hoc loco; *An Civitates Municipales privilegia ac immunitates sine Principis, ac territorii Domini consensu & permisso, alicui concedere possint?* Negativa sententia verior est. per text. in l. 1. C. d. decret. decur. lib. 10. Ubi Imperatores Diocletianus & Maximilianus rescripserunt; Quòd Decuriones, exceptis Doctoribus literarum & liberalium artium, vel Medicis, immunitatem tribuere nequeant. Quod confirmat. l. 4. D. eod. tit. l. 1. C. de his qui vacat. à Princip. lib. 10. [Leg. un. C. de vacat. mun. publ. Ne propter dispositionem privatorum, quorum loco in respectu Reipublicæ, municipia, similesque Status habentur. l. 26. D. de V. S. detrimentum patiatur causa publica, l. 38. D. de pact.] Quod etiam Hispaniæ legibus constitutum reperitur. in leg. 2. tit. 9. lib. 7. Recopil. Vbi Azevedo. Ita Natta consil. 304. num. 1. & seqq. Losæus de jur. Univers. part. 3. cap. 10. num. 6. latè Franc. de Amaya. ad l. 1. num. 39. & seqq. C. de immunit. nem. conced. [Cum distinctione, Dn. Jul. Chop. de tribut.

eribut. thes. 96. & 97. apud Dn. Fritsch. in Exerc. jur. Publ. 6. Quod Declarationem admittere videtur in collecta municipali, accedente gravi causa. De qua collecta Dn. Boccr. de collect. cap. 5.] Dissentit Johan. Petr. Surdus consil. 419. num. 17. & seqq. lib. 3.

3. Privilegium autem est vel Personale, quod intuitu personæ conceditur, nec personam egreditur, sed cum persona extinguitur. Vel Reale, quod propter rem datur, eamque concomitatur, actam diu durat, quàm diu res ipsa subsistit. l. privilegia. 196. D. d. R. l. l. 4. D. de jur. immunit. Tiraquel. de primog. q. 58. benè Joach. Scayn. decis. 127. num. 8. & seqq. Salgado de Reg. protect. part. 1. cap. 3. num. 54. In dubio autem Privilegium potius Personale, quàm Reale esse præsumitur. Nam cum Privilegium suinaturâ, sit contra vel præter jus commune, ideò quàm strictissimè intelligendum est. l. l. §. 2. l. 3. D. de constit. Princip. l. l. §. f. l. 5. §. immunitati, D. de jur. immunit. Gail. lib. 2. Observ. 2. num. 14. Ubi Græven. Klock, de Contribut. cap. 16. sect. 1. num. 51. & 75. Scayn. d. decis. 127. num. 13.

[Sagittar. de jur. Comit. Palat. thes. 5. lit. A. apud Dn. Fritsch. Exerc. iur. Publ. 13.]

4. Privilegiorum quædam sunt *Præcarie*, quæ ex mera Principis gratia, voluntate, & beneplacito profluunt; eaquæ vocantur *Gratiosa*. [Car. Tapia de Constit. Pr. part. 2. cap. 3. num. 6. Dn. Knipschilt. dict. tr. lib. 2. cap. 4. num. 38.]

2. Quædam sunt *Conventionalia*, quæ vim contractus habent, utpote pecunia, benè meritis, vel alio titulo oneroso acquisita. [cap. 1. X. de probat. Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 5. cap. 3. num. 56. Andr. Turov. apud Fritsch. Exerc. iur. Publ. 5. cap. 1. num. 86.] Quod referantur etiam Privilegia *Remuneratoria*. [Klock. de Contribut. cap. 16. num. 178. Dn. Knipschilt. d. cap. 3. num. 60. latè Nomolog. mea cap. 2. num. 15.] 3. Quædam Privilegia sunt *Iurata*; ac vim iuramenti habent, quô fuerunt confirmata. De quibus vide quoq; Bar. Enenck. d. tr. lib. 1. cap. 4. Hunn. de interp. iur. lib. 1. cap. 12. Klock. d. tr. cap. 16. sect. I. num. 151. Suarez. tr. de legibus lib. 3. per tot.

5. Privilegii obscuri Interpretatio est vel *Expressa*, quæ penes solùm Principem

per Imperii concedentem consistit, & quidem meritò: *per l. ex facto. 43. ibi: ipsi Principes solent interpretari. D. de vulg. substit. Gylman. 2. decis. 54. num. 40. Coler. decis. 56. num. 52. Reinking d. cap. 5. num. 40. [Gæddæ. 4. consil. 16. num. 26. cum explicatione sub num. 63.]* Qui & solus cognoscit de violato Privilegio & ob id poenam indicit & determinat. *c. cum venisset. de judic. cap. 1. de legib. Gail. 1. Observ. 1. num. 7. Besold. in delib. jur. lib. 1. fol. 46. [Carol. Tapia dict. tr. in rubr. cap. 6. Quæ tamē expressa privilegii interpretatio non semper solius est Principis, secundum tradita Turov. de jur. Pr. in privileg. cap. 5. per tot. apud Da. Fritsch. Exerc. 1. P. 8.]*

6. Vel *Tacita*, quam quilibet Judex ex natura Privilegii & negotii æquitate desumit. [De quo latius dict. Turov. cap. 5. num. 26. Fr. Reverter. decis. Neapol. 351. num. 2. Ubi distinctionem magistralem refert, eumq; sequitur Don. Marinis *Observ. 351. num. 1.]* Hæ enim *Clausula* privilegiis regulariter tacitè insunt; 1. *Salvo jure tertii*, ne in alterius damnum extendantur. *l. 2. §. meritò.*

D. ne quid in loc. publ. Gail. 2. *Observ.* 1. num. 14. Gratian. *discept.* 640. num. 14. Ricc. *Collect. decis.* 1010. [Jo. Gæddæ. 4. *consil.* Marp. 18. n. 26. II. *Si preces veritate nitantur.* text. in l. *universa.* 7. C. *de divers. rescript.* cap. 2. & c. 20. *de rescript.* Vult. 3. *cons.* Marp. 35. num. 178. Myns. 4. *Observ.* 3. num. 6. Wames. *consil. canon.* 410. num. 4. III. *Rebus sic stantibus*, ac in eodem statu permanentibus, per l. *continens.* §. *cum quis.* D. *de verb. oblig.* Marc. Ant. Macer. lib. 2. *Var. Resol.* 55. num. 29. IV. Quoad Principem latissimè, quoad tertium strictissimè sunt interpretanda, d. l. f. D. *de Cõst. Princip.* l. 1. *ad municip.* Ant. Faber. 1. *Cod.* 2. *def.* 22. Carol. Tapia. *dict. cap.* 6. num. 11. & 12. Vide omnino de hac extensione Joan. Gæddæ. 4. *consil.* Marpurg. 17. num. 222. cum Declaratione sub num. 265.

7. Hinc Quæritur; *An Privilegium immunitatis à Collectis*, extendatur quoque ad casum necessitatis, ut quempiam etiam tempore belli immunem reddat? Quod Negativè resolvitur, per l. *jubemus.* C. *de S. S. Eccles.* l. 2. C. *d. quib. mun. se nemo.* lib. 10. *Surd. decis.* 275. Eneenck, *de Privil.* lib.

lib. 2. cap. 5. num. 75. Boc. d. Regal. cap. 3. num. 216. Sixtin. d. Regal. cap. 2. num. 125. Walther. 11. de metatis cap. 8. §. 51. Quod si quispiam, cum titulo oneroso tale privilegium adquisiverit, aliud dicendum esse, tradit Cacheran. decis. 39. n. 1. Myns. respons. 1. decad. 15. Sixtin. 2. d. Regal. cap. 14. num. 136. Prout & hoc notabiliter fallit, in Doctoribus ac Professoribus, qui etiam belli tempore à collectis immunes esse debere, nec ad hospitalitatem teneri, & naturalis & civilis ratio suadet. per l. 6. C. de Profess. & Medis. l. ab honoribus. l. angariorum. l. sunt munera. D. d. Vacat. mun. Pap. decis. 89. Ludov. decis. Luc. 6. Thoming. decis. 55. num. 17. Græv. 2. concl. 2. Confid. 1. Klock. de contribut. cap. 15. num. 101. Quod tamen in casu necessitatis, quoad *Expensas Cibarum* locum non habere, tradit Walther. d. 11. cap. 3. num. 51.

8. V. Privilegium personæ concessum, ad hæredes non extenditur. l. 1. §. f. l. 5. §. immunitatis. D. ad municip. Rümelin. ad Aur. Bull. 2. dis. 4. Nisi quorum specialis facta est mentio, vel expresse, vel per necessariam consequentiam.

Gail. 2. *Observ.* 2. num. 15. [Car. Tapia dict. tr. part. 2. c. 3. num. 19.] Hinc dum quæritur; An Privilegium patri personaliter concessum, etiam ad filios pertranseat? Negativè respondetur per l. in honoribus. §. vacationum. D. de vacat. muner. Qui textus de Veteranis militibus loquitur. Cotter. de iur. milit. lib. 1. c. 24. Car. Tapia, dict. tr. part. 1. c. 3. num. 1. August. Barbosa ad cap. sanè. 9. num. 3. X. de privileg. [Ita in suprema Regni Neapolitani Curia decisum fuit, referente Franc. Reverter. decis. 395. num. 1. Vbi Don. Ant. de Marinis *Observ.* 1. num. 1.] Quod Limitatur in privilegio Nobilitatis patri concessio, quod ad liberos quoque porrigitur, quamvis eorum mentio facta non sit. Tiraquell. de nobilit. c. 15. Chassan. in Catal. glor. mund. part. 8. confid. 24. [Interminis privilegii militiæ Regni Neapolitani, Salon. de Paz consil. 45. num. 24.] Eadem Quæstio Limitatur, in Privilegio ob benè merita & egregia facta concessio, quod inter realia privilegia refertur. per l. in omnibus causis. 69. D. de regul. iur. l. si cum mihi. 35. D. de dolo. Ubi Bald. August. Barbosa,

bosa. add. cap. sanè. 9. num. 8. [Adeò quidem, ut illud etiam subdito concessum revocari nequeat. *Fr. Revert. decis. 409. num. 2.* Quod tamen sollicitam recipit dubitationem, juxta *Suarez. de legib. lib. 8. c. 4. pr. & num. 8.*

9. VI. Privilegium clausum *in Corpore Juris*, ac à Principe concessum, favorabilius est eò, quod ex speciali gratia conceditur. *l. in causa. 16. D. de minor. Anton. Faber. 9. Cod. 30. def. 4. num. 1.*

[Faciliùs namque tollitur privilegium quàm jus commune. *Johan. Gæddæ. 4. consil. Marp. 16. num. 266. Carol. Tapia decis. S. C. Neap. 24. num. 15.*] VII. Privilegium *non insinuatum* judici aut parti, nihil prodest. *l. si quis divinam. 5. C. de aquad. lib. 11. Gail. 1. Observat. 1. num. II.*

VIII. Privilegium publicæ utilitati faciliè opponi non debet. *l. f. C. si cont. ius vel util. Alciat. consil. 61. in pr. Surd. decis. 225. num. 3.* Hasce Clausulas vide latius apud *Reinking. dict. c. 8. num. 23. & seqq. Baron. Enenck. d. privileg. lib. 2. c. 3. & pass. Suarez dict. lib. 8.*

10. IX. Privilegia à Principe concessa temerè *revocanda non sunt*, ne quis

sub principali authoritate circumscribat. l. 1. *de his, qui ven. at. impetr.* Klock. *de Contrib.* c. 16. *sect. 1. num. 16. sect. 1. n. 136.*

Quod tamen juxta qualitatem privilegiorum, differentiam admittit: Privilegia enim *ad beneplacitum* auff *Wolgefallen* concessa, liberè possunt revocari, instar aliarum legum; Quo casu Princeps nemini facit injuriam, dum id tollet, quod sine causa concessit. *per cap. suggestam. X. de decim. c. pen. de prescript.* Gail. 2. *Observ.* 60. *num. 15.* Sixtin. 1. *de Regal.* c. 6. *num. 3.* Pratus *contr. forens.* c. 16. *num. 71. & seqq.*

II. *Conventionalia* verò privilegia in concedentis arbitrio non sunt; Quoniam in naturam contractus transierunt; Quæ cum Princeps absque gravi causa revocat, dicitur contra naturalem æquitatem peccasse. *arg. l. 1. §. 1. D. de off. Procur.* l. *sicut. C. de O. & A.* Encnkel. *de Privileg.* lib. 3. c. 8. Fontanella *de Pact.* *Dotal.* cl. 4. *gloss. 10. p. 2. num. 36.* latè Ign. del Villar Maldon. *resp.* 8. *num. 13. & 28. lib. 1.* [Carol. Tapia *de constit. Princip.* *part. 2. c. 9. num. 1.* Quod adeò verum est, ut, ne quidem Princeps successor

pri-

privilegia cōventionalia revocare possit, sive is succedat tanquam Heres. *l. cum à matre. C. de rei vindic.* Sive per electionem in Principatu. Joan. Gēdæ. 4. *consil. Marp. 16. num. 392. & 393.* Turrov. *apud Fritsch. Exerc. I. P. 5. c. 1. num. 3. & seqq. Nomolog. meac. 13. num. 4.* Decisionem refert Fr. Reverter. *decis. S. C. Neapol. 97. num. 2.* Ubi Marinis *Observ. 97. num. 2.*] Proinde in Camera Imperiali Mandata pœnalia contra Principes & Status Imperii impetrantur, qui privilegia conventionalia & ex causa onerosa impetrata, revocant. *arg. Cam. Ord. part. 2. tit. 23. Rauchbar. 2. 2. II. n. 76.*

12. *Quid de remuneratoriis Privilegiis dicendum?* Et ea irrevocabilia esse, verius est. Quoniam antidotalis obligatio nullo casu, ne quidem ingratitudinis prættextu revocari potest. *arg. l. si verò non. 12. in pr. D. mand.* [*textus magistralis in l. Aquilius. 27. ibi: officium magistri quadam mercede remuneratum. D. de donat. c. 12. vers. licet autem. ibi: juxta servitii meritum. X. de testam.*] Sixtin. d. c. 6. num. 23. [*Herm. Vult. 4. Consil. Marp. 25. num. 102. latè Ego in Nomolog.*

c. 13. num. 2. fol. m. 174. ac latè c. 2. n. 16.] Klock. d. c. 16. sect. 1. num. 178. Carpzov. decis. illustr. 78. Quod notabiliter limitatur; nisi aliqua justa causa subfit revocandi privilegium, quæ etiam irrevocabilia privilegia revocare concedat. Gylman. Sympb. 2. num. 67. fol. 226. Bar. Enenckel. d. tr. lib. 3. cap. 6. per tot. Hect. Cap. Latro. decis. 68. num. 20. & seqq.

13. Puta 1. *Delictum atrox*; Quoniam talis delinquens non dignus est legis auxilio, Nov. 17. c. 9. l. 1. C. ubi senat. vel Cl. c. gravem. de excess. prel. Sixtin. 1. c. 6. n. 38. [Car. Tapia de constit. part. 2. c. 7. num. 10.] 2. Si in abusum rapiatur. l. 11. C. de judeis. c. privilegia. 2. de privileg. Sixtin. d. c. 6. num. 34. Fontanel. d. tr. cl. 4. gl. 29. part. 2. num. 25.] Joan. Gæddæ. 4. consil. Marp. 17. num. 156. Car. Tapia de constit. Princip. part. 2. c. 7. num. 1. Cum Declaratione sub num. 2. & seqq. 3. Si Iniquum esse appareat. l. 2. & seq. si contr. ius vel util. publ. Reinking. d. cl. 2. c. 8. num. 31. [Joan. Gæddæ. 4. consil. Marp. 18. n. 27. & 64.] 4. Si per sub- & obreptionem impetratum fuerit, ve-
luti

luti vera reticendo, vel falsa enarrando.
*l. sed si. 10. §. patronum. D. de in jus voc. cap.
 in litteris. X. de rescr. Vbi Tholosan.
 Gail. 1. Observ. 14. per tot. Tessaur. Fil. 1.
 Quæst. forens. 4. per tot.] Larrea alleg.
 fisc. c. 91. per tot. Basil. Pont. Leon. d.
 matrim. lib. 8. cap. 17. §. fin. 5. Si causa
 privilegii finalis cesset, aut iniqua esse
 incipiat. c. suggestum. de Decim. [Tapia
 dict. tr. part. 2. c. 4. num. 1. Joan. Gæddæ.
 4. consil. 17. num. 288. Klock. d. tr. c. 16.
 sect. 1. num. 94. 100. & 198.*

14. Dubitatur autem; *An Privilegium amittatur per actum contrarium?*
Quod asserimus per l. fin. D. de veteran.
Ubi hæc adfertur ratio; Quod veteranus, cum posset se excusare à susceptione muneris & non fecit, videtur tacite suo privilegio renunciasse, ita ut ex taciturnitate eliciatur consensus, ut sponte munus suscepisse censeatur. l. Campanus. 47. D. de Oper. libert. Suarez. de legib. lib. 8. c. 35. Giurba consil. crimin. 59. num. 8. Amaya ad l. 1. n. 14. & seqq. C. De his, qui sponte. lib. 10. [latissime Carol. Tapia dict. part. 2. c. 2. per tot. Cum variis Declarationibus. Proinde si privilegium alicui Civitati concessum

sum sit *privilegium exemptionis à collectis & datis*, ac illa patiatur se inscribi in *catastrum collectarum*, eo ipso sibi *præjudicat*, & *privilegium exemptionis* amittit. Sicut in *S. C. Neapol. decisum fuisse*, refert *Fr. Revert. decis. 38. num. 4.*] Dissentit *Fontanella d. pact. nupt. cl. 3. gloss. 2. num. 18.*

15. Quæritur insuper; *An ex Ratione Status privilegia irrevocabilia revocari possint?*] Et hoc *Statistæ* asserunt; Quibus fundamentum subministrat *Imperator Hadrianus in l. quod semel. §. D. de decret. ab ordin. fac.* Ubi ita rescriptum legimus: *Quod ordinis decreta, ex utilitate publica rescindi possint.* Rationes deducit *Andr. Turov. de jur. Pr. circa privileg. c. I. num. 54.* Quæ præcipuè in necessitate aut utilitate publica consistunt. *Senec. lib. I. de clement. c. 4.* Hac addita *Declaratione*; Modò præstetur privilegiorum & jurium æstimatio. Idque propter naturam *Contractus. per l. 15. §. 1. & 2. D. de Rei Vindic.* *Rauchbar. lib. 2. Quæst. II. num. 92. & 94.* latè *Paschal. de Patr. potest. p. 1. c. 1. num. 89. & seqq. Bar. Enenckel. dict. lib. 3. c. 9. per*

202. Villar. Maldon. d. resp. 8. num. 33.
 [Dissentit latè Johan. Gæddæ. 4. consil.
 Marp. 16. num. 269. Eò quòd nullum
 privilegium includat casum publicæ u-
 tilitatis vel necessitatis. num. 270. Ac
 4. consil. Marp. 17. num. 213.]

16. Claudat insuper hanc materiam
 hæc Quæstio; Si Princeps alicui privi-
 legium concessit cum aliqua conditio-
 ne adjectâ; *An Conditio ista per æquipollens*
adimpleri aut observari possit? Ac quòd
 Conditio apposita in forma specifica
 adimplenda sit, nec æquipollentiam
 admittat, verum esse censeo; per cap. sa-
 sceptum. 6. ubi Aug. Barbosa. num. 3. de re-
 script. in 6. Mandel. consil. 73. n. 2. latè
 Leand. Galganetti de Condit. part. 2. c. 1.
 quæst. 104. n. 23. & 24. Forster. 4. consil.
 Marp. 10. num. 55.

CAPUT L.

De Dispensatione.

1. Sicuti Principes, aliq; Status Impe-
 rii, jure superioritatis leges muta-
 re, ita & contra eas *Dispensare*, ac (ut
 ais

*Itius) sine exemplo subvenire possunt; Si-
quidem rationi consentaneum est, ut
qui leges mutandi potestatem habent,
ii quoque earum sanctionem laxare
queant. arg. l. 1. D. de Const. Princ. l. mi-
noris. 9. §. ista. II. D. de pæn. c. inferior. de
major. & obed. Wescenb. cons. 13. & 23.
in pr. Pruckm. de soluta potestate. c. 4. eff. I.
Camman. de Regal. 4. th. 60. Limn. 4.
Iur. Publ. cap. 8. num. 268. Andr. Suarz.
de Iur. aggratiand. thes. 3. lit. d. Dn. Daniel
Classen. eod. tr. c. 7. Qui hanc dispen-
sandi potestatem, etiam Civitatibus
Imperii quoque attribuit. cap. 8. per tot.
Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2.
cap. 4. num. 52.]*

2. Definiri potest Dispensatio; Le-
gis relaxatio, facta publicâ authoritate ab
eo, qui legis ferenda potestatem habet. d. c.
inferior. Pruck. dict. cap. 4. m. 1. eff. 1. n. II.
Layman. in Theol. moral. lib. I. tr. 4. cap.
22. num. I. & 2. [Suarz. dict. dissert. thes. I.
Classen. eod. tr. cap. 4. per tot.]

3. Hanc relaxationem Princeps ex-
ercere non debet, nisi Gravi aliqua ra-
tione vel causa; puta, pietate, misericor-
dia, aut majoris mali evitandi gratia
mov. a-

moveatur. [per l. Divi fratres. D. de pœnis.]
 Tiraq. de pœn. temp. in pr. Ricc. in Prax.
 for. Eccl. decis. 260 num. 7. Petr. Wessenb.
 conf. 23 num. 17. [Suarz. dict. diss. thes.
 5. latè Classen. eod. tr. cap. 13. per tot.]

4. Dispensatur autem plerumque
 I. In Matrimonialibus. II. In Testamentis,
 III. In Contractibus. IV. Pœnarum remis-
 sione. [Rudolph. Heiden. de Superior.
 Pr. Imper. thes. 89. apud Fritsch. E. I. P. 10.]

5. Dispensatio I. causarum matri-
 monialium in territorio Principum &
 Statuum Imperii, qui Catholicam Religio-
 nem profitentur, ad Episcopum loci perti-
 net. per c. multorum 35. q. 6. [tot. tit. X.
 de consanguin. & affin.] Concil. Trid.
 sess. 24. Sbrozz. de potest. Vicar. lib. 2. q.
 36. & 37. Basil. Pont. de matrim. lib. 8.
 per tot. [Joan. Aloys. Ricc. Var. Resol.
 226. Gamolog latius c. 8. num. 1. & 4.]

6. Augustana Confessionis Principes
 & Status, cum translata sint in eos jura
 Episcopalia per pacem Religiosam, ea-
 que fiduciario jure possideant, ideò cau-
 sas matrimoniales in Consistoriis suis ter-
 minant. arg. l. si Senatori. 31. l. qui in. 57. D.
 de nupt. num. 39. c. 3. n. 117. c. 6. Beust.

de matrim. c. 56. Petr. Wessenb. *conf. 23.*
 Matth. Stephan. *de jurisdict. lib. 3. p. 1.*
c. 14. num. 70. [Knipschilt, *dict. lib. 2.*
c. 3. num. 256. Carpzov. *in I. P. C. lib. 2.*
tit. 7. definit. 109. Gamolog. *c. 8. n. 2.*]

7. *In gradus jure divino aut naturali prohibitos, nulla cadit dispensatio. c. non licet. 2. dist. 10. c. innotuit. de elect. Dn. m. Harppr. §. Sunt & 21. num. 22. Inst. de nupt. Hassenref. in Com. Theolog. loc. 10. Kirchov. tom. 3. conf. 1. [Dn. Knipschilt. dict. c. 3. num. 258.]*

8. *Secus erit in gradibus jure positivo prohibitis; Quod tamen Principes sine gravi & urgente causa peragere non debent. arg. l. si senatori. 31. l. filio. 48. §. 1. D. de nupt. Modest. Pistor. conf. 35. n. 33. vol. 1. Petr. Wessenb. d. conf. 23. Pruckm. dict. c. 4. membr. 1. eff. 2. Vide Bechstat. de gradib. fol. m. 318. & 336. Schneidew. in Instit. de nupt. R. Arb. Affin. num. 22. [Knipschilt. dict. c. 3. num. 257. Gamolog. cap. 8. n. 6.]*

9. II. *In Testamentis dispensat Princeps, cum Surdi aut Muti Testamentum validum pronunciat, modò debitæ solennitates intervenerint, per l. f. C. de repud.*

repud. hered. l. 7. D. qui testam. fac. poss.
 [arg. l. quamvis. D. de natal. restit.]
 Mastrill. d. Magistr. lib. 3. cap. 4. num. 245.
 [Joan. Perr. Moneta de commut. ult. vol.
 cap. 5. Quæst. 2. n. 102. ac Quæst. 3. num.
 124. Petr. Dom. Magdalen. de numer. test.
 Limit. 7. cap. 22. num. 1.] Aut si Prin-
 ceptis cuiuspiam permittit, ut omisso legi-
 timo testium numero, testari possit, arg.
 l. hac consultissima. C. de testament. Myns.
 1. Obs. 20. Maul. de ult. volunt. tit. 5. num.
 7. & 12. 12. num. 8. Vincent. Fusar. ir. de
 substitut. q. 408. num. 7. [Magdalen.
 dict. cap. 22.]

10. Dubitatur autem; An Princeps
 Imperii, circa testamentum ob defectum so-
 lennitatis irritum, puta ex defectu testis
 unius vel alterius, dispensare ac pronunciare
 possit, ut illud vires obtineat? Quod Af-
 firmatur. arg. l. quod si. 24. §. 2. D. de mi-
 nor. l. 3. D. de natal. restit. Quoniam
 hæredes instituti, in tali testamento ra-
 tione solennitatis nullo, secundum ius
 Naturæ & Gentium habent jus quæsitum
 ex voluntate testatoris; Cui (quia lex
 propter defectum solennitatis refraga-
 tur) ipse Princeps assistit, nec aufert

quidquam, sed voluntatem ejus, qui bona in alium transtulit, ratam habet. *Nov. 22 cap. 46. Zas. cons. 6. num. 16. lib. 1. Mastrill. de Magistr. lib. 3. c. 4. n. 267. Maul. de ult. volunt. tit. 6. num. 3. [Petr. Domin. Magdalen. dict. c. 22. num. 77. & seqq.] benè Lefs. de Just. & iur. lib. 2. cap. 19. dub. 3. Dissentit Pruckm. d. cap. 4. membr. I. effect. 7.]*

II. Sed Quæritur; Si Princeps alicui consensum dederit ad testandum, An impetrans hanc dispensationem, insuper mortis causa donare possit? Negative Respondet Joannes Deckerus. Quoniam mixtum non comprehenditur sub simplici in materia stricta & odiosa: Omnibusque prohibitis, sub simplicibus concessis, non veniunt mixta. *l. si ita scriptum, in pr. D. de lib. & posth. l. vim passam, §. prescriptionem, D. de verb. Obligat. Cravetta. consil. 959. num. 17. Joh Petr. Surd. decis. 174. num. 14.* Testamenti autem factio, ultimæque voluntatis indulgentia dispositio, ex naturæ conditionisque suæ confinio, cum Donatione mortis causa, in ullam dispensationis communionem nusquam transit. Camerac. in
cap.

cap. Imperialem. de prohib. feud. alien. fol.
 m. 240. latè Johan. Decker. lib. 1. decis.
 I. num. 29. & 30.

12. III. In Contractibus dispensat
 Princeps, cum Conventiones minorum
 aut mulierum, ex defectu solennitatum,
 à legibus requisitarum, invalidæ, aut
 contra leges irritæ quæ sunt, rescripto
 valere jubet; qualis est *Danatio excedens*
500. solidas, facta absque insinuatione.
Vide Bertazol. consil. civil. 12. Cephal.
consil. 91. Hect. Capyc. Latro. decis. 156. n.
25. Besold. consil. 71 num. 13. & seqq.

13. IV. In Pœnarum remissione di-
 spensat Princeps Imperii, dum *Reum* cri-
 mine obnoxium, ex singulari Gratia
 pœnæ eximit: Vel eam in totum con-
 donando; vel pœnam corporalem in
 pecuniariam commutando; vel con-
 demnando ac mox *Reum* restituendo.
l. moris. 9. §. ista. II. D. de pœn. l. f. D. de
constit. Princip. l. Lucius. 17. D. ad Sc. Tur-
pill. t. 1. C. de sent. pass. & Reichs Abschied
zu Speyer/ d. Anno 1526. §. Es soll auch.
Zaf. de Action. §. pœnales. 22. num. 32.
Michael. de juridict. concl. 76. Cruf. de
Indiciti. part. 4. cap. 50. Ant. Fab. 9. Cod. 22.

def. 1. Ac titul. 25. def. 1. & 8. Limb.
4. Iur. P. cap. 8. num. 268. [Unde Bal-
dus scribit, quòd solius Principis honor,
in damnatorum restitutione consistat.
per. l. 1. §. fin. D. de quest. & tort. Bald. in l.
cunctos, C. de summ. Trin. Besold. in Deli-
bat. lib. 1. Tit. de dispensat. fol. m. 31. Heine.
Kinschot. tr. de remiss. homicid. cap. 1.
num. 1. Mastrill. tr. de indult. general. cap.
2. per tot.] Prout quotidie in Patria
videmus, Serenissimo Principi nostro
facinorosos, supplices preces umbranda
Nobis offerre.

[13. B. Sanè hoc dispensandi ius, in
specie attribuitur quoque *Civitatibus*
Imperii immediatis, quæ ius remittendi
poenas quoque capitales habent & exer-
cent. Dn. Joan. Adam. Dapp. de Civitat.
Imp. part. 1. cap. 7. num. 20. Suar. de iur.
aggrat. conclus. 3. in fin. Dn. Knipschit.
de Civit Imper. lib. 2. cap. 27. num. 1. & seq.
Classen. de iur. aggrat. c. 8. per tot. Hoc
tamen in poenarum mitigatione obser-
vandum est, quòd alia sit conditio Ma-
gistratum, alia Imperantium. Magistra-
tum, corruptæ videntur esse sententiæ,
si legibus sint mitiores: Alia Principum
est

est potestas, quos decet, acrimoniam
severi juris flectere. Symmach. 3. *epistol.*
63. Besold. *delib. lib. I. tit. de dispensat.*
fol. 51. Knipschilt. *dict. cap. 27. num. 34.*
Thoming. *consil. 65. num. 9.* Vide omni-
no Diod. Tulden. *de caus. corrupt. judic.*
lib. 2. cap. 15. & 16.]

[13. C. In Pœnarum condonatio-
ne aut mitigatione Princeps difficilis ut
sit, publicè interest, *Roman. 13.* propter
bonum publicum, ac ut aliorum exem-
plo reliqui deterreantur. *R. A. de Anno*
1567. §. Wiewol wir/ibi: ein vorgebilden
Spiegel haben. l. 2. C. de Privil. Schol. c. in-
justum. 23. q. 4. Reinking. 2. *cl. 1. cap. 8.*
num. 63. & seqq. Boekel. *in Vision. disq. 2.*
q. 8. Mouchombert. *es Essais Politiq. lib.*
5. aphorism. 6. Ne nimia lenitas condo-
nandi, occasionem præbeat peccandi;
Lenitas enim vitium est, non minus
Reipublicæ perniciosum, quàm crude-
litas; Exinde namq; criminosi, & turba-
tores pacis publicæ invalescunt. Leon.
Less. *de Iust. & Iur. lib. 4. cap. 4. Publ. 5.*
num. 44. [Unde notanda sunt verba
Dn. Georg. Besoldi, Christophori fratris:
Regia hæc in condonandis pœnis voluntas,

minimè vaga, sed probabili causa & innocentia presumptione subnexa, rationeq. moderata, & non nimium frequens esse debet. Ne ex impunitate scelerum bella, pestes, & sterilitates, qua ultione sceleratorum arcantur, accelerentur. Befold. in delibat. lib. 1. Rubr. de Dispensat. fol. m. 51.]

14. Delicta autem committuntur. 1. Vel contra *Ius Naturæ*. 2. Vel contra *Ius Divinum*. Vel. 3. contra *Ius Civile*. Horum quædam Deum T. O. M. principaliter offendunt; Quædam proximum; Quædam ipsum Principem & Reipubl. Statum. Quorum delictorum gradus Principem nosse oportere, publicè interest. De quo eleganter, Johan. Petr. Ceremat. de rect. reg. admin. cap. 31. [Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 27. num. 17. & seqq.]

15. I. Crimina in Deum, sunt *Blasphemia, Magia, Veneficium, pactum cum Diabolo, Sacrilegium, & similia*, in quibus criminibus dispensationem nullo modo locum habere, tradit politica Christianæ communis Schola. Damhoud. in prax. crim. cap. 145. num. 6. Boeck. in Vision disq. 2. q. 8. ac disq. 4. q. 1. Limn. 4. Iur.

Jur. P. cap. 8. num. 280. [*Dn. Knipschilt. dict. cap. 27. num. 19.* *Dn. Suarz. de jur. aggrat. posit. 10. lit. B.* *Dn. Classen. eod. tr. cap. 16. Conclus. 1. fol. m. 169.* Quòd adeò verum est, ut talia delicta enormia, ne quidem in generali indultu comprehendantur. Vide *Mastrill. de indult. general. cap. 26. & seqq.* *Vermigliol. consil. crim. 389 num. 3.*]

16. 11. *Contra Proximum* jure Naturæ ac divino prohibitum est, adulterium, homicidium. *Deut. c. 22. vers. 22.* *Exod. 21. v. 12.* Quibus delictis cum à Deo ipso certa poena sancita sit, ideò ad auctoritatem Decalogi tuendam, nec hîc regulariter dispensationi Princeps indulgeat. *arg. c. cum inferior. d. major. & obed. c. literas. de restit. spoliat.* *Enenck. de Privil. l. 1. cap. 9. num. 16.* *Eckard. de Ord. Eccl. & Polit. f. 217.* [*Reusner. 1. consil. 5.* *Dn. Knipschilt. d. cap. 27. num. 22.* latè *Ern. Godofr. de jur. consistor. posit. 85.* *Mastrill. dict. tr. cap. 30. & 31.*]

17. *Iusta tamen aliqua de causa*, veluti *in muliere, in pupillo, in demente*, Princeps, hisce delictis impositam poenam temperare, ac ordinariam, in aliam cor-

poris afflictivam, vel pecuniariam poenam convertere potest. *arg. l. hodie* 13. *D. de pæn. l. quid ergo*, 13. *§. pænæ*, 7. *D. de his qui not. infam.* [*Carpzov. in Pr. Cr. part. 3. quæst.* 143. & *pass. latè Classen. dict. tr. cap.* 13.] Decet enim in malis poenis vè inferendis non uti rota potestate, sed aliquid remittere, & infra meritum punire; Sic Deus T. O. M. dicitur punire citra condignum, & præmiare ultra condignum. *Leff. de Iust. & Iur. l. 4. c. 4. dub. 5. num.* 38. *Limn. 4. Iur. Publ. cap.* 8. *num.* 288. [*Classen. dict. tr. cap.* 17. *passim.* & *cap.* 19. *Dn. Knipschilt. dict. cap.* 27. *num.* 30. & 31.] Prout hodiè videmus, si maritus adulteram recipit, aliquatenus dari veniam, & plerumque relegatione puniri; sicuti præjudicia Scab. Lips. refert. *Mausen. §. II. tit. de Nupt.* *Boeck. d. disq. 2. q. 3.* [*Carpzov. in Pr. Cr. Quæst.* 55. *n. 2. & seqq.* *Suarz. dict. tr. posit.* 10. *fol. m. 72.*]

18. III. Poenam delicti, in Principem commissi, penitus consistere in Imperantis arbitrio censeo, an rigidè velex gratia eam exigere velit. Laudabile certè ac magni animi est, si Princeps propriam

priam injuriam merâ gratiâ vindicet.
*l. un. ubi Tuldén. C. si quis imp. mal. l. 2.
 C. de reb. cred. c. inter querelas. caus. 23.
 q. 4. cap. sanè. 7. caus. 15. quæst. 1. Limn.
 d. cap. 8. num. 284. [Marq. Freher. de
 existimat. lib. 2. cap. 8. num. 7. Guyon. es
 divers. Lecons. tom. 3. lib. 3. cap. 25. fol. m.
 485. Scipio Gentil. de conjurat. lib. 2.
 Hinc Theodosius Junior Imp. ab ami-
 cis interrogatus, cur neminem eorum,
 qui ipsum læsissent, supplicio capitis
 afficeret? respondisse fertur: *Vtinam
 mihi liceret, & mortuos ad vitam revocare.*
Ac privatis quidem injuriis, oportet Prin-
cipem esse facile ad ignoscendum; Sed in ijs,
quæ ledunt Rempublicam, decet esse seve-
riorem. Theodor. in Colleg. crimin. disput.
*10. thes. 7. lit. B.]**

19. IV. Contra jus Civile, aut Sta-
 tuta Reipubl. delicta, Princeps remitte-
 re potest pro lubitu, vel in totum, vel
 pro parte. *l. relegati. 4. d. l. divus. 27. in
 pr. l. ad bestias. 31. D. eod. Farin. in prax.
 crim. q. 6. Ant. Fab. 9. C. 25. def. 1. [Suarz.
 dict. differt. posit. 12. lit. B. Classen. eod. tr.
 c. 17.] Et quidem meritò; Cum Principis
 honor consistat in dampnatorum restitutione,*

Et ignoscendi gloria; ac ut Galli dicunt: C'est aux grands courages à excuser des grandes fautes. arg. t. t. C. de sent. pass. Et restit. Danæus. lib. 6. polit. Christ. cap. 3. Reinck. 2. cl. 1. cap. 8. n. 82. Vide Carp-zov. in Pr. Crim. quest. 150. per tot.

20. Quæritur hoc loco: *An Princeps delinquenti gratiam facere possit, etiam dissentiente ac contradicente parte læsa?* Si pars læsa egit ad publicam vindictam, sua contradictione gratiam Principis impedire nequit. arg. l. si venditor. 6. § 1. D. de serv. export. l. locatio. 9 §. quod illicitè. 5. D. de public. Anton. Fab. 9. Cod. 25. def. 1. benè Kinschot. 1r. de remiss. homicid. cap. 13. per tot. Secuserit, si pars læsa ad privatam vindictam agat, scilicet quanti interest, ei nocitum non fuisse. per l. fin. C. de abolit. Thoming. consil. 45 per tot. Besold. in delib. lib. 9. c. 2. Officio tamen Principis convenit, ita concedere indulgentiam, ne læsus à Justitia, nec delinquens à misericordia penitus excludatur. Jul. Clar. Recept. sent. lib. 5. §. f. q. 59. num. 3. Aerod. rer. judic. fol. 566. Rank. 2. cl. 2. cap. 8. num. 73. [Vide omnino Don. Gars. Mastrill. de indultu general.

general. cap. 21. num. 7. 12. & seqq. & cap. 24. num. 50. & passim.]

21. Hæc omnia locum habent in Delictis dolosis, notoriis, probatis & confessis: Aliud dicendum est, in Delictis dubiis, incertis, nec probatis, in quibus plenior, & laxior condonandi facultas Principi tribuitur, & meritò; Juxta regulam D. Trajani. in l. absentem. s. in pr. D. de pæn. Satis esse impunitum relinqui facinus nocentis, quàm innocentem damnare. Causa pœnæ remissionis sumitur ex circumstantiis personæ, ætatis, delicti, aliisque qualitatibus; Vt si fortuitò, si defendendi animo, si ab alio provocatus, inconsultò cædes admissa sit: Si ætatis, dementia, sexus, aut similis non injusta excusatio, delicto accedat. Si merita personæ erga Rempubl. aut egregius artifex pœnæ mitigationem efflagitet. l. aut facta. 16. l. ad bestias. 31. D. de pæn. Tiraq. de pæn. temper. caus. 49. & pass. Heig. 2. q. 22. & 24. Ant. Fab. 9. Cod. 10. def. 5. latè Henr. Kinschot. tr. de remiss. homicid. cap. 9. & 10. [Quæ causa propter varietatem negotiorum certis Regulis includi non possunt; cùm pro delictorum

rum

rum & pœnarum ratione, major interdum, interdum minor ratio, juri aggratiandi locum faciat. *Novell. 77. Suarz. dict. dissert. thes. 13. lit. B. Carpzov. de leg. Reg. cap. 9. sect. II. Classen. de jur. aggrat. cap. 13. per tot.]*

22. Quandoque *Publica utilitas & Reipubl. necessitas* pœnæ remissionem exigit, [*arg. l. ad bestias. ubi Ludov. Carrer. D. de pœnis. Gramat. consil. 29. num. 46. Dn. Classen. dict. tr. cap. 14. Caus. 22.]* Italtaliæ Principes tempore belli, è Reipubl. bannitos, per generale indultum ab exilio revocare solent, quò in præsidiiis ac triremibus ad tempus Reipublicæ inserviant. Vide Bejard, *ad Clar. l. S. S. f. q. 59. num. 97.* Ita perterritâ ante quosdam annos *Reipubl. Venetâ* belli timore, à *Turcarum Imperatore*, ob victos & cæsos in *Portu Valona* Piratas Turcicos, Patres Reipubl. *Ventæ* in Patriæ auxilium Bannitos à Statu Veneto, revocare constituebant, quorum numerus *ad aliquot millia* ascendebat. [*Ex eadem ratione Pontifex Romanus modernus, quò numerosas copias auxiliares ad defendendam Insulæ Candia Metropolin mittere*

tere queat, omnes extorres & bannitos domum revocavit, & reditum liberri-
mum sub conditione militatum abeun-
di in Candiam indulfit,]

22. Claudet hoc Caput, hæc Quæ-
stio; *An Gratia Principis remittens pœnam
pecuniariam cum Cl. Dummodo non fue-
rit executâ, nec soluta; operetur, si Reus
pro pœna in carcere detineatur?* Ad quod
Negativè respondetur. Quoniam Car-
ceratio vocatur personalis executio, ac
per incarcerationem pœna jam dicitur
executa, arg. l. 1. C. qui bon. ced. Auth. de
fidejuss. §. qui autem, Bart. in l. is q. D. ex
quib. caus. major. Asini de execut. §. 2.
cap. 4. num. 10. Ita decisum fuisse tradit
Hector. Capyc. Latro decis. 72. per tot.
[Ubi M. Ant. Gizzarel. Observ. 72. num.
2. Vide Don. Gars. Mastrill, de indult. ge-
neral. cap. 22. ac cap. 12. n. 3. Vermigliol.
consil. crim. 13. num. 26. & 27.] Dissen-
tit Alexander in l. à Divo Pio. §. in vendi-
tione, num. 8. D. de re judic. [Hac ra-
tione, quò detrusio in carcerem
fiat custodiæ, non pœnæ
causa,]

CAPUT LI.

De Constitutione Asylorum.

[I. A.] **L**ocum in Provincia aut territorio inviolabilem & consecrationis lege tutum constituere, ad quem confugientes alicujus criminis rei, sine summo piaculo avelli & abduci non possunt, apud omnes ferè Nationes consuetum fuit; Vulgò *Asylum*, Germanicè *Frenhung*/Gallicè *Franchise* appellatum. Tolosan. *de Republ. lib. 13. cap. 22. num. 1.* Georg. Rittershus. *de Asyl. cap. 2.* Ego *de Asyl. cap. 1. per tot.* Hoc jus constituendi Asyla in Imperio R. G. inter majora Majestatis jura refertur. Rittershus. *dict. tr. cap. 5. num. 6.* Georg. Besold. *in delib. lib. 1. fol. 53.* Knipschilt. *de Civit. Imp. lib. 2. cap. 23. num. 66.* Ego *de Asyl. cap. 6.* Quod à Dn. Stamlero, reservatis Imperialibus accensetur. *in tr. de reservat. Imper. §. 60.*

I. B. Quæritur autem; An Princeps aut Status Imperii suo quoque in territorio *Asylum* constituere, ordonner. *Franchise*, ac locum quendam ita privilegiare possit, ut

boni.

homicida illuc refugientes à pœna liberentur? Quoad subditos aliosvè, etiam Forenses, in Principis territorio delinquentes, affirmativam sententiam æquis rationibus defendi posse censco. *arg. l. 1. C. de h. qui ad Stat. princip. conf. l. quid sit. 17. § apud. 17. D. de edil. edict. l. Imperialis. 23. in pr. C. de nupt. Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 23. num. 23.*

2. Quoniam delinquens in Principis territorio, solummodò jurisdictionem Domini territorii, non verò alterius Principis, violare dicitur. *l. convenit. D. de offic. Præs. l. capitalium. 28. §. famulos. 15. D. de pœn. l. sicui. 7. §. p. l. f. D. de accusat.* Ideò hanc injuriam quoque remittere potest is, in quem injuria commissæ est. *l. non solum. II. §. 1. D. de injur.* Nec ullus tertius de jure suo violato conqueri potest, præsertim cum pœnæ remittendæ potestatem, Principes & Status Imperii sibi vindicent. *Heig. 2. q. 22. num. 30. Leibfrid. de jur. asyl. concl. 9. l. C. ad Gregor. Tolos. 33. Synzag. cap. 21. num. 12.* [Quod latius variis Rationibus confirmavi in tr. de jur. Asyl. cap. 8. à num. 1. & seqq.]

3. Ita *Fridericus IV.* Elector Palatinus novæ urbi *Manheimia*; ac Dux *Würtembergiæ* *Fridericus p. m.* novæ Urbi *Freidenstadio* parilē immunitatem concessisse dicitur. *Georg. Rittershus. de Asyl. c. 5. num. 5.* Imò tale Asylum laudem meretur, propter dictum. *Deut. c. 4. Num. 35. vers. 10. Jos. 20. vers. 2. Mart. Mager. d. Advocat. arm. c. 15. num. 80. Qui varia exempla Asylerum, in Imperio Rom. Germ. quæ vigent, num. 94. refert. [Alia exempla vide in tract. meo Asyl. c. 8. sub num. 8. Dissentit Leibfrid. de Asyl. thes. 9. lit. c. Befold, de jur. majest. cap. 4. num. 8.]*

[4. Sanè hoc magis controversitur; An Princeps Imperii in Civitate sui territorii Asylum constituens, illud tantò privilegiò munire possit, ut Forensis extra territorium delinquens, ibidem quoque immunitatem habere possit? Adeò, ut Asylum hoc, vires suas ad universi Imperii reos criminales extendat? Quod satis probabiliter asseritur. Hac imprimis ratione, quod avocationes & remissiones delinquentium, hodie in merà Principis territorii voluntate & arbitrio consistant,

stant, utrum ad instantiam requisiti, Dominus territorii Reum remittere velit, nec ne? Gail. 1. P. P. c. 16. num. 30. Besold. consil. 131. Mod. Pistor. consil. 29. Quæst. 2. num. 6. Quod latius deduxi in *Asylolog.* c. 8. num. 10. & seqq.]

5. Cæterum hæc Asyla tantum laudem merentur, & de jure subsistunt, quæ patrocinantur non voluntariis nec dolosis, den *Muthwilligen/und Vorsechtichen/* sed imprudentibus homicidis, so auß *Hin deß Borns übereylet.* Mager. de adv. arm. c. 8. Ego de *Asylis* cap. 10. per tot. Nec ut ibi omnino immunes existant, sed à carceris poena tantum liberentur, quò ex loco illò privilegiatò causam commodius defendere possint. Pett. Sarp. de iur. Asyl. c. 3. Rittersh. de Asyl. cap. 7. num. 2. Layman. 4. Theol. Moral. tr. 9. cap. 3. num. 1. Ego de *Asyl.* cap. 11. & 12.

6. Quæritur autem ; *An Reus criminis, si ad Carceres, per territorium Asylo privilegiatum ducatur, & profugiat ad Magistratum Asyli, ipso jure tutus sit, ac immunitate gaudeat?* Quod Negamus. Quoniam Asylum, Reum criminis non re-

cipit liberum, sed captum. [Ideò criminis Reus, etiam invitus abducitur. per l. si quis, 6. ibi: *Quamvis per muros vel etiam per mediam Civitatem eos transferri necesse sit.* C. de edific. privat.] Cùm Asylum, confugientem ad locum securitatis, adhuc liberum tantùm tucatur. Joh. Ign. ad l. 1. in prin. num. 5. D. ad Sc. Syllan. Franc. Marc. part. 1. decis. 989. in term. Alex. Ambrosin. de immunit. Eccles. cap. 10. num. 10. [Farinac. in crimin. Q. 15. num. 201. Guazzin. de defens. reor. cap. 37. num. 45. Leibfrid. de Asyl. thes. 13. lit. E. Q. 2. Ego de Asyl. cap. 10. num. 22. Dissentit Cockier de jurisdict. in exempt. part. 4. Q. 98. num. 1.]

7. Quid verò dicendum est, de Carcerato, qui effractis carceribus ad Asylum confugit? Aceum tutum esse, respondet Decian. arg. l. presenti. 6. C. de his, qui ad Eccles. cap. delictis. eod. tit. lib. 6. Quod pro & contra disputat Dn. Harpprecht: ad §. in potestate. num. 84. & seqq. Instit. de his, qui sui vel alien. [Vide Wames, consil. canon. 516. latius Ego de Asylis c. 10. n. 21.]

Caput

CAPUT LII.

De Constitutione Publicæ securitatis vulgò Burgfrieden.

1. **A**D superioritatis jura sunt, qui referunt quoque jus constituendi Pacem Burgensem, quod vulgò *Burgfrieden* appellamus. Solent enim Principes Imperii in Palatiis aliisque locis publicis, als an den Fürstl. und Gräfl. Residenzen und Schloßern / affigere signum & inscriptionem Pacis Publicæ, quo loca ista sanctificentur, & ab omni injuria ac scelere immunia fiant; Dn. Harpprecht, *ad J. sancta. 10. num. 22. l. de rer. divis. Mart. Mager. tr. de Advoc. armat. cap. 15. num. 86.*

[2 Hæc Pax Burgensis originem absque dubio duxit, ab ipsa Burgorum natura. Fuerunt enim Burgi, habitacula seu propugnacula, in limitibus, & parva Castella eaque turrita, præsidio militari munita. *l. 2. J. & 4. ibi: in Burgis. C. de offic. P. P. Afr. Orosius hist. lib. 7. c. 22. Jacob. Gothofred. ad l. 1. in Comm. C. Theod. de Burgariis. Stenuich, ad Veget. lib. 2*

lib. 4. cap. 10. In hisce autem Burgis & Castellis inter habitatores securitas publica acerrimè semper custodita fuit. *arg. l. quadam. 14. D. de pœnis. l. officium. 12. D. d. re milit. in pr. & §. 2.]*

3. Proinde si quispiam in loco Pace Burgenfi munito, temerè aliquid admiserit, ac quempiam vel vi vel verbis læserit, tanquam violator pacis publicæ, acrioribus pœnis, vel manus amputatione, quandoque capitaliter punitur. *per l. sacra. 9. §. propriæ. 3. D. de rer. divis. l. prator dixit. 7. §. f. cum ll. seqq. D. de injur. Aloys. Ricc. decis. cur. Archiep. Neap. 245. p. 3. Benè Dn. Dav. Mevius ad jus Lubec. lib. 4. tit. 15. art. 2. [Dan. Heider. in Act. Lindav. lit. eeeeeeee. fol. 939. Christinæ. 5. Decis. Belg. 101. n. ult. Præjudicium pœnæ frangentis pacem burgensem, amputatione manus refert Carpzov. in Pr. Cr. 2. 40. n. 33.] Quasi is, qui publicam securitatem turbavit, ac den Burg-Friden gebrochen / in ipsius Principis contemptum deliquisset; [ac Domini Palatii, tanquam Superioris, reverentiam debitam ledere attentaverit. *arg. l. Prator edixit. 7. §. fin. ibi; in conspectu**

specu Pratoris, D. de injur.] Dn. Harpp. d. §. 10, num. 22. Killiger. de ganerb. diss. 3. num. 55. Hering. de jur. Burg. c. 1. num. 723. [Ex me Dn. Knipschilt. dict. c. 28. num. 11. Dn. Fritsch, de Palatiis cap. 12. num. 3.]

4. Quod tamen *Declaratur*; Ut Pax Burgenfis tum demum violetur, modò quispiam præmeditatè, & *dolosè* deliquerit, ac aliquè injustè aggressus fuerit. Insuriæ enim propulsatio, terminum vel limitem non agnoscit. *l. scientiam. 46. §. qui cum. 4. D. ad l. Aquil. Ricc. dict. decis. 245. p. 3.* Hering. de jur. Burg. c. 1. num. 730. Dn. Bocer. de bell. & duell. lib. 2. c. 10. Cl. Cotæxæ. de jur. milit. lib. 3. c. 24. Proinde si is, qui in loco securitatis insultatus fuit, inculpatæ tutelæ moderamen excefferit, in excessu puniri debet. *arg. l. adulterium. 38. §. Imperator. D. de adult.* Schneid. ad §. 1. Inst. d. 1. N. G. & C. num. 18. Dn. Bocer. dict. c. 10. num. 61. Ricc. d. decis. 245. num. 5. Gregor. Caraffa. de Duell. tr. 3. sect. 2. Q. 20.

5. Hoc securitatis privilegio, gaudent *Palatia* Principum & Statuum Imperii sui naturâ ac per se; Ubi enim Prin-

corps degeat, non securitas existit, mo-
 Principis eundem residentem, ac Curiam
 habitum vel tenere. arg. l. l. C. d. b. qui
 met. per l. ult. D. quod met. caus. Per
 Sarp. d. affil. c. 5. Hering. de iur. Burg.
 l. nam. 727. Martin. Mager. de Adm.
 cur. c. 15. nam. 93. [Unde Galli pro-
 verbialem dicunt: Le Roy est toujours
 la Cour. Quæ securitas Burgen-
 sis ade-
 viger & vires exerit, etiam si Palati
 Principum nihil pro signo securitas
 adscriptum sit. arg. l. l. C. d. b. qui
 met. per l. ult. D. quod met. caus. Ricci-
 d. decr. 246. nam. 5. Proinde Palati
 inter Regalia connumeravit Fridericus
 I. Imperator. in cap. 88. lib. 2. Feud. 56.
 et. C. de Palat. & dom. Domin. lib. 11.
 quoniam 17. ubi: in Palatis. C. de Oper. pub.
 [Vide latissime Dn. Fritsch. de Palati
 cap. I. per 101. Et ante eum Sixtin
 Regal. lib. 2. c. 17.]

6. Quæritur autem; A-
 aliquem ad duellum in lo-
 ratu vel Pacis Burger
 ubi in pacem viol-
 det? Neque
 sunt, quæ

12. D. de pæn. Quoniam in odiosis ver-
 a constitutionis propriè sunt accipien-
 la. l. is qui navem. D. de Exercit. act. A-
 oys Ricc. part. 3. decis. 250. Vbi Novar.
 in addit. per discurs. Ambrosin. de immun.
 Eccl. c. 5. num. 4.

[7. Verior tamen est Contraria sen-
 tentia; scilicet, quòd solâ tantùm pro-
 vocatione, Pax Burgensis violetur, &
 Reus ordinariâ pœnâ fractæ pacis impo-
 sitâ affici possit. Siquidem ipsa provo-
 catio ad duellum, est delictum, dum
 provocans, spontè sanguinem profun-
 dere, & humanam cædem committere
 intendit; consequenter ordinarium ju-
 ris remedium dispiciendo, propriam ubi-
 tionem suscipere præstat; Cum ta-
 men Magistratus in medio sit
 constitutus, sibi ipsi per-
 mittere, juxta rescri-
 ptum honorii in l. nul-
 lus, r. qui. I. quissi-
 ll. &
 Præ quaest.
 q. in Pr.
 3. Caraffa
 1a. tò gra-
 vius

vius delictum erit, si quispiam non habito respectu loci sanctificati pace Burgensi, Titium ad duellum provocat; Eoque ipso Principis dignitatem & Palatii reverentiam læserit; Ut meritò ordinaria pœna plecti possit.]

8. Quæ tamen assertio *Limitatur*; si quispiam Titium in confinibus Palatii, aut in atrio ac cortile ad duellum provocaverit; Quo casu Provocantem extraordinaria pœna afficiendum esse censeo. Ita intelligendus erit Joan. Aloys Ricc. *dict. decis. 250.* Johan. Mar. Novarius *ibid. in Discurs.*

9. Quæritur etiam; *An Pacis Burgensis violati pœnam incurrat quoque Is, qui tertium gladio non læserit, sed illum tantum strinxerit, nec manu pulsaverit, sed manum ad pulsandum tantum levaverit?* Et hoc quoque *Asserimus.* Nam si Pamphilius non quidem pugno percussus sit, sed extento brachio, porrecta manu parum abfuit, quin percuteretur, attentans, animum nocendi apertè prodidit, Pacem Burgensem turbare attentavit, ac loci sanctitatem contaminavit. Audiamus Jureconsultum: *Si quis pulsatus qui-*

ius quidem non est, verum manus adversus eum levata & sæpè territus est, eum, qui quasi percussurus, non tamen percussit, utili actione injuriarum tenetur. l. Item apud. 15. §. 1. D. de injur. Claud. Coteræ. de jur. milit. lib. 3. cap. 24. fol. 490. Quod praxis Imperii Rom. Germ. quoque observat, adeò, ut wann einer in den Residenzien nur die Hand zum schlagen aufhebt / so ist der Burg-Friden gebrochen. Ita in terminis quoque mecum censet D. Fritsch. de Palat. Pr. Imp. c. 12. num. 4.

CAPUT LIII.

De Jure Restituenda Fama.

I. **P**oenarum remissioni annexum est jus abolēdæ infamiae, Quo fama & existimatio amissa restituitur, quam quis ob delictum ac factū turpe & probrosum amisit. Nam propter *furtum, adulterium, aliudvè simile delictum* damnatus, vel fustibus cæsus, infamiâ notatur, omnibus honoribus & ornamentis indignus censetur, à consortio virorum gravium secluditur, ac omnino da fide

destituitur, *l. quoties. C. de dignit. l. isti. §. D. quod met. caus. l. 1. 2. l. 4. §. ult. l. 20. D. de his qui not. infam. c. infames. 6. q. 1. Freher. de existim. lib. 3. cap. 1. & seqq. Dn. Bocer. de Regal. cap. 2. num. 114. Mastrill. de magistr. lib. 3. cap. 4. num. 396. [Unde vulgò dicimus; quòd bona fama prævaleat auro & argento. in cap. deteriores. caus. 6. Quest. 5. Jo. Petr. Fontanell. decis. 259. num. 17.]*

2. Hoc famæ restituendæ jus, [olim in Romano Imperio tantum Imperatoribus competebat; De quo sequentia Callistratus: *Divi fratres, Haruntio Siloni rescripserunt: Non silere Præsides Provinciarum, ea quæ pronunciaverunt, ipsos rescindere. Vetina quoque Italiersi rescripserunt; suam mutare sententiam, neminem posse, idque insolitum esse fieri: Quoniam id duntaxat à Principibus fieri potest. per l. Divi fratres. 27. D. de pænis. Vide tot. tit. D. & C. de sent. pass. & restitut. Renar. Choppin. de Domani. lib. 1. tit. 8. n. 5. Besold. in delib. 3. lit. 1. fol. m. 61. Vandergræf. de Regalib. cap. 22. n. 1.*

[3. In Imperio R. G. jus & potestas restitutionis Famæ & honoris,]

etiam

etiam Imperii Principibus & Statibus propter autocraticam potestatem competit, arg. l. i. §. de qua. 10. ibi: quam Princeps inducit. D. de postul. l. i. C. de sent. pass. & restit. Sfortia Oddus de restit. quest. 92. act. 9. num. 90. & seqq. Besold. in delib. lib. I. fol. 61. ad consil. 117. Bocer. de Regal. cap. 2. n. 115. Non quidem indistinctè quoad Omnes, id est, Forenses & exteros: Sed determinatè quoad subditos. arg. l. f. D. de jurisd. Freher. de existim. lib. 3. cap. 30. num. 8. Michaël de jurisdic. concl. 47. lit. 8. Coler. de jur. imp. concl. 40. Limn. 4. Jur. Publ. cap. 8. num. 302. [Quod in specie Civitatibus quoque Imperii competere, tradit Dn. Knipschilt. de Civit. Imp. lib. 2. cap. 4. num. 73.]

4. Quæritur autem: *An subditus à Principe Imperii fama restitutus pro integra ac legali persona, ubiq; in Imperio habeatur?* Si infamia lege provinciali irrogetur, non dubium est, quod sic; qui enim legem condidit, contra eam quoque dispensandi potestatem habet. arg. l. i. §. de qua. D. de postul. Bocer. d. tr. cap. 2. num. 116. Chass. in Catal. glor. mund. part. 5. consid. 24. num. 115. [Freher. de existim.

existimat. lib. 3. cap. 30. num. 8. Besold. in Delibat. lib. 1. fol. 62.] Quod si lege ac recessibus Imperii alicui infamia inuratur clarum est, *quod non*; Adeo ut Princeps & Status Imperii subditum ab Imperatore Bannitum, ne quidem in territorium recipere queat. [*Besold. dict. lib. 1. fol. 62. Hinc sopitâ Anno 1525. rusticorum seditione, propter novas impositiones ortâ, Carolus V. Imperator Ordinibus Imperii specialiter indulgit, quod rebelles subditos, in bannum Imperii declaratos, infamiae notâ eximere possint. per Reichs-Abschied de Anno 1526. §. und wiewol der gemeine Mann. Dn. Knipschilt. dict. cap. 4. num. 75.]*

5. In infamia verò quæ jure communi ac civili imponitur, probabiliter defendi potest, famæ restitutum pro legali persona habendum esse, extra territorium. *l. Imperialis. 23. C. de nupt. l. 1. §. 10. D. de postul.* Sublato enim nomine, tollitur etiam præjudicium nominis. *Freher. de existim. lib. 3. cap. 30. num. 11. Grivel. decis. 32. num. 16. Fontanel. l. de pact. dotal. cl. gloss. 10. part. I. num. 170. Vide Menoch, consil. 1136. num. 29.*

6. *Causa* abolitionis infamiae est commiseratio ætatis. *l. i. D. Imperialis. 23. C. de nupt.* Reipubl. utilitas, meritum aliquod subsequens; veluti si transfuga suos complices indicet. *l. non omnes. 5. §. ult. D. de remilit.* Freher. *d. cap. 30. num. 10.* Besold. *in delibat. fol. 62.* [Vide omnino Dom. Classen. *de iur. aggratiand. cap. 12. & 13.*] Quemadmodum Ego sæpius in variis *Italia* Provinciis observavi, ut si bannitus, alterius banniti caput, Magistratui offerat, eo ipso Patriæ restituatur.

7. Restitutionis *Effectus* colligitur ex formula indulgentiæ; de qua Raudens. *respons. 37. lib. i.* & Grivel. *decis. 7.* [Fit autem Famæ restitutio *vel expressis verbis, veluti*, dum Diplomate hæc clausula inseritur; Wir sehen euch in den vorigen Stand/ Ehr und Würde. Reichs Abschied/ Anno 1526. §. und wiewol der gemeine Mann. *Vel factis equipollentibus*, scilicet, Vexilli rotatione in Castris, qui modus inter milites usitatus est. Rudolph. Heiden. *de superior. territ. thes. 81.* apud Dn. Fritsch. *Exerc. I. P. 10.*]

8. Communis autem hæc formula,

Wir

lib. 4. cap. 10. In hisce autem Burgis & Castellis inter habitatores securitas publica acerrimè semper custodita fuit. *arg. l. quadam. 14. D. de pœnis. l. officium. 12. D. d. re milit. in pr. & §. 2.]*

3. Proinde si quispiam in loco Pace Burgensi munito, temerè aliquid admiserit, ac quempiam vel vi vel verbis læserit, tanquam violator pacis publicæ, acrioribus pœnis, vel manus amputatione, quandoque capitaliter punitur. *per l. sacra. 9. §. propria. 3. D. de rer. divis. l. prator dixit. 7. §. f. cum ll. seqq. D. de injur. Aloys. Ricc. decis. cur. Archiep. Neap. 245. p. 3. Benè Dn. Dav. Mevius ad jus Lubec. lib. 4. tit. 15. art. 2. [Dan. Heider. in Act. Lindav. lit. eeeeeeee. fol. 939. Christinæ. 5. Decis. Belg. 101. n. ult. Præjudicium pœnæ frangentis pacem burgensem, amputatione manus refert Carpzov. in Pr. Cr. 2. 40. n. 33.]* Quasi is, qui publicam securitatem turbavit, ac den Burg-Striden gebrochen / in ipsius Principis contemptum deliquisset; [ac Domini Palatii, tanquam Superioris, reverentiam debitam ledere attentaverit. *arg. l. Prator edixit. 7. §. fin. ibi: in conspectu*

specu Pratoris, D. de injur.] Dn. Harpp. d. §. 10, num. 22. Killiger. de ganerb. diss. 3. num. 55. Hering. de jur. Burg. c. 1. num. 723. [Ex me Dn. Knipschilt. dict. c. 28. num. 11. Dn. Fritsch, de Palatiis cap. 12. num. 3.]

4. Quod tamen *Declaratur*; Ut Pax Burgenfis tum demum violetur, modò quispiam præmeditatè, & *dolosè* deliquerit, ac aliquè injustè aggressus fuerit. Injuriz enim propulsatio, terminum vel limitem non agnoscit. *l. scientiam. 46. §. qui cum. 4. D. ad l. Aquil. Ricc. dict. decis. 245. p. 3.* Hering. de jur. Burg. c. 1. num. 730. Dn. Bocer. de bell. & duell. lib. 2. c. 10. Cl. Cotæxæ. de jur. milit. lib. 3. c. 24. Proinde si is, qui in loco securitatis insultatus fuit, inculpatæ tutelæ moderamen excefferit, in excessu puniri debet. *arg. l. adulterium. 38. §. Imperator. D. de adult. Schneid. ad §. 1. Inst. d. 1. N. G. & C. num. 18.* Dn. Bocer. dict. c. 10. num. 61. Ricc. d. decis. 245. num. 5. Gregor. Caraffa. de Duell. tr. 3. sect. 2. Q. 20.

5. Hoc securitatis privilegio, gaudent *Palatia* Principum & Statuum Imperii sui naturâ ac per se; Ubi enim Prin-

ceps degit, ibi securitas existit, modò Princeps ibidem resideat, ac Curiam celebret vel teneat. *arg. l. i. C. d. b. qui per met. jud. l. ult. D. quod met. caus. Petr. Sarp. d. Asyl. c. 5. Hering, de jur. Burg. c. i. num. 727. Martin. Mager. de Advoc. armat. c. 15. num. 93.* [Unde Galli proverbialiter dicunt: *Le Roy est toujours à la Cour.* Quæ securitas Burgenfis adeò viget & vires exerit, etiamsi Palatiis Principum nihil pro signo securitatis adscriptum sit. *arg. l. i. C. d. b. qui per met. jud. l. ult. D. quod met. caus. Riccius d. decis. 245. num. 5.* Proinde Palatia inter Regalia connumeravit *Fridericus I. Imperator. in cap. un. lib. 2. Feud. 56. l. un. C. de Palat. & dom. Domin. lib. II. l. quicunq. 17. ibi: in Palatio. C. de Oper. publ.* [Vide latissimè Dn, Fritsch. *de Palatiis cap. 8. per tot.* Et ante eum Sixtin. *de Regal. lib. 2. c. 17.*]

6. Quæritur autem; *An provocans aliquem ad duellum in loco publica securitatis vel Pacis Burgenfis da Burg-Friden isti in pœnam violata Pacis Burgenfis incidat?* Negativam sententiam non desunt, qui sustinent. *arg. l. interpretatione.*

42. *D. de pœn.* Quoniam in odiosis verba constitutionis propriè sunt accipienda. *l. is qui navem. D. de Exercit. act.* Aloys Ricc. *part. 3. decis. 250. Vbi Novar. in addit. per discurs. Ambrosin. de immun. Eccl. c. 5. num. 4.*

[7. *Verior tamen est Contraria sententia*; scilicet, quòd solâ tantùm provocatione, Pax Burgenfis violetur, & *Reus* ordinariâ pœnâ fractæ pacis impositâ affici possit. Siquidem ipsa provocatio ad duellum, est delictum, dum provocans, spontè sanguinem profunderè, & humanam cædem committere intendit; consequenter ordinarium juris remedium dispiciendo, propriam ultionem suscipere properat; Cùm tamen Magistratus officium in medio sit constitutum, ne quispiam sibi ipsi permittere valeat ultionem; juxta rescriptum Impp. Arcadii & Honorii in *l. nullus. 14. C. de judais. l. si cui. 13. §. equissimum. D. de usufr. Dn. Bocer. de bell. & duell. c. 8. num. 10. latè Pingizer. Quæst. jur. 59. num. 65. & seqq. Carpzov. in Pr. Cr. Quæst. 29. num. 73. Gregor. Caraffa de duello. sect. 3. Quæst. 1. Tantò gra-*

vius delictum erit, si quispiam non habito respectu loci sanctificati pace Burgensi, Titium ad duellum provocat; Eoque ipso Principis dignitatem & Palatii reverentiam læserit; Ut meritò ordinaria poena plecti possit.]

8. Quæ tamen assertio *Limitatur*; si quispiam Titium in confinibus Palatii, aut in atrio ac cortile ad duellum provocaverit; Quo casu Provocantem extraordinaria poena afficiendum esse censeo. Ita intelligendus erit Joan. Aloys Ricc. *dict. decis. 250.* Johan. Mar. Novarius *ibid. in Discurs.*

9. Quæritur etiam; *An Pacis Burgensis violati poenam incurrat quoque Is, qui tertium gladio non læserit, sed illum tantum strinxerit, nec manu pulsaverit, sed manum ad pulsandum tantum levaverit? Ethoc quoque Afferimus.* Nam si Pamphilius non quidem pugno percussus sit, sed extento brachio, porrecta manu parum abfuit, quin percuteretur, attentans, animum nocendi apertè prodidit, Pacem Burgensem turbare attentavit, ac loci sanctitatem contaminavit. Audiamus Jureconsultum: *Si quis pulsatus qui-*

tus quidem non est, verum manus adversus eum levata & sæpè territus est, eum, qui quasi percussurus, non tamen percussit, utili actione injuriarum tenetur. l. Item apud. 15. §. 1. D. de injur. Claud. Coteræ. de jur. milit. lib. 3. cap. 24. fol. 490. Quod praxis Imperii Rom. Germ. quoque observat, adeò, ut wann einer in den Residenzien nur die Hand zum schlagen auffhebt / so ist der Burg-Friden gebrochen. Ita in terminis quoque mecum censet D. Fritsch. de Palat. Pr. Imp. c. 12. num. 4.

CAPUT LIII.

De Jure Restituenda Fama.

1. **P**oenarum remissioni annexum est jus abolende infamia, Quo fama & existimatio amissa restituitur, quam quis ob delictum ac factum turpe & probrosum amisit. Nam propter *furtum, adulterium, aliudvè simile delictum* damnatus, vel fustibus cæsus, infamiâ notatur, omnibus honoribus & ornamentis indignus censetur, à consortio virorum gravium secluditur, ac omnino da fide

destituitur, *l. quoties. C. de dignit. l. isti. 8. D. quod met. caus. l. 1. 2. l. 4. §. ult. l. 20. D. de his qui not. infam. c. infames. 6. q. 1. Freher. de existim. lib. 3. cap. 1. & seqq. Dn. Bocer. de Regal. cap. 2. num. 114. Mastrill. de magistr. lib. 3. cap. 4. num. 396. [Unde vulgò dicimus; quòd bona fama prævaleat auro & argento. *incap. deteriores. caus. 6. Quest. 5. Jo. Petr. Fontanell. decis. 259. num. 17.*]*

2. Hoc famæ restituendæ jus, [olim in Romano Imperio tantùm Imperatoribus competebat; De quo sequentia Callistratus: *Divi fratres, Haruntio Siloni rescripserunt: Non silere Præsides Provinciarum, ea quæ pronunciaverunt, ipsos rescindere. Vetina quoq; Italier si rescripserunt; suam mutare sententiam, neminem posse, idque insolitum esse fieri: Quoniam id duntaxat à Principibus fieri potest. per l. Divi fratres. 27. D. de pœnis. Vide tot. tit. D. & C. de sent. pass. & restitut. Renat. Choppin. de Doman. lib. 1. tit. 8. n. 5. Besold. in delibat. 3. lit. 1. fol. m. 61. Vandergræf. de Regalib. cap. 22. n. 1,*

[3. In Imperio R. G. jus & potestas restitutionis Famæ & honoris,]

etiam

etiam Imperii Principibus & Statibus propter autocraticam potestatem competit, arg. l. i. §. de qua. 10. ibi: quam Princeps induxit. D. de postul. l. i. C. de sent. pass. & restit. Sfortia Oddus de restit. quest. 92. act. 9. num. 90. & seqq. Besold. in delib. lib. I. fol. 61. ad consil. 117. Bocer. de Regal. cap. 2. n. 115. Non quidem indistinctè quoad Omnes, id est, Forenses & externos: Sed determinatè quoad subditos. arg. l. f. D. de jurisd. Freher. de existim. lib. 3. cap. 30. num. 8. Michaël de jurisdic. concl. 47. lit. 8. Coler. de jur. imp. concl. 40. Limn. 4. Jur. Publ. cap. 8. num. 302. [Quod in specie Civitatibus quoque Imperii competere, tradit Dn. Knipschilt. de Civit. Imp. lib. 2. cap. 4. num. 73.]

4. Quæritur autem: *An subditus à Principe Imperii fama restitutus pro integra ac legali persona, ubiq; in Imperio habeatur?* Si infamia lege provinciali irrogetur, non dubium est, quod sic; qui enim legem condidit, contra eam quoque dispensandi potestatem habet. arg. l. i. §. de qua. D. de postul. Bocer. d. tr. cap. 2. num. 116. Chafs. in Catal. glor. mund. part. 5. consid. 24. num. 115. [Freher. de existim.

existimat. lib. 3. cap. 30. num. 8. Besold. in Delibat. lib. 1. fol. 62.] Quod si lege ac recessibus Imperii alicui infamia inuratur clarum est, *quod non*; Adeo ut Princeps & Status Imperii subditum ab Imperatore Bannitum, ne quidem in territorium recipere queat. [*Besold. dict. lib. 1. fol. 62. Hinc sopitâ Anno 1525. rusticorum seditione, propter novas impositiones ortâ, Carolus V. Imperator Ordinibus Imperii specialiter indulgit, quod rebelles subditos, in bannum Imperii declaratos, infamiae notâ eximere possint, per Reichs Abschied de Anno 1526. §. und wiewol der gemeine Mann. Dn. Knipschilt. dict. cap. 4. num. 75.]*

5. In infamia verò quæ jure communi ac civili imponitur, probabiliter defendi potest, famæ restitutum pro legali persona habendum esse, extra territorium. *l. Imperialis. 23. C. de nupt. l. 1. §. 10. D. de postul.* Sublato enim nomine, tollitur etiam præjudicium nominis. *Freher. de existim. lib. 3. cap. 30. num. 11. Grivel. decis. 32. num. 16. Fontanel. l. de pact. dotal. cl. gloss. 10. part. I. num. 170. Vide Menoch. consil. 1136. num. 29.*

6. *Causa* abolitionis infamiæ est commiseratio ætatis. *l. i. D. Imperialis. 23. C. de nupt.* Reipubl. utilitas, meritum aliquod subsequens; veluti si transfuga suos complices indicet. *l. non omnes. s. §. ult. D. de remilit.* Freher. *d. cap. 30. num. 10.* Besold. *in delibat. fol. 62.* [Vide omnino Dom. Classen. *de jur. aggratiand. cap. 12. & 13.*] Quemadmodum Ego sæpius in variis *Italia* Provinciis observavi, ut si bannitus, alterius banniti caput, Magistratui offerat, eo ipso Patriæ restituatur.

7. Restitutionis *Effectus* colligitur ex formula indulgentiæ; de qua Raudens. *respons. 37. lib. i.* & Grivel. *decis. 7.* [Fit autem Famæ restitutio *vel expressis verbis, veluti*, dum Diplomate hæc clausula inseritur; Wir sehen euch in den vorigen Stand/ Ehr und Würde. Reichs Abschied/ Anno 1526. §. und wiewol der gemeine Mann. *Vel factis equipollentibus*, scilicet, Vexilli rotatione in Castris, qui modus inter milites usitatus est. Rudolph. Heiden. *de superior. territ. thes. 81.* apud Dn. Fritsch. *Exerc. I. P. 10.*]

8. Communis autem hæc formula.

Wir

Wir sehen euch in vorigen Stand und Würde/ operatur, ut impetranti priorem maculam adimat. *l. Imperialem. 23. C. de Nupt.* Restitutus famam, existimationem, ac reditum in Patriam recipiat. Freher. *d. cap. 30. num. II.* Bocer. *d. tr. cap. 2. n. 117.* [Adeò, ut testimonium deinceps ferre, ac publicis officiis præesse possit. *c. testimonium, X. d. testib. Besold. dict. lib. I. fol. m. 46.*]

9. Luculentam hujus Restitutionis formulam cernimus in rescripto Theodorici Gothorum Regis prudentissimi apud Cassiodorum; dum insit: *Quia fas est Principi, maculosas notas, vitiata opinionis abstergere, ideò asperitatem pœna nostrâ lenitate mollimus, statuentes, ut sex mensium patriaris exilium: Ita ut nulli post constituta nostra, sub qualibet interpretatione, tibi liceat obijcere crimen infamiae; sed hoc exacto tempore, patria, rebusq, omnibus deformato, jus tibi liberum sit, ac quod primitus.* Cassiodor. *lib. 3. Var. Rescript. cap. 64.*]

10. Dubitatur autem: An famæ restitutus, etiam bona publicata & à fisco occupata recuperet? Distinguendum est, an restitu-

restitutio fiat, cum clausula illa generali;
Wir setzen euch in vorigen Stand. An verò
cum hisce verbis: Wir wollen euch Gnade
erweisen. Priori casu *asseritur.* Posteriori
verò, Negatur. per l. 1. §. de qua. D. de po-
stul. l. 1. l. f. de sent. pass. Oddus de restit. q.
99. art. 4. Menoch. 5. presumpt. 46. Boccr.
de Regal. cap. 2. num. 117. Grivel. decis. 7.
[Besold. dict. lib. 1. fol. m. 65. Vide
Kinschot. 17. de remiss. homicid. cap. 2. per
tot. Choppin. de doman. lib. 1. tit. 8,
num. 7. & 13.]

II. Gravis autem est concertatio :
An Bannitus restitutus generali hac formu-
la, bona etiam à fisco alienata recuperet ?
Affirmatur; Tantum enim tribuit resti-
tutio, quantum abstulit condemnatio.
per l. f. C. de sent. pass. l. Venditor. 13. §. 1. D.
Commun. prad. l. 38. §. 4. D. de Usur. Sforz.
Oddusq. 99. art. 8. Raudens. respons. 37.
num. 30. & 47. Bursat. consil. 128. num. 8.
Dissentit Boccr. de Regal. cap. 2. num. 120.
Kinschot. d. 17. cap. 4. Quo intuitu
Viri prudentes asserunt, banno Impe-
riali *notatum*, ac formula generali ab
Imperatore restitutum, recuperare eti-
am castra ac territorium jam in alium
per

per infeudationem translatum. Vide Afflict, *in c. Domino guerram. num. 6. lib. 2. feud. 28.* Schneid, *de feud. p. 5. num. 103.* Dissentit Clar. *d. §. f. q. 59. n. 6.* Larrea *alleg. fisc. 43. num. 9. & seqq.* [Præjudicia Regni Galliæ adducit Choppin, *dict. tit. 8. num. 8.*]

12. Hoc tamen *Observandum* est; Quamvis Princeps Imperii infamiam ipsam cum suis effectibus tollere possit: Vix tamen est, *ut infamiam facti*, quæ in mera hominum existimatione consistit, penitus tollere possit: Quippe cum hæc infamia facti, ipsius delicti commissi comes sit & umbra: Factum autem quod est, infectum fieri nulla ratione potest. *l. in bello. D. d. captiv. & postlim. l. verba. C. de testam.* Unde Panormitanus tradit: Quod ne quidem summus Pontifex possit infamiam facti tollere. Tiracuell, *de jur. constit. possess. Limit. 3. n. 10.* Petr. Peck, *in cap. infamibus. de Reg. jur. in 6.* Freher, *de infamia lib. 3. cap. 30. n. 12.* [Dn. Georg. Besold, *dict. lib. 1. fol. m. 65.*]

13. Quæritur insuper; *An Princeps Imperii, promovens infamem ad dignitates & officia, quæ non alius, nisi integer fama, gerere*

gerere potest, eo ipso, talem infamem, fama restituisse credatur? Quod asserimus per l. Imperialis. 23. §. similes. C. de nupt. gloss. inc. praterea. X. de testib. cogend. Hujus assertionis hæc Ratio redditur; quoniam Superior assumendo infamem ad officium, non obstante illa infamia, cum eo dispensare censetur. per cap. diversis. de cler. conjug. l. quidam consulebant. D. de re judic.

14. Hinc iudici aut officiali, à Principe ex certa scientia dato, non potest objici infamia; quasi Princeps eam tacite remiserit, ac iudicem, commissâ exequendi potestate, habilem fecerit. Marquard. Freher. dict. tr. c. 30. n. 14. Caspar. Klock. consil. 51. num. 337. vol. 1. Franc. de Amaya ad l. 2. num. 28. & seqq. C. si servus aut libert. ad decur. lib. 10. Modò Princeps sciverit, talem promotum, infamia aliqua laborare, ac eundem scienter promoveat; Quoniam non videtur dispensare is, qui hoc non facit ex certa scientia. d. l. 2. C. si serv. aut libert. l. namq. ignorans. 14. C. de donat. Freher. dict. cap. 30. num. 14. Franc. de Amaya dict. l. 2. num. 30.

CAPUT LIV.

De Legitimatione.

1. **A**B infamiae abolitione non longè abest *Natalium restitutio*, quæ nunc *legitimatio* dicitur; dum Princeps ac Status Imperii, incestuosis, spuris ac naturalibus, diffamiam à primo lucis ortu adquisitam, per *Rescriptum* abolet, eisque jura ingenuitatis concedit. *t. t. D. de natal. restit. Petr. Wefenb. cons. 18. in pr. Schrad. de feud. part. 10. sect. 1. num. 34. Coler. de iur. Imper. concl. 40. Limn. 4. iur. Publ. cap. 9. num. 142.* [Hoc legitimandi jus Status Imperii, vigore juris superioritatis exercent. Idque Civitatibus quoque Imperii immediatis competere, tradit Dn. Knipschilt, *d. Civit. Imper. lib. 2. cap. 4. num. 100.*] Quamvis dissentiat Boccr. *de Regal. cap. 2. num. 112.*

2. Sanè hæc legitimandi facultas summa nititur æquitate; Cùm liberis illegitimo thoro natis, naturâ nihil imputari possit, ii que in nulla existant culpa, sed eorum parentes, *can. nasci. dist. 56.* Igitur

Igitur Lex, quæ ex injusto matrimonio, potuit facere legitimum, etiam potest efficere, ut filius naturalis, certis intervenientibus solennitatibus, pro legitimo censeatur. Treutler. 1. *disput.* 2. *thes.* 6. Besold. *dict. lib.* 1. *fol.* 66.] Requisita petentis legitimationem, collegit Menoch. 2. *Arbitr. cas.* 203. Besold. *in delib.* *lib.* 1. *fol.* 65. Kinschot. 17. *de legitimat.*

3. Quæritur autem: *An ad filii naturalis legitimationem consensus Proximiorum quoque requiratur?* Sanè agnatorum cognatorumvè consensum, oppositionemvè frustraneam esse, Imperatores constituerunt in *Novel.* 74. & 89. Nul- lum enim eorum præjudicium hoc loco versatur, cum in bonis viventis, ipsi Agnati, eo vivente, nullum jus adquisi- tum habeant, nec hæredes necessarij existant. Trentacinq. 1. *Var. Resol.* 2. *de legitim.* num. 23. Jacob Vandergraef. *de Regal.* cap. 17. num. 1. Distinguit Georg. Besold. *in delib. lib.* 1. *tit.* *de legitimat.* fol. m. 71. [Vide Dn. m. Boccr. *de Regal.* cap. 2 num. 93.]

4. Legitimati per Rescriptum, quoad effectum juris, *legitimi* dicuntur.

& habent verum legitimorum statum.
Nov. 89. cap. 9. inf. Peregr. de fidecom. art. 23. num. 30. [Cum Declaratione Don. Ant. de Marinis *I. V. R. cap. 254. num. 15.*] Patria potestati subjiciuntur. *d. Nov. 89. cap. 9.* Jus suutatis habent, idcirco Patri etiam in bonis familiae succedunt. *Novel. 74. Kinschot. de legitimat. cap. 5.* Sicuti egregiam decisionem S. C. Neapolitani refert Fr. Revert. *decis. 102.* Ubi Marinis, *num. 1.* [Quod tamen disputari potest, ex traditis in Gamolog. *m. cap. 25. num. 1.* Legitimam ex bonis parentum petunt. Paris. *cons. 1. vol. 2. Kinschot. d. tr. c. 5. num. 6.* Patris testamentum ceu inofficiosum accusare possunt. *d. Nov. 89. cap. 9. Stephan. de jurisd. 2. part. 1. cap. 6. m. 1. num. 52. Kinschot. d. tr. cap. 6. per tot.*

[5. Gaudent nobilitate paterna, & per eos agnatio conservatur. Gratian. *discept. forens. 469. num. 9.* Molina *de primog. Hispan. lib. 1. cap. 4. num. 44.* Præjudicia recenset S. C. Neapolitani Don. Anton. de Marinis *Observ. ad Revert. decis. 102. num. 3.* Rationes in contrarium Vide in Gamolog. *cap. 25. num. 9.*

Ad

Ad officia & honores apti redduntur. Vide Forster. *de success. lib. 6. cap. 37. num. 29. & seqq.* & latius Fusar. *d. tr. q. 408.* Besold, *in delib. fol. 72.* Alia insuper beneficia & jura Legitimati per Rescriptum nanciscuntur, quæ recenset Alex. Sperell. *decis. 102. num. 26. & seqq.* Sufficit enim, quod Princeps legis obstaculum sua potestate gratiose removerit, secundum Oliv. Razz. Seraphin. *decis. 326. num. 19. & 29.]*

[6. Quæritur autem; An legitimati filii per rescriptum insciis aut non consentientibus Agnatis, in eorum bonis succedant? Hoc asserit Dn. m. Bocer. *de Regalib. cap. 2. num. 93.* Quem sequitur Cunrad. ab Einsidel. *eod. tr. cap. 2. num. 95.* Aliter tamen censet Grævæus. *2. conclus. 142. num. 3.* Gilken. *ad l. Gallus. §. & quidem. 234. C. de liber. & posth.* Quoniam iniquum esset, ut quispiam suæ soboli ex illicita conjunctione acquisitæ, per legitimationis modum, ad successionem invitati aut ignorantis, viam sternat. *arg. l. cum in. 10. §. sed ne. 1. C. de adopt.* Georg. Besold. *in Delib. lib. 1. fol. m. 71.* Et hæc

tertio magis stringit, si adsunt bona familiae & titulata.

7. Plurimis tamen in casibus *Principis Rescripto* legitimati, deterioris sunt conditionis, quam ii, qui *per subsequens matrimonium* legitimantur. Vide *Novell. 74. Ant. Fab. 5. Cod. 16. def. 5. n. 7. Fusar. d. tr. q. 408. num. 54. & seqq.* Quod latius deducit *Flam. de Rubens. consil. 24. n. 102. vol. I.* [*Cresp. de Valdaura Observ. decis. 23. num. 140. Fr. Pegna decis. R. R. 471. & decis. 545.*]

8. Quæritur autem : *An à Principe Imperii legitimati per Rescriptum, in feudis succedant ?* Negatur. *per §. naturales. 2. feud 26.* Quoniam Princeps jus Agnatis quæsitum, per legitimationem auferre nequit. *Schrad. de feud. part. 7. cap. 5. num. 20. Ruding. controuv. feud. lib. 1. cap. 16. Forster. d. tr. lib. 6. cap. 39. Flam. d. Rubens d. consil. 14. num. 103.* [Quod latissimè deduxi, imprimis quoad feuda majora, titulata & dignitatis, additis variarum Gentium moribus in *tr. Gamolog. cap. 25. num. 2. & seqq.*] Contrarium tamen operosè defendit *Rosenthal. de feud. cap. 7. concl. 19. n. 12. lit. O.*
Jord.

Jord. Ursinus de feud. success. part. I. Quæst. 3. art. 1. num. 20. Præjudicia refert Fr. Revert. decis. 118. & 102.]

9. Quod tamen *Limitatur*, Primò Nisi Pater post legitimationem feudum adquisierit. Rosenthal. de feud. cap. 7. concl. 19. num. 6. Secundò, si quispiam expressis verbis etiam ad feuda legitimatus fuerit. Clar. § feud. q. 82. ubi Bajar. num. 1. Sixtin. de Regal. I. cap. 3. num. 34. Hartm. Pistor. 2. q. 40. num. 5. Vid. Gamolog. cap. 25. n. 11. Tertiò, hoc secundum quosdam, *Limitatur*, in casu, quo omnes legitimi filii & descendentes deficiunt. Flor. de Mena lib. I. Quæst. cap. 16. act. 2. num. 8. Gilmon. de la motta ad Molinam de primog. lib. I. cap. 4. num. 44. [Francisc. Pegna. decis. R. R. 471. num. 20. Quartò, Nisi Agnati proximiores consentiant, quorum præcipuè interest. Cunn. ab Einsidel. d. Regal. cap. 20. num. 103. & seqq.] Vide Kinschor. tr. de legitimat. cap. 3. per tot.

10. Quæritur etiam : An à Principe Imperii legitimatus, pro legitimato habeatur, etiam extra territorium, ubi de successione legitimati casus incidit ? Affirma-

tur. Personam enim ressequitur, quocumque in loco existat; Et actus voluntariæ jurisdictionis ubique vigorem suum obtinet. *l. 30. § 1. D. de Excus. tut. l. 2. C. eod. l. 2. D. Offic. Procons.* Gratian. *discept. for. 252. num. II.* Aliter distinguit Grivel. *decis. 32.* Aliter Stephan. *1. de jurisd. cap. 33. num. 27.* Dissentit Kinschot. *d. tr. cap. 7. per tot.* [latè Dn. Harpprecht, *ad §. in summa. 10. num. 146. Inst. de injur. Dn. Knipschilt. dict. c. 4. n. 103.*] Vide Mevium *in lur. Lubec. lib. 2. tit. 2. art. 10. num. 37. & pass.*

II. Hanc tamen potestatem *ad non subditum* vix extendere audeo. *per l. 5. C. qui tut. dar. Bocer. de Regal. cap. 2. n. 120.* [Besold. *in delibat. lib. 1. fol. m. 67.*] Grivel. *decis. 82.* Dissentit Forster. *6. de success. cap. 36.* Vide Maul. *de ult. volunt. tit. 16. fol. 364.*

CAPUT LV.

De Rescriptis Moratoriis; von Quinquinel oder Anstands-Brieff.

[1. **D**ebitoribus ære alieno gravatis & fortunâ lapsis, gratiosâ clementiâ per Rescriptum univer-

universale, subvenire, Imperantibus
semper proprium & tanquam Regale
specificum, reservatum fuit. Ita nam-
que Imperator Constantinus Maximus
rescripsit: Quoties rescripto nostro
moratoria præscriptio permittitur, adi-
tus supplicanti pandatur, in *l. quoties. 2.*
C. de precib. imp. offer. Quod confirma-
tur in *l. universa. 4. C. eod. tit.* De quibus
rescriptis vide Anton. Freundeberg. *de*
rescript. morat. conclus. 2. num. 7. & seqq.
Pari modò prudentissimus Gothorum Rex
Theodoricus, Fausto Præposito rescripsit;
Quod negotiatores depopulatione va-
stati, usque ad tempus, non teneantur
ad debitorum solutionem; Quid enim
(inquit) proficit, creditorẽ se urgere, quan-
do incassum nititur, nudatos exigere, apud
Cassiodor. *lib. 2. Rescript. 37.* Unde hoc
respirationis jus soli Imperatori, aut ab-
solutis Principibus competere, tradit
Trentacinq. *3. V. R. I. in pr. Zanger. de*
except. part. 1. cap. II. num. 3. & 4. Besold.
in delibat. lib. 1. tit. de Asylis. fol. m. 57.
Quod reservatis Imperatoris R. G. ac-
censet Dn. Stamler *de reserv. Imp. §. 73.*
num. 1.

2. In Imperio Romano Germanico, facultas dandi *Inducias Moratorias*, *Quinquinel*, und *Anstands-Brieff* gegeben. Ne *Debitor* aut bona ejus, quidam-
no fatali, bello, incendio, aut alio casu
ad inopiam redactus fuit, à Creditori-
bus propter debita intra certum tempus
inquietetur, Principibus & Statibus
Imperii, vigore jurisdictionis territo-
rialis competit. *arg. d. l. quoties. 2. l. uni-*
versa. 4. C. de precib. Imp. off. c. rescripta.
caus. 25. q. 2. Reform. Polit. August. de
Anno 1545. tit. von verdorbenen Rauffleus
then/ Michael de jurisdict. concl. 67. plenè
Wilhelm. Anton. Freudeb. dict. tr. con-
clus. 2. Heiden. de superior. territor. thes.
83. Ita de Duce Sabaudia scribit Ant.
Faber. 1. Cod. 9. def. 17. num. 2. Idem de
Duce Brabantia tradit Kinschot. de so-
lut. induciis cap. 1. per tot. [Quam di-
lationis indulgendi potestatem, Civita-
tibus quoque Imperii immediatis attri-
buit Dn. Knipschilt. de Civitat. Imp. lib.
2. cap. 4. num. 67.]

3. Vocantur autem Litteræ hæ mo-
ratoria, à quibusdam, *Inducia Solutionis*,
quæ in Brabantia consuetæ sunt. Kin-
schot.

schot. *tr. de solut. induc. cap. I.* Aliis, *Litteræ dilationis annales* dicuntur. Passer. *de script. privat. lib. 3. tit. Litteræ annal.* Alii, *Rescripta gratiosa Quinquennalia* vocant. Germanicè *Quinquinel*, seu *Anstando-Brief Freundenb. dict. tr. concl. 4. num. 46.* A Gallis verò *Respits*, Id est *Litteræ respirationis* appellantur. De quibus vide *Rebuff. tom. 2. tr. de Litter. dilat. gloss. I. num. 2. in oper.*]

4. Sanè hæ litteræ moratoriæ non ad exemplum Imperialium, contra quosvis Creditores totius Imperii, sed solum contra Creditores concedenti Principi aut Statui subiectos, à debitore opponi possunt. *arg. l. f. de iurisd. l. 239. D. de V. S. Limn. 4. Iur. Publ. cap. 8. n. 330.* [*Freundenb. dict. conclus. 12. n. 19. & 20. Knipschilt. dict. cap. 4. num. 67. Stamler. dict. §. 73. num. 2.*]

5. Proinde si debitor hisce litteris munitus, extra territorium reperiatur, veluti in loco contractus aut destinata solutionis, nihil impedit, quò minus à quovis extraneo conveniri possit. *l. heres. 19. in pr. §. I. & §. f. D. de judic. latè Anton. Freundenb. dict. concl. 12. n. 12.*

Quod

Quod etiam verum est, in bonis alibi, quàm in concedentis territorio sitis. *l. f. D. de jurid. t. t. C. si à non comp. jud. Stephan. de jurid. I. cap. 33. Myns. 5. Obs. 19. [Freundenb. dict. tr. conclus. 12. n. 12.]*

6. Quid juris; Si Creditor extraneus coram territorii Domino, qui litteras hasce induciarias dedit, debitorem suum conveniat? Et huic Extraneo in territorio ob stare exceptionem moratoriam, verius censeo, arg. *l. heres. 19. in pr. & §. 1. D. de judic. l. Duum virum. 53. C. de Decur. l. missi. 7. de extract. [Freundeberg. dict. tr. conclus. 50. num. 5.]*

7. *Requisita* impetrationis moratoriarum litterarum sunt. 1. Ut causa infortunii petitioni inseratur, de Reform. Polit. de Anno 1548. tit. von verdorbenen Rauffleuthen. 2. Ut preces veritate nitantur, arg. cap. 2. X. de rescript. 3. Ut infortunii testimonium à Magistratu loci adferatur. d. tit. ref. Polit. 4. Eum incidisse in infortunium, ut solvere nequeat, post debitum contractum, c. eam te. X. de rescript. c. si eo. eod. tit. in 6. l. quod te. 5. D. de reb. cred. 5. Ut Qualitas delicti exprimatur, Reichs Abschied de Anno 1577. tit.

zu den verordneten Rauffleuten/ De quibus
 Ant. Fab. in Cod. lib. 1. tit. 9. def. 20. &
 paß. Limn. 4. I. P. cap. 8. num. 334. Wilh.
 Anton. de rescript. morat. concl. 22. & 29.
 [Hæc requisita examinat Befold. in de-
 libat. lib. 1. tit. de Asyl. fol. 58. Stamler.
 dict. §. 73. num. 5. Formulas petendi &
 concedendi Literas respirationis vide
 apud Rebuff. dict. tract. num. 3. & 17. &
 Freundenberg. d. tr. conclus. 71. Stamler.
 dict. §. 73. n. 7. Quatenus moratorio-
 rum concessio per Rom. Imperii Re-
 cessum de Anno 1654. sit restricta, vide
 Reichs- Abschied zu Regenspurg. §. nach
 deme auch. Stamler. d. §. 73. num. 6.] De
 Mercatoribus Bancofallitis, vide Da-
 niel. Sauter. integr. tr.

8. Temp⁹ induciarum est *Annale*, ple-
 rumq; autē *Quinquennale*; Unde & Lit-
 terę hæc nomē *Quinquinnel*, acceperunt.
l. quoties. C. de precib. imp. off. l. f. C. qui bon.
ced. poss. Wilhelm. Anton. d. tr. concl. 48.
 num. 8. Differentias inter Annales &
 Quinquennales Litteras vide apud Re-
 buff. dict. tr. Quest. 1. num. 52.

9. Quæritur autem: An Princeps lit-
 teras moratorias ultra quinquennium con-
 cedere

cedere possit? Et non posse, communiter Viri prudentes tenent. *per d. tit. Reform. Polit. §. dasz ihnen. l. fin. C. qui bon. ced. poss.* Quoniam tempus quinquennii ab Imperatoribus pro forma præscriptum est, ideò ad unguem observari debet. *per l. scire. 13. §. 4. D. d. excus. tut.. Ant. Fab. 1. Cod. 9. def. 17. & 20. Nicol. à Pass. de script. priv. lib. 3. cap. 55. f. 560. Wilhelm. Anton. Freudenberg. d. tr. concl. 48. n. 44. [Rebuff. dict. tr. art. 1. gloss. 1. num. 6. Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 4. num. 68.]* Quibus assentior; Nisi gravi aliqua de causa Princeps ad longiorem terminum indulgendū moveatur. *Limn. 4. l. P. cap. 8. num. 341. Finckel. de Rescript. Morat. q. 7.* Sicuti exemplis & præjudiciis hodiernis comprobari potest. [Sanè in Senatu quoque *Brabantie* tempus respirationis arbitrarium existere, attestatur *Kinschot. de solut. induc. cap. 12. num. 3.*

10. Inducias moratorias excludat

I. Natura obligationis, ut debitum juratum, fiscale, ex causa delicti. *Nicol. à Passer. d. tr. lib. 3. f. 540. Caroc. de Remed. contr. Execut. Except. 168. num. 13. Besold, in de-*
lib.

lib. jur. fol. 58. II. *Qualitas Creditoris* Veluti sunt, Operarii, Ecclesiæ, pupilli, personæ miserabiles, qui post Rescriptū contraxit. Anton. Faber. *lib. 1. Cod. 9. def. 16.* Möll. 4. *Semestr. cap. 6. num. 3.* III. *Factum Debitoris*; scilicet si Rescriptum per sub & obreptionem impetratum fuerit. *cap. 2. de rescript.* vide plenius Wilhelm. Anton. *de rescript. morat. concl. 30. & pl. seqq.* Limn. 4. *I. P. cap. 8. num. 342. & seqq.* [Petr. Rebuff. *dict. tr. gloss. 1. num. 67.* Kinschot. *dict. tr. cap. 7. & 8.* Besold. *in Delibat. lib. 1. fol. m. 58.*]

II. Rescripti moratorii *Effectus* est, ut Debitor aut ejusdem *Bona*, interea temporis nullo modò à Creditoribus inquietari possint. Anton. Faber. *1. Cod. 9. def. 14.* Wilhelm. Anton. *d. tr. concl. 31.* Prout Galli literas hæc vocant, *Lettres de Souffrance*; *Car il faut que le Creancier, cependant cette delation, Souffre.* [Petr. Rebuff. *dict. tr. gloss. 1. num. 70.*]

12. Quò tamen Creditores de solutione debiti post elapsam moratorii terminum securiores reddantur, ideò idonea *Cautio* à Debitore præstari debet. *per l. 4. C. de prec. Imp. offer. c. universa, caus.*

25. q. 2. Gail. 2. *Observ.* 45. n. 14. Joachim. Scayn. *decis.* 72. num. 1. [*Rebuff. dict. gloss.* 1. n. 11. Besold. *dict. lib.* 1. fol. m. 59.] Cujus ratio hæc est, nempe periculum, ne Debitor interim labatur in deterius, *Aut* ne ille intermedio tempore bona prodigaliter absumat, adeò ut dilatoria exceptio in peremptoriam convertatur. Wilhelm. Anton. *d. tract. concl.* 49. Kinschot. *de solut. induc. cap.* 6. *Dissentit* distinguendo inter moratorias concessas à Principe, quo casu nobiscum concludit; ac inter moratorias à parte datas, ubi cautionem excludit, Capyc. *Latro decis.* 114.

13. *Ad hæredes* autem, effectus litterarum moratoriæ non transit, cum sit privilegium personale, [quod vitæ terminos non egreditur.] *arg. l. 1. D. de constitut. Princip.* Carol. de Grassis. *except.* 32. num. 47. Vinc. de Franchis. *decis.* 129. [Sicuti quoque exceptio, ne quis conveniatur, nisi in quantum facere potest, cum vita privilegiati expirat. Besold. *dict. lib.* 1. fol. m. 59.]

14. Claudat hoc caput, gravis
Quæstio

Quæstio: An intermedio quinquennij tempore Debitori usura currant? An verò (ut ita loquar) mortificentur? Posterius verum esse censeo; arg. l. lecta. 40. D. de reb. Credit. Nam si Creditoris pactum nudum dilationi subsequens, cursum usurarum præcedentis stipulationis ipso jure impedit; Cur factum Principis, hoc loco non idem operaretur, quod factum Creditoris. l. 13. C. de evict. Carocc. d. tr. de remed. contr. exec. cap. 168. num 22. Besold. in delib. lib. I. fol. 60. [Alioquin parum prodesset Principis privilegium, si Usuræ conglomerentur; & in summa tandem à Debitore exsolvendæ forent, l. non solum 2. §. illud. D. de liberat. legat. Petr. Rebuff. dict. tr. gloss. I. num. 72.] Diss. Anton. Freudenb. d. tr. concl. 63.

CAPUT LVI.

De Concessione Repressaliarum.

I. **D**E Repressaliis dubitatur, An & quatenus Principes & Status Imperii potestatem habeant eas exercendi? Equidem inter Cives Imperii, sive mediatos,

diatos sive immediatos, Repressalias de jure locum non habere, cum sint spoli-um Libertatis, & oppressio vacationis, clarum est *per Ord. Cam. p. 2. tit. 26. Gail. de pignor. cap. 2. num. 3. Gylm. 3. Symphor. verb. Mandatum sine clausula fol. 105. Crus. de indicis part. 4. cap. 9. num. 18. & seqq.* [Siquidem repressaliæ & arresta sint species executionis; Ab executione autem non est inchoandum. Coler. *Process. Execut. part. 1. cap. 2. num. 183. Dn. Mevius de arrest. cap. 2. v. 8. Jo. Gæddæ. 4. consil. Marp. 16. num. 34.* Quod adeò verum existit, ut ne quidem *Electores*, repressalias concedendi facultas regulariter competat. *Sixtin. de Regal. lib. 1. cap. 2. num. 12. Dn. Knipschilt. de Civitat. Imp. lib. 2. cap. 4. num. 69.*

2. Proinde in Imperio Rom. Germ. *Camera Imperialis* vigor ac tutela, in medium est constituta, Ne quisquam sibi ipsi permittere valeat propriam ultionem. *arg. l. nullus. 14. C. de iuda. l. equissimum. 12. §. 3. D. de Vsufr.* Ideò *Camera Imperii*, partibus arresto gravatis & laxis, mandatis poenalibus sine clausula subvenit, eaque contra denegantes justitiam,

stitiam decernit. [Quibus Reo mandatur, ut rem vel personam arrestatam è vestigio relaxet; cum annexa citatione ad docendum de paritione, vel ad videndum & audiendum se in pœnam mandati declarari. *Recess. Imp. de Anno 1570. Spira. §. wann auch die arresta. 85.]*
Ord. Cam. part. 2. tit. 1. §. f. & tit. 26. Gail. 1. Observ. 28. ubi Graven. Petr. Wesenb. conf. 17 num. 34. Matth. Wesenb. conf. 46. [Roding. in Pandect. Camer. lib. 3. tit. 6. num. 8.]

3. Silcantergò *Statuta & Consuetudines* quarundam Germaniæ Provinciarum, quæ Repressalias contra Imperii subditos concedunt. *Heig. part. 1. q. 12. Ruland. 1. d. Commiss. lib. 7. cap. 9. num. 4. Limn. 4. I. P. cap. 8. num. 324. [In Brabantie verò Ducatu, Repressalias etiam adversus Civitates Imperii concedi, propter Auream Bullam Brabantinam, tradit Henr. Kinschot. de Brabant. cap. 1. num. 6. in tract.]*

4. Quoad *Exteros & non subditos* Imperii, Principes & Status Imp. Rom. jus ac potestatem habere, non solum subditis suis Repressalias concedere, sed

illis etiam in propria causa contra exte-
ros, [interveniente gravi causa, jure
defensionis] licite uti posse censeo.
*arg. l. iudices §. C. de navicul. lib. II. c. Do-
minus. caus. 23. q. 2. Frid. Mind. 1. Process.
cap. 49. num. 8. Christinae. decis. 61. n. 17.
Limn. d. c. 8. num. 322.* [Ubi namque
actio juris Civilis frustranea est, ibi actio
juris Gentium opitulari debet.] *Dn.
Boc. d. bello c. 6. num. 17.*

5. Modò *justa, legitima & graves ad-
sint causa*, quæ Repressaliarum usum ur-
geant; [Ideò quam cautè hic agendum
erit. Quoniam per repressalia, ad pu-
gnam tandem venire solemus.] ut puta
*si Princeps exterius sapius requisitus justitiã
denegaverit; vel vim ac injuriam Principi
aut Statui Imperii intulerit. d. c. Dominus.
caus. 23. q. 2. Myns. 6. Observ. 1. Anton.
Fab. 2. Cod. 9. def. in num. 6. Besold. in
Thes. Pr. Verb. Repressalien.* Quas causas
Repressalias, defensionis jure excusabi-
les & licitas reddere, omni Gentium ju-
re, tradit Bart. & Laudens. *tr. d. repressal.
Molin. de iust. & Jur. tract. 2. disp. 121.
Arum. 2. Jur. Publ. diff. 8. Hugo Grot.
de Jur. bell. lib. 3. cap. 2. num. 5.*

6. Dubitatur autem, propter *Reichs Abschied/ de Anno 1495.* Auch sollen Wir. *An Princeps Imperii ad Repressaliarum usum contra Exteros, consensum & auctoritatem Imperatoris vel Camera Imperialis requirere teneatur?* Ubi periculum est in mora, ac occasio Repressaliis utendi adest; Hoc negandum esse videtur. *arg. l. fin. C. in quibus caus. in integr. rest. Sixtin. 2. de Reg. cap. 1. num. 30. Pruckm. cons. 17. num. 104. vol. 1. Schrad. de feud. part. 9. princ. cap. 4. num. 74.* Tutius tamen est, auctoritatem hanc non negligere; Quoniam per Repressalias, pugna offertur & tandem ad arma pervenire solemus. *Gail. de Pignorat. cap. 2. num. 3.*

[7. In Hispania & Gallia sæpius denegatas fuisse repressalias, tradit Peguer. *decis. II. Choppin. de doman. lib. 3. tit. 25. num. 5.* Cujacius tamen de repressaliis ita scribit: *Moribus nostris hoc jure utimur, non in nostrates, sed in exteros, nec nisi permissu Principis: Veluti si negotiatori Gallo, merces atripuerunt Hispani, idem quem primum offenderit Hispanum, pari jure diripiat.* Cujac. *ad l. un. C. ut null.*

vican. lib. II.]

CAPUT LVII.

De Jure Dandi veniam ætatis.

[I.] **J**ure & moribus Romanorum, Adolescentibus facultatem non fuisse, sinè Curatorum auctoritate bona sua administrare, etiam rem suam benè gerentibus, *constat. ex tot. tit. D. & C. de minor. Fr. de Amaya lib. 1. Observ. cap. 9. Hilliger. in Don. Enucl. lib. 3. cap. 18. lit. E. in not.* Quod si minor, grandævus consilio esse de se ipso præsumperit, & audacto animo annorum beneficia contemnendo, negotiorum & patrimonii sui administrationem sibi solus sumere velit, simulvè pro majore censeripetat, Principem adire, ac Legitimam ætatem à Principali clementia impetrare debet; secundum rescriptum Imp. Theodorici in l. eos qui. 3. C. d. h. qui ven. ætat. apud Cassiodor. lib. 7. rescript. 41. Unde hoc jus concedendi ætatis veniam, majoribus Regalibus accensetur à Rosenthal. *de feud. cap. 5. concl. 2. n. 3. Bocer. eod. tr. cap. 2. num. 131. latè mea Etolog. cap. 1. num. 2. & 3. Imò ab aliis,*

aliis, Reservatis imperialibus annumeratur. Dn. Stamler. *de reserv. Imperial.* §. 57. Quod imprimis de Principibus & Comitibus Imperii minoribus, ad suscipiendam Ducatum aut Comitatum administrationem intelligendum esse censeo. Dn. Stamler. *dict.* §. 57. num. II. *Ætolog. cap. 1. num. 3. Kbi varia Exempla adduxi.*]

2. In Imperio Rom. Germ. *potestas concedendi veniam ætatis*, ad iura superioritatis refertur; Quâ Princeps Imperii, minori ius legitimæ ætatis tribuit, quo tanquam Major sinè Curatore agere, conveniri, bona sua administrare ac liberè contrahere possit. *t. t. C. de his qui ven. ætat. impetr. l. ult. C. si maj. fact. alien. rat. Cothm. cons. 44. num. 21. vol. I. Limn. 2. iur. Publ. cap. 9. num. 149. benè Besold in delib. lib. 1. fol. 78. & seqq. Dn. Mevius in iur. Lub. lib. 1. tit. 2. art. 7. num. 8.* [Quod latè defendi in *Ætolog. cap. 2. per tot.*]

3. Unde ius dandi ætatis Privilegium non Imperii nec jurisdictionis, sed plenissima potestatis esse, tradit Jac. Vandergræf. *de Regal. cap. 19. num. 1.* Id,

quod vel ex eo patet, quod *Scipio Africanus* adhuc minorennis affirmabat, se satis annorum habiturum, si modo *Populus Romanus* ita vellet. [Proinde hoc supremæ potestatis jure *Populus Romanus*, *Pompejo* triumphum decrevit, cum eâ adhuc ætate esset, in qua ipsi, ne Senatorem quidem esse liceret; Quade causa, *Sylla* eum, ut petitione desisteret, admonebat, hisce verbis: *Triumphum leges nemini, nisi Consuli aut Pratori concedere, hanc fuisse causam, cur Scipio videlicet Carthagenensibus sibi triumphum non postulaverit, quia nec Consul, nec Prator rem gesserat.* Plutarch. in *Pompejo*. *Ætolog. cap. 1. num. 4.*]

4. Hæc tamen, per Clementiam Principis, impetrata Ætatis venia, & inde promanans bonorum administratio cum moderatione. l. 3. C. de his qui ven. etat. intelligenda est, h. e. ne Minor major factus ex Privilegio, quidquam distrahere vel alienare possit. [per l. omnes. 2. §. 1. sine decreto, ne alienentur. C. eod. *Cassiodor. dict. rescript. 41.* *Choppin. de doman. Fr. lib. 3. tit. 19. num. 12.* *Ætolog. cap. 8. num. 4.*] Nisi Princeps ei specialiter

cialiter veniam ætatis ad alienandum quoque concessisset. *Simocell. de Decret. minor. lib. 3. tit. 8. inspect. 3. num. 24.* Montan. *de tut. cap. 37. num. 44. & 45.* Græf. *de Regal. dict. cap. 19. num. 1.*

5. In Patria nostra Ducatus Würtembergensis singulari Statuto concessum est cuivis Magistratui Civitatis municipalis, ad exemplum *Nov. Leo. 28.* ex causæ cognitione Minoribus bonorum administrationem concedere. *Süßl. Württemb. Land. Recht. part. 2. t. 27. fol. 314.* [Quam potestatem, non tam jure proprio, quam per delegationem & concessionem Principis exercent; Ideò si cuiquam ex tali indulgentia damnum acciderit; Nihil obest, quin suprema cognitio ad Serenissimū pertineat.]

6. Hanc ætatis veniam, minores ita demum impetrare possunt, cum *Masculus* vigesimum: *Fæmina* verò Decimum octavum annum impleverit. *l. 2. in pr. & §. 1. C. de his qui ven. æt.* Bocer. *de Regal. c. 2. n. 131.* [Rebuff. *de regeßt. seu libr. Bapt. art. 1. gloss. 1. n. 25. & 32.* Bertazol. *cons. civ. 12. n. 20.* Etolog. *cap. 4. n. 4.* Id quod Parisiorum moribus convenit, quæ vi-

vigesimum ætatis annum requirunt. *Ayant d'age de vingt ans complis.* Claud. Guerin, *ad jus Paris.* art. 272 Choppin. *ead. Comm.* lib. 2. tit. 3. num. 2. Cur autem masculus ætatis indulgentiam petens, non minus decimo octavo, quam vigesimo anno audiatur, vix alia ratio, quam quod ita Imperatori placuerit, reddi potest, *arg. l. fin. §. 1. C. de legib. & constit.* *Ætologia d. cap. 4. num. 7.]*

[7. Quæritur autem; *An Princeps Imperii, in concedenda ætatis venia ad leg. 2. C. de his qui ven. et. observantiã astrictus sit?* Ego *Negativã* responsionem amplector. Adeò, ut Princeps, minori ætatis veniam petenti, etiam ante vigesimum annum, ætatis indulgentiam dare possit. Quoniam hoc tempus vigesimi anni, est merè positivi juris, ideò quoquè ex certâ causa restringi poterit. *per l. Pretor. 3. §. Divus 5. ibi: Quid si lex municipalis permittat. D. sepulchr. violat.* Hering. *de fidejuss. cap. 7. num. 120.* Limnæ. lib. 2. cap. 9. num. 150. Dn. Mevius *ad jus Lubec.* lib. 1. *Quæst. prelim. I. num. 56.* Quod latius disputatur in *Ætolog. cap. 4. à num. 5. & seqq.]*

8. Quæritur ulterius; *An Maioren-
nis ex indulgentia Principis, in omnibus acti-
bus pro Maiore habeatur? Et quid iuris in
causis testamentariis; Veluti, Si cui lega-
tum fuerit relictum, hisce Verbis: Cum ad
legitimam & perfectam aetatem pervenerit?*
Huiusmodi Major ex privilegio, sub
commento impetratæ ætatis veniæ, le-
gatum ante vigesimū quintum annum
completum capere non potest, per text.
in l. fin. 6 l. ibi: non qua ab Imperiali bene-
ficio. C. de his qui ven. atat. l. cum filio. 30.
D. de legat. 3. Siquidem in dispositio-
nibus hominum, verba naturali, non
civili significatione funguntur, secun-
dum Bald. & Dn. Brunneman. ad dict.
leg. fin. C. de his qui ven. atat. Sforzia
Oddus de restitut. in integr. quest. 23. num.
44. Nicol. Bets. de pact. famil. Illustr. cap.
7. fol. 275. & 276. [latè Fr. Dauren.
in Comm. Cod. ad tit. de his qui ven. atat.]
Anton. Perez. num. 6. & Tulden. num. 3.
ad eundem Cod. titul. [Quod latius de-
duxi in Etologia cap. 6. num. 2. & seqq.]

9. Insuper quæritur; *An Minor qui
ætatis veniam impetravit, si lasus fuerit,
non idoneè bona sua administrando, adver-*
sus

sus ipsam venia impetrationem, in integrum restituatur? Quod Negatur; Ne contra-
hentes Principali auctoritate circum-
scripti videantur. per l. 1. C. de his, qui ven-
at. l. 3. §. 1. D. de Minor. Sforz. Odd. de
restit. q. 23. art. 9. Stephan. 2. de jurid.
part. 1. cap. 1. m. 2. n. 139. Besold, in de-
lib. lib. 1. fol. 79. [Præjudicium refert
Renat. Choppin. de morib. Paris. lib. 2.
tit. 7. num. 14. Additâ tamen Limita-
tione, nisi ex usu Reipublicæ minor pro
maiore declaratus fuerit. Vide Andr.
Lipski Obs. jur. Pol. 10. n. 7. latè Etolog.
mea cap. 8. num. 2.]

CAPUT LVIII.

De Institutione Nundinarum.

[L **A**D instituendas Nundinas, Prin-
 cipis aut Senatûs auctoritatem
apud Romanos fuisse necessa-
riam, ex Plinio constat; Dum in concer-
tatione de Nundinis scribit: Solers Vir
Prætorius, à Senatu petiit, ut sibi instituere
in agris, Nundinas permetteretur, &c. Pli-
nus Jun., lib. 5. Epistol. 4. Vbi Joan. Mar.

Catan-

Catanæus *verb. Nundinas*. Eodem modo Imperator Claudius, se ipsum legibus subji-
ciens, jus Nundinarum in sua prædia à
Consulibus petiit. teste Sueton. *in Clau-
dio cap. 12. num. 4. Vbi Schildius*. Quod
jus, subsecuti quoque Imperatores sibi
reservarunt, sicuti constat *ex tot. tit. D.
& Cod. de Nundinis*. Adeò ut hodie, jus
concedendi Nundinas universales ad
Cæsaris reservata pertineat. *Recess. Im-
per. de Anno 1530. & 1566. Dn. Bocer. de
Regal. cap. 2. num. 240. Vandergraef. eod.
tr. cap. 29. Dn. Stamler. de reservat. §.
61. num. 6. Dn. Fritsch. de nundin. cap.
4. num. 9. & 10. Dn. Knipschilt. de Civi-
tat. Imp. lib. 5. cap. 23. num. 1.]*

2. In Imperio Rom. Germ. ad Prin-
cipum & Statuum jurisdictionem ter-
ritorialem refertur quoque, Nundina-
rum Provincialium instituendi pote-
stas; *Jahr Märkte anzustellen*: Ob publi-
cam utilitatem, quæ toti ferè provinciæ
ex tali institutione accedit. *arg. l. 1. D. de
nundin. l. 4. n. C. eod. ubi Zas. Sich. & Tul-
den. Knich. de Sax. privil. verb. Ducum.
cap. 5. num. 485. Wehn. in observ. verb.
Mess. Brunning. de iur. univers. thes. 38.*

Limn.

Limn. 4. *Iur. Publ. cap. 5. num. 311.* Besold. *in thes. Pr. verb. Mess.* [Ac quamvis hanc potestatem ad mercatus tantum hebdomadales intelligat Dn. Knipschilt. *dict. tr. cap. 23. num. 2. ac lib. 2. cap. 3. num. 157.* Plenior tamen facultatem in Nundinarum erectione Principes Imperii gaudere, habitâ differentiâ inter Nundinas *solemnnes* & minus *solemnnes*, Ego censeo cum Dn. Stamler. *de reservat. Imper. §. 61. num. 7. & 8.* Heiden. *de superiori. territ. posit. 85.* apud Fritsch. *E. l. P. 10.* Dn. Fritsch. *dict. tr. cap. 4. §. 10. num. 81.*

4. Cæterum cum Nundinæ secundum Azonem, solum Provinciâ, in qua celebrantur, pinguefaciunt; [accômercia sint veluti ubera Civitatis, aut districtus, ex quibus publicæ & privatæ res aluntur. Dn. Mev. *de levam. debit. cap. 1. num. 81.*] Ideo utilitatis hujus intuitu, varia *Privilegia* Nundinis irrogari solent, quo Peregrini mercatores illuc alliciantur. *Vide Petr. Gregor. lib. 25. Syntag. cap. 3.* Choppin. *de doman. Franc. lib. 1. tit. 11. num. 23.* Klock. *de Contrib. cap. 3. num. 79.* Jacob. Vandergræf.

græf. de Regal. cap. 29. num. 8. [latè Dn. Fritsch, dict. tr. cap. 3. & cap. 6. per tot.]

5. Præcipua autem Nundinarum privilegia secundum Quosdam sunt
 I. Ut quilibet mercator tempore Nundinarum à tributis & vectigalibus immunis sit, l. un. ubi Sichard. C. de nund. [Francisc. Marc. decis. 268. num. 2. part. 1. Colleg. Jur. Arg. tit. de Nundin. §. 3. Dn. Knipschilt. dict. lib. 5. cap. 23. num. 5.] Quod quidam extendunt quoque ad mercedem loci, vom Weg-Gelt/ Jahrgelt. Gothofr. ad d. l. un. lit. o. [Hoc tamen vix ex dicta leg. un. probari potest, nec moribus hodiernis observatur, secundum Klock. de contribut. cap. 30. num. 80. ac consil. 135. vol. 3. latè Dn. Fritsch, dict. tr. cap. 8. §. I. num. 4.] Nisi consuetudo loci aliud velit. Wehn. in Observ. d. verb. Weg. [Sicuti in Nundinis Zur- racensibus pagi in Turgavia siti, omnes merces à cunctis vectigalibus & impositionibus liberrimè in & evehuntur.]

6. II. Ut Nundinæ cuilibet adveniēti plenam securitatem attribuant, ne persona vel bona Debitoris prætextu privati debiti arrestari, gravariq; possint.

l. un.

l. un. C. de nund. l. 3. §. f. D. de fer. Bocer. de Regal. cap. 2. num. 240. Pfeil. consil. 181. Besold. dict. tr. verb. Mess. [Dn. Fritsch. dict. tr. cap. 6. & 7. Dn. Knipschilt. dict. cap. 23. num. 6. & 7. Adeò quidem, ut contra mercatores nundinarios tempore nundinarum, repressalia non concedantur. Choppin. de doman. lib. 3. tit. 25. num. 5. Dn. Fritsch. d. nundin. cap. 7. §. 14. Modò debitum alibi quam in Nundinis contractum sit, arg. l. heres. 19. §. 2. Vbi Br. D. de judic. Klock. de Contribut. cap. 3. num. 79. & seqq. [Qui præjudicium Cameræ Imperialis refert sub num. 83. Dn. Knipschilt. dict. cap. 23. n. 7. Contrarium tamen, scil. Quod mercator debitor, ne quidem propter debitum nundinale durantibus nundinis arrestari posse, tradit & defendit. Dn. Fritsch. dict. cap. 7. num. 22.

5. Porro, privilegia Nundinalia tantum durant tempore Nundinarum; Quod tempus, ut melius noscatur, consuetum est Nundinas per signum Campanæ inchoare & finire; *die Mess wird ein: oder außgeleutet.* Moller. 1. Semestr. cap. 12. Berlich. part. 1. concl. 53. num. 14.

Besold.

Besold. *dict. thes. verb. Mess.* Dicuntur autem Nundinæ eo usquè liberæ, eorumvè privilegia tãdiu durant, donec publica Campana auctoritate Magistratûs mota, signum expirationis datur, ut sibi interim unus quisq; providere possit. Vander Graef. *de Regal. cap. 29. num. 2.* [Dn. Knipschilt. *dict. cap. 23. num. 8.* Proinde in septimana ad debitorum solutionem destinata, in der Zahl-Woch/ Arresta contra debitorem, cuivis petenti concedenda sunt. Carpz. *in l. P. F. part. 2. constit. 17. definit. 28.* Fritsch. *dict. cap. 7. num. 69.*]

6. Quid juris autem: Si debitor ante pulsum Campanæ, in der Zahl-Woch/ che man die Mess außsetzet/ suspectus sit de fuga, anne possit à Creditore arrestari? At hoc Græven. 2. *concl. 44. consil. n. 26.* [Siquidem in Debitore fugitivo cessant hæc privilegia; cum malitiis in tantum indulgendum non sit. *l. in fundo. 38. ibi: malitiis. D. de rei vindic.* Petr. Peck. *de jur. sistend. cap. 10. num. 6.* Klock. *de contrib. cap. 3. num. 83.* Dn. Fritsch. *de nundin. cap. 7. num. 30.*] At vereor Ego, ne hæc opinio in Privilegia Nundinarum

Ll

impin-

impingat. Quoniam verba privilegii cum effectu sunt intelligenda, *arg. l. hac saluberrima. 2. C. de prepos. agent. lib. 12. Berlich d. concl. 53. n. 10. Kirchof. conf. 14. num. 17. lib. 5.* [Nisi Debitor sit notorie Bancofallitus. Vid. Dan. Sauter. *de bancofall passim.*]

7. Quæritur autem; Quid juris, si Merx ante nundinas vendita, in nundinis tradita sit: Aut in nundinis emptâ, post nundinas evehatur, locum ne habebit Privilegium nundinarum? Prius Negatur; posterius Affirmatur. *per l. 3. §. scio. D. d. minor. Petr. Gregor. lib. 25. Syntag. cap. 3. num. 7. Vbi præjudicium refert.* [Ita mecum quoque censet Dn. Fritsch. *dict. cap. 7. num. 38.*] Quo faciunt ea, quæ tradit Berlich. *d. concl. 53. num. 9.* Hæc Privilegia etiam Nundinis Provincialibus competere quoad subditos, modò de voluntate Concedentis apertè constet, non dubito. Nundinarum autem erectio Territorii Domino libera existit, ut fieri possit, etiam invitis ac contradicentibus vicinis Imperii Principibus & Statibus. *l. Gracchus. 4. C. de adult. Fr. Marc. decis. 53. part. 1. Thes. decis. 264.*

§. Quid

8. *Quid si vicinus Nundinis incommodum inde nascatur?* nihilomagus impediri possunt. Siquidem qui jure suo utendo alterius lucrum impedit, adversus eum actio dari non solet. *arg. l. 1. §. Deniq.* 12. *ibi: si non animo, vicino nocendi.* l. 2. §. *idem.* 9. *ibi: sed ne sibi noceat.* D. de aq. & aq. plu. v. arc. l. *fluminum.* 24. l. *Proculus ait.* 26. D. de damn. infect. Alciat. *cons.* 24. lib. 3. tom. 2. Cephal. *cons.* 342. lib. 3. *ubi prejudicium refert.* [*Limæ.* 4. I. P. cap. 9. n. 311. Dn. Stamler. *dict.* §. 61. num. 9. latius Dn. Fritsch. *dict.* tr. cap. 4. §. 10. num. 82. & seqq.] Nisi vicini contrariò privilegio ab Imperatore muniti sint. Gail. *Observ.* 69. num. 24. [Dn. Stamler. *de reservat. Imp.* § 61. n. 10.] Aut hoc principaliter ad æmulationem Vicini tendat, quo casu Vicinum contradicentem audiendum esse, censeo. per *Lopus novum.* 3. D. de oper. publ. Gail. 2. *Obs.* 69. num. 24. Fichard. *cons.* 51. in fin. vol. 2. [Fritsch. *dict.* cap. 4. num. 83. Unde Imperator, tanquàm universalis protector privilegiorum, Civium Imperii, nunquam Nundinas concedere solet, nisi auditis vicinibus & circumjacentibus.

Dn. Fritsch. *de nundin. cap. 4. §. 9. n. 66.*
 Et ante eum Zasius in l. *fin. num. 13. & 20.*
C. de legib. & constit.]

9. Ast dubitatur insuper; *An Princeps Imperii possit Civitati Nundinas auferre, quamvis eas per longissimum tempus exercuerit ?* Ac respondetur quod Sic. Quoniam jus concedendi & transferendi Nundinas, ad Principem jure Superioritatis pertinet, ideò hoc jus, utpote de Regalibus existens, in præscriptibile existit, sicuti in terminis respondet Marc. Anton. Natta. *consil. 511. & 512.* Præjudicia refert Anton. Tessaur. *decis. 264. num. 3.* [Exemplum refert ex Puceto Dn. Stamler. *dict. §. 61. num. 11.*] Dissentit Andr. Aleiat. *consil. 208. per sor.* Dn. Fritsch. *d. tr. cap. 12. num. 3.* [*Declaratur* hæc assertio, modò legitima & gravis, causa in publicâ utilitate & necessitate fundata hoc exigat, quæ in commodum totius Ducatûs tendat. Siquidem etiam privilegia cessant, si iniqua esse incipiant. Dn. Fritsch. *dict. cap. 12. num. 20.* Aliàs Nundinæ semel concessæ & longissimo usu obtentæ irrevocabiles sunt; *Quâ Declaratione* observata,
 in

in concordiam redegi hanc assertionem cum *Addit. m. ad A. B. part. 2. dissert. 4. th. 7. lit. A. in tr. Dinner. de just. rer. pret. Quest. 3. num. 23.]*

10. Plurimis autem in Civitatibus, ubi Nundinae celebrantur, usu aut lege receptum est, ut certus Judex, tanquam Conservator privilegiorum, Nundinarum constitutus sit, qui in causis mercatorum lites definiat; [Hi Consules mercatorum vocantur, ac in Emporiis per totam Italiam jam olim constituti fuerunt. teste Bartol. Bald. & Jason. Tales quoque Conservatores in Gallia Emporiis, veluti Lugduni, Briæ, & Campaniæ existere, ut nundinarum privilegia custodiant, tradit Choppin. *de Morib. Paris. lib. 2. tit. 1. num. 8. Ac de Doman. lib. I. tit. II. num. 23.]* Quæritur igitur: An Nundinarum Index ad instantiam Mercatorum, duos vel plures Mercatores pro Assessore in judicandis hisce causis assumere teneatur? Quod Negamus. Quoniam nemo jurisdictionis vim & judicandi auctoritatem à Principe concessam, in Mercatores transferre potest, ac perniciosi & pessimi exempli res est, si iudex

unicuique arti & professioni speciales
 assessores assumere tenetur. Ita judica-
 tum fuit apud Annæ. Robert. *lib. 2. Rer.*
judicat. cap. 16. per tot.

CAPUT LIX.

De Jure conducendi per viam publicam. von Gerechtigkeit.

I. Sicuti Viæ publicæ olim erant, [quo-
 ad proprietatem, Populi Roma-
 ni, ac mutato Reipublicæ Statu,
 summi Principis, qui Curatores publi-
 co itinere conservando, suo jure consti-
 tuit; Sicut Cæsar Augustus generum
 suum Agrippam, curatorem viarum
 publicarum esse voluit. Quem titu-
 lum laudabilem vocant *Imper. Honorius*
& Theodosius in l. absit. 4. Vbi Cujacius. C.
de privil. dom. Aug. lib. 11. Vander Graef.
de Regal. cap. 34. num. 3. Dn. Fritsch. de
via publ. cap. 2. Dn. Knipschilt. de Civit.
Imp. lib. 5. cap. 26. n. 55.] Ita hodiè
 ex usu Imperii Rom. Germ. Viæ & Stra-
 tæ publicæ Principis ac Domini terri-
 torii

torii universalis, sunt propriæ. *arg. l. littora 3. D. ne quid in loc. cap. un. lib. 2. feud. 56. Gail. 2. Observ. 64. num. 2. Mynfinger. cent. 5. Observ. 7. Jacob. Vander Græv. dict. tr. cap. 26. Dn. Fritsch. dict. tract. cap. 3.*

2. Unde non ultimum Principis Imperii competens axioma est, *jus conducendi euntes ac redeuntes per vias publicas, & in fluminibus publicis navigantes.* die Gleitsliche Obrigkeit auff freyer Käiserl. Reichs- und Land-Strassen; [*Quod jus conducendi vocatur communiter, das Persönliche oder lebendige Gleit; Lebendige Salva Guardia: Conductores verò, sunt die Gleits-Reuter/ welche die Rauffleuth in die Weß begleiten. Faust. de arario, class. 16. consil. 151. Dn. Fritsch. de nundin. cap. 6. num. 36.] Solent enim Principes Imperii, Mercatores euntes ad Nundinas, præcipuè Lipsienses, & Francofurtenses, durch ihre Gleits-Reuter zu führen/ auch jedes Reichs Stands Gleits-Gebiet conducieren. Reichs-Abschied de Anno 1548. §. ferner zu nach. & de Anno 1555. §. und haben uns. Knich. de Sax. privileg. verb. Ducum, cap. 5. num. 104. Wesenb. conf. 33.*

num. 3. & 10. Michaël de jurisd. concl. 50. Zas. apud Kirchoy. conf. 9. & 10. vol. I. Maul. tr. singul. de Iur. Conduc. tit. 1. [Et hoc conducendi jus etiam Civitatibus Imperii immediatis competere, vigore iurisdictionis territorialis, tradit Besold. de iurisd. Quest. 28. Klock. consil. 50. num. 135. Dn. Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 26. num. 4.]

3. Huic conducendi juri annexum est etiam *jus indagandi, persequendi & conquirendi depopulatores agrorum, ac grassatores per vias publicas, das Streisfen. per l. congruit. 13. D. de off. presid. Fichard conf. 53. num. 8. vol. 2. Becht. de securit. concl. 42. Maul. dict. tract. tit. 10. Besold. in Thes. Pr. verb. Streisfen.* Interest enim territorii Domino, ut Provincia malis hominibus purgetur, ne vè via publica à latronibus, plagiariis & furibus infestetur. *text. in l. congruit. 13. ibi: pacata & quieta Provincia. D. de off. presid. l. I. C. de littor. & itin. custod. post al. Sixtin. de Regal. 2. cap. 2. n. 3. [Qua de causa, si tempore conducendi, rumor percutit, aut periculū adsit à Depopulatorib⁹ nocturnis, Princeps territorii vias publicas, certis*

certis equitibus missariis, durch gewisse
Gleits-Reuter perecurrere & nebulones
hosce in latebris perquirere curat. Dn.
Fritsch. *dict. tr. de nundin. cap. 6. num. 41.*
ac de via publ. cap. 13. Dn. Knipschilt.
dict. lib. 2. cap. 26. num. 9. & 10.]

4. Quod si quispiam in Conducen-
tisterritorio à latronibus spoliatus fue-
rit, is contra territorii Dominum habet
de damno actionem, ut ablata restituat,
aut eorum æstimationem solvat. *arg. l.*
1. §. quies. 12. D. de Off. Pras. Urb. Reichs
Abschied de Anno 1550. §. damit den. Zasius
apud Kirchov. cons. 9. per tot. Gail. 2. Obs.
64. Etiam si vectigal, pedagium aut pre-
tium pro salvo conductu nec petatum,
nec solutum fuerit. *arg. l. 3. l. congruit. 13.*
D. de Off. prasid. Sixtin. de Regal. d. cap. 2.
num. 35. Pansem, d. respons. in caus. We-
nihauf. q. 1. num. 7. Maul. de jur. conduc.
tit. 7. num. 4. & 7. [Vide Dñ. Fritsch.
de via publica. cap. 9. num. 8. ac de Nundin.
cap. 6. n. 42. Vander Graef. de Regal. cap.
34. num. 5.]

5. Unde prono alveo fluit Resolu-
tio Quæstionis; *An territorii Dominus*
Mercatori spoliato in suo territorio, teneatur

de damno resarciendo, seu (ut Itali loquuntur) de Robaria, qui nullū Salvū Conductum petuit? Non desunt, qui hoc asserunt;

Quoniam Dominus territorii ad securitatem Provinciæ, & viarum publicarum absque pensitatione, Officii necessitate tenetur. per l. I. §. quies. D. de Off.

Præf. urb. l. ne quid. 7. D. de incend. ruin. naufr. [Reichs- Abschied zu Augspurg de

Anno 1559. §. damit dann die Obrigkeit. 34.]

Sixtin. d. cap. 2. num. 32. Maul. de jur.

Cond. tit. 7. num. 5. Rosenthal. de feud.

cap. 5. concl. 22. [Klock. de arar. lib. 2.

cap. 76. num. 4. Dn. Knipschilt. dict. tr.

lib. 2. cap. 5. num. 146. Dn. Fritsch. de via

publica cap. 12. num. 23.] Aliter cen-

set Bocer. d. tr. c. 2. n. 157. [Carpzov.

in Prax. crimin. Quæst. III. num. 64.]

6. Ulterius; Observandum est, quod

si Mercator Salvum Conductum petie-

rit, ac ille denegatus fuerit, nihil omi-

nus Dominum territorii de robaria te-

neri, non pauci hoc affirmant. arg. d. l.

congruit. 13 in pr. D. d. off. præf. l. 1. §. quies.

D. de Offic. præf. urb. præjudicium refert in

Caus. Francos. contra VVürtzburg Rosa-

corb. Obseru. cap. 18. num. 3. Sixtin. d.

cap.

cap. 2. num. 37. [Quos sequitur Knipschilt. *dict.* lib. 2. cap. 5. num. 148. Dn. Fritsch. *de via public.* cap. 12. num. 15.]

7. Adiecta hac *Limitatione*; Nisi Provincia ita repleta esset militibus, ut eis territorii Dominus resistere non possit; adeò quidem, ut ne incolæ ab eorum deprædationibus liberi existant. [Culpa enim caret, qui scit deprædationem, sed eam prohibere non potest. *l. culpa. D. de R. l.*] Græven. 2. *concl.* 64. n. 5. Pansem. *dict.* q. 1. num. 99. Etiam si Magistratus territorii, omnem diligentiam adhibuerit: Quodei, qui ius conducendi habet, probare incumbit. *l. non est necesse. D. de probat.* Zas. *d. conf.* 9. apud Kirchoy. *post. al. Maul. d. tr. tit.* 7. n. 8.

8. In plerisque Italiae Provinciis, præcipuè autem in Regno Neapolitano, singulari Statuto cautum est, ut incolæ ac Terreni, deprædatorum damna à latronibus perpeffa, de proprio resarciant, quò habitatores in indagandis latronibus vigilantiores existant. Bero. *quest. famil.* 128. & 130. Anton. Monach. *decis. Luc.* 1. Quod imprimis placeo Clar. 5. *sent.* §. f. q. 82. [Sicuti Cumanus Syria Pro-
curator,

impingat. Quoniam verba privilegii cum effectu sunt intelligenda, *arg. l. hac saluberrima. 2. C. de prapof. agent. lib. 12. Berlich d. concl. 53. n. 10. Kirchov. conf. 14. num. 17. lib. 5. [Nisi Debitor sit notorie Bancosallitus. Vid. Dan. Sauter, de bancosall passim.]*

7. Quæritur autem; Quid juris, si Merx ante nundinas vendita, in nundinis tradita sit: Aut in nundinis empta, post nundinas evehatur, locum ne habebit Privilegium nundinarum? Prius Negatur; posterius Affirmatur. per l. 3. §. scio. D. d. minor. Petr. Gregor. lib. 25. Syntag. cap. 3. num. 7. Vbi præjudicium refert. [Ita mecum quoque censet Dn. Fritsch. dict. cap. 7. num. 38.] Quo faciunt ea, quæ tradit Berlich d. concl. 53. num. 9. Hæc Privilegia etiam Nundinis Provincialibus competere quoad subditos, modò de voluntate Concedentis aperte constet, non dubito. Nundinarum autem erectio Territorii Domino libera existit, ut fieri possit, etiam invitis ac contradicentibus vicinis Imperii Principibus & Statibus. l. Gracchus. 4. C. de adult. Fr. Marc. decis. 53. part. 1. Theses, decis. 264.

s. Quid

8. *Quid si vicinus Nundinis incommo- dum inde nascatur? nihilomagus impe- diri possunt. Siquidem qui jure suo utendo alterius lucrum impedit, adver- sus eum actio dari non solet. arg. l. 1. §. Deniq. 12. ibi: si non animo, vicino nocendi. l. 2. §. idem, 9. ibi: sed ne sibi noceat. D. de aq. & aq. plu. v. arc. l. fluminum. 24. l. Pro- culus ait. 26. D. de damn. infect. Alciat. cons. 24. lib. 3. tom. 2. Cephal. cons. 342. lib. 3. ubi prejudicium refert. [Limna. 4. I. P. cap. 9. n. 311. Dn. Stamler. dict. §. 61. num. 9. latius Dn. Fritsch. dict. tr. cap. 4. §. 10. num. 82. & seqq.] Nisi vicini contrariò privilegio ab Imperatore muniti sint, Gail. Observ. 69. num. 24. [Dn. Stamler. de reservat. Imp. §. 61. n. 10.] Aut hoc principaliter ad amulationem Vicini tendat, quo casu Vicinum con- tradicentem audiendum esse, censeo, per l. opus novum. 3. D. de oper. publ. Gail. 2. Obs. 69. num. 24. Fichard. cons. 51. in fin. vol. 2. [Fritsch. dict. cap. 4. num. 83. Unde Im- perator, tanquàm universalis protector privilegiorum, Civium Imperii, nun- quam Nundinas concedere solet, nisi auditis vicinibus & circumjacentibus.*

Dn. Fritsch. *de nundin. cap. 4. §. 9. n. 68.*
 Et ante eum Zasius in l. *fin. num. 13. & 20.*
C. de legib. & constit.]

9. Ast dubitatur insuper; *An Princeps Imperii possit Civitati Nundinas auferre, quamvis eas per longissimum tempus exercuerit?* Ac respondetur quod Sic. Quoniam jus concedendi & transferendi Nundinas, ad Principem jure Superioritatis pertinet, ideo hoc jus, utpote de Regalibus existens, in præscriptibile existit, sicuti in terminis respondet Marc. Anton. Natta, *consil. 511. & 512.* Præjudiciare fert Anton. Tessaur. *decis. 264. num. 3.* [Exemplum refert ex Peuceto Dn. Stamler. *dict. §. 61. num. 11.*] Dissentit Andr. Alciat. *consil. 208. per tot.* Dn. Fritsch. *d. rr. cap. 12. num. 3.* [*Declaratur* hæc assertio, modò legitima & gravis, causa in publicâ utilitate & necessitate fundata hoc exigat, quæ in commodum totius Ducatûs tendat. Siquidem etiam privilegia cessant, si iniqua esse incipiant. Dn. Fritsch. *dict. cap. 12. num. 20.* Aliàs Nundinæ semel concessæ & longissimo usu obtentæ irrevocabiles sunt; *Quâ Declaratione observata,*
 in

in concordiam redegi hanc assertionem cum *Addit. m. ad A. B. part. 2. dissert. 4. th. 7. lit. A. in tr. Dinner. de just. rer. pret. Quest. 3. num. 23.]*

10. Plurimis autem in Civitatibus, ubi Nundinæ celebrantur, usu aut lege receptum est, ut certus Judex, tanquam Conservator privilegiorum, Nundinarum constitutus sit, qui in causis mercatorum lites definiat; [Hi Consules mercatorum vocantur, ac in Emporiis per totam Italiam jam olim constituti fuerunt, teste Bartol. Bald. & Jason. Tales quoque Conservatores in Gallia Emporiis, veluti Lugduni, Briæ, & Campaniæ existere, ut nundinarum privilegia custodiant, tradit Choppin. *de Morib. Paris. lib. 2. tit. 1. num. 8. Ac de Doman. lib. I. tit. II. num. 23.]* Quæritur igitur, An Nundinarum Index ad instantiam Mercatorum, duos vel plures Mercatores pro Assessore in judicandis hisce causis assumere teneatur? Quod Negamus. Quoniam nemo jurisdictionis vim & judicandi auctoritatem à Principe concessam, in Mercatores transferre potest, ac perniciosi & pessimi exempli res est, si iudex

unicuique arti & professioni speciales
 assessores assumere tenetur. Ita judica-
 tum fuit apud Annæ, Robert. *lib. 2. Rer.*
judicat. cap. 16. per tot.

CAPUT LIX.

De Jure conducendi per viam publicam, von Glets- Gerecht- igtsein.

I. Sicuti Viæ publicæ olim erant, [quo-
 ad proprietatem, Populi Roma-
 ni, ac mutato Reipublicæ Statu,
 summi Principis, qui Curatores publi-
 co itinere conservando, suo jure consti-
 tuit; Sicut Cæsar Augustus generum
 suum Agrippam, curatorem viarum
 publicarum esse voluit. Quem titu-
 lum laudabilem vocant *Imper. Honorius*
& Theodosius in l. absit. 4. Vbi Cujacius. C.
de privil. dom. Aug. lib. 11. Vander Graef.
de Regal. cap. 34. num. 3. Dn. Fritsch. de
via publ. cap. 2. Dn. Knipschilt. de Civit.
Imp. lib. 5. cap. 26. n. 55.] Ita hodiè
 ex usu Imperii Rom. Germ. Viæ & Stra-
 tæ publicæ Principis ac Domini terri-
 torii

torii universalis, sunt propriae. arg. l. littora 3. D. ne quid in loc. cap. un. lib. 2. feud. 56. Gail. 2. Observ. 64. num. 2. Mynsinger. cent. 5. Observ. 7. Jacob. Vander Græv. dict. tr. cap. 26. Dn. Fritsch. dict. tract. cap. 3.

2. Unde non ultimum Principis Imperii competens axioma est, *jus conducendi euntes ac redeuntes per vias publicas, & in fluminibus publicis navigantes.* die Gleitsliche Obrigkeit auff freyer Käiserl. Reichs- und Land-Strassen; [Quod jus conducendi vocatur communiter, das Persönliche oder lebendige Gleit; Lebendige Salva Guardia: Conductores verò, sunt die Gleits-Reuter/ welche die Rauffleuth in die Weß begleiten. Faust. de arario, class. 16. consil. 151. Dn. Fritsch. de nundin. cap. 6. num. 36.] Solent enim Principes Imperii, Mercatores euntes ad Nundinas, præcipuè Lipsienses, & Francofurtenses, durch ihre Gleits-Reuter zu führen/ auch jedes Reichs Stands Gleits-Gebiet conduciern. Reichs Abschied de Anno 1548. §. ferner zu nach. & de Anno 1555. §. und haben uns. Knich. de Sax. privileg. verb. Ducum, cap. 5. num. 104. Wessenb. cons. 33.

num. 3. & 10. Michael de *jurisd. concl.* 50. Zas, apud Kirchoy. *conf.* 9. & 10. vol. 1. Maul. *tr. singul. de Iur. Conduc. tit.* 1. [Et hoc conducendi jus etiam Civitatibus Imperii immediatis competere, vigore iuris territorialis, tradit Besold. *de iurisd. Quæst.* 28. Klock. *consil.* 50. num. 135. Dn. Knipschilt. *de Civitat. Imper. lib.* 2. cap. 26. num. 4.]

3. Huic conducendi juri annexum est etiam *jus indagandi, persequendi & conquirendi* depopulatores agrorum, ac grassatores per vias publicas, das *Streiffen*. per l. *cōgruit.* 13. D. *de off. prasid.* Fichard *conf.* 53. num. 8. vol. 2. Becht. *de securit. concl.* 42. Maul. *dict. tract. tit.* 10. Besold. *in Thes. Pr. verb. Streiffen.* Interest enim territorii Domino, ut Provincia malis hominibus purgetur, ne vè via publica à latronibus, plagariis & furibus infestetur. *text. in l. congruit.* 13. *ibi: pacata & quieta Provincia.* D. *de off. prasid.* l. 1. C. *de littor. & itin. custod. post al. Sixtin. de Regal.* 2. cap. 2. n. 3. [Qua de causa, si tempore conducendi, rumor percurrit, aut periculū adsit à Depopulatorib⁹ nocturnis, Princeps territorii vias publicas, certis

certis equitibus missariis, durch gewisse Gleits-Reuter percurrere & nebulones hosce in latebris perquirere curat. Dn. Fritsch. *dict. tr. de nundin. cap. 6. num. 41. ac de via publ. cap. 13.* Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 26. num. 9. & 10.]*

4. Quod si quispiam in Conducentis territorio à latronibus spoliatus fuerit, is contra territorii Dominum habet de damno actionem, ut ablata restituar, aut eorum æstimationem solvat. *arg. l. 1. §. quies. 12. D. de Off. Praef. Urb. Reichs Abschied de Anno 1559. §. damis den. Zasius apud Kirchoy. cons. 9. per tot. Gail. 2. Obs. 64. Eriam si vectigal, pedagium aut pretium pro salvo conductu nec petitiu, nec solutum fuerit, arg. l. 3. l. congruit. 13. D. de Off. praesid. Sixtin. de Regal. d. cap. 2. num. 35. Pansem. d. respons. in caus. Wenihauß. q. 1. num. 7. Maul. de jur. conduc. tit. 7. num. 4. & 7. [Vide Dñ. Fritsch. de via publica. cap. 9. num. 8. ac de Nundin. cap. 6. n. 42. VanderGraef. de Regal. cap. 34. num. 5.]*

5. Unde prono alveo fluit Resolutio Quæstionis; *An territorii Dominus Mercatori spoliato in suo territorio, teneatur*

de damno resarciendo, seu (ut Itali loquuntur) de Robaria, qui nullū Salvū Conductum petuit? Non desunt, qui hoc asserunt; Quoniam Dominus territorii ad securitatem Provinciæ, & viarum publicarum absque pensitatione, Officii necessitate tenetur. *per l. 1. §. quies. D. de Off. Praefect. urb. l. ne quid. 7. D. de incend. ruin. naufr.* [*Reichs-Abschied zu Augspurg de Anno 1559 §. damit dann die Obrigkeit. 34.*] *Sixtin. d. cap. 2. num. 32. Mauk. de jur. Cond. tit. 7. num. 5. Rosenthal. de feud. cap. 5. concl. 22.* [*Klock. de arar. lib. 2. cap. 76. num. 4. Dn. Knipschilt. dict. tr. lib. 2. cap. 5. num. 146. Dn. Fritsch. de via publica cap. 12. num. 23.*] *Aliter censet Bocer. d. tr. c. 2. n. 157.* [*Carpzov. in Prax. crimin. Quæst. III. num. 64.*]

6. *Uterius;* Observandum est, quod si Mercator Salvum Conductum petierit, ac ille denegatus fuerit, nihilominus Dominum territorii de robaria teneri, non pauci hoc affirmant. *arg. d. l. congruit. 13 in pr. D. d. off. praef. l. 1. §. quies. D. de Offic. praef. urb. præjudicium refert in Caus. Francos. contra VVürtzburg Roscorb. Observ. cap. 13. num. 3. Sixtin. d. cap.*

cap. 2. num. 37. [Quos sequitur Knipschilt. *dict.* lib. 2. cap. 5. num. 148. Dn. Fritsch. *de via public.* cap. 12. num. 15.]

7. Adiecta hac *Limitatione*; Nisi Provincia ita repleta esset militibus, ut eis territorii Dominus resistere non possit; adeò quidem, ut ne incolæ ab eorum deprædationibus liberi existant; [Culpa enim caret, qui scit deprædationem, sed eam prohibere non potest. *l. culpa. D. de R. l.*] Græven. 2. *concl.* 64. n. 5. Pansem. *dict.* q. 1. num. 99. Etiam si Magistratus territorii, omnem diligentiam adhibuerit : Quodei, qui ius conducendi habet, probare incumbit. *l. non est necesse. D. de probat.* Zas. *d. conf.* 9. apud Kircher. *p. st. al. Maul. d. 17. tit. 7. n. 8.*

8. In plerisque Italiae Provinciis, præcipuè autem in Regno Neapolitano, singulari Statuto cautum est, ut incolæ ac Terreni, deprædatorum damna à latronibus perpeffa, de proprio resarciant, quò habitatores in indagandis latronibus vigilantiores existant. Bero. *quest. famil.* 128. & 130. Anton. Monach. *decis. Luc.* 1. Quod imprimis placet Clar. 5. *sent. s. f. q. 82.* [Sicuti Cumanus Syria Pro-
curator,

curator, plurimorum vicorum Dominis imputasse legitur, quod latrones persecuti non comprehendissent, referente Fl. Joseph. *de bell. judaic. lib. 2. cap. 20.*]

9. Quod *optima ratione* nititur, Incolæ enim Vicini puniuntur, *Tum* ex causa, quò vigilantiores existant: *Tum* propter dolum aut culpam præsumptam; vix enim fieri potest, quin incolæ hosce Prædones animadverterint. Ideò negligens in capiendo, dicitur ejus fautor, *c. quanto. X. de sent. excommun. Vide Mart. Anton. Macerat. V. R. lib. 3. Resolut. 24. num. 8. & seqq. Mancin. contr. Jur. Sacr. dissert. 11. cap. 3. num. 47. Aliter censet Amaya, ad l. 23. n. 27. C. d. Decur.*

10. Hæc vera sunt, si Viator ivit *per viam publicam, regiam, ac solitam*: aut si sequutus sit Conductores, *ist dem Gesell gefolgt*: Non tenetur autem Dominus territorii damnum resarcire, si spoliatus à via regia declinaverit, ac per viam insolitam proficiscatur, *und hat Abweg gesucht*. Quod aliàs nulli licet, *per l. 2. & 5. C. de Curs. publ. l. 1. §. 2. D. d. b. qui dejec. Gail. 2. Observ. 64. num. 11. Sixtin. 2. de Regal. cap. 2. num. 40. Maul.*
de

De lure conducendi per viam publicam. 341
de jur. cond. tit. 7. num. 17. Græf. d. Regal.
cap. 34. num. 5. [Quoniam salvus con-
ductus solet præstari in via publica, auff
öffentlicher Land- und Heer-strasß/ ideò, qui
aliam viam quærunt, damnum illatum
sibi ipsis imputari debent. l. damnum.
D. de Reg. jur. Dn. Fritsch. de via publ.
cap. 12. num. 26. Marquard, de mercat. lib.
1. cap. 13. num. 4.]

II. *Quid juris, si Dominus territorij*
delinquentem vivum exhibeat? Domi-
nus exhibendo deprædatorem libera-
tur. l. cum si exhibuisset. 3. D. de publican.
l. un. §. 5. D. furt. advers. naut. [Tiber.
Decian. consil. 25. num. 15. Steph. Guaz-
zin. de defens. Reor. defens. 33. cap. 2. n. 5.
Gratian. discept. forens. 625. num. 17.]
Quod si is solvendo non existat, territo-
rii Dominum in subsidium teneri, sunt
qui censent. per 1. 1. D. de magistr. conv.
Bajard. ad Clar. lib. 5. §. f. q. 82 num. 7.
Bero q. 39. num. 3. Pansemian. dict. respons.
Q. I. num. 199. & 244. Maul. de lur. cond.
tit. 7. num. 18.] Vix tamen est, ut huic
opinionì ita simpliciter accedere pos-
sim, per regulam, quâ dicimus, qui non
habet

habet in ære, luat in corpore. Vide Mar. Giurba *consil. crim.* 36. n. 39.]

12. Hoc conducendi ius, Principes & Status Imperii habent, non tantum in suo territorio, sed etiam *quandoq;* in alieno, si Regale & ius viæ publicæ, alicui in territorio alieno competit, quemadmodum hoc quibusdam Principibus & Statibus Imperii competere, usus comprobatur quotidianus. Vide Knichen. *d. Sax. privileg. d. Ducum.* c. 5. num. 109. Sixtin. *d. cap.* n. 45. Bidenbach. *Quæst. nob.* 12. [Oettinger. *noster de iur. limit. lib.* 1. cap. 9. n. 29. Dn. Seckendorff. *im Teutscher Fürsten Staat.* Dn. Fritsch. *dict. tr. de nundin.* cap. 6. num. 35. Knipschilt. *de Civit. Imp.* lib. 2. cap. 26. num. 7.]

13. Queritur autem quid dicendum; Si Princeps ius habet conducendi per alienum territorium, der zu gleiten hat? Civitas verò vel Nobilis immediatus, circum circa viam regiam, jurisdictionem aliam & bassam habet? Quis iudex erit de crimine in via publica commissio? [Sanè delicti tempore conductus, in via publica, conductioni destinato, auff der Gleite Straß/ commissi cognitionem & pœnam,

pœnam, ad eum pertinere censeo, qui securitatem publicam duxit, *der das Gleit geführt*; Quoniam ejusdem jus conducendi & securitas per delinquentem læsa est; ideo ab eo quoque debita pœna defendi debet. *l. congruit. 13. D. d. offic. Præs. l. 1. §. quies. D. d. offic. præs. urb. Borcholt. de Regal. num. 25. Beust. ad. l. admonendi. D. de jurejur. fol. 883. Bidenbach. Quest. Nobil. 12. num. 3.*] De crimine verò extra actum *des Gleits* commissio, Dominus territorii cognoscit. Vide *Cæpoll. de servit. P. R. cap. 3. num. 31. q. 19. Pap. decis. 577. Alciat. cons. 1. num. 19. lib. 7.* [*Dissentit latè Dn. Knipschilt. dict. tr. lib. 2. cap. 26. num. 21. & 22. Dn. Fritsch. de nundin. cap. 6 n. 39. ac de via public. cap. 10. num. 16. Distinguit Maul. de jur. conduc. tit. 10. num. 6.*]

14. Præterea dubitatur, *An Iudæis transeuntibus cum litteris securitatis alicujus terti, per territorium Principis, quo habitare non possunt, offensis aut depredatis, Dominus territorii ad damnum resarciendum teneatur?* Quod Negamus. Sed illi tanquam *Hostes* jure offendi possunt. Quoniam etiam ab illo territorii Domino,

mino,

mino, cuius territorium transeunt, securitatis litteras obtinere tenentur; Aliàs eorum bona tanquam hostium bona deprædari possunt. *l. Christianis 6. C. de pagan. Valasc. decis. 30. Caball. resol. crim. 220. Castil. Rot. Sicil. decis. 107. tom. 2. Ricc. in Collect. 2639. [Vide Maul. de iur. conduc. tit. 4. num. 9. Dn. Fritsch. de via publ. cap. 8. num. 13, ac de nundin. cap. 6. num. 9.]*

CAPUT LX.

De receptione Iudeorum, Principibus & Statibus Imperii libera.

[I.] **S**Ane Iudeos Christianorum hostes semper extitisse, ac usque ad ultimum vitæ spiritum tales permanfuros, nemo ex verè Christianis est, qui hoc ambigit. Adeò ut ii, qui Iudeos ex misericordia in Republica tollerandos esse censent, vix est, ut eorum misericordia magis noceat, quam crudelitas. Firmo manente vaticinio *Psalm. 59. v. 12. ac Psalm. 109. v. 10.* Ut nusquam tutam libertatem aut fixam sedem habeant; Camer.

De receptione lud. Pr. & Stat. Imp. libera. § 45
Camer. hor. succisiv. cent. 1. c. 42. Schön-
born. 3. Polit. cap. 36. Ideò ubi recipi-
untur, tantùm ex gratia Christianorum
terras inhabitant. cap. & si. 13. X. de Iuda.
Dn. Knipschilt. de Civitat. Imp. lib. 2.
cap. 30.]

2. In Imperio Romano Germani-
co, *iudaos* recipiendi & protegenti po-
testas, ab Imperatore, primò *per A. B. c.*
9. §. 2. Electoribus tantùm attributa;
Postea verò Principibus cæterisvè Im-
perii Statibus, imò etiam *Nobilibus* im-
mediatis concessa fuit. *Ref. Pol. d. Anno*
1548. Tit. von Juden. ac Renov. Francof.
de Anno 1577. tit. 20. Michael. de juris d.
concl. 48. Buxtorff. ad A. B. concl. 9. Mager.
de Advoc. armat. cap. 8. num. 221. & num.
330. Merckelb. apud Klock. consil. 37.
num. 198. vol. 1. [Quam recipiendi
facultatem, in specie Civitatibus quoq;
Imperii immediatis attribuit Dn. Knip-
schilt. dict. cap. 30. Quale privilegium
in specie civitatem Eslingensem à Ca-
rolo IV. Imperatore obtinuisse, refert
sub num. 5.]

3. Multi autem Principes & Status
Imperii, privilegio hoc non consi-
deratò,

deratò, Judæos nunquam ad hunc usque diem receperunt; Prout in nostro *Württembergensi & Teccensi Ducatu* ne liberum quidem transitum habent, absque salvo Conductu, Ieu *securitatis literis*, ohne *Schirm Patent* / quas à Præfecto loci redimere tenentur. [Quod à jure communi non alienum esse, tradit Fritsch. *de via publ. cap. 6. num. 22. & 22. Maul. de salv. conduct. tit. 4. n. 9.*] Interdictum est etiam subditis Ducatus Württembergiæ, sub gravi pœna, ne cum Judæis contrahant. *Ord. Würt. §. und sollen. fol. 62.*

4. Ac extat memorabile Responsum Serenissimi & Prudentissimi Württembergiæ Ducis *Christophori*, quem meritò Patrem Patriæ & cunctarum ferè nostrarum Ordinationum restauratorem appellamus, de non recipiendis Judæis apud Gilhaus. *in Process. part. 1. c. 1. §. 1. n. 70* Oct. *de jur. publ. cap. 19. fol. 669.* Quidam etiam huic privilegio in totum renunciarunt, ac legibus fundamentalibus caverunt, ne unquam recipiantur. *Vide Coburger Lande-Ordnung. art. 77. Weimarische Lande-Ordnung. art. 82.*
Prew

[*Preussische grosse Landes-Ordnung. fol. 431.*] Wehn, in *Obs. verb. Juden. Limn. 3. l. P. cap. 2. num. 15.* Mager. de *advoc. arm. cap. 8. num. 220.* [Dn, Fritsch, *dict. tr. cap. 8. num. 18.*]

5. Judæi autem Recepti, in Imperio, variis *Conditionibus* per leges Imperii coarctantur, secundum quas vivere coguntur. I. Ut discreto vestitu ac caractere quodam, veluti certo *Pileo* aut *flavo annulo*, notentur, quò à Christianis dignoscantur. *Reform. Pol. de Anno 1530. tit. 22. c. nonnullus. 15. de Iuda. Buxtorff. ad A. B. concl. 90.* [Dn. Knipschilt. *dict. tr. lib. 2. cap. 30. num. 34.* Hoppink. de *jur. insign. cap. 2. num. 136.*] II. Ut ab *Vsuris* illicitis abstineant. *Reichs- Abschied de Anno 1577. tit. 20. in pr. ibi: Nicht mehr als fünff vom Hundert.* Limn. 3. l. P. cap. 2. num. 34. Gail. 2. *Obs. 5. ubi Grav.* [*Quod si quid amplius exegerint Judæi, illud in sortem imputatur.* Knipschilt. *dict. cap. 30. num. 37.*] III. Ne emant bona furto ablata, vel cum furib⁹ colludant. *Reichs- Abschied de Anno 1577. tit. 20. §. I. juxta l. 2. C. de furt. vide Sichard. ad d. l. 2. C. de Iuda.* [Knipschilt. *dict. cap. 30. num. 43.* Stamm. de *servit. person. lib. 1. tit. 7. cap. 3.*

6. Quæritur autem; *Quid si Iudæus ignoranter in nundinis publicè res furtivas emerit?* Eum hanc conditionem non violasse censeo; Vix tamen à rei emptæ restitutione, absq; pretii refusione, sese excusare poterit. Stamm. *de servit. person. lib. I. tit. 5. cap. 3. num. 6.* Dn. Fritsch. *de nundin. cap. 8. §. 5. num. 30.*] IV. Ne obligationes accipiant, nisi à Magistratu loci confirmantur. Reichs-*Abschied* / *de Anno 1551. §. diesem.* V. Ne novas extruant Synagogas, nisi præscio Magistratu. *l. ult. §. ult. C. de Iuda. Limn. d. cap. 2. n. 1.* Gratian. *discept. for. 658. n. 39.* VI. Ne nulla Officia publica, aut dignitates inter se ordinent. *c. nulla. dist. 54. c. constituit. 17. q. 4. præjudicia refert Wehn. in Observ. verb. Register. Sixtin. 1. d. Regal. cap. 5. num. 21.* [Knipschilt. *dict. cap. 30. num. 57.*] VII. Ne Judæum, ad Christianam religionem transeuntem, prohibeant. *l. iudæis. 3. C. de Iuda. Decian. 31. crim. 5. cap. 12. num. 10.* [Dn. Knipschilt. *dict. cap. 30. num. 5.*]

7. Imò plurimis Italiæ locis, præcipuè autem Romæ (prout ego ibidem observavi) singulis diebus Sabbathi

De Receptione Iudaeorum Pr. & St. Imp. libera. 549
 conciones Christianorum sub certa poe-
 na visitare coguntur; quod etiam ra-
 tionem habet. *arg. l. 3. C. de summ. Trin.*
Vide Cran. de pac. Relig. part. 2. probl. 3.
connex. 1. Paschal. de patr. potest. part. 1.
cap. 7. num. 16. [Knipschilt. dict. cap.
30. num. 49.] VIII. Ne Christianos
ad falsum eorum Dogma seducant. Vide
Fælic. Cæsar. in respons. singul. [Knip-
schilt. dict. cap. 30. num. 53.] IX. Hæc
& alia, ut certa solennitate rigorosè fu-
rent. Ord. Cam. p. 1. num. 86. ubi Magen-
borst. Wehn. in Observ. verb. Juden. [Dn.
Knipschilt. dict. cap. 30. num. 33.] Plu-
res conditiones vide apud Becht. de
securit. concl. 92. & seqq. Limn. 3. l. P. cap.
2. num. 28. & seqq. Stamm. de serv. person.
lib. 1. tit. 4. per tot.

8. Quæritur autem; *An Iudæi à*
Principe aut Statu Imperii recepti, absq̃
causa ac pro lubitu expelli possint? Si paci-
ficè ac secundum leges vivant, Negatur.
Ut enim Judæos recipere, ab initio est
libertatis; ita retinere est necessitatis.
Ac ficut fidem Judæis dare ac tutelam
promittere fas est; ita eandem frangere
nefas est. l. sicut. 5. C. d. O. & A. l. Christianis.

6. C. d. pagan. can. qui sincera. distinct. 46.
 Marq. de Susan. d. iudais part. I. cap. 7.
 Klock. de Contrib. cap. 10. num. 26. Pa-
 schal. d. patr. pot. q. 1. cap. 7. num. 14.
 [Adeò ut Judæi hisce & aliis conditio-
 nibus si satisfecerint, nec in persona nec
 in bonis licitè offendi possint. l. nullus.
 14. C. de Iuda. Nov. 45. & 46. Mager. de
 advoc. armat. cap. 8. num. 29. Knipschilt.
 dict. cap. 30. num. 62.] Ideò contra Ex-
 pellentes, Camera Imperialis mandata
 cum clausula decernit. *Prajudicia refert*
Ruland. 3. de Commiss. lib. 7. cap. 3. n. 5.
Nisi conditiones, sub quibus recepti sunt,
violaverint; Aut sub conditione recepti sint.
Knich. d. cap. 12. num. 24. Mager. dict.
cap. 8. num. 296. & seqq. [Knipschilt.
dict. cap. 30. num. 64.]

9. In Imperio Rom. Germ. Judæi
 tam ratione bonorum, quàm persona-
 rum, insigniter privilegiati sunt ab Im-
 peratoribus, *Carolo V. Maxim. II. ac Ru-*
dolpho. II. quæ Privilegia prægnantibus
 insuper clausulis custodita existunt. *Vide*
Reichs Abschied de Anno 1544. 1551. 1576.
1582. Quæ vide apud Ay rer. part. 2. Proceß.
cap. 5. Roding. 3. Observ. 13. num. 14.

Sym-

Symphor. *tom. 6. fol. 198. & 358.* Ii enim Jure Romanorum vivunt, ac pro civibus Romanis habentur, *l. 3. C. de Iuda. c. gaudemus. de divort. Myns. 5. Observ. 6. Wehn. in verb. Juden.* Liberos habent in potestate ad modum reliquorum Civium Romanorum. *c. f. de convers. fidel. Costal. in l. 3. D. de his qui sui vel. Philipp. Paschal. de patr. potest. part. 1. cap. 7. num. 9. [Dn. Knipschilt. dict. cap. 30. num. 26. & 27.]*

10. *In Bannum* declarari & absolvi possunt. Sailer in *Prajud. Cam. fol. 79.* Juramentum *Calumnia* præstare, Wurmbf. *1. Obs. tit. 14. Obs. 6.* Ac *Commercium* cum Christianis exercere possunt. *l. Iudai. C. de Iud. R. A. de An. 1577. tit. 20. Susan. d. 11. cap. 5. num. 1.* Vivunt sub speciali *Protectione* Imperatoris; ac eâdem securitate gaudent, quâ subditi, ubi recepti sunt. *l. 14. C. de Iuda. l. 6. C. de pign. Schwanm. Observ. Camer. 67. Susan. d. 11. part. 1. cap. 12. [Fritsch. de via publ. cap. 8. num. 17.]* Dicuntur *Servi fisci*, seu *Camerae Imperialis*; Sie seynd den *Kaisrl. Majest. Cammer Knecht* Sixtin. *de Regal. 1. cap. 5. num. 20. arg. c. et si Iudaos.*

X. de Iude. [Dn. Knipschilt. *dict. cap. 30. num. 26. & seqq.*]

11. Imperatori Electo, wann Er das Reich antritt/ seynd sie Ihrer Kaisert. Maj. eine Cron- Steuer / und Opfferpfenning schuldig. Marq. Freher. *ab Andlo fol. 186. lit. b. Wehn. in Observ. verb. Juden. Gylman. 3. Symph. verb. Iudæus. Mager. de Advoc. arm. cap. 8. num. 268. Reink. 2. cl. 2. cap. 3. Kizel. de Iudæis tr. singul.* [Knipschilt. *dict. cap. 30. num. 59.*] Quibus tamen Privilegiis omnibus ab Imperatoribus Judæis concessis, Imperii Statutum juri, ac privilegiis, nihil omnino derogatum est. per R. A. de Anno 1577. tit. 20. inf. [Adeo, ut Civitate in vita Judæi obtrudere ut recipiantur, non liceat. Klock. *consil. 29. num. 1031.* Knipschilt. *dict. cap. 30. num. 14.*]

12. Unicum hoc dubium addo; *An Iudæis divortia ijs in locis, in quibus tolerantur, secundum legem Mosaicam connivendo sint permittenda? Quod affirmatur. Quoniam Judæi in causis ad superstitionem pertinentibus, ac animæ salutem respuentibus, secundum leges proprias judicantur. arg. cap. 9. sincerè. dist. 45. c. sicut.*

De Ord. Tab & Scrib Publ. eorumq; substitutis. 555
sicut. d. Iuda. l. Iuda. 8. C. de Iuda. Reink. 2.
cap. 3. n. 8. Billæus conf. 9. [Stamm. de
servit. person. lib. I. tit. 5. cap. 4. num. 18.
Knipschilt. dict. cap. 30. n. 31. Vbi hoc quoq;
ad successionem & ad testamenta extendit.]
Dissentit Speck. 1. Cent. 2. q. 18. num. 9.

CAPUT LXI.

De Ordinatione Tabellionum *& Sribarum Publicorum; eorumq;* *Substitutis.*

T*Abelliones Archigrammateos & Scri-*
bas Publicos creare, qui in effectu
idem sunt, quod Notarii Publici,
vulgò Stadt Ampt und Gerichtschreiber
appellati, ad Principes & Status Imperii
quoq; vigore superioritatis territ. perti-
net. arg. l. actuarios. 7. ibi; non aliter, nisi
ut consueverat. C. de numer. Actuar. Nov.
44. cap. 1. Francisc. Marc. decis. 488. n. 2.
lib. 1. Sixtin. de Regal. lib. 2. §. 15. num. 14.
Stephan. de Iurisd. 2. part. 2. cap. 5. num. 7.
Becht. de securit. concl. 210. Ruland. 2. de
Commis. lib. 5. cap. 4. num. 41. [Renat.
Choppin. de doman. lib. 3. tit. 21. n. 1. & 2

Azevedo *ad Rubr. tit. 25. lib. 4. Recopilat. 9. & II. Qui Numerarii, Actuarii, Chartularii & Scriniarii olim nominati fuerunt. tot. tit. C. de numerariis lib. 12. Panciroll. lib. 2. Var. lect. cap. 188. Dn. Brunneman. ad dict. tit. C. de numar. lib. 12. Quorum usum, antiquissimum fuisse, ex historica veritate comprobatur Choppin. de moribus Paris. lib. 3. tit. 3. num. 7.]*

2. Archigrammatei autem à Notariis in eo differunt, quod Notarii, Imperiali auctoritate creati, officio suo ubique in Imperio præesse, testamenta ac instrumenta conficere queant [Choppin. de doman. dict. tit. 21. num. 3.] Tonduti *de prævent. part. I. cap. 17. num. 4.* Qui etiam in Hispania, Anglia & ubique terrarum, Officium suum exercere possunt, modò Imperiali auctoritate creati fuerint, prout hoc deducit Surd. *consil. 255. num. 10.* Quamvis in Gallia contrarium servetur, teste Rebuff. *de litter. oblig. art. 2. gl. t. 238.* Archigrammatei verò ac Tabelliones tantum in constituenti territorio, munere suo fungi possint. *arg. l. 1. §. 4. l. f. D. Off. præf. urb. Gail. 2. Obs.*

De Ord. Tab. & scrib. Publ. eorumq. Substitutis. 558

2. *Observ. 71. num. 13. Becht. de securit. conclus. 210. & 217. Stephan. de Jurisd. 2. part. 2. cap. 5. num. 8. Tonduti d. cap. 17. n. 8.* [*De triplici Differentia inter Notarium & Tabellionem, vide Alphons. de Azevedo in Recopilat. Rubr. tit. 25. lib. 4. num. 16.*]

[3. *Ad officium Archigrammatei nemo admittitur, nisi vigesimum quintum annum impleverit; cum sit officium publicum. l. ad rempublicam. 8. D. de muner. & honor. Cum moderatione l. non tamen. II. D. de Decurion. Nec quispiam aspirare potest, nisi examen in consilio sustinere velit; Ac ut jam recipiendus ad officium Tabellionis, juramentum super certa capitula præstet. De quibus requisitis vide latius Alphons. de Azevedo in Recopilat. lib. 4. Tit. De los Escrivanos del Consejo 25. per tot. Ac quàm grave munus sustineat Archigrammateus, patet ex Juris Provincialis Ducatus Württembergici, part 1. tit. 6. per tot.*]

4. *Queritur autem: An Instrumenta, vel Testamenta der Stadtschreiber qua in territorio, ubi officio præsunt, conferunt, etiam extra territorium authentica cense-*

enseantur? Affirmatur. Quoniam ea, quæ sunt voluntariæ jurisdictionis, ubique locorum exerceri possunt. Ac in probatione scripturæ inspicitur locus, ubi Scriptura confecta est. *l. si fundus. 6. D. de evict. arg. l. 1. l. 2. l. 52. in pr. D. de judic. Gail. 2. Observ. 123. Fr. Marc. decis. 488. num. 10. lib. I.* [Et actus gestus in loco solennitatis, sumit essentialiale principium & formale adimplementum ex ipso loco. *perl. in hac sacratissima. 30. ibi: ubicunq; positarum. C. de donat.*] Schrader. *consil. 5. num. 98.* [*Fr. de Caldas consil. 50. Phanutius de inventar. part. 6. n. 137.*] Tonduti *de pravent. part. 2. cap. 17. n. 15.*

5. Ulterius Quæritur: *An Scribe publici Documentum, fidem faciat, in quo, loci dati, dieiq; mentio omissa est?* Ac tale Documentum nullam fidem mereri censeo. *per Nov. 47. cap. I. in pr. ac per cap. Abbate sanè. 3. ubi Aug. Barbosa. de sent. & re jud. in 6.* Quoniam loci, & temporis mentio, ad contractus substantiam non nihil, sed plurimum tribuit. *per d. cap. Abbate.* Sive solennitatem hanc substantialem de jure effectam esse, sive de consuetudine dicas. Felin.

ad

ad cap. 1. num. 2. X. de fid. instrum. Notarius autem, in confectioe instrumenti, non debet ea omittere, quæ ex consuetudine Civitatis servari solent. Joach. Scayn. *decis. 42. num. 30. & 31.* Quomodo enim fieri potest, *ut omisso loco, Documentum aliquod falsi non convincatur?* Et quomodo aliàs is, adversus quem id profertur, docere posset, toto eo die, quo conficiebatur, sese, vel adversarium, in aliis locis fuisse? *§. item verborum. Inst. d. Inutil. stipul.* latè Nicol. Everhard. *de fide Instrum. cap. 2. num. 58. & 67.* Jan. Langlæ. *lib. 4. Semestr. cap. 6. per tot.*

6. Quæritur denique; *An Archigrammateus instrumentum inter subditos extra territorium, veluti Archig. & Würtemberg. Reutlingæ in Civitate Imperiali conficere possit?* Quod Affirmatur. Quoniam Archigrammatei habent, sicuti Notarii, voluntariam jurisdictionem. Carpzov. *lib. 6. respons. 19. num. 21.* Quam inter personas, Domini sui jurisdictioni & territorio non subjectas, ubi vis exercere possunt. Castr. *in l. f. n. 4. C. d. tempor. in integr. rest.* Tonduti *d. cap. 17. num.*

num. 10. [Unde jureconsulti tradunt, quòd *Statutum* habilitando, aut non habilitando personam ad contrahendum, aut testandum, effectum suum extendat, ad subditos ubique existentes, ac extra territorium contrahentes. *arg. l. fin. D. de decret. ab Ord. faciend.* Anton. Faber. *1. Cod. tit. 5. de fin. 4.* Joan. Grivel, *decis. 104. num. 45.*]

7. De *Substitutis* der Stadtschreiber/ hoc observandum, quòd gesta ab eis, non minus valeant, ac si à Domino ipso, seu Principali confecta essent. *Nov. 44. c. 1. §. verum. in fin.* Quia non admittuntur nisi examinati & jurati; *arg. l. 1. C. de preposit. agent. in reb.* Ideò Dominum repræsentant, ejusque vices gerunt, *arg. l. 2. ibi: omnia nostra fecimus, quibus auctoritatem nostram impartimur.* *C. de vetr. jur. enucl. Nov. 128. cap. 19.* Azeved. *in Recopil. ad l. 1. num. 8. De los alcaldes. lib. 3. tit. 9.* Mastrill. *de magistr. lib. 1. cap. 29. num. 24.*] ac pro *Substitutis* in officio delinquentibus, Tabellio vel Archigrammateus tenetur. *l. un. §. f. D. furt. advers. naut. l. fin. §. 3. D. naut. camp. sabul.* Ortlep, *de exam. notar. c. 21. & 22.*
Ricc.

Ricc. coll. decis. 2677. Nam quod Dominus ex facto & delicto famuli teneatur, si delinquat in officio, ad quod est deputatus, constat ex *l. 1. in pr. iuncto §. familia. D. de public. & vectigal.* [*l. ad similitudinem. 21. ibi: periculo suarum facultatum. C. d. episc. & cler. Azevedo ad leg. 4. Recopil. num. 13. lib. 3. tit. 9. Herm. Stamm. de servis person. lib. 2. cap. 2. n. 7.*] Quoniam Dominus in culpa esse censetur, malos, ac negligentes hosce homines eligendo & illorum opera in tali officio utendo. *per l. 1. C. ad L. jul. repetund.* [Quod confirmatur Rescript. Impp. Theodosii & Valentiniani in *l. nullus. 60. ibi: periculo suarum. l. neminem. 64. C. de Decur. lib. 10.*] *Mar. Giurba. decis. consil. 36. per tot. Henric. Kinschot. respons. 108. num. 8. & seqq. [Aldovin. consil. 19. n. 91. Fr. de Amaya ad dict. leg. nullus. 60. num. 44. Ego latius in tr. de Administris cap. 15. per tot.]*

CAPUT LXII.

De Jure imponendi Collectas.

- U**Sque huc de Actibus Superioritatis Grattosis; Subsequuntur & Actus, *Vili.*

Utilitatem Principum, & Statuum Imperii respicientes, Inter quos præcipuè ad emolumenta refertur Jus & Potestas *indicendi census, & collectas*. [Sanè Jus & potestas imponendi tributa & collectas antiquissimum fuisse, ex Scripturibus constat. *Plato* pecuniæ publicæ per tributa collectæ mentionem facit, in *libr. de Legib. 10.* *Cicero*, pecuniam publicam, nervum esse rerum agenda- rum statuit, *pro Leg. Manil.* Causam elegantem per pulchram illationem adducit *Cornelius Tacitus*: *Neg, enim, quies Gentium, sine armis: nec arma, sine stipendiis; nec stipendia sine tributis haberi queunt. 4. histor. cap. 74.* Similia refert *Dio, histor. lib. 52.* *Choppin. de tribut. posit. 1. apud Fritsch, E. l. P. 6. Dn. Gockel. de jurib. Majest. cap. 22. num. 15.*]

2. In Imperio Rom. Germ. jus imponendi ac exigendi *Collectas Provinciales, Land-Steuer anzulegen*/Principibus & Statibus Imperii jure superioritatis competit. Quod fundatur activè in *Jurisdictione territoriali*, passivè in *Subjectione*; Adeò, ut collectæ solutio infal- libilis sit subjectionis tessera, ac superio-
ritatis

titatis recognita certa probatio. c. omnis omnia refert. X. de censib. l. 2. C. sinè cens. vel reliq. l. un. C. de superind. Dn. Bocer. d. collect. cap. 1. n. 20. Klock, de contribut. c. 3. num. 146. Reink. I. cl. 5. cap. 4. num. 131. Graef. de Regal. cap. 31. [Ethoc jus collectas exigendi, Civitatibus quoq; Imperialibus immediatis competere, meritò tradit Dn. Knipschilt lib. 2. cap. 17. num. 4. & 31.]

3. Collecta est vel ordinaria, quæ singulis annis recurrit. l. un. C. de vac. mun. l. 3. & 4. ubi Amaya, num. 3. Gade Annon. [l. un. C. d. collat. donat. Chop. de tribut. posit. 67. Fr. Reverter. decis. S. C. Neap. 227. num. 2. & 3. Ubi de Marinis in Observ. num. 1.] Vocatur aliàs Censur, die ordentliche Steuer: Vel extraordinaria, quæ oritur oriente extraordinaria causâ. l. 5. C. de SS. Eccles. Sixtin. de Regal. 2. cap. 14. num. 12. Bocer. de collect. cap. 6. Klock, d. tr. c. 2. num. 2. & seqq. Amaya. ad d. l. 3. num. 32. & seqq. [Quarum prima & quidem urgentior causa Bellum existit. Chop. dict. dissert. 6. posit. 69. apud Fritsch, E l. P. 6.]

4. Utraque regulariter per jugationem

nem indicitur, ac præstatur ratione bonorum, pro viribus patrimonii, proinde collecta *Realis* dicitur. *l. forma. §. 15. verò. 2. D. de Cens. l. f. C. d. t. l. 2. ubi late Amaya C. de Annon. Klock. d. tr. cap. 17. num. 99. [à Romanis tributum impositum per æs & libram dictum. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 17. num. 35. Marinis ad Reverter. decis. Observ. 227. num. 2.]*

5. Quo casu, etiam *Forenses*, imò etiam ipsa *Ecclesia*, vel *Clerici* in alieno territorio prædia possidentes, collectas solvere tenentur. *l. 6. §. f. l. munerum. 18. §. 25. D. de muner. Gail. 2. Observ. 3. num. 16. & 20. Azevedo. in l. II. tit. 3. lib. 2. Recopil. [Knipschilt. dict. tr. lib. 2. cap. 17. num. 52. 54. & 55.]* Et quidem *summa aequitate*; Quoniam hoc casu ipsa prædia magis, quàm *Ecclesia* vel *Forensis* collectatur. Naturaliter enim hoc onus censetur rerum, formaliter personarum. *l. forma. 4. §. 2. D. de Censib. l. f. C. eod. can. si tributum. ibi. agri Ecclesiæ. caus. II. q. 1. Klock. de Contrib. cap. 13. Grivel. decis. II. Amaya ad l. 2. num. 14. C. de annon.*

6. Quædam collecta est *Personalis*,

ac indicitur per capitationem, quâ singula Reip. capita viritim onerantur; [Quæ olim in collationibus ad Turcicam expeditionem usitata fuit. *R. l. de Anno 1500. tit. von Soldnern. Reichs Abschied zu Augspurg de Anno 1551. §. und nämlich dieser modus 2.*] Eavè observatur præcipuè in Italia, quandoq; in Austria; Usitatissima verò est in Turcico Imperio, ubi Christiani pro singulis capitibus, drachmam auri, idest, aureum Ungaricum exsolvunt. *l. un. C. de capit. civ. Gail. de arrest. cap. 9. num. 19. Boc. de coll. cap. 7. num. 3. Klock. d. tr. cap. 18. num. 166. Graef. de Regal. cap. 31. num. 4.* [Quæ tamen vix est, ut in Republica benè constitutâ attendatur, *secundum Dn. Knipschilt. dict. cap. 17. num. 83.*]

7. *Mixtam* Naturam capit Collecta, quæ personis imponitur propter res, tum respectu patrimonii, tum respectu personæ induitrix. *l. rescripto. o. §. f. l. f. §. 26 de muner. & honor.* Sonderlich da man einem auch a ff sein Handwerck und Handthierung schlägt. *l. filii. 22. §. ult. D. ad municip. l. f. §. 23. D. de muner. Bocer*

de coll. cap. 10. num. 3. Klock, de Contrib. cap. 12. num. 18.

8. Convenit Imperii Principibus & Statibus, [antequàm ad collectarum impositionem, progrediatur, ante omnia proprium marsupium excutere. Klock, *dict. tr. cap. 7. num. 60.* Quòd si Ærarium omninò sit exhaustum, eo in casu] Collectas novas & extraordinarias à subditis magis impetrare, quàm imperare [debent, ac imprimis præcaveant, ut, quo minus fieri potest, subditi tributis onerentur. Aurea sunt verba Imperatoris Justiniani: *Deo auspice, hoc unum nobis studio est, ut publica tributa, citra querelam inferantur.* Novell. 149. cap. 2. Dn. Knipschilt, *dict. cap. 17. num. 91. lib. 2.*] Ideò cum consensu subditorum, aut quicquid eos representant, *eine Landschaffe* / Collectas exigere solent. Frider. *de mand. 2. cap. 44. numer. 7. & 8.* Gail, *de arrest. cap. 10. num. 17.* Bocer. *de Collect. cap. 4. num. 8.* Arnif, *de jur. maj. lib. 3. cap. 7. num. 8.* Nec mirum: Cum id in *Hispania* Regnis quoque observe-tur; Adeò quidem, ut quamvis *Hispaniarum* Rex absolutus esse videtur; Tri-
buta

buta tamen indicere non potest, nisi ea in Comitibus generalibus à Procuratoribus Civitatum, quæ Matrices sunt & capita aliarum, concedantur, teste Parlod. cap. 3. num. 13. Amaya *ad d. l. 3. num. 37. C. d. annon.*

9. Proinde subditi ea de re suos habent particulares libros, *Steur-und Ans-schlags-Register. Wehn. verb. Schakung.* [Vulgò, Æstimum, dicti; Quæ autem in conficiendis libris collectarum observandæ sint, tradit latè Jul. Chop. *de tribut. posit. 16. & seqq.* apud Fritsch. *E. l. P. 6. fol. m. 239.* Vide Choppin. *de Doman. lib. 1. tit. 2. num. 5.* Sanè subditi vix unquam Collectarum solutionem recusare solent; *modò justa adsint causa.* Puta si vel publica utilitas Collectas exigat, aut evidens necessitas illas extorqueat. *l. 1. C. de vectig. nov. l. omnes. C. de oper. publ. Grivel. decis. II. numer. 20. Dn. Klock. de Contrib. cap. 7. num. 16. Fr. de Amaya d. l. 3. num. 27.* Puta ob defensionem Patriæ, *zur Landesrettung/ Ob aris alieni* solutionem, propter Domini Captivi redemptionem; aut partis territorii Emptionem. Sixtin. *de Regal. 2. cap. 14.*

num. 21. Klock. d. tr. cap. 8. [Vide Dn. Knipschilt. dict. cap. 17. num. 68. & seqq. lib. 2. Dn. am. Gockel. de jur. majest. cap. 22. num. 15.]

[10. Quod extenditur quoque ad casum præstandi alimenta, secundum quosdam, si ærarium absque culpa Domini territorialis, ita sit exhaustum, ut ea subministrare non possit. Maul. de homag. tit. 7. Tenzel. de jur. detract. posit. 10. lit. B. in fin. Notabiliter hac de re scribit Vander Graef: *Non inconueniens est, exemplo parentum & liberorum, privatis Principum necessitatibus, subditos collectis subvenire, præsertim si alimentis indigeant. arg. l. 1. C. de alend. liber.* Quid enim inhumanius, quàm Principi denegare, quod patronis debetur? *l. 5. §. 18. & 19. D. de liber. agnosc.* Regi auferre, quod donatori ad inopiam vergenti, competeret? *l. fin. C. de revocand. donat.* Jacob. Vander Graef. de Regal. cap. 31. sub num. 6. *An & quatenus, exhausti ærarii assertori fides adhibeatur? Vide meam Nomolog. cap. 3. num. 8. & 9.]*

II. Quoniam autem collectæ impositio passivè fundatur in subjectione,
hinc

hinc confectarium est, neminem regulariter, nisi *subjectos* collectis onerari posse, *l. rescripto, 6. §. D. de muner. cap. 2. de censib. Reink. I. cl. 5. cap. 4. num. 169. Klock. dict. tr. cap. 3. per tot.* Qui etiam absentes & contradicentes ad onus hoc obligantur, Rosenthal, *de feud. cap. 5. concl. 75. n. 1. Græv. 2. concl. 52.* [Modò collectarum imponendi facultas à majori parte Ordinum Provincia- lium asserta fuerit. Refert enim ad uni- versos, quod publicè fit per maiorem partem, *l. quod maior, 19. D. ad municipal. l. 160. §. 1. D. de Reg. jur. Jul. Chop. d. dis- sert. de tribut. posit. 76. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 17. num. 65.* Quod etiam in Collectis Imperialibus verum obtinere contendit Dn Stamler, *de reservat. §. 30. num. 7.* Cujus assertioni firmamentum adducere licet, ex traditis Knipschilt, *dict. lib. 2. cap. 3. num. 95. & 96.* Distin- guit Tenzel, *de jur. detract. posit. 10. lit. B.* apud Fritsch. *E. I. P. 3.* De quo vide- bimus *infra cap. 90.*]

12. Quæritur: *An Cives propter bo- na extra collectantis territorium sita, col- lectas solvere teneantur? Negativa senten-*

tia magna aquitate nititur. Agri enim tributum in eo territorio levare debet, ubi possidetur. *l. un. C. de mulier. in quo. lib. 10. l. 4. §. 2. D. de censib. Frider. 2. de mandat. cap. 4. num. II. Boc. de collect. cap. 9. num. 7. Graven. 2. concl. 53. consid. 1. num. 3.* [Proinde hunc casum, dum in controversiam deductum fuisset, suprema Camera Neapolitana ita decidit; Ut de bonis extra territorium sitis, inhabitantes collectas, solverent, modo in loco, ubi sita erant, non collectabantur; Quia ibidem forsitan per Gabellas vivitur. Franc. Reverter. decis. 387. per tot. Vbi Marinis. num. I.] Quod tamen Civitates Imperii non observant, dum quilibet Civis, statim temporibus omnia sua bona, sive intra, sive extra territorium sita, juratò in æstimum referre tenetur, quod etiam ratione sua nititur. *per l. numerum. 6. & fin. D. de muner. Diaz. de Mena. lib. 1. quest. 21. n. 55. Clapper. caus. 27. quest. 3. per tot. [Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 17. num. 54.]* Vide tamen limitationes apud Klock, *d. Contrib. cap. II. num. 17. & seqq.*

13. De usufructuario dubitatur:

An teneatur solvere Collectas propter pradia, quibus utitur, fruitur? Affirmativa communis est conclusio: Quoniam possessor prädiorum & qui fructus ex illis percipit, jure Domini collectasolvere tenetur. *l. si pendentes. 27. §. si quid. D. de Vsufr. l. quero. 28. D. de Vsufr. legat. Gail. d. pignorat. Observ. 15. num. 11. Sixtin. d. Regal. 2. cap. 14. num. 84. Boccr. de collect. cap. 10. num. 5. [Joan. del Castillo de Vsufr. cap. 56. num. 14. in oper. tom. I.] Nisi Collectæ, ususfructus redditus absorbeant; Ususfructuarius enim non tenetur, nisi pro modo reddituum. *arg. §. 7. l. de nox. act. Garthas de expens. cap. 11. num. 61. Klock d. cap. 11. num. 130.**

14. Secus est in Conductore. Quoniam Conductor non possidet, sed tantum est in possessione, qui pro cultura & cura fructus percipit. *l. 1. C. comm. d. usufr. l. hi penes. 4. C. de agricol. lib. 11. Caroc. de locat. part. 2. tit. de Collect. Klock. d. cap. 11. num. 164. [Castillo de usufruct. cap. 5. num. 21.]*

15. Qui Collectam imponit, ille quoque ab ea immunitatem concedit. *l. sicut munera, 11. D. de vac. mun. l. 1. l. fin.*

D. de censib. l. un. C. de his, qui à Princ. vac. mun. lib. 10. Myns. d. respons. num. 51. Frider. 2. d. mand. cap. 45. num. 12. Sixtin. d. Regal. 2. cap. 15. num. 129. Klock. d. cap. 16. sect. 1. num. 13. & seqq. [Carol. Tapia de constit. Princip. in Rubr. cap. 4. num. 107. Jo. Gæddæ. 4. cons. Marp. 16. n. 223.]

16. Cæterum, hæc immunitas strictè intelligenda est, [ac regulariter personalis esse judicatur. *l. forma 4. §. quanquam, 3. ibi: à personis. D. de censib. Tessaur. decis. 116. num. 5. Marinis ad Revert. Observ. 32. num. 1. Jo. Gæddæ. 4. consil. Marp. 16. num. 357. [Nec ad casum insolitum necessitatis & temporis belli regulariter extendi potest. l. cum re. 3. C. quemadmod. civ. mun. lib. 10. l. quoties, 1. C. ut nem. lic. in empt. lib. 10. l. jubemus, 10. C. d. SS. Eccles. Dn. Klock. d. Contrib. cap. 19. numer. 519. Gail. 2. Observ. 52. num. 25. Rosenth. feud. 5. concl. 86. Frider. d. cap. 45. num. 14. Maul. de Homag. cap. 9. num. 77. [Fr. Revert. decis. S. C. Neapol. 130. per tot. Carol. Tapia dict. cap. 4. num. 102. & 103. Modò de vera & extrema necessitate agatur, scilicet quæ talis est, ut à cæteris subditis illi vix occurri possit,*

fit, citra opem & adiutorium immuni-
um. per l. un. C. ut nemin. liceat. ab empt.
spec. l. 11. §. 2. D. de muner. Dn. Thabor. de
metat. sect. 2. cap. 1. num. 15. latè Dn.
Fritsch. de necessit. sect. 6. cap. 6. num. 5.]

17. Quæ tamen assertio Limitatur.

I. Nisi in genere de omni casu necessi-
tatis cogitatum aut stipulatum fuerit
tempore concessionis, arg. l. qui iure. D.
d. milit. testam. Raudens, respons. 54. num.
8. vol. 1. Tileman. de Benign. Syntag. 2.
decad. 1. Vol. 5. num. 51. [Dn. Thabor.
dict. sect. 2. cap. 1. n. 17.] II. Nisi Quis
cum titulo oneroso, puta pretio vel pro-
pter servitia, immunitatem hanc acqui-
sierit. Roland à Valle conf. 5. num. 5.
num. 53. Cocher. decis. 39. num. 1 Myns.
respons. 1. num. 24. decis. Sixtin. 2. d. Regal.
cap. 14. num. 136. [Vel si immunitas
hæc ex Contractu proveniat. Contra-
ctus enim necessitatem præstationis ha-
bent, etiam in persona summi Principis.
Canonista, in cap. 1. X. de probat. Consil.
Marp. 4. consil. 16 num. 323. Besold. consil.
175. num. 7. Dn. Thabor. de metat. part.
3. sect. 2. cap. 1. num. 14. Jo. Gæddr. 4.
consil. Marp. 16. num. 323.] III. Nisi
immu-

immunitatis privilegium clausum fit in corpore Juris. *arg. l. 8. d. minor. Sylvan. conf. 66. num. 19. Raudens, respons. 54. num. 22. cap. I.*

17. Quæritur autem; *An Dominus territorij de pradiis allodialibus, à privatis comparatis, à Collectis immunis sit? Quod Regulariter negant Doctores.* [Quoniam bona manent in suo qualitate, & emptor bonorum rusticorum, sua contractu non potest variare naturam bonorum.] *per l. 2. C. de. Privil. dom. Augst. l. vacuatis. 13. l. nullus. 28. ibi: Qualibet dignitate fultus. C. de Decurion. lib. 10. Alber. de Rosate in Rubr. D. de muner. Jacob. de S. Georgio. de homag. num. 39. Vbi de communi opinione attestatur. Ægid. Thom. de collectis. Vers. Exactis. fol. m. 321. per tot. [Dn. am. Erhard. de oper. rusticor. conclus. 21. Walther. de metat. cap. 2. §. 64. Dissentit Tiraquell. de Nobilit. cap. 20. num. 168.]*

18. Ulterius Quæritur: *An immunitas à Collectis à Principe territorij alicui concessa, ceteros Cives oneret? Et hanc immunitatem, ipsius Principis cedentis detrimento, non verò Civitatis*

tatis imputari, deducunt Doctores, ex l. actores. C. de exact. tribut. Nam Privilegium uni concessum, non debet redundare in alterius præjudicium. per l. cum filius, D. de testam. milit. Præsertim cum immunitas semper censeatur contra utilitatem publicam, Franc. de Amaya ad l. i. num. 4. C. de immun. nemin. conced. Ita Jacob. de S. Georg. de homag. num. 38. Paris. consil. 70. num. 14. Cravet. consil. 945. num. 3. & seqq. Rosenthal. de feudis cap. 5. conclus. 85. lit. C. Distinguit Natta consil. 160. n. 37. Vide latè Klock. de Contribut. cap. 16. num. 23. & seqq. [Walther. tr. de metat. cap. 8. §. 49. 2. 28.]

CAPUT LXIII.

De jure detractiois, vom

Abzug.

I. **I**uri Collectarum annexum est Jus detractiois die Nachsteuer/ Abfahrt/ und Abzug: Quo certa portio defalcatur de bonis, quæ è territorio aliqujus Imperii Principis aut Status, in aliud territorium transferuntur; Quod **exigitur**

exigitur ab eo, & quidem jure superiori-
tatis, qui domicilium mutat, idvè alibi
constituit. *Reichs Abschied/ de An. 1594.*
§. und so vñ. Pruckm. conf. 48. Wehner.
& Befold in Thes. Pr. V. Nachsteuer. Mager.
de Advoc. armat. cap. 10. num. 197. Klock.
de Contrib. cap. 1. num. 234. [Hoc De-
tractionis Jus, Civitatibus Imperii im-
primis quoque competere, tradit Dn.
Knipschilt. de Civit. Imp. lib. 2. cap. 20.
num. 13. & per tot. Eichman. dissert. de
jur. detract. posit. 2. lit. D. act. posit. 7. per
tot. apud Fritsch. E. 1. P. 4.] Quod
etiam Gallie & Italie mores observant.
teste Decian. respons. 54. num. 55. Rauchb.
2. quest. 15.

[2. Vestigia juris Detractionis re-
perimus in Romana historia, adeò ut
Cæsarem Augustum, Detractione pri-
mùm usum fuisse, tradat Dio Cass. *histor.*
lib. 55. Tacit 4. Annal. 55. Leges quoque
Civiles similia ferè Detractionis vesti-
gia referunt in l. 2. §. ex his. 44. D. de
origin. jur. Quo facit. tot. tit. C. Quand.
quot. pars. lib. 10. l. un. C. Non licet. habit.
metracom. lib. 11. l. fin. in pr. ibi: vicesima.
C. de edict. Div. Hadr. Chopin. de doman.
lib.

lib. 1. tit. 2. num. 5. Knipschilt. dict. cap. 20. num. 6. Ratio hujus Detractionis suâ equitate nititur, scilicet, quòd Dominus territorii in redhostimentum præstitæ defensionis, ac in compensacionem imminuti æstimi, accensus annui, aliquid de bonis exportatis decerpat. Gail. 2. Observ. 36. num. 9. Klock. de arar. lib. 2. cap. 26. num. 3. Knipsch. d. cap. 20. num. 12. Eichman. dict. posit. 2. lit. D.]

3. Duas detractionis species Germania usus observat, Easvè exigit; [Primo propter emigrationem: Secundo propter Hereditatis perceptionem. Dñ. Knipschilt. dict. cap. 20. num. 21.] Ex domicilij mutatione, detractio solvitur, Cum subditus Juri Civitatis renunciat, ac domicilium in alterius Principis territorium transfert; Quo casu, Dominus territorii ordinarius, certam bonorum portionem patrimonio migrantis detrahit. Köpp. decis. 5 & 11. Gail. 2. Obs. 36. num. 10. Klock. d. cap. 1. num. 236.

4. Domicilium autem mutare, ac aliorum migrare, cuilibet liberum est, etiamsi territorii Dominus dissentiat; modò non fiat malitiosè, l. Titio. 71. §. 2.

D. de

D. de condit. & demonstr. l. f. C. d. oper. lib. Reichs Abschied/ de Anno 1555. §. wa aber unsern. Gail. 2. Observ. 36. num. 14. Bruning. d. jur. univers. th. 59. Mevius ad ius Lub. 1. tit. 2. art. 2. num. 69. [Dn. Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 20. num. 2. Laudat liberam hanc, emigranti facultatem, Cicero, ne quispiam maneat in Civitate invitus, & fundamentum vocat libertatis, sui quemque juris & retinendi & dimittendi esse Dominum. Cicer. pro Balbo. Eichman, de jur. detract. membr. 2. Concl. I.]

5. Quæritur autem : *An Statutum vel Edictum valeat, ne subditi extra territorium migrent, sub gravi pœna aut confiscatione bonorum? Quod Negamus; Quoniam tale Statutum aut Edictum libertatem naturalem nimium constringit; ac servitutē inducere videtur. d. l. Titio. 71. §. 2. D. de condit. & demonstr. arg. l. nec non. 23. §. 1. D. ex quib. caus. maj. Amaya. I. Observ. jur. cap. 6. [In Principis autem potestate minimè consistit, contra ius Gentium,] subditos libertatem naturalem adimere, ac pro lubitu circumscribere, Eichman, dict. membr. 2. conclus.*

conclus. 1. Henr. Klock. de vectigal. conclus. 63. Schepliz. ad Consuet. Br. part. 4. tit. 14. §. 2. num. 8. Dn. Knipschilt. dict. cap. 20. num. 4.] Dissentit [Klock. de contribut. cap. 7. num. 142. Stamm. de servit. pers. lib. 3. cap. 12. num. 11. Rümel. in. 2. ad A. B. Dissert. 5. thes. 5. Et hoc operosè defendit.] Joan. Anton. Bellon. consil. 5. num. 45. & seqq.

6. Quæritur Ulterius; *An is qui ex necessitate, non propria culpa, aliò migrat, detractiōis lus solvere teneatur?* Et hoc Negamus; Nisi eo in casu, quo quis seipsum spontaneè in necessitatem emigrandi conjecerit, scil. delinquendo. arg. l. 36. in f. D. de jud. l. 7. §. 1. D. qui sat. cog. Köpp. decis. 11. num. 15. Berlich. 5. concl. 52. num. 13.

7. Proinde Magistratum à subditis, quos ob Religionem è ditione discedere jubet, tributum emigrationis exigere non posse, æquum & justum est, sicuti tradit Referens apud Gylman. tom. 2. Symphor. 1. tit. 3. vot. 1. num. 4. fol. 207. Qui præjudicia refert. Cran. de pac. Relig. part. 2. problem. 1. Rümel. 2. ad. A. B. diss. 5. conclus. 6. [Ubi Additiones meæ.

Henr. Klock. *de vectigal. thes.* 63. lit. D. Quod latius deducit Dn. Eichman *de jur. detract. membr. 2. conclus. 2.* Knipschilt. *dict. cap. 20. num. 38.*] Contrarium tamen *Praxis Imperii* in multis locis, non sine gravamine tenet.

8. In Ducatu *Wurtembergico* Cives pleniori libertate gaudent, ac vigore *Tubingensis* Transactionis initæ *An. 1514.* *Tubingæ*, cum Duce Ulrico, & confirmatæ, à Duce Christophoro *Anno 1551.* ab onere detractionis liberi sunt; *der Tübingische Vertrag gibt jeden Württembergischen Bürger ein freyen Zug. S. damit auch der.* [Knipschilt. *dict. cap. 20. n. 15.*]

9. Modò Emigrans 1. cuncta debita ante discessum exsolvat. 2. Ne intra annum, contra patriam quidquam moveat vel agat. 3. Ut lites intra annum judicialiter exagitet & earum determinatione acquiescat. *Sürstl. Würtemb. Lands-Ordnung. tit. vom Burgers Recht. S. so einer. Rümelin. d. dissert. 5. concl. 5.* Simili privilegio etiam Cives *Spirenses, Vormatienses*, ac *Kizingenses* gaudere, tradit Gylman. 3. *Symphor. fol. 147.* *Wehn. in Obs. verb. Nachsteuer.*

IO. Quæritur autem : *An Habitator, vel Incola in Bessier. Qui per aliquot annos in Civitate aut pago VVürtembergensi larem fovit, ac ibidem bona ac peculium aliquod acquisivit, postea sese, cum facultatibus aliorum confert, luri detractionis solvere teneatur, à quo aliàs Cives immunes sunt & exempti ?* Quod utique *Affirmamus.* Quoniam habitator onera civica non suffert, nec collectas, aliasvè præstationes personales sustinet, sed solvendo annum habitationis pretium [Quod vulgò, *Bessis Gelt* vocamus,] liberatur. Quomodo ergò civica commoda & privilegia habere poterit? Cum propriè loquendo habitator non sit Incola, nec incola sit Civis. *l. Cives. C. de incolis. Buning. de homag. conclus. 281. Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 29. num. 80. & 84.]* Ideò Statutum loquens de *Cive*, non comprehendit *Incolam, nec habitatorem*: Sed strictè ac propriè intelligendum est, *Bart. in l. 3. §. hac Verba. D. de negot. gest. Aldr. Mascard. de Statut. concl. 4. per tot.*

II. Proinde cum in lege Censoria, portus Massiliensis scriptum erat: *Civis*

vendens Navem aut aliud lignum, portorium ne dato. Ac Gigantus de Mariano Corsus, Marsiliæ habitator Navem vendens portorium pendere recusaret, ad solutionem in supremo Aquisgrani Iudicio, majori calculo condemnatus fuit, teste Francis de Chapper. *caus. 78. quæst. un.* Quo faciunt tradita Amayæ ad l. Cives. 7. num. 110. C. de incolis lib. 10.

12. *Secunda species* exigendi Detractionem existit in hæreditatis perceptione. Nam Dominus territorii ex hæreditatibus, legatis aut Donationibus quæ ad extraneos, sive testamento, sive ab intestato perveniunt, ac extra territorium transportantur, certam quotam & portionem deducit. per Reichs Abschied de Anno 1494. §. und soviel. Köpp. decis. 5. Wehn. in Observ. verb. Nachsteuer. Rauch. I. l. quæst. 15. [Knipschilt. dict. cap. 20. num. 21. Klock. de arar. lib. 2. cap. 69. num. 12. ac cap. 20. per tot.]

13. Quod ubique ferè locorum observatur, nisi Magistratus cujusvis loci, hoc jus speciali pacto sibi invicem remiserint, da die Obrigkeit sich verglichen / einen freyen Zug gegeneinander zu haben.

Haben. Sicuti Serenissimus Dux *Würtembergia* cum quibusdam Civitatibus Imperii certa pacta habet.

14. Hæc Detractionis *Quota* incerta est, ac variatur secundum locorum consuetudinem; quandoque deducitur *decima* pars, quandoq; *Quarta*; quandoque *Vigesima*; *Frankfurti, Bambergæ, & in Palatinatu* est *decima* pars: In *Marchia Brandenburgica* *decima* quinta; *Wehn. Observ. Nachstieuer. Köppen. decis. 5. num. 5. Klock. d. cap. I. num. 234.* In *Würtembergia* Patriæ Ducatu est *decima* pars, *Sürstl. Würtembergische Lands. Ord. fol. 7.* [Unde vulgò, *der zehende Pfénning* vocatur. *Dn. Knipschilt. dict. cap. 20. num. 53.*]

15. Quæritur autem: *An liberi, paterne hæreditatis decimam solvere teneantur?* *Negatur. per l. un. C. d. impon. lucr. descript. Forstner. de Success. lib. 2. cap. 18. num. 20. Berlich. part. 3. concl. 52. num. 23.* [*Maul. de homag. tit. 10. num. 39.* modò in patria & territorio permanent, nec alibi domicilium, ante hæreditatis perceptionem constitutum habeant; aliàs secùs erit dicendum. *Dn.*

Knipschilt, *dict. cap. 20. num. 36. & 37.*
 Besold, *in Thes. Pr. Verb. Abschoss.*

CAPUT LXIV.

De Vectigalibus.

[1. **N**ihil vel naturâ vel arte tam solidum est & perpetuò durable, quod longo usu non conteratur, ideò reparatione necessariò indiget. Quod imprimis in Viis & stratis publicis advertimus. Dn. Fritsch. *de viis publ. cap. 14. per tot.* Marquard. *de mercat. lib. 1. cap. 3. num. 30.*] Ac quoniam sine Viis publicis aut fluminibus, tam personæ, quàm bona, de loco ad locum vix transferri possunt, & in iisdem reparandis, providendis, tutisq; reddendis, non modicus labor, imprimis verò magni sumptus requiruntur, ideò pro earum refectione vectigalia imponuntur, ac merito exiguntur. Græf. *de Regalib. cap. 70.* [Klock. *de arario. lib. 2. cap. 77. num. 21.* Fritsch. *dict. tr. cap. 8.*]

2. Hinc in Imperio Rom. Germ. Principes & Imperii Status in compensationem

sationem reparationis & tutelæ, superioritatis jure, *Vectigalia*, olim à Majoribus indicta, cum consensu Imperiali, aut alio titulo legitimo acquisita, hodiè liberè exigunt, ac pleno jure, secundum modum consuetum, aut quantitatem concessam percipiunt. Sixtin. *de Regal. lib. 2. cap. 6. num. 14.* Rosenthal. *de feud. cap. 5. concl. 33.* Buxtorff. *ad A. B. concl. 91.* Arnif. *de jur. maj. 3. cap. 7. num. 7.* [Petr. Fr. Mindan. *de mandat. lib. 2. cap. 43 num. 26.* latè Fritsch. *dict. cap. 3. n. II. & seqq.* Quod in specie, Civitatibus quoquè Imperii meritò attribuit Dn. Knipschilt. *de Civit. Imp. lib. 2. cap. 18. num. 1. & 30.*]

[3. Sicut autem, jam olim apud Romanos, Vectigalia sine Imperatorum præcepto, nequè Præsidi, nequè Curatori, neque Curix constituere, nec præcedentia reformare, & his vel addere vel diminuire licebat. teste Hermogeniano *in l. vectigal. 10. D. d. publican. & vectigal.* Bulenger. *de vectigal. cap. 1. & 2.* Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 18. num. 2.*] Ita quoq; moribus hodiernis *Vectigalia* vel *nova* erigere, vel *vetera* augere in

Imperio Rom. Germ. nulli omnino licet, absque speciali *Imperatoris* concessionē, requisito insuper *Electorum* consensu. *Reichs-Abschied de Anno 1576. weisers synd. f. t. t. C. de vectig. nov. l. vectigalia. 10. l. quanta. 12. D. de public. Dassel. cons. 3. n. 2. Carpzov. de Leg. Reg. Germ. cap. 8. Klock. d. Contribut. cap. 3. num. 116. Dn. Limn. ad Capitul. Carol. V. art. 18. [Quam concessionem raro & ægerrimè fieri solere & debere, tradit Vander-Graef. dict. cap. 30. num. 12.]*

4. Proindè *Camera Imperialis*, si Princeps vel Status Imperii quicquam in contrarium intendit, *Mandata* sine clausula inhibitoria ac restitutoria, præter extraordinariam poenam, decernit. *dict. l. vectigalia. 10 §. non solutis. D. de public. l. si provincialium. 4. C. de Vectig. nov. instit. Rosenth. de feud. cap. 5. concl. 13. num. 12. Gylman. 3. Symphor. verb. Vectigal. num. 186. Vide Rümelin. 1. ad A. B. diss. 8. concl. 25. [Mindan. dict. cap. 43. in pr. Knipschilt. dict. cap. 18. n. 14. & 15.]* Hinc quilibet *Circulus* jubetur in R. A. de Anno 1576. §. *weisers synd.* in hosce vectigalium flagellatores inquirere, ut
ad

ad debitam & condecentem pœnam trahantur. Denais, in *Iur. Cam. Rubr.* 231. Frider. 2. de *mand. cap.* 42. num. 7.

5. Quæritur autem: *An etiam Teloniÿ translatio, de loco ad locum, prohibita censetur? Affirmatur.* Quoniam vectigaliorum reformatio, sine Imperatorum præcepto fieri non debet. Secundum Hermogenianum, in *dict. l. vectigalia*, 10. in *pr. l. si publicanus*, 4 §. *fin. ibi: ferè consuetudo*, D. de *public. l. si cuius*, D. de *servit.* Bocer. de *Regal. cap.* 2. num. 195. Becht. de *securit. concl.* 59. Rümelin. ad *A. B. I. diff. 8. concl.* 20. Præjudicium refert in *Caus. C. C. contra A. E. C.* Frider. 2. de *mandat. cap.* 42. num. 17. [Adjecta tamen *Declaratione*, modò translatio hæc transeuntibus non modicum damnum adferat, Dn. Fritsch. de *via public. cap.* 3. num. 22.]

6. Solet autem Imperator cum Electoribus quandoque uni vel alteri Statui Imperii, ex iusta & rationabili causa, Telonii erectionem vel auctionem concedere. *arg. l. I. C. vectig. nov. instit.* Rosenth. de *feud. cap.* 5. *concl.* 44. Buxtorff. d. *concl.* 91. *lit. e.* Puta, ob publi-

cam utilitatem vel necessitatem; obtinuitatem *Ærarii*; aut sumptuum magnitudinem, in sustinendis pontibus, ac reficiendis viis. *d. l. f. C. vectig. nov. Frid. lib. 2. C. 43. n. 6. Sixtin. 2. de Regal. cap. 6. num. 43. Vide Klock. d. c. 3. num. 119. [Vander Graef. dict. tr. cap. 30. num. 5. Knipschilt. dict. cap. 18. num. 30. Fritsch. de viis public. cap. 8. & 14.]*

7. Ideò supplicans pro impetratione *Telonii*, narrare debet. I. *Causam* pro impetrando telonio. II. *Principes* vicinos. III. *Ipsum locum*, in quo telonium erigere vult; ne vicinia nimis oneretur. IV. *Utile etiam est attestationem habere Vicinorum Principum ac Statuum Imp.* ne postea ad alicujus instantiam, *Telonium*, tanquam sub & obreptitiè impetratum, irritum declaretur. *Myns. 5. Observ. 31. Rosenth. de feud. c. 5. concl. 43. num. 7 Klock. de Vectigal. concl. 16. [Knipschilt. dict. cap. 18. num. 16.]*

8. Qui ad *Vectigalium* præstationem tenetur, obligatur ad mercium professionem, *er muß sich bey dem Zoll anzeigen*, ac ad debitæ quantitatis solutionem;

nem; [Omnes enim ii, qui securitate in viis aut portibus publicis gaudere volunt, ad solvendum vectigal prompti esse debent. *per l. 2. in fin. C. de annon. l. 1. C. de navicul.*] Alioquin merces in commissum cadunt, *sic seynd verwirckt und verfahren. l. f. §. quoties. 3. D. d. public.* Ferrar. in *Practica tit. de pedag. sol.* Sichard. ad *Rubr. C. d. vectigal.* Frider. d. *cap. 43. num. 10.* Dassel. d. *Consil. 3. n. 8.* Dn. m. Bocer. de *Regal. cap. 2. num. 207.* Rosenth. d. *feud. cap. 5. concl. 36.* Becht. d. *securit. concl. 57.* [Unde scribit Jacobus Vander Graef. *Qui vectigalia defraudant, Deo & mundo peccantes amissione bonorum suorum plerumq; plectuntur. l. 4. §. 5. D. de offic. procons. l. 3. C. de navicul.* Vander Graef. *dict. tr. cap. 30 n. 10.*] Quæ poena locum habet, etiamsi quis postea vectigal solvere paratus sit. *l. fraudati. 8. l. Commissa. 14. D. d. public.* Sixtin. 2. d. *Regal. cap. 6. num. 174.* Rümelin. 2. *dis. ad A. B. §. concl. 26.*

9. Quod si quis viâ usus sit non solitâ vel prohibitâ, eo ipso Vectigal fraudare censetur, nec à poena commissi liberatur. *l. cum proponas. C. d. naut.*

naut. faen. l. 2. C. d. Curs. publ. Rebuff. in l. qui fiscales. C. d. navic. lib. II. Coler. d. process. execut. part. I. cap. 3. num. 47. Rosenth. d. cap. 5. concl. 59. Köpp. decis. 50. num. 25. Sixtin. d. Regal. 2. cap. 6. n. 164.]

10. Quid Si nauta vel Auriga, sua culpa vel negligentia non solvat vectigal, num ideo Dominus mercium, pœnam commissi sustinebit? Negativa opinio communior existit. per l. fraudati. 8. §. I. ibi: *portionem ceteris non auferuntur.*] l. co-tem. II. §. Dominus, ibi: *navis Domino restituitur. D. d. publican.* [Poena enim debet tenere suos authores, nec ulterius progredi debet metus; Magnus item Antonius Caracalla, Divi Severi filius ita rescriptit: *Si colonus vel servi, pradii Domini ferrum sive fabricam, illicite in pradio fecerint, ignorante Domino, nulla pœna Dominum teneri, in*] l. ult. §. II. D. dict. tit. l. f. D. ad Sc. Syllan. Pap. decis. 572. Bocer. decis. 128. num. 24. Ruland. 4. d. Commiss. 2. cap. 5. num. 50. Stephan. 2. d. Iurisd. cap. 7. m. 1. num. 259. Dn. m. Bocer. d. Regal. 2. num. 211. latissime Gæhaus. part. 3. pericul. q. 41. Dissentit Frider. 2. Mandat.

Mandat. cap. 43. numer. 87. Vide tamen. Rosenth. d. cap. 5. concl. 23. num. 4.

II. Quamvis autem *Vectigal*, vi vocabuli à *vehendo* desumpti, latè pateat, ac omne id denotet, quicquid tributi ac pretii, à quacunque re vel persona exigitur. Vide Bulinger, in *ir. de Vectigal. cap. 1. Rosenthal. d. cap. 5. concl. 33. Arnif. 3. d. Iur. Majest. cap. 7. num. 5. Frider. 2. d. mandat. cap. 42. num. 9. [Dn. Knipschilt. dict. cap. 18. num. 6. Vander Graef. de Regal. cap. 30. num. 2. Klock. de arar. lib. 2. cap. 69.]* Propriè tamen & hoc loco *Vectigal* dicitur, quod Reipublicæ pro avectione & invectione mercium datur, & in certo loco solvitur, in recompensationem præstiti salvi conductus, [ac reparatione viarum & pontium. Fritsch. de viis publ. cap. 5. & 14.] Proinde tale *Vectigal* magis *Exteros* quàm *subditos* onerat. l. ex præstatione 7. C. d. *Vectig. & Commiss. Schrad. d. feud. part. 10. sect. 5. num. 126. Bornit. d. arar. lib. 5. cap. 10. Borcholt. de Regal. n. 45. Klock. d. Vectigal. concl. 7.*

12. Sanè, Jure civili, Quantitas re-
lioni erat pars octava. d. l. ex præstatione.

7. *C. de vectigal. l. Romana. 2. C. de Eunuch*
 Hodie juxta tenorem privilegiorum ac
 consuetudinem loci, Vectigalis quota
 non uniformis, sed varia existit. Vide
 Rosenth. *de feud. cap. 5. concl. 35.* Becht.
de secur. concl. 71. Henric. Klock. *d. tr.*
concl. 7. Quod observandum est ad dif-
 ferentiam des Accis, Umgeltes / Biers-
 steuer / Fahr-zins / Bruck- und Weeg- Geld /
 oder so man etwas auffs Fleisch schlägt.
 [Hoc tamen admonendum, quod ve-
 ctigal non ex ipsis mercibus, sed in pe-
 cunia numerata solvi debeat. *l. universi.*
5. ibi: pensitationis. C. de vectigal. Sixtin.
de Regal. lib. 2. cap. 6. num. 80. Knipschilt.
dict. cap. 18. num. 49.]

CAPUT LXV.

De Accisis, ac impositione Vini

vectigalis, vulgò Accis und
Umgelt.

1. **V**I territorialis jurisdictionis, per-
 missum est Imperii Principibus
 & Statibus, pro Usu Reipublicæ,
 imponere & exigere, *Vectigalia seu Dacia*
Vini,

*Vini, Carevise, aliquid carnibus impone-
re, item instituere tabernas publicas; daß
Umbgelt/ Zapffengelt/ Lawerngelt/ einzu-
ziehen/ zuerhöhen / etwas auffs Fleisch zu
schlagen; Accis auffzulegen. & similes im-
positiones. De quibus Consil Argent.
2. num. 1. & seqq. vol. 1. Klock de Contr-
but. cap. 1. num. 306. ac de arario, lib. 2. per
tot. Besold. in Thes. Pract. v. Umbgelt.
Quæ omnia sub verbo Gabellarum
contineri solent. Vide Joan. Guttierrez.
tr. eleg. de Gabell. in oper. Dn. Knipschilt.
de Civit. Imp. lib. 2. cap. 19. Qui jus
imponendi Accisa, etiam Civita-
tibus Imperii meritò attribuit, sub num.
6. & 31. Quod vel exinde patet, cum
quorundam Civitatum Imperialium
præcipui annui redditus in Accisorum
perceptione consistant.]*

[2. Dicuntur & derivantur *Accisa*,
à verbo: *accido*, quod circumcido vel at-
tinuo denotat, quasi pretio, carnibus
aliisvè rebus vendibilibus imposito, ali-
quid accidatur, & ærario Dominico
inferatur, quo Princeps facilius onera
& sumptus publicos sustinere possit.
Quod verbum clarescit ex hoc *Virgilij*
versi-

versiculo: *Accisis coget dapibus consumere mensas, Virgil. lib. 7. aeneid.*]

3. Hæc onera quoniam subditos principaliter gravant, nec forenses, nisi per consequentiam concernunt; Ideo absque *Imperatoris consensu* exigi, imponi, vel augeri posse, Doctores tradunt; Cum rationem & similitudinem collectarum habeant. Everhard. *Sen. cons. 42. num. 39.* Besold, *consil. 234.* Wesenbec. *consil. 303. num. 62.* Klock. *de Vectigal. concl. 11.* Quod latè pro & contra deducit Knipschult. *dict. cap. 19. n. 7. & seqq.*]

[4. Consultius tamen esse, censent nonnulli scriptores, si ad imponenda *Datia & Accisa Vini & carnis*, etiã *Imperatoris consensus* requiratur, sicut à *Civitate Imperiali Augusta & Norimberga* factum fuisse, tradit Casp. Klock, *de contribut. cap. 5. num. 150.*

[5. *Accisa* autem imponenda sunt, secundum consuetudinem cujusque regionis & *Provinciæ. l. locatio. 9. §. 6. D. de publican.* Gylman. *decis. 20. num. 27. fol. 535.* Ac cum consensu *Civium* vel *subditorum*, utpote de quorũ corio luditur; Nec non ex *justa ac urgente causa*

Maul.

Maul. de homag. tit. 9. num. 124. Amaya ad l. 3. num. 37. C. de Annon.

[6. Sanè Gabellæ & Accisa, cum super rebus comestibilibus ac consumptibilibus imponantur, (unde consumptionis-~~Witt~~ vocantur) ac consequenter tam pauperes quàm divites gravant, ideò non facilè introducenda sint. *l. vætigalia. C. nov. vætig. Consil. Argent. 2. num. 24. vol. 1.* Unde in benè constitutis Rebus publicis accisa semper odiosa habita fuerunt. *arg. l. locatio. 9. §. earum rerum. 6. ibi: quarum nunquàm præstitum est. D. de publican. l. 1. C. de annon. & tribut. Dn. Knipschilt. dict. cap. 19. num. 13. Joan. Guttierrez. de gabell. 2. l. Fritsch. de via publ. cap. 9. num. 21.]*

[7. Consuetudine autem Germaniæ, Datia Vini exigere & Accisa instituere, non ubiquè locorum Regalibus annumerari, censet Ruland. *decis. jur. quest. 12. Klock de Contrib. cap. 3. num. 123.* Cum videamus, quod propter pretii exiguitatem & parvitatem, etiam Civitates municipales, hoc exigendi jus exercent. *Vander Graef. de Regal. cap. 32.*

Pp

num.

num. 8. Vide omnino Knipschilt. cap. 3. num. 123. dict. cap. 19. num. 23.]

CAPUT LXVI.

De Fluminibus Publicis.

1. **I**Us in fluminibus publicis, ac lacubus & omnis exinde proveniens utilitas, jure superioritatis, territorii Principi & Domino cedere, colligunt Doctores ex c. an. 2. f. 56. Rosenth. de feud. cap. 5. concl. 23. Gryphind. de Insul. cap. 12. & 14. Sixtin. de Regal. 2. cap. 3. [Quod superioritatis jus in fluminibus, etiam Civitates Imperii habent, secundum tradita Knipschilt. dict. tr. lib. 2. cap. 4. num. 114.]

2. *Flumina publica* dico, flumina majora, navigabilia, aut ex quibus alia fiant navigabilia; unde JC. Marcianus ait: *Flumina penè omnia & portus, publica sunt.* in l. 4. D. de R. D. l. quo minus. in f. D. de flum. Bocer. de Regal. cap. 2. num. 164. Harpprecht. ad §. 2. num. 3. Inst. de R. D. Aymon. de aluv. lib. 1. cap. 15. [Ideò, cum Jureconsultus, verbo, Penè, utitur,

eo ipso, quædam excipere voluit, scilicet, ea quæ navigabilia non sunt, qualia torrentia sive non perennia habentur. Vander Graef. *de Regal. cap. 36. num. 1.* Vide Renat. Choppin. *de doman. lib. 1. tit. 15.]*

3. Hæc ad eundem Dominum pertinent, cujus territorium flumina perfluunt; Tùm quoad jurisdictionem. *l. 2. D. d. flumin.* Tùm, quoad Protectionem. *arg. l. Congruit. D. de Off. Præsid.* Tùm, quoad proprietatem. *l. 4. D. d. Rer. Div.* Schrad *de feud. p. 3. cap. 4.* Capoll. *d. servit. cap. 28. & 31.* Sixtin. *d. Regal. 2. cap. 3. num. 31.* Arnif *d. Iur. Mai. 3. cap. 3. num. 2.* Heig. *2. q. 40 num. 36.* Dn. Bocer. *d. Regal. cap. 7. num. 164.* Gryphiand. *d. insul. cap. 10. & 11. num. 17.* Tilem. *de Bening. 2. dec. 2. vol. 7. num. 21. & 28.*

4. Fluminum autem usus, publicus est omnibus, Gentium jure. *l. diligenter. C. d. Aquad. lib. 11. l. lura. §. 1. D. ne quid in loco publ.* Harppr. *ad Instit. in §. Flumina* [Benjan. Leuber. *de jur. stapul. num. 1736.* Heberle *de libert. nat. restrict. posit. 15.* apud Frisch. *E. I. P. 16.]* Hinc nemo prohiberi potest in publicis Flu-

minibus navigare aut piscare. *t. t. D. in flumin. publ. navig. lic.* Rosenth. *d. feud. cap. 5. concl. 21. lit. c.* Bruning. *d. jur. Univers. concl. 22.* [Vel aurum in flumine publico repertum, sicuti etiam margaritas, colligere. *§. 2. Inst. de rer. divis.* Heberle *dict. posit. 15.*]

5. Ac Camera Imperialis contra prohibentes, aut deteriores reddentes Usus Fluminum, mandata decernit sine clausula, tam inhibitoria, quam restitutoria. *arg. t. t. ne quid in flum. publ. l. 1. ff. ut in flav. publ.* Rosenth. *d. feud. d. cap. 5. concl. 21. num. 3.* Frider. 2. *d. mandat. 36. num. 1. & 2.* Sixtin. 2. *d. Regal. cap. 3. num. 36.* [Modò navigatio aut piscatio cum alterius injuria impediatur, ac flumen inde deterius reddatur, aliàs secùs dicendū erit. *tot. tit. D. de ripa muniend.* Vander Graef. *dict. cap. 36. n. 1.*]

6. Hunc tamen Usus navigandi aliquatenus restringi posse à territorii Dominis, sc. ex justa causa, tradit Rauchb. *part. 1. q. 23.* Sixtin. *d. cap. 3. num. 4.* Gryphiand. *d. Insul. cap. 20. num. 42.* Hering. *d. Molend. q. 16. num. 28.* Becht. *d. Secur. concl. 72.* [Sicuti videmus, hodie

omnium

omnium ferè fluminum usum restrictum esse, adeò, ut præter usum aquæ, eumque non indifferentem libertati pristinæ, nihil ferè sit relictum. Unde in specie Principes multis in locis, piscium capturam, tempore quo sobolescunt, penitus interdicunt, latè Heberle *de libert. restrict. posit. is.*]

7. Quæritur autem: *An in flumine publico licitum sit absq. consensu Domini territorij, Molendinum terrestre vel fluviatricum, ein Schiff-Müller adificare?* Negat communis Prudentum Schola; Quoniam fluvius tam quoad alveum, quam aquam profluentem, non privati, sed publici juris est, in quo præter consensum publicum, nihil efficaciter agitur; Non magis, quam si in aliena terra quisquam ædificaverit. *l. quemad. D. ad l. aquil. l. 1. & f. D. de flum. Frider. 2. de mand. cap. 38. Hering. de molend. q. 15. Græf. d. tr. cap. 36. num. 2. [Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 5. num. 196.]*

8. Eodem jure ad territorii Domini-
num pertinent omnia incrementa fluviatrica; Veluti *Alveus* à flumine publico derelictus, *l. 1. §. simili. D. de flumin. Bero.*

9. *famil. 94. ubi Mylius. Item alluvionis jus, [die anwachs Berechtigkeit oder der Anwuchf.]* quod & in infinitum usque competit. *l. 2. D. pro suo l. 1. C. d. alluv. Gryphind. de insul. cap. 18. Aymon. tr. d. alluvion. Portus, quo merces importantur & exportantur, [Eoque injussu Principis territorii, non cuivis uti frui licet. Heberlin. de libert. nat. restr. posit. 13. Rümelin. ad A. B. 3. Diss. 3. posit. 23. Vbi Addit. mea.]* Ac *Ripatica*, jusque ripas aggeribus muniendi. [& à præternavigantibus Vectigalia exigendi.] *l. 1. §. sunt autem. D. de flum. t. t. D. de rip. mun. [Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 4. num. 120. Leuber. de jur. stapul. n. 10.]* Aliaquæ quàm multa jura Princeps circa flumina possidet, quæ vide apud Sixtin. *de Regal. 2. cap. 5. & 18. Rosenth. de feud. cap. 5. concl. 32. Klock. consil. 5. per tot. Græf. de regalib. cap. 36. per tot.*

9. De *Insula* in flumine nata, maximè disceptatum fuit in Camera Imperiali, *An ea, ratione proprietatis ad Dominum territorij pertineat, an verò adeos, qui propè ripam pradia possident? Ac pro Domino territorij, Domini Camerales deciderunt,*

derunt, apud Joan. Forster. in process. *Cameral.* tit. 15. *Rub. de Insula.* vot. 2. fol. 38. Gylman. 1. *Symph.* 2. vot. 2. fol. 144. Sixtin. *d. Regal.* 2. cap. 3. num. 29. Tileman. *de Benign.* d. *Vot.* 7. num. 31. & seqq. Gryphian. *de Insul.* c. 10. & 11. Nöe. Meurer. vom Wasser-Recht. part. 2. num 8. [*De Insulis in Rheno & Rhodano natis* vide Klock. *de arar.* lib. 2. cap. 63. num. 13. & 14.]

10. Huc pertinet quoq; *piscationum* redditus & jus detrahendi decimam piscium partem. Sixtin. *d. Regal.* 2. c. 18. Dn. m. Bocer. *eod. tr.* cap. 1. n. 42. Frider. 2. *d. mandat.* cap. 36. n. 22. [*Graef. dict. tr. c. 40.*] Item Jus Rates ducendi, das Floß-Recht: Quo etiam quidam referunt, *jus Stapulae*, die Anfahrt/ Niederlag/ und Staffel Recht [*Leuber. tr. integr. de jur. stapula.*] Vide de hisce juribus Everhard. *cons.* 9. lib. 1. Myns. *cons.* 19. dec. 2. Maul. *d. jur. Conduc.* tit. 3. num. 21. Becht. *d. securitat.* concl. 73. Klock. *d. Contrib.* cap. 3. num. 87.

[*Addit. ad A. B. Rümelin.* part. 3.

Dissert. 3. posit. 24. &
seqq.]

CAPUT LXVII.

*De Viis Regiis ac publicis. von
der Kdiserl. freyen Land- und
Heer-Strassen.*

I. *Us in Viis ac Itineribus Publicis, seu Regiis; auff freyen Heer- und Land-Strassen: Sicuti olim populo, ita hodiè Principi & Domino territorii competit; Cujus enim solum publicum esse probatur, ejus quoque iter regium ac cura viæ Basilicæ erit. arg. l. libera. 3. D. ne quid in loc. publ. Reichs- Abschied/ de An. 1348. §. ferner auch. Rosenth. de feud. cap. 5. concl. 21. Gail. 2. Observ. 64. num. 2. [Dn. Fritsch. tr. de via public. cap. 10. per tot. Quo superioritatis jure in Viis & stratiis publicis, etiam Civitates Imperii gaudere, tradit Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 4. num. 113. & lib. 2. cap. 5. num. 14.]*

2. *Et hoc Tam, quoad Protectionem, scilicet, itinera reddere tuta, contra quosvis grassatores, ac ea à malis hominibus purgare. l. 3. inf. l. 12. D. de Offic. presid. Boc. de Regal. cap. 2. num. 144. Kizel. de jur. monet. theor. 1. lit. m. [Fritsch. dict.*

dict. cap. 1. & 6.] Eavè reficere ac farta recta conservare. *l. 7. C. de Sacros. Eccl. Graef. d. Regal. cap. 34. n. 4 [Fritsch. dict. tr. cap. 14.]* Ubiquè liberum præbere aditum, ac expeditum servare transitum. *1. 1. D. de via publ. Frider. 1. d. mandat. cap. 36. n. 1. [Fritsch. dict. tr. cap. 8.]* Euntes & redeuntes conducere: *arg. l. 1. §. 1. D. de his, qui de jec. Maul. de jur. conduc. tit. 3. [Fritsch. dict. tr. cap. 12.]*

3. Tèm, quoad jurisdictionem, scilicet, in delicta in viis publicis commissa, inquirere & animadvertere. *l. congruit. 13. D. de off. presid. Michaël. de iurisdic. concl. 50. lit. d. Kizel. dict. theor. 1. lit. m. [Fritsch. dict. tr. cap. 10. per tot.]* Proindè in Gallia, peculiaris constitutus est Regius Magistratus, *Maître des ports passages & chemins*, qui curam viarum & itinerum publicorum exercet. *Gregor. Tholosan. 3. Syntag. 13. num. 5.*

4. Hinc infero, quamvis Nobilis quidam, in pago mixtum & merum Imperium habeat, Principem tamen & Dominum territorii, de homicidio in via publica commisso, cognoscere, ac homicidam punire posse. *Schneid. de feud.*

part. 2. num. 101. & seqq. Sixtin. 2. de Regal. cap. 2. num. 16. Vbi præjudicium refert. [latè cum distinctione Dn. Fritsch, dict. tr. cap. 10. num. 16.]

5. Multò magis licitum erit, *Prædonem*, in Viâ publicâ delinquentem ac fugientem in pagum cujusdem Nobilis, aut Civitatis, quæ merum tamen Imperium in pago habet, persequi, ac ibi capere. [dann hierinnen die Nachteil nicht zu versagen ist.] Nemo enim in Imperio prohiberi potest, uti viâ publicâ, ne individua facti à se invicem separentur. *t. t. D. ne quid in loc. publ. Gail. 1. P. P. cap. 16. num. 26. Myns. 2. Observ. 28. Bruning. de jur. Univers. concl. 22. [Vult. ad leg. 1. fol. 230. C. Vbi de crimin. latè Befold. de jur. territor. cap. 3. num. 3. & 4.]* Quod adeò verum est, ut contra prohibentes sinè justa causa, *Camera Imperialis* mandata sinè clausula decernat. *Frider. 2. de mandat. cap. 36. & 38. præjudicia refert. Rosenth. d. feud. cap. 5. concl. 21. num. 3. [Vide tamen Joan. Wames. consil. Canon. 516. per tot. Asylolog. in cap. 10. n. 21.]*

6. Quæritur autem; *An Princeps aut Status Imperii, alteri Statui concedere tenea-*

zur transitum suorum militum, oder schuldig seye den Paß zu geben? Et hoc, præstita prius cautione de non offendendo & indemnitate transeuntium, affirmandum esse censeo. per l. fluminum. 20. in pr. D. d. damn. infect. l. 2. §. vim. 29. D. ne quid in loc. publ. l. 1. d. via. publ. Novell. 130. Reichs: Abschied / de Anno 1542. §. Es sollen auch. R. A de Anno 1555. §. wo sich aber. Reichs: Abschied. de Anno 1598. §. wo sich aber. Ord. Cam. pag. 2. tit. 15. Dn. Limn. ad Capitul. Feræ. III. art. 29 verb. Durchzug Dn. Speidel. in Specul. Var. Obs. lit. D. Verb. Durchzug. [Vide omnino Thom. Maul. de Pac. Publ. cap. 19. fol. m. 85. Felden. ad Grot. de jur. bell. & pac. lib. 2. cap. 2. §. 5. Dn. Fritsch. 1r. de via publ. cap. 8. num. 7.]

CAPUT LXVIII.

De Juribus Fiscalibus.

I. **H**ucusque de juribus superioritatis, quæ in Bonis publicis exercentur; subsequuntur jura, ex quibus Fiscus ex bonis privatorum commodum capit.

capit. Nam Principibus ac Statibus Imperii, *jura fiscalia* in territorio competere, vulgò notum est. Stephan. *de Jurisdic. 2. part. 1. cap. 7. memb. 2. num. 1. & seqq.* Rosenth. *de feud. cap. 5, num. 52. & seqq.* Klock. *consil. 32. numer. 56.* [Quod fisci Jus, *Civitatibus* quoque Imperii immediatis ab antiquo competere, multis authoribus firmat Dn Knipschilt. *de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 15. n. 1.*]

2. Proinde Principes & Status Imperii, Fisci rationibus vindicant. I. *Bona vacantia & caduca, Erblose Güter.* [Quæ in Regno utriusquè Siciliæ, Bona *excellentia & mortitia* vocantur. *in Constit. R. V. S. lib. 1. tit. 85. ac lib. 3. tit. 5.* Ubi Matth. *de Afflictis in Constit. Reg. Neapol.*] Hæc Bona, tùm demùm Fiscus capit, cum hereditas vacua existit, ob defectum hæredis, dum nullo extante hærede, ex qualibet sanguinis linea à proprietario, bona, morte defuncti quasi deserta existunt. *c. un. 2. feud. 56. t. t. C. de bon. vacant.* Sixtin. *de Regal. 2. cap. 9.* Graef. *de Regal. cap. 46.* [latè Arnisæ. *de jur. majest. lib. 3. cap. 6. num. 18.* Knipschilt. *dict. cap. 15. num. 9.* Exempla Imperiî Romani, quod

quod integri Ducatus vacantes Fisco imperiali accessere, refert Renat. Choppin, *de Doman. lib. 1. tit. 12. num. 1.*]

3. Bona tamen ista ad fiscum transeunt cum suo onere, scilicet, ut fiscus debitoribus ob defuncti æs alienum satisfaciat. Quoniam Fiscus non jure proprio, sed jure hæredis succedit. *l. 7. C. de distract. pign. l. 6. §. si fisco. D. ad Trebell. Gail. 2. Obs. 86. num. 4. Vide latè Amaya ad l. 4. num. 7. 8. 9. C. de bon. vacant. [Choppin. dict. tit. 12. num. 12.]*

4. II. Fiscus sibi vindicat *Bona Ereptitia*, quæ indignis auferuntur, v. g. si quis aliquem testari prohibuerit aut coegerit. Propterea vocantur *ereptitia*, quoniam acquiruntur quidem iis, quibus relicta sunt, sed ab indigno acquisita propter indignitatem, auferuntur & eripiuntur. *t. t. quibus ut indig. l. cum. 47. inf. de jur. fisc. Peregr. de jur. fisc. 2. cap. 2. Rosenth. d. cap. 5. concl. 54. Sixtin. 2. de Regal. cap. 10. [Fr. Reverter. decis. S. C. N. 25. num. 1. Klock. de arar. lib. 2. cap. 138.]* Modò heres indignus hæreditatem adierit. *l. si sequens. 15. D. ad S. C. Syllan. Franc de Amaya. 3. Observ. jur. cap. 8. n. 20. [Klock,*

[Klock, *de arar. lib. 2. cap. 138*. Knipschilt. *dict. cap. 15. num. 13*. Ubi differentiam inter bona incapacium & indignorum refert.]

5. Quæritur autem: Si indignus hereditatem non adierit, An fiscus substitutum, aut heredem ab intestato venientem, excludat? Negatur, arg. l. un. in pr. ibi: ut & substitutiones introducerent, ne fiant caduca.] & in §. cum. 13. ibi: si habeat substitutum. C. de caduc. toll. Fach. 4. cap. 64. Boccr. de Regal. cap. 3. num. 47. Græf. d. tr. cap. 44. num. 5. [Vide Conrad. ab Einsidel. de Regal. cap. 3. num. 161. Dissentit, in crimine Læsæ Majestatis Choppin. de doman. lib. 1. tit. 7. num. 17.]

6. Quæritur etiam, quid juris; Si maritus uxorem occidit; Fiscusne, An verò proximior Vxor heres partem hereditatis Marito competentem (sive ex testamento sive ex Statuto) capiat? Pro fisco concludit Boccr. de Regalib. cap. 3. num. 46. Ego pro Herede respondeo; nec puto delinquere eum, qui in dubio contra fiscum responder. l. non puto. 10. D. de iur. fisc. Ant. Bull. consil. 1. q. 13. cuius Heide-man, Colman.

Cothman, & alij subscripserunt. [Larrea allegat. fiscal. in proem. num. 8.]

7. III. Fisco quoque cedunt, *Bona Damnatorum ac Proscriptorum*, secundum novas constitutiones. *auth. bona. C. de bon. damnat. Nov. 134. c. fin. cap. un. lib. 2. f. 56. Boet. de Regalib. cap. 3. num. 59. Græf. d. tr. cap. 45* Quæ intelligenda sunt, de proscriptis & damnatis, propter majora delicta; *V. G.* propter crimen læsæ Majestatis, tam divinæ quàm humanæ. *Const. Cr. Caroli V. art. 134. Rosenth. de feud. cap. 5. concl. 59. lit. e. [Arnise. d. tr. lib. 3. cap. 6. num. 3. & seqq Ein- fidel. de Regal. cap. 3. num. 131. Knipschilt. d. tr. cap. 15. n. 24. Græf. de Regal. cap. 45.]*

8. Quæritur: Si subditus, aut Vasallus cujusdam Imperii Principis & Statûs, in Imperatorem commiserit crimen læsæ Majestatis, Imperator ne, an verò Princeps Imperii, bona delinquentis confiscet? Pro Principe aut Statu Imperii concludo. *arg. l. res Vxoris. 24. ibi: illibatas esse præcipio. C. de donat. int. Vir. & Vx. Schrad. de feud. part. 9. cap. 9. num. 16. Kohl. de subfeud. cap. 4. num. 53. ubi Freudenb. Cöppen. Obs. feud. 9. num. 24. [Renat. Choppin. de*

de doman. lib. 1. tit. 7. num. 1.] Sive delinquens bona possideat feudalia, sive allodialia; [*Modò bona delinquentis in territorio Principis existant. Besold. consil. 153. num. 80. Klock. consil. 22. num. 47. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 15. n. 38.]* Ita censuit Collegium Electorale Anno 1630. Ratisbonæ; *in Dupl. ad Imperatorem, teste Reink. 1. Cl. 5. cap. 5. num. 27.*

9. IV. Fisco quoque obveniunt, Bona eorum, qui conscientia criminis convicti, sibi ipsis *violentas manus* intulerunt. *t. t. D. & C. de bon. eor. qui ant. sent. Bæckel. in Vision. disq. 6. num. 20.* Secus si ex impatientia doloris aut amoris, mortem sibi consciverint. [*Qui rei postulati. 3. in pr. D. de bon. eor. qui ant. sent. Itanamquè Papinianus scripsit: Non facti sceleritatem esse obnoxiam, sed conscientia metum, in reo velut confessi teneri placuit.] Const. Crim. art. 134. Decian. in Pr. Cr. lib. 9. cap. 3. num. 11. Ann. Robert. 1. rer. judic. cap. 12. [Knipschilt. dict. cap. 15. num. 21. & 22. Hodiè tamen pœnam publicationis bonorum mortem sibi inferentium sublatam esse, scribit Klock. de erar. lib. 2. cap. 85. num. 10. ac consil.*

ac consil. 24. n. 54. Quod etiam in Gallia observatur, modò reus sibi ante sententiam mortem intulerit, sicuti tradit Choppin, dict. lib. 1. tit. 8. num 17.]

10. V. Fiscus quoq; capit bona pauperiorum, aut ex damnato coiturnatorum, ac qui incestas nuptias contrahunt, auct. ex complexu. C. de incest. nupt. Mynsing. 3. Obs. 91. Ant. Fab. 5. Cod. 16. def. 1. Grivel. decis. 82. & 144. Græf. de Regal. cap. 44. [Klock. de arar. lib. 2. 139. per tot. Einsidel. dict. 1r. cap. 3. num. 171. Klock, consil. 29. num. 870. Knipschilt, dict. cap. 15, num. 18. Choppin. de doman. lib. 1. tit. 10. num. 3. Quod successionis jus jam olim Dynastæ Italiae sibi afferuisse, refert Castrenf. consil. 34.]

II. Quæritur autem; in casu legitimæ confiscationis, Quid Iuris; Si is, cujus bona confiscantur, in diversis territoriis bona possideat? Sanè communiter distinguunt ita Doctores; scilicet fiscum domicilii, seu Domini illius, qui condemnat, mobilia, ac nomina ubiquè existentia vindicari; Bona verò immobilia, cujusvis loci fiscum consequi, Anton. Fab. 9. Cod. 27. def. 1. Gratian. discept. for. c. 642.

num. 16. Besold. de jur. Civ. c. 7. n. 3. Grivel. decis. 133. [Ita quoque censet Dn. Knipschilt. dict. c. 15. n. 37. Christ. decis. 37. v. 2.]

12. *Bonorum confiscationem excusat enormitas delicti, quæ tamen, ceu nimis dura & odiosa, exceptis casibus, in jure definitis, de novo introduci non debet.* l. un. D. ne sine juss. princip. Casp. Klock. de Contrib. cap. 18. n. 79. Stamm. de servit. person. lib. 1. tit. 2. c. 3. & 4. Guazzin. d. confisc. passim. [Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 15. num. 34. Ubi tradit, quod Principes & Status Imperii bonorum confiscationem de novo introducere non possint.] Sileat ideo in Germania nostra & quidem meritò, irrationabilis Gallie, Italiae, aliorumq; Regnorum Consuetudo, quæ in quocunque crimine capitaliter puniendo, cum *Vita*, etiam *Bona* delinquentibus adimit. *Qui confisque le corps, confisque les biens.* Chass. ad conf. Burg. Rubr. §. 5. text. s' il n' a grace. num. 135. Arnif. d. jur. maj. lib. 3. cap. 6. num. 16. [Ac quamvis Renatus Choppinus, confiscationis odium, Domantii & ærarii crescentis favore mitigari censeat; Summo perè tamen Imperatoris Alexandri Severi, Adriani, An-

ni, Antonini & Trajani moderationem in confiscationibus bonorum deprædican
in rr. de doman. lib. 1. tit. 7. num. 2. In Regno Neapolitano, excepto læsæ Majestatis crimine, omnes confiscationes ex capite delictorum, singulari gratia Regum, sublatae sunt, teste Donat, Anton. de Marinis *Observ. ad Reverter. 143. num. 2.*]

13. Bonis autem Confiscatis, non venit Dos, nec Donatio propter nuptias. *auth. bona proscriptorum. C. de bon. proscriptor. l. maritorum. C. ne Vxor. pro marit.* Aut quod uni conjugum, vigore pacti, aut Statuti debetur. *l. res uxoris. 24. C. de donat. inter vir. & ux. c. significavit. X. cod. Kirchov. conf. 32. vol. 2. Surd. de aliment. 1. q. 34. num. 1. Gail. 2. Obs. 86. Franc. de Amaya. 1. Observ. jur. cap. 11. num. 6.* [Varias insuper Imperantium Leges, in favorem mulierum & insonitum latas, recenset Choppin, *dict. tit. 7. num. 13. & 15.*] Quod adeò verum est, ut uxor occupatas jam à fisco res dotales, vindicare possit. *Græv. concl. 86. Confid. 1.*

14. Queritur: An Princeps vel Statu

Imperii, vigore jurisdictionis territorialis, confiscationem bonorum in certis criminibus de novo introducere possit? Huic dubio occasionem præbuit, præjudicialis quorundam Germaniæ locorum consuetudo, quâ homicidæ fugitivi bona fiscus occupat: Utrumquè Negatur. per Nov. 17. cap. 12. [in verbis: Illum quidem punire; res autem ejus non contingere, sed sinere eas, generi, & legi, & secundum illam, ordini. Non enim res sunt, quæ delinquent, sed qui res possident.] Fach. lib. 7. cap. 70. Casp. Klock. de contribut. cap. 18. num. 78. Suffragante Const. Carol. art. 218. [Ubi Imperator consuetudines istas corruptelas vocat, easquè ex usu forensi extirpandas esse jubet.] Quæ assertio etiam in contradictorio Camerae Imp. judicio palmam obtinuit. Rosenth. de feud. c. 5. concl. 62. Adam Keller. de success. ab intest. tit. 28. num. 11. Vide Stamm. d. c. 3. & 4. Matth. Stephan. ad dict. art. 218. [præsertim Klock. de arar. lib. 2. cap. 140. n. 14. & seqq. Ex quibus jam traditis facile concluditur; Quod bona sagarum & veneficarum, nullo jure confiscari possint. Besold. consil. 95. per tot. Casp. Klock. I. consil.

1. consil. 24. n. 1. Knipschilt. dict. 15, n. 36. latè pro & contra Klock. dict. lib. 2. cap. 85. num. 34. & seqq. Contrarium tamen per integrum tr. defendit Melch. Goldast. De confisc. bonor. sagar.]

15. Quæritur autem; *An Fiscus bona vacantia, caduca, aut ab indigno occupans, debita, vel legata aut fideicommissa, qua ab hærede præstanda sunt,olvere obligetur?* Ac respondetur quod Sic. per *l. quidam testamento. 96. §. quoties. 1. D. [ibi: legata & fideicommissa præstantur.] de legat. 1. l. dicitur ibi, ex quibuslibet aliis causis fisco vindicatis. D. de jur. fisc. [Cum quælibet res transeat cum suo onere.] Hieron. de Cevall. quest. commun. 144. Belfold. consil. 178. num. 36. Sixtin. de Regat. lib. 2. cap. 9. num. 44. [Knipschilt. dict. cap. 15. num. 39. Ant. de Marinis. ad Reverter. Observ. 506. sub num. 2.] Dissentit Peregrin. de jur. fisc. lib. 4. tit. 3. num. 26.*

16. Sanè in fiscalibus causis, pro communi Regula, à Modestino tradita, habetur; Quod non deliquat is, qui in dubiis quæstionibus contra fiscum respondet. in *l. non puto. 10. D. de jur. fisc.* Hinc de Marco Antonino Imperatore, cogno-

mine *Philosopho*, scribit *Capitolinus*; *In causis compendij, nunquam judicans favit.* *Capitol. in Vit. M. Anton. Johan. Anton. Merenda lib. 3. Controv. cap. 18. Honded. consil. III. num. 54. lib. I. Quod pro & contra deducit Gribald. in Oper. ad d. l. non puto. 10.* [Ideò creditor agens pro consecutione debiti, præfertur fisco agenti pro pœna, etiamsi personalem tantum actionem haberet. *per l. I. C. de penis fisco.* *Donat. Ant. de Marinis 1. Var. Resol. 148. num. 8.* Quia non dicitur lædi, si ei pœna debita auferretur. *per l. fin. C. de codicill. Vbi lafon. Marin. dict. Resol. 148. num. 12. & 13.*] Hoc tamen non omnibus *Aulo-Politicis Archigogolantis & Fisci Patronis* placet.

17. Sanè ego consulerem Senatui *Camerae Fiskalis*, ut illud *Philippi II. Hispaniarum Regis*, aliàs prudentissimi, responsum semper in scrinio pectoris haberent; Qui cum esset in *Villa del Escorial*, cumque adiret *Don Valasco* consilii supremi & *Camerae Senator*, ut in causa, quæ maximè augeret Regale patrimonium, referret; Huic respondit Rex: *Doctor, semper in cura habe, & renuntia*

Senatu

Senatus : In dubio, semper contra ME
judicandum esse. *Larrea alleg. fiscal. in
proem. num. 9.*

CAPUT LXIX.

De lure Metalla effodiendi.

[I. **S**icuti in prisco Romanorum Im-
perio, eximiâ quâdam prærogati-
va, metallorum Jus, Augustale fuit
& soli Principi additum. teste Sueton.
*in Tiber. cap. 49. Plinio histor. lib. 34-
Choppin. de doman. lib. 1. tit. 2. num. 6.*
Ita translato ad Germanos Imperio,
hoc jus, Imperatores Germani sibi re-
servarunt. *Carolus IV. Imperator, hoc e-
molumentum solis Electoribus, tan-
quam speciale privilegium indulgit.*
*A. B. cap. 9. Vbi Dn. Dieterich. & Lim-
naus.* Quod postmodum ad Princi-
pes & Status Imperii transivit. Adeò,
ut hodiè Jure territorii Dominus im-
mediatus *argentarias, Metallæ fodinas,*
aliavè mineralia preciosiora sibi viudi-
dicet; Siquidem in metallis maximè
publica utilitas versatur. *l. i. C. de metallis.*

*c. un. qua sint. Regal. 2. f. 56. Reichs-Ab-
 schied de An. 1551. §. weiter so sehen. [Klock.
 de arar. lib. 2. cap. 27. num. 8. Quod Jus
 Civitatibus quoque Imperii attribuit
 Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 16. num. 55.]*

2. Sanè metalli fodinæ in privato-
 rum prædiis repertæ, non quoad pro-
 prietatem, hæc enim manet prædii Do-
 mino, [cum in fructu esse dicantur. *L.
 divortio. 7. §. Sed si. 14. ibi: in fructu ha-
 bebantur. D. solut. matr.* Imò pars fundi
 existunt, per *l. si fundus. 9. D. dict. tit. junct.
 l. 9. §. sed si. D. de Vsufr.* Henning. Gædden.
*consil. tit. 2. Fr. de Amaya ad l. un. n. 30.
 C. de thesaur.]* Sed solùm quoad Ca-
 nonem Metallicum Principi ac Domino
 territorii cedunt. *arg. l. 2. & 3. C. de me-
 tall. lib. II. l. 4. & 5. D. de reb. eor. Bocer.
 de Regal. cap. 3. num. 166. Sixtin. 2. de Re-
 gal. cap. 16. num. 34. Buxtorff. ad A. B.
 concl. 89. [Graef. de regalib. cap. 37.]*

3. Pro metallico canone, quando-
 què *pars decima*, quandoquè *octava*,
 quandoquè *alia portio*, solvitur, secun-
 dum cujusque loci consuetudinem. *arg.
 l. caneti. 3. l. per annos. 5. C. de metall. Ar-
 nis. 3. de jur. maj. cap. 5. num. 4. Johan.
 Guidd.*

Guidd. *tr. de miner. tit. 1. quest. 10.* [Klock. *de arar. 2. cap. 27. num. 12.* Sicut in Regno *Lusitania*, de metallis effossis, decima tantum pars, fisco regio solvitur. Cabello *decis. Lusit. ss. num. 2. part. 2.* De Canone metallico Ego latius scripsi in *Appanolog. cap. 31. num. 7. & 8.*]

4. Dubitatur autem; *An licitum sit, ad metallum eruendum, alterius hortum ingredi & argenti fodinas scrutari?* Ac contra communem juris normam, alienum fundum invito Domino ingredi, & ibidem metalla fodere permissum esse, censemus. *per l. cuncti. 3. l. quosdam. 6. C. de metallar.* Quod propter publicam utilitatem in hac re metallaria receptum est, ut de metallis effossis, fisco, jure Regali certum pretium aut certa portio solvatur. *l. 2. & 3. C. de metallar.* Modò metalla effodientes, à fundamentis aliarum ædium abstineant. *l. 6. C. eod. tit.* Schneiden. *de feudis. p. 2. num. 106.* Jacob Vander Graef. *de Regal. cap. 37. num. 7.* Sixtin. *de Regal. lib. 2. cap. 16. num. 39. & seq.* [Quod latè disputat & contrariis respondet Einsidel, *eod. tr. cap. 3. 319.* Vide *Appanolog. cap. 31. n. 4.*]

Dissentit Afflictis *decis.* 321. *num.* 6, *Isernia de feudis, tit. de Regalib.* Distinguit Bocer. *de Regalib, cap. 3. num.* 167. Rümc-
lin. *ad Aur. Bull. part. 1. dissertat. 8. quest. II.*

5. Vocabulo autem *Argentariarum*, ac metalli, intelligitur non tantum *Aurum & Argentum*, sed etiam *cuprum, stannum, plumbum*, omnisque generis metallum. *d. l. cuncti. 3. l. quedam. C. de metall.* Mynsing. *d. respons.* 39. *num.* 8. Rosenth. *d. cap. 1. concl.* 88. *num.* 2. Græf. *d. tr. cap. 37. n. 1.* Nec minus *aluminis, & Vitrioli fodinas*, Dominus territorii sibi adjudicat. Gædd. *cons. 1. de aur. fod.* Afflict. *decis.* 321. [Paul. Balzeran. *ad tit. Qua sint Regal.* 2. *F. 46. Verb. Argentaria.* *num.* 3. Jo. Gæddæ. *de V. S. in l. inter.* 17. *num.* 11.]

6. Huc etiam refero *Venas pretiosorum lapidum*, marmorum, aliaque mineralia pretiosa. Rauchbach. *1. quest.* 22. Sixtin. *de Regal.* 2. *c.* 16. *num.* 23. Volter. *de Mineral. tit.* 4. Item *Salinarum redditus*: *Ac salinas in publico repertas. l. inter publica.* D. *de V. S. Consil.* Marp. 9. *vol.* 1. Volter. *d. tr. tit.* 8. Græf. *de Regalib. cap.* 38. Quò & annumerant quidam *die Steinsohlen.*

Coblen. Wehn. Conf. Franc. 80. [Klock. de arar. lib. 2. cap. 9. num. 10. De omni & vario metallorum genere, vide latissime Bern. Cæsius tr. amplissimo de mineralib.]

7. Dubitatur etiam: *An venam metallicam, inventam sub fundo vicini, persequi liceat etiam invita Domino? Quod Affirmamus, ob publicam fisci & totius provinciae utilitatem, quæ in metallis investigandis summo opere consideratur. d. l. 1. C. de metall. l. inter. 17. ibi: vectigal metallorum. D. V. S. Einsidel. dict. cap. 3. num. 319.] Dummodò ipse Dominus non impediatur, arando, ac serendo. per d. l. 3. l. quosdam. 6. ubi gl. C. de metall. Castrens. conf. 5. ac 178. Socin. in l. fructus. 7. § si vir. 13. D. Sol. matrim. Cœpoll. de Servit. d. c. 22. n. 4. Rosenth. de feud. cap. 5. concl. 90. num. 8. Guid. Volter. de Mineral. tit. 1. quest. 26.*

8. Unde is, qui prior Argentariam instruxit, *der zu erste eine Stueß eröffnet und in dieselbe eingeschlagen/]* prohibere potest vicinum, valentem ad illam pervenire per foramen noviter factum in suo prædio. *per l. si quisquam. D. d. divers.*

prescript. l. f. D. de Vsucap. Gædd. cons. 3. num. 20. Hartm. 2. Observ. tit. 24. Obs. 1. num. 6. Sixtin. d. cap. 16. num. 52. Rümelin. d. diss. 8. concl. 15.

9. Illud obiter notandum est, metalli fodinas in feudo, aut emphiteusi repertas, non directo, sed utili Domino cedere, quia metalla fructibus accensentur. *l. aquissimum. 13. §. unde. D. d. Vsufruct.* [Modò Canon metallicus domino directo aut territorii solvatur. *per l. ob metallicum. 2. C. de metall. Zasius consil. 26. num. 11.*] Rosenth. *d. cap. 5. concl. 91. Bocer. de jur. domin. & Vasall. fol. 188.* [Vult. *d. feud. 1. cap. 5. n. 19. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 16. num. 56.* De metalli fodinis in fundo fideicommissio subiecto, latè Dn. Knipschilt. *de bon. famil. cap. 20. num. 96.* In terminis prædii emphiteutici Gratian. *discept. forens. 453. num. 1. Fulgine. de jur. empt. tit. divers. Quest. 16. num. 29.*]

CAPUT LXX.

*De Locis desertis & Decimis
Novalibus.*

[I. Sicuti Principes & Rerum publicarum moderatores, omni studio attendere debent, ut nulla terræ particula inculta maneat. Ita quoque invigilare debent, ne Agricolaë agros & vineas possellas derelinquant. Lather. *de censu lib. 3. cap. 5.* Quod si contigerit, ut prædia fraude vel negligentia à possessoribus deserantur, Domino territorii jus fasque erit, antiquos agricultores dominio privare, ac publica auctoritate tertio sub annua pensione concedere. *per rescriptum Imp. Valent. in l. qui agros. 8. & l. si quis. 16. D. de omni agr. desert.* Heig. I. *quest. 13. num. 15.* Klock, *de arar. lib. 2. cap. 48. num. 10.*]

2. Haud dubiè unde profluit, quod prædia deserta ac inculta, si ab aliqua universitate nondum sunt occupata, utilitatis publicæ causa instar bonorum vacantium, Principi ac territorii Domino jure superioritatis cedunt. *l. I. C.*

de

de bon. vacant. lib. 10. t. 1. C. de omn. ag. des. lib. 11. c. un. 2. f. 50. Alciat. respons. 175. Klock. de contribut. cap. 1. num. 303. latè Choppin. de doman. lib. 3. cap. 18. per tot. Græf. de Regal. cap. 50. Nam cum Principum opes, & potentia Reipublicæ, à fortunis subditorū dependeat, horumvè ex prædiis, fundis, aliisvè fructibus inde provenientius: Justissimè summa in territorio Potestas hanc curam suscipit. Jacob. Vander Graef. de Regal. cap. 50. n. 50 [Unde Stobæus scribit. Quod ager sit hominibus vivendi Pater & solus noscat abscondere paupertatem. Serm. 56. Choppin. de priv. rustic. lib. 2. cap. 3. num. 4. Knipschilt. de civitat. Imper. lib. 2. cap. 16. num. 40.]

3. De Masinissa Numidiarum Rege legimus, quod totam Numidiam ex inculta & deserta omnium fructuum abundantissimam reddiderit. Valer. Maxim. lib. 8. dictor. cap. 13. De Gallia legibus & moribus refert Choppinus, quod Nobilium Primores, & Domini Juridici in terris vacantibus & desertis multum juris habeant. Quæ gallico idiomate, *terres vaines & vagues*, vocantur. Renat. Chop-

De Locis desertis & Decimis Novalibus. 623
Choppin. *de Doman. lib. 3. tit. 18. num. 3.*
[4.]

[4. Ex eadem publicæ utilitatis promovēde causa provenit, ut Argentifodinarum possessores, aut participantes, die gewisse Ruckuß Theilhabere seynd/ si non gnaviter & strenuè operas metallicas promovent, sed eas incultas jacere permittunt: *Vel*, suam pro operis adscriptam pecuniam, quartaliter non solvunt; *Vel*, si in fundo proprio metalla majora investigare neglexerunt, posthabita trina admonitione, tota sua causa cadant, ac Dominus territorii hanc partem desertam in poenam negligentie sibi optimo jure addicit. *glossa. in l. cuncti. 3. C. de metall. Peregrin. de jur. fisc. lib. 4. tit. 2. de thesaur. Rosenth. cap. 5. feud. concl. 90. n. 1. Klock. de arar. lib. 2. cap. 48. n. 10.*]

[5. Cum bonis desertis, magnam habent affinitatem *Novellarum*, sive ager, primo ligone eradicatus, unde Dominus territorii in recognitionem supremæ jurisdictionis.] *Novalis*, seu jus decimandi, den Neut-Behendē auß den Neubruchēn/ percipit, quæ ad superioritatem territorialē, moribus Imperii hodiernis perti-

pertinet : Non verò ad Ecclesiasticos, aut eos, qui sibi ab antiquo jus decimandi adscripserunt. Nic. Everh. Jun. *consil.* 36. *vol.* 2. Mingius *de superior, territor. concl.* 75. Wehner. *consil.* 77. Klock. *de Contribut. cap.* I. *num.* 298. Quamvis dissentit Adam Keller *de offic. jurid. polit. lib.* 2. *cap.* 18. *fol.* 502. Moneta *de decimis. cap.* 4. *n.* 53. & *seqq.* Vide Decian. *consil.* 22.

6. Ac frustra hodiè in Imp. Rom. Germ. Clerici, decimarum novalium restitutionem petunt, propter pacis religiosæ constitutionem *de Anno* 1555. §. *diemeil aber etliche.* Præsertim cum jam olim Imperii Principes & Status seculares, in Comitibus Norimbergensibus, ceu nimis grave & perdurum, contra Clericos conquesti fuerint, quod ex Novalibus decimas nunquam possessas contra jus, sibi addicant, [ac cuncta territorii emolumenta, quantum in eis est, ad se rapere attentent.] Hartman. Hartman. 2. *Observ. tit.* 53. *Obs.* 10. *num.* 12. Michael. *de juriisd. concl.* 49. Merckelb. apud Klock. *consil.* 41. [Knipschilt. *dict. lib.* 2. *cap.* 5. *num.* 171. Acta Lindav. *fol.* 154.]

7. Dicitur autem Novale, ager omnino incultus, nunc primum colicæptus. *c. i. c. quid per novale. de V. S. l. ult. D. de term. mot. Zas. conf. 26. vol. 2. Wernle. de decim. lib. 4. cap. 3.* [Vulgò, ein Neubruch oder Neugereut; Gallicè, Terre defrichiere. Crusch. *de monast. in Michael. camp. fol. 36. Cujac. ad l. 30. §. i. D. de V. S.* Ac Novale prædium, est ager de novo ad culturam redactus. B. Hieronom. *in cap. i. X. de V. S. Moneta de decim. cap. 4. num. 50.*]

8. Secus autem dicendum est, de Fundo, qui alio modo, vel diverso fructu genere colitur; Mutato enim modo colendi fundum, nihilominus decimæ ei debentur, cui antea præstitæ fuerunt. [*Dannes kein Neubruch/ so man Wisen umbriecht/ darauß man den Zehens den zuvor gegeben/ und anjcho Korn darein sätet. Besold. in thesaur. pract. Verb. Neubruch. Farinac. i. decif. 23. num. 1. & 3. tom. 1. Dn. Neubronn. dissert. de Noval. posit. 10.*] Siquidem mutatio culturæ, Domino decimarum, in Jure decimandi non præjudicat. *c. commissum. X. de decim. Nicol. Everh. jun. conf. 46. num. 1.*

Guttierrez. *quæst. Can. 21. num. 97. lib. 2.*
 Reink. 3. *cl. 1. cap. 8. num. 10.* [Wernle,
Vom Zehend-Recht. lib. 4. cap. 1.]

9. Proinde Pastores nostri, ex prædiis
 istis, de quibus olim habuerunt, den
 New Zehend/ nunc autem, mutata co-
 lendi ratione, frumento satis, den Korn-
 Zehenden/seu decimas frumenti, optimo
 jure petunt, & percipiunt, [Nisi mu-
 tatio culturæ, in fraudem decimatoris
 suscepta fuerit.] Rebuff. *de decim. 2. 14.*
num. 14. & 18. benè Guttierrez. *d. cap. 21.*
num. 97. [Vide Covar. 1. *V. R. cap. 17.*
num. 13. Farinac. *part. 1. decis. posth. 252.*
 Faust. *de arar, class. 17. consil. 70. remed.*
 1344.]

CAPUT LXXI.

De jure cudendi monetam.

[I. **Q**oniam absq; lege, usus metal-
 lorum, nullus, aut saltem non
 major, quam aliarum rerum
 erat, nec privata potestas, hujus negotii
 capax esset, remedium tamen require-
 retur; Ideò consuetudo summam Po-
 testatem

testatem monetariæ publicæ præposuit, nummisquè nomen pecuniæ dedit, quasi nummos, *vouit* sit, id est, Lex, à suprema potestate condita. Ideò nec sigilla publica metallis imprimuntur, priusquam illud specialiter à summa maiestate mandetur; sicuti eruditè ratiocinatur Jacob. VanderGraef. *de Regal. cap. 25 n. 3. & 4.* Unde monetæ Jus, legis potestas vocatur ab Hotoman. *de monet. fol. 32.* Quæ causa est, ut jus cudendi Monetam summi Principis proprium, jam olim apud Romanos, extiterit. Quod constat ex *l. 1. in pr. ibi: forma publica. D. de contrah. empt. l. si quis. 2. ibi: in monetis tantummodo nostris. C. de fals. monet. Novell. Leon. 52.* Proindè cum insolenter aggressus esset monetarum Jus, Perennus, Imperatoris Commodi aliàs per familiaris, & sua imagine percussi nummi ostenderetur Cæsari, mox Perennio caput abscissum fuit, sicuti Herodian. *in Commod. tradit. Renat. Choppin. de doman. lib. 2. tit. 7. num. 14.]*

[2. Quod monetæ jus, translato ad Germanos Imperio, proprium quoque summi Principis permansit. Ita namq;

in speculo Suevico: Wir sprechen / daß
 alle Münzen die in dem Röm. Reich seyn / die
 seynd eines Römischen Königs. Schwab.
 Spiegel. lib. 1. tit. 12. Quæ causa est, ut
 Imperator *Fridericus I.* jus monetæ in-
 ter Regalia retulerit, in lib. 2. feud. 56.
 A. B. tit. 10. Vbi. Dn. Limnæ. & Dieteri-
 cus, Afflictis, Balzaran. & scriptores ad
 tit. 2. F. 56. de Regal. meritissimus Goldast.
 de re monetar. tit. 6. Et hoc adeò verum
 est, ut Imperator, jus monetæ, Reserva-
 tis Imperialibus annumeraverit. Reichs-
 Abschied zu Regensburg / de An 1575. §. Dar-
 durch dann. ibi: Kaiserliche Hoheit und Re-
 servaten. Rümelin. ad A. B. 1. Dissert. 8.
 thes. 29. Dn. Jo. Wolffg. Aur. de jur. me-
 net. cap. 4. axiom. 17.] Klock. de arar.
 lib. 2. cap. 84. Dn. Knipschilt. de Civitat.
 Imp. lib. 2. cap. 21. num. 3.]

[3. In Imperio Rom. Germ. hoc jus
 cudendi monetam tam auream quàm
 argenteam, non omnes, sed quidam tan-
 tum ex Principibus, & Comitibus Im-
 perii habent, Carpzov. de L. Reg. Germ.
 cap. 8. sect. 8. num. 6. Et hoc non qui-
 dem vigore jurisdictionis territorialis,
 sed singulari Imperatorum gratia & in-
 dulgentia

dulgetia. De quo Reichs Abschied zu Augspurg. de Anno 1551. §. So haben wir uns. Reichs Abschied zu Speyer. de Anno 1576. §. Alsdann die Münz Gerechtigkait. ibi: Auß sonderm Vertrauen. Quam Imperatores iis præcipuè Principibus & Statibus indulgere solent, qui metalli fodinas possident. Reichs Abschied. de Anno 1571. §. und wiewol. Cluten. in *Sylog. conclus.* 22. lit. K. Bocer. de *jur. monet.* cap. 3. num. 13. Kizel. eod. tr. class. 1. theor. 7. lit. D. Goldast. de *re monet.* tit. II. *Vbi exempla varia adducit.* Limnæ. 3. l. P. cap. 2. num. 62. De quo obtinendi iure sequentia legimus in *Speculo Suevico*: Wer die Münz haben will / Er sey Pfaff oder Lay / der muß sie haben von dem Röm. Reich / und von dem Röm. König. *Specul. Suev. lib. 1. tit. 12.* Ex eadem munificentia Imperatorum hoc monetæ jus plurimæ quoque Civitates Imperiales obtinuerunt. Dn. Aur. *dict.* cap. 4. num. 20. Dn. Knipschilt. *dict.* lib. 2. cap. 21. num. II.]

[4 Imò olim, eo devenit, ut multi Principes & Civitates Imperii, præscriptione immemoriali, jus monetæ cudendi acquisiverint per Reichs

Abschied/ de An. 1570. §. derothalben wollen.
Sixtin. 2. de Regal. cap. 7. num. 92. Myn-
sing. 4. Observ. 24. Quæ tacitam Impe-
ratoris voluntatem inducit. per cap. 26.
X. de V. S. l. si certis. 28. C. de pact. Brun. de
monet. limit. 4. num. 8. Aur. dict. dissert.
cap. 6. num. 26. Besold. in thes. pract. Verb.
Münz. Knipschilt. dict. cap. 21. num. 16.
benè Graef. de Regal. cap. 28. num. 12.
Quo temporis spatio, etiam regalia ac-
quiri, tradit Bocer. de Regal. cap. 4. num. 1.
Rümelin. ad A. B. part. 1. Dissert. 30. Cui
tamen acquirendi modo, obicem posi-
rum esse, in Ferdinandi IV. Kömische R.
Capitul. adt. 35. censet Dn. Dieteric, ad
A. B. cap. 10.]

§. Proinde, absq; dubio, ad demon-
 strandam Imperatoris concessionem &
 indulgentiam provenit, ex lege Imperii,
 ut numismata Principum & Statuum
 Imperii, plerunque *Cæsaris* nomen in
 Orbe circumscriptum habeant, aut
Aquilam bicipitem, inserto ejus pectori
 Imperii globo, referunt. *Reichs-Ab-*
schied/ von neuer Münz-Ordnung. de An.
1559. §. wie aber vorgestellte. Bocer. de Re-
gal. cap. 2. num. 224. Carpzov. de Capit.
cap. 8.

cap. 8. sect. 8. Quod impressum stigma vel insigne, indulgentiam & potestatem concedentis denotat. Rittersh. de Asyl. cap. 3. num. 24. Peregr. cons. 75. n. vol. 1. [Sicuti ex lege Imperatoris Trebelliani apparet, in Verbis: *Monetam nostro nomine cudi iubemus.* apud Trebell. Poll. in trigent. Tyr. cap. 24. Quod comprobant Versiculi Guntheri, de Imperatore Frederico I. conscripti: *Monetam Rege figuratam, patet esse Regis: Et Caesaris imago fulget sub Casare Domino.* Gunth. in Ligu- rin. lib. 3. Vide Goldast. de re monet. tit. 15.]

6. Ideò nummi Principum & Sta- rum Imperii, reputantur pro moneta ipsius Imperialis Majestatis, adeò, ut eos adulterans, in crimen *diminuta Ma- jestatis* incidat, ac variis poenis sese subji- ciat. 1. si quis. 2. C. de fals. monet. Const. Crim. art. III. Reichs Abschied/ de An. 1559. §. Wir ordnen. Petr. Wesenbece. cons. 45. Bocer. de jur. monet. cap. 5. membr. 3. Kizel. d. cl. 5. q. 2. sect. 4. num. 27. Græf. d. tr. cap. 28. num. 13. [Goldast. dict. tr. tit. 52. Knipschilt. dict. cap. 21. num. 29.]

7. Exercent autem Imperii Prin- cipes & Status hoc Regale, propriis

sumptibus. *Reiche: Abschied de Anno 1555. von Münz: Ordnung. §. ferner als sich. K. A. de Anno 1570. §. alsdann auch.* Propter impensas tamen monetarias, ex inveterata consuetudine, licitum est Statibus Imperii, aliquid vilioris metalli monetis admiscere; interim tamen pede monetarum præscripto accuratè custodito. *Reiche: Abschied de Anno 1551. So haben wir. Schurff. conf. 60. num. 7. cent. 2. Sixtin. 2. de Regal. cap. 7. num. 35. Quod in toto Orbe Christiano receptum esse testatur. Covarr. de vet. numis. collat. cap. 7. num. 5. [Knipschilt. dict. cap. 21. n. 18. Anton. Faber. de var. solut. cap. 1 n. 63.]*

[§. Præcavendum tamen, ne Status monetalis, die Münz Stände ex hoc monetæ Regale lucrum captent, cum illud, non proprii lucri causa, sed in Reipublicæ utilitatem & Imperii ac ipsius Status honorem concessum sit. *Reiche: Abschied zu Speyer de Anno 1570. §. alsdann 132. ibi: nicht zu ihrem selbst-gesuchten Vortheil / sondern dem Röm Reich zu Ehren und Wohlfahrt. Klock. de arar. lib. 2. cap. 84. num. 10. 34. & 54. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 21. num. 23.*]

9. Præfinitus autem est in Imperio Romano Germanico per monetalia edicta ac Imperii Recessus, omnibus Monetis certus Pes, qui *Liga* vocatur, ac consistit in bonitate intrinseca & extrinseca. Molin. de *Vsur. quasi.* 92. num. 696. Dn. Boccr. de *monet. cap.* 2. num. 65. Arnif. 2. iur. maj. cap. 7. num. 6. In Korn/ und Schrott/ halt und Gewicht/ Gang und Geb. Ut nimirum, 66. Ducati, habeant auri puri, 23. Carat. 8. grana. 72. Floreni aurei Goldgulden, 18. Carat. 6. grana. i. e. 12. Loth. 6. Gran. R. A. de Anno 1559. Neue Münz-Ordnung. §. ferner die Gulden Münz. & §. §. seqq. octo Imperiales 14. lotones, & 4. grana puri argenti in sese contineant. Reichs- Abschied de Anno 1566. §. deennach haben wir uns. *Minoris moneta* pes est, ut 1557. halbe Bahren. 8. lotones. 240 $\frac{1}{2}$. Kreuzer. sex lotones argenti puri contineant. Reichs- Abschied de Anno 1559. in der Neuen Münz-Ordnung. §. zum Sechsten. §. & seq. Kizel, d. l. [Knipschilt. dict. cap. 21. num. 18.]

10. Hisce Imperii rogationibus, cujuslibet Imperii Principis & Status moneta subjecta est, in cujus bonitatem

singulis annis, *Provincia Circulus* semel, vel bis, per suos *Vwardnos* publicè inquirat, auff den Probations- und Valuations-Tagen. *Reichs-Abschied/de An. 1559.* In der Münz-Ordnung. §. und damit. [Goldast. *dict. tr. tit. 26. & 27. per tot.* Knipschilt. *dict. cap. 21. num. 19. & 20.*]

II. Quæ si reprobata & contra Imperii leges cula reperiatur, Princeps vel alius Status Imperii *quingenta libras auri* pendere tenetur. *Reichs-Abschied de Anno 1559. §. hierauff sehen.* Præter indignationem Imperatoris, in quam incurrit, adeò ut etiam amissione juris eundem monetæ, mit Verlust der Münz-Freyheit/ puniri possit. *Reichs-Abschied de An. 1551. §. So haben wir. Sixtin. 2. de Regal. cap. 7. num. 96. Bocer. de jur. monet. cap. 4. Kizel. d. class. 5. quest. 2. sect. 3. num. 43.* [Goldast. *dict. tr. tit. 9.* Knipschilt. *dict. cap. 21. num. 27. & 28.*]

12. Prohibentur etiam Imperii Principes & Status, Jus hoc vendere, locare, cedere, oppignorare, die Stempffel verlenhen oder verlauffen; nisi suo jure cadere velint. *Reichs-Abschied de Anno 1551. §. so haben wir. Reichs-Abschied de Anno 1559.*

in der Münz-Ordnung. §. zum Ersten.
Goldalt. *de re monet. tit. 9.* A caurea
verba, semper in memoriam revocan-
da sunt, in Reichs-Abchied/ *de Anno 1570.*
§. Alsdann auch. [*ibi:* die Münz-Ge-
rechtigkeit ist kein Mercant/ sondern unser
Kaiserl. Regal, so die Münz-Stände auß
unserm sonderm Vertrauen/ nicht zu ihrem
selbst gesuchtem Vortheil haben.] *Sixtin.*
d. cap. 7. num. 52. *Bocer. d. 1r. cap. 3. num.*
3. *Rümelin. 1. ad A. B. diss. 8. concl. 30.* *Be-*
fold. d. erar. cap. 6. num. 2. [*Ex hisce*
namq; locationibus aut venditionibus
grave damnum Imperium passurum
esset. R. A. de Anno 1570. §. ferner. 215. ibi:
daß der gemein Nutz hiedurch in Abfall
kommet. Knipschilt. dict. cap. 12. num. 25.]

13. Curare insuper debent Imperii
Principes & Status, per se, etiam absque
Circulari concluso, *ne moneta falsa* in
eorum territorium introducatur, daß
kein falsche Münz einschleiche. *arg. Nov.*
Leon. 52. *Arnif. 3. d. jur. maj. cap. 7. num. 2.*
Loecen. d. Ord. Reipubl. lib. 4. cap. 10.
Proinde etiam monetas reprobas, ac
contra Imperii legem cufas, territorio
suo monetalibus Edictis abigunt. *R. A.*

de

de Anno 1594. §. darneben Reichs Abschiede
de Anno 1603. §. und weil fast allweg. Nec
non ipsius etiam Imperatoris mone-
tam, Principes Imperii, quandoquē
taxare solent. [Carpzov. de L. reg. Germ.
cap. 8. sect. 7. num. 14. & seqq. Knipschilt.
dict. cap. 21. num. 21.] Vide Lehn in
Chron. Spir. lib. 4. cap. 22. fol. 367.

14. Dubitatur autem à quibusdam;
*An Princeps, etiam summus, monetam de-
bita bonitate intrinseca carentem, salva con-
scientia cudere, aut maiorem moneta valo-
rem, quam revera materia valet, constitue-
re possit.* Quod regulariter *Negatur*;
Iniquum enim est, si in nummo, imagi-
nem suam solum præcipiat adorari Prin-
ceps, nec simul materiæ pretium respi-
ciat; Et quidem cum damno & decep-
tione subditorum, qui fidem publicam
sequendo, pro auro cuprum accipiunt.
*arg. l. 1. C. de vet. numism. potest. lib. II,
l. 1. ibi. perpetua estimatione. C. de contrah.
empt. Nov. Leon. 52. Andr. de Themia &
Afflict. de Regal. num. 9. & 12. lib. 2 feud.
Qui Principem hoc casu graviter pec-
care tradunt. [Andr. de Ifernia. 2. feud.
56. de Regal. num. 12.] Aug. Barbosa ad
cap.*

cap. quanto. 18. num. 3. & 7. X. de jurejur.
[Adeò, ut Bodinus scribit; Quod Principi non magis liceat, improba numismata cudere quam occidere aut grassari. Bodin. 6. de Republ. cap. 3. in pr. Klock. de arar. lib. 2. cap. 84. num. 22.]

15. Nam hoc facto Princeps tollit illud, quod ex natura rei debetur Republicæ, & sic quasi auferens alienum, tenetur ad restitutionem. Gabriel. Biel. Professor. Tubing. lib. 4. distinct. 15. quest. 9. Cabedo. part. 2. decis. 45. num. 4. [Dn. Auer. de monet. cap. 16. num. 136.] Hinc piè suadebat Magnæ Britanniae, Rex Jacobus Filio Henrico; Ut ex puro auro, argentiq; monetam fieri curet, nec pondere populum illudat, sed satisfaciat bonitati. Rex Jacob. de Institut. Reg. lib. 2. in oper. Besold. in delib. ad tit. de falsis. quest. 31. ac de arario cap. 6. §. 1. Boccr. de monet. cap. 3. num. 13. & 14. Kizel. de monet. in prelud. Theor. 9. lit. D. & E. [Proinde Aragoniae Reges salva regia clementia, absque Curiae consensu monetam mutare non possunt. Et ad hoc juramento astringuntur. Belluga in Specul. Princip. Rubr. 38. Talia quoque Statuta in Regno Valentie & Prin-

Principatu Cathalaunico extare, probat Christ. Crepsl. de Valdaura *decis. obs.* 101. *num. 15.* Imò, mutatio moneræ populum sæpius ad rebellionem irritat. Exemplum in Erico Daniæ Rege, refert Cranz. *histor. Dan. lib. 8. cap. 9.*]

16. Quod *Limitatur*; in casu publicæ necessitatis; *Unvermeidlicher zu Kriegs- und Lands Nothdurfft.* Veluti si Princeps indigeat subsidio, pro defensione Rei publicæ necessaria, nec alia media ad sint. Vide causas recensentes Kizel. *de Theor. g. lit. B.* Bornit. *de arar. lib. 6. cap. 6.* Jo. Wolffg. Auer. *dict. cap. 16 num. 137. & 138. & alios.* Ita Romanorum ærarium, *Punico bello exhausto*, cum impensis Respublica non sufficeret, libræ æris pondere immutato, quinque partes lucrifecerunt, æsque alienum dissolverunt. Besold, *d. arar. cap. 6. num. 1.* Eodem jure *Henricus II. Castella Rex*, cum *Bertrando Clacbinio* Galliæ Connestabili eiusque militibus auxiliariis, stipendia deberet, nec ad hosce sumptus Regalis gaza sufficeret, nova moneta vilioris & exiguioris valoris cusa fuit, idque *in urbe Tolesi* consilio Procerum decre-

decretum fuit. Joan. Bapt. Larrea. *allegat. fiscal.* 13. num. 41. Idem in Gallia aliquoties practicarum fuisse, tradit latè Dn. Limn. in *notit. jur. Gall. lib. 2. & cap. 7. lit. DDDD.* Limitatur, modò Populus consentiat, ac cessante necessitate, moneta exigua revocetur. Cabedo. *part. 2. decis. 45. num. 6. & 8.* [Cresp. de Valdaur. *dict. Observ. decis. 101. num. 15. & 16.*]

17. Quod tamen in casu utilitatis publicæ, vix admittendum esse censeo. Nec hanc mutationem Principibus & Statibus Imperii, ad imitationem Regum absolutorum permissam esse censeo: Publicis id vetantibus Imperii Legibus & Constitutionibus.

[18. Concludam igitur hoc caput, aurcis Joannis Wolffgangi Aueri verbis: In hac mutanda moneta parte, præcludenda est fenestra adulatoribus, qui utilitate communi in necessitate fundata, posthabita, lucellum Principis, imò potiùs suum aucupantur, suadendo mutationes. Et dolendum est, privatas, imò publicas personas exstitisse, quæ jure quasi sibi mutationem moneta vindicarunt, non veriti, majestatem Principis violari,

violari. Dn. Jo. Wolfgang. Aur. de jar. monet. cap. 16. num. 136. in fin.]

CAPUT LXXII.

De Angariis & Parangariis von Frehndienst.

1. **A**ngariarum & Parangariarum præstationes, Princeps ac Dominus territorii jure meritoq; à subditis exigit; quæ etiam pro subjectionis specie habentur. *per c. un. 2. f. 56. l. 2. C. d. quib. mun. nem. Ritter. de homag. conclus. 148. Maul. eod. tr. tit. 4. Klock. de Contribut. c. 2. num. 38. Befold. in Polit. lib. 1. cap. 4. num. 44. [ac de jur. majest. sect. 3. cap. 7. num. 13 Ferrar. Montan. de feudis. lib. 3. cap. 7. Balzeran. de feud. 2. tit. 56. verb. Angariar. Graef. de Regal. cap. 35.]*

2. Ac nil aliud sunt, Quam operarum præstationes, quæ subditis propter repentinum aliquod negotium, à Principe vigore jurisdictionis territorialis indicuntur, & equis, jumentis, plaustris, manibus & navibus absolvuntur, da man der Obrigkeit mit Wagen / Pferden und andern / frohnen muß.

muß. Dn. Balthaf. de jure oper. rusticor. cap. 3. fol. m. 43. De quo Ulpianus scribit in l. via. 4. §. 1. D. de veteran. Naves eorum angariari posse, Aelio, Firmio & Antonio Claro, Veteranis, rescriptum est. Quo verbo etiam Suidas utitur in oper. Verb. *angariare*. Geard Joan. Voss. in etymol. verb. *angariare*. Jo. Bapt. Latrea allegat. fiscal. 50. v. 6. & seq.] Dicuntur propriè Angariæ ab *angendo*, quod astringant vel constringant subditos. Frid. 2. de mandat. cap. 45. Gail. 2. Observ. 126. num. 12. Klock. d. cap. 2 num. 52. Græf. d. tr. cap. 35. num. 8. [Et verbum *angariare*, idem denotat, quod *cogere*, ac angariæ, rectè servitutes coactæ dicuntur; Parangariæ verò summam coactionem, & perfectas operas subito præstandas significat. Græf. dict. cap. 35. num. 8. Aliter Paul. Balzeran. de feud. 2. tit. 56. num. 1. Angariæ, quomodo ab operis, præsertim extra casum necessitatis differant, vide sis Balthaf. dict. tr. cap. 3. fol. 48.]

[3. Sanè Angariarum & Parangariarum jure continentur non solum equorum, mulorum aliorumvè jumentorum, sed etiam planstrorum naviumq,

prestationes; Ut tempore sevientis belli, vel ob aliam occurrentem necessitatem, quæ Principi aut Reipublicæ eminet, milites, currilia tormenta, militaria tabernacula, papiliones, panem ac annonam militarem, vulgò *Proviant*; cæteraque instrumenta bellica, itineri, commeatui ac expeditioni necessaria, per subditos ad loca destinata transvehantur. Rosenthal. *de feud. cap. 5. concl. 70. num. 3.* Besold. *de jur. majest. sect. 1. cap. 5. num. 7.* Rümelin. 3. *dissert. 3. posit. 33. ubi Addit. mea. lit. A.* Mastrill. *de magistrat. lib. 3. cap. 10. num. 339.*]

[4. De Angariis egregium habemus rescriptum Imperatoris Anastasii ad Eufemium Magistrum officiorum: *Quoties sanè (ait) in transvectione armorum angaria necessaria fuerint, Sublimitas tua litteras ad eminentissimam jubeat dirigere Præfecturam: & numerum ei armorum, & ex quo loco transferenda sint, indicare: ut continuò super præbendis angariis pro numero eorum, quæ transferuntur, armorum, perceptione suâ, Viros Clarissimos moderatores Provincia conveniat, ut secundum missam, à sublimitate tua notitiam*

naves

naves vel angaria, confestim de publico praebeantur. in l. fin. § fin. C. de fabricens. lib. 10. Junct. l. 2. C. de navib. non excus. l. maximarum. 12. C. de excus. muner. Christinae. decis. 60. num. 23. Jacob. Rebuff. ad dict. l. nullus. final. num. 4. Dn. Balthas. de oper. Rustic. cap. 3. fol. m. 44.]

[5. Hæc angariarum & parangariarum exactio cum paterna moderatione fieri debet, ut subditis, quantum fieri potest, parcatur. per cap. cum Apostolus. 6. vers. prohibemus. cap. prohibemus. X. de censib. Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 6. cap. 3. num. 13. Et hoc juris & æquitatis esse, tradit Jacob. Rebuff. ad d. l. nullus. fin. num. 4. C. de Fabricens. lib. 11. Balzeran. ad cap. lib. 2. feud. 56. num. 1.]

[6. Quod si onera hæc ab Imperii Principibus & Statibus, immodicè ac pro lubitu indicuntur, subditi de sævitia dominorum probabiliter docentes, in Camera Imperiali, mandata sine clausula impetrare & obtinere possunt. Quæ etiam operas indeterminatas ad æquitatem reducere & determinare solet. arg. l. f. C. quemadm. Civil. mun. l. f. C. de alluv. l. pen. § f. D. de oper. libert. Gail. 1. Observ. 17.

Mynf. 5. *Observ. 8. Klock. d. cap. 2. n. 15.*
 [Vide Knipschilt. *dict. cap. 3. n. 12. &*
13. Stamm. de servit. person. lib. 3. cap. 34.]

7. Quæritur autem. I. *An sub-*
dicti teneantur Domino operas præstare etiam
extra territorium ? Negatur. Operæ
 enim ibi præstandæ sunt, ubi Dominus
 moratur. *per l. opera. 21. D. de oper. libert.*
l. forma. 4. §. si verò. 2. D. de censibus. Hu-
san. de hom. propr. cap. 6. §. 4. num. 90.
Ritter. de homag. concl. 153. Ziegl. §. No-
bilis. num. 141. [latè Dn. Balthaf. *de*
operis. cap. 14.] Nisi ab antiquo aliter ob-
 servatum fuerit. *per l. Maria. 13. §. 1. D. de*
ann. legat. Maul. de homag. tit. 4. num. 18.
præjudicia refert. Gylman. 1 p. 1. tit. 1. vol.
6. num. 20. Klock. d. tr. cap. 2. num. 61.
 [Fr. Balthasar. *dict. cap. 14. fol. m. 354.*]

8. Quæritur. II. *Cujusnam sum-*
ptibus operæ sint præstandæ ? Subditorum
 sumptibus præstandæ sunt, quoniam
 unusquisque quod spondit, suo im-
 pendio præstare debet; [quamdiu id,
 quod debet, in rerum natura existit.]
l. quod nisi. 20. in pr. D. de oper. libert. Thom.
Maul. de homag. tit. 4. num. 20. Stamm.
de servit. person. lib. 3. cap. 21. num. 5. latè

Balthaf.

Balthas. dict. tr. cap. 15. fol. m. 359. Dubi-
tandi rationem collige ex l. fin. §. fin. ibi:
de publico. C. de fabric. lib. II. Vide Dn.
Tabor. in armam. jur. cap. I. num. 16.
Quod Limitatur tamen, nisi pactum aut
consuetudo loci aliud velit. l. suo victu.
15. l. quod nisi. 20. D. dict. tit. de oper. libert.
Schrader. de feud. p. 2. p. 9. pr. sect. 5. num. 28.
Borrius. de Cavalc. p. I. tit. 10. [Alias
limitationes adjungit Balthas. dict.
cap. 15.]

9. Quæritur, III. Quid, si subditi
in angariarum prestatione plaustra aut na-
ves destruunt, vel equos amittunt? Hoc
damnum subditos, non Dominum terri-
torii, pati debere, dicimus per l. 2. §. 1.
D. ad l. Rhod. de jact. [Et hoc propter
rationem ab Alciato allatam, Quoniam
subditi præstando angarias, nec operam
suam, neque instrumenta ad angariam
necessaria, Principi suo locarunt, sed
obligationi, à Lege impositæ satisfecer-
unt, Alciat. ad l. neminem. II. C. de SS.
Eccles. Sixtin. 2. de Regal. cap. 13. num. 78.
Roding. lib. 2. Controv. feud. cap. 30. Bo-
cer. de Regal. cap. 3. n. 249. [Quamvis

latè dissentiat Franc. Balthas. *de oper. cap. 3. fol. 50.*]

[10. Quæritur, IV. *Quid verò de-
cendum, si jumenta, plaustra vel naves ab
hostibus vel prædonibus diripiantur, aut de-
teriora fiant? Distinctione præsentis hæc
quæstio resolvitur. Si angariarum &
parangariarum præstatio subditis, ut sin-
gulis, Kopff für Kopff/ injungitur, quilibet
subditorum, den es betroffen hat/ dam-
num solum pati cogitur. Quoniam
impetus prædonum à nullo præstatur.
l. contractus. 23. D. de Reg. jur. l. si. merces.
25. §. vis. 6. D. locat. Bocer. dict. cap. 3.
num. 249. Rümelin. 3. Dissert. 3. poset. 33.
ubi meæ. Addit. Balthasar. dict. cap. 3. fol.
m 50.]*

[II. Sin autem angariarum exhi-
bitio toti Civitati vel Universitati, einer
ganzen Gemein/ injungatur, universi in
damno perpeffo resarciendo, concurre-
re debent; adeò, ut omnium contribu-
tione resarciatur, quod pro omnib⁹ da-
tum est per l. 2. vers. ult. D. ad l. Rhod. de
jactu. l. cum duobus. 52. § 4. D. pro socio. Dn.
m. Bocer. dict. num. 249. Leubler. de in-
cend. cap. 5. n. 135. latè & distinctè Balthas.
dict.

dict. cap. 3. fol. 58. Quamvis dissentiat
Graef. de Regal. cap. 35. num. II.]

[12. Ab hisce angariarum præsta-
tionibus nemo quomodocunque privi-
legiatus immunitatem meretur ; Ita
namq; rescripserunt Imperatores Theo-
dosius & Valentinianus : Neminem ab
angariis & parangariis vel plaustris , vel
quolibet munere excusari precipimus ; cum
ad felicissimam expeditionem nostri Numi-
nis , omnium Provincialium per loca , qua
iter arripimus , debeant nobis solida ministe-
ria exhiberi : Licet & ad sacro-sanctas Ec-
clesias possessiones pertineant , in l. neminem.
II. C. de SS. Eccles. ubi Gilken & Brunne-
man , [Vide Menoch. consil. 800. num.
20. ac consil. 297. num. 21. Balthas. de oper.
cap. 8. fol. m. 137. Klock. de contribut. tom.
3. consil. 138. num. 65.]

13 Verum enim verò , hæ angaria-
rum præstationes , ob varietatem consue-
tudinis , pactorum ac casuum , boni viri
arbitratu melius definiri possunt. arg. l.
Mavia. 13. §. i. D. de ann. Legat. Jacob.
de S. Georg. tr. d. Royd. Stamm. de serv.
pers. lib. 3. per tot. [Balthasar. de oper. cap.
II. fol. m. 271.]

CAPUT LXXIII.

De Forestali Jurisdictione, ac Venandi Iure.

I. **F**orestalis Jurisdictio, Germaniæ moribus, territoriali jurisdictioni accensetur. Id, quod jam in vim legistransivit. arg. §. *nemoretia* s. *de pac. tenend. lib. 2. feud. 27.* Modest. Pistor *consil. 14. num. 23. vol. 2.* Rosenth. *de feud. cap. 5. concl. 94.* Heig. I. 2. 15. Bocer. *de Iur. Domin. & Vasall. lib. 2. cap. 2. num. 44.* Klock. *consil. 29. num. 59.* [Et hoc latè disputat Knipschilt. *dict. tr. lib. 2. cap. 7. num. 4. & seqq.*] Quod jus in toto ferè orbe Christiano ad Reges pertinere tradit Mandosa *de inhibit. q. 62. num. 7.* Knich, *de Sax. privil. verb. Ducum. cap. 5. num. 196.* [Sicuti in specie de Gallia Regibus, tradit Choppin. *de doman. lib. 3. tit. 22. num. 4.* Ac de aliis Regibus & absolutis Rebus publicis Idem confirmat multis authoritatibus Dn. Christ. Fesch. *de re venat. part. 2. thes. I. lit. D.* Unde scribit Vander Graef. *Et hoc venandi jus adeò invaluit moribus & consuetudine,*

De Forestali Iurisdictione ac Venandi Iure. 649
tudine, ut ferè nullus Principatus, nullum
Regnum, nulla Respublica existat, quin hoc
jure publico gaudeat, plebe exclusa. Graef.
de Regal. cap. 41. num. 1.]

2. De hac Forestali jurisdictione
Principibus Imperii competente, hodiè
in Imperio Rom. Germ. eo minus du-
bitatur, cum Electores, Duces, ac ceteri
Status Imperii, ab Imperatore, *mit dem*
Wildbahn/investiantur, prout ex variis
investiturarum formulis, patescit. Vide
Knich. de Sax. privileg. verb. *Ducum. cap.*
4. num. 61. Wehn. in Observ. verb. Forst.
Klock. consil. 29 num. 247. [Besold.
consil. 212. num. 24. Christoph. Fesch. de
re venator. part. 2. thes. I. lit. E. ac thes. 4.
lit. B. Qui modus per regiam investi-
turam conferendi jura forestalia cum
banno ferino, etiam in Anglia, Scotia &
Hibernia ab antiquo observatus fuit, te-
ste Thom. Cragio de feud. Scotic. lib. 2.
Dieges. s. fol. m. 192. Jacob. Waræus. in
antiquit. Hibern. cap. 27. Ubi veteres in-
vestituræ Hibernica formulas egregias
refert.]

3. *Quod Limitatur, in casu, quo loci*
consuetudine immemoriali receptum

est, ut Sylvæ sint publicæ seu communes; ac in eis Venatio libera existat. *Wesene Büsch üblich ist*; Sicuti in plurimis Germaniæ Locis consuetum est; Quod consideratum fuit in causa *Schwäbisch Gmünd contra Rechberg*. Ruland. 4. de Commiss. lib. 2. cap. 8. num. 10. [*Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 7. num. 20. Besold. in Thes. Pract. verb. Wesene Büsch.* In Ducatu Brabantia, Status Provinciales, sibi ipsis singulari pacto tempore quo *Rex Hispania*, tanquam *Dux Brabantia*, Regimen aggreditur, certa capitulatione prospicere solent, ut quicumque Equestris ordinis, Nobiles, & quicumque Brabantia Incolæ, venari poterunt quas- cunque feras magnas. Vander Graef, d. cap. 41. num. 3.]

4. Forestalis autem jurisdictio dicitur, potestas, quam Princeps Imperii in Sylvis ac nemoribus eorumque ratione possidet & exercet. Modest. Pistor. consil. 14. num. 14. vol. 2. Michael. de iurisdictione. concl. 51. Besold. consil. 3. cap. 4. tit. 4. num. 16. Mynsing. respons. 16. num. 36. Quæ, ut totum integrale, considerata, constituitur. I. *Banno ferino*, *Wild-*

bann/

bañ quod jus venandi dicimus: ac II. *Jure Foresti, Forstrecht*/ quæ non sunt unum & idem, sed inter se specificè differunt ac separantur: cum separata quoque faciant munia, & distinctos actus. *arg. l. 130. D. de V. S.* [*Besold, in thes. Pr. verb. Forst. Knipschilt dict. lib. 2. cap. 7. n. 40. Christ. Fesch, dict. dissert. part. 2. thes. 2. per tot. Freyer, de jur. territor. posit. §. lit. C. in disp. Basil. vol. nov.]*

5. Alia enim committuntur *einem Forst-Meister*/ qui Sylvis præficitur, ne per excisionem arborum eæ devastentur. Alia item *einem Jäger-Meister*/ qui Venatoriis negotiis præest. *Stephan. 2. de jurisdict. part. 1. cap. 7. n. 432. Klock. de Contribut. in consil. ann. 3. Q. 7.* [*Cujusmodi officiorum diversitas, rei quoque diversitatem arguit. Knipschilt, dict. cap. 7. num. 41. Meichs. 2. decis. Cam. 2. num. 28.* Ac juri Foresti, non semper adhæret jus venandi, nec vicissim, sicuti hoc consideratum fuit in causa *Schwäbischen Gemünd contra Rechberg*/ teste *Ruland, d. part. 4. lib. 2. cap. 8. num. 43. Fesch, dict. dissert. part. 2. thes. 2. lit. c.]*

6. Juris Foresti proprium est; *Saltuarios* constituere, *Forst-Meister* und *Forst-Knecht* zu bestellen; *Prohibere*, ne arbores concidantur. *Lignandi & pascendi* usum concedere, *Chassan. ad Conf. Burg. Rub. 13. §. 2. num. 28.* *Knipschilt. dict. cap. 7. num. 49. & 50.* *Transgressorum delicta* Forestalia punire: item pignora capere. *Meichs. 2. Cam. part. 2. decis. 2. num. 20.* [*Avenam saltuariam* *Forst* haber exigere. *Sichard. Conf. contr. 5. n. 3.* *Statuta Sylvestria* condere. *Wald- und Forst-Ordnung* zu machen. *Knipschilt. dict. cap. 7. num. 44.* *Harppr. §. 12. num. 266. Inst. d. R. D.* Das *Ackerich*/ seu *Jus glandis legendæ*: *Eichel und wild Obe* zu lesen. *Spizigen Zaun abzuschaffen*/ aliaque plura. *Wehn. in Obs. verb. Forst.* *Prohibitio*, ne *Sylvis* noviter *caesis* damnum inferatur, vel *pecus* ad certum tempus immittatur. *Die junge Haw* biß auff das vierdte und fünffte Laub zu verbieten. *Be-sold. in Thes. Pr. verb. Forst.* *Steph. de jurisdict. 1. cap. 7. num. 437. & seqq.* *Gylman. 2. Symph. 1. Vol. 1. punct. 2. num. 2. num. 1. & seqq.* *Hæc & alia jura forestalia* vide apud *Knipschilt. dict. lib. 2. cap.*

De Forestali Jurisdictione & Venandi Jure. 653
cap. 7. num. 44. & seqq. Fesch. dict. thes.
2. lit. B.]

7. Quæritur autem; *An ius venandi aut Foresti habens, prohibere possit Dominus Sylvæ, das Ausstoßen / ne ligna vel annosas arbores excidat cumulatim? Quod communiter affirmatur. per l. servitutes. 20. §. stillicidium. 5. D. de servit. præd. urb. l. certo genere. 13. §. Si totus. D. de Servit. P. R. Sebast. Medic. de Venat. part. 2. q. 3. [Quoniam Dominus Sylvæ deteriore conditionem Foresti facere nequit, nec fararum pasculationem minuere potest. per l. si domus. 21. ibi: si non impediuntur stillicidia mea. D. de S. P. V. Gail. 2. Observ. 67. num. 4. Præjudicia refert Frid. 2. de mandat. cap. 4. num. 19. accap. 38. num. 8. Georg. Mor. de jur. venand. cap. 3. num. 11. Jarè Fesch. dict. thes. 2. lit. B. Modò excisio hæc, Domino, venandi Jus habenti, sit nociva, wenn solches ihm an seiner Forst-Jagens und Gerechtigk. it nachtheilig ist. [Aliàs Dominus sylvæ prohiberi nequit, ligna tam quoad utilitatem, quàm necessitatem cedere Besold. in Th. Pr. verb. Forst. Knipschilt. dict. cap. 7. n. 49. & 96. Quo faciunt, quæ tradidi in Gamalog.*

malog. cap. II. num. 5. Knichen. de jur. territ. cap. 4. num. 362.]

8. Quæritur insuper; An is qui Forestalem Jurisdictionem habet, sibi etiam vindicare possit, jus decimarum novalium, in sylvis eradicatis, den Noval-Zehenden in den außgespörrten Wäldern? Ego territorii Dominum melius fundatum esse in sua intentione, censeo. [Quoniam ex consuetudine imperii, jus percipiendi novalia, ad territorii Dominum pertinet, secundum tradita supra cap. 70. Jus autem foresti, nullam tribuit jurisdictionem. Wehner. in Observ. verb. Forst. Besold. in thes. pract. verb. Forst. Kraffer. de jur. venand. cap. 26. num. 4. & 5. Knipschilt. dict. cap. 7. num. 42.] Quamvis jurisdictionem Forestalem habens, ex fundo non petat den Noval-Zehenden/ non tamen prohiberi potest, quin ein Stoch-Garb/ in recompensationem des Aufstockens/ exigere possit. Vide Klock. de arario. lib. 2. cap. 2. num. 40. Besold. in Thesaur. Pr. lit. A. num. 77.]

9. Jus venandi, ac Bannum ferinum, respicit ipsum venationis actum. Quod vulgò das Waidwerck appellatur.

arg.

De Forestali Iurisdictione & Venandi Iure. 655
arg. l. venationem. 26. D. de usur. Als Her-
ken/ Jagen/ Fellen/ Würgen. Non tan-
tum in Sylvis & nemoribus, sed etiam in
agris, in und aussen den Hölhern. Wehn, in
Obs. verb. Forst. Recht. fol. 152. Besold. in
Thesaur. Pr. V. Forst. Etiam cum scope-
tis, ac mit Senlern/ Stricken/ aut quocun-
que modo Domino placuerit. Wehn,
d. verb. Forst. Recht. fol. 162. Noe Meu-
rer. Forst. Recht. part. 1. in pr. Fesch. de re
venat. part. 1. thes. 9. lit. A. ac part. post.
thes. 2. lit. C. Ac dividitur venandi, Jus
in klein und groß Waidwerck/ oder nidere
und hohe Jagden. Knipschilt dict. cap. 7.
num. 24. Venatio bassa (quâ permit-
titur captura ferarum minorum) qui-
busdam in locis non inconcinne voca-
tur, das stiebende und fliegende Wildbreit
zu jagen und fahen. Fesch. dict. part. 2.
thes. lit. C. in fin.]

10. Quod jus sese extendit quoque
ad aucupium ac capturam avium, Bei-
sen; structionem areæ, Vogel Weid/ und
Vogel Heerd schlagen / quæ inferioris
venationis species, des kleinen Wildbreits/
existit. Meichs. 1. decis. Cam. 1. part. 2.
fol. 3. Gylman. decis. 49. num. 9. lib. 1.

[Vide

[Vide Knipschilt, *dict. cap. 7. num. 33. & seqq.* Fesch, *de venat. part. I. thes. 12. lit. G.* Graef, *de Regal. cap. 41. num. 5.]*

[II. Prohibere quoque possunt Domini, Forestalem jurisdictionem habentes, ne quispiam in suis Forestis venerit & quidem sub certa & determinata poena. Michael, *de iurisdic. concl. 51. lit. B.* Merckelb, apud Klock, *consil. 29. n. 492.* Gregor. Sayr, *in Clav. regia. lib. II. cap. 9. num. 8.]*

[12. Quâ verò poena *Feripita* afficiendi sint? non certò constat; Menochius talem ferarum insidiatorem dupli poena afficiendum esse, adjuncta amissione instrumentorum, censet *consil. 943. num. 48.* Medic, *de Venat. part. 2. Q. 5. num. 7.* Quam tamen poenam arbitrariam esse censeo, adeò ut vix ad mortem usque extendi possit. §. *summa. Inst. de injur. Mor. dict. tr. part. I. cap. 4. num. II.* De qua poena sequentia legimus in *Speculo Suevico*: *kein Richter soll einem sein Leib ganz nemmen/ weder umb Gewild/ noch umb Gevögel / noch umb Fisch.* Schwab. Spieg. *lib. 1. tit. 36. §. 2.* Knicken, *de Sax. privileg. verb. Ducum. cap. 5. n. 304.* Vide omninò

Dn.

Dn. Fesch. de re venat. part. post. thes. 3. lit. B. Gregor. Sayr. in clav. Regia lib. II. cap. 9. num. 13. Einsidel. de Regal. cap. 3. num. 368.]

13. Sæpissimè autem in Imperio accidit, ut unus vel alter Princeps & Status Imperii, etiam *in alterius territorio ac sylvis*, Jus venandi habeat, prout Serenissimus *Dux VVürttembergia & Teccia* in quibusdam vicinorum Imperii Statuum territoriis, jus venandi, ac iurisdictionem forestalem possidet. De hinc Quæritur: *An habens ius venandi in Sylva, eam succisis lignis quoq; cingere possit, Ob das Jagen/ inferat das Hagen?* Quod communiter affirmatur. *Zafius consil. 6. lib. 2. Gail. 2. Observ. 68. num. 9. & 2. de Pignor. cap. 1. & 2. Gyland. decis. 22. lib. 1. num. 37. Forst. in proc. Cam. tit. II. vol. 4011. fol. 781. [Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 7. num. 53. Quam assertionem non semper & ubiq; locum obtinere tradit. Frider. Mindan. cap. 41. num. 1. Klock. 1. consil. 29. num. 480.]* Hâc tamen addita *Declaratione*; Modò Domino prædii vel Sylvæ nullum præjudicium exinde inferatur, *Frider. dict. cap. 41. num. 1.*

Wehn. in *Observ. ubi Forst-Recht.* f. 155.

[Dominus tamen, jus foresti habens, ligna ad usum cingendi ex suo nemore conferre tenetur. Tilem. de *Benign.* 1. dec. 3. vot. 2. num. 9. Sixtin. 2. de *Regal.* 18. num. 67. Harppr. §. *fera.* 12. num. 272. I. d. R. D. Quod tamen à quibusdam disputatur.]

14. Huc refer etiam, quod subditi Domino suo obligentur ad *Operas Venatorias*, zu den Forst Beschwerdten/als Hund führen/ fürstehen/ Garn und Schler zuführen/ [Wildhäger/und Wild-Zaun zu machen/ Hund aufstöcken.] arg. l. *nullus.* 21. C. de *Curs. publ.* lib. 12. Harppr. §. *fera.* 12. n. 284. *Inst. de R. D.* [*Besold. in thes. pract. verb. Forst.* Knipschilt. *dict.* lib. 2. cap. 7. num. 71.] Quæ tamen operæ non tam vi Juris vendendi, quàm territorialis jurisdictionis exiguntur, ac superioritatis actum probant. [Ideò à non subditis vix peti & obtineri possunt, nisi consuetudo in contrarium vigeat. Mor. de *jur. venand.* part. 2. cap. 10. num. 11. latè Fesch. *dict. part. post. thes.* 2. lit. C.]

[15. Hoc tamen admonendum, quod Princeps territorii, jura forestalia possi.

possidens, servitia venatoria, cum benigna moderatione exercere debeat, considerando, ne subditi ad onera Venatoria, tempore, quo agrorum sationibus insistant, trahantur; ne annona cum Reipublicæ nocumento, damnum patiatur. Quod hisce verbis tradit Syriacus Spangenbergius: *Zu Erndt, Herbst, und Seeszeiten / oder da sonst nöthige und hochobliegende Geschäften eintrefen. Spangenb. von rechtmässigen Jagen. cap. 5. part. 1. Wehner. in Observ. verb. Forst. Besold. consil. 15. num. 6. in append. Quod Serenissimus Dux Eberhardus singulari clementia, pro innata generosa vigilantia, observare solet, [Imprimis verò præcavere debet Dominus juris forestæ, ne operæ venatoriæ Diebus festis exigantur, ne studio operarum, subditi à divinis officiis retrahantur, ac dies Domini in vanum ducatur, per cap. an putatis. 13. ibi: sed surgens congregat servulos, disponit retia, canes producit. Distinct. 86. l. 2. C. de feriis. Sebast. Medic. de venat. part. 1. Quest. 3. num. 12. Covar. in Regul. peccatum. part. 2. §. 8. num. 3. Coler. in Process. Execut. part. 3. cap. 9. Barbosa ad dict.*

dict. cap. an putatis, num. 1. Ita Serenissimus Dux Württembergiæ Eberhardus juxta innatam avitorum pietatem, & pium Religionis Zelum, suis Venationum Præfectis, acerrimis Decretis sæpissimè injunxit & præcepit, ne operas Venatorias in diebus festis instituant aut subditis imponant; Quod si quidpiam contra attentare deprehenduntur, gravem reprehensionem incurrunt, quandoq; carceris poenam sustinere tenentur. Sicut ipsæ quoque Venationes in diebus festis in Ducatu Württembergico & Teccraco penitus interdictæ sunt, ne occasione Venationis, cultus divinus negligatur. Quod pium & æquum est. Pruckman, *de Regal, cap. 5, n. 1.* Ruland, *de Commiss. part. 4, lib. 2, cap. 8, num. 69.* Fesch, *de re Venator l. part. post. thes. 7, lit. B.*

[16. Solent etiam Principes & Status Imperii, Nobilibus, aliisvè benè meritis *Consiliariis* concedere Venationem precariam, *ein Gnaden Jagden/ oder auff ein Revers.* De qua concessione Henning. Gædd, *Conf. 3. in fin, Univ. Ingolstadiensis apud Kirchov. tom. 5, conf. 18.* Meichsn, *tom. 3, decis. 23, f. 1037.* Quandoque

doquè in feudum dare per investituram. Sixtin. 2. *de Regal. cap. 8. num. 47.* Knichen. *de investit. pact. cap. 2.* [Besold. *consil. 26. num. 20.* Quod regulariter privativè, non verò cumulativè intelligendum est, adeò, ut Dominus directus à conventionone excludatur. Schrad. *de feud. part. 5. cap. 1. per tot.* Surd. *Consil. 210. n. 60.* Fesch. *dict. thes. 4. lit. C.* Ubi tamen tradit, quod hoc vix *usus*, ubi vis locorum observetur.]

17. Proinde Quæritur: *An sub concessione ac investitura territorii, ac iurisdictionis alta, veniat etiam das hohe Jagd?* Sanè, nisi hoc ex investitura aperte constet, *Negativa sententia* verior erit. [Quoniam sub generali concessione, non veniunt ea, quæ quispiam verisimiliter in specie non fuisset concessurus. *cap. fin. X. de offic. vicar. l. quero. 39. D. d. act. empt.*] Schrad. *d. feud. part. 3. cap. 4. num. 48.* Heig I. 9. 15. *num. 54.* Gylman. I. *decis. 13.* Sixtin. *d. cap. 18. num. 52.* [Quod adeò verum est, etiamsi Territorium cum pertinentiis concessum fuerit.] Knichen. *de pact. invest. part. 2. cap. 2. num. 49.* Rosenth. *d. cap. 5. concl. 49. ac*

concl. II. num. 3. in addit. lit C. Schrad. eod. tr. part. I. cap. 4. num. 47. [Dissentit Dn. m. Harpprecht. ad §. fera. 12. num. 187. Inst. de rer. divis. Vide omnino distinguentem Dn. Esch, de re venat. part. post. thes. 5. lit. A.]

[18. Quæritur insuper; *An Vasallus investitus cum venationibus*, mit den Jagden / *non tantum capturam ferarum minorum, sed etiam majorum, nach hohem Wildbret / als nach Hirsch / Schwein zu jagen, exercere possit?* Quod Negamus; Quoniam Vasalli venationes majores non habent, nisi eam per expressam concessionem, aut temporis immemorialis lapsum obtinuerint. Gail. 2. Observ. 66. n. 7. Rosenth. de feud. cap. 5. concl. 14. Præjudicium adducit Finckelthaus. Observ. decis. 41. per tot. Vide omnino Einsidel. de Regal. cap. 3. n. 372. & seqq.]

19. Claudat hæc quæstio præsens Caput; *An Capreolæ ad majores feras referendæ sint?* Ob die Rehe under das hohe oder niedere seu kleine Wildwerdt gehörig? Sanè Johannes Meichsnerus, has inter minores feras recenset. 1. decis. Cameral. part. 2. fol. 6. Wehnerus verò
Capreas

Capreas ad tertiam quandam speciem refert, dum inter *hochroth Wildbreth* und *niederroth Wildbreth* distinguit. in *Observ. verb. Forst-Recht.* Ego regulariter *Capreas* propter ferinam generosam, feris minoribus vix accensere audeo; [*Dn. Thabor, in racemat. crim. Respons. fin. Q. 2. fol. m. 571.*] Nisi consuetudo Regionis & observantia possidentis aliud suadeat. arg. l. 1. §. fin. D. de ventr. inspici. l. 7. D. de offic. procons. iuncta l. 50. §. 3. de legat. 1. [latè *Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 7. num. 27.*] Nam alibi ad maiores, alibi ad minores feras referuntur. Sicuti de *Thuringia & Misnia* testatur *Neüenhan, apud Arum. 3. discurs. 19.* Ac de *Bavaria* *Khaifer. de jure Venandi. cap. 9.* [*Dn. Thabor, dict. respons. Q. 9. 2. fol. 571. Weizzeneg. d. jur. Venand. cap. 4. num. 26.*]

CAPUT LXXIV.

De Negotiis Bellicis.

[I.] **H**uc usque *Politica Pacis* iura & negotia. Nunc de *bellicis* iuribus

Principibus & Statibus Imperii competentibus agendum. [Bellum parandum est *maturè & in Pace*. Unde proverbium ortum; *In pace de bello cogitandum*. Facile namque *juxta Platonem*, eæ Civitates ab exteris vincuntur, quæ prorsus arma deseruerunt, seque totas otio, pacis certitudine freti, manciparunt: abjecto omni rei bellicæ exercitio, rerumquæ militarium studio. Dn. Forstner. *hypomn. pol. 1.* Dn. Besold. *de bello cap. 1. num. 3.* Sunt autem *juxta Livium*, sicut *pax*, ita quoque *belli jura*, iustaquæ ea, non minus, quam fortiter gerere debes, *Livius histor. lib. 5.*]

2. Porro, cum arma omnia publici juris sint, ideò omnibus privatis interdicta est, absque Speciali Principis permissione, armifectura, *per tot. tit. C. ut usus armor. Novell. 17. cap. ult. Arnisæ. de jur. majest. lib. 2. cap. 5. num. 7.* [Dn. Bernegger. *de morib. German. Tacit. 2. 127.* Unde provenit, ut Imperantes & jus armandiæ & omnia belligerandi jura, sibi ipsis reservarint. Prospeximus (inquit Imperator Justinianus) *armifectura opus, nullum privatum operari, solos*

autem

autem illos arma facere, qui in publicis deputati sunt armifactorius, aut qui dicuntur fabricenses: in Novell. 85. cap. 1. Et hoc est, quod *Armandiam* vocamus, & armandiæ jura Principes sibi vindicarunt; Proinde Imperator *Fridericus I.* *Ius armandiæ* inter Regalia retulit, in cap. un. lib. 2. *Quæ sint Regal.* cap. 56. Dn. Bocer. de Regal. cap. 2. num. 139. Sixtin. eod. tr. lib. 2. cap. 1. Græf. de Regal. cap. 25. num. 6.

3- In Imperio Romano Germanico, Principes & Status Imperii, *Ius quoq; armandiæ* vigore jurisdictionis territorialis, à tempore suæ originis nescio, & immemoriali, in suis Ducatibus & Comitatibus habent & exercent. Kni-chen in *Encyclop.* cap. 16. num. 115. Limn. 4. l. P. cap. 8. num. 210. Quod in specie Civitatibus quoque Imperii immediatis competere, tradit. Dn. Adam Dapp. de *Civitat. Imper.* part. 1. cap. 7. num. 8. Dn. Knipschilt. eod. tr. lib. 2. cap. 22. n. 57. Quâ armandiæ voce, vel fabricatio armorum, vel magis usus armorum publicus intelligendus est. Rosenth. de feud. cap. 5. conclus. 19. Arnisæ. lib. 2. de jur. majest. cap. 4. num. 12. Dn. latè Thabor. in

armament. cap. 1. num. 3. Qui armorum
 usus Principibus & Statibus Imperii
 merito attribuitur, ad præstanda eò
 promptius auxilia circularia, damit von
 einem Fürsten und Stand des Reichs / die
 schleunige Reichs- und Kreyß- Hülff könne
 geleistet werden. Dn. Thabor, *dict. 1r.*
part. 1. cap. 1. num. 18. & part. 2. cap. 1. &
2. Knipschilt. dict. cap. 22. num. 57.]

[4. Ex hoc jure armandiæ fuit,
 quod Principes & Status Imperii jus &
 potestatem habeant in suis territoriis
Armamentaria publica instituere, eavè va-
 riis armorum generibus implere, *Fa-*
bricas armorum ædificare, ac privatis
 armorum usum prohibere; Quod jus,
 publicæ securitatis gratia, Principibus
 & Statibus Imperii *ab Imperatoribus*, me-
 rito in manibus relictum fuit. Dn. Tha-
 bor. *in armam. sect. 1. cap. 1. num. 26.* Dn.
 Knipschilt. *dict. cap. 22. num. 59.* De
 armis, *vide* Befold. *de jur. bell. cap. 3.* Et
 hoc jus fabricandi & parandi tormenta
 bellica Statibus Imperii competere
 constat ex Reichs-Abschied / de Anno 1555.
 §. und demnach ein Kriegs- Voldt. Imò
 ipsis *Circulis*, eorumque inscriptis ac im-
 matri-

matriculatis Statibus Imperii, singulari Imperiali Recessu injungitur, daß ein jeder Krenß / mit seinen erwöhlten Obristen / zu und nachgeordneten / auch andern Befehls Leuten / Geschütz / Artollern / munition, und was dazugehörig / in guter Bereitschaft stehen solle. Reichs Abschied zu Speyer / de Anno 1570. §. Sintermahl auf hochbewegenden Ursachen, Reinking. 1. class. 5. cap. 6. num. 15.

[5. Sanè *Armamentaria*, armorumque usum, olim nemini nisi absolutis Principibus competiisse, nec in privatorum manu exstitisse, & sacra & profana littera testantur. Ita *Vsiam* Regem, ex armamentario suo exercitum, omni armorum apparatu, instruxisse, legimus. 2. Chron. cap. 26. vers. 14. Simili modò Cicero scribit; Ingruente bellorum necessitate, arma populo Romano, ex armamentariis publicis, à Consulibus distributa fuisse. in Orat. pro Rabir. in med. Parilia legimus apud Tacit. 1. histor. cap. 38. & cap. 50. Livius histor. lib. 3. Vide omnino Dn. Thabor. in armament. sect. 2. cap. 4. num. 3.]

[6. Ex eodem armandiæ jure provenit,

venit, *Ius prohibendi*, ne arma *Externis*, sub gravi poena vendantur; Adeò, ut contranitentes confiscatione bonorum exportatorum puniri possint. Idque utilitatis publicæ causa, dum omnia ea, quæ in nostram perniciem redundare possunt, exportari non debeant. *arg. l. 2. C. quæ res. export. non debeant.* Menoch. *consil. 1000. num. 56. ac 2. Arbitr. casu. 585.* Hilliger. *in D. E. lib. 9. cap. 10. lit. A.* Dn. Thabor. *dict. tr. sect. 1. cap. 2. num. 5.* Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 5. cap. 22. num. 30.* Prohibitio autem venditionis, etiam ad permutationem, donationem ac pignoris dationem, extendenda est. Fabian. *de Monte de empt. Quest. 2. num. 9. seqq.* Quod Statutum etiam non subditos ligat; Adeò, ut ne quidem *Legatus externus*, absque impetrata *Licentia* hujusmodi armorum genera, emere, & exportare possit, *per dict. leg. 2. ibi: sub specie Legationis. C. quæ res export.* Martin. Coler. *de aliment. lib. 1. cap. 17. num. 9.* Qualis prohibitio imprimis in Regno *utriusq. Sicilia & Hispania* viget, quo loco, ne quidem militare equum extra provinciam ducere permissum est.

teste

teste Andr. de Isernia *ad tit. quæ sint Regal. lib. 2. F. 56. num. 5. ubi Nard. Liparul. lit. D.* Id, quod ad alia quoquæ ad bellum pertinentia merito extendit Don. Garf. Mastril. *de magister. lib. 3. cap. 9. num. 53.]*

CAPUT LXXV.

De Armorum impositione & Lustratione.

[1. **P** Rincipes quoque & Status Imperii vigore jurisdictionis territorialis, hodiè absque dubio, jus habent & facultatem, *subditis armorum usum imponendi & exercitium injungendi, den Unterthanen/ die Gewehr und Waffen/ aufzulegen /* quo cum armis, ad minimum superioris nutum, parati compareant, ac contra improvisas hostium invasiones, semper prompti & quasi in expeditione existant. *arg. Reichs Abschied/ de Anno 1555. §. und demnach. Knichen. de Saxon. privileg. Verb. Ducum. cap. 5. num. 575. Klock. de contribut. cap. 3. num. 232. Dn. Mævius ad ius Lubec. lib. 1. tit. 2. art. 1. num.*

num. 4. Ita *Cathalonia* Barones & Domini Castrorum, subditos suos cogere possunt, ad se ipsos armandum; quo etiam hostes & latrones persequi possint, teste Jacob. Cancer. lib. 3. Var. Resol. 13. num. 62.]

[2. Hæc potestas imponendi & gerendi arma apud Romanos, nemini nisi Summo Principi competebat. per l. un. ibi: nobis insciis & inconsultis. C. ut arma. usus. lib. II. Novell. 85. cap. 4. Guazzin. de confiscat. bonor. conclus. 23. num. 38. Bruneman. ad d. l. un. C. dict. tit. Translato ad Germanos Imperio Romano, Imperator Carolus Magnus, singulari Imperiali rescripto edixit, ut quilibet Imperio Rom. Germ. subjectus, armaturam in hostem ferat, ac omnis qui duodecim mansos possidet, *Bruniam*, id est, galeam habeat. Goldast, Const. Imper. latin. tom. 3. fol. m. 156.]

[3. Ex eodem superioritatis jure, Princeps, subditos in certas cohortes & Legionem dividere, eosque statis temporibus per Centuriones in armis exercere potest; Quod germanicè in den Wassen zu Trillen / voce, à Gallico idiomate, estriller,

De Armorum impositione & Lustratione. 871
estriller, desumptâ, appellamus. Ita Ro-
mani Tyrones neque in ludo, neque per
lanistas, sed in domibus, per equites Ro-
manos, ac etiam per *Senatores* armorum
peritos crudiebant: *Sueton. cap. 26. Ve-*
get. de re militar. lib. 1. cap. 13. Ubi Godes,
Stewech. ac lib. 2. cap. 9. & 12. Nec
minori cura *Græci*, artem bellicam tra-
ctabant, testē *Xenephonte lib. de republ.*
Lacedæm. Invieta enim est *Respublica*,
ubi *Cives*, non studio subitaneo rem mi-
litarem aggrediuntur, sed *Lacedæmonio-*
rum more, reapse bellicorum operum
artifices existunt. *Besold. de iur. bell. cap.*
2. num. 2.]

[4. Quo pertinet jus subditis in-
jungendi, ut benè *muniti* compareant,
den *Untertthanen* sich zu mündiren, (voce
à latino sermone, *munire, munitus, mu-*
nuitâ.) aufzuerlegē/ Eosvè debito tempo-
re, cum armis lustrare, die *Untertthanen* zu
mustern/ und die *Wehr* zubeschawen. Et
hoc *mores Romano*, nam Militem benè ve-
stitum esse, armis splendidibus ince-
dere, ad laudem *Præpositi* pertinere, sci-
vit *Avidius Cassius.* Hic *legionibus Sy-*
riacis, luxuria diffluentibus, præpositus:
arina

arma singulorum septimo die inspexit: Vestimenta etiam, calceamenta & ocreas inspexit: *Maximinus*, legionum tyronum ab *Alexandro Severo* præpositus, iussit eam, quintaque die decurrere, simulachra bellorum agere; gladios, loricas, galeas, scuta, tunicas & calciamenta inspexit. Capitolin. in *Maximino*. Veget. lib. 2. cap. 12. God. Steuvich. ad eund. dict. cap. 12. in fin. Quæ de causa Princeps, *delectum* inter subditos instituit, Unde die erste und andere Aufwahl anzurordnen pfleget. & similes actus militares exercet, quibus omnibus subditi parere & ad minimum cennum comparere obligati sunt! Quæ cuncta superioritatem territorialem comprobant. arg. l. lege. 3. ibi: *delectum* habere D. ad l. iul. majest. l. neminem. 17. C. de re milit. N. A. de Anno 1555. §. und demnach ein Kriegs- u. Sold. Reichs- Abschied/ de Anno 1564. §. ferner die weil. Bidenbach. Quest. Nobil. 7. Ritter, de bomag. conclus. 190. & 191, Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 22. num. 46. & seqq. Limnæ, 6. I. P. cap. 2. num. 129.]

[5. Quærunt autem Politici; Satiusne sit, arma subditis permittere, eosq; in armis exercere, vel illis prorsus adimere, & in armamentariis custodire, quibus tempore ingruentis belli armari possint? Sanè, posterior sententia, non paucis placuit; Ad securitatem enim Imperantis pertinet, si arma in ejus tantum, non autem in civium, manu & potestate sint posita; siquidem ita imperabit securè non modò volentibus, sed etiam invitis. *Aristot. lib. 5. Polit. cap. 11.* Cùm etiam arma, sæpius occasionem turbarum suggerere soleant; arma namq; manus otiosas lascivire faciunt: sicuti scribit *Tacit. de morib. Germ. cap. 44. vers. 4. Arnise. lib. 2. de jur. majest. cap. 5. num. 4. latè Dn. Thabor. de exarmat. sect. 2. cap. 4. num. 4. & seqq.]*

[6. Verum enim verò, magis mihi placet assertio *Dn. Berneggeri*, qui tradit, armorum promiscuam permissionem non tantum esse licitam, sed etiam, ob majorem, cui tales *Respublicæ obnoxie* sunt, invidiam, insidiasquè, necessariam esse; Imò necesse est, ut subditis, jussione Principali arma mandantur;

Quo il arma sua in promptu habeant, contra quasvis repentinas invasiones; ne prius opprimantur oscitantes, quàm ex armamentario ea capiant. Bernegger. ad Tacit. *de morib, German. Quest. 12.* Unde benè Seneca scribit. [Princeps] in ipsa securitate, ad difficilia se præparet, ut contra injuriam fortunæ, inter beneficia firmetur. Senec. *epistol. 18.* Tholosan. *Syntagm. lib. 23. cap. 9.* Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 22. num. 47.*

[7. Ex hoc armandiæ & Arma imponendi jure, procedit quoque *Inter Exarmationis*, hoc est, subditos armis exuere, den *Unterthanen die Waffen abzunehmen/ und niderzulegen/* quod vulgò, *disarmiren/* vocamus. arg. §. *si quis rusticus.* 5. lib. 2. *feud. 27.* Schenck. Baro. lib. 3. tit. 5. Paul. Balzeran. *ad dict. §. si quis rusticus.* 5. num. 13. Dn. Thabor. *tr. de exarmat. cap. 4. per tot.* Klock. *1. consil. 34. num. 6.* Nonnunquàm enim propter securitatem publicam Princeps, ad armorum ademptionem pervenire solet, ubi tumultus metuendus est; aut si sublesta Civium & incolarum fides existit. Ita de

de Xerxe Persarum Rege, scribit Plutarchus, quod iratis Babylonis ob defectionem, cum eos in potestatem suam rede-
gisset, armorum gestationem interdixe-
rit. Plutarch. in apophreg. Ita apud recen-
tiores historicos legimus, posterioribus
seculis ademptam fuisse possessionem
armorum, Senensibus. Thuan. histor. lib.
15. Genuensibus. Guicciard. histor. lib. 7.
Florentinis. Macchiav. histor. flor. lib. II.
Idem quoque in seditione rusticorum
An. 1525. contigisse referunt Historici.
Vide Arnise. dict. lib. 2. cap. 5. num. 4. Dn.
Thabor. dict. tr. sect. I. cap. 3. num. 16.]

[8. Imò, multis quoque Regno-
rum ac Rerum publicarum Legibus vel
Statutis sub gravi poena prohibitu est, ne
quupiam, exceptis Nobilibus sine permissione
& licentia arma gerat. Talem Constitu-
tionem in Regno Hispania vigere, con-
stat ex tot. tit. Recopilat. leg. Hisp. lib. 6. tit.
de las armas. 6. Talis constitutio in Re-
gno utriusq. Siciliae existit, quam refert
Carolus Tapia de jur. Regn. Neapol. lib. 5.
tit. 35. Vbi commentar. Afflict. ad dict.
Constit. Neapol. lib. I. Rubr. 9. Similia
Statuta de Genuensibus, Florentinis & aliis

Rebus publicis commemorantur. Arnise,
2. cap. 5. num. 9. Thabor. dict. cap. 4. n. 5.
 Quod Statutum valere & sua æquitate
 niti, tradit Balzeran. *lib. 2. feud. 27. §. si*
quis rusticus. num. 13. Quoniam por-
 ratio armorum præstat causam ad vio-
 lentias & ad homicidia. *pr. l. si servus. C.*
de his, qui ad Eccles. confug. Et semper
 removenda est occasio ad malum. *l. un.*
§. sed ne. C. de latin. lib. tollend. Quod
 latius deducit Alph. de Azevedo *ad*
Rubr. tit. 6. recopil. lib. 6. num. 9. & 10.
Vide Menoch. 2. Arbitr. cas. 394. num. 18.
& seqq.]

CAPUT LXXVI.

De Jure Sequela, vom
Auffordern.

- I. **L**ustrationis effectus ac necessa-
 rium consequens est, *Ius Sequela:*
die Herren Folg/und Reiß/oder das
auffbieten. Quo subditi, Domino ter-
 ritorii bellum movente, ad præceptum
 comparere, ei armis assistere, ac eundem
 armati sequi tenentur; Et hoc exercet
 Prin-

Princeps & Status Imperii, sive ipse bellum moveat, sive contra eum moveatur. Klock. *de Contrib. cap. 3. num. 273. & 301.* Buxtorff. *Conf. ann. 2. quest. 3.* [Jus enim *sequela*, est quasi effectus *Lustrationis* ac in classem jurium superioritatis territorialis refertur. Knichen. *de jur. territor. cap. 3. num. 357.* Reinking. *1. class. 5. cap. 6. num. 20.* Quod jus sequelæ Civitatibus quoque immediatis competere, meritò asserit Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 22. num. 50.* Qui *sub num. 51.* tradit, quod Cives & subditi, etiam inviti, Dominum territorii sequi teneantur; Quamvis dissentiat Cabedo *decis. 44. num. 2. & 5. part. 2.*]

2. Subditi autem Principem territorii sequi tenentur, non tantum in territorio, sed etiam *extra territorium*; Knipschilt. *dict. cap. 22 num. 53.* Menoch. *consil. 1003. num. 63.* Dissentientium rationes, vide apud Balthas. *de oper. cap. 14. fol. 350.*] Nec solum, si Patriæ defensio hoc exigat, sed &, si Dominus *pro vindicanda injuria*, vel *tuen-dis ditionibus* extra territorium sitis, bellum suscipere cogatur, aut ablatorum recuperatio id

V v 3   exigat,

exigat. *Nisi aliud consuetudo loci, aut Pacta Conventa velint.* arg. l. *quod nisi*, 20. §. 1. D. de Oper. libert. *Reichs Abschied de Anno 1564. §. ferner diweill. Rosenthal, de feud. cap. 8. concl. 25. Andr. Khol, de serv. feud. cap. 5. num. 9. Maul, de homag. tit. 5. num. 30. Ritter eod. tr. concl. 193. Hâc tamen addita prudenti consideratione, quod subditi non facilè extra territorium, vel ad loca dissita evocentur per l. opera, 21. D. de oper. libert. Nisi contra pacis publicæ turbatores agendum sit. Reichs Abschied/ de Anno 1559. §. und wie wol. 21. Gail. 1. d. P. P. cap. 16. n. 26. Dn. Knipschilt. dict. cap. 22. num. 53.]*

3. *An autem subditus Principem territorij sequi teneatur personaliter?* Dubitatur. Et hoc *Affirmamus*; Modò Principis maximè interfit, ob egregiam subditi experientiam militarem Domino assistere & ejusque personalem comparitionem opus habere. arg. cap. 1. *Hic finitur Lex. 2. F. 28. in pr. cap. un. L. ibi: quia sub jurisdictione. 2. F. 5.* Adeò quidem, ut subditus ne quidem præstando, interesse liberetur: Cum in hoc jure sequelæ, electa censeatur personæ industria

dustra. arg. l. un. §. 9. vers. fin. C. de Caduc. toll. l. ult. §. 1. D. de mun. & honor. Ritter. de homag. concl. 194. Bidenb. Quæst. Nob. 21. num. 3. Klock. de contrib. cap. 3. num. 280. [Concessio enim feudi vel præstatio homagii continet fidelitatem de substantia, & servitium de natura, quod sine Principis consensu, subditus declinare nequit. per cap. un. Qual. jur. deb. Vassall. ibi: quia sub jurisdictione. lib. 2. F. 5. Andr. Capan. de jur. adoba. Quæst. II. num. 1. Balthaf. de oper. rustie. cap. II. fol. m. 289. Quod si Principis territorii interesse non magnoperè industriam subditi requirit,] per substitutum, Dominum pro lubitu sequi non prohibetur, ad exemplum duorum reorum promittendi. l. nemo est. §. D. de duob. reis. l. 21. C. de Episcop. & Cler. Bocer. de Iur. Dom. lib. I. cap. 4. num. 6. Borin. de Cavalcat. part. I. tit. 18. Mager. de Advoc. arm. cap. II. num. 621.

4. Subditum autem Domino offendendo Pecuniam loco auxilii, regulariter non liberari von der Auswahl verius esse videtur; Quoniam obligatus ad faciendum, id præcisè præstare tenetur. l. II. §.

*f. D. de Legat. 3. l. si non. 26. & §. 12. D. de
condict. indeb. Kohl de servit. Vassall. part.
6. num. 25. Maul. de homag. tit. 5. num. 39.
Klock. de Contrib. cap. 2. num. 64. Franc.
Balthas. de oper. cap. 16. fol. 376. [Ex
singulari Regum utriusq. Sicilia munifi-
centia, imprimis Conradi Imperatoris ex
Nobili Suevorum genere, constitutum
est, ut Vassalli & subditi tempore belli
Regi vel in persona in bello assistant, vel
aliud Domino acceptabilem in sui lo-
cum, sistant, vel redditus unius anni pro-
ventuum persolvant. Carol. Tapia de
jur. Regn. Neapol. lib. 6. tit. 13. Andr. Ca-
pan. de jur. adoha. Quæst. I. num. 2. 3.
& 4.]*

5. Quid juris autem; si Princeps ter-
ritorij pro auxilio personali, pecuniâ, non
verò personalem præstationem exigere velit?
Subditos ad solutionem pretii non obli-
gari, ex earatione dicendum esse censeo,
sicuti enim invito Creditori aliud pro
alio solvere non licet: Ita è diverso De-
bitor urgeri nequit, ut aliud pro alio
solvat, nec peti potest, quod non debe-
tur. §. præterea. Inst. de action. [l. mani-
feste. 17. ibi: tam alio pro debitore solvente.

l. cum

1. cum pro. 24. C. de solut.] Joan. Bolognet. ad l. 2. §. mutui datio. num. 44. D. de reb. credit. Nam Creditor & Debitor sunt relata & correlata, ideò Correlatorum eadem debet esse ratio, ac æqualitas inter Creditorem & Debitorem servanda est. Besold, *consil.* 62. n. 14. Imò Debitoris partes favorabiliore sunt, quam Creditoris. Harppr. *ad pr. Instit. quib. mod. re contrah. oblig.* v. 365. Ita Thom. Maul, *de homag. tit. 5. num. 40.* [Sixtin. *de Regal. lib. 2. cap. 13. num. 76.* Schepliz. *ad Consuet. Brandenb. part. 4. tit. II. §. 7. num. 3.* Casum ramen, extremæ necessitatis admittendum esse, censeo. *per l. si ita. 39 §. 1. D. de oper. rustic.* Balthas. *de oper. cap. 16. fol. m. 379.*]

6. Quæritur etiam : Cuius sumptibus subditi, Principi ac Domino territorij militare teneantur ? Sanè, regulariter Princeps bellum gerens der *Feldherr*/subditis militantibus stipendium & annuam solvere tenetur. Quoniam iustum est, ut illi consequantur stipendium, quo tempore reperiuntur suum commodasse obsequium, præsertim, cum ne quisquam propriis cogatur impendiis

militare, *per cap. un. 2. feud. 107. l. opera. 21. D. de oper. libert. Rosenthal. cod. 17. cap. 8. concl. 24. num. 2. Finckelthaus. Obs. decis. 87. Balthaf. de operis cap. 8. fol. m. 144. Quod si ærarium Domini territorialis sit exhaustum, æquum est, ut totus Ducatus in subministrandis expensis militaribus pro posse succurrat. arg. l. omnes. 12. C. de oper. publ. Pacian. consil. 101. n. 30. Becht. de securit. publ. concl. 50. latè Thom. del Bene de Parlament. Dubit. 8. sect. 1. per tot.*

7. Quod tamen juxta consuetudinem regionis aut pacta conventa moderationem recipit. [Sicuti expressè *Feudista* contractus pactioni insertos excipit. *in dict. cap. un. 2. F. 107.*] *Boet. de jur. Dom. & Vasall. l. cap. num. 115.* [Unde de Vasallis ita tradit *Carpzov. De consuetudine hodierna, Dominus pro servitiis præstandis Vasallo sumptus suppeditare debet. Der Herr gibt seinen Lehens Leuthen/ wann sie bey Ihme anlossen seind/ und mit Ihme zihen/ Futter/ Wabl und Hufschlag. Carpzov. 3. l. F. constie. 28. defin. 18. num. 11. Dn. Reichenbach. ad Snobel. lus feud. disput. 7. thes. 16. lit. CC.* Quæ

tamen

tamen consuetudo universalis non est, nec in Ducatu *Würtembergico* observatur.] Vide latè Franc. Balthasar, de oper. cap. 15. cum variis Declarationibus & Limitationibus fol. 361. Borrin. de Cavale part. I. tit. 10. Klock, de Contrib. cap. num. 312.]

8. Vestes autem, arma, equos, & alia ad instructionem necessaria, sich auß i^{hr} montiren, subditus de suo comparare tenetur; Unusquisque enim, quod spondit, de suo præstare tenetur. l. suo victu. 18. l. quod nisi. 20. D. de oper. libert. Rosenthal. d. cap. 8. concl. 22. num. 1. Kohl. part. 6. num. 23. Maul. de homag. tit. 5. num. 35. [Vide latè Balthas dict. tract. cap. 3. fol. m. 55.]

9. Quæritur amplius; An obligatus ad sequelam & defensionem, militem quoq; equestrem sistere teneatur, si usq; huc pedestris tantum miles à territorio Domino requisitus fuerit? Si defensionis necessitas hoc exigat, Affirmativè respondendum esse censemus. Nam auxilium & defensio ad offensionem debet esse proportionata, id est, ut eo modò vis reprimatur, quo infertur, Mart. Mager, de ad-

vec.

voc. arm. cap. II. num. 605. Ac Sicuti operæ à liberto præstantur ad commodum & necessitatem Patroni. *l. quoties. cum seq. D. de Operib. Andr. Kohl. de serv. feud. part. 5. num. 2.* Ita quoque defensio debetur secundum indigentiam & necessitatem Domini; prout etiam servitia vasallatica Domino feudi à Vasallo præstantur. *cap. un. 2. feud. 7.*

10. Nec videtur verisimile, Dominum requirendo certum servitium, cætera jure communi debita remittere, jusque suum temerè jactare voluisse. *per l. cum de in debito. vers. qui enim. D. de probat.* Cum plùs ex actu voluntario non sit inferendum, quàm inde necessariò sequitur. *Andr. Kohl. d. tr. part. 4. num. 151.* Hùc faciunt tradita Mageri *dict. tr. cap. 19. n. 104.* [Præsertim, cum præstantia & vigore equitatûs militaris, ad obtinendam Victoriam, in bello, præterito Germaniæ tricennali, satis comparuerit. Vide de equitatu *Besold. de jur. bell. cap. 2. num. 12.* Carol. *Tapia ad constitut. Regn. Neapol. lib. 6. tit. 29. fol. m. 308* Rationes dissentientium collige ex traditis
Vult.

Vult. 2. consil. Marp. 30. num. 212. & Balthaf. d. oper. cap. II.]

[II. Quod Limitatur ; Nisi pactis Provincialibus aliter conventum fuerit. Pacta enim conventa inter Dominum & subditos omnem contractus naturam informant & reformant. per cap. un. ibi: contractus pactioni insertus. 2. F. 107. l. juris gentium. 7. §. quinimo. 5. D. de pact. Klock. 3. consil. 133. in pr. Balthaf. de oper. cap. II. fol. m. 263.]

CAPUT LXXVII.

De Jure muniendi Civitates vel Castella; vulgò fortificien.

[I. **Q**uod Clypei & arma singulis, hoc præstant Munimenta universis. Eaquè, sunt loca contra omnem vim externam munita, quibus Provincia defenditur. Quorum usus antiquissimus existit. De quibus Iudic. cap. 6. vers. 2. ac cap. 9. vers. 46. Et hæc muniendi potestas ex jure Gentium procedere, constat autoritate Themistoclis, de quo sequentia Cornelius

lius

lius Nepos : Athenienses suo consilio, quod communi Gentium iure facere possent, Deos publicos, suosq. patrios ac penates, quo facilius ab hoste possint defendere, muris sepisse. Nam illorum Urbem, ut propugnaculum, oppositam esse Barbaris. Corn. Nepos in The- mist. cap. 7. num. 5. Althus. Polit. cap. 24. num. 45. Besold. de jur. bell. cap. 4. n. 3.]

2. In Imperio Romano Germanico, Principes & Status Imperii, vigore Juris superioritatis, ius muniendi territorium, ac Civitates fortificandi habent. arg. l. sacra. 9. §. muros. 4. D. de ter. divis. l. per provincias. 10. C. de adif. privat. Knich. in epops. num. 483. Bruning. de iur. univers. concl. 21. lit. c. [Burgold. secund. de votit. Rom. Imper. part. 3. discurs. 2. num. 6.] Quod ius à Politicis, regium ius, vocatur; Arnise 2. de iur. majest. cap. 5. num. 8. Dn. Fritsch. de iur. for. talit. cap. 4. num. 1. [Quo merito quoque referendum est, ius extruendi arces & Castella, vel prædia vel pagos murali ambitu circumvallare; Ita rescribente Imperatore Honorio & Theodosio in dict. l. per provincias. 10. ibi: cunctis volentibus, permittatur. C. de adif. privat.]

cap.

*cap. piscanis. X. de restitut. spoliat. Reiches
Abschied/ de Anno 1567. §. wiewol wir nun.
Killig. de Ganerb. dis. 4. num. 147. Klock.
de Contrib. cap. 9. num. 23. Cancer. 3. V. R.
cap. 13. num. 2. [Ac illud in specie Ci-
vitatibus Imperii quoquè attribuit Dn.
Knipschilt, de Civit. Imperii lib. 2. cap. 22.
num. 75.]*

3. Quod Fortalitii Jus Imperii Prin-
cipibus & Statibus competere, etiam
non requisito Imperatoris consensu, di-
cendum esse videtur. Modò hoc fiat
sui defensionis gratia, nec ad æmulatio-
nem alterius vel contra Vicini privile-
gia, d. l. provincias. 10. C. de adif. priv. l.
2. C. de fund. Limitroph. lib. 11. Gail. 2. Obs.
69. num. 18. Raudens. cons. 10. num. 273.
vol. 1. Limn. 4. I. P. c. 3. num. 235. [Quod
latè defendit, & contrariis respondet
Dn. Knipschilt, dict. cap. 22. 2. num. 58.
& num. 90. & seqq. Dissentit Arniseus
dict. lib. 2. cap. 5. num. 8. Latius Dn.
Stamler de reservatis Imper. §. 64. Quod
tamen declarando ulterius defendit Dn.
& Am. Fritsch, dict. tr. cap. 4. num. 15.
& 35. Et ante eum Dn. Balthasar. d.
oper.

*oper. cap. 8. fol. 146. Vide quoque Instru-
ment. Pac. art. 8. vers. Gaudeant.*

3. Quæritur autem; *An liceat Prin-
cipi ac territorij Domino in extruendis pro-
pugnaculis, vel dilatandis fossis subditorum
agros, ob publicam necessitatem destruere,
ac occupare? Affirmatur.* Modò ex pu-
blico pretium refundatur. *arg. l. si quan-
do. 9. l. 15. de oper. publ. l. item si. 15. §. 2. D.
de rei vindic. Dassel. cons. 1. Gail. 2. Obs.
56. Johan. Sande. lib. 5. tit. 7. def. 8.
[Becht. de securit. public. cap. 3. conclus.
47. Balthas. dict. cap. 8. fol. 149. Cum
Declaratione adjecta in cap. 3. fol. 52. Dn.
Fritsch. de fortalit. cap. 5. num. 15.]* Di-
ruti idèò suburbii, nec a hostibus adju-
mento esse possint, Principem destru-
ctionis damnum refundere teneri, re-
spondit Modest. Pistor. cons. 16. vol. 1.
Köppen. quest. 61. num. 13. Modò Prin-
cipem belli ipsum negotium attingat;
Quod si verò hostium vi aliquid diru-
tum fuerit, aliud dicendum erit. Græv.
2. concl. 56. in Coron. [Knipschilt. dict.
cap. 22. num. 131.]

[4. Quæritur adhuc & disputa-
tur; *An Dominus feudi tempore belli, pro
tutione*

munitione Status sui, Castrum Vasalli, ipso invito, occupare, fortificare & praesidio munire possit? Non desunt, qui hoc asserunt. Pro quib⁹ adduci potest constitutio Imperatoris in cap. un. lib. 2. feud. 5. Ubi juramento Vasallus obligatur, vitam Domini sui nominatim, membra, mentem & ejus rectum honorem custodire; Utique igitur tempore necessitatis Dominum, Castri munitione adjuvare obligatus erit. Brun. consil. feud. 28. num. 18. Capyc. decis. 24. in pr. Hering. de jur. Burg. num. 683. Dn. Fritsch. de jur. fortalit. cap. 4. num. 57. Ubi declarationem adjicit. sub num. 58.]

5. Quæritur ulterius: *Si Vasallus in pradio feudali fortalitium extruit; An Princeps territorij vel Dominus feudi, aperto feudo, expensas fortalitij defuncti heredibus restituere teneatur? Nego: Nisi Dominus feudi consenserit. Quoniam de jure communi nemo potest construere Castrum seu Fortalitium, sine expressa Principis & Domini directi permissione [arg. l. si quando. 9. l. nemo. 13. ibi: in consulta nostra pietate. C. de oper. public. Bruneman. ad l. 4. C. eod. tit. Azevedo in*

Recop. Leg. Hispan. leg. 8. num. 6. lib. 6. tit. 5.
 Præsertim cum ea, quæ feudo inseparabiliter unita sunt, feudo inseparabiliter affixa permanent. *Schrad. de feud. 2. part. 9. pr. sect. 2. Capan. de jur. adoha. 2. 30.]*
 Quod eò magis procedit, si exinde publica securitas dubia redditur. *per l. opus. 3. ubi Bart. D. de oper. publ. Laudens. de Castell. quest. 9. Niviza. inter Cons. Bruni. 12. num. 59. Ita tradit in terminis Johan. Anton. Bellon. Præses. Cons. 76. num. 54. & seqq. [Schrad. de feud. part. 7. cap. 3. num. 38. Vide Boer. decis. 47. num. 4. Peregrin. consil. 42. n. 21. Jacob. Cancer. 3. Var. Resol. cap. de Castris. 13. num. 15. & seqq. In terminis Fidecommissarii Knipschilt. de fidecommissis famil. cap. 12. V. 195.]*

6. Quæritur etiam: Si Princeps Imperij expensas fecerit, in muniendo Castro Nobilis cujusdam Vasalli sui, contra incursiones hostium; Annè finito bello, Princeps, sumptus hosce expetere possit? Negatur; [Quoniam meliorationes & impensas, quas quis suâ culpa præstitit, repetere non potest. Ac Dominus directus muniendo castrum feudale, sibi & Ducatui, non Vasallo

Vasallo negotiagessit, ideò in feudi utilitatem ista munimenta cedere debent.]

l. 22. D. de negot. gest. l. si ex absente. 48. in pr. D. de Vsufr. [*Nicol. Mozz. de natural. feud. num. 27. in fin. Cravetta. consil. 933. num. 17.*] *Becht. de secur. concl. 51. Rosenth. de feud. cap. 8. concl. 2. num. 10. Klock. de Contribut. cap. 7. num. 114.* [*Quo faciunt tradita Dn. Knipschilt, de fidecommis. famil. cap. 12. num. 295.*]

7. *An Principi Imperiū tempore belli & necessitatis liceat templa munire, & ex iis fortalitia construere?* Quod communiter asseritur.

Argumento desumpto ex *S. Sacra. Inst. de rer. divis. Nov. 7. cap. 8.* Si enim pro redemptione captivorum, res sacræ alienari, & in ejusmodi casibus Vasa facta frangi possent. *arg. Can. sacrorum. 15. caus. 12. quest. 2. Can. 20. eod. quest. 2. Vbi August. Barbosa num. 4. Gratian. disc. for. cap. 108. num. 1.* Cur non æquè concedamus, posse animas hominum conservari & defendi muris templorum, potius, quàm ut vel homines interficiantur, aut in captivitatem detrudantur? [*Ita Cynus in l. nemine. C. de Sacro S. Eccl. Necessitas enim supra leges*

& privilegia existit, justeque fiunt, quæ necessaria sunt, Dn. Fritsch. *de prasid. necessit. sect. 6. conclus. 5. & 6.* Cels. Mancin. *de jure principat. lib. 6. cap. 22. fol. m. 288.* Pruckm. *de potest. Princip. membr. 2. cap. 4. Effect. 6.* latè Johann. Hering. *de jur. Burg. cap. 1. num. 605. & seqq.* Et hoc multoties in Belgio, durantibus bellis Civilibus, accidisse, in historiis legimus. Quam quæstionem latè deducit Joan Hering. *de jur. Burg. num. 587. & seqq.* Contrarium statuitur quidem, in *Can. sanctorum. 14. caus. 10. Q. 2.* Cui respondet Dn. Fritsch. *de jur. fortaliti. cap. 5. num. 17.* Quæ tamen assertio, hanc *Declarationem* habet; Quòd cessante necessitate, templa in pristinum Statum reponenda sint. *per cap. fin. ibi: in pristina loca. X. de custod.* [Hering. *dict. tr. num. 621.*]

[8. Sanè, hoc imprimis consulere solent Prudentes Consiliarii, *ne Principes præcipuam fiduciam* in fortalitiis suis ponant, aut ne nimis sint solliciti, in extruendis novis Castellis. *Numine enim Jaso iratoq; Deo, nec profunt artes, nec arces.* Item, offenso Creatore, offenditur
 omnis

omnis creatura : Sicut offenso Rege offenduntur omnes famuli. Gregor. Magn. Ita namque Deus T. O. M. de Edom apud Jeremiam : *Arrogantia tua decepit te, & superbia cordis tui, qui habitas in cavernis petra, in den Felsen Klässen/ & apprehendera niteris altitudinem collis, und hast hohe Gebürge innen. Cum exaltaveris quasi Aquila nidum tuum, inde detraham te, dixit Iehova. Jerem. cap. 49. vers. 16. Vbi Robert. Stephan. num. 16. Et Abdias : Si exaltaveris locum tuum, ut aquila, & si inter stellas posueris nidum tuum, inde descendere faciam te, dixit Iehovah. Abdia cap. 1. vers. 4.]*

[9. Ex quibus dictis concludit Lucas Osiander, Concionator Aulicus VVürt. Duc. Nullam esse munitionem in orbe terrarum, quæ non (irato Deo) expugnari & dirui possit. latè Dn. Reinking. in aurea Polit. Sacr. lib. 2. axiom. 140. per tot. Quo pertinet apophthegma VVilhelmi Ducis Juliacensis, qui ab Imperatore Maximiliano interrogatus; *Cur munitiones nullas in ditionibus suis extrueret ? Respondit : Ego fretus primum, pace & amicitia meorum vicinorum, nemi-*

*nem laceſſo: deinde ſto fidei & virtuti meo-
rum ſubditorum. Befold. de jur. Vniuerſit.
cap. 2. num. 4. in oper. polit.]*

CAPUT LXXVIII.

*De Jure Praſidii, id eſt, Praſidia-
rios Milites ponendi, Beſatzung ein-
zulegen/ & Excubias inſti-
tuendi.*

[I. **V**igore jurisdictionis territoria-
lis & armandiæ, Principibus &
Statibus Imperii jus & potestas
competit, *Praſidarios Milites in Civitates
ac arces ponendi, die Stadt und Beſtun-
gen zu beſetzen/* quo excubias agant, Civi-
tatem defendant, & ea omnia peragant,
ut ab omni hostium incurſione ſubditi
illæſi conſerventur : [Sicuti enim
olim ſub Romanis Imperatoribus, ad
deſenſionem Provinciarum & limitro-
phorum fundorum, milites pro custo-
dia incolarum ponere & habere ne-
ceſſarium erat *l. in nomine. §. in Sardinia.
3. & ſeqq. C. de Praefect. prat. Afr.* Ita
quoq;, translato ad Germanos Imperio,
& con-

& concessis ab Imperatoribus integris Ducatibus, Marchionatibus, ac Comitibus cum superioritate territoriali, ius hoc, praesidia ad defendendos hosce Ducatus aut Marchionatus, marcas seu limites, ponendi ad Principes Imperii transivit, arg. l. si ita. 16. §. 1. ibi: *ades custodire D. de Ksu & habitat.*] Knich. de iur. territ. cap. 3. num. 252. & 400. Becht. de secur. concl. 46. Walther. tr. de metat. cap. 15. §. 129. Dn. Fritsch. d. iur. fortalit. cap. 1. num. 20. Knipschilt. dict. tr. lib. 2. cap. 22. num. 52. Polydor. Ripa de tempor. noet. cap. 75. & 78. Joan. Hering. de iur. Burg. num. 681. Dn. Thabor. de metatis. cap. 3. fol. m. 16. Ac quod ex hac custodia militari castrorum & locorum territorii confinia probentur, tradit Mascard. de probat. concl. 402. num. 1. Menoch. consil. 147. num. 17.]

[2. Queritur autem; Cujusnam sumptibus, Civitatisne? An verò ipsius Principis, milites praesidiales sint alendi? Ipsius Principis territorii, respondeo, arg. l. fin. C. de Statuis. l. suo victu. 18. ibi: proprio sumptu. C. de oper. publ. l. pen. ibi: operas edentem alendum. D. de oper. libert.

Nam cibariorum impensa (ait Gaius] C. 9) naturali ratione ad eum pertinent, qui utendum accepit. in l. in rebus. 18. §. possunt. 2. D. commod. Boer. decis. 212. num. 11. Surd. consil. 289. num. 5. Berlich. 2. conct. 64. num. 24. Gail. de arrest. cap. 10. num. 6. Polyd. Ripa de tempor. noct. cap. 75. num. 14. Quod pro & contra disputat Dn. Balthas. de oper. cap. 8. fol. 148. & cap. 15. fol. 364.]

3 Ex eodem superioritatis territorialis jure, Principes, Comites, ac Civitates Imperii immediatæ, subditis quoque indicunt, ut tempore belli, vel imminētis periculi, in Civitatibus & Castris ipsius territorii, Excubias agant. arg. l. sita. 16. §. 1. ibi: ades custodire. D. d. Vsu & habit. tot. tit. D. & C. d. offic. præfect. Vigil. Gail. de arrest. dict. cap. 10. num. 6. Maul. de homag. tit. 4. num. 10 Klock. de Contribut. cap. 3. num. 305. Hering. d. jur. Burg. num. 684. Quod in Principatu quoque *Cathalonie* Baronibus tanquam Castrorum Dominis competere, tradit Cancer. 3. V. R. cap. 13. n. 234. Nam ex jure sequelæ fuit jus Excubiarum, scilicet, quod subditi obligati sint, ad arces custodiendum

dum & excubiarum onus subeundum, arg. cap. un. lib. 2. F. 5. ibi: vitam & mentem custodire jurabit. Jacob. de S. Georg. de homag. num. 43. Borell. de magistr. lib. 4. cap. 11. Dn. Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 6. cap. 3. num. 5. & 8.

4. Quæritur autem; An subditi ad excubias peragendas & ad custodiendum Castrum etiam inviti teneantur, adeò ut refractarii, ad excubias cogi possint? Quod regulariter Negatur. arg. l. un. C. ne oper. à colleg. exig. lib. 10. Ubi Imperator rescripsit: Operarum præbitio, illicitè hactenus, à Provincialibus exacta est, Syn- ceritas tua cessare præcipiat. l. si qui. 2. C. ne rustic. ad obsequi. evoc. Maul. de homag. tit. 4. num. 9. Sixtin. 2. de Regal. cap. 13. num. 69. Carpzov. 2. iur. For. Const. 51. Definit 1. Balthas. de oper. cap. 11. fol. 286. Quod legibus quoq; Hispaniæ, Baronibus Regni denegatum esse, per leg. 1. Recop. tit. 14. lib. 6. tradit Fr. de Amaya ad d. l. un. C. ne rustic. ad obsequi. num. 17.

[5. Limitatur tamen hæc assertio in casu eminentis periculi, aut belli necessitate ingruente, Nam salutem Reipublica tueri, nulli magis creditur convenire,

nec alium sufficere ei rei, quam Casarem, ait JCt9 Paulus, Ideò imperans omnes inquilinos admonere debet, ut vigilando curam Reipublicæ aut Civitatis habeant, in l. nam. 3. §. sciendum. 3. cum l. seq. D. de offic. præfect. Vigil. Quo cuncti in Civitate securè vivant, & aliquibus Vigilantibus, reliqui quietè dormiant ordinatè, Boer, de Custod. clav. num. 2. & seqq. Hering. d. tract. n. 686. Dn. Crus. de nocte cap. 5. Ita in terminis Natta. consil. 185 per tot. Surd. consil. 283. num. 6. Gylman. 3. Symphor. Verb. subditi. Hering. dict. tr. num. 681. Knipschilt. dict. cap. 3. n. 12. Dn. Fritsch. de jur. fortalit. cap. 5. num. 21. Quod juri Saxonum quoque congruum est, teste Carpzovio, in l. F. part. 2. Constit. 51. def. 2. & 3. Qui præter necessitatis casum, etiam alios casus refert Definit. 1. Balthas. de oper. cap. II. fol. 287.]

[6. Sanè, hæ excubiarum præstationes tempore necessitatis adeò prævalent, ut ne quidem à Principe, immunitatem & exemptionem ab operibus habens, ab excubiarum onere sese liberare possit; quamvis Magistratûs officio fungatur. Ita namque rescripserunt Impp.

Impp. Theodosius & Valentinianus: Nullus penitus cuiuslibet ordinis seu dignitatis, vel sacrosancta Ecclesia vel domus regia tempore expeditionis, excusationem angariarum seu parangariarum habeat, in l. nullus. 21. C. de Curs. publ. l. in excoctione. 2. ibi nullius excipiat personam C. de excoct. & transl. mil. ann. lib. 12. Boer. decis. 212. n. 6. Telfaur. decis. 234. num. 10. Carp. 20v. 5. Respons. 52. num. 37. Klock. de Contrib. cap. II. num. 198. Ita decidit supremus Galliae Senatus Parisiensis apud Annae. Robert. lib. 2. rer. judic. cap. II.]

[7. Quid dicendum de Clericis? Tententur ne illi, tempore necessitatis aut obsidionis excubiarum onus subire? Ita rescripsit Gregorius Papa in cap. pervenit. 2. X. de immunit. Eccles. Fraternitas tua (inquit) nullum per nostra vel Ecclesia sua nomen, aut alio modo excusari a murorum Vigiliis patiatur: sed omnes ad hoc generaliter compellantur: quatenus cunctis Vigilantibus melius valeat Civitatis custodia procurari. Joan. Gutierrez. Pract. Quest. lib. 3. Q. 3. num. 4. Et ad has excubias, Clericos per Episcopum cogi posse, tradit

tradit Chassanæ. *ad Consuet. Burg. Rubr.* 1. §. 3. num. 16. & seq. Azevedo *ad l. 11. num. 7. Recopol. tit. 3. lib. 1.* Barbosa *ad dict. cap. pervenit. num. 2.* Dissentit Balthas. *de oper cap. 11. fol. 290.* Veruntamen dictum *cap. pervenit*, de hisce Civitatum obsessarum excubiis intelligendum esse censeo, in quibus Clericorum & Monachorum multitudo ingens communiter reperitur. Secus erit dicendum de Pastoribus Evangelicæ religionis, qui semper exiguo numero in Civitatibus existunt; adeò, ut tempore obsidii vix ordinario officio & publicis precationibus sufficere queant. Ita Berlich *part. 2. concl. 64. num. 12.* De Forensium exemptione vide Gail. *de arrest. cap. 10. num. 6.* De Advenis Boer. *decis. 212. n. 7.* Carpzov. *dict. Constit. 51. def. 4.*]

[8. Sanè; *Cujusnam sumptibus tam Cives quàm incolæ & circumhabitantes, excubias agere teneantur?* Dubitatur; propter *l. suo victu. IS. D. de oper. libert.* Æquitati naturali magis consentaneum est, ut stipendium & alimenta è publico, instar militum, percipiant; sufficit enim, ut diu noctuque in expedi-
tione

tionem existentes & vigilantes, & cum periculo vitae & sanguinis, personaliter inservientes, ab ulteriori onere immunes evadant. Nemo enim propriis impendiis militare *per cap. un. 2. feud. 107.* aut alia negotia expedire cogitur. *l. idemq. 10. §. idem Labeo. 9. D. mandat.* Finckelthaus. *Observ. decis. 87. num. 10.* Walther. *de metat. §. 129.* Balthas. *de operis. cap. II. fol. 296.* In Saxonia rusticis excubias agentibus, panis & caseus pro victu quotidiano praestatur, singulari id exigente Saxonica Constitutione; teste Carpzov. *2. Constit. 51. Definit. 5.]*

CAPUT LXXIX.

De Conscribendis Militibus,

Soldaten zu werben und anzunehmen.

[I.] **I**N Imperio Romano-Germanico, ante tempora Imperatoris *Maximiliani I.* Principes Imperii, bellum moturi milites, non per sonū tympani hinc inde, in territorio vel apud externos colligebant; sed ii, urgente bello, pedite

pedite ex oppidis & agris sui territorii excito, *ihres eigenen Lando Soldts* utebantur : qui hoc modo, exigua, aut aliquando nulla mercede militabant: confectoquè bello, positis armis, domum ad sua, suosquè agros vel opificia redibāt. *Pont. Heuter. in histor. Burgund. lib. 7.* Qualem belligerandi rationem *Helvetij* quoque tuendo libertatem, observarunt. *Stumpff. in histor. Helv. lib. 4. cap. 6.* Attamen successu temporis, subditis opes longā pace acquirentibus & armorum exercitia obliviscentibus, bello oborto, pedites tympani sono, tam in Germania, quàm alibi colligi & conscribi cœperunt. *Sebast. Franck. in Chron. sub Maximil. I. fol. 217. Besold. de jur. bell. cap. 2. num. 4.]*

[2. Quem modum colligendi milites è re imperii haud esse, prudenter admonet *Dn. Burgoldus* secundus ; Dum scribit : *Certè, si Respublica nostra perrexerit vim militarem in milite mercenario collocare, vix fieri poterit, ut libertas publica salva sit, etiam à civilibus invasoribus, Idq. defectu pecunia, sine cuius immani copia, miles mercenarius conducì & haberi nequit.*

requit. Ut proinde summè intersit Reipublicæ Germaniæ, redire ad pristinòs mores, & pro milite mercenario, uti delecto. Butgold. de notit. Rom. Imper. part. 3. Dissert. 12. §. 3. fol. m. 19.]

3. In Imperio Rom. Germ. Principes & Status Imperii, ad modum & morem absolutorum Regum, jure superioritatis, milites conscribendi potestatem tam in suo, quàm alterius Imperii Status, ad id consentientis, territorio, in propriam, Imperii & aliorum salutem & defensionem habent, eamque indies suo jure exercent. *Reichs-Abschied de An. 1521. §. darzu sollen. Reichs-Abschied / de Anno 1530. §. demnach soll auch. Reichs-Abschied de Anno 1542. §. Wann nun aber & §. Es soll auch. Waremund. ab Ehre mb. de fæd. lib. 1. cap. 2. num. 56. Reinking. 1. cl. 5. cap. 6. num. 14. Idem de Civitatibus Imperii, tradit Knipschilt. d. lib. 2. cap. 22. num. 6.*

4. Adjectâ tamen *Declaratione*, modò hæc militum collectio fiat secundum Constitutiones Imperii, quæ requirunt 1. Ut Imperatoris consensus adsit. *arg. l. Lex. 3. ibi: Injussu Principis delectum habet. D. ad. l. Jul. Maj. l. hostes.*

24. *D. de Captiv. Ord. Cam. Imp. part. 2. tit. 15. Reichs Abschied/ de Anno 1555. §. Was sie aber.* [*Quod Ego de collectione, militum offendendi causa, haud verò in propriam defensionem sui & suorum intelligendum esse, censeo. Vide Knip. schilt. dict. cap. 22. num. 6.*]

[*§. II. Ut Princeps militem conscripturus, gravi causa, durch eine wissenschaftliche und betrangte Ursach/ ad hanc collectionem urgeatur, dict. Reichs Abschied/ Anno 1555. §. was sie aber.* Maturo enim & lentò consilio, ad militum collectionem progrediendum est, ad evitandas vicinorum suspiciones & parcendum militum stipendiis.]

6. Daß solche Werbungen mit vorwissen des Krenß Obristen geschehe. *Et Reichs Abschied/ de Anno 1560. tit. Bezeichnung etlicher puncten. §. 1. ibi:* [*Daß niemand/ was Wesens der seye/ im H. Röm. Reich/ Hohes/ Mittlers/ oder Niedriges Standes ohne vorwissen/ Bewilligung und Erlaubnuß desselben Krenß Obristen/ auch vor dem Ersich/ mit Ihnen der caution halber endlich verglichen/ einigen Kriegsmann anzunehmen/ zu bestellen/ oder auch/ Anzu:*

Eintritt: oder Lauffgele zu geben/ zugelassen
 seyn soll.] Reichs Abschied/ de An. 1564.
 S. demnach. Limn. 4. l. P. cap. 8. num. 246.
 [Maul. de pac. publ. tit. de collect. milit.
 fol. m. 90.]

7. Superfluum autem videretur ad-
 monere, quod Imperii Princeps aut Sta-
 tus habens *Ius Sequela* in alterius terri-
 torio, habeat quoque *ius conscribendi mi-
 lites*; das umbeschlagen; Nisi præterlapsis
 annis *Abbas Zusaltensis* Serenissimo no-
 stro Principi Württembergia hoc poste-
 rius denegasset; Ast ut nullo jure, ita ir-
 rito conatu [Siquidem *ius Armandia* ha-
 bens in alterius territorio, ius quoq; se-
 quelæ, ius delectum instituendi, ius ar-
 ma imponendi, ius milites colligendi,
 & omnia ad defensionem territorii ne-
 cessaria, sibi optimâ ratione addicit.]

8. Quod si quidam Principum Im-
 perii, per territorium alterius milites
 ducere velit, obligatur ad cautionem
 de omni futuro damno resarciendo [No-
 vell. 130.] Reichs Abschied/ de Anno 1598.
 S. Betreffend aber. Ord. Cam. part. 2. tit.
 15. Instrum. Pacis, art. 15. Denais. in lur.
 Cam. tit. 190. num. 7. [Dn. Georg.

Christ. Walther. *de metat. cap. 3. num. 8.*]

[9. Cavendi modi & rationes, præceteris hæ sunt; ut omnium primò à nobis postuletur transitus: 2. ut inermes aut divisis manibus, milites transmittantur: 3. ut impensa transeuntium solvantur: 4. ut de innoxio transitu caveat: 5. ut obsides dentur, Quibus conditionibus, si militem traducens satisfacere non vult, justè transitus denegari potest. Grot. *de jur. bell. lib. 2. cap. 2. §. 13.* Maul. *de Pac. Publ. tit. de collect. milit. fol 91.* Dn. Fritsch. *de via publ. cap. 8. num. 8.*]

10. Quæritur autem: *An, præstita hac cautione, Imperii Status alteri Statui transitum suorum militum denegare possit, und den Paß abschlagen könne?* *Negativa* verior est; Quoniam nemo prohiberi potest via publicâ uti [modò de innoxio transitu cautio præstetur.] *per l. 2. D. de damno infect. l. 1. D. de via publ. R. A. de Anno 1555. §. wo sich aber. Reichs Abschied/de Anno 1598. Wehn. cons. fr. 92. Rosenthal. de feud. cap. 5. concl. 21. num. 3. Frider. 2. de mandat. cap. 36. & 38. Vide Walther. dict. tract. cap. 3. §. 12.*

II. Principes autem & Status Imperii

perii conscribunt quoq; & ducunt milites in opem & auxilium *Exteriorum Principum*, vigore antiquæ libertatis Germanorum, prout loqui. *R. A. de An. 1570. tit. Verzeichnuß etlicher Punkten. §. 1.* Modò debitus Imperatoris consensus præcedat. *Modest. Pistor. consil. 51. num. 17. vol. 2. Reink. 2. cl. 3 cap. 2. num. 39.* Id, quod historiæ passim attestantur. [De transitu exteriorum Principum, militum, omninò prohibito, vide *Reichs Abschied/ de Anno 1559. §. deme zu begegnen: Dn. Fritsch. dict. tr. cap. 8. num. 9. & 10. Hortleder. de caus. bell. germ. lib. 4. cap. 9. num. 22. & poss.*]

[II. Quæritur autem; *An damna & expensa in transitu militum erogata, à tota universitate aut integro Ducatu, resarcienda sint?* Negat hoc Anton. Thesaurus; in *Quæst. forens. 73. num. 6. lib. 1.* Ubi tradit; Quod bellum vel transitus militaris, sit instar pestis, qui non nocet, nisi tacto. In cuius fidem præjudicium Senatûs Pedemontani refert. *Affirmativa* tamen resolutio æquitati magis convenit. Non enim sustinemus (ait Imperator Justinianus) aliorum onus, ad

alios deferri. *Novell. 143. cap. l. i. D. ad Rhod. eod. de jact. l. solvendo. C. de negot. gest. Klock. de contribut. cap. 17. num. 260. Walther. de metat. cap. 3. §. 9. 2. 4.]*

CAPUT LXXX.

De Jure Aperturæ & Metationis.
 von öffnungs-Recht / und Ein-
 quantierungen.

I. Superioritatis juri annumeratur quoque *Ius Aperturæ*, die *Oeffnung* quo Civitates, Castra ac Fortalitia, Principi territorii unà cum familia omni tempore aperta esse, ac securam refugiendi commoditatem præbere tenentur, Ihme jederzeit zur Retirada, offen zu stehen. Wehn. & Besold. *d. tr. Observ. verb. Oeffnung. Meichsn. l. decis. Cam. fol. 853. Bruning. d. tr. concl. 21. lit. 6. Ritter. de homag. num. 182. [Adeò, ut aperturæ jus, belli tempore instar asyli esse videatur, dum ii, qui armis laceffiti sunt, securam refugiendi commoditatem in castris quærere possint. Dn. Fritsch, in tr. eleg. de jur. apert. cap. 1. n. 10.]*

Quod

Quod iustamen non semper superiori-
tati accensendum esse, tradit Mager. *de*
advoc. armat. cap. 10. n. 597. Klock. *de*
Contribut. cap. 7. num. 116. [Idque ex-
emplo Castri, in Comitatu Ortenbur-
genſi comprobatur. Act. Ortenb. con-
tra Bajern. *fol. 192. Dn. Fritsch. dict. tr.*
cap. 2. num. 7.]

2. Huc pertinet etiam *Ius metatorum*,
seu hospitandi milites, *die Einquartier-
rung* / quo Dominus territorii jure su-
perioritatis, milites in domos recipere,
subditis & Civibus injungit. *arg. l. 3. §.*
eos. 13. D. de mun. & honor. l. 2. C. de me-
tat. Bornit. de AErar. lib. 8. cap. 5. Knich.
de jur. territ. cap. 4. n. 489. Dn. Thabor.
& Walth, tr. de metat. Id, quod oneri-
bus realibus annumeratur. *d. l. 3. §. mu-*
nus. 14. l. fin. §. perp. D. de muner. Grivel.
decis. II. n. 2. à quibus regulariter nemo
excusatur. l. II. D. de Vac. mun. Wesemb.
conf. 40. num. 11. Klock, de Contrib. cap. 17.
num. 206.

3. Nisi alicui à lege immunitas in-
dulta & concessa sit; Prout hæc exem-
ptio Professoribus ac Doctoribus me-
ritò competit. *l. 8. C. de metat. lib. 12. l.*

Professores, 6. l. f. C. de Profess. lib. 10. Petr. Gregor. 19. Syntagm. c. 8. Vivius decis. 162. Thesaur. fol. quast. Forens. 93. lib. 1.

4. Quæritur, *An incasæ extrema necessitatis, Doctores immunes sint etiam ab hospitalationibus?* Afferit hoc Klock. *de Contribut. cap. 15. num. 101. & seqq.* Negat hoc Tiraquell. *de Nobilit. cap. 20. num. 169. Johan. Coppen. decis. 59. n. 27.* Quod in expensis cibariis locum habere tradit Walth. *de metat. cap. 8. §. 52.*

[5. Quæritur adhuc; *An miles in castris operam dans, ab onere metatorum liber existat?* Quod asserimus, per l. ab his. 10. §. angariarum. D. de vacat. muner. Ubi, recipiendi hospitis necessitas, militi in expeditione constituto, remissa est. Quod si metatorum onus patrimonio inhæret, ac in pecuniæ solutione consistit, aliud dicendum erit. l. 2. munere. 7. C. de vacat. mun. Tholosan. *de Republ. lib. II. cap. 8. num. 1. Walther. de metat. cap. 8. §. 65. 2. 33.*]

6. Quæritur ulterius: *An immunis à lure Collectarum, von der Contribution, immunis etiam sit von der Einquartierung.* Negandum videtur. per l. & qui. 3. §. 14. l. f.

l. f. §. pen. ibi: neq. ab hospite recipiendo. & ult. D. de muner. l. 2. l. f. C. sine cens. Köppen. decis. 69. num. 27. Klock. d. tr. cap. 17. num. 207. [Walther, dict. tr. cap. 6. num. 27.]

[7. Ab hoc iure autem differt ius Albergariæ, *die Azung*/aliàs *Außspann*/quod quidam Imperii Principes & Comites in Monasteriis habent. Klock. d. cap. 17. num. 24. Mager. de Advoc. armat. cap. 10. num. 38. Walther. de Metat. fol. 192. [Dn. Fritsch. de iur. apertur. cap. 5. num. 3. & 4. Quod ius etiam Nobiles quoquè habent & exercent, nec tantum in Monasteriis, sed etiam in pagis. Ac definiri potest; *Onus & præstatio alimentaria, quam Incolæ Dominis, cum familia & Comitibus advenientibus, debent. Et quidem plerumquè, cum ad audiendas subditorum querelas comparent. Menoch. consil. 302. num. 23. Sola ad Consuet. Sabaud. tit. de iur. emphit. part. I. gloss. 4. n. 3.*

Dn. Fr. Binder. *Dissert. eleganti de iur. albergar. posit. 2, & 6.*

CAPUT LXXXI.

De jure Belligerandi.

I. **C**oncessa est etiam Imperii Principibus & Statibus Potestas *Belligerandi*, seu bellum movendi. *R. A. de Anno 1555. §. nachdem aber. Ord. Cam. part. 2. tit. 9. §. und ob sichs zutrüge. Matth. Stephan. de Iurisdictione. lib. 2. part. 1. cap. 1. m. 2. num. 56. Rosenthal. de feud. cap. 8. concl. 20. num. 12. lit. f. Mager. de Advoc. armat. cap. 11. num. 254. sive id fiat defensivè, sive offensivè, modò utrumque iusta de causa. A. B. cap. 17. §. f. Reichs. Abschied de Anno 1541. und damit. Gail. de pac. publ. lib. 1. cap. 1. Limn. 4. Iur. Publ. cap. 8. num. 247. [Quod jus in specie Civitatibus quoque Imperii attribuit idque exemplis comprobatur Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 22. n. 7. & seqq. Nam cum multa sint belli mala, ideò pax etiam iniqua, bello etiam justissimo præferenda videtur. Gail. de P. P. lib. 1. cap. 4. num. 43. Carpzov. de L. R. G. cap. 4. sect. 1. num. 6.]*

2. *Iusta belli movendi causa* in Imperio

perio censetur. I. *Defensio* contravim
injustam, qui enim injustè offenduntur,
justè se defendunt. *arg. l. ut vim. 3. D. de*
lust. & lur. Gail. 1. de P.P. cap. 16. n. 10.
Goëdd. cons. Marp. 23. num. 201. vol. 2.
Mager. de Advoc. arm. cap. II. num. 255.
II. Subditos inobedientes, refractarios
& contumaces in ordinem redigere. *arg.*
l. 6. §. I. D. de pæn. Gail. 1. d. P.P. c. 2. n. 20.
Bocer. de bello. cap. 6. n. 6. Reinking. cl. 3.
cap. 2. num. 38. III. In alterius Imperii
Principis aut Status auxilium, arma su-
mere; vel ipsi contra illius subditos re-
belles, armata manu assistere. *Reichs. Ab-*
schied de Anno 1526. §. darauff so haben wir.
Vel IV. contra alium quemcunque pa-
cem publicam turbantē arma movere.
Reichs. Abschied de Anno 1555. §. nachdem
auch aber. Consil. Marpurg. 23. num. 202.
vol. 2. Gail. 1. de P.P. cap. 17. num. 26.
Limn. 4. I.P. cap. 8. n. 250. & seqq. [Dn.
Knipschilt. dict. cap. 22. num. 15. & seqq.
Godofr. Peschuitz. eleg. tr. de repressal.
cap. num. 15. Vbi requita legitimi belli
tradit.]

2. Quibus casibus, ut & in omni
bello defensivo, Imperatoris cōsensum

necessario non requiri censeo. [permittentibus id publicis & naturæ & Imperii legibus.] Siquidem defensivum bellum propriè non est bellum, sed defensio, unicuique Jure naturali licita. *l. 1. & 2. C. quand. liceat. unic. fin. judic. Ord. Cam. part. 2. tit. 9. §. 2. Gail. 1. de P. P. cap. 10. num. 10. Steph. 2. de Iuris dict. 2. cap. 1. m. 2. num. 56. Mart. Mager. de Advocat. arm. cap. 11. num. 253. [Knipschilt. dict. cap. 22. num. 16. Thom. Maul. de Pac. Publ. tit. de bello indicend. fol. m. 101.]*

4. Ast in bello offensivo ante omnia, Imperatoris præscientia, auctoritas & consensus requiritur. *Kaiserlicher Land-Fried. de Anno 1498. wo sie aber. Ord. Cam. 2. tit. 9. & 15. Reichs-Abschied de An. 1555. §. wo sich aber. Rosenthal. de feud. cap. 5. concl. 19. lit. c. Bocer. de bell. 1. cap. 4. & 5. Mager. d. cap. 11. num. 247.*

5. Quod si aliter in Imperio à quopiam arma suscipiantur, in crimen fractæ pacis publicæ incidit; Ideò in Camera Imperiali vel aula Caesaris mandata advocatoria, eine Abforderung contra eundem decernuntur, sub pœna banni ac publicationis bonorum, ut milites dimittat,

quæ

que missa plerumque per Fecialem, cines
Kaiserlichen Herolds/insinuantur. *Reichs-
 Abschied de Anno 1529. §. und damit an sola-
 chen. Ord. Cam. part. 2. tit. 9. §. und ob sich.*
Gail. 1. de P.P. cap. 4. num. 2, Gylman.
tom. 3. V. Mandata advocatoria: Præjudicia
refert Sixtin. 2. de Regal. cap. I.

[6. Admonere autem debent *Consi-
 liary*, suos Principes, ne in quovis defen-
 sionis casu ad arma capessenda prosi-
 leant; Sed omnes prius circumstantias,
 maturè examinent, an plus lucri vel
 damni, propter dubiam *Martis* aleam, ex
 armis expectandum sit. Præsertim, cum
 temerarium sit, adversus eos, qui poten-
 tiâ & viribus nobis sunt longè superio-
 res, arma capere. Consultius igitur
 erit, tali in casu pacis condiciones, etiam
 duriores acceptare, quam de summa rei,
 cum exitii periculo decertare. Vide
 latè *Maul. dict. tr. de bell. judic. fol. 99.*]

7. Cæterum Imperii Rom. Germ.
 interesse præcipuum in eo versatur, *ut*
Bella Civilia quovis modo evitentur, ac
 quasi in herba sopiuntur. Ad præca-
 venda igitur civilia arma in Imperio
 nostro, imprimis *Duo* summo studio
 obser-

observanda esse, admonet *Burgoldus*.
 s. *Primò*, Ne Principes ac Status
 Evangelici, & ii, qui per Instrumentum
 Pacis sunt restituti, aut adhuc resti-
 tuendi sint, amplius ob religionem, in-
 stinctu Papæ, à Catholicis premantur,
 Quod si hoc fuisset sanctè observatum,
 superius seculum, nec bellum *Smalcaldicum*,
 nec *Saxonicum*, nec *Casareo-Sueci-*
cum, sensisset.

9, *Secundò*, Ne ullus ex Principibus
 & Statibus Imperii, qui adversus Con-
 statum suum actionem habet, *ferro* agat;
 Sed *in iudiciis* Imperii jure experiatur.
 Id quod etiam in Instrumento Pacis sa-
 lubriter sancitum est; Quod non exactè
 nuperrimè fuisse observatum, graviter
 conquestus fuit Dn. Elector Palatinus,
 dum arma ob Jus Wildfangiatus ipsi in-
 tentarentur. Hæc *Burgold. secund. de*
notit. Imper. pact. 3. Discurs. 2. num. 3. fol.
m. 19.]

CAPUT LXXXII.

De Rebus & negotiis Ecclesiasticis,

quatenus eorum cura ad Principes
& Status Imperii pertinet.

1. Hæc.

H Actenus de negotiis Politicis; Sequuntur Negotia Ecclesiastica, territorii Jure, Principibus & Statibus Imperii competentia. Hæc summarie in hoc singulari consistunt; Quod Imperii Principes & Status, jus habent circa sacra quasi regium, attamen, juxta Instrumentum Pacis modificatum & modulatum.

2. Sanè, hæc Politica circa sacra potestas, in Imperio Romano Germanico, Religionis Pacificationi adscribitur, quæ *An. 1532. Norimbergæ* cœpta: *Schleid. Comm. de Stat. Relig. lib. 8. Anno 1552. Passavii* repetita: Tandemque *An. 1555. Augusta Videlicorum*, Imperatoris, Electorum & Statuum utriusque religionis unanimi consensu sancita: In omnibus denique *Comitiis* repetita: (Vide R. I. *August. 1566. §. und nachdem. Resolu. tion Rudolphi II. 27. Julij Anno 1590.*) Ac Executioni Camerae Imperialis Judicii tradita fuit. R. I. *Aug. Anno 1555. §. wir befehlen. Dn. Busch. de bonis Ecclesiast. part. 2. fol. 278. Burgold. secund. part. 2. de notit. Imper. Rom. Discurs. 2. per tot.*

3. Cum verò, de dubio sensu ipsius
Pacis

Christ. Walther. *de metat. cap. 3. num. 8.*]

[9. Cavendi modi & rationes, præ cæteris hæ sunt ; ut omnium primò à nobis postuletur transitus: 2. ut inermes aut divisis manibus, milites transmittantur: 3. ut impensa transeuntium solvantur: 4. ut de innoxio transitu caveat: 5. ut obsides dentur. Quibus conditionibus, si militem traducens satisfacere non vult, justè transitus denegari potest. Grot. *de jur. bell. lib. 2. cap. 2. §. 13.* Maul. *de Pac. Publ. tit. de collect. milit. fol 91.* Dn. Fritsch. *de via publ. cap. 8. num. 8.*]

10. Quæritur autem: *An, præstita hac cautione, Imperii Status alteri Status transitum suorum militum denegare possit, und den Paß abschlagen könne?* *Negativa verior est ; Quoniam nemo prohiberi potest via publicâ uti [modò de innoxio transitu cautio præstetur.]* *per l. 2. D. de damno infect. l. 1. D. de via publ. R. A. de Anno 1555. §. wo sich aber. Reichs Abschied/de Anno 1598. Wehn. cons. fr. 92. Rosenthal. de feud. cap. 5. concl. 21. num. 3. Frider. 2. de mandat. cap. 36. & 38. Vide Walther. dict. tract. cap. 3. §. 12.*

11. Principes autem & Status Imperii

Perii conscribunt quoq; & ducunt milites in opem & auxilium *Exteriorum Principum*, vigore antiquæ libertatis Germanorum, prout loqui. *R. A. de An. 1570. tit. Verzeichnuß etlicher Punkten. §. 1. Modo* debitus Imperatoris consensus præcedat. *Modest. Pistor. consl. 51. num. 17. vol. 2. Reink. 2. cl. 3 cap. 2. num. 39. Id,* quod historiæ passim attestantur. [De transitu exteriorum Principum, militum, omninò prohibito, vide *Reichs Abschied/ de Anno 1559. §. deme zu begegnen. Dn. Fritsch. dict. tr. cap. 8. num. 9. & 10. Hortleder. de caus. bell. germ. lib. 4. cap. 9. num. 22. & post.]*

[II. Quæritur autem; An damna & expensa in transitu militum erogata, à tota universitate aut integro Ducatu, resarcienda sint? Negat hoc Anton. Thesaurus; in *Quæst. forens. 73. num. 6. lib. 1. Ubi* tradit; Quod bellum vel transitus militaris, sit instar pestis, qui non nocet, nisi tacto. In cujus fidem præjudicium Senatûs Pedemontani refert. *Affirmativa* tamen resolutio æquitati magis convenit. Non enim sustinemus (ait Imperator Justinianus) aliorum onus, ad

alios deferri. *Novell. 143. cap. l. i. D. ad Rhod. eod. de jact. l. solvendo. C. denegot. gest. Klock. de contribut. cap. 17. num. 260. Walther. de metat. cap. 3. §. 9. 2. 4.*]

CAPUT LXXX.

De Jure Aperturæ & Metationis.
 von Öffnungs-Recht / und Ein-
 quartierungen.

I. **S**uperioritatis juri annumeratur quoque *Ius Aperturæ*, die *Öffnung* / quo Civitates, Castra ac Fortalitia, Principi territorii unà cum familia omni tempore aperta esse, ac securam refugiendi commoditatem præbere tenentur, Ihme jederzeit zur Retirada, offen zu stehen. Wehn. & Befold. *d. tr. Observ. verb. Öffnung. Meichsn. l. decis. Cam. fol. 853. Bruning. d. tr. concl. 21. lit. 6. Ritter. de homag. num. 182.* [Adeò, ut aperturæ jus, belli tempore *instar asyli* esse videatur, dum ii, qui armis laceßiti sunt, securam refugiendi commoditatem in castris quærere possint. Dn. Fritsch, *in tr. eleg. de jur. apert. cap. 1. n. 10.*]
 Quod

Quod ius tamen non semper superiori-
tati accensendum esse, tradit Mager. *de*
advoc. armat. cap. 10. n. 597. Klock. *de*
Contribut. cap. 7. num. 116. [Idque ex-
emplo Castri, in Comitatu Ortenbur-
genſi comprobatur. Act. Ortenb. con-
tra Bajern. fol. 192. Dn. Fritsch. *dict. tr.*
cap. 2. num. 7.]

2. Huc pertinet etiam *Ius metatorum*,
ſeu hoſpitandi milites, *die Einquartie-
rung* / quo Dominus territorii jure ſu-
perioritatis, milites in domos recipere,
ſubditis & Civibus injungit. *arg. l. 3. §.*
eos. 13. D. de mun. & honor. l. 2. C. de me-
tat. Bornit. *de AErar. lib. 8. cap. 5.* Knich.
de jur. territ. cap. 4. n. 489. Dn. Thabor.
& Walth. *tr. de metat.* Id, quod oncri-
bus realibus annumeratur. *d. l. 3. §. mu-*
nus. 14. l. ſin. §. perp. D. de muner. Grivel.
decis. II. n. 2. à quibus regulariter nemo
excusatur. *l. II. D. de Vac. mun.* Weſemb.
conf. 40. num. II. Klock. *de Contrib. cap. 17.*
num. 206.

3. Niſi alicui à lege immunitas in-
dulta & conceſſa ſit; Prout hæc exem-
ptio Profeſſoribus ac Doctõribus me-
ritò competit. *l. 8. C. de metat. lib. 12. l.*

l. f. §. pen. ibi: neq. ab hospite recipiendo. & ult. D. de muner. l. 2. l. f. C. sine cens. Köppen. decis. 69. num. 27. Klock. d. tr. cap. 17. num. 207. [Walther. dict. tr. cap. 6. num. 27.]

[7. Ab hoc iure autem differt ius Albergariæ, die *Azung*/aliàs *Außspann*/quod quidam Imperii Principes & Comites in Monasteriis habent. Klock. d. cap. 17. num. 24. Mager. de Advoc. armat. cap. 10. num. 38. Walther. de Metat. fol. 192. [Dn. Fritsch. de jur. apertur. cap. 5. num. 3. & 4. Quod ius etiam Nobiles quoquè habent & exercent, nec tantum in Monasteriis, sed etiam in pagis. Ac definiri potest; *Onus & præstatio alimentaria, quam Incole Dominis, cum familia & Comitibus advenientibus, debent. Et quidem plerumquè, cum ad audiendas subditorum querelas comparent. Menoch. consil. 302. num. 23. Sola ad Consuet. Sabaud. tit. de jur. emphit. part. I. gloss. 4. n. 3.*

Dn. Fr. Binder. Dissert. eleganti de
jur. albergar. posit. 2.

& 6.

CAPUT LXXXI.

De Jure Belligerandi.

I. **C**oncessa est etiam Imperii Principibus & Statibus Potestas *Belligerandi*, seu bellum movendi. *R. A. de Anno 1555. §. nachdem aber. Ord. Cam. part. 2. tit. 9. §. und ob sichs zutrüge. Matth. Stephan. de Jurisdictione. lib. 2. part. 1. cap. 1. m. 2. num. 56. Rosenthal. de feud. cap. 8. concl. 20. num. 12. lit. f. Mager. de Advoc. armat. cap. 11. num. 254. sive id fiat defensivè, sive offensivè, modò utrumque iusta de causa. A. B. cap. 17. §. f. Reichs Abschied de Anno 1541. und damit. Gail. de pac. publ. lib. 1. cap. 1. Limn. 4. Jur. Publ. cap. 8. num. 247. [Quod ius in specie Civitatibus quoque Imperii attribuit idque exemplis comprobat Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 22. n. 7. & seqq. Nam cum multa sint belli mala, ideò pax etiam iniqua, bello etiam justissimo præferenda videtur. Gail. de P. P. lib. 1. cap. 4. num. 43. Carpzov. de L. R. G. cap. 4. sect. 1. num. 6.]*

2. *Iusta belli movendi causa in Imperio*

perio censetur. I. *Defensio* contravim
injustam, qui enim injustè offenduntur,
justè se defendunt. *arg. l. ut vim. 3. D. de*
lust. & iur. Gail. 1. de P.P. cap. 16. n. 10.
Goëdd. cons. Marp. 28. num. 201. vol. 2.
Mager. de Advoc. arm. cap. II. num. 255.
II. Subditos inobedientes, refractarios
& contumaces in ordinem redigere. *arg.*
l. 6. §. I. D. de pæn. Gail. 1. d. P.P. c. 2. n. 20.
Bocer. de bello. cap. 6. n. 6. Reinking. cl. 3.
cap. 2. num. 38. III. In alterius Imperii
Principis aut Status auxilium, arma su-
mere; vel ipsi contra illius subditos re-
belles, armata manu assistere. *Reichs. Ab-*
schied de Anno 1526. §. darauff so haben wir.
Vel IV. contra alium quemcunque pa-
cem publicam turbantē arma movere.
Reichs. Abschied de Anno 1555. §. nachdem
auch aber. Consil. Marpurg. 23. num. 202.
vol. 2. Gail. 1. de P.P. cap. 17. num. 26.
Limn. 4. I.P. cap. 8. n. 250. & seqq. [Dn.
Knipschilt. dict. cap. 22. num. 15. & seqq.
Godofr. Peschuitz. eleg. 17. de repressal.
cap. num. 15. Vbi requita legitimi belli
trahit.]

2. Quibus casibus, ut & in omni
bello defensivo, Imperatoris cōsensum

necessario non requiri censeo. [permit-
tentibus id publicis & naturæ & Imperii
legibus.] Siquidem defensivum bel-
lum propriè non est bellum, sed defen-
sio, unicuique Jure naturali licita. *l. 1.
& 2. C. quand. liceat. unic. sin. judic. Ord.
Cam. part. 2. tit. 9. §. 2. Gail. 1. de P. P. cap. 10.
num. 10. Steph. 2. de Iuris dict. 2. cap. 1. m. 2.
num. 56. Mart. Mager. de Advocat. arm.
cap. 11. num. 253. [Knipschilt. dict. cap.
22. num. 16. Thom. Maul. de Pac. Publ.
tit. de bello indicend. fol. m. 101.]*

4. Ast in bello offensivo ante o-
mnia, Imperatoris præscientia, authori-
tas & consensus requiritur. *Kaiserlicher
Land-Fried. de Anno 1498. wo sie aber. Ord.
Cam. 2. tit. 9. & 15. Reichs-Abschied de An.
1555. §. wo sich aber. Rosenthal. de feud.
cap. 5. concl. 19. lit. c. Bocer. de bell. 1. cap. 4.
& 5. Mager. d. cap. 11. num. 247.*

5. Quod si aliter in Imperio à quo-
piam arma suscipiantur, in crimen fra-
ctæ pacis publicæ incidit; Ideò in Came-
ra Imperiali vel aula Caesaris mandata avo-
catoria, eine Abforderung contra eundem
decernuntur, sub poena banni ac publi-
cationis bonorum, ut milites dimittat,

quæ

que missa plerumque per Fecialem, eines
Kaiserlichen Herolds/insinuantur. Reichs-
Abschied de Anno 1529. §. und damit an sol-
chen. Ord. Cam. part. 2. tit. 9. §. und ob sich.
Gail. 1. de P.P. cap. 4. num. 2. Gylman.
tom. 3. V. Mandata avocatoria: Præjudicia
refert Sixtin. 2. de Regal. cap. 1.

[6. Admonere autem debent Consi-
liary, suos Principes, ne in quovis defen-
sionis casu ad arma capeſſenda proſi-
leant; Sed omnes prius circumſtantias,
maturè examinent, an plus lucri vel
damni, propter dubiam Martis aleam, ex
armis expectandum ſit. Præſertim, cum
temerarium ſit, adverſus eos, qui poten-
tiâ & viribus nobis ſunt longè ſuperio-
res, arma capere. Conſultius igitur
erit, tali in caſu pacis conditiones, etiam
duriores acceptare, quam de ſumma rei,
cum exitii periculo decertare. Vide
latè Maul. dict. tr. de bell. judic. fol. 99.]

7. Cæterum Imperii Rom. Germ.
interſſe præcipuum in eo verſatur, ut
Bella Civilia quovis modo evitentur, ac
quaſi in herba ſopiuntur. Ad præca-
venda igitur civilia arma in Imperio
noſtro, imprimis Duo ſummo ſtudio
obſer-

observanda esse, admonet *Burgoldus*.

s. *Primò*, Ne Principes ac Status Evangelici, & ii, qui per Instrumentum Pacis sunt restituti, aut adhuc restituendi sint, amplius ob religionem, instinctu Papæ, à Catholicis premantur, Quod si hoc fuisset sanctè observatum, superius seculum, nec bellum *Smalcaldicum*, nec *Saxonicum*, nec *Cæsareo-Suecicum*, sensisset.

9. *Secundò*, Ne ullus ex Principibus & Statibus Imperii, qui adversus Constatum suum actionem habet, ferro agat; Sed in iudiciis Imperii jure experiatur. Id quod etiam in Instrumento Pacis salubriter sancitum est; Quod non exactè nuperrimè fuisse observatum, graviter conquestus fuit Dn. Elector Palatinus, dum arma ob Jus Wildfangiatus ipsi intentarentur. Hæc *Burgold. secund. de notit. Imper. pact. 3. Discurs. 2. num. 3. fol. m. 19.]*

CAPUT LXXXII.

De Rebus & negotiis Ecclesiasticis,

quatenus eorum cura ad Principes

& Status Imperii pertinet.

1. Hæc.

H Actenus de negotiis Politicis; Sequuntur Negotia Ecclesiastica, territorii Jure, Principibus & Statibus Imperii competentia. Hæc summarie in hoc singulari consistunt; Quod Imperii Principes & Status, jus habent circa sacra quasi regium, attamen, juxta Instrumentum Pacis modificatum & modulatum.

2. Sanè, hæc Politica circa sacra potestas, in Imperio Romano Germanico, Religionis Pacificationi adscribitur, quæ *An. 1532. Norimbergæ* cœpta: *Schleid. Comm. de Stat. Relig. lib. 8. Anno 1552. Passavij* repetita: Tandemque *An. 1555. Augusta Videlicorum*, Imperatoris, Electorum & Statuum utriusque religionis unanimi consensu sancita: In omnibus denique *Comitiis* repetita! (Vide R. I. *August. 1566. §. und nachdem. Resolution Rudolphi II. 27. Julij Anno 1590.*) Ac Executioni Cameræ Imperialis Judicii tradita fuit. R. I. *Aug. Anno 1555. §. wir befehlen. Dn. Busch. de bonis Ecclesiast. part. 2. fol. 278. Burgold. secund. part. 2. de notit. Imper. Rom. Discurs. 2. per tot.*

3. Cum verò, de dubio sensu ipsius
Pacis

Pacis religionis, tam inter Principes & Status Imperii ipsos, utriusque religionis, quàm in ipsis summis Imperii Judiciis, graves controversiæ oriebantur, utraque pars suis principiis & opinionibus insistendo; *Dillingenses* Jure consulti, seu mavis, Jesuitæ, suum Libellum *de Compositione Pacis*: *Saxones* verò suam Imperii Rom. Germ. *Pupillam* edentes, Imperator *Ferdinandus II* sequendo penitus ferè *Dillingensium* interpretationem,, hæcè controversias, ad importunas instantias Confessoris *Laimerman*ni, pennam dirigente Dn. D. *Gebhardo* Consiliario Aulico, *Publico Edicto* decidit, easque tanquam nodum gordium, gladio Alexandrino dissolvit. Cujus Edicti tenorem refert ad verbum Dn. *Limnæ. i. ad. l. P. in addit. ad cap. 13. sub num. 64. fol. m. 145.*

4. Cui decisioni, cum Principes & Status Imperii A. C. (partitionem præstare recusantes,) *Rationes* gravissimas contra hoc Edictum, ast sine fructu, prædicto Imperatori obtulerint; Quas vide apud Dn. *Limnæ. in addit. ad dict. cap. 13. fol. m. 160.* Illi tandem coactè instructas

fructas acies, licet eo tempore, quo vires eorum plus nimium videbantur attritæ, opposuerunt. Adeò, ut tota causa in exitiale bellum civile exarserit: Quæ tam diu & quidem octodecim annos, armis intestinis exagitata fuit, donec cuncta civilibus discordiis fessa, Imperator *Ferdinandus III.* ac Principes & Status Imperii utriusque religionis, mediante *Corona Suecica, Osnabruggi*, in unum convenerint, singulari Constitutione in Instrumento Pacis. *art. V.* edita ac simul definita, quid Juris cuilibet parti utriusque religionis, in futurum in causis religionem concernentibus competat: Vide Burgold. *secund. part. 2. Notit. Imp. R. Dissert. 2. & 5.*

5. Hoc Instrumentum Casareo-Suecicum, (confirmans Pacem religionis Anno 1555. conclusam) publicatum ab Imperatore *Ferdinando III.* (Pontificia protestatione, 26. Octobris. Anni 1648. interposita, susque dequæ habita per dict. Instr. Pac. *art. 8. §. 1.*) ac per Edicta executorialia, die 7. Nov. Anno 1648. & 2. Martij. 1649. executioni pœnaliter mandatum & confirmatum fuit. Id, quod deni-

denique ab invictissimo Imperatore nostro Leopoldo I. *in capitul. §. wir sollen.* juratâ fide acceptum, & pro lege Fundamentalî Imperii, optimo jure constitutum est.

§. Sanè, vigore, non tantùm pacis religionis, sed etiam prædicti instrumenti pacis, tanquam muri ahenei, Principes & Status Imperii & *Religionis libertatem* habent, & jure superioritatis *Episcopalia jura*, tanquam Fiduciarîi possessores obtinent & possident: *Lege Diocesana quiescente R. A. de Anno 1555. §. sehen damnach. Instrum. Pac. art. 5. §. Jus Diocesenum, 16. ibi: suspensa est. Knichen Encyclop. cap. 13. Frider. Mindan. 1. Proceß. cap. 28. Gylman. in Symphor. tom. 3. Verb. Religion. Fried. Reinking. de R. S. & E. lib. 1. cl. 5. cap. 4. num. 228. ac lib. 3. cl. 1. cap. 10. num. 2. Besold. de jurisdic. Imper. Rom. cap. 13. Dn. Burgold. secund. dict. tr. pact. 2. Discurs. 17. per tot. Quod Jus Episcopale, cum Religionis libertate, Civitates quoque Imperiales habere, meritò asserit Dn. Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 3. num. 178. Quamvis Imperii Principibus & Statibus protestantibus*

stantibus, supremam circa sacra potestatem, non tam tributam quam restitutam fuisse, asserat Dn. Thabor. *de regim. circa Eccles. lib. 23.* Dn. Boeckelman. *meditat. 1. axiom. 8.* De cujus tamen assertionis vero sensu, forsitan alibi dicemus.

CAPUT LXXXIII.

De Religionis mutatione, von der Religions Enderung/ Princi- pibus & Statibus Imperii modulatè compe- tente.

I. **C**Æterum hæc Politica, Principum & Statuum Imperii potestas circa sacra, consistit, in libera religionis mutatione, & ipsius jurisdictionis Ecclesiasticæ exercitio. Primum ac præcipuum Jus in Causis Ecclesiasticis, hoc est, quod quilibet Princeps & Imperii Status, liberum Religionis exercitium in sua ditione vel territorio, non solum introducere, sed & introductum mutare possit, juxta *Constit. Pac. Relig. Anno 1555. §. und das mit solcher Fried.* Dann die Freyheit in A-

Religionis Sachen ist der Stand höchstes Re-
gale, dicente Landgravio Mauritio apud
Hordlederum, teste Cran. *in proæm. de*
pac. Relig. Ming. de jur. territ. cap. 5. concl.
61. Ritter. de homag. concl. 180. & 201.
Reink. 1. cl. 5. cap. 4. num. 228. Limnæ. 1.
1. P. cap. 13. num. 16. Dn. Seckendorff.
de stat. Pr. Germ. pact. 2. cap. 15. n. 5. [Dn.
Thabor. de regim. imper. Eccles. posit. 23.
Quod in specie quoque Civitatibus Im-
perii immediatis competere, latius de-
ducit Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 3. num.
23. 72. & 75.]

2. Hinc firma & perpetua cense-
tur Regula; Quod Religionis mutatio sit
sequela territorialis Jurisdictionis, ac inha-
reat territorio, (sicuti vulgò dicimus) sicut
Nebula paludi. Rosacorb. *in praxi forens.*
cap. 29. num. f. Reink. 3. cl. 1. cap. 9. n. 3.
Mager. de Advoc. armat. cap. 16. num. 596.
Variæ præjudicia vide apud Lehmann. de
pac. Relig. lib. 3. cap. 18. [Reinking. lib.
1. class. 5. cap. 4. num. 228.] Quæ Re-
gula confirmata & declarata fuit, juxta
statum Anni 1624. primi Januarij, qui Re-
ligionis Status in æviternum firmus &
immutus esse jubetur. per Instr. Pac. Of-
nabrug.

nabrug. art. 5. §. Bona. 3. & §. Quantum. 12. ibi: *Vsitata praxi, etiam ius reformandi.* [Vide Dn. Burgold, secund. part. 2. Discurs. 6. num. 1.

3. Quæ Religionis mutandæ libertas respicit non tantum propriam Principum & Statuum Imperii personam; Sed & subditos; ut ad eam Religionem, quam Dominus territorii profitetur, omnes sibi subiectos blandè ducere possit, reformando, ac antiquæ Religionis exercitium publicum contringendo. [Instrum. Pacis art. 5. §. Quantum. 12. Gylman. 2. decis. Camer. 59. num. 4. Carpzov. de leg. reg. Germ. cap. 3. sect. 10. num. 31. De Civitatibus Imperii idem asserit latius Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 3. num. 53. & seqq. Quo tamen casu, subditi blandimentis & prædicatione verbi divini, non verò asperitatibus, ad cognitionem veræ religionis duci debent; juxta Gregorium M. in can. Quæ sincera. 3. ibi: *blandimentis non asperitatibus debent studere: Nam quicumque aliter agunt, suas illi magis, quam Dei causas probantur attendere.* Dist. 45. l. 2. ibi: *concedenda.* D. de oper. libert. Carpzov. dict. tr. Zz 2 cap.

cap. 4. sect. 6. Dn. Thabor. de regim. imperant. in sacr. sect. 2. posit. 9.]

4. Quod si subditi, Domini Religionem amplecti nolint, illius intuitu à Domino territorii nullo modò vexare, inquietari aut ad illam cogi possunt. Modò subditi quietè vivant. Frider. I. *de mandat. cap. 30. [Knipschilt, dict. cap. 3. nam. 156. & 157. Gotofr. Suev. de Pac. relig. dissert. 7. posit. 9.]* Prout Camera Imperii mandata pœnalia sinè clausula de non offendendo, super pacem Religiosam decernit. Johan. Forstner *in process. Cam. tit. 5. Gylman. Symphor. I. tit. 3. Leheman. d. tr. lib. 3. cap. 26.*

5. Porrò, si subditi diutius in territorio Domini habitare nolint, liberum habent *Beneficium Emigrandi* & solum vertendialiorsum. *Constit. Pac. Relig. in Reichs Abschied/ de Anno 1555. §. wo aber unsern. [Rümelin. ad A.B. 3. dissert. 2. concl. 7. Vbi Addit. mea. Carpzov. decis. 83. Qui sub num. 6. tradit.] Sicuti civibus permissum est, solum vertere si velint; igitur, si velint in antiquis sedibus permanere, remanere poterunt.]*

6. Graviter autem disputatum fuit à Statibus Imperii Catholicis: *An hoc beneficium Emigrandi sit Voluntatis, An necessitatis?* Voluntatis esse, non verò necessitatis, & æquitati & rationi conveniens est; Quam assertionem etiam Camera Imperialis decidendo observavit. *per Pac. Relig. de Anno 1555. §. wo aber unsern. ibi: nider thun wolten. Frider. 1. de mandat. cap. 20. Cran. de Pac. Religios. part. 2. probl. 1. Limn. 1. I. P. cap. 13. num 61. Rümelin. 3. ad A. B. dissert. 2. Coroll. 7. [Gothofr. Suev. de pac. relig. dissert. 7. posit. 6. Eichman de jur. detract. membr. 2. concl. 2. apud Fritsch. E. I. P. 4. fol. m. 152. Cui assertioni operosissimè contraxerunt Catholici, quorum rationibus iam dudum occurrit Cran. dict. probl. 1. Veruntamen huic concertationi obicem & repagulum meritò posuit, Instrument. Pac. art. 5. §. Quantum. 12. vers. Hoc tamen non obstante. Cui, frementibus quamvis malevolis, tenaciter in hærendum est. De quo infra latius cap 85.]*

7. Sanè, hæc conscientiae libertas, non omninò est libera, nec sumitur pro licentia quaecunq; Religionem amplecten-

di; [Libertinismus namque & adia-
phoria, scilicet Confusio religionum,
in Republica nequaquam ferenda est.
Ne in Puccianam vāsaniam incidamus,
Dn. Thator. *de regimin. Imper. in sacr.*
sect. 2. posit. 9. Dn. Burgold. *secund. ad*
part. 2. Discurs. 22. n. 3.] Sed Anno 1555.
tantum ad Confessionis Augustanæ &
Catholicæ publicum exercitium adstri-
cta fuit. *Const. Pac. Relig. §. doch sollen alle*
andere. Cran. *de Pac. Relig. part. 1. Probl. 13.*
Referens apud Leheman. *de Pac. Relig. 3.*
cap. 21. vot. 9. fol. 167.

8. Proinde, ii Principes & Status
Imperii, qui Calvinii dogmata secuti
fuerunt, qui communiter *Reformati*, vo-
cantur, publicā hac tranquillitate usq;
huc non gaudebant, cum expressa Con-
stitutionis Religiosæ verba contradi-
cebant. §. *doch sollen alle.* [Carpzov. *de*
Leg. rez. Germ. cap. 6. sect. 4. n. 23. Gottofr.
Suev. *de Pac. relig. disput. 3. thes. 1. & 2.]*
Multò minus Princeps Calvinianæ Re-
ligioni addictus, subditos suos Augusta-
næ Confessionis addictos, in Religione
turbare, aut eis Calvinianismum obtru-
dere poterat. Frider. 1. *de Process. cap. 29.*

num. 3. Donawert. Relat. part. 2. fol. 109.
 Rümelin. 3. ad A. B. dissert. 2. Coroll. 2. & 3.
 Cran. d. problem. 13. Limn. 1. I. P. cap. 13.
 num. 32.

9. Exemplatamen præterita in Imperio Romano-Germanico, si vè de jure si vè de facto, contrarium docuerunt: præcipuè cum *Fridericus Elector Palatinus*, Anno 1566. ac postea *Iohannes Casimirus Tutor Electoralis*, Anno 1578. Calvinianorum dogma in palatinatu introduxerit. Vide *Leheman, d. tr. lib. 5. c. 1. & seqq.*

10. Huic contentioni longævæ, finem imposuit *Instrumentum Pacis Germanicæ*, in quo constitutum fuit, ut Reformatæ Religioni addicti, Constitutione Pacis Religiosæ quidem gaudeant, ast publicum religionis exercitium, in propriis territoriis jam receptum, *immutare* non possint. *Instrum. Pacis art. 7.* [*Gottfrid. Suev. dict. tr. disput. 3. posit. 4.* latè *Burgold. secund. part. 2. Discurs. 22. per tot.* Idcò hodiè tres tantùm Religiones, nempe *Catholica, Evangelica & Reformatæ*, pro licitis Confessionibus in Imperio Rom. Germ. judicantur. *dict.*

art. 7. ibi: præter Religiones supra nominatas. Dn. Thabor. dict. sect. 2. posit. 8. Balduin. in cas. conscient. lib. 2. cap. 6. cas. 3.]

II. Hinc facile fuit Decisio Quæstionis; *An Calvinianis in Imperio Processus decernendi sint? Quæ inter Dubia Camere super Pacem Religionis relatum fuit apud Leheman. d. l. 3. cap. 30. Sed hoc per dict. art. 7. declaratum f.*

CAPUT LXXXIV.

De Jure Reformandi.

I. **H**Æc libertas mutandi publicum Religionis Exercitium in territoriis suis competit, secundum supra traditam moderationem, post Imperatorem, Omnibus Principibus & Imperii Statibus immediatis, tam Politicis quàm Ecclesiasticis. *Reichs Abschied/ de Anno 1555. §. und damit solcher Fried. [Rein-king. lib. I. class. 5. cap. 4. num. 229. Leheman. de Pac. relig. lib. 2. cap. 65. & passim. Suev. de Pac. relig. disput. 8. thes. I. Quod jus reformandi, Principibus imp. competit immediatis, etiam si Anno 1555.*

in

in possessione, confessionis Augustanæ non fuerint. Quod latius contra Jesuitas *Dillingenses* defendit Dn. Knipschilt. *de Civit. Imp. lib. 2. cap. 3. num. 17. & seqq.*]

2. Hæc tamen singulari differentiâ in favorem Catholicorum quoad Ecclesiasticos, in dicta Constitutione *de Anno 1555. §. nachdem aber.* posita & ordinatâ, ut si *Archiepiscopus, Episcopus aut Prælatus* à prisca Religione recedens, Augustanam Confessionem amplecteretur, ab Archiepiscopatu, Episcopatu vel Prælatura exautoratus discedere jussus fuerit, restituendo beneficia omnia cum redditib⁹; sinè tamen honoris sui iactura; Hoc est, quod Catholici vocant, *Reservatum Ecclesiasticum, den Geistlichen Vorbehalt*; [In Reservato autem Ecclesiastico, hoc *arcanum politicum* consistit, scilicet, ut ex personis Ecclesiasticis aut nemo accedat ad Evangelicam religionem, aut si quis accesserit, saltem bona Catholicis reservarentur, Dn. Textor. *de ration. Stat. Germ. fol. 657.* Dn. Burgold. *dict. tr. part. 2. Dissert. 10. num. 1.*]

3. Cæterum, huic Reservationi Principes & Status Imperii Augustanæ Confessionis, etiam in ipso Constitutionis actu, semper contradixerunt; ut ibidem innuunt verba: *sich nicht vergleichen können*. Ac quamvis *Imperator* in favorem Catholicorum pronunciaverit; Principes tamen & Status Augustanæ Confessionis, Cæsareæ Majestati acriter sese supplicationibus, protestationibus, replicationibus opposuerunt, usque dum Instrumentum Pacis Osnabruggæ confectum, Burghard, *de autonom. Compos. Pac. 2. 9.* Lehenman, *de Pace Relig. lib. 3. cap. 38.* Vide quoque apud eundem *der Stände. Gravamina wegen des Geistlichen Vorbehalts. lib. 1. cap. 10.* Springer, *de pac. Relig. concl. 37.* Ut non immerito de validitate hujus §. des Geistl. Vorbehalts. dubitatum fuerit.

4. Cum igitur Principes & Comites Imperii, contradicendo sese semper opposuerint, ideò reservatum hoc eos invitos, tanquam partem transigentem ligare non potuisse, sed protestando huc usque jus suum conservasse, ac hunc §. exauctoratum & invalidum esse pronuncia-

nunciarunt Cran. *de pac. Relig. part. 1. probl. 10.* Frider. 1. *de Process. cap. 29. num. 6.* Rümelin 3. *ad Aur. Bull. differt. 6. Coroll. 3.* Limn. 1. *l. P. cap. 13. num. 38.* [Burgold. *dict. part. 2. Discurs. 10 num. 4. & per tot.* Quod & inter Statuum Evangelicorum Gravamina, in Comitibus Ratisbonæ habitis An. 1613 Imperatori oblatum fuit. Vide Lundorp. *act. publ. part. 1. fol. 68.* Aliter semper censebant Catholici omnes. Vide *Composit. Pac. Q. 5.*

[5. Cæterum hæc tandem controversia de Reservato Ecclesiastico per Instrumentum Pacis *art. 5. §. 3.* ad æqualitatem utrinque perducta fuit; Ita ut si Catholicus ad Evangelicam religionem, vel contra, Evangelicus Episcopus ad Catholicam religionem accesserit, eo ipso Episcopatum & bona Ecclesiastica amittat, salva existimatione. Burgold. *dict. Discurs. 10. num. 5. fol. 89.*]

6. Competit etiam hæc Religionis libertas (ast hodiè juxta dispositionem Instrumenti Pacis. *art. 5. §. libera.*) Civitatibus Imperij liberis, den Reichs-Eedten; Reichs-Abschied de Anno 1555. §. nachdem aber. Cran. *de Pac. Relig. part. 1. probl.*

probl. 3. connex. 2. Reinking. 1. cl. 5. cap. 5. num. 13. Limn. 1. l. P. cap. 1. num. 52. Burgold. dict. part. 1. Discurs. 14. num. 4. [Quod reformandi Jus, Civitatibus Imperii etiam tum demum competere, etiamsi tempore pacificationis Religionis Anno 1555. in possessione Augustanæ confessionis non fuerint, latius deducit Dn. Knipschilt. de Civit. Imp. lib. 2. cap. 3. num. 17. & seqq. Gottfr. Suev. de Pacis Relig. disput. 5. posit. 3. & 5.]

[7. Quo tamen loco observandum est, quod Civitates Imperiales mixtæ religionis, scilicet, ubi & Catholicæ & A.C. religio in usu erat, ad Statum Anni 1624. per Pacem Osnabrugensem restitutæ sint, adeò ut in regimine & quibuscunq; officiis publicis politicis, paritas introducta fuerit. Cui tamen paritati, Senatores Catholici Civitatis Augustæ, in ipso executionis actu, graviter & minabundæ sese opposuerunt; Qui tamen, tandem saluberrimo Pacis publicæ Instrumento, cedere jussi fuerunt. Dn. Knipschilt. dict. 17. lib. 3. cap. 3. num. 36. & seqq. Burgold. dict. part. 2. Discurs. 7. num.

num. 3.] Quamvis contrarium afferat
Compos. Pac. Q. 34.

8. Graviter autem olim concertatum fuit *inter Senatum ac Cives Colonien-
ses; Civiumnè, an Senatûs major sit pote-
stas, circa Religionis mutationem? Ac an
Cives etiam invito Senatu, vel Senatus in-
vitis Civibus publicum Religionis exerci-
tium mutare possint? Civium causam po-
tiores & æquiores censeo, nisi Regi-
men Civitatis Imperialis aristocraticum
existat, Cran. de pac. Relig. part. 1. probl. 3.
Arnif. 2. de Iur. Majest. cap. 6. n. ult. Limn.
7. Iur. Publ. c. 1. num. 53. V. Consil. pro Civit.
Hagenov. apud Leheman. de pac. Relig.
l. 3. cap. 47. Ac Vota Civ. Colon. d. lib.
3. cap. 27. [latè Dn. Knipschilt. de Ci-
vit. Imp. dict. lib. 2. cap. 3. num. 113. & seq.
Dissentit aliquatenus Suev. de Pac. Relig.
disput. 5. posit. 4.]*

9. Specialiter etiam provisum est
in dicta Constit. Pac. Relig. §. und in solchem
Frieden/ ut Nobiles Imperij immediati, die
Freye Reichs Ritterschafft in den dreyen
Creysen Sueviæ, Franconiæ, & Rheni,
hac Religionis mutandæ libertate in
pagis ac Caltris suis gaudeant, Nolden.

de

de Nobilit. cap. 17. num. 99. Rümelin. 3. ad A.B. dissert. 5. Coroll. 1. Bidenb. q. Nobil. 4. Limn. 6. I.P. cap. 3. num. 37. consil. apud Lehenm. d. 11. lib. 2. cap. 21. & 53. Quod in Instrumento Pacis confirmatum fuit. Parum enim Nobiles immediati ab Imperii Statibus differre, censet Leopold. apud Arum. dis. 9. conclus. 58. Reinking. 1. cl. 5. cap. 19. num. 4. & seqq. [Hypolit. à Treisbach. de preced. equest. ordin. Quæst. 2. num. 137. Suev. de Pac. Relig. Disput. 5. posit. 7.]

10. Quæritur autem : *An Nobilis Imperij immediatus, in feudo, quod ab alio Imperij Statu possidet, Religionem, sicut in propriis pagis, liberè mutare olim potuerit? Quod communiter affirmatum fuit. Cran. de pac. Relig. p. 1. probl. 1. Lehenman. dict. 11. lib. 3. cap. 48. Nold. de Nobil. cap. 17. num. 82. [Quoniam Nobiles Imperii immediati, quoad jus mutandi Religionem, Statibus Imperii æquiparantur. Quod pro & contra deducit Dn. m. Bocer. de iur. Dom. & Vasall. lib. 2. cap. 6. n. 5. seqq.*

Caput

CAPUT LXXXV.

*De Mediatis Imperii Comitibus,
Landsassis, Vasallis, Civitatibus &
subditis, quatenus Religionis Ex-
ercitium & conscientia liber-
tatem habeant.*

EX supra dictis à contrario colligi-
tur, Status Provinciales aut Civi-
tates Municipales, non habere
potestatem reformandi Religionem
quoad Exercitium publicum. Pax Re-
lig. in Reichs Abschied/ de Anno 1555. §.
und damit. Forster. in Proceß. Cam. tit. 4.
[Deficiente namque jure vel superio-
ritate territoriali, deficit quoque jus
mutandi Religionem. Michael. de juris-
dict. thes. 49. lit. C. Vide latius Dn. Bur-
gold. dict. part. 2. Discurs. 16. num. 1. Dn.
Ernest. Gotofr. de jur. consistor. posit. 69.
apud Fritsch. E. I. P. 8.]

2. Nisi hoc singulari Privilegio aut
contractu à territorii Domino acqui-
verint, Bruning. de iur. Univers. concl. 20.
lit. A. Cran. de pac. Relig. part. 2. probl. 8.
Gylman, 22. Rer. Judic. lib. 2. n. 4. fol. 724.
Quale

Quale jam olim *Austriaci* Comites Nobiles & Civitates ab *Archiducibus Austria* obtinuerunt, Idque nuper in publicum divulgavit. [Vide omnino Burgoldum *dict. part. 2. Discurs. 15. n. 6.* Quod Instrumento quoque Pacis roboratum fuit in *art. 5. §. Quantum. 12. ibi: Pacta.* Quide pacto Civitatis Hildesienfis, cum Episcopo, ratione Exercitii Religionis latius agit *sub num. 2.* Quod *Acta quoque Hildensia* latissime demonstrant.]

3. Secus autem est, *quoad liberam Religionis professionem* : Mutatio enim Religionis, juxta §. *sehen demnach. & seqq. in Constit. Pac. Relig.* In Imperio Romano-Germanico, omnibus personis ac subditis, etiam Ecclesiasticis ac Clericis, per §. *und nachdem* libera existit; Nec quispiam propter mutationem Religionis, in Imperio Romano-Germanico permiffæ, mulctari, incarcerari aut ullo modo turbari potest. Frider. 1. *de Process. cap. 30. n. 6.* Cran. *de Pac. Relig. part. 1. probl. 1. connex. 1. præjudicia refert.* Forster, *in Process. Cam. tit. 4. vol. 1.* Quo intuitu vera est quorundam juris publici Consultorum conclusio; Religionis
Pacem

Pacem etiam mediatos ac subditos comprehendere, scilicet quoad libertatem conscientiae, in pacis instrumento determinatam & modulatam. Rümelin. 3. *A. B. dissert. 9. Coroll. 8.* Frider. 1. *de Process. cap. 28. Prajudicia habet* Gylman. 3. *Symphor. verb. Religions-Fried Referens* apud Lehemann, *d. tr. lib. 2. cap. 27. vol. II.*

4. Nec coguntur subditi aut Status mediati, veluti Comites aut Nobiles Landsassi, à Domini Religione dissentientes, propter disparitatem Religionis secundum genuinum pacis religiosæ sensum *§. wo aber unsere: in Verbis: nicht thun wollen:* aliorum domicilium transferre. *Vide Referentem apud Lehemann. d. tr. lib. 3. cap. 22. vol. 8.* Sed licitum est eis, diebus Dominicis, alio vè tempore festivo, Civitate exire, ac in proximis pagis Religionis suæ exercitia piè expedire; Prout inter dissona Camera-
lium vota, cōmūnis Protestantium conclusio fuit. Frider. *de Process. cap. 30. n. 9.* Adeò ut à Principe vel Magistratu loci, in hac libertate impediri nequeant.
[Siquidem Pax religionis, omnem vim
sivè explicitam sivè implicitam remo-

tamen esse, præcipit] *Reichs-Abschied/*
de Anno 1530. §. Item etliche Obrigkeit. §.
Auß solchem allem [in Verbis: die Stän-
de und Unterthanen in Fried und Ruhe zu
stehen.] Gylman. 1. *Symphor. 1. tit. 3.*
vot. 2. part. 217. ac p. 171. Springer. de Pac.
Relig. cap. II. Cran. eod. tr. p. 2. probl. 3.
Hensler. de cura Relig. mag. concl. 24. Re-
ferens apud Lehemann. d. tr. lib. 3. cap. 37.
vot. 8. cum præjudiciis [latissimè Dn.
Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 3. num. 145. &
seqq. Qui simul omnibus contrariis argu-
mentis respondet.]

5. Acriter autem olim, in causa
Droßhagen contra Episcopum Monasterien-
sem, disceptatum fuit in Camera; An
illustris, vel Nobilis Landsassus, domi in arce
sua, pro se, liberis, & familiâ privatim; di-
versum à territorij Domino Religionis exer-
citium habere, ac infantes suos baptizari,
curare possit? Affirmativa sententia, jam
olim majoritate votorum obtinuit. Fri-
der. 1. de Process. cap. 30. num. 10. Cran.
de Pac. Relig. part. I. probl. 2. Meland. ad
Meurer. Cam. Process. §. 2. pag. 401. Præ-
judici um habet Gylman. 1. Symphor. tit.
3. vot. 5. num. 3. pag. 223. Vide Christ.
Lehe-

Lehemann. *de Pac. Relig. lib. 3. cap. 22.*
Contrarium tamen in praxi, ante tempora Pacis Publicæ Osnabruggensis, observatum fuit. Bidenb. 9. Nobil. 2. & 4.
Quod Anno 1582. inter dubia Camerae relatum, ac Principibus & Statibus Imperii decidendum, referebatur. Lehemann. *d. lib. 3. cap. 30.*

[6. Veruntamen ad reducendam & stabiliendam Pacem Imperii publicam, inter Principes, Comites, Civitates Imperii eorumvè Landsassos. Vassallos, Cives & subditos, hæ discordiæ Civiles, & Concer-tationes intestinae, ne in posterum animos Concivium in amaritudinem trahendo, quietem publicam turbarent, per Instrumentum Pacis, certis regulis definitæ sunt, in art. 5. §. quantum. 12. vers. Hoc tamen non obstante ibi: Retineant, in posterum. & vers. Placuit. ibi: patienter tolerantur, sine turbatione. Et vers. Quod si ibi: Spontè emigrare voluerit. Ubi præcipuè subditorum exercitia sive publica sive privata ad Statum Anni, integraliter considerati, 1624. reducta fuerunt; Quò subditis quoque, qui post pacem publicatam, in futurum religionem diversam

à Domino territorii amplectuntur, ratione conscientiae libertatis, sufficienter provisum est. Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2, cap. 3. num. 164.* Qui etiam, genuinum sensum *dict. art. 5. §. Quantum 12. vers. Conventum est. Verba:* jussus fuerit. *scilicet, ex gravissima causa; juxta implicitam paciscentium mentem & rationem, declarat sub num. 165. in fine.* Dn. Burgold. *denotit. Imp. R. part. 2. Dissert. 15. num. 1. fol. 126. num. 3. & 5.]*

[7. De exercitio Augustanae religionis in hæreditariis *Archi Ducum Austria* Provinciis, penitus denegato; ac quatenus illud in *Ducatibus Silesia* restrictivè concessum sit, ejusvè causas, vide Burgold. *dict. Discurs. 15. num. 6. 7. & 8.]*

CAPUT LXXXVI.

De Jure Episcopali.

I. **P**ER hanc Pacem Religionis, *Iurisdictio Ecclesiastica*, quæ penes Catholicos erat, in Principibus & Statibus Imperii Augustanae Confessionni addictis, eorumvè territoriiis, in omnibus

mnibus negotiis & causis Religionem concernentibus, plenè suspensa est, ac quiescit. *Constitit. Pac. Relig. in Reichs Abschied de Anno 1555. §. damit auch ob bes rühre.* Syring. *de Pac. Relig. conclus.* 29. Besold. *de iurisdic. cap. 18.* Reinking. *lib. 3. class. 1. cap. 10. num. 2.* [Quæ suspensio etiam in Civitatibus Imperii liberis locum habet, teste Dn. Knipschilt. *dic. lib. 2. cap. 3. num. 178.*]

2. Ideò jus Episcopale una cum Ecclesiasticorum actuum cognitione, penes territorij Dominum refidet, tanquam penes fiduciarium possessorem, usque ad Christianam & amicabilem Religionis compositionem. *Instrument. Pac. art. 5. Ius Diocesantum. 16. ibi: Suspensa esto Gylman. 3. Symphor. Verb. Religion. Fried. Leheman. de Pac. Relig. lib. 3. cap. 20. Klock. de Contrib. cap. 10. sect. 1. num. 82. [Ant. Faber. de relig. reg. lib. 2. cap. 1. Vbi Dn. Fritsch. in notis.]*

[3. Quod adeò verum est, ut jam à tempore transactionis Passaviensis, Principes & Status Imperii seculares A. C. duplicem personam, scilicet Principis secularis & Episcopi, sustinere cœperint,

Syring, *dict. conclus.* 29. lit. B. Kizel, *de matrimon. cap.* 10. *thes.* 8. lit. D. Quod novum non esse, ex omni antiquitate probat. Hug. Grot. *de jur. Imper. circ. sacr. cap.* 3. & 4. Arnisæ. *de exempt. cler. cap.* 1. num. 4. Quæ ramen jurisdictiones, per promiscuum usum, confundi non debent, sed distinctè & ita quidem expediendæ sunt, ut altera alteram potius adjuvet, quam turbet, Gisen. *de regend. acad. diss.* 13. *thes.* 34. Gothfr. *de jur. Constit. posit.* 29. & *seqq.* apud Fritsch, *E. I. P. dissert.* 8.]

4. Cæterum, cum præteritis temporibus *Episcopi* in Imperio R. G. jus Dioecesanum nimium extenderent, ac Pacis religionis constitutionem, *in ambiguum sensum* trahere anniterentur; sicuti ex gravaminibus Principum & Statuum A. C. Anno 1646. Osnabrugæ porrectis constat: Ideò, hoc Dioecesanum Jus in *Instrumento Pacis*, de novo suspensum ac saluberrimè *hisce Verbis* constitutum est: *Jus Dioecesanum & tota jurisdictio Ecclesiastica, cum omnibus suis speciebus, contra A. C. Principes & Statum Imperij suspensæ snt.* Instr. Pac. art. 5. §. *Jus Dioecesanum.*

sanum. 16. Burgold. de notis. Rom. imp. part. 2. discurs. 17. num. 1.

5. Sanè ex hac jurisdictionis Ecclesiasticæ suspensione, imprimis *fluit*, I. Quod non licet *Magistratui Catholico* aut *Episcopo loci*, in subditos de Augustana Confessione suspectos, tanquam in hæreticæ prævinitatis *Reos*, inquirere, vel eos ad censuram Ecclesiasticam trahere, multò minus in eos animadvertere; Ali-ter si fiat, ad instantiam gravari, *Camera Imperialis*, competentibus mandatis vel citando vel inhibendo subvenit. *Frid. 1. de Process. cap. 29. num. 2. Gylman. 1. Symphor. part. 1. tit. 3. vot. 6. & 8. Rümelin. 3. ad A. B. dissert. 6. Coroll. 8. Lehenmann. de Pac. Relig. lib. 3. cap. 20. & 22. vot. 8. 13. ac. 26.* [Et hoc etiam in Civibus, Civitatis Imperii, quæ Catholicam Religionem profitetur, asserit *Dn. Knipschilt. dict. cap. 3. num. 154.*]

[6. Quod adeò verum est, ut etiam *Clericus*, sive regularis sive secularis, Augustanam Confessionem amplectens, ea propter ab Episcopo vel Abbate, nulla censura notari, nulla vi persequi, multò minus carceri mancipari possit *per S.*

und nachdem. *Const. Pac. Relig. Lehenmann. de Pac. Relig. lib. 3. cap. 23. Quod præjudicio firmat Fortiter. in Process. Cam. tit. 4.* [Quamvis Abbates & alii Ecclesiastici Præsules, huic publicæ conventioni præter jus & fas contravenire soleant, adeoque *Conventualem* amplectentem religionem A. C. depræhensum, gravissimis poenis afficiant; sæpissimè verò ipsius Clerici avocationem & remissionem, importunis litteris petere solent; qui tamen meritò repulsam ferunt.]

7. Præterea II. *fluit* ex dicta suspensione; Ut si quispiam Imperii Princeps aut Status immediatus, ab alio immediato diversæ Religionis in Religionis exercitio, possessione vel quasi, in ordinatione vel reformatione ministerii, vel alio jurisdictionis Ecclesiasticæ actu, turbetur, *Camera Imperialis*, tãquam in causa fractæ pacis Religiosæ, competens Judex est, nullâ prorsus causæ principalis ad Ecclesiasticos remissione concedenda. *Reichs Abschied/ de Anno 1555. S. wir befehlen auch. Gail. 1. Observ. 2. Frid. 1. de Process. cap. 29. num. Rosacorb. Pract. obs.*

Observ. cap. 29. num. 4. [Guiliclm. Roding. in pandect. Cameral. lib. I. tit. 6. num. 7.]

[8. Quæritur autem; *An in causis, quæ contra Pacem religionis vel Instrumentum Pacis fiunt, Austrega ac prima instantia locum habeant!* Quod Negandum esse censeo. Quoniam poena banni Imperialis, non alium Judicem habet, quam Cameram Imperialem vel ipsum Cæsarem. *Constit. P. P. tit. Daß von wegen überfahung des Kaiserlichen Land-Friedens am Cammer-Bericht.* Ord. Camer. p. 2. tit. 9. §. wir wollen. Gail. de Pac. Publ. lib. 1. cap. 11. ac lib. 2. cap. 1. num. 27. Ruland. part. 1. de Commiss. lib. 3. cap. 11. num. 8. Contraveniens autem Instrumento Pacis, poenam fractæ pacis, ipso jure & facto incurrit. *1. P. art. 17. §. Qui verò ibi: ipso jure & facto.* Cran. part. 2. Pac. Relig. publ. 1. in Consil. Guiliclm. in Pand. Camer. lib. I. tit. 6. sub num. 8.]

9. Gravis etiam occurrit Quæstio; *An in causa Pacis Religiosæ Aulicum Imp. Consilium, cum Camera Imperiali concurrentem habeat jurisdictionem?* In Negativam, sententiam inclinarunt, Cran. de

Pac. Relig. part. 3. probl. 1. Rümelin. 3. A. B. diff. 6. Coroll. 5. Limn. 9. I. P. cap. 2. num. 127. Civitas Aquens. apud Lehmann. de Pac. Relig. lib. 3. cap. 28. q. 2. Quibus contradictum fuit ab aliis, veluti Leipold. de Concurr. jurisd. 2. 19. Springer. de pac. Relig. cap. 14. Donas wertisch Erinnerung. fol. 114. & seqq. [Diligentes in Compos. Pac. in prefat. lit. Oo. ac cap. 10. 2. 64.]

10. Adeò ut hæc quæstio ab *Assessoribus Cameralibus Anno 1552. inter Cameræ Dubia*, Imperatori ac Statibus Imperii in Comitibus decidenda, rejecta fuerit. Vide *Lehemann. d. lib. 3. cap. 30. num. 4. Quæ etiam in Comitibus Ratisbonæ An. 1613. habitis*, cum aliis Gravaminibus Imperatori oblata fuit. Vide *Londorp. part. 1. Act. Publ. fol. 68. [Sanè de hac Judicii aulici cum Camera Imperiali, concurrentia, etiam in causis Religionem concernētibus, Rationes pro & contra, sine decisionis adjectione, scribit Dn. Cancell. Schuz. in part. 2. I P. disput. 4. possit. 17. lit. B. Qui tamen in concurrentiam, etiam in causis religionem*
con-

concernentibus inclinatur in disput. 2. posit. 7. lit. B part. 2. fol. m. 66.]

[II. Adjecta Declaratione: Modò Assessores aulici consilii utriusque Religionis adsint, & lites sine suspicione procedant. per l. apertissimi. 16. C. de judic. Adi de hac concurrentia Suev. de pac. Relig. disput. 12. posit. 6. I. P. art. 5. §. Præterea. 20. Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 33. num. 27. Frider. von Heerden. in Fundam. struct. R. Imper. part. 3. cap. 5. fol. 271. Burgold. de notit. Imp. R. part. 2. Discurs. 20. num. 17. fol. m. 220.]

CAPUT LXXXVII.

De Jurisdictione Camerae Imperialis in Constitutione Pacis Religionis.

1. **A**D fundandam Camerae Imperialis jurisdictionem ex causa fractæ pacis Religiosæ, requiritur, Primò, ut Turbatio ac gravamen aliquod intuitu Religionis illatum sit. Rosacorb. in Prax. Cam. cap. 29. n. 4. Otto Meland. ad Meurer. Process. p. 2. fol. 445. Etiam illud

illud vi armata factum non fuerit. **X. X.**
Anno 1555. §. dargegen sollen. Rümelin. 3.
ad A. B. dissert. 6. Coroll. 7. Cran. de pac.
Relig. part. 3. probl. 4. conn. 1. [Gothofr.
Suev. de Pac. Relig. disput. 12. posit. 5.]
 Quo etiam offensionem injuriosam re-
 fero. *per verb. §. und damit beschwehren*
oder verachten. Cran. d. tr. p. 3. probl. 3.
Springer. de Pac. Relig. cap. 14. num. 3.
 [*Gail. 1. Obs 2. Vbi Grævan. 1. conclus. 1.]*

2. Hoc tamen observandum, quod
 supplicans in Camera Imperiali, pro
 Mandato auff den Religion-Friden/ in li-
 bello utens verbis, *Papistisch/* præter li-
 belli rejectionem, etiam poenâ pecunia-
 riâ puniatur; Sicuti præjudicia refert,
Frider. 1. de Process. cap. 33. num. 6. Syring.
de Pac. Relig. thes. 56. lit. P. [Dn. Cancell.
Schuz. dict. disput. 4. posit. 17. lit. C. part. 2.
Suev. dict. disput. 12. posit. 9.]

3. *Secundò; Ut turbans & Turba-*
tus diversa sint Religionis; si enim ambo
sint Augustanæ Confessionis, tunc Pro-
cessus in Camera non decernuntur, su-
per constitutionem Pacis Religiosæ, sed
fractæ Pacis publicæ, in communi forma.
Rosacorb. pract. quest. 17. m. f. Gylman.

3. *Symphor. Verb. Mandata Imper. Const.*
Schuanman. Observ. Cam. 145. num. 13.
[*Roding. in Pand. Camer. lib. 1. tit. 6.*
num. 5. lit. B.]

4. *Tertio* requiritur, ut gravans sit Princeps aut Status Imperii, vel Nobilis immediatus. *Reichs Abschied de Anno 1555. §. 1. Item demnach. §. und in solchem Frieden.* *Schuanman. in Process. Camer. cap. 8. Cran. d. tr. pag. 3. probl. 2.* Quod si Gravans alterius Principis aut Status Imperii subditus sit, ordinarii Magistratus officium erit, vim illatam sui subditi debitis mediis coercere. *l. 1. §. quod. 15. D. de Vi & Vi. Frider. 1. Process. cap. 29. num. 50.* [Quo casu verum est, quod in Camera Imperiali dicitur, Principem & Statum Imperii, etiam subditorum suorum nomine, in Camera, ex Cōstitutione Pacis Religionis, agere posse. *Guilielm. Roding. in Pand. Camer. lib. 1. tit. 6. num. 8. Dn. Cancell. Schuz. 2. disput. 1. P. 4. posit. 17. lit. G.* [Attamen si Ordinarius officio desit, ipse Gravatus, per viam denegatę Justitię, statim in prima Instantia Cameram adire potest. *Novell. 7. cap. 3. Frider. d. l. cap. 28. num. 6.*]

5. Quæ-

5. Quæritur autem; *An Gravans sive subditus sive Status mediatus, à Gravato statim in prima instantia, præterito proximè immediato iudice, in Camera Imperiali conveniri possit?* Affirmativa opinio majoribus votis in Camera Imperii conclusa legitur apud Schwanem. *Obs. Camer. 146. num. 9. Forster. in Process. Cam. Tit. 4. Vol. 3. Gylman. I. Symphor. 1. tit. 3. num. 23. Springer. de pac. Relig. cap. 14.* Quibus à plurimis contradicendum fuit. *Frid. 1. Process. cap. 24. num. 4. Cran. d. tr. part. 3. Rümelin. 3. ad A. B. dissert. Coroll. 6.*

[6. Veruntamen, juxta hodiernum *Camera Imperialis stylum*, in persona Actoris non observatur, ut is immediatè Imperio Romano sit subjectus. Ad Religionem enim Præsidis pertinet, ne potentiores Viri, humiliores injuria afficiant. *p. l. illicitas. 6. §. ne potentiores. 2. D. de offic. prasid. Dn. Cancell. Schuz. in Coll. 1. P. part. 2. disput. 4. posit. 17. lit. C. Gorofr. Suev. de pac. Relig. disput. 12. posit. 7.* Ubi tradit, quod etiam *mediatè subjecti*, in Pacem Religionis delinquentes, in prima instantia, omisso iudice ordinario, in Camera Imperii conveniri possint.

[7. Ca-

[7. Cæterum hoc quoque sciendum est, quod non tantum seculares mediati vel subditi, sed etiam *Canonici, Clerici & Monachi*, (qui aliàs *secundum Canones* à jurisdictione seculari exempti esse volunt.) Pacificationi Religionis ac Instrumento Pacis contravenientes, iudicio seculari subdiciantur, nec à *Iurisdictione Camera Imperialis*, sese eximere possunt. Indistinctè enim, contra mediatos, etiam Canonicos, super constitutionem Pacis Religionis, Pacis Publicæ & pignorationis, mandata in Camera decerni, tradit Springer. *de pac. Relig. cap. 14.* [Quod corroboratur *Instr. Pac. art. 17. §. Qui verò. ibi: si vè clericus si vè laicus fuerit.*] Gotofr. Suev. *eod. tr. disput. 17. posit. 8.*

8. Ex quibus assertis profluit, quod *necessum non sit*, ut ambæ partes litigantes immediatè Imperio subsint, sed Actori Gravato, mediato ac subdito, Cameram Imperialem mandata decernere, constat passim ex Gylman. *in Symphorematis. per Reichs Abschied/ de Anno 1566. §. wir wollen auch.* Springer. *d. tr. th. 55. Instrum. Pac. art. 17. §. Qui verò*

verò huic transactioni. Cran. eod. tr. part. 3. probl. 2. in art. neg. 5.

9. Cæterum, si subditus à proprio Magistratu, Religionis intuitu gravetur, immediate Cameram adire potest. *arg. l. 6. §. 2. D. de off. Pras. Frid. 1. de Process. cap. 29. num. 2.* [Per iniquum enim foret, subditis à Magistratu propter Religionem durius tractatis, auxilia juris denegare; *Axioma enim Camerale est: Welche Obrigkeit ihre Unterthanen durch Straff oder Gefängnuß/ zu ihrer Religion zwingt/ die bricht den Religion-Friden/ Ita decifum fuisse in causa Orienburg. contra Bayern: Drolshagen contra Münster; Sicuti scribit Dn. Cancell. Schuz. dict. part. 2. Diffut. 4 posit. 17. lit. C. Cui assertioni robur addit. Instr. Pac. art. 5. §. Quantum 12. vers. Placuit, ibi: patienter tolerantur. art. 17. §. Qui verò, ibi: gravare tentaverit.*]

10. Quod si subditus gravetur à Tertiò, tunc Actor sequitur forum Rei, ac Magistratus nomine subditi agere potest. *Frider. 1. Process. cap. 28. num. 5. Rümelin. 3. ad A. B. diff. 6. coroll. 9. Et hoc secundum tradita, Gail, 1. Observ. 125.*

Ubi

Ubi Grævæus *conclus.* 125. [Quo casu verum est, quod Rodingius tradit: Magistratum quandoque & suo, & subditorum nomine super Constitutione Pacis Religionis agere posse, in *Pandec. Camer. lib. I. tit. 6. num. 8. Dn. Schüz. dict. part. 2. disput. 17. lit. C.*]

[II. Quæritur: Quid si subditus gravatur à Magistratu, non tam respectu Religionis, quàm bonorum? V. C. cum Princeps aut Status Imperij Augustana Confessionis, Monasteriis mediatis, exercitium Religionis adimit, eorumq; bona & redditus occupans, aliis pijs usibus addicit? Hoc casu Processus in Camera Imperii concedendos non esse; Augustana Confessionis addicti Assessores Camerae constanter & semper asseruerunt. Gylman. 2. *Rer. Iudic.* 59. Roding. 4. *Observ. Cam.* 37. Cran. *de pac. Relig. part. 3. probl. 2. connex. 2.* Leheman. *lib. 3. de Pac. Relig. cap. 36.* Adeò quidem, ut licitum fuerit Principibus & Statibus Imperii immediatis, bona Ecclesiastica mediata, etiam post Pacem Religiosam occupare, eaque ad alios pios usus applicare. Springer. *d. tr. cap. 9. Cran. d. probl. 2. conn. 2.* [Quorum ra-

tiones refert Dn. Burgold. *part. 2. Discurs. 13. num. 1. & 2.*]

[12. Quibus tamen à Catholicis semper contradictum fuit. *Referens apud Lehemann. d. lib. 3. cap. 25. Composit. Pacis cap. 8. quest. 55. num. 35.* Proinde hoc dubium inter gravamina Protestantium relatum, extat apud Christ. Lehemann. *d. tr. lib. 2. cap. 64. fol. 491.* Hoc tamen dubium per Instrumentum Pacis resolutum, ejusve decisio ad Statum *Anni MDGXXIV. 1. Jan.* reducta fuit. Dn. Blum. *de process. Camer. tit. 18. n. 73.* Dn. Burgold. *secund. part. 2. notit. rer. Imp. Discurs. 13. per tot.*]

13. Simile Dubium ortum adest: *An Ecclesiastici immediati, qui Status Imperij non sunt, sed in Principum ac Statuum territorio una cum bonis domicilium habent, veluti welche dem Papst allein und keinem Bischoff unterworffen seind/ in Constitutione Pacis Religiosa comprehensi sint?* Nodus hic sæpius à Cameralibus tentatus, at nunquam solutus fuit, cum utraque Religio suos defensores habuerit. Gylman. *2. rer. jud. cap. 59.* Cran. *d. tr. part. 3. probl. 2. Connex Inform.* apud Lehemann.

henman. *de Pac. Relig. lib. 3. cap. 36.* Ideò & hoc dubium Collegio Imperiali reservatum fuisse, asserit Springer, *d. 11. cap. 10.*

14. [Cæterùm, fluctuantibus hisce controversiis, *Imperator Ferdinandus II.* importunis flagitationibus victus, secundum Alphonsum de Vargas *in relat. ad Reges. cap. 38. fol. m. 243.*] hæc & similes circa religionem concertationes, *Anno 1629.* per publicum Edictum, in favorem Catholicorum determinavit, & per sententiam, *durch ein Edictalsche Sentenz*, celeri processu executionem suscepit. Non attentis Principum Protestantium exceptionibus; De quo exequendi modo Burgold. *in dict. tr. part. 1. discurs. 1. num. 89.* Ubi hæc subjicit: *Cesar huius causa Decisionem ad se solum spectare, testatus, propositum tenuit, misitq; per omnes Circulos Imperii, qui rem, [manu militari] ad effectum deducerent.* Aclatè *in dict. part. 1. discurs. 14. num. 3.* Dn. & Am. m. Wagner. *Instit. hist. lib. 1. fol. 583.*]

[15. Veruntamen, cum per tot reiteratas contradictiones Principum &

756 Pars II. Caput LXXXVII.
Statuum Imperii A. C. graves hæc Civiles
discordiæ, in exitiale bellum intestinum
transierint; Tandem *Pace Osnabruggenſi*
super hiſce concertationibus ita trans-
actum eſt; Ut Principibus & aliis Evan-
gelicis Imperii Civibus reſtituerentur,
ab iisq; retinerentur omnia bona Eccle-
ſiaſtica ſivè mediata ſivè immediata, *quæ*
Anno 1624, die 1. Jan. poſſederunt; Non
attentis exceptionibus, ſive ante ſive
poſt transactionem Paſſavienſem aut
pacem Religionis, reformata, ſivè oc-
cupata: Aut, quod non de, vel in terri-
torio A. C. Principum & Statuum, vel
exempta, vel aliis Statibus obligata fuiſ-
ſe, dicantur; Nec Status Imperii A. C. ad-
dicti, poſt hac in habita vel recuperata
poſſeſſione, ullo modo turbentur, ſed
ab omni perſecutione, juris & facti, per-
petuò tuti ſint. *Inſtr. Pac. art. 5. §. Qua-*
cunq; Monasteria. 9. Et hoc Inſtrumen-
tum pacis eſt *columna Imperij*, quâ tota
Imperii *ſtructura* innititur. Cujus au-
thoritas meritò *Sacro ſancta* eſſe debet,
adeo ut ſi quiſpiam, cujuſcunq; Ordinis
ei contravenire præſumpſerit, *in panam*
fractæ Pacis publicæ ipſo jure & facto incur-
rat. *Inſtr. Pac. art. 16. & 17. Burgold. p. 3.*
diſc. 1. Blum. in Pr. Cam. tit. 28. n. 73. Ex-

De Jurisdictione Camera Imperialis &c. 757
plosa *Innocenti*; X. P. M. protestatione à P.
Caramule in *Pac. licit.* à Hornbeck & Dom.
Conring.

CAPUT LXXXVIII.

De Jurisdictione Ecclesiastica, quam Principes & Status Imperij in territoriis exercent.

I. **Q**UONIAM Jurisdictio Ecclesiastica,
quam quilibet Episcopus Catho-
licus in sua Diocœsi exercet, in
Principum & Statuum Imperij A. C. ter-
ritoriis penitus suspensa est & quiescit,
Eave suspensio repetita & confirmata ex-
istat. *in Instr. Pac. art. 5 §. 16.* Ideò vigore
hujus suspensionis, Principes & Status
Imperij Aug. Conf. [connumeratis
quoq; Civitatibus Imperij] *Krafft* habens
der Lands Fürstl. hoher Obrigkeit/ Consisto-
ria ac Iudicia Ecclesiastica constituunt, quæ
in causis Spiritualibus & ad Religionem
pertinentibus tanquam Delegati ipsius
territorii Domini cognoscunt & judi-
cant. *R. A. de Anno 1555. Damit auch obbe-*
rühret. *Stephan. de Jurisdic. lib. 3. part. 1.*
cap. 16. Reink. l. 3. cl. 1. d. cap. 10. Ritter. de
homag. concl. 204. [Dn. m. Knipschilt. p.
m. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 3. n. 183. latè
Ernest. Gothofr. de jur. Consistor. posit. 10.

& 26. *apud Dn. Fritsch. E. I. P. 8.* Qui hoc jus constituendi Consistoria, ex antiquitate Christiana Ecclesiæ orientalis deducit, *posit. 35.* Ac præjudicia Cameraalia adducit *posit. 40.* Vide Dn. Reinking. *in Polit. Sacra lib. 1. axiom. 45.]*

2. Hæc Consistoria ex *Prudentibus Ecclesiasticis*, ac *pÿs Politicis* constituuntur, & quidem meritò. Cypræus *de Sponsal. cap. 14. §. ult. num. 9.* Zanger. *de excomm. p. 21.* Bertram. *de Comit. apud Arum. thes. 68.* Weber. *de Iur. Consistor.* Quod gravem *rationem* habet, præsertim, cum in Consistoriis tractentur quoq; causæ, quæ sunt mixti fori [scilicet, quæ religionis exercitium, ministrorum examinationem, eorumque mores & vitam concernunt. Reink. *dict. cap. 10.* [Ummius *in Process. disp. 4. thes. 13. n. 24.* Vide Gothofred. *dict. dissert. 8. posit. 57. & seqq.* Dn. Burgold. *part. 2. Discurs. 15. num. 1. fol. m. 127.]*

3. Prout, nec *Venetorum* Respublica, liberam judicandi potestatem in causis Ecclesiasticis Inquisitioni concedit, sed Ei simul *duos Nobiles Senatores* adjungit, quibus inconsultis, Inquisitores nihil con-

concludere audent. [Vide Cavallos in prefat. Comm. contr. comm. tom. 4. Joseph. Sesse. in prefat. decis. Aragon. Belsold. de jur. Majest. sect. 2. cap. 2. & 3.]

4. Cæterum in Consistorio Ducali Princeps territorii prora & puppis existit; ideò huic Judicio *Præsidentem politicum* proponit, quam *Directorem* vocamus, eo quod cuncta negotia nomine Principis autoritate Principali regat & dirigat. Dn. Relvens. tr. de Summ. Pr. Germ. pot. cap. 5. fol. 73. Tractat autem Consistorium propriè causas merè Spirituales, ac quæ exindè dependent; ut *Ministros* Ecclesiæ vocare, eosque ex causa deponere; de *Blasphemia*, ac *heresi* judicare; de *ritibus* ac *ceremoniis* Ecclesiæ statuere; In causis etiam *matrimonialibus* cognoscere, ac in *gradibus* prohibitis dispensare. Cran. de Pac. Relig. p. 3. probl. 7. Arnis. de Iur. Majest. lib. 2. cap. 7. n. 10. Springer. de Pac. Relig. cap. 6. Lehenmann. de Pac. Relig. lib. 3. cap. 20. Schepliz. ad Cons. Brand. p. I. tit. I. §. 19. [Vide omninò Dn. Knipschilt. dict. cap. 3. num. 194. & seqq. Gothofred. dict. dissert. 8. posit. 60.]

5. Quæritur autem: *An Ministri ac Sacerdotes Augustana Confessionis, adhuc habeant excommunicandi potestatem?* Affirmat hoc Kirchov. *consil. 5. per tot. vol. 1. fac. Arnif. 2. de Iur. Majest. cap. 6. num. 6. Chemnit. in Exam. Conc. Trid. p. 4. Tit. de Indulgent. cap. 3. arg. 2. Bucan. Institut. Theolog. Loc. 44. Q. 22. Meichs. de legib. lib. 4. sect. 2. q. 3.* Modò id fiat cum causæ cognitione Territorii Domini; Sicuti hoc tradit Ziegl. §. *Landasse. num. 185.* Siquidem Principes & Status Imperii hodiè jura Episcopalia in territoriis suis exercent. Reink. *3. cl. 2. cap. 2. num. 31. Bert. apud Arum. de Iur. Majest. cap. 3. concl. 38.* [Ideò excommunicationem ab Ecclesiasticis A. C. sine cognitione & decreto Magistratus Politici, fieri nec debere nec posse, tradit Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 3. num. 240. & seqq.*]

6. Eâdem ratione Principes & Status Imperii, Jurisdictionem in *Ecclesiasticos* exercent, eos judicant, ac poenis condignis coercent, qui etiam legibus civilibus ac Statutis locorum parere tenentur. *arg. Rom. 13. l. repetita. 41. C. de Episc. & Cler. Novell. 123, c. magnam. 28. caus.*

caus. 12. q. 1. [*Besold. de jur. majest. Eccles. cap. 2. & 3.* *Gothofr. Suev. de pac. Relig. diss. 4. posit. 3. & 9.*] Et quidem meritò; Omnis enim anima potestati civili subdita esse jubetur: quod jam olim benè animadvertit antiquus Doctor Petr. de Ferrariis *in Prax. Tit. act. Confess. 30. gl. 7. n. 1.* Petr. Molinæus, *de Monarch. cap. 18.* Arnis. *de subject. Cler. c. 3. & 4.* Reink. *3. cl. I. cap. 1. n. 32.* [*Dn. Knipschilt. dict. cap. 3. n. 234.* latè *Gothofred. dict. dissert. 8. posit. 63.*] *Ord. Eccles. VVürt. fol. 178. ibi: Befleinerung.*

7. Laudabili tamen Patriæ Statuto provisum est in Ordinatione Ecclesiastica, ne Ministri Ecclesiastici aliud forum, præter coram *Decano*, (quem *Specialem Superattendentem* vocamus) sinè Consistorii consensu habeant, [*Quâ ordinatione, autoritatis interesse, ait Dn. Conringius, versatur, quæ meritò debet competere Sacrorum ministris, ne sint subiecti cuilibet iudicio seculari; id coq; omninò in qualibet Civitate, ita sunt constituenda Judicia, saltem de personis sacris, ut autoritati illis sit consultum.* *Conring. ad Lampad. part. 3. cap. 11. num. 40.* Vide *Dn. Burgold. dict.*

tr. part. 2. discurs. 15. num. 1. fol. m. 127.]

Quæ fori exemptio etiam in Saxonia observari, testatur Leipold. *de concurr. jurisdict. Q. 20.*

[s. Hoc insuper notandum; quod in Ecclesiis Imperii A. C. & Reform. relig. nomen *Episcopi* ferè desierit, & in locum ejus, nomen *Superintendentis* successit. Quod vocabulum jam *Augustini* temporibus notum fuisse, constat ex lib. 19. *de civitat. Dei. cap. 19.* Ubi ait: *Verbum Episcopi, græcum est, & inde deductum vocabulum hoc, quod ille, qui præficitur, eis, quibus præficitur, Superintendit: Episcopum, si velimus, latinè, superintendere possumus dicere.* Ludov. Vives in *notis ad dict. cap. 19. lit. A.* In Ducatu *Brunsvicensi & Württembergico*, Superintendentes, alii sunt *Generales*, alii *Speciales*: Priores *Archiepiscopis*, posteriores *Episcopis* quodammodo assimilare possum⁹. Dn. Burgold. *secund. dict. tr. part. 1. discurs. 20. num. 6.* Quæ tamen tituli divisio non placet Dn. Relfens. *de Princip. Germ. cap. 5.* *Episcopi* autem, nomen, est *titulus sollicitudinis & cura. act. 20.* Attendite, scribit Apostolus, *vobis & universo gregi, in quo S. Sanctus*

Sanctus posuit Vos Episcopos, regere Ecclesiam, quam acquisivit suo sanguine. Vide Leonh. Coque, addict. cap. 19. lit. n. verb. Gracum.]

9. Veruntamen Quæritur; *An Princeps aliusvè Status Imperii, Religioni Catholica addictus, in delictis gravioribus contra Clericos inquirere, eosvè legitimis pœnis afficere possit?* Hoc dubium acriter ante quinquaginta annos inter *Paulum V. P. M. & Rempublicam Venetam* disputatum fuit. Ac pro *Rep. Veneta* plurimùm tam Theologi quàm Jure-consulti Catholici, *affirmativè* responderunt; Ea potissimùm ratione. Quod hanc iudicandi potestatem ex singulari privilegio Pontificum obtinuerint. *Vide Acta & Confid. super Censuram Pauli V. Peregrinum, Ortelium & Scaynum in respons. fol. m. 182. 205. ac 241.]*

10. Ast huic privilegio, licet immemoriali, Pontificem derogare posse. *arg. l. iudicium. D. de iudic. latè deducere conatur Ambrosin. tr. de immunit. Eccles. c. 28. num. 10. & seqq.* Cui consentit *Lel. Baglione in Apolog. pro Paulo V. P. M. [Joan. Drezzan. in respons. ad Libell. pro Venet.*

Venet. per tot.] Quibus tamen acriter contradicunt Peregrin. & alii in *Aët. Venet. contra Paulum. V.* [Adde Arnisæ. *de exempt. clericor. cap. 3. per tot.]* Sanè in Imperio Rom. German. hac in Quæstione Jus Canonicum observari, interminis tradit Nicol. Everhard. Jun. *consil. 67. quest. 1. 2. & 3. vol. 1.*

II. Cæterum ex supra dicta *suspensione* Juris Episcopalis Principes & Status Imperii, Provisionem, administrationem, ac defensionem *Bonorum Ecclesiæ*, habent; scil. Coenobiorum, decimarum, Hospitaliorum, aliorumque reddituum. Quæ pro ratione temporis ad alios non minus pios usus transferre possunt & debent. *Constit. P. R. in X. X. de Anno 1555. §. als auch dann. Schurff. cons. 48. cent. 1. Wesemb. cons. 37. Cothman. cons. 100. volum. 2. Klock. de Contrib. cap. 10. sect. 1. num. 103. [latè Anton. Faber. de relig. regend. lib. 2. cap. 7. num 20. Vbi Dn. Freisch. Dn. Knipschilt. de Civit. Imp. lib. 5. cap. 8. num. 9.]*

[12. Bonorum autem Ecclesiasticorū *Dispensatio* à Principibus & Statibus Imperii ita fieri debet, *Primò*, ut *Ministri Ecclesiæ*

clesia exinde sustentationem legitimam & debita salaria percipiant, *Secundò*, ut *Scholarum* institutio & cura, utpote, quæ sunt veræ pietatis seminaria, ex hisce redditibus debitè habeatur; vocatis ad has partes, Præceptoribus & moderatoribus solidâ artium scientiâ eruditis. *Terziò*, ut exinde *Pauperum* necessitatibus subveniatur, qui quotidianis indigent subsidiis. *Quartò*, ut redditus Ecclesiastici, fabricis, id est, Ecclesiis reparandis, aliisve piis domibus ædificandis applicentur. *Vide cap. Vulturana. 25. cap. quatuor. 27. cum seqq. caus. 22. Q. 2. Anton. Faber. de Relig. regend. lib. 2. cap. 7. num. 4. 15. & seqq. Vbi Dn. Fritsch. in notis Dn. m. Theod. Thum. P.P.T. de bon. Eccles. Quæst. 5. per tot. Dn. Brusch. de bon. Eccles. part. 2. §. 5. Burgold. part. 2. dissert. 9. num. 13. & 14. Varia Exempla heroica in dispensandis bonis Ecclesiasticis, ad æquè pios usus Procerum Imperii aliorumve Magnatum recenset. Dn. Hornbeck. in tr. contr. Bull. Innocent. X. fol. m. 89.]*

[13. Proinde piè sanè *Divus Christophorus Dux Württembergia p. m.* meritò

Pater

Pater Patriæ appellatus, in ordinatione Ecclesiasticâ feriò mandavit, ne redditus Ecclesiastici aliter, quàm ad hæc necessitates expendantur. *Ord. Eccles. Duc. VVürtenb. in rescript. pralim. ibi. sondern allein. fol. m. 4.* Verè igitur scripsit *Dn. Burgoldus*; Quod omnes redditus Cœnobiorum in Ducatu VVürtembergico ad pias causas in hunc usque diem convertantur. *in tr. de notit Imper. R. part. 2. dissert. 9. num. 14. fol. m. 80.* Ac quod nullibi in in Germaniæ partibus, bona Ecclesiastica tam benè, quàm in patriâ Ducatus Württembergiæ impendantur, tradit *Dn. Relfens in tr. de Princip. Imp. potest. cap. II.*

[B. 13. Hoc sanè certè attestari possum, quod ex redditibus Ecclesiasticis (quorum administratio, penes Cameram Ecclesiasticam existit, ejusque Consiliariis commissa est,) non tantum trecenti, & quod excedit, studiosi adolescentes bonæ indolis, quotidie certis horis, Doctis Præceptorib⁹ erudiantur, & in sacris informantur, exindeque unice ad munera Ecclesiastica subeunda Victum & amictum percipiant, sed insuper mille fere familie personarum Ecclesiasticarum,

con-

connumeratis quoque Inspectoribus, moderatoribus, reddituum administris, sustentationem habeant legitimā. Præter impensas fabricarum, eleemosinas, & subsidia patriæ, ex antiquis compactatis pro parte debitā conferendā, ut in fine anni fere nil supersit. Quod pluribus satis abundè demonstrari posset, contra *malevolos & invidos* obtrectatores, qui hos redditus ad profanos usus adhiberi autumant, aut deblatterant.]

14. His jam dictis consequens est, si ex bonis Ecclesiasticis sustentari antea soliti sunt Ministri Ecclesiæ, aut Scholarum, idem onus etiam Possessoribus meritò incumbere. *per d. J. alodann auch. Spring. de Pac. Relig. c. 9. Gylman. 1. Symphor. 1. tit. 3. supplc. 7.* [Ideò ex redditibus Ecclesiasticis, Dominus territorii, sicut olim, ita hodie adhuc dum, Sacerdotibus & Ministris Ecclesiæ sua salaria, Scholis debita stipendia, *non attentā Religionis diversitate*, exsolvere debet. *X. A. de Anno 1555. J. Gosoll doch. Dn. Suevus de Pac. Religion. disput. 9. posit. 7.*]

15. Bona autem Ecclesiastica, Sacris usibus destinata, deficiente usu, in quem
data

data fuerunt, in formam *patrimonialium* redigi, minimè possunt. *l. inter. 93. §. Sacram. s. D. de Verb. Obl. l. 30. §. 1. de adquir. poss.* Schurff. apud Kirchov. *cons. 31. vol. 2.* Cothman. *d. cons. 100.* Rümelin. *3. ad A. B. dissert. 3. coroll. 3.* Peträus apud Leheman. *de Pac. Relig. lib. 3. cap. 34.* [Quam assertionem hoc axioma exprimit Dn. Buschius : *Bona & possessiones, quæ olim à piis Christianis ex singulari devotione, ad Sacros & pios Usus, dedicata & donata sunt, ea in privatos & profanos usus non sunt convertenda.* Busch. *dict. part. 2. §. 4.* Unde sine dubio vetustum proverbium ortum est : *Kirchen Gut hat eyserne Zähne es frist eines mit dem andern hin ; und bringet dem dritten Erben kein Gewinn.* Klock. *de arar. lib. 2. cap. 83. num. 12.* Qua de causa Divus Christophorus Dux VVirt. seriò contestatus est, se nolle quidpiam reddituum Ecclesiasticorum, in privatam utilitatem Cameræ, convertere. *Ord. Eccl. in rescript. primordial. ibi : Uns zu eigenem Vortheil nicht einzuziehen. fol. 4.]*

16. Etiam si bona ista ad *superstitiosum cultum* destinata fuerunt; Siquidem iniquum est, legata cedere lucro territorii

torii Domino contra voluntatem testatoris. Sed potius in meliorem pium usum converti debent. *Nov. 37. l. legatum. 16. D. de Vsufr. legat. Wesenb. cons. 37. num. 8. Horrtled. in Reichs Handlungen. lib. 4. cap. 7. num. 10. Cran. de Pac. Relig. part. 1. probl. 5. [Dn. D. Thum. de bon. Eccles. Quast. 7. Quod pro & contra latissimè deducit M. Busch. de bon. Eccles. part. 2. §. 7. & seqq. Ubi Distinguit inter destinatum Usum impium, & Usum superstitiosum. per l. omnia. 5. C. de pagan. Rudolph. Heiden. de superior. Princip. posu. 48. apud Dn. Fritsch. in E. 1. P. disp. 10. part. 1.]*

17. Limitatur præfata assertio; Nisi justa aliqua vel gravis causa & urgens Reipublicæ necessitas aliquando contrarium suadeat; Aut Pax Imperii publica aliud exigat. Dn. Lans. *tr. de Relig. cur. fol. 70. Frider. lib. 3. Process. cap. 18. num. 51. Reink. 3. cl. 1. cap. 3. [Unde optimè scribit Hugo de S. Victoria. Nunquam possessiones à Regia potestate ita elongari possunt, quin si ratio postulaverit, & necessitas, & illis ipsa potestas debeat patrocinium, & illi, ipsæ possessiones debeant in*

necessitate obsequium. Hug. de S. Victor. lib. 2. *sacr. fid. part. 2. cap. 7.* Dn. Fritsch. *de necessit. conclus. 5. §. 5.* Abbas Caramuel. *de Pac. licit. German. Rat. 7. fol. m. 146.* Quicquid cum suis Fabiis & Ernestis dixerit P. Innocentius X. in sua Bulla; Cui satisfecit Dn. Hornbeck. *Dor-scha. Conring. & Dn. VVagner.* Dn. Rothmahler. *de secularizat. bon. Eccles. cap. 4. per tot. qui exempla adducit cap. 7.]*

18. *In Marchia Brandenburgica* singulari constitutione *Fiscali* injungitur, ut circa alienationes bonorum Ecclesiasticorum invigilet & eas impediat. *Schepliz ad Consuet. Brand. p. 1. tit. 1. §. 13.*

[19. Gloriosa & valdè pia existit constitutio *Divi Christophori*, Ducis *Württenb.* quâ perpetuò & irrevocabiliter & quidem sub juramento Præsidi Ducali ac Consiliariis Ecclesiasticis mandat, ut invigilent, ne quidpiam bonorum vel reddituum Ecclesiasticorum alienetur, aut in profanos usus convertatur. *Ord. Eccl. VVürt. Tit. wie und wovon. ibi: unsere Lands, Hofmeister und Kirchen Râthen/ bey ihren Pflichten. fol. m. 415.]*

20. Dubium autem hoc loco oritur; An

TUR; *An non aliquando Domino territorij
ius & fas sit, ingruente necessitate publica,
aliquid ex redditibus Ecclesiasticis pro Repu-
blica insumere?* Hoc utique asserimus;
modo omnium primò, ordinariis on-
eribus fuerit prospectum; Ecclesia enim
non habet aurum, tam ut servet, quàm
ut ad conservanda fidelia Christi mem-
bra erogat; Cùm in Reipublicæ salute,
Ecclesiæ quoque salus contineatur. Ex-
empla V. T. nobis exhibet Rex Joas. 2.
Reg. 12. vers. 17, Rex Ezechias. 2. Reg. 18.
vers. 14. Anton. Faber. *de Relig. regend.*
lib. 2: cap. 7. num. 16. Vbi Dn. Fritsch. in
addit. Dn. Busch. de bon. Eccles. part. 2. §.
5. fol. m. 311. Ita in Compactatis Ducatus
Württembergici ordinatum est, daß was
über der Unterhaltung Kirchen und Schulen
bevor seyn wird/ solle zu Ablösung der was-
chenden Schulden und Gütern: und wann
das Land gelediget/ zu Trost/ und nothwen-
digem Schuß und Schirm der Land und
Leuth auffgehalten und verwendet werden.
L. A. de Anno 1565. & 1566.

21. Sed maximè dubitatur; *An Prin-
ceps aut Status Imperij Catholicus Statuto
prohibere possit, ne bona immobilia per sub-*

ditos in personas Ecclesiasticas alienari possint? Ac pro Republica Veneta in terminis, non obstante Censura Pauli V. P. M. responderunt gravissimi Viri tam Theologi quàm Iuris periti. Nam cum quilibet possit imponere legem rei suæ, ne transeat in Ecclesiam. arg. l. si ita quis. 135. §. ea lege. cum Gloss. D. de Verb. oblig. Hoc utique Principi licebit. Cum non minor autoritas esse debeat statuendi de suis bonis Principis ipsius quam privati. l. non solum C. de nov. oper. nunc. l. non impossibile. D. de pact. Ita Peregrinus, Ottheilius & Scaynus in responsis pro Republ. Veneta. fol. 167. & seqq. Aldran. Mascard. de Statut. conclus. 1. num. 140. Ac talia Statuta vigere in Gallia, Lombardia, aliisvè in Provinciis testatur ibidem Scaynus fol. 129. Vide Consider. & scripta super Censuram Pauli V. P. M. passim. [Talia statuta in Imperio quoque Rom. Germ. passim, imprimis in Ducatu Iuliacensi vigere, ne subditi Ecclesiasticis, bona immobilia vendant, eaque in Camera Imperii approbata esse, tradit Klock, de contribut. cap. 12. n. 89. Simile statutum in Civitate Coloniensi & Eslingensi existere, asserit

asserit Dn. Knipschilt. *dict. tr. lib. 2. cap. 20. num. 54.*] Dissentit Zabarell. *consil. 114. num. 5. & alij.* Ottav. de Franceschi *in Ducent. Calumn. contra Marsil. Patav. Petra de absolut. potest. cap. 4. part. de Stat. valid. 2. num. 25.*

22. Quamvis autem Jurisdictio Ecclesiastica quoad Principes & Status Imperii Aug. Conf. per Pacem Religionis suspensa sit; Permanfit tamen semper saluum & illæsum in Imperio *Ius Patronatus*, quo jus illud habens, Ministrum Ecclesię nominare ac præsentare potest, etiam in Catholicæ Religionis Ecclesiis & vice versa.] *Instrum. Pac. art. 5. §. Quantum. 12. ibi: Ius Patronatus.* Stephan. *de iurisdic. lib. 3. p. 1. cap. 17.* Reink. *3. cl. 1. cap. 9.* Mager. *de Advoc. arm.* Weber. *tr. de Consistor.* [latè Anton. Faber. *de relig. regend. lib. 3. cap. 1. per tot. cap. 1. num. 6.*

23. Quæritur autem: Si Patronus Catholica sit Religionis, Territorii verò Dominus iura Episcopalia habens, Augustana Confessionis, An Ministrum Catholica Religionis addictum præsentare possit, eumq; Dominus territorii recipere teneatur? Præsen-

tatum Domini territ: Religionem confiteri debere, rationibus & ex stylo practico tradunt Viri Prudentes; Quoniam Patronus præsentare debet idoneum; Idoneus autem is dicitur, qui censuram Episcopi, vel ejus, qui Jus Episcopale habet, sustinere potest. [*per cap. quod autem. 5. cap. illud. 8. X. de jur. patron. Novell. 123. cap. 1. & 12. R. l. de Anno 1555. §. damit auch. 7.]* Springer. *de Pac. Relig. cap. II.* Cran. *de P. R. part. I. problem. 9.* Reink. *3. cl. I. cap. 9. num. 22.* [*latè Finckelthaus. de jur. patron. cap. 6. num. 73. & seq.*] Præjudicia habet Gylman. *1. Symphor. I. tit. 3. vol. 12. pag. 257.* Dissentit Dillingens: *in Compos. Pac. cap. 6. Q. 32. n. 16.*

24. Claudit hoc caput aliud dubium; *An Princeps aut alius Imperii Status Catholica Religioni addictus, prohibere possit, ne quispiam Ecclesias aut Monasteria, sine ejusdem consensu & licentia adificare possit?* Ac pro Republica Veneta pronunciarunt Viri Doctissimi. Est enim Princeps, territorii sui Dominus, ac in eo jurisdictionem statuendi habet. *arg. l. extra. f. D. de Jurisd.* Proinde eam exercendo circa bona temporalia nihil contra personas Ecclesiasticas earumvè libertatem

tatem attentare censetur. Nec dicitur Princeps sese immiscere rebus Ecclesiasticis, sed tantummodo cavere, sibiq; ipsi consulere, ne cum detrimento Status sui, ejusmodi ædificia erigantur. Ita Peregrius, Orthelius & Scayn⁹ *pro Republ. Veneta* responderunt. [Unde in simili dicimus, quod nec diruta civitatis mœnia nisi auctore Principe, restaurari queant. Rebus. *ad l. restorationi. 3. C. divers. prad. l. 11. Ren. Choppin. de doman. lib. 3. tit. 29. n. 24.*] *Dict. Act. Venet. part. 179. 202. & 237.* Quo facit Ruinus *consil. 39. n. 16. lib. 1. Cephal. consil. 13. n. 40.* Vid. Fr. Paul. *Consider. sup. Cens. Port. Pauli V. Ac Tract. sept. Theol. de hoc interdicto Pauli V. contra Rempub. Venet.*

CAPUT LXXXIX.
*De Effectu Jurisdictionis
Territorialis.*

I. **H**æc actibus hucusq; enarratis, jus superioritatis ejusque possessio vel quasi, exercetur & explicatur; Qui etiam superioritatis jura probant, veluti effectus causam. Kirchov. *cons. 8. num. 28. vol. 5. Knich. de jur. territ. cap. 3. n. 200.* Possessionemque vel quasi manifestò demonstrant. Menoch. *cons. 725.*

num. 10. Alb. Brun. conf. 34. num. 14. Michael. de Iurisd. concl. 59. [Omni modo namq; jurisdictio superior, suo ambitu, complectitur omnem quamcunq; notionem, & executionem, merum & mixtum Imperium, seu, ut hodiernis temporibus dicimus, altam & bassam jurisdictionem. Coppen. decis. 42. num. 10. Freyer. de superior. territ. posit. 10. Disput. Basil. vol. nov.]

2. Cæterum hujus jurisdictionis *Territorialis Effectus* [consistit in universali jurisdictione radicata in territorio, & universali subjectione omnium de territorio. Gylman. 1. decis. 13. n. 33. Henn. Gædden. consil. 42. num. 13.] Unde profluit, quod Principes & Status Imperii, juris præsumptione, fundatam habeant intentionem in omnes territorii sui personas ac res, tam in petitorio, quàm in possessorio judicio; *Vt quacunq; in territorio sint, etiam de territorio esse præsumantur.* Et subiecta sint territorii Domino; Etiam si territorium clausum non sit. *l. 1. §. initio. 4. D. de Offic. præf. urb. l. incola. 29. D. ad municipal. Knich. de jur. territ. cap. 2. n. 4. Wesemb. conf.*

*cons. 42. num. 3. Michael. de jurisd. concl. 59. lit. E. Klock. de contrib. cap. 20. num. 298. Ac cujus est districtus, ejus etiam censetur protectio, custodia ac jurisdictio, in districtu, quorum intuitu omnes ter-
rere potest. l. pupillus. 239. §. pen. D. de V. S. Menoch. 3. presumpt. 100. Gail. 2. Observ. 61. num. 9. Mager. de Advoc. ar-
mat. cap. 8. num. 430.*

[3. Hinc vulgò dicitur, jurisdictio-
nem territorio *passivè* & materialiter in
esse, sicuti in persona Magistratus, *activè*
& formaliter. Stephan. *de jurisd. lib. 1.
cap. 33. num. 2. & 6.* Ac quod, tota ju-
risdictio suprema, in toto territorio, &
tota in qualibet ejus parte, consistat,
propterea, quod territorium possidens,
dicatur possidere etiam illius partem,
tradit Carpzov. 2. *l. F. tit. 3. definit. 27.*
Adeò, ut etiam in angulo, vel gleba ter-
ritorii tota jurisdictio exerceri possit.
Stephan. *dict. lib. 1. cap. 63. num. 3* Besold.
consil. 238. num. 1. Nisi quispiam exem-
ptionem, singulari privilegio vel præ-
scriptione habeat; Unde diversa esse
dicimus: *In eines Fürsten Land und
Obrigkeit sitzen. Und unter eines Fürsten
Ecc 3 Lande*

Landes und Obrigkeit seyn. Quod exemplis illustrat Freyer. *de super. territ. posit.* 10. lit. B. latè Tenzel. *de jur. subject. cap. 3. num. 99.*]

4. Exinde profluit *ulterius*, ut is, qui contra hanc juris præsumptionem in territorio alterius jura superioritatis, aut totalem Exemptionem sibi arrogat, vel à Domino territoriali, jurisdictione se spoliatum aut turbatum esse asserit, gravissimum *Onus probandi* meritò subire, in specie, *Exemptionem* docere, ac Titulum suæ possessionis dicere teneatur, *arg. c. dilectus. de Capell. l. 12. D. de petit. hered. Frider. tr. interdict. cap. 28. n. 44.* [Meischner 2. *decis. 9. num. 6. & 7. lib. 1.*] Klock. *de Contrib. cap. 20. num. 260.* Adeò quidem, ut nisi dicat ac doceat titulum suæ possessionis aut exemptionis, statim *expelli*, & ad *subjectionem* reduci possit; Nec quicquam possessionis emolumento adjuvetur, nec in remedio redintegrandæ audiatur, *l. vis ejus. 15. C. de probat. cap. 1. de prescript. in 6. Reink. l. 1. cl. 5. cap. 1. num. 44. Klock. d. cap. 20. n. 267.* [Quod latius distinguendo declarat Tenzel,

Tenzel. *de iur. subiect.* cap. 4. num. 92. & seqq. apud Dn. Fritsch. I. E. I. P. 3.]

5. Queritur autem: *An Spoliatus territoriali Iurisdictione, Verum ne, An coloratum titulum, contra Dominum territorij probare astringatur, ut restitutio ei indulgeatur?* Prius Aff. per l. 2. §. *quadam.* [ibi: proprietatis causam, continet hoc interdictum.] D. d. *Interd. l. 1. §. permittitur.* D. d. *aq. quot. & estiv.* Frustra enim intentatur possessorium jurisdictionale contra territorii Dominum, nisi deducatur quoque petitorium ac possidendi argumentum. Peregrin. *Conf. 2. num. 2. & 3.* Nicol. Everh. *conf. 76. num. 4.* Pistor. *lib. 2. q. 2. & 40. num. 6.* Steph. *de iurisd. 2. part. 1. cap. 7. num. 80.* Michael. *de iurisd. conf. 67. lit. a.* Reink. I. cl. 5. *cap. 1. num. 93. & seqq.* Ita deciderunt Rotæ Romanæ apud Franc. Marc. *p. 1. decis. 80.* Ægid. Bellarin. *decis. 17. & 48.* Achil. de Grass. *decis. 5. d. restit. Spol.* Diff. Menoch. *de Retin. poss. rem. 3 num. 593.* Knich. *de iur. territ. cap. 5. num. 12.* [De modo probandi exemptionem vel subiectionem, Vide omninò Freyer. *de superior. territor. posit. II. lit. A. in disp. Basil. vol. nov.*

nov. Dn. Tenzel. *de subject. cap. 4. num. 94. & seqq.*

CAPUT XC.

De Acquisitione Jurisdictionis territorialis.

I. *P*robatur etiam Jus superioritatis præcipuè per Titulum *Acquisitionis*: *Acquiritur* autem Jurisdictio territorialis. 1. Per *Investituram* Imperatoris, factam Duci, Marchioni, Comiti; Omnis enim Jurisdictio & potestas ab Imperatore fuit in inferiores Principes & Magistratus per concessionem; Et ad eundem refluit per appellationem. Klock. *tr. de Contrib. cap. 20. num. 15.* Reink. *I. cl. 5. cap. 2. num. 9.* Stephan. *2. de Jurisdic. part. I. cap. 7. n. 123.*

2. *Formule Investitura*, quâ superioritas territorialis confertur, communiter talis est; Wir belehnen Euch/ mit dem Herzogthumb/Landschafft/Landen/Leuten/Lehen/Lehensschafften/Aemptern/Städten/Stücken und Gütern; Zöllen/Gelaiten/Schulden/Kenten/Zinsen/Nutzungen/Be-
richten/

De Acquisitione iurisdictionis territorialis. 78
richten/Obriß: und Nidriß/Bergwercken/
Salzwercken/ Wildbann/ sampt allen dera
gleichen Lands, Fürstl. Hochheiten/ Rega-
lien / Herrlichkeiten und Gerechtigkeiten.
Knichen. *de Sax. privileg. Verb. Ducum.*
cap. 4. num. 61. Imperator autem, non
tantum superioritatem territorialem,
per investuram concedit, sed etiam per
investituræ renovationem concessam
confirmat, tanquam caput Imperii.
Freyer. *de superior. territ. posit. 2. lit. A.*
Disp. Basil. vol. nov.

• 3. II. Per prescriptionem & Consue-
tudinem quoque Jurisdictio territoria-
lis acquiritur; Quæ loco investituræ
censetur, si modo usu & exercitio pos-
sessionis vel quasi [per certos actus] fir-
mata sit. Knich. *de Iur. territ. cap. 3. n. 53.*
Goedd. *in resp. Iur. Bar. Vallend. num. 175.*
[Actus autem in præscribenda hac su-
perioritate requiruntur, congrui & cor-
porales, in quibus Jus istud representa-
tur, veluti, Homagii præstatio, collectarum
impositio & similes. Actus enim genera-
les, vagi & indifferentes minus idonei
iudicantur. Thoming. *consil. 26. n. 124.*
Freyer, *dict. disput. 10. posit. 2. lit. B.]*

4. Præ-

4. Præterea præscriptio talis requiritur, *cujus initium, memoria hominum non extat*, hæc enim vim Privilegii & concessionis habet. *l. f. D. aq. plu v. arc. l. hoc jure. D. de aq. quotid. [cap. vigilant. 5. cap. fin. X. de præscript.] Menoch. 2. Arbitr. cas. 43. Sixtin. 1. de Regal. cap 5. Wamel. 1. consil. civ. 19. Wesembec. consil. 8. num. 35. Metrolog. cap. 19. §. 18. & 19.]*

5. Tempus autem immemoriale dicitur spacium centum annorum. *arg. l. f. C. de SS. Eccl. l. an ususfr. D. de usufr. Prout tradit Communis DD. opinio. Cyn. in l. 2. C. de servit. num. 9. Gæpoll. de servit. Urb. cap. 19. num. 4. Balb. de præscript. part. 3. pr. p. 2. Q. 6. num. 4. Wesemb. cons. 2. num. 77. Myns. decad. II. resp. 8. num. 23. Plerumque tamen hoc discreto Judicis arbitrio committitur, secundum Menoch. de præsumpt. lib. 2. præf. 3. Honded. cons. 12. num. 59. lib. 1. Reink. d. cap. 2. num. 43.*

6. In præscriptione autem immemoriali de Jure Canonico requiritur bona fides. *c. 1. ubi gloss. de præscript. in 6. Cravett. d. Antiquit. Tempor. part. 4. §. materia. num. 29. Balb. d. q. 6. Stephan. de*

De Aquisitione Iurisdictionis Territorii. 783
de iurisdic. 2. part. I. cap. 7. num. 165.
Gilken. *de præscript.* p. 2. m. c. I. num. 6.
[Freyer. *de superior. territ. posit.* 2. lit. B.
disposit. Basil. vol. nov.] Quod & in foro
præctico observari, testatur. Myns. 4. Obs.
6. Gail. 2. Obs. 18. num. 6. & 10. Rittersh.
d. diff. Iur. Civ. & Can. tit. 4. cap. 13.
Secus de Jure Civili. per l. 3. 4. 7. & 8. C. de
præsc. 30. tit. I. Ferrar. *in Prax.* lib. 4. gloss.
20. num. 43. Welsenb. *cons.* 5. num. 31. Cui
non minus Usus fori accedit, secun-
dum Papæ. *decis.* 199. Capella. *Tholos.*
decis. 74. Quod & rationem habet, cum
ex spacio centum annorum bona fides
præsumatur, adeò quidem, ut probatio-
nem in contrarium non admittat.
Myns. 1. *Observ.* 30. Vide Bachov. 2.
ad Treüttl. 22. thes. 6. lit. b. inf. Dassel.
cons. 41. num. 10. [Tonduti. 2.
V. R. cap. 169. num. 8. Dexart. *decis.* Sardin.
83. per tot. Metrolog. cap. 19. §. 19. n. 9.
De jure communi Regni Galliæ, omnes
præscriptiones reductæ sunt ad trigenta
annos, quibus præter lapsis, etiam mala
fides purgatur. *Car par tel temps, la mau-
naise foy, est convertie en bonne foy.* Bou-
vot. *ad consuet. Burg.* tit. de præsc. fol. 579
Metrolog. cap. 11. §. 5. n. 4.] 7. Ac-

7. **Acquiritur III. Superioritas territorialis per spontaneam submissionem & subjectionem;** Quod fit *velexprè*, dum Comes vel Baro Imperii unà cum territorio alteri se subicit: *Vel tacitè*, dum Principi Imperii in territorio alterius jura superioritatis exercenti, Dominus territorii acquiescit. *arg. l. f. D. de servit. l. 1. §. 2. D. de serv. P. R. l. 3. D. de Vsufr. c. pervenientes. de lurejur. Coler. in c. ad accedentes. n. 9. de prascr. Stephan. 2. juris d. part. I. cap. 7. num. 171.* Ideò si Princeps Imperii potentiâ pollens, in territorio alterius Statûs, tempore immemoriali Jura superioritatis exercuerit, *post tempus immemoriale*, Princeps aut Status Imperii sua Jurisdictione privatus, restitutionem petendo audiendus non erit: Quoniam tale tempus loco traditionis est. *Knich. de jur. territ. cap. 3. num. 233. Mastrill. decis. II4. num. 53. [latè Freyer. dict. disp. 10. posit. 2. lit. B. Metrolog. cap. 29. §. 19. per tot.]*

8. **IV. Cooptatione ac relatione in numerum Statuum Imperii**, acquiritur quoque Jurisdictio territorialis, ne Status Imperii nomen, sit nomen inane.

Stephan.

Stephan. *de Iurisd.* 2. part. 1. cap. 7. n. 156.
Reink. 1. cl. 4. cap. 1. num. 35. [Freyer.
dict. dissert. 10. *posit.* 2. lit. C.] Quod
non aliter nisi in Comitibus [cum con-
sensu Imperatoris, ac Ordinum Imperii]
hodiè fieri posse, docet [*Capit. Cas. Maj.*
Imp. Leopold. I. art. 44. Vide *supra* cap. 10.
num. 5.] Huic tamen cooptationi, ter-
ritorii Dominum, sub quo is, qui jura
Status Imperii acquirit, Domicilium
habet, consentire, debere æquum
esse censeo, cum Knichenio in

Epopsi. n. 189.

P A R S III.

CAPUT XCI.

*De Oneribus Principum & Sta-
tuum Imperij. Vbi imprimis, de peti-
tione Investitura.*

H Actenus Jura, commo-
da ac Privilegia Principum &
Statuum Imperii deduximus.
Nunc eorum quoque *Onera*
considerabimus, Quorum omnium

Ddd

Primum

Primum est, quod Principes & Status Imperii, Imperatoris & Imperii sunt *Vasalli*, proinde suorum Principatuum ac Ditionum, investituræ renovationem intra terminum à legibus præscriptum hoc est, *intra annum & diem*, ab Imperatore petere tenentur, debita cum reverentiâ, id est: *Humiliter, devotè, ac cum honoris præfatione*, arg. c. un. 2. f. 40. c. un. 2. feud. 24. Bocer. de investit. cap. 4. Knich. de Saxon. privil. verb. Ducum. c. 4. Limn. 4. l. P. c. 7. num. 1. & seqq.

2. Veteris autem investituræ *renovatio* in feudi jam constituti & accepti beneficii recognitionem petitur & clarigitur. Sylvan. tr. de feud. recogn. q. 12. Rosenth. de feud. c. 6. concl. 29. [Vult, 1. feud. cap. 7. num. 7.]

3. Quam Imperii Principes & Status petunt, cum *vel Imperatore mortuo* alius in vicem ejus eligitur; *Vel cum persona Vasalli* [sive alienatione, sive divisione] mutata est. *So oft sich ein Fall begibt.* [Scilicet, quandoque vel novus Dominus vel novus Vasallus constituitur,] c. un. 1. feud. 22. Schrader. de feud. part. 6. c. 1. Borrin. de Cavalcat.

p. 4. cap. 8. Coppen. Observ. feud. s. n. 28.
[*Dn. Reichenbach. ad Snobel. de feud.*
disp. 5. posit. 14. lit. 2.]

4. Omnia autem feuda immédiata, Imperio ac Imperatori aperta, Investituræ Renovationem requirunt; Sive sint *feuda Regalia*, ut Electoratus Ducatus, Comitatus: [aut Baronatus Germanicè *Fahnen-Lehen* vocata:] Sive non *Regalia*, quæ minora vocantur. *arg. A. B. tit. 5. Verbo Fahn-Lehen. Reichs-Ab-schied/ de Anno 1521. §. Andern auch dergleichen. Schrad. de feud. part. 2. cap. 3. n. 3. Niell. disp. feud. 8. thes. 3.*

5. *Regalia Imperii feuda sunt vel secularia vel Ecclesiastica vid. Specul. Saxon. lib. 3. cap. 6. Secularia feuda sunt feuda dignitatis, Principum ac Statuum Imperii Politicorum, Fahn-Lehen; Ex indè vulgò appellata, quod Vasalli de iis cum Vexillo durch einen Fahn/ investiantur. Otto Frising. lib. 2. cap. 5. de reb. gest. Imp. Friderici I. [De quo investiendi modo sequentia Speculum Suevicum: der Kaiser soll lehen allen Geistlichen Fürsten ihr Recht mit dem Scepter: und allen Weltlichen Fürsten/ mit dem Fahn.*

Specul. Suev. lib. I. cap. 32.] *Reichs-
schied/ de Anno 1521. von Kaiser. Maximilian.
Regiment. Wir behalten uns vor. Schrad.
de feud. p. 2. cap. 3. num. 6. Arum. ad A.
B. disc. 3. thes. 38. Buxtorff. ad A. B. concl.
68. [Vide Dn. Limnæ. 4. l. P. in addit.
ad lib. I. cap. 14. ac ad A. B. cap. 5. Obs. 22.
Dn. Dieterich. ad dict. tit. A. B. 5.]*

6. Qui tamen investiendi modus
ab aula Cæsaris recessit, ac Imperator,
præstato prius à Vasallo in genua pro-
cumbente fidelitatis iuramento, aut
circumstans Imperatoris *Mareschall* Vc-
xilli loco apprehensam *Ensem* porrigit,
cuius capulo prehensio, Vasallus extre-
mum, eonum *den Knopff*/ osculati tene-
tur. Knich. de Sax. priv. verb. *Datum*.
c. 4. Reink. i. cl. 4. cap. 16 num. 16. Limn.
4. l. P. cap. 7. num. 32. *Vbrejusdem Addi-
tiones.*

7. *Ecclesiastica Feuda Regalia sunt
Archiepiscopatus, Episcopatus, Abbatis, quæ
Scepter-*Lehen* vocantur; quia Eccle-
siastici Imperii Status de hisce olim
per Sceptrum investiebantur. Spec. Saxon.
lib. 3. art. 60. [Specul. Suev. dict. cap. 32.
Juxta Litteras reversales Imperatori*

Genra

Henrico V. à Pontifice **Calixto** data *apud Urspergensium in Chron. fol. m. 204. Helder. in Apolog. fol. m. 130.] Boccr. de investit. cap. 3. num. 120. Lehenman. in Chron. Spir. lib. 5. cap. 104. Qui modus, & hodiè adhuc dum observatur. Buxtorff ad A. B. d. concl. 69. lit. b. teste Reink. d. c. 17. num. 17. [Dn. Limnæ. 3. l. P. 12. num. 78. Idcò Principes Ecclesiastici (qui antiquitus ad differentiam Principum secularium, *Pfaffen-Fürsten* vocati fuerunt. *in Spec. Suer. lib. 2. cap. 1.*) ratione regalium & bonorum Imperii, Imperatorem pro Superiore recognoscunt. *per cap. si Episcopus. dist. 18. Gail. l. P. P. cap. 8. num. 8. Vide latius Archolog. cap. 15. num. 5. & 6. In Regno Galliarum, Episcopi etiam olim à Regibus, & Scipionem sacrum, & Annulum pastorem assumebant. Choppin. de doman. lib. 2. tit. 10. num. 9.**

8. Investituræ renovationem de Jure communi feudali, Senior per *Procuratorem* dare, ac fidelitatis iuramentum recipere potest. *c. un. 2. feud. 3. Schr. d. feud. p. 5. cap. 3. num. 102. [Carpzov. in jur. feud. disput. 6. n. 29] In Imperio*

nostro *Feuda majora*, & titulata, ut Ducatus, Principatus, ipse Imperator solus confert. *Minora autem Feuda*, veluti Comitatus & Baronias, Consilium Aulicum, *der Reichs Hof Rath* / concedit. War. ab Ehrenb. 2. *de Fæd. cap. I. n. 164.* Reink. *d. cap. 16. num. 19.* Limn. 4. 1. P. *cap. 7. num. 24.* [Nisi Comitatus Principalis einer *Gefürsteten Grafschafft* / investitura petatur. Knichen. *de Sax. non prov. privileg. V. Ducum. cap. 4. num. 52.* Sicuti nomine & mandato Dn. *Leopoldi Friderici VVürtembergia Ducis*, p. m. An. 1659. investituram Comitatus Principalis Montis pelgardienfis, coram Throno Cæsareo, in præsentia infinitorum, Procerum iam Ungariæ, quam Germaniæ Ego in genua procumbendo perorans, *Posonii* obtinui.]

9. Petere debet Princeps aut Comes, Imperii Vasallus, feudi recognitionem congruo *Loco & Tempore. arg. l. Si soluturus. 39. D. de solut.* Sylvan. *de feud. recognit. 2. 18.* Schrad. p. 6. *cap. 3. num. 10.* Jure communi feudali in *Curia Domini* ac moribus Imperii in *Aula Imperatoris*, investitura, aut ejusdem renovatio impetratur. Vult. 1. *de Feud. cap. 6. n. 99.* [Dn. m. Bo-

m. Bocer. *de investit. cap. 6. n. 13.*] Nisi Pat-
tione aut Privilegio aliud sit receptum.
Cujac. 2. *de feud. tit. 4.* Prout *Domus Au-*
striaca singulari Privilegio, extra Au-
striam feuda requirere non tenetur. Cu-
spian. *in Vit. Frid. 2. Imper. Limn. s. l. P.*
cap. 2. n. 30. Simile Privilegium *Bohemia*
Rex habet, ne ultra decimum quintum
milliare Germanicum, *extra Regnum* in-
vestituram petere adstrictus sit. Goldast.
de Regn. Bohem. lib. 3. cap. 3. num. 4.

10. Congruum *Locum* dico, ad quem
Vasallus tutò venire potest; quod si ipse
tutò Dominum accedere nequeat, me-
ritò excusatur. *c. statutum. 5. §. cum verò*
d. rescript. in 6. lib. 2. §. pen. D. si quis caut.
Schrader. *de feud. part. 6. cap. 2. num. 34.*
Grammat. *decis. 18.* Ricc. *in Collect. decis.*
2150. Proindè, si Imperium Romanum
propter bella intestina in duas pluresvè
factiones dividatur, adeò ut Vasallus
Curiam seu Aulam Imperatoris, tutò
adire nequeat, meritò venia dignus erit.
Sylvan. *de recog. feud. q. 50. & 62. num. 3.*
Schrader. *de feud. part. 6. cap. 2. num. 34.*
Vult. *d. cap. 7 num. 83.* [Dn. Bocer. *de*
investit. cap. 6. num. 13.]

II. *Terminus* repetendi investituram est intra Annum. *Ord. Regim. de Anno 1521. §. und behalten uns. Cuius feudale diem adiecit.* [*Specul. Suevic. lib. I. cap. 44. ibi: Inner Jahr und Tag.*] Qui terminus à tempore scientiæ currit. *c. un. in pr. 2. feud. 24. c. un. 2. feud. 40. Rosenth. de feud. cap. 6. concl. 43. Mynf. 5. Obs. 9. Riccius Coll. decis. 2150. Surd. decis. 221.*] Hoc autem diei spatium, non *naturaliter*, sed *civiliter*, id est, cum mensis adiectione intelligendum esse, per *cap. un. I. Feud. 22.* censet Heig. 1. 2. 16. num. 20. Reichenbach. *dict. disput. 5. posit. 14. lit. R.* Distinguit. tamen inter Vasallum paganum & militem Carpzov. *de feud. disput. 6. posit. 40.* latè Dn. Bocer. *de investit. cap. fin. num. 7.*]

12. Quod si Vasallus præfinitum terminum negligat, *fendo cadit*, id quo Imperatori & Imperio aperitur. *inf. 2. f. 55. §. quoniam. 2. f. 52.* [*Schnobel. dict. disput. 5. posit. 16. Reichenbach. ad eandem disput. 10. posit. 31. lit. KK.*] Nisi aliqua iusta de causa, puta propter absentiam aut ignorantiam excusetur. *Quas vide apud Schrad. d. part. 6. cap. 2. num. 15.*

Rosenth.

Rosenth. d. cap. 6. 47. Schneid. de feud. part. 5. num. 42. Cöppen. Observ. feud. 5. num. 28. Ricc. in Collect. decis. 2150. [Vide Carpzov. dict. disput. 6. posit. 39. & 41.]

13. Hoc tamen in Regno Neapolitano non observatur; Siquidem ex consuetudine dicti Regni utriusque Siciliae, Vassallus omittens petere investituram intra annum & diem, feudo non privatur, sed *Relevium seu Landemium duplicatum*olvere tenetur. Liparul. ad Andr. de Isernia ad cap. 1. §. sancimus. §. Quo tempore miles. Johan. Bapt. Hodierna ad Surd. decis. 342. num. 3. [Vide Carol. Tapia ad Ius Regn. Neapol. lib. 6. tit. 20. num. 1. & seqq.]

14. Quæritur autem: An Vassallus intra debitum terminum feudi renovationem non petens, moram purgare possit? Communis Schola id Negat: Quoniam dies simul cum poena in obligationem deducta est. arg. l. magnam 12. ibi: adjeceris. C. de contrah. stipul. l. trajectitia. D. de O. & A. Rosenth. d. cap. 6. concl. 59. Schrad. eod. tripart. 6. cap. 2. num. 9. Surd. decis. 221. Niell. disp. feud. 8. thes. 4. lit. d. [Snobel. de feud. disput. 10. posit. 27.] Nisi

celeris satisfactione hoc fiat, Quod Judicis Arbitrio terminandum. Quoniam paucorum dierum mora non spectatur. *text. in l. si ita quis. 135. §. Seja. 2. D. de Verb. Oblig. Schrad. d. l. num. 12. doctè Khol. in exercit. legal. cap. 15. Laur. Sylvan. de feud. recognit. quast. 27. per tot. Anton. Monach. de recta feud. interpret. cap. 47. num. 50. [Jo. Theod. Sprenger. de modico cap. 6. & 7.]*

15. Quæritur autem : *An Principis & Status Imperij negligentia, in petenda investitura renovatione, Agnatis quoq; in formula investitura comprehensis noceat?* Quod Negamus; Quoniam feuda Imperii majora & titulata, sunt Feuda ex Pacto & Providentia Majorum acquisita, in quibus Agnati jus quæsitum à primo acquirente habent; quod Possessoris negligentia ipsis auferre nequit. Præsertim cum negligentia ista cum contemptu Domini conjuncta non sit. Ita latè Schneidev. *de feud. part. 5. cap. 5. num. 59. Sylvan. de recognit. feud. Quast. 87. per tot. Roland. à Valle consil. 64. lib. 3. Cöppen. Observ. feud. 5. num. 31. Ubi hoc de jure Saxonia minorem dubitationem*

nem habere tradit. [*Carpzov. 3. l. P. F. constit. 27. definit. 6. 8. & 11.*] late Anton. Monach. *tr. de recta feud. interpret. cap. 47. num. 51. & seqq.* Dissentit Rosenth. *de feud. cap. 11. concl. 17. num. 13. & 14. autoritate §. praterea.* (cui respondit Alvarotus) *lib. 2. feud. 55. Aliter Dn. m. Bocer. quest. 3. in tr. de mod. amitt. feud. Aliter Pistoris, qui ad dies vitæ Vassalli feudum Domino cedere tradit. lib. 2. quest. 18. num. 8.* [*Aliter item Reichenbach, distinguendo inter feudum antiquum & novum, ad Snobel. de feud. disput. 10. posit. 31. lit. KK. MM. NN.*]

16. Major Dubitatio oritur de filio Principis Vasalli, *An non Principis Patris negligentia Filio obsit, adeò ut feudum titulatum & ex pacto & providentia, hoc casu etiam & ei adimatur?* Et hoc Negamus; Ex satis benigna juris ratione. Quoniam hæc Patris negligentia est personalissima culpa & imputatio: Pœnæ autem debent tenere suos Authores. *l. sancimus. 22. C. de pœnis.* Præsertim cum Filius, primo acquirenti, non ultimo defuncto, in Feudo titulato succedat. Quod late deducit Rusdorff. *in Vindic.*

Vindic. caus. Palat. cap. 1. num. 27. & seqq.
 Ita Surd. *consil. 76. n. 12. & 17.* Menoch.
consil. 304. num. 42. latè Thom. de Mari-
 nis. *de feud. lib. 1. tit. 2. num. 46.* Schnei-
 dew. *dict. num. 59.* Monachus. *dict. cap.*
47. num. 75. Ubi hanc opinionem in
 hoc individuo communem dicit. *Dissen-*
sit Hartm. Pistor. dict. lib. 2. quæst. 16.
num. 9. [*Carpzov. 3. l. P. F. constit. 27.*
defin. 6. Reichenbach. *dict. disput. 10.*
posit. 31. lit. NN.]

17. Casu tamen, quo Princeps aut
 Status Imperii, propter justum ac legiti-
 mum impedimentum, tempore legali
 feudi recognitionem petere nequit, ab
 Imperatore literas moratorias, (Quas
Indultum, vulgò *Gonts-Brief*/vocamus)
 impetrare solet, quo ei feudum *Urlaubes-*
wiſſ possidere liceat, donec impedi-
 tum cesset. *c. indultum. d. Reg. Iur. in 6.*
DD. in c. un. quo tempore mil. lib. 1. F. 22.
Rosenth. de feud. cap. 6. concl. 57. num. 5.
Cöppen. Observ. feud. 5. num. 31. Prout
 quotidiana praxis Imperij hoc comprobat.
Reink. 1. cl. 4. cap. 16. num. 57.

18. Quamvis autem Dominus feu-
 dum apertum, jure feudali liberè cui
 velit,

velit, reinfeudare possit; Specialiter tamen in Imperio Romano Germanico provisum est, ne Imperator, feuda titulata aperta, sine Electorum consensu reinfeudet, sed Camera Imperiali zu Unterhaltung des Heil. Röm. Reichs addicat. [& incorporet; Quo exinde Cæsareæ Majestati, honestus census constitutur] Capit. Caroli V. art. 24. & Ferd. II. art. 28. Rosenth. de feud. cap. 10. concl. 11. num. 11. Clut. in Syllog. concl. 20. lit. n. Reinking. 1. cl. 2. cap. 9. num. 165. [Carpzov. de L. R. G. cap. 7. sect. 3. num. 8. & 9. Dissentit Dn. m. Bocet. de investitur. cap. 3. num. 71.]

19. Quod tamen in feudo Electorali limitationem recipere, tradit Carpzov. de Capitul. cap. 7. sect. 3. num. 18. [adeoque, ut Electoratus collatio nova, in libero Imperatoris arbitrio consistat, propter A. B. tit. 7. §. fin. in Verbis: Si verò aliquens ex ejusmodi Principibus ipsorum, Imperio sacro vacare contingeret, Imperator de ipso providere debebit, tanquam de re ad se & Imperium devoluta,] Casp. Klock. tr. d. contrib. c. 3. num. 68. [Dn. Dieterich, ad A. B. tit. 7. §. fin.]

fol. m. 55. Huic tamen Limitationi acriter disputando contradicit Dn. Limnæ. *ad Capit. Carol. V. art. 24. Verb. Fürstenthumb. num. 16. & seqq. fol. m. 267. ac in Addit. ad I. P. lib. 3. cap. 7.* Qui contraria in Imperio Exempla, inter exorbitantia, ut multa alia, refert cum Riemero *de jurisdict. Imp. R.* Vide Burgold. *I. discurs. I. §. 87. & discurs. 24. & 2.]*

20. Cæterum *modum* petendi renovationem Investituræ Feudi Ducalis, & quæ solennitates intervenire soleant, latius tradit Dn. Limnæ. *in Addit. lib. 4. I. P. cap. 7. num. 23. fol. 429. Arumæ. de Comit. cap. 8. num. 73.* Has quoquæ ceremonias succincte enarrat Dn. Reichenbach. *ad Snobel. diss. feud. s. posit. is. lit. Y.* Quas proprio exemplo edoctus & Serenissimi D. D. E. D. VV. & T. nomine Anno 1659. *Posonia* coram throno Cæsareo, investituræ renovationem *Ducatus VVürt. & Tess:* cum Collega Generoso Dn. Joh. Eberh. à *Stokheim* petendo, in perorationibus non modica sollicitudine, accurate observavi. Hæ tamen ceremoniæ in aliis Regnis aliter observantur. *In Regno Gallia,* Rex, eos, quos investit, osculo excipit,

excipit, & jurantis manus complicatas, suis inserit.

21. Quæritur insuper: *Si Princeps Imp. Vasallus moriatur intra Annum & diem, non petit à investitura, an filio vel Agnato succedenti in feudo, integer adhuc dum annus & dies, ad petendam investituræ renovationem supersit?* Ac communiter responderunt quod Sic. Quoniam actus petendi renovationem investituræ ac præstandi fidelitatem est *personalissimus*; Exinde, quod Dominus, dum iuramentum fidelitatis à Vasallo ipso personaliter postulat, animam ejusdem illaqueare procurat, & fortius obligetur. Ita Laurent. Sylvan. *de recognit. feud.* 2. 88. per tot. Franc. de Caldas *de emphiteus. renovat. quest. 5. num. 15.* Rosenth. *de feud. cap. 6. conclus. 29. num. 6. & seqq.* Quod latè examinat Anton. Monach. *de recta feud. interpret. c. 47. num. 85. & seqq.* [Ubi sub num. 102. adjicit: Licet filii succedant, ex facto patris, hanc tamen investituram, non ex patris, sed ex propria persona petunt. Vult. *de feud.* 1. cap 7. num. 86. Diss. aliquatenus Alvar. tot. ad cap. un. num. 8, l. F, 22.]

CAPUT XCII.

*De Juramento Fidelitatis, quod
Principes Imperij præstant.*

I. **S**ANè in ipsa investituræ renovatio-
ne, Imperii Principes & Status,
propter feuda, quæ tenent, Impe-
ratori ac Imperio *fidelitatem* jurare te-
nentur; ad exemplum Vasallorum: qua-
les omnes Imperii Principes & Status
existunt. Rusdorff, *in Vid. Palat. cap. 23.*
num. 29. [Hac namque Sponsione,
sic Speculator, promissor efficitur homo
illius potentioris, id est, persona ejus,
jure subjectionis illi obligatur. *Specul.*
tit. de feud. cap. de homag. num. 2. Dr.
Bocer, *de investit. cap. 4. num. 7.*] Jura-
menti hujus formam Vide [*in Specul.*
Suevic. lib. I. cap. 44. & 343.] apud Si-
gonium *lib. 7. de Reg. Ital.* Waremund.
ab Ehrenberg. *de fæd. lib. 2. cap. I. num.*
61. Limn. 4. I P. cap. 7. num. 36. & 37.

2. Ejusque tenor in eo potissimum
consistit; *Damna Imperatoris & Imperij*
avertere, ac commoda promoveri. Ju-
rant enim Imperii Principes & Status.

Darauff sage ein jeder Amen. Referente Wilhelm May *de bello Belgic. fol. 314.* [Me-
teran. *lib. 6. de bell. Belg. fol. 336.* Dn. Rei-
chenbach. *dict. disput. 5. posit. 23. lit. CC.*]

4. Illud tamen adhuc notandum est, quod Principes & Status Imperii, propter feuda Imperii, Imperatori ac Imperio *Ligia fide*, durch eine unausslöbliche Bindung obligentur, contra omnes mundi homines, seu contra quoscunque Imperii hostes, nullo exempto; Quo respectu verum est, quod dicitur, *omnia Imperij feuda esse ligia*, seu arctissimo foedere Imperatori & Imperio annexa. Besold. *in Th. Pr. V. Ligia* ~~schm.~~ *Cöppen. Observ. feud. cap. 2. n. 36.* [Unde sine dubio, hoc commune dogma ortum est; Feudum Ligium existere nullum, nisi quod á supremo Principe recognoscitur. Knichen. *de vestit. part. 2. cap. 5. num. 65. & seqq.* Gudelin. *dict. part. 2. cap. 7. num. 9.* Reichenb. *disput. 2. feud. 2. posit. 15. lit. BB.* Dissentit Hotoman. *3. de feud. cap. 7.*]

5. Juramenti præstationem multa comitantur *Solennia*; Si in privato Imperatoris conclavi fidelitas juratur, præsertim

sertim per Procuratorem, tacto libro *Novi Testamenti*, & addito osculo gladij, peragitur: Præstatur etiam iuramentum à Vasallo *devotè, humiliter, cum debita reverentia, capite nudato, depositis armis, ac in genua procumbente, auff den Knien. arg. gl. c. un. §. faminam. 2. feud. 3. Zas. de feud. part. 7. num. 13. Schrad. cod. 17. part. 6. cap. 1. num. 19. Gudelin. de feud. part. 2. cap. 8. Limn. d. cap. 7. n. 37.* Quod observatur sive coram Imperatore, sive coram *Aulico Consilio*; sive in propria persona, sive per Procuratorem feudi recognitio petatur.

[6. De antiqua cerimonia petendi investituræ renovationem sequentia legimus im Land und Lehen-Recht/ vulgò *Speculum Suevicum* dictum. Es erbet niemand Lehen/ wann der Vatter auff den Sun. Das heisset Erb-Lehen; Nach des Vatters Tod/ kommet der Sun inner Jahr und Tag/ für synen Herrn/ und beüet im syn Mannschafft mit zusammen gefallten Händen/und gáng im als nahen/ob er stand/ daß er im gleichen mág: Sikt aber den Herz/ so soll er für ihm knien. Wann der Mann gat für synem Herrn/ da er stat oder

Ecc 2

sikt/

sisset / so knye für in / und neige sich aller syrr
 Enb / sonenget sich auch die Händ / und bes
 ger synes Guttes / mit gefallen Händen.
 Schwab. Spiegel. lib. 1. cap. 44.]

7. Possunt enim Principes & Sta-
 tus Imperii investituræ Juramentum
 etiam per Procuratorem petere ac præ-
 stare. *arg. c. un. 2 f. 3. Arnif. 1. de Iur. Maj.*
cap. 5. num. 19. Rosenth. de feud. cap 6.
concl. 37. Schrader eod. tr. part. 6. c. 3. n. 1.
Laurent. Sylvan. de feud. recognit. quest.
94. Secus quam in Gallia observatur.
Molin. ad Conf. Paris. tit. 1. §. 49. num. 1.
& seqq. Limn. d. cap. 2. num. 26. Modò
procurator ad hunc actum speciale
mandatum in Aula Cæsaris exhibeat.
Schrad. d. part. 6. cap. 4. num. 31.

[s. Quo casu Procurator Ablega-
 tus feudi renovationem accipiens , in
 animam Domini sui in die Seele und Ge-
 wisse seines Principalis jurat. Finkelthaus.
de feud. disput. 7. thes. 21. Dn. Struv. eod.
tr. cap. 8. posit. 6. num. 5. Quod manda-
tum præsupponit, Dominum mandan-
tem , hoc scripto in propriam animam
jurâsse. Rosenth. d. concl. 37. lit. e. Prout
quotidiè in Aula Cæsaris, Principes ac

Status

Status Imperii per suos Residentes & Agentes feudorum renovationes requirunt. Vide Arumæ. *de Comit. cap. 8. num. 73.* Reinking. *1. Class. 4. cap. 16. num. 16.*

9. Peractis omnibus hisce solennitatibus, publicum instrumentum renovatæ investituræ confici solet, *man verfertigt und erneuert die Lehen-Brieff.* Schneid. *de feud. part. 5. num. 29.* Cöppen. *Observ. feud. 5. num. 23.* Ruding. *1. Contr. de feud. cap. 48.* [Quod Jure feudali, *breve testatum*, id est, brevis adnotatio, vocatur in §. 1. lib. 1. F. 2. ac cap. un. 2. F. 32. Prout, in jure Civili, scriptura in fidem confecta, *Breviculum* vocatur in l. 5. C. de conv. fisc. debir. Idque non ad solennitatem, sed ad probationem tantum pertinere, tradit Dn. Struv. *dict. tr. cap. 8. aph. 8. num. 2.*]

10. Sanè etiam illud observandum est, quod [prima Investitura, tanquam radix omnium subsequentium investiturarum, imprimis in dirimendis controversiis feudalibus attendenda sit. cap. 1. §. 5. fin. 2. F. 14. Schrader. *de feud. part. 5. cap. 2. n. 37.*] Proinde, si Investituræ posteriores alia forma & strictius

quam primæva concipiantur, veluti, si
verba primæ Investituræ *Lehen Erben*
in posteriori convertantur in *Leibe-
Erben Erben*: Et hoc vel *dolo & astutia* Se-
nioris vel errore Vasalli acciderit;
Quod hæc mutatio & alteratio investi-
turæ feudalis successoribus in feudo non
noceat. *per cap. un. lib. 2. feud. 5. Gail. 2.*
Observ. 49. num. 3. Sylvan. de feud. recog.
quest. 38. Rosenth. de feud. cap. 6. concl.
69. Quod adeò verum est, ut etiam vo-
luntaria Vasalli mutatio feudi antiqui
in novum, agnatis præjudicare nequeat.
Mynsing. 4. Observ. 83. Vultejus de feud.
lib. 2. cap. 8. num. 7. Præjudicia refert.
Rosenthal. dict. tr. cap. 2. concl. 17. [Nisi
Agnati quoque consentiant. *Schrader.*
part. 7. cap. 4. n. 54. Struv. eod. tr. cap. 10.
aphorism. 6. num. 2. Dissentit *Alb. Brun.*
consil. feud. 10. num. 29. Hinc pro Re-
gula traditur, quod Primæva investitura
sit fundamentum & radix omnium se-
quentium investiturarum. *Menoch.*
consil. I. num. 25. Rusdorff. in Vindic. Caus.
Palat. in prefat. num. 23. Ideò cum quid
in sequentibus investituris immutatum
vel innovatum deprehendatur, hoc per
errorem

errorem factum esse præsumitur. Alexand. *consil.* 55. num. 18. lib. 4. Joh. Cöppen. *Observ. feud.* 5. num. 25.

II. Præterea etiam hoc mente tenendum, ut quamvis Vasallus Imperii pro Investituræ recognitione laudemium solvere non teneatur. Schneid. *part.* 5. *de feud.* num. 61. Sylvan. *de feud. recog.* 2. 20. num. 6. Hartm. Pistor. *part.* 1. 2. 50. num. 61. [Sicuti latè respondendo deduxit Jur. Fac. Jenensis apud Dn. Struv. *dict.* tr. cap. 10. aphor. 14. num. 1. Consuetudo tamen ferè Universalis contrarium introduxit, ut etiam si non ubivis Laudemium exsolvatur, sub laudemii tamen nomine, Honorarium exigatur; Wehner *in Obs. Verb. Handlohn.* Carpzov. *respons.* 88. num. 12. Quæ consuetudo sicuti strictè intelligenda est, ita moribus quoque observanda erit. Petr. Gudelin. *d. feud.* p. 3. cap. 6. n. 13. Wesenb. *consil.* 16. Cöppen. *Obs.* 5. n. 39. Struv. *dict.* cap. 10. aph. 14. & 15.] Ita consuetudine quoque Imperii invaluit, ut investituræ literæ in Aula Imperatoris, certo precio redimantur, den Lehen-Briff auß der Reichs- Hof- Cansley zu lösen/ und den Lehen-Tax

Ecc 4

hen Tax zu erlegen/ prout & in Actu re-
novationis investituræ Serenissimus
Dux Württembergiæ Joan. Fridericus,
per suos Consiliarios Anno 1608. die Le-
hen Brieff/nachdem Reichs-Hof-Cansleys
Tax. 1292. florenis aureis redemit;
[Quæ tamen erogationes, non sub ti-
tulo *Taxe*, sed magis *Honorarij*, vulgò die
Lehen-Regalien exolvuntur.] Quam-
vis hanc summam, cum onere Princi-
pum Imperii, indies crescere à quibus-
dam questum fuerit; Adeò ut hic dispu-
tari possit: *An Dominus antiquum cen-
sum Vasallorum augere possit?* cum
Schurff. Cent. 3. consil. 21. [Thom. Maul.
de homag. tit. 15. per tot.]

CAPUT XCIII.

*Principes & Status Imperii sunt
Imperatoris & Imperij subditi.*

PRÆTER feudi conditionem & le-
gem, Principes & Status Imperii
etiam *Persona nomine*, Imperio &
Imperatorii obligati sunt, nec tam *Bono-
rum*, quàm *Personarum* intuitu, subditi
Imperii

Imperii existunt. Rosenthal. *de feud. cap. 5. concl. 28. n. 7.* Bets. *de Pact. famil. Illustr. fol. 448.* [Dn. Stamler. *de reserv. Imp. §. 12. num. 1. & seqq.* Joan. Christ. Tenzel. *de subject. posit. 48. & seqq. apud Dn. Fritsch. E. I. P. 3.*] Sunt enim Imperii Proceres Imperii & Imperatoris *Homologi*, & arctissimâ fide astricti. Unde in fidelitatis Juramento, quod illi, feudi titulati ratione, Imperatori præstant, quædam verba inseruntur, quæ subjectionis speciem demonstrant, Knich. *de pact. vestit. part. 2. cap. 5. num. 77.* Besold. *in Thesaur. Pr. verb. Eigisch Lehen: [Vbi Diether. in addit. ac de Stat. Subaltern. fol. 93. in oper. Polit. Rittershus. de feud. lib. 1. cap. 4. num. 10. Ideò non tantùm Vasallorum onera, sed etiam subjectorum munera subire, necessum habent.] Viet. de Exempt. concl. 22. [Knichen. de jur. territor. cap. 6. num. 6. & seqq.]*

2. Id quod evincunt verba investituræ recognitionis, quâ juramento se obligant, wie einem gehorsamen Fürsten des Reichs und getreuen Lehenmann gebühret. Quod abundè patet ex resolutione *Henrici VII.* Cæsaris Augusti, quam A legatis

is Civitatis Argentoratensis den ~~Burg~~
gern von Straßburg dedit apud Sambf.
 Herzog. in *Chron. Alsat. lib. 2. cap. 37.*
 Nam præter servitia Vasallatica, alia in-
 super onera, tam realia quàm personalia
 in salutem Imperatoris & Imperii præ-
 stare coguntur. *De quibus infra Cap. 97.*
& seqq. [Non abs re tamen est, quod
 Dominus Burgoldus, Principes, & Sta-
 tus immediatos adæquatè magis, Cives
 quàm subditos Imperii appellari, admo-
 net in *tr. de notit. Imp. R. part. 1. Discurs.*
23. num. 1. & 2. Et hoc latius quoque de-
 ducit *dict. part. 1. Discurs. 20. num. 18.]*

3. Proinde Princeps ac Status Im-
 perii delinquendo in Imperatorem vel
 Imperium Rom. Germ. non solum *Fe-*
loniam, sed etiam *crimen læsæ Majestatis*,
 committit, cujus pœna, præter feudi pri-
 vationem, pro qualitate delicti, etiam
corporalem afflictionem adfert. *l. quis. 5. C.*
ad l. Jul. Majest. Rosenth. de feud. 10. concl.
35. num. 36. Knich. de Sax. Privileg. verb.
Ducum. cap. 5. num. 343. Limn. 4. l. P.
cap. 7. num. 44. Quod vera nota est,
 Civis aut subditi, non verò Vasalli.
Clem. Pastoralis, vers. rursus. de sent. & re
judic.

Judic. Decian. *tr. crimin. lib. 7. cap. 8. n. 7.*
Ant. Fab. 9. Cod. 6. def. 10. & 11. [**Dn.**
Bocer. de crim. læs. Majest. cap. 1. num. 47.]

4. Hinc **Principes & Status Imperii** etiam nullum territorium possidentes, quales sunt *Postgeniti*, (quos vulgò *Panagiarios* vocare solemus,) *les Cadets*, *die abgefundene Herrn* / non minus crimen læsæ Majestatis commitunt, quam territorii Domini. [De modo procedendi contra immediatos Imperii Cives in crimine læsæ Majestatis & pœna Banni. Vide **Dn. Burgold. dict. tr. part. 3. Discurs. 6. per tot. Ac part. 1. Discurs. 7. fol. m. 221.**]

5. Quæritur: Si **Princeps aut Comes Imperij** crimen læsæ Majestatis committat, quisnam eum judicare, banno notare, ac ditione sua privare possit? Causam in **Comitiis Imperii** publicè deliberandam esse, censet **Nic. Bets de Pact. famil. illustr. fol. 448.** **Donavert. inform. fol. 142.** Præcipuè, si ex ea condemnatione, periculosi motus in Imperio oriri possint. **Zieriz. de Prærogat. Princip. 7.** **Everhard. consil. 17. tom. 2.** **Cluten. in Syllog. concl. 20. lit. 1.** [Ideò quod totum Imperium tangit, id regulariter à toto quoque Imperio appro-

approbari debet. Dn. Limnæ in *Capit. Ferd. III. art. 30. num. 3. & 4.* Dn. Burgold, in *notit. Imper. Rom. part. 3. discours. 6. fol. 52. & p. 2. Disc. 20. fol. 182.* Veruntamen hujus Dubii resolutionem in præsentibus Comitibus expectamus. Vide supra *cap. 20. num. 24. & 25.* Rationes dubitandi tradit Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 4. num. 77.]*

6. Aliud dubium oritur, propter Concilium Tridentinum : *Si Imperii Status Ecclesiasticus, puta Elector vel Episcopus, crimen læsæ Majestatis committat, num ab Imperatore ac Imperio puniri possit? Quamvis hoc negent quidam ex Catholicis. per Conc. Trid. Sess. 24. cap. 5. Vide Tholos. 35. Syntag. cap. 3. num. 7. Ricc. decis. C. A. N. 72. & in Coll. D. 1466. Distinguit in hac quæstione Mart. Mager. de Advoc. arm. cap. 17. num. 180. Contrarium tamen verum est. per Constit. Imp. Friderici III. in act. Hildes. lit. GG. fol. m. 359.]* Et quidem etiam de Jure Canonico. *per c. perpendimus. X. de sent. excomm.* Præterquam, quod ex consensu Imperatoris, Clericus ad Judicem laicum trahi possit. *per Nov. 123. cap. 8. Arnif. in tr. de subj.*

subj. Cler. Boc. de Reg. cap. 3. num. 102. Klock. de Contrib. cap. 4. n. 173. [Omnes namquē Episcopi & Abbates Imperii, hodierno jure & modo, propter Regalia, bona feudalia & alia ab Imperio & Imperatore jura possessa in temporalibus, ipsi Imperatori subiecti sunt, eique obedire tenentur. per cap. si Vobis. 28. Dist. 1. Dn. Conring. de Episc. Germ. Haider. in apolog. cap. 10. fol. 351. Archolog. cap. 15. num. 6. Burgold. dict. tr. part. 2. Disc. 20. num. 6. fol. 194.] Aliter censet in Episcopo, aliter in Privato. Gail. de P. P. lib. 1. cap. 1. num. 14. & 20. Adeò ut non tantum feudi privatione, sed etiam corporaliter puniri possit. Vide Crus. de indicis p. 1. cap. 64. num. 10.

CAPUT XCIV.

De Bello suscipiendo contra Bannitos Imperij.

[1. **Q**Uoniam cōtra Bannitos & Proscriptos Imperii Cives, justè bellum geritur, Maul. de Pac. Publ. tit. de Banni execut. Nec Proscripti ab Impe-

Imperatore, ab ullo Imperii Cive fovendi sunt. Gail. 2. P.P. cap. 10. Stamm. de servit. person. lib. 1. tit. 3. cap. 2. & 3. Burgold. dict. tr. part. 1. discurs. 1. n. 49.] Ideo Imperii Principes & Status, Cæsaris mandato, contra *Bannitos* Imperii *Bella* suscipere obligati sunt; Wann es nem die Execution gegen den Aechtern anbefohlen wird. Reichs Abschied / de Anno 1567. §. So hätten wir. Quo tamen casu bellum conficiunt sumptibus Imperii, si bona Banniti non sufficiant. d. Reichs Abschied / §. und ob wol. Reichs Abschied / de Anno 1520. §. wann auch. [Capiendi enim Bannitum, Fiscus expensasolvere tenetur. arg. l. mulier. 6. D. de captiv. & postlim. Knichen. de vestit. part. 2. cap. 1. num. 139. Qui rationem adjicit sub num. 140. Gail. 2. P.P. cap. 17.]

2. Tenentur item Imperii Status alium Statum Imperii contra *Pacis publicæ violatores* defendere. R. A. de Anno 1512. §. Ob jemand. Reichs Abschied / de Anno 1555. §. Nachdem aber. Nec non contra proprios *subditos rebelles* Ordinarium Magistratum tueri. R. A. de Anno 1536. §. desgleichen. Reink. 2. cl. 2. cap. 2.

num. 36. Conf. Marp. 28. num. 202. vol. 1.

[*Da. Knipschilt. de Civit. Imp. lib. 2. cap.*

22. num. 31.] Qui tamen propriis sum-

ptibus per mensem, non autem ultra au-

xilium præstare obligati sunt. *Reichs-*

Abschied/de Anno 1526. §. damit auch. Vid.

Limn. 4. I. P. cap. 8. num. 250. Alias vè

(Executiones Imperii Status) suscipere

tenentur; Nisi justa de causa sese excu-

sare velint, quo casu quoque exaudiun-

tur. [*Ordin. Camer. part. 3. tit. 49. §.*

ferner und nämlich. Thom. Maul. decis. tr.

tit. de Banni Execut. fol. m. 63.] Scipio

lib. 3. decis. 54.

3. Also war Herzog Ulrich zu Württemberg im Jahr 1504. durch Kaiser Maximilian dem ersten/ dem Bund zu Hülff wider die Pfalz zu ziehen/ auffgemahnt/ welcher in dem siebenzehenden Jahr seines Alters dem ersten Hornisch angelegt/ und mit 10000. zu Fuß/ und 300. zu Ross/ dem Reich in Person zu Hülff zuzog. Sicuti Annales Württembergici. M. S. Stutzg. in Vita Vdalrici contestantur. fol. 534.

[4. An autem & quatenus Banni executio alio Circulo, quam ei, in quo Bannitus domicilium & bona possidet, aut ipse

Status

Status Imperii subsistit, committi & mandari possit? Graviter disputatum fuit in causa Donavertensi, cujus rationes pro & contra adfert & deducit Thom. Maul. *dict. tr. tit. de Execut. bann. fol. m. 64.* Negativam opinionem sustinet Gail. *2. P. P. cap. 17. num. 4. & 5.*]

CAPUT XCV.

De Personali Comparitione ad Comitia.

1. **P** Rincipes & Status Imperii vocati ad Comitia, regulariter propter negotii gravitatem *Personaliter* comparere debent, tanquam Imperii ac Imperatoris Consilarii. *A. B. tit. 12. §. 2. & tit. 24. Reichs Abschied/ de Anno 1576. §. Wann dann auch. ibi: Sie seind schuldig gehorsamlich zu erscheinen.* Comparent autem Status Imperii *propriis sumptibus.* *X. A. de Anno 1512. §. Nachdem die Churfürsten. & de An. 1545. §. dem allem nach. §. dieweil aber.* [*Arumæ de Comit. cap. 5. num. 86.*

2. Quandoque autem, Principes &
Status

Status Imperii, ut in Comititiis compareant, Litteris Imperialibus jubentur, *per verba. ernstlich befehlende.* Dn. Cancell. Schüz. 1. I.P. *Disput. 10. posit. 8. lit. F. ac posit. 9. lit. A.*] Sitamen iusta aliqua causa, personalem eorum præsentiam impediat, *per suos Ablegatos* comparere possunt. *Reichs Abschied/ de Anno 1542. §. Auff welchem Reichs Tag. Rümelin. 2. ad A. B. dissert. 3. concl. 12. Vbi addit. mea. Arum. ad A. B. dissert. 5. th. 15. ac de Comit. cap. 5. num. 41. Limn. 4. I. P. cap. 7. n. 45.* Quo casu absentia suæ causas idoneas exponere debent, quare personaliter non comparuerint. *R. A. de Anno 1512. §. Es soll auch. ibi : Wo sie in eigener Person zu erscheinen redliche Hinderung hetten/ die Sie bey ihrem Glauben/ mit Brieff und Siegel bescheuren sollen.* Reink. 1. cl. 5. cap. 8. num. 42. [Dn. Schüz. 1. I. P. *disput. 10. lit. H.* Quod aliquatenus probari quoque potest, ex traditis Arumæ. *de Comit. cap. 16. num. 12.* [Hoc tamen in Civitatibus Imperii *limitat Dn. Knipschilt,* adeò ut, earum comparitionem in Comititiis non necessitatis, sed liberi arbitrii esse, asserat *in tr. de Civit. Imp, lib. 3. c. 24. num. 10.*]

3. Principibus & Statibus autem ad Comitia vocatis non comparentibus *alia pœna* indicta non est, nisi quod quilibet emanet, *suo damno*, ac absentes præsentium Constitutionibus ligentur. *Reichs-Abschied/ de Anno 1512. §. Es sollen auch. Rümelin. ad A. B. part. 2. dissert. concl. 12. Arum. ad Comit. cap. 5. num. 41. Dn. Stamler. de reserv. §. 30. n. 9. [Quod enim major pars decrevit, non minus absentes quàm præsentis ligat. l. nominationum. 45. ibi: dua partes. C. de Decurion. Dn. Cancell. Schüz. 1. l. P. Disput. 10. posit. 9. lit. E. Vide supra cap. 15. n. 18. De majoritate Votorum adi Burgold. dict. tr. part. 2. Disc. 19. n. 9. ac part. 3. Discurs. 10.]*

[3. B. Quid verò, si non major pars Principum & Statuum Imperii compareat? Aliud dicendum erit, per l. 3. D. de decret. ab Ordin. ac secundum ea quæ tradit Limn. 4. l. P. cap. 7. n. 46. [Addit. meæ ad Rümelin. 2. Dissert. 3. posit. 13. Dn. Heerwart. dissert. de plural. votor. num. 190. & num. 284. Aliter censet Dn. Stamler. dict. §. 30. num. 11. & 12.]

4. Quæritur autem: An Imperator Status Imperii ita vocare possit ad Comitia,

ut sub certa aliqua pœna personaliter compareant? Respondetur; Si res arduæ adsint, responderi potest, quod Sic. per R. A. de Anno 1545. §. und seind; ibi: daß Sie ohne Ihre Persönliche Gegenwart nicht wol können verglichen werden. Reichs-Abschied de Anno 1546. §. dieweil wir. Si quidem Principum ac Statuum Imperii *personalis Industria*, ab Imperatore electa & obligata censetur, etiam in consilio dando, idè obligatio personaliter adimplenda est. §. quia. 2. f. 6. Reichs-Abschied/ de Anno 1576. §. wann dem. I. inter artifices. 31. D. de solut. Gail. I. Observ. 97. num. 2. Vbi Græv. Limnæ. lib. 9. I. P. cap. 1. n. 98. [Addit. mea. ad Rümcl. A. B. 2. Dissert. 3. posit. II. Dn. Stamler. de reserv. Imper. §. 28. Qui contrariis respondet sub num. 8.] Quamvis aliter censeat Bertram, de Comit. apud Arum. conclus. 52. [Wurmser. 7. I. P. Quæst. 6.]

5. Quod declaro, si in Imperio Romano pacata & quieta sunt omnia, secus si turbidus rerum Status non patiatur Principem egredi Provinciam; Quo sensu percipio Rümelinum. 2. ad A. B. dissert. 3. conclus. II. Bertram, de Comit.

th. 52. Aut personalis qualitas vel Imperatoris Privilegium aliud velit. Unde Civitas Imperialis aut Abbatissa non tenentur addere rationem personalis absentiae. Limn. 9. l. P. cap. I. num. 105. & 106. Ac singulare Privilegium præten- dit Bohemia Rex, Goldast. in Reichs- Versammlungen. fol. 30. Carpzov. de Capitul. cap. 5. sent. 3. num. 15. Arum. de Comit. cap. 3. num. 40.

CAPUT XCVI.

Principes & Status Imperii sunt quoq; Consiliarii Imperij & Imperatoris.

I. **Q**uoniam Principes & Status Imperii obligati sunt negotia Imperii in Comitibus *summa cum diligentia* perpendere. Reichs- Abschied/ de Anno 1555. wann dann die Chur- Fürstliche/ ibi: Sie sich schuldig erkennen des Heil. Römischen Reichs fürfallende Sachen mit Fleiß zu brathschlagen. [Ideò meritò Imperatoris & Imperii Consilarii dici possunt, adeò ut in Comitibus Consilia-
riorum

Principes & Status Imperii sunt &c. 82

riorum munere fungantur. Reinking.
1. cl. 5. cap. 6. n. 4. & passim. Limnæ. 9. l. P.
cap. 1. num. 93.] Quam præeminentiam
Proceres Imperii ab Imperatore
Carolo Magno obstrenuè navatam operam
militarem obtinuerunt. Is enim de-
victis Saxonibus in Comitibus Germaniæ
Anno DCCLXXVII. Paderbrunni celebra-
tis, Nobilibus Francis & Germanis, hoc
Privilegium dedit, ut Regibus Germa-
niæ publico nomine in posterum con-
sulant, apud Goldast. *Constitut. Imperial.*
latin. tom. 3. fol. m. 120.

2. Proinde illi Imperatoris ac Im-
perii Consilarii etiam hodiè adhuc
dum, & quidem meritò dicuntur, ac
tales existunt. *A. B. tit. 24.* [*in pr. ibi:*
ipsi pars corporis nostri] Siquidem assum-
pti sunt ab Imperatore in participatio-
nem & sollicitudinem summi Imperii.
Carpzov. in Capitul. cap. 1. num. 24 Adeò
ut *συαρχόντες* locum in Comitibus obti-
neant, *1. a. urmeist. de Jurisd. lib. 2. cap. 2.*
num. 63. [Nec Principes & Status Im-
perii, nudi tantum sunt Consilarii, sed
simul suffraganei, qui in Comitibus non
consilium tantum, sed etiam suffragium

ferunt; Quod contra Dn. Reinking. & Dn. Stamler. latius deducit Dn. Burgold. dict. 11. part. 3. Disc. 2. num. 1. Id quod ex litteris evocatoriiis ad Comititia pate-
 scit, verba: *zuratschlagen/ zu handeln und zu schliessen*. Dn. Canc. Schuz. 1. I. P. Di-
 put. 10. posit. 3. lit. E.]

3. Horum namque personæ indu-
 stria non tantum ut Vasalli in auxilio fe-
 rendo, sed etiam ut *Consiliarij* in confi-
 lio dando electa censetur arg. §. *sed quia*.
 2. feud. 6. Rosenth. de feud. cap. 8. concl. 4.
 n. 2. Borin. d. Cavalcat. part. 2. cap. 2. §.
 6. & cap. 4. §. 7. Limn. 9. I. P. cap. 1. n. 98.

4. Hoc insuper addito, quod non
 tantum in Comititiis astricti sunt, Imperii
 utilitatem consultando promovere, sed
 etiam extra Comititia, si quid præsciverint,
 quod in præjudicium Imperatoris ac
 Imperii vergat, revelare tenentur, juxta
 formam juramenti fidelitatis, in verbis:
Ihr Kaiserl. Majest. dessen unverzugenlich
warnen. Warem. ab Ehrenb. de fæder. lib.
2. cap. 1. 61.

5. Eodem modo Imperii Principes
 & Statu sè Comititiis, nisi præmissis Cu-
 rialibus ac *Licentia abeundi* ab Impera-
 tore

torum impetrata, discedere nequeunt. *Ad quam civilitatem reverentia Imperatori debita quemlibet Principem & Statum obligat: quod & sine gravi Imperatoris indignatione à nemine prætermitti potest.* R. A. *de An.* 1546. §. *diemeil wir aber.* R. A. *de Anno* 1530. Arum. *de Comit. cap.* 8. num. 180. [Canc. Schuz. *dict. disput.* 10. *posit.* 15. *in fine.* Ita Carolus V. abitum Philippi Landgravii Hassiæ, aliorumque Aulegatorum è Comitibus Ratisbonensibus, sine prævia Imperatoris licentia ægerrimè tulit. R. A. *de Anno* 1546. Sleid. *lib.* 7. *histor.* Limn. 9. l. P. *cap.* 1. n. 225.

CAPUT XCVII.

De Solutione Collectarum Imperialium. i. e. Reichs Steuer.

[I. Sicuti nec privata bona salva esse possunt, destitutâ rerum gerendarum nervo Republicâ; Ita nullum quoque Imperium tributis non collatis salvum esse potuit. *Novell.* 149. *cap.* 1. *ac Nov.* 161. *cap.* 2. Hæc sunt ornamenta

pacis & subsidia belli, sicuti ea à Cicerone appellantur in *Orat. pro L. Manil.* Besold. in *tr. de arar. cap. I. num. 6.* Joach. Eichman. *de jur. detract. posit. I. membr. I. apud Fritsch. E. I. P. 3.*

2. Ex qua causa & ratione, Principes & Status Imperii, emergente publica necessitate, Imperatori Rom. Germ. in adjutorium Imperii *Pecuniaria subsidia*, *Reichs Hülff / Reichs Anlag und Steuer* præstare obligati sunt. *Reichs Abschied / de Anno 1542. §. und nachdem.* Dann Sie sind des Reichs Hülff gehörige *R. A. de Anno 1544. §. und damit nur.* arg. l. 2. C. de quib. mun. nem. lic. c. un. 2. feud. 56. Mod. Pistor. lib. 2. conf. 9. num. 8. Bocer. de Collect. cap. 2. Reink. I. cl. 5. cap. 4. num. 200. Besold. in thes. Pr. v. *Reichs Anlag.* Limn. 4. l. P. cap. 7. num. 51. [Besold. *de arar. cap. 5. num. 49.* Dn. Knipschilt. *de Civit. Imp. lib. 2. cap. 17. n. 19.*]

3. Collecta autem Imperii in duplici est differentia, Constitutione Maximiliani I. Imperat. introductus fuit in Imperio Romano Germanico, *Denarius Communis*, *der gemeine Pfennig* / quem quilibet Imperii Civis & subditus sive media-

tus sivè immediatus Cæsariolvere obligatus erat, eumq; exigebat des Reichs Pfenning, Meister. Reichs Abschied / de Anno 1494. & 1542. Wehn. in Obs. verb. Schakung. Arum. de Comit. cap. 8. n. 33. Klock. de Contribut. cap. 17. num. 160. Limnæ. in Addit. 4. I. P. cap. 7. num. 54.

[3. B. Quæ collecta communiter *Capitatio* vocatur; dum ea viritim, in singula personarum capita à Fiscali numerata, non inspectâ patrimonii quantitate, indicitur. tot. tit. C. de capitat. civi. lib. 11. Hujus capitalis tributi mentionem facit Cicer. lib. 3. Epist. famil. 8. Ac de cujus æquitate Vide Lips. lib. 2. admirand. cap. 3. Besold. de arar. cap. 4. §. 18. vers. 3. Klock. de arar. lib. 2. cap. 19. per tot.]

4. Successu temporis *alia Collecta Imperialis* invalescere cepit, [Quæ per *jugationem* indicitur, ac ipsis jugeribus, seu facultatibus patrimonii imponitur; Nam humanum magis est, tributa pro modo fructuum & reddituum addicere. Ita quoquè *Plato*, maximè tributum illud probat, quod ex cujusque censu & fructibus annuis solvitur. Plat. de republ.

*lib. 12. Ac iniquum foret, juxta Diocle-
tianum, quemquam ultra rerum posses-
sarum modum gravare. in l. indictiones.
3. C. de ann. & trib. lib. 10. Besold, dict.
tr. cap. 4. num. 18. vers. 1.]*

5. Hæc Collecta Principibus & Statibus Imperii imponitur *per modum Executionis*, ut eam vicissim à subditis suis subcollectando exigant; quæ Col-lecta plerunq̃ue sub titulo *der Römische Monat* venit. [Dum cuilibet Principi ac Statui Imperii certus numerus, juxta quantitatem in Imperii matricula defi-nitam, assignatur. Modest. Pistor. *cons. 4. Boc. de Collect. cap. 2. Arum. de Comit. cap. 8. n. 37. & seqq. Klock. d. tr. cap. 1. num. 224.*

[5. B. Hæc collectæ species in lo-cum *sequela Imperialis des Römische* successit; vigore cujus, juxta Consti-tutionem Imper: Caroli Crassi, quili-bet Imperii Princeps Imperatorem Ro-mam euntem, certo militum numero, propriis sumptibus sequi, & concomi-tari obligatus fuerat. Meichsner. *2. decis. lib. 1. decis. 6. num. 64. fol. m. 629. Freher.*

in disc. de expedit. Rom. fol. 10. Höppingk. d. jur. insign. cap. 2. n. 804.]

6. Indicitur autem Collecta Imperialis ab Imperatore toties, quoties Imperii necessitas & utilitas exigit, *cum consensu Electorum*, Principum & Statuum Imperii, quo per Capitulationem se astringit. *Capitul. Ferdin. III. art. 14. D. Bocer. de Collect. cap. 2. num. 8. Reink. 1. cl. 5. cap. 4. num. 207. Carpzov. de Leg. reg. Germ. cap. 8. sect. 5. & 6.*

7. Veruntamen, cum præteritis temporibus Collectarum Imperialium indictio à quibusdam belli Ducibus passim *in abusum* raperetur, und in Zeit wehrenden leidigen Kriegs Wesens in Ansehung der Reichs Steuern/ das löbliche alte Herkommen vielfältig überschritten worden. Ideò constitutum in Capitulatione Imperatoris *Ferdinandi III. art. 14.* Nec aliter nisi in Comitibus Imperialibus & Circularibus, auff Reichs und Creiß Edgen/indicentur. Vide Dn. Limn. in *Capitul. addict. art. 14. Verb. Creiß. & Verb. vielfältig.*

8. Attamen & hoc in *Instrumento Pacis* clarius repetitum, ac sepositis Conventibus

ventibus Circularibus, simul decretum ne Tributa Imperialia aliter nisi *de Comitiali* liberoq; omnium Imperii Principum & Statuum suffragio & consensu fiant. *Instrum. Pac. art. 8. §. Gaudeant.* [Dn. Burgold. *in notiz. Imp. part. 3. Disc. 7. num. 3.*]

[9. Sanè, Principes & Status Imperii & olim disceptabant, & in hunc usq; diem, disceptant; *Vtrum in Collectis Imperialibus, vota majora obtinere debeant?* Hujus Quæstionis decisio in *Instr. Pac. art. 5. §. 19.* ad proxima Comititia remissa quidem, sed in Comititiis *An. 1655. Ratisponæ* habitis, indecisa permansit; Ac an durantibus præsentibus Comititiis decidenda veniat, in ambiguo est. *Pro majoritate votorum*, contra meas Additiones ad Rümelin, 2. *discurs. 3. A. B. posit. 20. lit. B.* concludit Dn. Stamler, *de reserv. §. 30. num. 7.* ante eum Klock, *de contribut. cap. 6.* contra eum, Socer ejus Dn. Cancell. Schuz, 1. *I. P. disp. 10. th. 15. lit. A.* Juxta vulgatum illud; *Daß frinner auff deß andern Seel oder Seckel votieren sönnen.* Dn. Limn. *in addit. lib. 9. cap. 1. num. 182.* Alij distinguunt inter collectas voluntas

voluntarias & necessarias; Eichman. *de jur. detract. posit.* 10. lit. B. Quæ distinctio non placet Dn. Burgold, *part. 2. Discurs.* 19. *in fin. & per tot.* Sanè, opinioni Dn. Schüz & Limnæ. tamdiu insistendum esse videtur, donec in Comitibus aliud statuatur; cum Dn. Heerwart. *in dissert. de pluralit. votor.* num. 294. Adjecta tamen Declaratione, si Imperii Status supra facultates suas obligaretur: Quo casu S. Cæsareæ Majestatis Augustum officium implorandum erit. num. 321.]

IO. *Iusta & urgentes Causa, Collectas Imperiales concedendi sunt* plerumque *Baukosten der Brände Häuser*; ad conservandum Regimen Imperii; In Usus Camerae Imperialis; contra hostes Imperii, als *Türken-Hülff*/ Legationum causa in utilitatem Imperii, pro expeditione Romana (cujus fit mentio *in. c. un. 2. f. 24.*) *der Römer-Zug.* Vide Ruland. *de Commiss.* p. 4. lib. 2. cap. 6. n. 19. Klock. *de Contribut.* cap. I. num. 225. [latè Dn. Knipschilt. *dict.* tr. lib. 2. cap. 17. num. 70. & seqq.]

II. Indicitur autem collecta Imperii, unicuique Statuum Imperii secundum

cundum modum & quantitatem in matricula Imperii, taxatam & definitam: Nach des Reichs Anschlags, Matricul, und nachdem Römer Zug. Pro obtinenda enim olim coronatione Pontificia, quilibet Princeps & Status Imperii, Imperatorem euntem in Italiam, seu (*ut veteres Historici, praesertim Vrßpergensis, loquuntur*) *transalpizantem*, quasi dicas *Alpes transcendentem*, [cum suis Vassallis & hominibus comitari obligati erant. De quo sequentia in *Speculo Suevico*: Wann die Teutschen ein König wesen/ und der zu Rom nach der Wyhe fere/ die Fürsten synt schuldig mit Im zu fahren/ die ihn erkohren habent zu einem König. Auch sollen andere Fürsten und alle Freyherrn mit Im fahren / der Er gebedet: und hat ein Mann des Ryches Gut zu einem Lehen versihen/ andern Leuten/ die nötet Er wol mit fahren / in des Ryches Dienst mit Rechte. Schwaben Spieg. *part. 2. cap. 8.* Quod convenit cum Weichbild. Sax. *cap. 4. in med.* Vide Gunther. in *Ligurin, lib. 2. num. 35.*]

[12. Ne autem vires Imperatoris & Imperii in incerto essent, ideo Comitatus iste

tus iste ad viginti millia peditum. & quatuor mille equitum per sex menses alendum definitus fuit, assignatâ cuilibet Statui Imperii sigillatim sua quotâ & pecuniariè definitâ; & in certum Imperii Album redactâ.] computâdo pro equite 12. pro pedito 4. aureos Rhenenses. Reichs Abschied/ de Anno 1521. §. Auch haben uns. §. haben wir uns. Reink. 1. cl. 3. cap. 8. n. 23. Limn. 2. I. P. cap. 4. n. 106. Casp. Klock. de Contrib. cap. 1. num. 171. [Dn. Knipschilt. dict. cap. 17. num. 71.]

13. Quæ expeditio quamvis & ante & post *Carolus V.* ab Imperatoribus omissa fuerit, summa tamen in Matrícula Imperii taxata, à Principibus & Statibus in casu necessitatis præstanda mansit. Arum. de Comit. cap. 8. num. 35. & 46. Klock. d. cap. 1. num. 191. Hanc matriculam Vide apud Dn. Limn. 4. I. P. cap. 7. num. 66. & Wurffbein. in Relat. histor. 3. p. 9. [De rectificanda autem matrícula, ac quod collecta Imperialis, secundum vires patrimonii præsentis non præteriti imponenda sit, considerando fructus & redditus, quos quilibet Imperii Status percipit, per l. forma. 4.

§. 1. *ibi: delato modo, ex certis causis frui non possit. D. de censib. tradit. Limnæ. ad Capitul. Ferdin. III. art. 14. Verb. vielfaltig. num. 9. Burgold. part. 3. Discurs. 7. n. 3.]*

14. Hæc indictio seu Collecta si augetur, vocatur *Superindictio*, doppelte Schätzung. Sin minuatur, ein halber Römerzug: Ideò ut ea pro lubitu & liberalitate Principum & Statuum Imperii, *Vel secundum præsentem necessitatem*, in hac vel illa quantitate & qualitate ad tot, *vel* tot menses zu 100. zu 60. zu 20. Römer-Monat decernatur. Quandoque autem ob promptam defensionem Imperii collecta hæc desß Römerzugs/ Militem ipsum requirit, nec in pecunia præstari potest; da solche Reichs-Hülff in Provision und Leuten bestehen muß. Nec non, ut expertes belli Duces mittantur. R. A. de Anno 1521. §. Item haben wir uns. R. A. de Anno 1542. §. in solchem Spenrischen. [*Ethocjuxta formam & modum Comitialis conventionis.*]

15. Cæterum solebant olim Principes & Status Imperii Collectas imperiales solveere, ex proventibus Cameræ. R. A. de Anno 1542. §. und nach dem. & §.

Es sollen auch. Mod. Pistor. *conf.* 4. n. 2. lib. 2. Dn. Bocer. *de Collect.* c. 2. num. 10. Cöppen. *Observ. feud.* 4. num. 32. Postea electio eis concessa fuit, illas à subditis sub collectando exigere. Es steht ihnen frey / Ihre Unterthanen damit zu belagen. Reichs Abschied / *de An.* 1566 §. dieweil nun diese. Sixtin. *de Regal.* lib. 2. cap. 14. n. 129. Frid. 2. *de mandat.* cap. 44. num. 4. Reink. d. cl. 5. cap. 4. num. 313. [latius Dn. Limnæ. 4. l. P. cap. 7. num. 51. Dn. Knip-schilt. *dict.* lib. 2. cap. 17. num. 90.]

16. Quæritur autem: *An Princeps Imperij, Vassallum suum ratione Feudi, collectis Imperialibus onerare possit?* Distinctione hoc dubium, scilicet: An Dominus in pago feudali, *ius omnimoda superioritatis* & consequenter *ius Collectarum*, sibi reservârit, nec ne, resolvitur, apud Rosenth. *de feud. c. 5. concl.* 78. lit. c. Klock. *rr. de Contrib.* cap. 14. sect. 2. n. 28. Bocer. *de Collect.* cap. 4. n. 12. [Bidenbach. *quest. Nobil.* 18. Dissentit Heig. 1. *Quest.* 18. num. 23.]

17. Cæterum, disputatur sæpius in Imperio Romano Germanico; *An Possessor Dynastia Imperio immediate subiecta*

iure Antichrifeos, mit Pfand Schillingen
Recht interim Collectas Imperij solvere te-
neatur? Sanè non Possessorem, sed pro-
prietatis Dominum hoc onus sustinere de-
 bere, & Juri & æquitati consentaneum
 est. Quoniam solutio Collectarum,
 & rei tributariæ adscriptio, pertinet ad
 Dominum prædii, suntque effectus Do-
 minii, sicuti singulariter scribit Butrigar
in l. cum notissimi. C. de prescript. 30. annor.
 Ac quantum ad Jus Dominii, & illius
 effectus, Debitor intelligitur per Credi-
 torem, civiliter & naturaliter possidere:
 Ast quantum ad Jus hypothecæ & illius
 effectus, Creditor censetur naturaliter
 & civiliter pignus possidere, per *l. pigno-*
ris. D. de Vfuscap. d. l. cum notissimi. §. sed
cum illud. C. de prescript. 30. ann. l. scien-
dum. §. creditor. D. qui Satisfac. cog. Ita
 Festas. *tr. de estim. part. 2. cap. 1. num. 38.*
 Ægid. Thomat. *de Collect.* in terminis
 Creditoris loquens. *fol. m. 505. & seqq.*
 Ac ita decisum fuisse in supremo Parla-
 mento Aquisgranensi, multis rationi-
 bus corroborat Francisc. de Clapperiis.
caus. 98. quest. decis. 2. per tot. Quamvis
 dissentiat Klock, *de Contribut. cap. II.*
 num.

num. 209. Carpzov. in Respons. lib. 1. tit. 10. Respons. 105. num. 10. & seqq. [Vide Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 128. num. 4.]

18. Quod *Ampliando*, in tantum verum est, ut onus collectarum pertineat ad *Debitorem*, tanquam Dominum rei pignoratæ, adeò, ut si Creditor possidens prædium Jure hypothecæ, collectas solverit, eas à debitore repetere possit. per l. suum. C. de pignor. & hypothec. l. inter debitor. D. de Pactis. Festas dict. 17. part. 2. cap. 1. num. 39. Fr. de Clapperiis. dict. quest. 2. num. 7. in fin.

[19. Additâ tamen hac *Declaratione*; Modo collectæ istæ sint *graves* & toti prædio imponantur; Secus erit, si sint *modica*, ac Creditori intuitu fructuum percipiendorum imponantur, adeò ut æquitas ipsa dicat, ipsum Creditorem respectu fructuum aliquidolvere debere. Surd. de aliment. tit. 4. Quest. 16. num. 13. Castill. de Vsufr. cap. 56. num. 18. Gratian. discept. for. cap. 294. num. 20. De Herede Fidecommissario collectas solvente, vide Dn. Knipschilt. de fidecommiss. cap. 12. num. 44. & 47.]

20. Hoc tamen observandum est, quod *Nobiles Imperij immediati* Collectas Imperii quoque solvant; Ast determinatam quantitatem non habeant: *Sondern geben eine freywillige Hülff üd Reichs-Steuer/ und schütten dieselben in die Ritters-Truch: n ein. Reichs-Abschied/ de An. 1550. §. wer oder an Unser Statt. Johan. Cöppen. Observ. feud. 4. num. 32. [Mynsing. decad. 15. respons. 1. num. 33. Adi omnino Dn. Kreidenman. de nobilit. imp. immed. Quæst. 1. num. 85. Et ejusdem Generum Dn. Knipschilt. de preced. equest. Ord. 2. 2. num. 153.]*

21. Cæterum, ab Imperii Collectis sive *Turcicis*, sive aliis ad imperii defensionem pertinentibus, nullus omnino Imperii Princeps aut Status, sive Ecclesiasticus, sive secularis *immunis & exemptus est. Reichs-Abschied zu Speyr/ de An. 1544. Ubi dispositum legimus, quod omnes omnino, etiam privilegiati, Collectas Turcicasolvere teneantur. arg. l. 2. C. de quib. muner. nemo. Quo facit Reichs-Abschied/ de Anno 1549. §. nachdem nun die vorgesezte. [R. A. de Anno 1603. §. nachdem. Quo omnibus omnino con-*

conventionibus & exemptionibus contrarium itum est.] Bocer. *de jur. Collect.* cap. 4. num. 17. imprimis Besold. *in Thes. Pract. Verb. Türcken Steuer.* 45. [Et hoc adeò verum est, ut etiam ipse Imperator de Bonis & ditionibus suis, quas tanquam Princeps Imperii possidet, contribuere teneatur. *l. rem privatam, C. de privil. dom. aug.* Thoming. *decis.* 55. num. 21. Rövenstrunck. *de contrib.* num. 95.]

22. De aliis Imperii Collectis, unum vel alterum Imperii Principem & Statum, immunitatem & exemptionem habere posse, arguere videtur, R. A. zu Augspurg/ *de An.* 1548. Ac Reichs Abschied/ *de Anno* 1555. Ubi statuitur, ut ij qui virtute sui Privilegii, immunes sint ab onere Collectarum, non collectentur. Dn. Bocer. *dict.* cap. 4. num. 17. Modò Privilegium specialiter immunitatem à Collectis Imperialibus attribuat. De quo casu intelligi posse videtur Mynsing. 4. *Observ.* 70. D. Bocer. *de Collectis* cap. 11. num. 50. Vide tamen Klock. *de contribut.* cap. 16. sect. 1. num. 112. [Jacob. Blumen. *in Process. Camer.* tit. 30. num. 13.]

23. Hoc sanè controvertitur: *An Imperatori fas sit, immunitatem à Collectis Turcicis indulgere?* Ac communiter respondetur, *Quod non.* Quoniam remissio harum contributionum, universo præjudicat Imperio: Jura enim Regia non solum pro sustentatione Regis, sed ad onera quoque supportanda destinata sunt. Quo facit. *R. A. de Anno 1532. §. 14. ibi: Dietsil den. Andr. Gail. 2. Obs. 32. num. 26. & 27. Dn. m. Bocer. dict. tr. cap. 11. n. 50. Caspar. Klock. de Contrib. cap. 16. sect. 1. num. 39. & seqq. [Dissentit Quetta consil. 26. num. 1. Tilem. de Benign. Syntagm. 1. decis. 2. vot. 3. Ad-dita Limitatione, Nisi propter notoriam impossibilitatem, collecta Turcica vel Imperialis ad tempus, uni vel alteri Statui remittenda sit, Dn. Limnæ. 4. I. P. 6. 7. num. 55. & 56.]*

24. Ulterius etiam hoc quæritur; *An immunitas concessa ab omnibus oneribus ordinariis, & extraordinariis, und wie die Namen haben möchten; locum habeat quoq; in Collectis ob casum insolitum indictis, vel in collectis Turcicis?* Ac communiter respondetur, *Quod Non.* Quoniam
 omnis

omnis immunitas ad casum solitum restringi solet; Quemadmodū is, qui recipit ex pacto in se casum fortuitum, non intelligitur cogitasse de casu insolito. *per l. jubemus. C. de Sacros. Eccl. l. ad instructiones. C. eod. tit. Cacheran. decis. 36. Gail. 2. Obs. 52. n. 28.* [Præsertim cum naturale sit, ut quotiescunque periculum commune est, eo in casu onus quoque commune esse debet. *l. 1. C. de muner. publ. Maul. de homag. tit. 9. num. 55. & 128.*] *Klock. de Contribut. cap. 16. sect. 1. num. 109. & passim.*

25. Quod si quispiam Principum & Statuum Imperii in solutione Collectarum morosus existat, *Camera Imperialis* mandata ad poenam dupli, contra eos decernit. *arg. l. f. §. divi. D. de public. & Vectig. R. U. de Anno 1566. dargegen haben.* [*R. U. de Anno 1570. §. Es sollen auch.*] *Forster. in Process. Cam. tit. 10. Bocer. de Collect. cap. 13. n. 9. Klock. 17. de Contribut. cap. 18. num. 129.* [Quod de novo confirmatum fuit in *R. U. de Anno 1654. §. wurde aber. 10*] Quid si ille ulterius contumax esse perseveraverit? *privatione bonorum vel Regalium*, imò

etiam proscriptionis poenâ coerceri potest. *R. A. de Anno 1594. §. da aber einiger. Klock cap. 18. n. 85. & cap. 19. n. 5. Bocer. d. Collect. cap. 13. n. 10. Frider. 2. d. mandat. cap. 67. n. 7.* [Quotamen casu Status Imperii morosus, ante condemnationem citari debet. ad videndum se in poenam declarari. *R. A. de An. 1594. §. und damit. Dn. Mevius ad Ius Lubec. part. 2. tit. 3. art. 3. n. 24. Dn. Blumen. dict. tit. 30. n. 17.*]

[26. Quæritur autem; *An Camera Imperialis, Statum Imperij morosum in solvendis collectis Imperialibus, absq; Imperatoris præscitu & mandato, Banno notare possit?* Affirmat hoc Klock. *dict. 17. cap. 18. num. 141 ac latius cap. 29. num. 5. & seqq.* Dn. Blumen. *dict. Pr. Camer. tit. 25. num. 29.* Negat hoc Petr. Heig. *1. Q. 9. num. 14.* Placet mihi *Distinctio* inter Banni declarationem; Et Banni executionem; Quæ arridet quoque Mynsingero *cent. 58. num. 9.*]

27. Sanè claudat hoc Caput præsens Quæstio; *An is, qui immunitatem habet à Collecta provinciali, exemptus quoq; sit à Collecta Imperiali?* Ac respondemus, *Quod non.* Quoniam hæ collectæ sunt species

Species separatæ; Separatorum autem separata est ratio. *l. fin. D. de calumniat.* Nam etiam is, qui Privilegio contributionis Imperialis gaudet, exindè statim immunitatem à Collectis provincialibus prætereundum non potest. Modest. Pistor. *consi. 4. num. 5. & seqq. lib. 2. Dn. Boccr. de Collect. cap. 4. num. 23. Klock. de Contrib. cap. 4. num. 336.*

CAPUT XCVIII.

Principes & Status Imperii pro imperio militare obligati sunt.

[I. **Q**Uod C. Julius Caesar, apud Dionem, olim deprædicabat; *Duas* scilicet res esse, quibus quærat, conseruetur & augeatur Potentia; *Milites & Pecuniam*; Nam & suppeditione rerum necessariarum exercitus contineri, & eam armis parari, alteroque deficiente, reliquum simul concidere. Dio. Cass. *histor. lib. 42.* Hoc Veteris Germanici Imperii Structores probè quoque considerârunt.]

Ggg 5

2. Unde

2. Unde sine dubio provenit, ut præter alia onera, Principes & Imperii Status, utpote Cives & Vasalli Imperii, ab Imperatore *ad Heeribannum* vocati, pro salute & utilitate Imperii Romani-Germanici, *Servitia quoq; militaria* præstent, expeditionesq; in hostes suscipiāt; adeò quidem, ut excubias agere, equis & armis pro Imperatore & Imperio pugnare astricti sint, *umb dero Landen und Lehen getreulich zu verdienen*/ id quod juxta investituræ tenorem, præstare tenentur. *arg. c. un. in pr. 2. feud. 28. l. qui cum 4. §. 10. D. de re milit. Rosenth. de feud. cap. 8. concl. 4. Borin, de Cavalcat. p. 3. cap. 2. Cöppen. Observ. feud. 6. num. 39. Frize de nobil, thes. 9. lit. c.*

[3. Vestigia hujus evocationis militaris in antiquis Germaniæ legibus reperiuntur: Veluti in *leg. Longobard. 2. Verb. Banniri ad Placitum. lib. 2. tit. 42.* Apud *Fredegariū Scholasticum, Gregorij Turopensis*, legimus: Exercitum in auxilium Sisenandi, totum Regnum Burgundiæ bannire præcepit. *cap. 73. fol. m. 144.* Tale proclama evocatorium, *Heeribannum* vocabatur in *l. 13. Cod. Longob. tit.*

Principes & Status Imperii pro Imperio &c. 843
tit. 14. lib. 1. Capit. Carol. M. lib. 3. tit. 14.
Ac quilibet Imperii Vasallus sub certo
sibi competenti Labaro, unter seinem
gehörenden Heerschilt/militare. (*De quo*
Specul. Suevic. lib. 1. cap. 7.) Und seine schub-
dige Heersart seu injunctam expeditio-
nem peragere astrictus erat. *dict. Specul.*
Suev. lib. 2. cap. 8.]

4. Sicuti enim præcipua Princi-
pum & Statuum Imperii varia Jura [&
privilegia, ob præstitas tam egregias per
militarem virtutem, operas, in fundâdo
Imperio Rom. Germanico.] à *Carolo*
Magno Imperatore obtinuerunt; Ita hoc
militandi onus ex eodem fonte proflu-
xit; [juxta Recessum Imperii An. 777.
Padebrunnilatum, apud Goldast, *tom. 3.*
Constit. Latin. fol. m. 120. Annal. Franc.
append. Aimoni. lib. 5. fol. 340.] Qui
præter alia, insuper etiam hoc consti-
tuit; Ut omnishomo *de duodecim man-*
sis, Bruniam habeat, ac cum debita ar-
matura in hostem pergat; apud Goldast.
Constit. Imp. latin. Tom. 3. fol. m. 156. cap. 6.

5. Proinde Principes & Status, in
matriculam Imperii inscripti ac in nu-
merum *Vasallorum, Imperiiq. militum* re-
cepti

cepti sunt, ut pro Imperio perpetuò militent: Quo intuitu (more Romanorum) Imperio semper militare dicuntur *arg. l. ex eo. 42. D. de testam. mil. Gail. 2. Observ. 127. num. 9. Knich. de iur. territ. cap. 1. num. 161. Limn. 4. I. P. cap. 8. num. 141.* Exinde etiam militaria habent Privilegia. Baro Enenck. *de Privileg. milit. lib. 1. cap. 6. num. 13.*

6. Præstant autem Imperii Principes & Status, hæc servitia Vasallatica [si militaris opera personaliter non exigitur, aut in persona propter impedimenta præstari nequit,] quandoque *Hostenditis*, vulgò *Osten Dienst*/ hoc est, solvendo contributiones Imperii, *die Heers Steuer*. De quo in §. *si milit. 2. feud. 40. Schneid. de feud. part. 5. num. 96. Borin. de Cavalcat. part. 3. cap. 2. Klock. de Contribut. cap. 1. n. 266.* Quæ præstatio *Reichs Steuer* ac *Römer Zug* vocatur, ac olim *Reiß Belt/ oder Heers Steuer/* nominata fuit. Knichen. *dict. tr. cap. 3. n. 374. Klock. dict. cap. 1. num. 297.* Determinatâ quantitate, unicuique Statuum, in matricula Imperii in den *Reichs Anschlägen/* assignatâ. Limn. 4. I. P. cap. 7. n. 61. Wehn.

Wehn. Obs. verb. matricul. [*Quod onus in antiquis Germaniæ legibus vocatum fuit; die Heerfahrt lösen; De quo VVeichbild. cap. 4. der Mann ist mit seinem Herun zu zihen schuldig / oder muß die Heerfahrt lösen / mit dem zehenden Pfund deß / daß er jährlich von Ihm hat. Similia legimus in Specul. Suev. lib. 2. cap. 8. ibi: mit dem zehenden Pfund.]*

7. *Quæ tamen assertio Limitatur, Nisi ipse Imperator servitium personale exegerit; prout decretum fuit in R. A. 1521. §. Item haben wir. R. A. 1576. §. zu demselben. Quæritur autem: An Principes, aliivè Nobiles Imperii ab Imperatore personaliter ad militiam pro Imperio vocati, personaliter comparere teneantur? Quod assertitur. Quoniam servitium hoc inhæret personæ Vasalli, ideò invito Domino, per substitutum præstari nequit. arg. c. Imperialem. & c. Imperialis. 2. feud. 52. & 55. Schrad. de feud. part. 6. num. 49. Rosenth. de feud. cap. 8. concl. 24. num. 8. latè Kohl. de Servit. Vasall. part. 1. num. 159. Ritter. de homag. concl. 149. Cum & olim Imperii Vasallus ab Imperatore vocatus, Imperatori in persona*

sona assistere obstrictus erat, sub poena feudiamissionis. *Constit. Carol. III. Imperator, apud Goldast. Constit. Imp. pag. 207. Lehenman. in Chron. Spirens. lib. 2. cap. 42. Limnæ. 2. I. P. cap. 4. num. 105. [Vide Schrader. de feud. part. 6. cap. 6. num. 40. Dissentientium rationes vide apud Mager. de advoc. armat. cap. II. num. 633.]*

8. Cæterum Galliæ Leges, Nobiles istius Regni ad hoc onus maximè astringunt, *qu' en necessité de guerres, tous gentils hommes soyent tenus, de prendre les armes pour la necessité du Roy.* Barn. Brissou. in *Basil. l. 6. tit. 3. Choppin. l. 2. de leg. And. p. I. tit. 3. [Similiter constitutum est, Regni Hispaniarum legibus, quod Magnates (Los Grandes y titulados) tempore belli cum suis militibus, Regem personaliter sequi, & latus ejus tegere teneantur; in Verbis: Los nuestros Vasallos, que de nos tienen tierra, son tenudos a nos servir en guerras por sus personas, y no se pueden excusar. leg. 8. tit. 4. lib. 8. Fr. de Amaya ad l. 2. C. de annon. num. 85. & seqq. lib. 10. Idem Jus in Regno utriusque Sicilia vigere*

gere, tradit Don Gars Mastrill. *de magistr.*
lib. I. cap. 29. num. 14. & seqq.]

9. Illud notandum, quod Nobiles
immediatè Imperio subiecti, die Freye
Reichs, Ritterschafft in Branden/Schwar
ben und Rhein/in partem onerum Imperii
à Cæsarea Majestate, als der Röm. Kdiserl.
Majest. Frey Edel Knecht / peculiariter
requirantur, ut tempore belli, *vel in per-
sona* Imperio & Imperatori assistant, *vel*
certam pecunia summam solvant. Eine
namhafte Belt. Hülff/ohn einigen gewissen
Anschlag bezahlen. Reichs Abschied / *de*
Anno 1500. tit. was man mit der Ritters
schafft. Klock. 17. de Contribut. cap. 14.
sect. I. n. 46. [Vide Dn. Kreideman.
de nobilit. Suevica Quäst. 4. num. 85. &
seqq. Ejusque Gener Dn. Knipschilt.
de preced. equest. Q. 2. n. 153. Quomodo
autem more hodierno, bellum ab Impe-
ratore suscipiendum & gerendum sit
Adi Dn. Cancel. Schüz. 2. I. P. *disput. de*
bello. 10. posit. 2. lit. E. Dn. Limnæ,
ad Capitul. Caroli V. art. II.
Verb. der Reichs, Stand.
per tot.]

P A R S IV.

CAPUT XCIX.

De Exemptione.

USq; huc de Principum
 & Statuum Imperii *Præroga-*
tivis ac Oneribus: Videamus
 nunc, quibus modis quispiam
Status Imperij esse desinat. Quod im-
 primis *Exemptione* accidere solet, quâ
 Imperii Status ab immediata Imperii
 subjectione vi bellica, vel alterius astu-
 tâ industria abstrahitur, aut motu pro-
 prio se ipsum Imperio Romano-Ger-
 manico subducit. *Reichs-Abschied/1548.*
S. als auch durch. & Reichs-Abschied/1566.
S. demnach. [*Ubi Imperator Maximi-*
lianus II. conqueritur; daß so viel herr-
liche Königreich/ Fürstenthumb/ Republi-
quen und Städte/ hie mit Gewalt/ dort mit
Practiken/ dem Röm. Reich erfermet wor-
den.] *Gail. 1. Obs. 21. Gylman. 1. Symph.*
part. 1. Vol. 1. Knich. in Epops. sect. 2. n. 33.
[Comitolog. part. 4. num. 64. fol. m. 227.
De causis exemptionis & conversionis
 Vide

Vide Dn. Knipschilt. *d. Civit. Imp. lib. 1. cap. 15. per tot.* Grot. *de jar. bell. lib. 2. cap. 22. num. 13.*

2. Exemptorum *tria Genera* in Imperio Romano Germanico reperio. *Primo*, Quidam à jurisdictione Imperii Romano-Germanici, sese totaliter exemerunt, tam quoad onera, quàm quoad recognitionem Imperialis Majestatis, [Talis est Rex *Gallia, Hispania, Anglia, Polonia*, alii Principes & Civitates *Italia Belgij* & alibi sitæ. Vide Knipschilt. *dict. rr. lib. 4. cap. 2. per tot.* Et hi Reges & Respublicæ, adeò ab Imperio sese eximerunt] ut qui olim subiecti erant Imperio, malam ei retribuunt gratiam, ac hodiè haud rarò Imperii hostes existant. De quibus vide Clut. *in Syllog. concl. 10.* Reink. *1. cl. 2. cap. 9.* Viet. *de Exempt. concl. 9.* Limn. *1. P. cap. 9. num. 7. & seqq.*

3. Hi totaliter exempti, sese vix ullo præscriptionis, aut alio Juris titulo, adversus Imperium Rom. Germ. tueri possunt. [cum obedientia & superioritas sit materia in præscriptibilis.] *arg. c. cum inter. X. de consuet. c. f. X. de præscript. l. 6. C. cod. c. Imperialem. 2. f. 55.*

Reichs=Abschied/ 1512. §. Nämlich welche.
 Reichs=Abschied/ 1570. §. Als wir dann.
 Zas. 2. *Consil.* 16. *num.* 12. Gail. *de arrest.*
cap. 6. *in f.* Reink. *d. cap.* 9. *num.* 132.
 [Unde Bodinus tradit; Quod nec
 mortales adversus Deum, nec privati
 adversus Rempublicam prescribere pos-
 sint. Bodin. *de Republ. cap.* 10. Cassan.
de jur. Reg. Gall. cap. 3. *fol. m.* 146. Vide
 latius Limn. *ad cap. Carol. V. art.* 9. *Verb.*
zum fürderlichsten. num. 2. & 3. Knip-
 schilt. *dict. tr. lib.* 1. *cap.* 13. *num.* 46.]

4. Ideò Exempti Status & avulsa
 Imperii membra, optimo Jure, Imperii
 stimulis & Armis ad debitum obsequi-
 um redigi posse, multi ex Juris Publici
 Consultis tradunt. Siquidem nullum
 bellum justius esse perhibetur, quam
 quod suscipitur pro rebus recuperandis.
l. 2. *C. de his, qui latr.* Victor. *de exempt.*
concl. 7. Reink. *d. cap.* 9. *num.* 132. [Quod
 disputat Dn. Limnæ. *dict. tr. art.* 9. *Verb.*
zum fürderlichsten. num. 19. & 20. Adeò
 ut non sine ratione, aliter sentiat Besold.
d. appellat. cap. 2. *num.* 8.]

5. Sanè aliquoties in Comitibus de-
 liberatum fuit, *de Recuperandis provinciis*
 ab

ab Imperio avulsis, ac quomodo exterorum rapinis obviam iri possit. *R. A. de Anno 1521. §. und als wir. ibi: auch dasjenige/ so dem Reich entzogen/ und lange Zeit in frembden Händen gewesen/ wider zu erobern. Reichs- Abschied/ de An. 1566. nach abgesetzten & de Anno 1582. §. und als wir. Warem. ab Ehrenberg. de subig. reg. c. 1. num. 22. Frider. 2. de mandat. cap. 67. n. 13. Reink. 1. cl. 2. cap. 9. num. 152. [Quod jam olim Carolus V. in sua capitulationis art. 9. in Verbis: wider darzu zu bringen/ sanctè juravit. Et hoc repetitum & declaratum fuit, in Ferdin. IV. R. Reg. capitul. art. 9. Semper enim generoso Imperatori decorum studium fuisse, scribit Procopius, pristini Imperii recuperandi desiderium: Ita Legatus Imperii Justiniani ad Theodatum. Procop. de bell. Gotb. lib. 1. latè Dn. Limnæ. ad Carol. V. capit. dict. art. 9. Verb. wider darzu zu bringen, num. 1. & seqq.]*

6. *Remedia varia* de recuperandis ab Imperio avulsis Provinciis suggerit Dn. Wurffbein. in Relat. part. 10. & II. Comitiol. part. 4. Dissert. 8. fol. 303. & seqq. Dn. Limnæ. ad Capitul. Carol. V. d. art. 9.

Verb. wider darzu zubringen. Quid e reintegrandis Imperii Circulis, & redu-
cendis avulsis Imperii membris, scribit
sequentia: *Sed docuit temporum secuta se-
ries, non sufficere verba, ubi factu opus est,
non Legationes, ubi Legiones requiruntur;
ac propositum in mente retentum, nihil ope-
ratur. dict. art. 9. num. 8. & 9. Vide quo-
que Comitilog. part. 4. Dissert. 8. caus.
4. num. 3. & seqq.*

7. *Secundo*, Quidam, membra olim
Imperii, nunc exempti quidem sunt,
quoad onera tantum & contributiones;
Non tamen spretâ penitus Imperatoris
& Imperii Majestate, ut sunt *Helvetii
Belga*, omnes ferè Italiae Principes; ut
Magnus Dux Etruriæ, Dux Mantuæ, Me-
diolani, Mutinæ, Mirandulæ, Plombini;
Comites & Marchiones infiniti per Li-
guriam & Lombardiam, Respublica
Luccensis; Qui Imperii ac Imperatoris
Majestatem comiter observant, se Jura
Imperii habere gloriantur, nec incon-
gruè, Imperii Romani Honorarii Cives
dici merentur. Goldast. *in prefat. ad Se-
renissimum Ducem Würt. von Reichs-
handlungen*, Reink, d. cap. 9. num. 90.
Gluten.

Cluten. in Syllog. concl. 13. Viet. de Exempt. concl. 2. [Besold. de Stat. Reip. subalter. cap. 7. per tot. Dn. Knipschilt. dict. lib. 4. cap. 2. num. 12. & seqq. ac lib. 1. cap. 18. num. 54.]

8. Imò non pauci Italiae Principes ac Comites, tanquam Imperii Vasalli, investituræ renovationem ab Imperatore petere necessum habent, ac præteritis Imperii turbis intestinis, aliquoties extraordinaria collatione Imperatoriae Majestati subvenerunt, prout ex literis Imperialibus per Cæsareæ Majestatis Legatum *Comitem di Ravatta* ad Italiae Principes & Vasallos Imperii missis, dum Romæ eram, cognovi.

9. Tertiò, quidam Imperii Comites & Status, ab immediata Imperii subjectione, salvâ tamen manente jurisdictione Imperii, eximuntur, ac mediati Cives Imperii per exemptionem alterius Imperii Status immediati Landsassu efficiuntur. Veluti, si Princeps Imperii, Dux, vel Marchio, Comitem, Baronem, Abbatem, Civitatem Imperio immediate subjectam, suum Landsassum, suamque Civitatem Provincialelem esse,

asserit, eamque sibi subicit; Wann ein
 Stand des Reichs den andern / auß den
 Reichs Anlagen und Matricul außzihet/
 und Ihme auff den Reichs Edgen vertrie-
 tet. Reichs Abschied/ de Anno 1541. §. doch
 sollen die. Reichs Abschied/ de Anno 1548.
 §. als auch durch. & §§. seqq. Gail. 1. Obs.
 21. Roding. in Pand. Cam. 1. tit. 8. §. 16.
 Knich. in epops. num. 133. Tilem. de Be-
 nignis. Synt. 40. dec. 2. vot. 4. num. 24.
 [Knipschilt. dict. lib. 1. cap. 8. num. 55.
 Gothlib. Von Herden. in Comitolog.
 part. 4. caus. 3. dimin. Imp. num. 3. fol. 220.]

10. De qua creberrimæ lites, ac gra-
 vissimæ controversiæ in Imperio Ro-
 mano-Germanico ortæ, ac plurimæ nec-
 dum decisæ existunt. Vide Reichs Ab-
 schied/ de Anno 1576. §. Ben Berathschla-
 gung. cum §§. seqq. [Interest enim
 Imperatoris & Imperii, egregios habere
 Vasallos, eximias & locupleres Civita-
 tes ac subditos, quò tempore necessita-
 tis viris & viribus assistere queant. Dn.
 Knipschilt. dict. 11. lib. 1. cap. 18. num. 41.
 Comitiol. dict. part. 4. Dissert. 8. caus. 3.
 fol. m. 243. Proinde Fiscalis Imperii
 invigilare jubetur, ut contra exemptos
 processus

processus in Camera Imperiali extrahat. in R. l. de Anno 1548. §. und als durch. 52. & seqq. [latè Dn. Blum. in Process. Camer. tit. 30. num. 46. & seqq.]

II. Sanè in Comitibus Augustanis Anno 1568. celebratis, Cæsareæ Majestati traditus fuit Catalogus, quo ultra Centum Imperij Status enumerantur, so außgezogen seind/ und nach täglich außgezogen werden wollen; ac sola Domus Austriaca, unum & Viginti Status eximit. Vide Acta Brunsvic. tom. 2. num. 180. Arum. de Comit. cap. 8. num. 61. Gylm. 3. Symphor. v. Exemptio. [Limnæ. 1. l. P. cap. 7. num. 73. Addit. Limnæ. 1. l. P. cap. 7. per tot. & 9. Adeò, ut Author Comitologix scribat; daß sich nie ein Eximirter Stand/ bey der Exemption wol befunden. in dict. part. 4. Dissert. 8. caus. 3. num. 169. fol. m. 245.]

12. Quamvis autem multi prodiderint, fieri non posse, ut quispiam ab Imperio Romano-Germanico justè eximatur; Veruntamen, quia in præsentī casu, Exemptio intelligitur, *salvâ supremâ jurisdictione Imperatoris & Imperij*, adeò ut Provincia exempta maneat pars

Eximentis Status sub Imperii fide; Ideò eadem tolerabilem quodammodò esse, suadent usus ævi, & exemplorum frequentia. Viet. *de Exempt. concl.* 12. Resp. *in Caus. Vinariensi num.* 50. Gylman. 1. Symphor. 2. tit. II. vot. 4. num. 112. & 2. Symphor. 1. vot. 7. num. 7.

13. Maximè cum harum Exemptionum determinata decisio, in Imperii Recessibus non proftet; Imò in eis Exemptiones præteriti temporis magis approbentur & confirmentur, per verba: Die jemige so von Alters hero / durch andre Ständ in den Reichs: Anlagen billich außgezogen / bey altem Herkommen zulassen. in Reichs: Abschied / de Anno 1541. §. doch sollen die. Reichs: Abschied / de Anno 1542. §. und wiewol. R. A. 1567. §. damit auch. Reink. 1. cl. 2. c. 9. num. 118. Limn. 1. P. 1. cap. 7. num. 73. [Knipschilt. dict. lib. 1. cap. 18. num. 37.]

14. Quoniam exinde devotioni publicæ (quam quilibet Imperii Princeps & Status Imperio Romano Germanico debet,) parum decedit, sed exemptus Status unà cum onere tam Contributionis, quàm Recognitionis in Principis

eipis eximentis humeros redundit, daß der Aufgezogene dem Aufzieher cum onere seines Anschlags heimfallen solle/ und er Ihme auff den Reichs Edgen vertrete. [Reichs-Abschied/ de Anno 1548. §. und als durch der. 25. in Verbis: Auch dem H. Reich an seiner Anlag und Berechtigtkeit nichts abgehet. & seqq.] arg. l. alienatio. 67. ibi: cum sua causa. D. de contrah. empt. R. A. 1582. §. wann auch in diser. Gail. 1. Obs. 21. num. 11. Meichsn. tom. 2. lib. 1. decis. 9. fol. 847. Viet. de Exempt. concl. 9. & 19. [De processu contra eximentes] vide Blumen. in process. Camer. tit. 30. num. 49. & seqq.]

[15. Quærit autem & disquirit Dn. Knipschiltius; An Civitas Imperij, sese propriâ authoritate ab Imperiali jurisdictione eximere, & alteri Imperij Principi, vel etiam Extero, se planè submittere possit? ac Negativam sententiam meritò sustinet in dict. tr. lib. 1. cap. 18. n. 39. & seqq. Nulla enim Civitas vel Castrum alterius superioris jurisdictionem, sine Domini sui consensu prorogare potest. Kirchov. 5. consil. 1. num. 21, latè Dn. Heider. in act.

*Lindav. lit. mmm. fol. m. 619. Stephan. de
jurisd. 2. part. l. c. 4. n. 49.*

CAPUT C.

De Causis Exemptionis ab Imperio.

I. **C**AUSÆ Exemptionis præcipuæ sunt;
Primò, Mortalitas Principum; Ut
 enim omnium, ita Statuum Im-
 perii ac Provinciarum sua est mortali-
 tas, quæ de manu ad manum, sicuti cun-
 cta, ita quoque Principes & Status Im-
 perii propellit; Omnis ævi fata testan-
 tur, inclytas familias, maximè in Civili-
 bus discordiis, plenè pessum ivisse; [Res-
 publicæ enim & familiæ, etiam optimè
 constitutæ, fatali huic rerum vicissitu-
 dini obnoxia sunt. Plato *in libr. de repu-
blica*. Omnia enim orta occidunt, &
 aucta senescunt. Besold. *de republic. ca-
vand. cap. i. num. 3*. Unde Ovidius: *Sic
omnia vectis cernimus, atq; aliàs assumere
robor agentes, concidere hos*. Kirchner. *de
Republic. disput. 21. thes. i. lit. A*. Com-
 probat hoc ipse Imperator in Reichs-
 Abschied

Abschied/ *de Anno 1548. §.* als auch durch. ibi: daß etliche Ständ in des Reichs Ansehldgen befunden / aber unbewußt / wer dieselben oder welcher Ende sie zu finden. [Dn. Knipschilt *dict. tr. lib. 4. cap. 1.*] Vide Catalogum membrorum Imp. apud Goldast. *tom. 1. Constit. Imp. part. 12.* Quem etiam Limn. *refert, 1. I. P. cap. 8.* latè Wurffbein. *in Relat. histor. part. 7.*

2. *Secundà causa est, Delictum ac Perduellionis crimen;* propter quod Status Imperii, Cæsaris & Statuum voluntate, banno notatur, ex numero Statuum ac Imperii matricula deletur, ejusque Territorium alii Principi assignatur. *arg. l. 2. §. 2. D. d. h. qui not. infam. l. si Vsusfr. 21. D. quib. mod. Vsusfr. Gail. 1. Observ. 21. num. II. Frider. 2. de mandat. 67. num. 15. Vietor. de Exempt. concl. 17. & 39. Klock. de Contrib. cap. 19. num. 63. [Nam propter crimen læsæ Majestatis, non tantum bona, sed etiam jus Civitatis amittitur. Ord. Cam. part. 2. tit. 9 §. Sojmand. Mynsing. cent. 3. Obs. 30. Knipschilt. d. tr. lib. 1. cap. 18. num. 6. & 7.]*

3. *Tertia causa est, Prescriptio. R. A. 1548. §.* Wann auch ein außgezogener. Non

Non quidem contra Imperium, sed dum quispiam Principum Imperii, alterum Statum Imperii à tempore immemoriali in Comitibus repræsentat, cum vè eximit; Quæ præcipua, ac ferè unica exemptionis causa in Processu fiscali hodiè maximè attenditur. [*Reichs Abschied/de Anno 1548. §. wann auch. 56. ibi: wider die Reichs Hülff und Anschlag legitimè præscribiret habe.*] Scipio. lib. 4. decis. Camer. 126. Meichsn. decis. Camer. 61. num. 71. lib. 3. Gylman. 1. Symphor. 2. tit. II. vot. 4. num. 58. Viet. de Exempt. conclus. 17.

4. Quæritur autem: *Quale tempus requiratur, ad subducendum Statum Imp. è Iurisdictione immediatâ Imperatoris & Imperij?* Vetustatem, omnem memoriam excedentem, præsens Imperii constitutio, & usus requirit. per *Reichs Abschied/ 1548. §. Wann auch ein Außgezogener. 56.* [*in Verbis: und dargegen wider ihne dargebracht werden möcht / daß er je in Menschen Gedächtnuß / in des Reichs gemeinen Hülffen contribuiret.* arg. cap. super quibusdam. §. præterea. X. de R. S. Gail. de Arrest. cap. 8. num. 24. & cap.

cap. 7. num. 16. Tilem. de Benign. Synt. 2. dec. 4. vot. I. num. 59. Myns. 5. Observ. 59. num. 11. Mastrill. decis. 114. num. 19. Fr. de Amaya. in Cod. tit. de annona lib. 10. fol. m. 218. [Dn. Knipschilt. dict. tr. lib. I. cap. 18. num. 59. Blumen. dict. tr. tit. 30. m. 48.]

5. Quæritur etiam; *Quodnam tempus dicatur immemoriale?* Sufficiunt, testes laudabili canitie venerabiles, qui à majoribus semper audivisse ac se ipsos vidisse, Eximentem actus superioritatis exercere, in districtu exempti profiteantur. *arg. l. si arbiter. 28. D. de probat. Mascard. concl. 1042. Mastrill. decis. 114. num. 47. Bening. 2. dec. 4. Vol. I. num. 117. Mar. Anton. Var. resol. lib. 2. resol. 55. n. 25. Fontanell. de pact. dot. cl. 4. Gloss. 17. n. 51. Quod plerumque centum Annorum spacio definitur. arg. l. f. C. de SS. Eccles. Cynus ad. l. 2. num. 9. C. de servit. Myns. 13. resp. 3. num. 117. Reink. 1. cl. cap. 2. num. 40.*

6. Post tempus immemoriale, Comes vel Abbas petens, ut in numerum ac dignitatem Statuum reponatur, amplius non auditur, per R. A. de Anno 1541. 5. doch.

doch soll die. *ibi* : die billich Aufgezogene bey altem Herkommen bleiben zu lassen. *Et quidem meritò;* Quoniam præscriptio hæc immemorialis, habet vim Privilegii ac specialis concessionis. *per cap. I. de præsc. in 6. c. super. 46. §. præterea. X. de V. S. l. hoc jure. 3. §. ductus aqua. D. de aq. quot. & æstiv. Cothm. cons. 79. num. 72. Sixtin. 1. de Regal. 5. num. 139. Reink. 1. cl. 5. cap. 2. num. 26.*

7. Quod adeò quidem verum esse. Doctores ajunt, ut quamvis ab initio, à parte Eximentis, *violentia, aut mala fides* intervenisset, si tamen Exemptus sciens prudens non contradicendo tacuerit, tempore immemoriali omnis violentia & mala fides purgata esse censeatur. *arg. h. f. D. de aq. plurv. l. 3. in pr. D. de Vsufr. Tessaur. decis. 16. num. 7. Myns. 1. Observ. 30. Knich. de iur. territ. cap. 3. num. 232. Bachov. 2. ad Treutl. 22. thes. 6. lit. b. [Knipschilt. dict. lib. I. cap. 18. num. 60. cum num. 57. Hering. de fidejuss. cap. 7. num. 529 & 532.]*

8. Quarta exemptionis causa, *Voluntaria subjectio* existit, quâ Status Imperii, tum ratione domicilii, tum ratione bono-

bonorum, alteri Statui sese subicit, ejusvè Landfassum sese facit & nominat, sive bona habeat allodialia, sive non; Id quod olim licuisse, etiam non impetrato Imperatoris & Statuum consensu, docet Reichs Abschied/de An. 1548. §. und als auch. ibi: Bevorab so die anßgezogene Ständ solches außziehens und vertretens zu friden seind. arg. trad. Steph. 2. de Iurisd. p. I. cap. 4. n. 50. Viet. de exempt. concl. 12. Rosenth. de feud. cap. 2. concl. 24. [Hodiè tamen secùs esse tradit Knipschilt dict. cap. 18. num. 39. Vide cap. 99. nam. 15.]

9. Quæritur autem; *An Imperii Princeps aut Status Imperii, ultrò offerens territorium suum in feudum, alteri Statui Imperii, personam quoq; suam subdere censeatur?* Quod Negatur, nisi etiam hoc expressè cautum fuerit. arg. c. quamvis. de prebend. in 6. l. cum scimus. 22. §. I. ibi: quodammodo. C. d. agricol. lib. II. Molin. ad cons. Paris. tit. I. §. I. gloss. 5. num. 21. Stephan. de Iurisd. 2. p. I. cap. 7. num. 177. Sixtin. I. de Regal. cap. 8. num. 59. Anton. Fab. 7. Cod. 3. def. 5. Gylman. 3. Symphor. f. 120. Viet. de exempt. concl. 23.

10. Hoc tamen observandum, quod
in

in alterius Imperii Principis, territorio *habitans*, non subito territorii Domini subditus ac Imperio exemptus censetur; Quia aliud est, esse *in territorio*, aliud, esse *de territorio*. Schrad. *de feud. part. 9. 2. p. pr. sect. 3. num. 157.* Surd. *conf. 129. num. 17.* Köpp. *decis. 48.* Bidenb. *2. nob. 1. num. 17.* Meichsn. *2. lib. 1. decis. 8. num. 42. fol. 807.* Viet. *de exempt. concl. 27.* [Multi enim in Imperio Rom. Germ. reperiuntur Comitatus, Baroniarum aut Prælaturæ, quæ in aliorum Principum territoriis sitæ sunt, & tamen exemptæ, & ab alterius jurisdictione immunes existunt, dum nemini nisi Imperatori immediatè parent. Michael *de jurisdict. conclus. 60.* Knipschilt. *dict. lib. 1. cap. 12. num. 107. Vbi exempla adducit.*] Nisi talis Status, simul ut subditus & Landsassus à Territorii Domino fuerit judicatus, illiusvè mandatis absq; contradictione obedierit, quod tempore immemoriali verum subditum efficit.

II. *Quinta exemptionis causa est, Specialis Imperatoris Concessio*, Principi Imperii jam à plurimis retrò computatis annis facta; [non ut omnimodo ab Imperio

Imperio eximeretur, Cöppen. *Observ. feud. 2. n. 10.* sed] ut hunc vel illum Imperii Statum, tanquam *Landsassum*, in Comitibus aliisvè actibus Imperii repræsentet, und *vertrette* / ac pro subdito habeat. Tilem de Benign. *Synt. 2. dec. 4. vot. I. num. 45.*

12. Quam concessionem olim valuisse, maximè consentiente ipso Statu exempto, non est quod dubites, ac plurimis exemplis doceri potest. Hodie restrictâ hâc potestate per *Capitulationem Imperialem Ferdinandi II & III. art. 3. ibi: einen jeden/ nach seinem Stand verbleiben zu lassen.*] concessionem hanc non valere, tot Statuum querelæ in *Causa Donauvertensi* satis arguunt. Klock: *de Contribut. cap. 19. num. 58.* Assert. jur. *Archiep. contr. Brem. fol. 69.* [Quod latius deducit Dn. Knipschilt, *diët. lib. 1. cap. 18. num. 61. & 62.* Dn. Limnæ. *ad Capit. Carol. V. art. 9. Verb. verschreiben.*]

CAPUT CI.

De Probatione Exemptionis.

1. **H**Æ præcipuæ sunt causæ, quibus Imperii Civis immediatus ac Liber Imperii Vasallus, *Landsassus* efficitur.

efficitur. Quod si Exemptus jure suo fretus, diutius parere nolit, sed in libertatem Imperii immediatam sese afferere velit, gravissimum *Onus probandi* subire cogitur. *arg. l. si de possessione. 22. ibi: de libertate proclamat. C. de probat. l. 1. C. ubi caus. Stat. can. contra morem. dist. 10. Knich. in Epops. num. 139. Meichsn. 2. l. 1. dec. 9. num. 6. fol. 832. Gail. de Arrest. cap. 7. Reink. 1. cl. 5. cap. 3. num. 4.*

2. *Nisi Princeps aut Status Imperii eximendus*, in libertatis possessione vel quasi Cæsaris decreto constituatur; Aut Princeps *eximens* ad subjectionis probationem pacto vel transactione astringatur. Quam expediet, probando Exemptum *paruisse & comparuisse*. In hisce enim duobus actibus omnis subjectionis consistit. Thom. Mich. *de jurisdict. concl. 52. & seqq. Schrad. cons. 1. num. 523. vol. 1. Gylman. 2. Symphor. 1. vot. 5. Viet. de Exempt. concl. 36. & 37. [latè Joan. Chr. Tenzel. de jure subjeet. cap. 4. per tot. apud Dn. Fritsch. E. I. P. 2.]*

3. I. *Parendo*, Qui enim paret, subditus præsumitur. Benign. 3. dec. 2. vot. 6. num. 21. Ac per obedientiam, acquiritur

ritur quasi possessio subjectionis. Afflict. decis. 26. num. 1. Klock. consil. 9. num. 60. vol. 1. [Obedientia enim est obsequium, quod magistratibus à Deo ordinatis præstandum est. Ep. ad Tit. 3. Georg. Ritter. de homag. cap. 7. num. 142. Defens. Waldec. part. 1. cap. 9.]

4. Obedientia ista clucet: *Primò*, Si quis homagium præstiterit: c. cum olim. de Privil. Gail. de Arrest. cap. 7. num. 10. Viet. d. concl. 36. [Ex hujus enim præstatione, quispiam homo alterius efficitur. Georg. Ritter. dict. 1r. cap. 7. num. 166. & 185. Defens. Waldec. part. 1. cap. 11. Vide supra cap. 38.]

5. *Secundò*, Si pareat Mandatis, monitis, Statutis, à Principe emissis. Raudens. respons. 2. num. 241. Pacian. de probat. lib. 2. c. 37. n. 25. [Tenzel. dict. cap. 4. num. 108. Wann einer den öffentlichen Mandaten/ Gebotten/ inhibitionen/ Gehorsam leistet. Gylman. 1. Symphor. part. 2. tit. 6. vot. 1. num. 46. Ritter. dict. cap. 7. num. 181. Vide supra cap. 40.]

6. *Tertiò*, Si pareat, mulctam solvendo, poenas luendo. [Quæ fructus sunt jurisdictionis] Sixtin. de Regal. lib. 2.

cap. 8. Ritter. de homag. concl. 175. [Frevel und Bußerlegen und bezahlen. Quoniam nemo regulariter multam solvere tenetur, nisi ei cujus dominium quispiam agnoscit. Tapia ad l. fin. part. 1. cap. 2. n. 48. Victor. de exempt. conclus. 36.]

7. *Quartò; Si pareat, appellationem admittendo, tam activè quàm passivè, c. placuit. caus. 2. q. 6. l. à Pratore. l. precipimus. C. de appellat. Gail. de arrest. cap. 7. num. 14. Ruland. 4. de Comm. lib. 2. cap. 3. num. 18. [Ubicunque enim appellatio ad Dominum territorii tanquam proximè superiorem derivatur, ibi subjectio arguitur. Ant. Quetta, consil. 71. num. 2. latè Ritter, dict. cap. 7. num. 176. Quod explicat Defens. Waldec. sive Waldeckische Ehren- Rettung. part. 1. cap. 16.]*

8. *Quintò; Si pareat in negotio Religionis; Nam cujus est Regio, ejus etiam est Religio. Knich. Encyclop. cap. 13. Roscorb. in prax. cap. 29. [Ritter. dict. cap. 7. num. 180. Tenzel. de jur. subject. cap. 4. num. 104. Quod tamen juxta dispositionem Instrum. Pacis art. 5. §. 12. intelligendum est,]*

9. II. Comparendo probatur subiectio; *Primò*, si vocatus ad Comitata Provincialia compareat cum effectu. Gail. de Arrest. cap. 7. n. 14. Wehn. in Obs. verb. Landsaß. Knich. Encyclop. cap. 14. [Ritter. dict. cap. 7. num. 155. Juxta moderationem traditam in Defens. VValdecc. part. I. cap. 20. Vide supra cap. 45.]

10. *Secundò*, Si compareat in Tribunali, activè & passivè: Subditus enim est, qui cogitur, pati iudicium. c. licet. in f. de elect. Ziegler. §. Landsaßi. concl. 1. num. 145. Reinking. 1. cl. 5. cap. 5. n. 102. [Qui enim te iudicat, Dominus tuus est. Michael. de iurisdic. conclus. 52. lit. A. latè Ritter. dict. cap. 7. num. 156. Defens. Waldecc. part. I. cap. 17.]

II. *Tertiò*; Si compareat citatus ad Sequelam, delectum, & bellum, zur Reiß/ Solg und Aufwahl. Knich. de iur. territ. cap. 5. num. 33. Wehn. in Observ. verb. Solg. Viet. d. concl. 36. [Astringuntur namque subditi & Landsaßi tempore belli, Dominum juvare & personaliter & realiter; id est, cum patrimonio. l. fin. §. 2. D. de muner. Ritter. dict. cap. 7. n. 190. Vide supra cap. 74.]

12. *Quarto*; Si compareat solvendo *Collectas & Contributiones*, *Jährliche Landsteuer*, c. *cum omnis anima*. de censib. l. *nulli*. 28. §. *quod si* 3. C. de Episc. Knich. *Encyclop.* cap. 10. Klock. de *Contribut.* cap. 20. n. 159. [*cap. magnum*, caus. II. *Quast.* I. Imponuntur enim hæ collectæ provinciales, Landsassis, vigore præstiti homagii & subjectionis. Ritter. *dict.* cap. 7. num. 160. Defens. Waldecc. part. 1. cap. 21. Vide *supra* cap. 42.]

13. *Quot autem actus partitionis & comparitionis requirantur, ad inducendam quasi possessionem subjectionis?* Dubitatur, Plures actus & quidem proportionabiles, subjectionem quodammodo inferentes requiri, tradunt Doctores in l. *si certis*. 28. C. de pact. Alciat. 2. *presumpt.* 3. Knich. de *jur. territ.* cap. 3. num. 208. Vide Reinking. 1. cl. 5. c. 4. num. 241. Quod præjudicio firmat Meichsn. tom. 1. lib. 1. *decis.* 8. num. 29.

14. *Concurrente insuper præscriptione, temporis memoriam hominum excedentis*, Gail. de *Arrest.* cap. 8. n. 24. Ritter. de *homag.* concl. 51. [De hujus præscriptionis effectu, in acquirendis
juribus

juribus incorporalibus, per actorum uniformitatem multiplicatis, Vide Mascard. *de probat. conclus.* 1214. à num. 11. Köppen, *decis.* 57. num. 57. Merrolog. *cap.* 19. §. 19. num. 9.]

15. Plurimum tamen hoc in casu discreti iudicis arbitrium valere censeo. [De jure in arbitrato juris consistente Vide Diod. Tulden. *de caus. corrupt. judic.* lib. 2. *cap.* 12.]

16. Alia adhuc dum adsunt signa probandi subjectionem ; videlicet *Castro- rum* tempore belli debita apertura. Wesenb. *cons.* 2. numer. 78. Wehn. in *Obs. verb. Doffnung.* Bidenb. *q. nobil.* 22. [Ritter, *dict.* *cap.* 7. n. 184. Dn. Frisch. *tr. de jur. apert.* *cap.* 1. & 2.]

17. Insignia Principis in Curia, mœ- niis, portis, aliisvè locis depicta. We- senb. *consil.* 21. num. 98. Knich. *Encyclop.* c. 13. & in *Epops.* num. 495. Mager. *de Ad- voc. arm.* c. ult. num. 113. [Res enim probatur illius esse, cujus sunt insignia. l. quod si. 14. §. 1. D. de peric. & commod. rei vend. Ritter. *de homag.* *cap.* 7. num. 183. Dn. Tenzel, *de jur. subject.* *cap.* 4. n. III. latè Hoppingk, *de jur. insign.* *cap.* 13. num. 108. & seq.]

18. Solemnishodierno usu recepta Principum *Intrada*, das *Einreiten*/portas aperiendô, cum clavium traditione conjuncta. [*per cap. grandi. X. de supplend. negl. Præl. in 6.*] Schurff. *cons.* 35. num. 13. Michael. *de Jurisdic. concl.* 53. Knich. *Encyclop. cap.* 15. [Ritter. *de bonag. cap.* 7. num. 182. Quomodo Jus Intradae, à jure aperturæ differat, tradit Dn, Fritsch. *de jur. apert. cap.* 5. num. 19.]

19. Communis vox & fama. Wesenbec, *consil.* 21. num. 68. Klock. *de Contrib. cap.* 20. num. 534. [Verisimile enim est, quod diu in ore omnium fuit. Menoch. *de presumpt. cap.* 18 num. 15. ac *consil.* 1261. num. 34.]

20. Ac opinio antiqua : Siquidem antiquitatis magna est authoritas. Klock. *d. cap.* 20. n. 388. [Antiqua enim jura per famam publicam plenè probari, arg. *l. si arbiter. 28. D. de probat.* tradit Freher. *de fama lib.* 1. *cap.* 8. num. 4. Gæd-*consil.* Marp. 37. num. 432.]

21. Hæc quamvis singula non pro sint, juncta tamen multum juvant. Cacheran. *cons.* 1. num. 83. Mandell. *consil.* 97. num. 40. [Knichen in *Encyclop. cap.* 14.]

22. Quid

22. *Quid varò dicendum de Titulis & inscriptionibus: Dilectis & fidelibus nostris, Unsern lieben Getreuen gehorsamen; Et vicissim, Unserm gnädigen Landes Herrn/Domino nostro Clementissimo? Exinde nullam probari subjectionem, meritò asseritur. Quoniam verba honoris & civilitatis gratia, vulgò ad complacenziam prolata, nec obligationis, nec dispositionis vim habent. arg. l. cum scimus. 22. C. de agric. & cens. lib. II.*

23. Hinc Parlodorius scribit 2. *Rer. quot. cap. 3. num. 45. Siquis (inquit) Officii aut urbanitatis gratia, omnia sua bona cens aureos montes pollicetur, (vel ut Itali dicunt, la mia Casa è vostra) non obligatur. Gail. de Arrest. cap. 7. n. 13. Ruland. 1. de Commiss. lib. 5. cap. 1. Viet. de Exempt. concl. 37. Mart. Mager. tr. de Advoc. armat. cap. 18. num. 226. [latè Joan. Christoph. Tenzel. de jur. subject. cap. 4. n. 110.]*

24. Quo facit Hispanicum Proverbium: *Cortesia de boca, mucho vale y poca costa: ac Itali ajunt: Parole di compimento, non sano appiciatorie. Tituli enim hullo constant pretio, dann Titul kosten kein Geld. Goldast. de Bohem. fol. 309.*

25. Ac indies in Epistolis Dominos vocamus eos, qui tamen Domini non sunt. Vide Nolden, *de Nobil. cap. 20. num. 80. & seqq.* [In quorum titularum largitione, Germanos modum excedere, ac inanium titularum inscriptione esse largissimos, tradit Ruland. *dict. tr. i. lib. 5. cap. i. lit. K.* Tenzel. *d. jur. subject. cap. 4. num. 110.* Quos tamen moribus hodiernis, & Itali & Galli longè superant, quorum proprium est, sesquipedalibus Verbis, exteros demulcere, & inducere. Unde proverbium ortum; *Les Francois sont les vrais Complimenteurs.*]

CAPUT CII.

De Remediis contra Exemptiones.

I. **H**Æ sunt Exemptionum Cause, quarum pars olim in Imperio usitata, pars adhuc Imperii moribus frequentatur; Quoniam autem Exemptiones increbescere cœperunt, magno Imperii damno, & hinc indies crescente, suffragiorum & subditorum, Virorum
& Vi-

& Virium diminutione; prout conqueritur Imperator in R. A. de Anno 1520. §. als wie dann weiter. ibi: die Exemptiones werden so gar gemein/ dardurch dem Heil. Röm. Reich an seinen Gliedern/ Session, Seinn/ Vermögen und Hülffen grosse Zerrüttungen und Abgang folgen thue; also gar/ prout legimus in Reichs Abschied/ de Anno 1613. §. zum vierten/ ibi; daß nicht der halbe Theil des Römer Zugs richtig vertreten werde. [Dn. Limnæ. i. l. p. cap. 7. 8. & 9. Dn. Knipschilt. lib. 1. de Civit. Imp. cap. 13. num. 40.] Et quidem maximo Imperii damno; Siquidem juxta C. Tacitum; *Nec quies Gentium sine armis, nec arma sine stipendiis, neq; hac sine Tributis, haberi queunt.* Tacit. histor. lib. 4. arg. Nov. 43. in prefat. Nov. 127. cap. 1. l. 1. §. 20. D. de Quast. Victor. de Exempt. concl. 8. Reinking. i. cl. 2. cap. 9. num. 125. Schurff. consil. 22. num. 1. vol. 2. Knipschilt. dict. cap. 13. num. 41. & 42.]

2. Ideò Exemptionibus hñce indies crescentibus, in futurum obviam itum est Constitutionibus Imperii, Duplici Remedio. Primò, Ut Circulorum Duces, die Creyß Obristen/ Quatuor Qua-
siores

sitores constituent, qui in Conventibus circularibus sedulò inquirant, quinam sint Status, aut Provinciæ vel loca exempta, ubi sita, ac in cuius potestatem relapsa reperiantur. *R. A. de Anno 1544. damit nun dieselben. R. A. 1576. S. darumb sehen. R. A. de. An. 1594. S. zum ersten.*

3. *Secundò*, Si reperti fuerint exempti Status sinè causa, ut hi à *Fisco Imperiali vindicentur*, ac in Jura Imperii immediata retrahantur. *arg. l. f. C. ne rei dom. Frider. 2. de mandat cap. 67. num. 15. Vel cum onere suo eximenti adjudicentur. R. A. de Anno 1548. S. Etliche andern. R. A. 1566. Wir sehen ordnen. R. A. de Anno 1576. S. demnach wir ferner. in §. seq. Viet. de Exempt. concl. 8. & 19. [Dn. Blumen. in Process. Camer. tit. 20. num. 56. & seqq. De officio Fiscalis Imperii Vide Dn. Fritsch. ad Rayger. Thesaur. Verb. Fiscus. num. 33.]*

4. *Jubetur etiam ipse Fiscalis Imperii in Eximenes & Exemptos vigilare, inquirere, ac, si quempiam invenerit, justâ lite prosequi. R. A. de Anno 1448. Als wir durch die. & §. seqq. Hic ergò, scilicet Fiscalis Imperialis Actor est. Denais.*

*naif. in Iur. Cam. tit. 99. num. II. Reme-
uterque tam Eximens quam Exemptus,
si uterque in Imperii damnum consen-
serit; Qui simultaneè in Jus vocantur.
Gail. 1. Observ. 21. num. 2. Viet. d. concl.
40. [Roding. in Pandect. Camer. lib. 3.
tit. 45. De redintegrandis Circulis, Vide
Instr. Pac. art. 8, Vers. Circuli. Burgold. 3.
Dissert. 7.]*

5. *Quid Juris, si Status Imperij, sese
cum Territorio Iurisdictioni Imperij omninò
eximere velit, ac I. Vel Extraneo se sub-
jicere tentat, veluti Civitas Embdensis.
Vel II. ab Extraneo Principe per vim,
Imperio subducatur, veluti Metis, Ta-
lum, Vel III. Semetipsum in liberta-
tem omnimodam vindicet, veluti Belga;
Quanam remedia adsint hisce exemptioni-
bus obviam eundi? Primo Casu, Camera
Imperialis mādāta sinè clausula, de non
submittendo sese Extraneo, ac persisten-
do in obedientia Imperii decernit. R. A.
de Anno 1512. §. Nämlich welche Ständ.
Gylman. tom. 3. Symphor. fol. 209. Tilem.
de Benign. cent. 2. Obs. 27. Scipio. 3. decis.
Rot. Spir. 33. Viet. d. l. concl. 8. [Blumen-
dict. tit. 30, num. 46. Vide in causa Co-
mitum*

mitum de Caretti Italia Procerum Menoch. *consil.* 32. *per tot.*] Qui si parere nolit, adest Bannum Imperii [De Processu Banni, Vide Blumen, *dict. tr. cap.* 29. *per tot.*]

6. *Tertio Casu*, idem dicendum est, adeò ut contra hosce tanquam *publicos Imperii hostes* procedatur. *arg. l. 14. D. ex quib. caus. maj. l. 3. §. f. D. ad l. Corn. d. sic. c. cum non liceat. d. prescript. Zoanet. d. Rom. imp. num. 38. Rosenth. de feud. cap. 10. concl. 35. num. 72. Viet. d. l. concl. 7. inf.* [Dn. Knipschilt. *dict. lib. 1. cap. 18. num. 4. Dn. Limnæ. ad Capit. Caroli V. art. 9. Verb. wider darzu zubringen.*]

7. *Secundo verò Casu* adest *Remedium & Actio Iuris Gentium*, id est, *Bellum*, quo *der nechste Creyß*/Statui subjugato auxilio præsto esse tenetur. *Scip. 4. decis. 139. Gylman. 3. Symphor. fol. 147. Tilem. de Ben. Cent. 2. O. 25.* Quod remedium, scilicet, Si Camera Imperialis suis mandatis nihil efficere posset, etiam *in primo Casu*, amplectendum erit. *per l. ut vim. 3. D. d. l. & l. c. Dominus. caus. 23. Q. 2. Mart. de Iurisd. l. 1. cap. 4. n. 31.*

Bocer.

Bocer. *de bello. cap. 6. num. 10. & 16.* Rein-
king. 2. cl. 3. *cap. 2. num. 16.* Sin Exem-
ptus non conspiret, cum Eximente in
Imperii damnum, sed resistat, Statut
Exempto adssistit *Procurator Fiscalis* ac si-
multaneo processu contra eximentem
agit. R. A. *de Anno 1548. §. über solche
alles.* Gail. 1. *Obs. 21. num. 2.* [Dn. Limn.
*ad Capit. Carol. V. art. 9. §. zum funderlich-
sten. & passim.*]

8. Judex in causa Exemptionis est
Camera Imperialis. Siquidem in fiscali-
bus causis, moris notissimi est, ut Reus
coram fisci judice vadimonium subire
cogatur. *Reichs-Abschied/ de Anno 1548.
und soll unser. §. wo aber. arg. t. t. C. ubi de
fisc. caus. l. 1. C. de repud. hered. Gylman.
3. Symphor. fol. 55. Tilem. de Ben. Synt. 2.
decis. 4. vott. num. 4. Viet. concl. 40. [Dn.
Blumen. dict. cap. 30. num. 45. & seqq.]*

9. Quæritur: *An Aulicum Impera-
toris Consilium, in Causa Exemptionum, con-
currentem cum Camera habeat iurisdic-
tionem?* Quod Negandum esse videtur,
propter R. A. *de An. 1548. §. wo aber. & §.
und sollen unser.* Quo faciunt ea quæ
contra concurrentiam hanc disputat
Rosen-

Rosenth. *de feud. c. 12. concl. 1. num. 5.* Michael. *de iurisd. conclus. 35.* Umm. *disp. process. 4. thes. 14. num. 79.* Contrarium tamen usu Imperii observari, si Exemptionis causa ad aulicum iudicium devolvatur, indies videmus. [De qua concurrentia vide quoque Dn. Blumen. *in Process. Camer. tit. 25. num. 41. & 42.* Dn. Burgold. *part. 2. notit. Imp. Rom. Discurs. 20. num. 18.*]

CAPUT CIII.

De Processu contra Exemptiones.

I. **M**odus in causis Exemptionum procedendi *Summarius* est; de simplici & plano in petitorio & possessorio simul omnibus modis accelerandus. R. A. *de Anno 1584. §. Feliche andere.* R. A. *de Anno 1576. Anfanglich.* ibi: *Exemptions. Sachen soll man favore Imperij befördern/ und zum schleinigsten darin procediren.* arg. l. *missi. 7. l. f. C. de Exact. lib. 10. N. 8. cap 10.* Denais. *in jur. Cam. Tit. 99. §. 11.* Græven. *1. concl. 21.* [Dn. Fritsch, *ad Reyger. Verb. Fiscus. n. 22.* Dn.

Dn. Blumen. *in Process. Camer. tit. 30. num. 56.*]

2. Quamvis autem definitum sit, ut lites Exemptionis *biennio*, à primo comparitionis termino connumerando, terminentur, per *Reichs Abschied/ de An. 1548. §. Eilich andere aber.* [In iis tamen exemptionum causis, quæ altiorē indaginem requirunt, ex stylo Curiaē, juris ordine servato proceditur,] Quoniam causæ exemptionis, tanquam causæ graves, ut plurimum pleniorē requirunt indaginem. *Gail. 1. Observ. 21. num. 7. & Observ. 21. num. 1. Stephan. de iurisd. p. 1. cap. 3. Viet. d. concl. 40. [Roding. in Pandect. Camer. lib. 3. tit. 44. per tot.]*

3. Actio fisci, est *Condictio ex lege Imperij*, in Comitibus Augustanis Anno 1548. lata, ac tot Recessibus Imperii repetita, da dem *Fiscal Befehl* gegeben wird / wider die außziehende zu procediren. *Gylman. 1. Symphor. p. 2. tit. 11. vot. 4. n. 10. Knich. Encyclop. cap. 10. n. 74. Tilem. de Benign. Synt. 2. Dec. Cam. 4. vot. 1. num. 13.*

4. Probationes Procuratoris fisci, quod attinet, expeditum est, fiscum ha-

bere intentionem fundatam ex *Albo & Matricula Imperii*, arg. c. cum de persona. de privileg. l. 1. D. d. alb. scrib. Vict. de Exempt. concl. 40. Limn. 1. l. P. cap. 7. num. 67. Reink. 1. cl. 4. cap. 1. num. 13. Quæ confert Imperio Romano quasi possessionem, subjectionis immediatæ scilicet, ut unusquisque judicetur talis, qualis reperitur in Matricula. arg. l. si solenni- bus. 7. C. de fid. instr. Knich. Encyclop. cap. 10. num. 70. Gail. 1. Obs. 21. num. 4. Petr. Frider. 2. de mand. cap. 67. num. 4. Klock. de Contrib. cap. 29. num. 59. ac consil. 31. num. 77. [Dn. Knipschilt. de civit. Imp. lib. 1. cap. 3. num. 60. Vide supra cap. 10. num. 3. ac cap. 11. num. 11. Ita Fiscalis Imperii, contra Regem Danie, Civitatem Hamburgum eximere conantem, ex matricula Imperii disputat, referente Frid. Mindan. lib. 2. de mandat. cap. 67. n. 11.]

5. Ideò, si fiscus probare potest, quod Comes vel Status eximendus, Matriculæ Imperii inscriptus sit, inscriptus Status tamdiu juris præsumptione, pro Statu Imperii habetur, donec contrarium ab eximente probetur, adeò quidem, ut asserens ac eximens difficilli-

mum

munus onus probandi in se recipere teneatur, *arg. l. matriculam. 3. C. de agent. in reb. lib. 12. l. petitionem. 13. C. de advoc. divers. judic. Gail. 1. Observ. 21. num. 15. Meichsn. tom. 3. decis. Cam. vol. 6. num. 1. Sesse decis. Aragon. 143. per tot. [Hop- ping. de jur. insign. cap. 15. num. 27. Dn. Knipschilt. dict. lib. 1. cap. 12. num. 6.]*

6. Probat autem Imperii matricula non tantum affirmative, sed etiam negative, *V. G.* Qui non est Imperii Matriculæ inscriptus, is nec Princeps aut Statibus Imperii accensendus est. *arg. l. quicumq. 10. C. de Cohortal. lib. 12. Knich. Encyclop. cap. 10. num. 57. Klock. de Contrib. cap. 19. num. 59. Vult. cons. Marp. 30. num. 13. vol. 3.*

7. Quæritur autem: *Qualem probationem imperij matricula faciat?* Eam non tantum semiplenam, sed etiam plenam facere probationem concludo; *Matricula* enim est instrumentum publicum, proveniens ex Archivo publico. Præterquam, quod Instrumentum publicum plenam faciat fidem, adeo, ut etiam testes superet. *l. hac consultissima. 8. §. ad eum, C. qui test. [l. si solennibus. 7. ibi: in-*

strumenta & ibi: evidentibus. C. de fide instrum. l. census. 10. D. de probat.] c. pervenit. caus. 30. 2. I. c. ad audientiam. 13. d. prescript. Mascard. de probat. concl. 906. num. 3. Schurff. cons. 90. num. 8. cap. 3. Viet. de Exempt. concl. 5. Limnæ. 1. I. P. cap. 7. num. 68. [latè Dn. Knipschilt. dict. lib. 1. cap. 12. num. 7. & 8. Dissentit Dn. Blumen. in process. Camer. tit. 30. num. 51.]

8. Quæritur etiam; *An sola Imperij matricula per se, fisci intentionem probet, ac onus probandi in Eximentem transferat?*
Affirmatur: Siquidem fisci intentio in præsumptione Juris fundata est; Nec est necesse, ut Exemptus probet, se habere aut habuisse sessionem in Comitibus. *arg. l. petitionem 13. C. de Adv. divers. Coth. resp. acad. 28. num. 21. Gail. 1. Obs. 21. num. 11. Meichsn. dec. 6. num. 8. som. 3. Limnæ. 1. I. P. cap. 7. num. 91. [Dn. Knipschilt. dict. cap. 12. num. 8. Dn. Blumen. dict. tit. 30. num. 19. Vide tamen supra cap. 11. num. 1. & 2.]*

9. Quoniam autem variae Imperii Matriculæ inter sese discrepantes reperiuntur; Quas vide apud Limn. 1. I. P.

cap.

cap. 7. n. 69. Arum. de Comit. cap. 8. n. 60. Lehenm. in Chron. Spir. lib. 7. Ideò acriter disceptatum fuit in causa Ducis Brunsvicensis contra Civitatem Brunsvigam; Quanam vera & genuina sit Imperij Matricula, ut ad decisionem causarum allegari queat? Nam Civitas Brunsviga in antiquis Imperii matriculis inserta, in recentioribus verò omissa reperiebatur. Knich. Encyclop. cap. 7. num. 72. Lehenm. in Chron. Spir. l. 7. cap. 112.

10. Acquamvis sæpius in Comitibus deliberatum fuerit, de redintegrandâ Imperii matricula, sicuti constat ex R. A. 1548. §. Wann daß darneben. Cum tamen id hucusque peractum non fuerit, ideò in dubio, ubi diversitas Matricularum occurrit, recurrendum est *ad Matriculam Anno 1521. in Comitibus Ordinum consensu elaboratam*; donec perfectior constituatur. Reichs, Abschied / de Anno 1548. §. ferner. ibi: Und sonderlich in vergangnem 1521. Jahr zu Wormbs. Quæ & sola probat, & plenè. Reichs, Abschied / de Anno 1576. §. Wann auch. R. A. de An. 1594. §. Wann auch bey voriger. Viet. de Exempt. concl. 5. Knich. in Epops. num. 399.

Limn. 1. I. P. cap. 7. num. 84. Reink. 1. cl. 4. cap. 1. num. 21. Arum. de Comit. cap. 8. num. 63. Sicuti hæc assertio in Contradictorio judicio Camerae Imperialis in causa Brunswig. contra Brunswig. palmam obtinuit. Knich. Encyclop. cap. 10. num. 72. Meichsn. tom. 3. dec. 6. [Knipschilt. de civit. Imp. lib. 2. cap. 17. num. 72. ac lib. 1. cap. 12. num. 5. Vide supra cap. 10. n. 7.]

II. *Probat*ur etiam, aliquem esse Imperii Statum, si quispiam in Comitibus Votum & Sessionem habet. *Reich-Abschied/ de Anno 1548. §. wann auch. Meichsn. 3. decis. 6. num. 27.* Hisce quidam ex Juris Publici Consultis addunt; Si quis *Fenda & Regalia* ab Imperatore & Imperio immediatè recognoscat. *Gail. 1. Obs. 21. num. 9. Imperio collectas solvat, aliavè Imperii onera sustineat. Knich. Encycl. cap. 10. num. 28. Klock. d. tr. cap. 20. num. 162. ad d. consil. 31. num. 100. [Dn. Blumen. dict. tit. 30. num. 18. & 19. Si in Camera Imperiali activè & passivè conveniatur, Gail. 1. Observ. 1. Si ad Conventus Circulares conscriptus sit, & comparuerit. Stephan. 2. de Jurisdictione p. 1. cap. 4. num. 45. Viet. de Exempt. concl. 40. Quæ tamen*

tamen maximâ parte probationem probatam non facere, jam supra, *cap. 10. & 11.* deductum fuit. Vide Nic. Everhard, *1. consil. 41. per tot.* [Formam concipiendi Libellum exemptionis, refert Guil. Roding. in *Pandect. Camer. lib. 3. tit. 44. num. 1. & seqq.*]

CAPUT CIV.

& Vltimum.

De Exemptione & Sententia Definitiva.

I. **A**ctio hæc per *Procuratorem Fisci* intentata, eliditur per *Exceptiones varias*, quæ supra in *cap. 89. de Effectu iurisdictionis territorialis*, videri & exactibus *Territorialis Jurisdictionis* desumi possunt; Præcipuæ autem *Exceptiones* traduntur in *Reichs Abschied/ de Anno 1548. §. Wann auch ein Aufgezogener/* scilicet I. Eximendum non reperiri in *Matricula Imperii*. II. *Nec votum ac Sessionem in Comitibus habuisse.* III. *Nullo unquam tem-*

pore *feuda* ab Imperatore recognovisse.

V. Ad *Comitia Provincialia* vocatum comparuisse, idque tanto temporis spatio, cujus initii memoria non extat. Gail. 1. *Observ.* 21. num. 15. Viet. *concl.* 17. & 40. Knich. *Encyclop. per tot.* [Jacob. Blumen. in *Proceß. Camer.* tit. 30. num. 51. & *seqq.*]

2. Illud etiam observandum, Territorii Dominum plurimum adjuvari contra eum, qui se exemptum esse, sategit, *Prasumptione iuris*, quâ quicquid est in Territorio, censetur esse de Territorio ac universi & singuli, *alles was darinn befreist/ und gelegen ist/* quoad universalem Domini territorialis recognitionem, ac quoad ea, quæ superioritatis jura concernunt; Boss. *tit. de Princip.* n. 233. Schurff. *Conf.* 26. num. 3. cap. 1. Peregr. *conf.* 16. num. 4. lib. 1. Meichsn. *tom.* 1. *decis.* 7. num. 8. in f. 90. Knichen. in *Edops.* num. 190. & *seqq.* [latè Freyer de *superiorit. territor.* post. 10. lit. A. in *disput. Basil.* vol. nov. Quam regulam explicat Dn. Knipschilt. *d. civit. Imp.* lib. 1. cap. 12. num. 113.]

3. Quæ intentio fundata efficit, ut
non

non obstante exemptionis præensione
Dominus territorij contra Pseudo-exem-
ptos, Jurisdictionem exercere possit,
donec exemptionis lis, decisione finia-
tur. Meichsn. tom. 2. lib. I. decis. Cam. 9.
num. 6. fol. 832. Knich. de jur. territ. cap. 5.
num. 104. & 156. ac Encyclop. cap. I. n. 63.
Ritter. de homag. concl. III.

4. Quæritur autem, an Exemptus
teneatur edere Fiscali agenti sua exemptio-
nis Privilegia? Quod asserimus. [Ita
namque Imperator Alexander Severus
rescripsit: *Non est novum, cum à quo pe-
titur pecunia, implorare rationes creditoris,
ut fides veri constare possit. p. l. non est. s. C.
de edend.* Ac quilibet fisco agenti, ra-
tiones & instrumenta edere tenetur. per
l. senatus censuit. 3. D. eod. tit.] Gui-
lielm. Scipio decis. Cam. 125. lib. 4. Quod
etiam stylo Rotæ Romanæ conforme
est. Teste Anton. Merenda. lib. 5. con-
trou. cap. 36. [Vide Hilliger in Donell. E.
lib. 23. cap. 6. lit. E. Dn. Brunneman, in
Cod. ad dict. l. non est. C. d. edend.]

5. Quoniam autem per exemptio-
nem à Collectis Imperii laceratur Im-
perium Romano-Germanicum & nec-

vus Imperio adimitur, hinc quaeritur?

Quoniam pendente lite exemptionis, onera Imperij solvere teneatur, ac ut die Reiches Anlagen in wehrendem Proceß erstatten solle? Si exemptus est in quasi possessione libertatis, onera Imperii in eum redundant. Reiches Abschied/ de Anno 1564. §. und damit. Quoniam à possidente tributum persolvendum est. arg. t. t. C. si cens. vel reliq. fund. l. inter. 42. D. de pact. Gail. I. Observ. 21. nam. 13. & 18. Secus si eximens sit in quasi possessione subjectionis, quo in casu onus hoc eximenti incumbit. Nisi Exemptus in quasi possessione solutionis fuerit, tunc is onus hoc subterfugere nequit. Reiches Abschied/ de Anno 1548. §. Wer aber innerhalb. Reiches Abschied/ de Anno 1576. §. Wo aber. Donec in petitorio decernatur, cui hoc onus sufferre par & æquum. Corref. apud Schwanman. in decis. caus. Ortenburg contra Bayern fol. 52. Viet. de exempt. concl. 39. & 40. [Dn. Jacob. Blumen, dict. tit. 30. 55.]

6. Quibus abundè discussis, nil restat, nisi *sententia definitiva*, Prout Eximens vel Exemptus merita causæ firmiori-

mioribus probationibus deduxerit. Quæ sententia communiter ita concipitur; Hierauff wird allem Fürbringen nach zu recht erkannt/ daß ermittelte Grafen/ so viel die Graffschafft D. belangen thut/ ohne Mittel Grafen des Reichs seyen/ dero wegen alle desselben gefreyte und ungefreyte Hülff und Anlagen / so jederzeit dem Reich bewilliget werden / für ihren Antheil zu erlegen schuldig. *Acta Ortenb. contra Bayern. fol. 636. Pro fisco & Exempto judicatum fuit in Camera, in causa Ducatus Slesuicensis contra Dania Regem: Civitatis Hamburgensis contra eundem Regem; Comitatus Ortenburg contra Bayern. Gylm. lib. 1. decis. 46. Meichsn. tom. 3. decis. vot. 6. fol. 100. Select. Sent. Cam. Contra fiscum in Causa Civitatis Braunsuig. contra Ducem Brunsvigensem. Mota quoque fuit exemptionis controversia Comitibus à Valdeck. Anno 1546. à Hassia Landgraviis; Veruntamen prædicti Comites in possessione vel quasi immediati hucusque permanserunt. Dn. Limn. in Add. ad l. P. 4. cap. 7. verb. Waldeck. Vide Waldeckische Ehren-Reitung. Ac apud*

apud Klock. de Contribut. in annex. consil. 10.

7. Quod si inter fiscum Imperii & Eximentem *partes aequales* sint in probatione, & meritis causæ; in dubio *gratiosè pro Fisco Imperiali & libertate* immediata contra Eximentem judicandum erit. *Novell. 85. Edict. Justin. 4. cap. 2. §. 1. [Covarr. 1. Var. resol. cap. 16. Joan. Bapt. Larrea alleg. fiscal. in proæm. num. 7. Cum Declaratione Dn. Fritsch. ad Keyger. Verb. Fiscus num. 9.]* Siquidem in dubio semper pronuntiandum, ne subditialiquid detrimenti capiant. *Novell. 149. cap. 3. Gribald. Turamin. & Gothofred. in l. non puto. 10. D. de jur. fisc. Alciat 3. præsumpt 41. Gylm. 1. Symph. 2. tit. II. vot. 4. num. 123. Stephan. 2. de jurisd. p. 2. cap. 1. num. 39. Viet. d. l. concl. 40. [Quod explicat Larrea in dict. præfat. num. 8. & 9. Knipschilt. dict. tr. lib. 2. cap. 16. num. 73. Anton. Merenda lib. 3. controuv. cap. 18.]*

8. Dubitatur autem de hoc casu; *Quid si Landsassus in judicio Exemptionis contradictorio succumbat, feloniam ne commississe dicendum erit?* *Negatur: Quia*
A&or

Actor non fidelitatem feudi, sed qualitatem tantum personæ, probabili errore abnegavit, quæ feudi caducitatem non inducit. Choppin. *ad Leg. Andie. l. 1. cap. 6. n. 7. & 8.* Mart. *de Iurisdic. p. 1. cap. 33. n. 136.* Schrad. *defend. p. 9. cap. 6. n. 19.* Cacheran. *decis. 29.* Viet. *d. l. concl. 26.* Waldeckische Ehren Rettung. *p. 2. cap. 28.*

[9. *Felonia* enim militare verbum est, ac in genere quemlibet *dolum, fraudem ac improbitatem*, in re feudali commissam, denotat; Quod commissi genus tam in *Dominum* quam in *Vasallum* cadit. *per §. domino committente. 24. lib. 2. Feud. 26.* Jo. Paul. Balzeran. *addict. §. Domino. Vbi tradit, Quod Felonia sit barbara vox Feudistarum, noxiam, delictum & perfidiam denotans. Ac deducitur à Gallo Francico nomine Felon, significans Choleram: ac Felonie, atrocitatem & impetuositatem significat; Idque ex Froissardo comprobari potest in Verbis: La guerre est felle, id est, cruelle. Froissard. histor. lib. 1. cap. 209. Besold. de linguar. immutat. in tr. de natur. Popul. cap. 23. Magistamen propriè, Feloniam, à Verbo Germanico, *Felhen* seu *Felken* id*

id est, errare & delinquere, originem trahere, censet Vossius *de vit. sermon. & gloss. latin. Barbar. lib. 2. cap. 6.* Rittershus, *de feud. lib. 2. cap. 5. Quest. 2. fol. m. 375.* Germanos enim Veteres, perfidiæ delictum, *Falam* dixisse, ex *Osfridi epistola ad Ludovicum Pium*, deducit Anton. Matth. *de crimin. lib. 48. tit. 2. cap. 1. num. 10.*]

10. *Revisioni* in causis Exemptionum nullum locum relictum fuisse, tradit Viet. *de Exempt. concl. 40. inf.* Cur autem, ut aliis in causis, non æquè item in causis exemptionis *Revisioni* locus sit, urgentem diversitatis rationem non video: Ac quoniam *Verba Ordinis. Cam. p. 3. t. 53. in pr. ibi: Elnige Parthey. generalia & indefinita sunt*, ideo nulli omninò *Revisionis* beneficium etiam in Exemptionis causa denegandum esse censeo, arg. l. cum quid, D. de reb. credit. Goedd. *conf. Marp. 28. num. 175. vol. I.* Gail. I. *Obs. 53. num. I.*

[II. Dubium autem hoc in casu oritur; *An per interpositam & obtentam Revisionem, executio sententiae exemptionis interim suspensa maneat?* Negandum hoc

hoc videtur, per *auth. qua supplicatio. C. de precib. Imp. offer. desumpta ex Novell. 119. cap. 5.* Quando enim nulla amplius appellatio, sed tantum supplicatio superest, tunc sententia subito executioni mandanda est, modo Victor fidejussores dignos praestiterit. Ita Mynsing. 6. *Observ. 15. num. 3.* Consil. Marp. 22 *num. 144. vol. 3.* Merckelbach, *apud Klock. 2. consil. 100. n. 7.* Quod praedictis Regni Lusitaniae, Siciliae, Aragoniae & Galliae illustravi in *Metrolog. cap. 14. §. 33. n. 4.*]

[12. Contrarium defendit Gail. 2. *Observ. 154. n. 4.* Petr. Heig. 1. *Quaest. 10. num. 64.* Eo quod, Recursus, retractio & revisio prioris sententiae, appellationis naturam habeat. Bender. *de revis. conclus. 10. num. 13.* Addit. ad Rümelin. *A. B. dissert. 2. thes. 20.* Græven. 1. *Conclus. 154. confid. 1. num. 4.* Frider. 2. *de mandac. cap. 28. num. 2.* Quae concertatio sopita fuit per *R. 1. de Anno 1654. §. 116. & 117.* Scilicet, sublato Revisionis effectu suspensivo, quoad revisiones futuras, in causis Sæcularibus; Secus est in causis Ecclesiasticis, quarum sententiarum executio, per revisionem, publicae tranquillitatis gratia, suspenditur. 13. Quae

13. Quæritur autem; *An sententia per revisionem pendētis executio in materia exemptionis, aliquando ex Ratione Status suspendi possit?* Sanè Gailius & cum eo Benderus censet, aliquando non tantum Imperii Romani utilitatem, sed & necessitatem exigere, sententias Camerales per Revisionem pendentes, executioni non mandare. Multa enim quietis publicæ gratia tolerantur aut exequi suspenduntur, quæ aliàs in effectum deducenda forent. Cum & ipsa necessitas Reipublicæ, sit Lex temporis, cui omnes, clavum & temonem regiminis gerentes, aliquando parere solent, ut totum conservetur. Gail. 1. *Observ.* 154. num. 4. Bender. *de revis. conclus.* 22. num. 28, & 29. Vide Dn. Fritsch. *de necessit. sect. 6. concl. 6. latè metrolog. cap. 14. §. 37.*

Et hisce adjectis præsentī tractatui finem imponimus.

SOLI DEO GLORIA.

IN-

INDEX SUMMARIUS.

Rerum plerarumq; in hoc Tractatu
contentarum.

A.

- A**ccisa. pro usu Reipublice Principibus permis-
sa, 591. 592. cum consensu civium impo-
nenda. 592. 593.
- Aenea Sylvii ad Germanos oratio.* 53.
- Albergaria ius, aliàs Aufspan.* 111.
- Agrippa, Augusti Gener, curator viarum publi-
carum.* 534.
- Angaria, Parangaria, Frondienst. Quis à sub-
ditis eas exigit.* 640. 641. 642. fieri debere cum
paternâ moderatione. 643. & subditorum sum-
ptibus prestari, 644. 645. Subditos extra ter-
ritorium non teneri eas prestare, 644. nec pri-
vilegiatum ab ijs immunitatem mereri. 647.
- Apanagium Ultragenitorum Principum.* 240.
241. 242. 243. id non esse Legitimam. 244.
245.
- Apertura ius, Desnungs- Recht.* 708, 709.
- Archigrammatei.* 554. 555. *Quaestiones varie de
ijs.* 556. 557. 558. 559.
- Archivum quid? item fides ei debita.* 430. 431.
432. 433. *Ejus requisita, ut probet.* 433 434.
*Ejus scripturas dolose ablatas pro fure non proba-
re, ibid. Etiam extra territorium prolatum
probare.* 435.
- Armandia ius.* 665. 666. 667. 668. *Ius arma
subditis imponendi cui?* 669. 670. *Olim summo*
LII Prin-

INDEX SUMMARIUS.

Bruti nummi in memoriam trucidati Caesaris. 27.
Brocardici beneficii incunabula. 112. *Ejusq; declaratio.* 113. 114. 115.

C.

Cadaviense pactum inter Ferdinandum I. & Ulricum, Ducem VVirtemberg. Cada in Bohemiâ initum. 258.

Caius Marius, Cimbrorum Victor, in cuius victoria memoriam nummi cusi. 23.

Caligula, funestissimus Imperator. 38.

Calviniani per Instrumentum pacis in pacem Religionis recepti, 726. NB. *quâ conditone.* 727. *hinc processus in Imperio illis decreti.* 728.

Camera, quæ ejus in causâ fracta pacis Religionis jurisdictio. 747. 748. 749. 750. *est Iudex in causâ Exemptionis ab Imperio.* 879. 880. *Ejus contra Exemptionem sententia.* 890.

Canonicos Clericos Instrumento pacis contravenientes Camera subiectos esse. 751. *Etiâ subditam à suo Magistratu ob Religionem gravatum Cameram adire posse.* 752.

CHRISTOPHORVS *Dux VVirtembergia. Ejus sollicitudo pro bonis Ecclesia.* 766. 768. 769. 770. *Leges, mensuras, pondera ad equalitatem reduxit.* 424. *Ejus responsum de non recipiendis Iudeis.* 546.

Civilis & Criminalis jurisdictio Principum & Statuum magis à consuetudine, quàm legibus dependens. 436. 437. *Superior, sive alta, Inferior sive Bassa Principibus patrimonialis.* 439. 440. *lis semper salva & quæta.* 440. 441.

Circu-

INDEX SUMMARIUS.

Circuli Imperij Romani. 85. 86. 87.

Civitates, quatenus Ius reformandi eis competat.

732. *De civitate Coloniensi quoad hoc punctum.*

733. *sepe ab Imperiali Iurisdictione eximere non possunt.* 857.

Claudius, Imperator crudelissimus. 38.

Cientelare ius antiquissimum. 158. *quibus competat.* 158. 159. *Obligatio per hoc.* 160. 161. *quomodo se extendat.* 161. 162. 163. 164. *quomodo activè obliget, à pag.* 161. *ad pag.* 169. *quomodo passivè.* 169. 170. *Varie quaestiones de hoc jure, à pag.* 171. *usque ad pag.* 181.

Collecta. Ius eas imponendi antiquum. 559. 560. *quibus competat.* *ibid.* *Ordinaria & Extraordinaria, per jugationem utraq, indulta,* 561. 562. *quedam etiam personales per capitacionem, quedam mixta.* 562. 563. *quando & quomodo Principes ad Collectas progrediantur.* 564. 565. 566. *Steuer, Bücher! quid in ijs observandum.* 565. 566. *Soli subditi ijs possunt onerari.* 567. *Quaestiones varie de ijs, à pag.* 567. *ad pag.* 573.

Collecta Imperiales in adiutorium Imperij. 824. *Earum differentia. Denarius communis, seu capitatio.* 824. 825. *der Römer Monat.* 826. *quando & ubi indicentur,* 827. *non nisi de Comituali, & libero consensu Principum.* 828. 829. *causa earum,* 829. 830. *quota earum.* 831. *ut & superindictio.* 832. *Etiam Nobilium collecta, sed sine determinatâ quantitate.* 836. *Neminem ab ijs esse immunem.* 838. 839. *pœna morosi in solvendis collectis.* 839. 840.

INDEX SUMMARIUS.

Comitia. De Sessione Principum in ijs alternati-
vum. 101. 102. de eorum usu. 122. quis & cur
ea dissuadeat. 123. 124. Vocatio ad ea. 125. 126.
127. qui ordines in ijs. 132. de eorum conclusio-
ne. 133. 134. 135. dissensu. 135. 136. 137. defecti-
bus. 137. Comparitio Principum ad ea persona-
lis. 816. 817. pœna non comparentium. 818.
819. 820.

Comparitio Vasalli. quomodo probetur. 869. 870.
plures ejus actus requiri ad inducendam subje-
ctionem. 870. 871. 872.

Compaß-Brieff. 393.

Concordia templum à Romanis extractum, & cui?
54.

Conducere per viam. Ius hoc quale, cui compe-
tens. 534. 535. Ius in streiffen. 536. 537. quid
Dominus territorij ob hoc sibi competens jure te-
neatur prestare. 537. seqq. Constitutio de his
in Italia & Regno Neopolitano. 539 540. Ma-
nendum in viâ regiâ. 540 541. De Iudice
criminis in viâ commissi. 542. Questio de lu-
deis. 543.

Confiscatio. Confiscata bona cum variis questioni-
bus, à pag. 609. ad pag. 614. Philippi II. Hisp.
Regis regula de confiscatione notatu dignissima.
614.

Conscientia libertas, qualis. 725. 728. cui com-
petat. 415.

Conventus provinciales, Land. Tag. Ius convo-
candi ad eos, qui mittantur & compareant. 416.
417. quomodo & cur? 418. 419. Eorum ne-
cessitas.

INDEX SUMMARIUS.

cessitas. 420. 421. An Deputatus ad hos arrestari possit? 421.

Consules post Reges Roma constituti. 15. eorum numerus. 16.

Contumaces contra edicta pœnis coercendi. 377.

Crimen laesæ Maiestatis. De ejus Iudice, cognitione, & pœnâ, à pag. 207. ad pag. 212. Quatuor casus in causis criminalibus propriè dictis, quod ad Principes delinquentes puniendos attinet. 213. 214. 215.

D.

Dacia vini. Vid. lit: A. in voce Accisa.

Debita. Quæstio de appellatione à debitis liquidis, & instrumentis guarentigiatis. 397. 398.

Decemviri, Roma creati. 17.

Decanorum Ecclesiæ August. Confess. autoritas. 761.

Decima ex fundo diverso fructuum genere cultus debeantur. 625. Pastores, qui ex pratis, den Hertschenden/ olim habuerunt, frumento jam cultis, decimas frumenti optimo jure petere & percipere, 626. De novalibus in sylvis eradicationis. 654. 655.

Delicta. Varia, à pag. 471. ad pag. 475. quando & cur Princeps ea remittere possit. 474. 476.

Detractio. Eius jus quid sit? ejusq; vestigia in historiâ Romana. 574. Eius duæ species; Una propter migrationem. Altera propter hereditatis perceptionem. 575.

*Dicasterij creatio. In id esse Regium, ut summum
LII. 4 tribu-*

INDEX SUMMARIUS.

tribunal in Republ. necessarium. 387. ad Principes id transisse, 388. Quota huius incerta, diversis in locis diversa. 581. *Quaestio de iis, ibid.*

Diocletianus, Imperator saevissimus. 38.

Dispensatio. Principes Status &c. contra legem dispensare posse, & quid sit dispensatio, 461. 462. quibus in causis dispensetur. 462. 463. *seqq.*

Ditionum Imperij ad haeredes transmissio. 122.

Domicilium habitationis prevalere domicilio natalitatis. 351.

Donatio Principis in Augustam. 275. Uxoris illustris in maritum: item à Principe in Liberos, qualis. 275. 276. in privatum qualis. 277. in filium familiars qualis. 278. Principi à privato facta qualis. 279.

E.

Ecclesiastici. Horum Statuum cum Secularibus conjunctio. 83. 84. Eorundem ad Comitia vocatio. 124. 125.

Ecclesiasticum Consistorium quibus personis constet. 758. Director Principis ejus praeses. 757. mera spirituales cause in eo tractentur. 757.

Ecclesiastici Reformati tandem per pacem Osna-brugensem secularisati. 127.

Ecclesiastici mediati, qui in territorio Principum domicilium habent, soli Papa, nulli Episcopo subiecti, dubia de iis quaestio. 754. 755.

Ecclesiasticum Reservatum Pontificiorum. 729.

Ecclesiastica Bona. *Vid. Lit. B. in voce Bona Eccles.*
Eccle-

INDEX SUMMARIUS.

Ecclesiastica negotia. Eorum cura etiam ad Principes pertinet. 717.

Edictum Imp. Ferd. II. Anno 1629. de bonis Ecclesiasticis. *ibid.*

Edictum. Principis jus id esse. 371. *etiam forenses obligat.* *ibid.*

Emigrandi beneficium ob Religionem. 725.

Emptor Bonorum Fiscalium Principis Imperij, adversus omnes actiones perpetuo tutus. 311. *Etiam qui rem donatione à Principe acquisivit.* 312. 313. *quatenus id locum non habeat,* *ibid.*

Episcopus. Ejus nomen in Ecclesiis A.C. ferè diffusisse, in cujus locum nomen Superintendententis successit. 762.

Episcopalis jurisdictio in territoriis A.C. plenè suspensa. 741. 742.

Excommunicatio. An Ministri A.C. potestatem excommunicandi habeant? 760.

Exemptio ab Imperio Romano. Exempti à Jurisdictione Imperij. 849. 850. *De recuperando exemptis.* 850. 851. *Varia remedia recuperandi ab Imperio avulsa.* 851. 852. *Exempti ab immediata subjectione.* 853. *crebra lites de ea.* 854. 855. *Harum decisionem in Recessibus Imperij non proflare.* 856. *Exemptionis causa varia à pag. 858. ad pag. 865. Ejus probatio si paruisse & comparuisse probatur.* 866.

Exemptiones quantum Imperio noceant. 874. 875. *Remedia contra eas.* 875. 876. *seqq. Processus contra eas qualis.* 887. 888. 889. *An in causis Exemptionis Revisio locum habeat?* 894. *Et*

INDEX SUMMARIUS.

an ea obtenta executio in suspensa maneat?
894. 895. 896.

F.

Fama. Ius restitutionis fama etiam Principibus
competens. 489. 490. 491. Restitutus quate-
nus pro persona legali sit habendus. 491. 492.
Formula & effectus huius restitutionis. 493. seq.
Princeps infamem ad dignitatem promovens
eundem restituisse creditur, ut in fama ei obyci
non possit. 496. 497.

Felonia quid. 892. 893. 894.

Feripita, Wildobret. Schünken/qua poena afficiendi,
656. 657.

Feuda. Imperij esse indivisibilia. 242. Regalia &
non Regalia renovationem requirere. 787. Eo-
rum investitura, à pag. 787. ad pag. 790. Re-
cognitio iusto tempore petenda. 791. 792. Inve-
stitura Dn. Leopoldi Frid. Ducis VVürtember-
gici in Comitatum Mompelgartensem, 792. De
casu neglecti petitionis termini, à pag. 793. ad
pag. 798. Modus petendi investituram Fendi
Ducalis. 798. De tempore huius petitionis. 799.

Fiscus Camera. Eius actio contra exemptionem Ca-
mera. 881. 882. 883.

Fiscalia. Ius Fisci. 604. quæ bona Fiscus hoc jure
capiat, à pag. 604. usq. ad pag. 609.

Flumina publica. Qualium jus Principibus com-
petat. 595. 596. Eorum usus jure gentium pu-
blicus, hodiè tamen ferè ubiq. restrictus. 599.
quæ Domino territorii de iis competat. 599.

600. Pi-

INDEX SUMMARIUS.

600. *Piscationum redditus. Ius rates ducendi.*
Flog. Recht. 599.

Fœdera. quibus ius eorum competat. 145. 146.

147. 148. Horum limitatio. 148. 149. 150.

*151. sine Imperatoris consensu ea Principibus
licere. 151. 152. quatenus etiam cum exteris
Regibus. 153. 154. 155. questio de hac libertate.
156.*

*Forestalis jurisdictio. cui competat. 648. 649. ex-
cepto casu der Freyenbüsch. 649. 650. quid
sit hac jurisdictio. 650. 651. Officia forestalia.
651. 652. Hoc ius habens, Domino sylva pro-
hibere potest, ne ligna cumulatim excidat. 653.*

*Fortificatio. Ius fortalitii muniendi antiquum &
regium. 685. 686. quibus competat. 687. 688.
questiones diverse de pradio Vasalli, quoad hoc
ius, à pag. 688. ad pag. 691. tempore belli
etiam ex templis licere construere fortalitia.
691. 692. nimia fiducia in ea vetita. 692.
693.*

*Furta. An res furibus erepta, Fisco, an Prasidi
Provincia cedant? 362.*

G.

Gabella. Vid. lit. A. in voce Accisa.

Germania olim horrida. 7.

*Germanicum Imperium Germania Procerum li-
bertatem antiquissimam, sub Carolo Magna
revivuisse. 108. 109. 110. Eorundem potentia
quanta sit in suis territoriis. 110. 111. quando
inceperit. 112.*

INDEX SUMMARIUS.

Gleits. Obrigkeit auff freyer K aiserlicher Reichs-
und Land- Straß/ *vid. lit. C. in voce. Condu-*
cere per viam.

Gratia Dei regnare. *Inscriptio, faciens Majesta-*
tem Principum conspicuam. eius origo. 295. &
exempla. 296. 297. Ecclesiasticos ab hoc titulo
din abstinuisse, tandem usos. 297. 298. Alios
absq; laesa Majestatis crimine uti non posse. 299.
quare Principes utantur. 300. 301. Subditum
in Statum Imperii crimen laesa Majestatis com-
mittere posse. 301. huius sententiae moderatio.
303. Etiam in civitatibus id obtinere, si civis
patriam oppugnat. 305. An, qui in Principis
territorio bona possidet, hoc crimen possit com-
mittere? ibid.

H.

Heres. *Heredem defuncti injuste juratam obli-*
gationem citra relaxationem juramenti in-
fringere posse. 715. 716.

Heeribannium quid. *Heersteuer/R merz ug. 844.*
845.

Homagium. *Iuramentum subjectionis. 345. eius de-*
finio. 346. An id efficiat subditum, & a qui-
bus exigatur? 347. personale aliud, aliud reale.
348. aliquot quaestiones de eodem. An Status
Imperii ob bona in Principis alicuius territorio
sita homagium praestet? 349. Qui homagium
regulariter praestent? 350. a quibus in Ducatu
Würtembergico exigatur & infidem subjection-
is praestetur. 352. quaestiones de eo diverse. 353.

INDEX SUMMARIUS.

354.355. Ejus effectus 355. 356. Adjunctum;
honor, reverentia. 356. 357.

I.

Immediatus Status Imperii qui? 72. inter eum &
civem Imperii discrimen. ibid.

Imperatoris Ferdinandi II. potentia. 52.

*Imperatoris Jurisdictio cum jurisdictione in Sta-
tuum territorii non concurrens.* 118. 119.

Imperij R. divisio in 10. circulos. 86. 87. 88. ejus
Majestas ex Principum libertate elucens. 106.
107.

*Imperij Status. Quomodo probetur, aliquem esse
Statum Imperij, à pag. 884. ad pag. 888.*

*Infamia. Non ea, qua Recessibus Imperij inuri-
tur, sed lege Provinciali irrogatur, ab Impera-
tore per Restitutionem tolli potest.* 491. 492. in
quânam defensio locum habeat. 432. 433. Abo-
litionis infamia causa commiseratio. 432.

Inhibitio Principis quid? 373.

*Insulam in flumine natâ pertinere ad territorium
Domini.* 596. 597.

Instrumentum pacis Osnabrugensis. 719. tanquam
murus ahenus libertatis in Religione. 720.
721. tenor & vigor in causâ bonorum Ecclesia-
sticorum, columna Imperij. 755. 756.

*Investitura. Eam Principes ab Imperatore, ut ejus
Vasalli quando & quomodo petant.* 785. 786.
Prima est sequentium radix. 805. 806. Quid
Vasallus Imperii pro Investiturâ loco Laudemii
expendat. honorarium. 807.

Judai.

INDEX SUMMARIUS.

Judei. Tantum ex gratia à Christianis recepti §44. 545. quibus potestas sit concessa, eos recipiendi. 545. Ex Ducatu Würtembergico exesse iussit & ex aliis, §46. §47. Conditiones receptionis eorum. §47. §48. §49. Eos, si pacifice vivunt, à Principe pro lubitu expelli non posse, §49. Eorum privilegia. §50. §51. Imperatori electo offerunt ein Cron. Steur. §52. Divortia ipsis concessa. ibid.

Judex. Coram Judice extraneo incompetente non comparendum. 389. 390. 391. 392. Limitatio hujus regule. 395. 396. de prorogatione hujus Jurisdictionis. 391. 392. 393. 394. à dicasteriis ad curiam & aulam Caesaris provocare quando liceat. 394. 395. 396.

Judicium & Judex Principum. Eos extra limites Imperii Imperatori se sistere non teneri. 191. nec Procuratores ipsorum teneri, ut jurent in animas Dominorum. 192. diversi horum Judices pro diversitate casuum, à pag. 193. ad pag. 199. Questiones varie de Judicio Feudorum 199. 200. 201. 202. In causis matrimonialibus apud quos Judicium sit in Papatu, apud quos in Eccles. A. Confess. 202. 203. In criminalibus, v. g. in causis fractæ pacis, in crimine læsæ Majestatis, quod iudicium sortiantur, à pag. 206. ad p. 210.

Julius Caesar. Ejus contra Pompejum victoria. 25. decreti à Senatu honores & interitus. 26. An jure fuerit trucidatus. 27. 28. Ejus testamentum, quo adoptavit Octavium, prima causa
morum

INDEX SUMMARIUS.

motuum civilium. ibid. honores post mortem decreti, nummiq; excusi. 30. 31.

Jura Imperii ab Aristotele recensita. 9.

Jurisdictio Civilis & Criminalis. Has jurisdictiones Principibus factas esse patrimoniales, & unde hoc promanaverit. 444. 445. Jurisdictionis divisio in varias species. 445. 446.

Jusjurandum. Cui relaxatio ejus competat, à pag. 404. ad pag. 409. Et Minorem & Majorem nati relaxationem petere teneri. 409. Contravenienti relaxationem remitti non posse. 410. Cameram, v. Principem id previo examine remittere posse. 411. que relaxationis causa. 412. quid juris, si quis juravit, se non petiturum relaxationem? 413.

K.

Kaiser / wo er hinkommt / stehe ihm das Reich offen. 118.

Runcel. Lehen. Ejus exempla. 253. 254. in Gallia & Belgio. 254. Ratio hujus successionis singularis favor Imperatoris. 204. 205.

L.

Lands. Fürstl. Obriete. Vide lit. T. in voce Territorialis jurisdictio.

Land-Recht. Land. Tag. 358.

Landassus. Cause, quibus immediato Vasallo Imperii Landassus efficitur. 865. 866. à Feloniâ absolvitur, etiamsi in judicio exemptionis succumbat. 892. 893.

Legati

INDEX SUMMARIUS.

Legati. ad Comitia. 129. 132. 131. quibus jus eos mittendi competat. 182. 183. An etiam Proscriptis? 183. 184. 185. An, si Legati in officio delinquunt, sint puniendi? 187. De eorum privilegiis. 185. 186. 187. 188. Saliariis, 189. 190. Sessione, 102. 103. Ut & subdelegatorum loco. 105.

Leges provinciales. Eas condendi cui competat. 358.

Leges duodecim tabularum. 17.

Legitimatio. Natalium restitutio cui competat. 498. Ejus summa aequitas. 499. effectus, jus fuitatis in bonis, 300. 301. de legitimatorum successione in bonis, non consentientibus agnatis. 302. 303. 304.

Lex provocandi ad populum è Portiâ familiâ, ex actis Regibus. 16. nummi in hujus legis memoriam. 17.

Liberi Principum Imperii. Obtinere dignitates, titulos, & privilegia Patrum suorum. 324. 325. in eos, ut subditos Parentes jurisdictionem exercere non possunt. 326. Forum etiam Liberi in territorio Patrie non habent. 327. quamvis ibi deliquerint. 328. 329. nec Panagiaris ad Comitia vocantur. 329. neq; Statuto provincie patrie ligantur. 330. Primogenitus quid nepotibus debeat? 246.

Libertinismus Religionum restitutus. 726.

M.

Majestas Imperatoris an sit indivisibilis, incom-
muni-

INDEX SUMMARIUS.

munificabilis? 115. 116. 117. *E. in jure territoria.* 118. 119.

Mandatum quid? 372.

Masinissa, Rex ex Numidia inculta fructuosissimam reddidit. 622.

Matricula Imperii quid? 33. *Archivum ejus ab Elect. Mogunt. asservatum.* 73. *Varias esse ibid. De ejus rectificatione.* 831. *qualem probationem contra exemptionem faciat. it. Earum varietas, & ad quam recurrendum.* 883. 884.

Matrimonium Principum. Non requirere Imperat. consensum. 306. *Vinculum amicitiae.* 307. *Etiā apud exteros Reges & Principes concessum.* 307. 308. 309. *Et quidem Imperatorē invito.* 309. *Etiā Nobilem Virginem à Principe, vel Comite ductam gaudere titulo Generosa, Wolgebornen.* 310.

Mediatis Comitibus & Nob. Landsassis concessum Religionis suae exercitium extra territorium exercere. 737.

Mensura. Jus eas constituendi. Vid. lit. P. in voce Pondera. Curv ejus cui competat. 424. 425. *Subditorum observatio.* 426. *pœna criminis falsi ponderum.* 426. 427. 428.

Metalla. Jus ea effodiendi cui competat. 615. 616. *In privatorum pradiis canonem metallicum debere territorii domino.* 615. 616. *fodinas in feudo, aut emphyteusi repertas cedere utili Domino.* 620.

Metatorum jus. hospitandi milites, die Cinquar
M m m tiruna

INDEX SUMMARIUS.

rirung. 709. Immunitas ab iis an Professoribus & Doctoribus competat? 709. 710.

Militia Militari. Libertas militandi Principibus peculiaris, etiam exteris nomen dandi. 138. Sine licentiâ Caesaris, quod in aliis regnis non valet. 140. Germanis ab antiquo propria. 140. 141. 142. limitata tamen. 143. 144. ante Maximilian. 1. milites non personum tympani collecti, sed ex agris exciti. 701. 702. 703. Nunc Principes ad modum absolutorum Regum militem conscribere, observatis observandis. 703. 704. 705. & qua cautione id ab iis fiat in alio territorio, 705. 706. prestita cautione transirum militum non posse denegari. 706. 707. posse etiam Principes vigore antiqua libertatis exteris Principibus militem conscribere, ibid. Damnum totam universitatem resarcire debere. ibid.

Molendinum edificandi jus cui competat. 597.

Moneta. Cui olim, & cui nunc jus eam cudendi competat, à pag. 625. ad pag. 629. Cur numismata Caesaris nomen, & bicipitem aquilam referant. 630. 631. licitum esse Statibus aliquid vilioris metalli monetis admiscere, sed pede monetarum accuratè prescripto. 632. 633. Status ex hoc Regali lucrum nullum debere captare, 632. Circulorum provincia per VVaradinos in bonitatem moneta inquisitio. 633. 634. prohiberi Principes hoc jus vendere, ibid. Curare debere Principes, ne falsa moneta in eorum territorium inferatur. 635. Principem monetam intrinseca

INDEX SUMMARIUS.

*insecunda bonitate carentem, salva conscientia
cudere non posse. 636. 637. limitatur tamen.
638. 639.*

N.

Nachheil. in continenti zu gestatten. 441. 442.

Nachsteur. Vide lit. D. in voce Detrahtio.

Nero, Imperator nefandus. 38.

*Nobiles Mediatos exercitium Religionis pro se in
vicinis locis liberum habere 737. An etiam do-
mi in arce pro suis liberis & familiis? 738. 739.*

*Moderatio hujus questionis. 739. 740. Imme-
diatos ab Imperatore vocatos ad militiam in
personâ debere se sistere. 847.*

Novale quid? 625.

*Novelletum. Novales Decimæ ad quem spectent.
623. 624.*

*Notarii. quomodo ab Archigrammateis differant.
554.*

*Numa Popilius, Rom. Rex Religione populum de-
vinxit. 10.*

*Nundina. Ius Universales condendi ad quem per-
tineat. 525. privilegia iis reservata non ultra
earum tempus durantia. 527. 528. 529. De-
bitori fugitivo ea non valere. 529. per signum
campana inchoata & finita. 528. distinctæ que-
stiones de ijs. 529. 530. 531. 532. Earum judi-
ces qui. 533.*

O.

Obedientiâ, quomodo eluceat. 867. 868.

Oratio fidelium pro Imperij Statu. 51.

INDEX SUMMARIUS.

Ordinatio Magistratuum & Officialium. 377 378.
 379. Etiam Nobilibus immediatis competens.
 379. Dominum territorij, Officiales suo periculo
 creare, quorum dolus ei nocere debeat 380. Offi-
 cialis Principis ubi forum sortiatur? 381. 382.
 383. 348. Etiam civitates municipales officia
 distribuere posse. 384. 385.

P.

Pacificationes Religionis. 717.

Pacta Principum Imperij. Quod ad successionem
 in defectu heredum attinet ab unâ stirpe ad
 aliam, quando valeant. 257. Exempla eorum.
 258. 259. Rationes hujus juris. 259. 260. 261.
 An Jure Feudali defendi queant? 262. an jure
 civili, quoad allodialia? 263. quæ ad validita-
 tem horum pactorum requirantur. 264. 265.
 Eorum effectus, à pag. 265. ad pag. 268. etiam
 Nobiles ea inire posse. 268.

Panagiarj qui, Postgeniti. 811.

Papa protestatio contra pacis Instrumentum irrita.
 719.

Papistisch. Supplicantem in Camerâ pro manda-
 to auff den Religion-Frieden debere omittere
 verbum Papistisch/ secus libellum iri rejectum,
 & supplicantem pœnâ pecuniariâ puniri. 748.

Patronatus. Jus Ministrum nominandi & præ-
 sentandi. 773. Quæstio de Patrono Pontificio, si
 Ministrum Pontificium Ecclesiæ August Conf.
 presentaret. Contra compositionem pacis Diling.
 decisa 773. 774.

Par

INDEX SUMMARIUS.

Pax Burgensis. Videlit. S. in voce Securitas. In crimen pacis fracta quando quis incidat. 715.

Perduellio Exemptionis causa ab Imperio 859.

Persona & res in territorio sita. Quomodo superioritatem territorialem afficiant, à pag 340. ad pag. 344. *Varia quaestiones de iis, ibid.*

Pfaffen-Sitten. Principes Ecclesiasticos olim sic dictos fuisse ad Laicorum, quos vocant, differentiam. 789. Eos investendi modus. ibid.

Piscationum redditus 599.

Pondera, Mensura, Ulna. Jus eas restituendi cui competat. 399. 400.

Pompeio triumphus decretus, cum eà etate ei Senatori esse nondum liceret. 520.

Populus Romanus victoriis penè totum orbem penetrans. 22. dum trucidato Cesare libertatem restitutam putavit, perricidio perdidit. 28. Ejus servitus sub Imp. seqq. 38.

Predia deserta Domino territorii cedere. 621. 622.

Præsidia Jus eorum cui competat. 694. 695. Præsidarii cujus sumptus sint alendi, etiam civibus excubias agentibus, à pag. 695. ad pag. 699.

Atq; Clericis ob eorum multitudinem, non verò Pastoribus Evangel. ob eorum paucitatem. 699.

700. Excubie quibus sumptibus fiant. 700. 701.

Prætor. Pretendenti mandatum ex ore Principis non esse credendum 373.

Præcedentia jura Principum, 90. lites inde orias. 92. 93. 94. quorundam de eà transactio. 96.

definitivam ad Imperatorem pertinere. 97. 98.

Vim longa consuetudinis, & ultimum actum

INDEX SUMMARIUS.

plurimum valere in Senioribus. 98. 99. *quando Major Minori dignitate cedat.* 99. 100. 101.
Primogeniti. Eorum successio quatuorplex. 223. *jus, ibid. quibus in familiis valeat.* 224. 225. 226. *Ejus dignitatem splendorem esse Imperij.* 226. 227. *nuper in Hassiacâ familiâ receptum.* 226. 227. *Conditiones.* 228. 229. *quando transmittatur.* 230. *Principem Patrem Primogenito suum jus non posse auferre.* 230. 231. *Primogenitum suo juri posse renunciare, & quomodo.* 231. 232. 233. *Filium Primogeniti ob Patris delictum jure primogenitura non esse privandum.* 234. *Legitimam Primogeniti esse totum Principatum.* 236. *teneri Prædecessoris debita solvere.* 239. *Etiâ mobilia ad eum pertinere.* 238. *Idem Allodialia, Dynastias, Pagos acquisitos.* 239. *An jus hoc etiâ in Feudis foemineis locum habeat?* 225. 226.
Principes & Status Imperatoris & Imperij esse subditos. 117. 808. 809. 810. *posse non solum Feloniam, sed etiâ crimen læsæ Majestatis in Imperatorem, vel Imperium committere, & ob id corporaliter puniri.* 810. 811. *quis de hoc crimine judicet?* 811. 812. *etiâ Statum Ecclesiasticum ita peccare posse* 812. 813. *Esse eos Consiliarios & συνέπροντας Imperatoris & Imperij.* 821. 822. *sine licentia Imperatoris à Comitibus discedere non posse.* 822. 823. *ad quæ vocati humiliter compareant.* 228. *Eorum ad eadem Legati,* 229. 230.

INDEX SUMMARIUS.

Principum & Statuum divisio. 82. 83.

Privilegia. Eorum concessio. 447. *Civitates municipales sine Principis consensu ea concedere non posse.* 448. *personalia.* 449. *conventionalia.* 450. *Eorum clausulae regulares.* 451. 452. *& immunitates à collectis non extendi ad casum necessitatis.* 452. 453. *personale non extendi ad heredes.* 453. 454. 455. *à Principe concessa temerè non revocanda.* 455. *Conventionalia in concedentis arbitrio non esse.* 456. 457. *revocabilia.* 458. 459. *Dubia de his.* 459. *Ex ratione Status revocari posse.* 460.

Proscriptio Principis Imperij, esse eam rem maximi momenti & periculi. 208. *Electorum iudicium ad eam requiri.* 209. *Quid Instrumentum pacis Osnabrugi de hoc nodo statuatur.* 210.

Provinciarum à Romanis defectiones. 38.

Provinciale iudicium. Hof-Bericht. An tanquam suspectum recusari possit? 339. 340.

Q.

Quinquinell. Vid. lit. R. in voce. Rescripta moratoria.

R.

Reformatio. Reformandi religionem ius habere etiam. qui Anno 1555. in possessione August. Confessionis non fuerunt. 728. 729.

Reges Romani qualem potestatem habuerint. 9.

Regnorum infantia. adolescenti. senectus. mors. 6.

INDEX SUMMARIUS.

Religio. Eius pacificationes. 717. Eam quilibet Principem in suo territorio mutare posse, 721. 722. 723. quomodo subditi ad cognitionem vera Religionis sint ducendi. 723. non cogendi. 724. Reformandi ius Instrumentum pacis etiam immediatis Civitatibus confirmare, 741. 742. Etiam Nobilibus immediatis. 733. 743. Mediatos vero Comites, Landsassos, Vassallos & Civitates id ius non habere. 357. habere tamen conscientia libertatem pro se. 731. Reipublica tria vincula. 358.

Relaxatio juramenti. Vid. lit. I. sub voce. Juramentum.

Repressalie. Spolium libertatis. An Principes potestatem habeant eas exercendi? 513. 514. Camera adversus eas tutela. 514. 515. filero debere statuta, quae eas concedunt. 515. Principes tamen posse subditi suis eas adversus Exteros Imperij iustis de causis concedere. 515. 516. An Imperatoris, aut Camera consensus ad eas requiratur? 517. In Hisp. & Gallia eas denegari. ibid.

Rescriptum. quid? 344. ejus clausula annexa. 375 productio. 379.

Rescripta moratoria. Debitoribus fortuna lapsis per ea ab Imperantibus gratiosa clementia subveniri. 505. Principibus, Statibus, ac Civitatibus hoc ius etiam competere. 506. 507. sed extra territorium, in quo dantur, invalida. 507. Requisita eorum, 508. 509. tempus eorum annuale aut quinquennale. 609. An Princeps ultra

INDEX SUMMARIUS.

- quinquennium concedere possit? 509. 510 quid
 his Rescriptis obstat? 510. 50. effectus eorum,
 511. 512. ad heredes non transiens, tanquam pri-
 vilegium personale. 512. Usura an interme-
 dio tempore currant, aut obliterentur. 513.
- Revisio.** An in causis exemptionum locum habeat?
 894.
- Richelii Cardinalis globus,** quo Gallia Regi re-
 presentavit statum Imperii. 55.
- Roma.** Caput Orbis. Nummi in ejus ostentatio-
 nem cusi 44. 45.
- Romanum Imperium.** Ejus initia, incrementa, i.
 virtute, an fortuna ampliatur? 5. Ejus infan-
 tia sub Regibus 6. 7. Juventus. 21. seqq. Se-
 nectus, per libidinem & socordiam Cesarum. 37.
- Romani nominis veneratio** quando toto orbe ma-
 xima. 23. 24.
- Romani Imperii amplitudo** sub Trajano maxima.
 37. Majestas. 43. 44. potentie & amplitudinis
 causas fuisse iustitiam bellicam. 4. Testamenta,
 41. Voluntariam subjectionem gentium. 42. 43.
- Romani Imperii diminutio.** 45. ejus causa. Divi-
 sio à Constantino M. facta. 47. Barbarorum
 invasio, ibid. Obediendi radium. 48. spon-
 tanea Imperatorum pactio, ibid. Provinciarum
 & Civitatum avulsio. 49. Ordinum inter se &
 cum Imperatore discordia. 49. bella intestina,
 49. 50.
- Romani Imperii hodierni angustia.** 50. reliquie,
 ferrea planta. 51. 52. ejus vires, 52. nunc Impe-
 rium 5 rikm

INDEX SUMMARIUS.

rium Germanicum, das Heil, Römische Reich.
55. 56. *Status ejus mixtus.* 132.

Romuli artes politica, Imperium firmavit. 8. 9.
Ejus oraculum post mortem Proculo factum. 3.
primus urbis & Imperii conditor. 7.

S.

Scabinatus. Schöpffenstul. *Vid. lit. D. in voce.*
Dicafterium.

Scipiones duo, prior Romana potentia, alter luxu-
ria viam aperiens. 25.

Scriba. Substituti. Stadt. Schreiber. Eorum
ordinatio ad quem pertineat. 554. 555. *An*
eorum Instrumenta, Testamenta extra territo-
rium valeant? 555. 5556. *Documentum sine*
mentionem loci & diei invalidum. 556. 557.
posse eos etiam extra territorium Instrumen-
tum conficere. 557. 558. *gesta ab eorum Substi-*
tutis valere. 558. 558.

Securitas publica. Burgfried. Pax Burgenfis. 483.
fracta hujus pacis poena manus amputatio. 484.
483. *Principum palatia hac pace gaudere.* 486.
An provocans ad Duellum in loco Pacis Bur-
genfis in poenam fracta hujus pacis incidat?
486. 487. 488. *Etiam qui elevat manum ad*
alium pulsandum fractionis hujus pacis esse
reum. 488. 489.

Seditionis Roma. 25.

Servius Tullius, Rom. Rex, Sanctor legum, men-
suras, pontem, classes, & centurias instituens. 12.

Sessio Principum. 101. 101. *in Comitibus.* 119.

Seaus-

INDEX SUMMARIUS.

- Sequela.* Jus sequela quodnam, & cui competat. 676. 677. pecuniâ subditum non liberari von der Außwahl. 679. 680. nec teneri eum Principi pro auxilio pecuniam petenti. 680. Et quatenus. 681. quibus sumptibus cives militare, vestes, arma, equos, alia comparare debeant. 681. 682. An, qui miles pedestris fuit. etiam equestrem sistere teneatur? 483. 484. 485.
- Servitia Vasallatica Principum & Statuum.* 844.
- Status Imperij Germanici Ecclesiastici & Seculares.* 59. Eorum origo Carolus M. Victor & auctor omnium Statuum. 59. 60. Sub Ottone M. factos fuisse, quod Status Ducum, Marchionum &c. concernit, patrimoniales. 64. An Impp prudenter egerint, quod horum dignitates fecerint patrimoniales? 65. 66.
- Status Ecclesiastici.* quâ occasione Statibus Imperij fuerint annumerati. 67. Ottho M. hujus liberalitatis auctor. 67. 68. hinc Otthonismus. 68. huic à cordatis viris contradicendum. 68. 69. An de jure divino Episcopi & Abbates Jurisdictionem Imperialem possideant? 69. 70.
- Status Imperij definitio.* 71. Ad hunc constituendum quid requiratur. 74. 75. 76. 77. Quaestiones de eo valde notabiles. 78. 79. 80. 81. 82.
- Statuta provincialia.* 358 promulgatio eorum quibus competat. 359. Principem contra jus commune statutum econdere & abrogare posse. 360. sed non contra publicas leges. 361. 362. Statutario speciali Imperatoris sanctione posteriore derogari posse. 363. 364. Magis voluntatis, quam

INDEX SUMMARIUS.

- quàm necessitatis esse concedere hæc statuta & leges. 365. Utilem non necessarium esse ad id consensum Imperatoris. 366. stricti juris ea esse. 367. Eorum interpretationem & promulgationem ad Principes pertinere, iudicibus tantum non planè exclusis. 368.
- Successio Principum equalis. 247. Modi ejus diversi. 249. 250. 251. Successio filiorum illustris. 253.
- Suspicio. Quis ejus causam cognoscat? 400.

T.

- Tabelliones. Vid. lit. S. in voce, Scriba.
- Tarquinius Priscus, Rom. Rex Senatus Majestatem Patribus, & equestrem ordinem auxit. 10. 11.
- Tarquinius Superbus Rom. Rex à L. Bruto & Collatino à regno pulsus, Regia nomine Romæ extincta. 12. 13.
- Telonium. Vid. lit. V. in voce Vestigal.
- Territorium. Dominus territorij. An delinquens in alio territorio captus Domino suo sit restituendus? 442. 443. An das durchführen der delinquenten erlaubt? 443. 444.
- Territorialia Jurisdictio omnium privilegiorum primum. 33. solis moribus Imperii introductum. 332. Ejus differentia à mixtâ & meri Imperij, à Jurisdictione altâ & bassâ. 332. 333. Ejus definitio, definitionis resolutio. 334. 335. 336. Regale de eâ. 336. 337. Nobilibus Immediatis valens. 337. hujus Jurisdictionis effectus in quo consistat. 236. & quomodo sese extendat. 777. 778. ejus titulus quomodo acquiratur, à pag. 780. ad pag. 785.

Testa-

INDEX SUMMARIUS.

Testamenta Imperatorum, Principum, & Statuum absq; solennitatibus valida, 269. 270. 271. privilegium id personale. Ejus exempla. 272. etiam ad Ultragenitos extensum. 272. 273. ut & ad Augustam Uxorem Principis. 273. oblatum vales sine testibus. 280. De dubia oblatione hujus testamenti. 281. de ejus oblatione per tertium facta. 282.

Tiberius, Augusti Caesaris successor, Imperium Romanum limitibus signare constituit, singularis in ejus gloriam nummus. 35. Ejus expeditiones 35. 36. callidus & subdolus Imperator, ibid. Ejus nummus finem libertatis Pop. Rom. exhibens. 37.

Tituli. Eos nullo constare pretio. 873. 874. Germanosticulorum largitione excedere 874.

Tullus, Romæ Rex, disciplinæ militaris institutor. 10.

Tutores Illustrum Personarum. Eos Principes in Camerâ, etiam in aulâ Imperatoris accipere. 283. Etiam Matrem & proximiorē agnatum pupillo, ad eundem Cameram tutorem petere posse, ibid. Patrem Illustrē impuberi filio per testamentum dare posse. 284. Cameram id confirmare. 285. Pupillum sub patrocinio esse usq; ad 20. annum. 285. regulæ hujus limitatio. 286. 287. 288. An Minor læsus in administratione restitutionem in integrum petere possit? 288. 289. Tutores dari proximiores, agnatos, & quos Testator nominavit, quod etiam in Matre & Avia obtineat. 289. 290. Ut & in Patrio, 2. O. Proximum agnatum remotiorem excludere

INDEX SUMMARIUS.

excludere. 291. *Etiam Mediatos Illustrum Tutores esse posse, ibid. Obtinere id etiam in Electoribus.* 291. 292. *requirere hoc tempus completum.* 292. 293. *Principem Electorem filio in annexis Ducatibus Tutores dare non posse.* 293. 294.

V.

Vasallos in Castella Regno ad Comitatus non venire. 231.

Vectigalia. Causa eorum, saluus conductus & reparatio viarum. 582. 589. *cum consensu Imperiali à Majoribus indicta.* 582. *absq; speciali Imperatoris concessione ea vel erigere, vel augere, non licere.* 583. 584. *Contra, Cameram inhibitoria mandata decernere.* 584. *Ejus translatio de loco in locum an, & quomodo venita.* 585. *Cause, quas supplicans pro eorum impetratione debet allegare.* 586. *Vectigal solvere debentem, debere etiam profiteri suas merces, secus eas in commissum cadere.* 586. 587. *Non usum via solita, vel prohibita à pœna commissi non liberari.* 587. *partem olim fuisse octavam, hodie quotam non esse unam formem.* 590.

Venatio. Venandi ius cui competat. 648. *in agris & sylvis.* 55. *Venatio bassa extendens se ad aucupium.* 655. 656. *Subditos obligatos esse Domino suo ad operas venatorias, sed cum benigna moderatione, nicht zu Ernd. Herbst. und Saats. Zeiten.* 658. 659.

Venationes precaria Nobilibus à Principibus concessæ.

INDEX SUMMARIUS.

esse. 660. 661. Jus venandi, das hohe Jagd.
sub investitura alia Jurisdictionis non contineri.
661. 662. An Capreolæ ad majores feras refe-
rantur. 662. 663.

Veneriorum Rempublicarum liberam judicandi po-
testatem Inquisitioni in causis Ecclesiasticis non
concedere. sed duos Nobiles Senatores ei ad-
jungere. 758.

Venia ætatis. Potestatem hanc veniam dandi ad
jura superioritatis pertinere, non Imperij, nec
jurisdictionis, sed plenissimæ potestatis esse. 519.
520. quid in Ducatu Württembergico de hac
venia statuatur. 521, talem per veniam Ma-
jorenem non in omnibus actionibus haberi pro
Majorenni. 523.

Vitellius, scenicus & Epicureus Imperator. 38.

Ulricus, Dux Württembergiæ Anno 17. ætat. Anno
1504. Executor Banni contra Palatinum. 815.

Ulragenitos Principes etiam Principes Imperiis
esse. 243. Eos, deficiente Primogenito sine Im-
peratoris creatione regimen adipisci. 747.

Vota Principum in Comitibus præcipuum personale
privilegium. 120. arguere ea insignem liberta-
tem Germanorum Principum. 121.

Uxor Illustris Principis aut Comitum. Communi-
care hos privilegia cum suis Uxoribus. 318. 319.
320. etiam titulos. 321. Jurisdictionem tamen
in Uxores non posse exercere. 321. esse eam, ut
Principem ipsum, immediatam Imperii Perso-
nam. 322. brevem tamen, & discretam corre-
ctionem in eam Principi non denegatam esse. 323.

FINIS,

NO. 4. 26.

